ՈՐՈՂԱՆԻ ԳՐՈՂՈՒԹԻՒՆ

ՀՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ

Ի ՎԵՐԱՑ

ԵԳԻՊՏԱՑՒՑ ԿԱՐԴԵՑՈՒՆԱՑՒՑ ԱՄՈՐԵՍՏԱՆԵԱՑՑ
ԲԱԲԵԼԱՑՒՑ ՄԱՐԴԱՑ ԵՒ ՊԱՐՍԻՑ ՄԱԿԵԴՈՒՆԱՑՒՑ ԵՒ ՅՈՒՆԱՑ

ԹԱՐԳՄԱՆԵԱԼ Ի ԴԱՊՂԱՏԱԿԱՆ ԲՆԱԳԻՐ
Ի ՁԵՌՆ ԵՐԿՈՒՑ ՀԱՐԱՁԱՑՑ
Հ· ԳԵՈՐԳԵԱՑ ԵՒ Հ· ԵՂՈՒԱՐԴԱՑ ՀԻՒՐՄԻՒՋԵԱՆՑ
Ի ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆԻՑ

ՏՊԱԳՐԵԱԼ ՅԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ
ՏՆ·ՏՈՒՐՈՒԱՑՑՍՄԱԼԵԱՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԻՒԻՆԵՑՑ
ԵՒ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԱԲԲԱՅԻ

Աւրհամբք և ծախիւք Պարոն Աղէքսանդրի Ռոշիայէլի Ղարամեան
յերախտագիտ Յիշատակ մեծապատիւ ազգասէր Հօր իւրոյ
Աղայ Եղիազարի Ռոշիայէլի Ղարամեան,
որ երբեմն վաճառական ՚ի Մատրաս ՚ի Հնդիկս։

ՀԱՑՈՑ ՀԻՆԳՆԵՐՈՐԴ

Գիրք
792

Ի ՎԻԵՆՆԱ
Ի ՎԱՆՆՍ ՄԲԲՈՑՆ ՂԱԶԱՐՈՒ

1828 ՌՄԻԸ

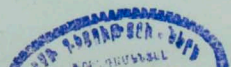

Նուէր

Լիպպոնի Գալուստ Կիւլպէնկեան

Հիմնարկութեան կողմէ

Հայկական ՍՍՌ Գիտութիւնների

Ակադեմիայի Մատենադարանին

1966

ԳԻՐՔ ՎԱՍՆԱՐԱՒՈՐ

Ո՛զբս զայս ՚ի բերս բաժանեմք, յառաջնումն ըզպատմութիւն Հռիփսիմեայ կուսին Քրիստոսի, եւ ՚ի վերջնումն զվարքս Գայիանեայ մեծին. ՚ի սկզբանէ պետութեան մինչեւ ցպարտութիւն Կրասոսի. եւ ՚ի երրորդումն զերկուց գործոցն կապակցութեանց, մինչեւ ՚ի մտանել նոցա ընդ ձեռամբ հռոմայեցւոց։

ՊՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

Համառօտութիւն պատմութեան Հռիփսիմեայ կուսին, եւ Գրիգորեայ տղայոյ Հռոմիանէայ մինչեւ զերծանիլ հերձուածոյ հեթանոսական։

Վասն զի ընդ վեպս Գոսրուոյ եւ եգիպտացւոց կցորդին Հռիփսիմեայ բազում իրք, ՚ի պատեհ պատեհ տեղիս պատմեցաք որ ինչ ՚ի դեպ եւ կարեւոր թուէրն. այժմ զվերին լցցուք մինչեւ զերծանիլ հերձուածոյն Հռոմէական մաճեն, Գրիգորի քաջհմտի լինել ցանկան՝ Հռովեպայ մատեանքն առ ձեռն կան ամենեցուն, զայնոսիկ ընթերցին. այլ եւ զկրիտոյն մատեանն, յորմէ բազում ինչ ասացաք ՚ի կիր առնումք։

ՅՕԴՎԻԱԾ Ա.

Յաղագս երկաթեայ խափարումն Գրիգորի առաքելոյ։

ԱՄԱՏՆԲ 3898 · 1օճ Յ·Վ · գոմ. ՆՆ. ԺԳ. ՅԲ։ գեղմ.ա.փ։

Իւրկանոս քահանայապետ եւ իշխան Հռէից եթող ՚ի մեռանել իւրում հինգ որդիս. անուն երիցուն Գրիգոր, երկրորդին Գրիգորիոս, երրորդին Գրիգեքսանդր Յանդեոս, չորրորդին անուն անծանօթ, իսկ հինգերորդին Գրիգեսպոր։ Յորժամ Գրիգոր անդրանիկին նորա քահանայապետ եւ իշխան փոխանակ նորա։ Յորժամ հաստատեալ ՚ի կրկին իշխանութեան, թագ եդ և կոչե-

ԱՄԱՀ. ՆԲ ցաս Թագաւոր. զի յետ գերութեն բաբելացւոց՝ ոչ ոք
ի նախնդրդաց նորա Թագաւոր կոչէր։ Եւ յայժ յաջո-
ղեաց նմա ժամանակն. քանզի Թագաւորք Պարսից և
եգիպտացւոց, որ միայն կարող էին հակառակ կալ նմա,
նոքա յայնժամ տկարք էին և առանին ի համազգի պա-
տերազմունս պատաղեալ, և Թագաւորեաւ նոցա խոր-
խուրդ և կարճատև։ Եւ զպատահումն պետութեցն և
զթագաւորդ ջնջային հռոմայեցիքն հաստատեալ, զի ի-
րաքանչիւր որ ի նոցանէ տկարագեալ նկուն և սահաս-
ւոր լինէին առաջի իւրեանց։ Վարձեալ և պարտ էր Ա-
րիստաբուղեայ յօգուտ արիականէ զյաղթութեին և զաշ-
խարհակալութեին նախորդաց իւրոց՝ որք պատրաստեցին
աներևակայ և յարատև հաստատութեի աղգին, և զօրուն
Թագաւորելոյ նմա փառաք ի մէջ աղգաց՝ որ շուրջ զնո-
քօք բնակեալ էին։ Եւ Թէպէտ մայր նորա՝ որում կոչ-
կաւ Թողեալ էր Հիւրկանոս զառաքինդրուն աշխարհին՝
կամէր Թագաւորել անձամբ, այլ զօրացաւ որդին, և
արկ զմայրն ի բանտ, և տուաննմ արար զնա։ Եւ ընտ
րեաց զերեքին ի մէջ եղբարց իւրոց զՆիկոդեմոս՝ զոր
յայժ սիրէրն, և կալաւ զնա օգնական յառաքինդրուն
աշխարհին։ Իսկ զերեսին եղբարցն հրամայեաց ի բանտ,
և կային անդ մինչև ցմահ նորա։

3898 . 106 Եւ իբրև զօրացեալ կալաւ Արիստաբուղ զնմ իշ-
Ցուլ. գործ. խանութիւն հօր իւրոյ, խաղաց պատերազմաւ ի վերայ
նախ. ժբ. իտուրացւոց, և զմեծ մասն աշխարհին նուաճեաց. և
ստիպեր զնոսա գառնալ ի հրեութիւն, որպես զերդմանե-
ցիսն յառաջ քան զամն ստիպեաց Հիւրկանոս։ Եւ բըռ-
նադատեր զնոսա կամ թլփատել և յանձն առնուլ զօ-
րէնս Հրեից, և կամ մեկնել յաշխարհէն և խնդրել այ-
լուր բնակութեի։ Վարբա յանձն առին զհրեութի քան ըզ-
պանդխտել յաշխարհէն, և խառնեցան ընդ Հրեայս
կրօնիւք և ամ իրօք։ Յայնմ հետ ընդ օրէնս կարևորս
կալան ասամնեակաք՝ ստիպել զայլազգիս ի հրեութի։
Յայտ է զի չև ևս Ճշմարտութի ի վերայ հասեալ էին՝ և-
թէ հաւատք ի կամաց են և ի հաւանութէ մտաց, և ոչ
բռնութէ։ Եւ էր Իտուրիա մասն Սորոյ Պաղոսոյ,
և յարևելից հիւսիսոյ Թեւակոխէր ի հրեաստան, և
բաժանէր ընդ վիհակաւ կիսոյ ցեղին Մանասէի, յայնկոյս
Յորդանանու և ընդ աշխարհն գամասկացւոց։

Ի ժամանակին յայնմիկ հիւանդացաւ Արիստաբուղ,
և Ճարկ եղև նմա գառնալ Յերուսաղէմ,
և եթող ի վերայ զօրացն զՆիկոդեմոս զեղբայր իւր կա-

տարել զպատերազմն։ Օ՜այն ժամանակ պարապոյ գտին ամ ԱՀՆՈ-
դշխոյն և համախոհք նորա, որք մախայլին ընդ փառս
Պետիդոնոսի, ի գրգռել զթագաւորն ի վերայ նորա
սուտ համբաւովք և անօրէն զրպարտուիք։ Պետիդոնոս
յաղթեալ պատերազմին, դարձաւ Յ[ունաստանէմ յա-
ւուրս տօնից տաղաւարաց արջոյն. և եմուտ վաղվաղակի
ի տաճարն սպառազէն հանդերձ Թիւինապահօքն, որպէս
և եկեալն էր ի Հանապարհէն, և ոչ եթող նոցա ժա-
մանակ փոխելոյ ինչ։ Ա՜ռն որոյ ամբաստան եղեն զնմա-
նէ առաջի թագաւորին. և թագաւորն յաւել ի կաս-
կածանս, և պատուէր առաքեաց նմա ի բաց դնել զղէնս
և վաղվաղակի գալ յանդիման լինել. զի եթէ անսաս-
տեսցէ՝ յայտնեսցի չարութիւն նորա, և սպանցեն զնա։
Պ[ա]ռ որ առաքեցան Յ[ունաստանէ]ցեայ, հրապուրեալ
ի գշխոյէն և ի համախոհից նորա՝ այլ ընդ այլոց եցոյց
Պետիդոնեայ զպատուէր թագաւորին, թէ սպառազէն-
նութիւնդ քոյ կամի արքայ տեսանել զքեզ։ Վ[ա]թացաւ
Պետիդոնոս գալ առ նա. և պահապանացն տեսեալ զնա
սպառազէն, հարին սպանին զնա որպէս պատուիրեաց
թագաւորն։ Իսայց Պ[ե]տիսաւուղ երբեմն գիտաց գնա-
ւաստիս իրին՝ յոյժ տրտմեցաւ, և ոչ կարէր միսիթարել
դատել ի խղճի մտաց ընդ սպանութիւն եղբօրն, զոր ի
մայրասպանութիւն յաւել. և եկեաց թշուառութիւ, և մե-
ռաւ ի սուգ մեծ և ի յուսահատութ։

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ.

Ի[ա]ճախորել Պ[ե]տիսաւուղ Յ[ունաց]ւոց զամս քսան և երկուս։

Ընդ մեռանել Պ[ե]տիսաւուղեայ՝ Պ[ա]զուէմ կին նո- 3899 · 105
րա ազատեաց զերեսին զեղբարս նորա, զարկեալսն ի Ցե-նախ. ժգ. է.
նութիւն ի քանս։ Յ[ե] Թագաւորեաց երեցն ի նոցանէ ԺԳ. Շ և
Պ[ե]քեսանդր Յ[ան]նեաս. և սպան զկրտսեր եղբայր իւր, յոր. պոմ.
զի ձգեաց նա զձեռն ի յափշտակել զթագաւորութիւնն. Հր. ա. ֆ.
իսկ զՊ[ե]եսաղոմ զկրտսերագոյնն զայր խաղաղասէր՝ որ
առանձինն կեայր յանդորր՝ փառաւորեաց զնա, և եղև
նմա պաշտպան մինչև ցմահ։ Յ[ե] այլ ոչ ինչ զնմանէ ա-
ւանդեն վէպք՝ բայց զի զգուսոր իւր ետ կնութիւն Պ[ե]ր-
տաբուղեայ կրտսերոյ որդւոյ եղբօր իւրոյ Պ[ե]ղբեսանդ-
բի, և զի օգնական եղև ընդդէմ Հռոմայեցւոց ի պա-

ԱՄԱՀՆԴ. շարել նոցա զԱրուսաղէմ, և զի չէտ քառասուն ամաց
գերեցեալ յաձնուել Պոմպիէի զաւազարն։

Ի հինգերորդ այս անդր անցանէին՝ ի հրեաստան, Թագաւորք Պարթևաց Վռնիպոս և Պաքորոս հիզիկենացի տային ընդ միմեանս խիստ պատերազմ եղբայր ընդ եղբօր. Վռնիպոս Թագաւորեր ի Պաքորոս, և Պաքորոս ի Վռնիպոս։ Իսկ ի Հռոմայ Թագաւորեր Կղեոպատրա ընդ կրտսերագոյ որդւոյ իւրում՝ Պղեքսանդրի, և անդրանկին նորա Պտղոմէոս՝ աթիերոս Թագաւորեր ի Կիպրոս։

Պղեքսանդր Յանկէս գարձեալ ի Երուսաղէմ և ժառանգեալ զաթոռն, չէտ ոչ բազում ժամանակի յարոյց բանակ մեծ, և անցեալ ընդ Յորդանան՝ եկն պաշարեալ զՎռազարա, և նստեալ վնովաւ զամիսս տասն՝ էառ զայն, և զամուր ամուր քաղաքս՝ որ էին յայնկոյս Յորդանանոյ։ Ի լրիվ երբեմն գարձեալ գայր զօրօք, յանկարծապատիճ ի վերայ անկան Թշնամիք, և հարին ի նոցանէ բիւր մի, և զՅամ աւար մարտին և զաղխս քանակին կալան։ Իսկ եկին եմուտ ի Երուսաղէմ պարսեալ և ամրեցեալ. և առաւել դառն Թուէր նմա, զի բազումք փոխանակ կարեկցութեան ուրախ լինէին մեղմխանօք ընդ վիշտս նորա։ Օ՛ի փարխեցեք չէտ հակառակուէն Հիւրկանեայ ընդ նոսա՝ անհաշտ Թշնամիք էին ընդ որիս նոքա մանաւանդ ընդ Պղեքսանդրի. և զրդռեալ էարաց ցուցին ընդդէմ նորա զժողովուրդն, զի զրեթէ Յամ ժողովրդն կախեալ կային զնոցանէ։ Իսկ աստի խակ պատճառս առին Յամ աղմուկք և խռովութիք՝ որ հասին ի վերայ Թագաւորուէ նորա։

3904 . 100 Եւ ինչ վհատեցաւ Պղեքսանդր ի խիստ հարուածոյն. այլ տեսեալ զՎռազա անպատսպար, քանզի միհնեալ էր անտի ի աթիերոս դիմաց անդր, և էառ զՀռափա և զՊեթէդն՝ որ սահաւ մերձիւք հեռի էին ի Վռազայ, և պատնէշք քաղաքին. յայն սակս յարձակեցաւ անդր Պղեքսանդր։ Օ՛ի էր ցասմամբ ընդ դաղացիս յօրէ յորմէ գրգռեցին զի աթիերոս ընդ իւր ի Թշնամուէն, և զօրացուցին զՀեռս նորա, և Յարաւ ի նմանէ չէզր Յորդանանոյ մեծաւ պատերազմաւ. և ինդրեր Թէ զի մերձ պարապով լուծցէ զվրէժ։ Իսկ իրրև պարապ էառ ի գործոց աշխարհին, եկն զօրօք բազմօք պաշարեաց զք-
3906 . 98 Վռազա։ Իպղոդոտ վերակացու քաղաքին, զամ մի քաջութ և իմաստութ պահ կալեալ, չոյժ անուանի եղև։

Էայլ Իւսիմաքոս եղբայր նորա նախանձեալ ընդ փառս նորա, սպան զնա. և միաբանեալ ընդ իւր արս

անօրինս ոչ ինչ պակաս չարութ՛ ջինքն , մանաւանց ԱՄԱՀՆԻ
զքաղաքն ի ձեռս Ալէքսանդրի : Որ ի մտանել իւրում
անդր , քաղցր հրամանօք ի վերին երեսս հեզուն և մար-
դասիրութ՛ առնէր ընդ նուաճեալս . այլ իբրև կալաւ
զնա ամրոցս , և ոչ ևս ոք կարէր ընդդիմանալ նմա , հրա-
ման ետ զօրացն ի տուր տուսերի կոտորել զնախկին քա-
ղաքին , աւար առնուլ և ապականել զնա . և ոչ ինչ թո-
ղուն ի չարեաց՝ զոր ոչ գործեցին զօրքն անխնայ ընդ
Թշուառս քաղաքին : Այլ մնծաս տուգանօք խնդրեաց
զվնհմն . քանզի գաղացիք կատաղեալ յուսահատութ՛
զդէմ կալան , և սպանին ի զօրաց նորա՝ ոչ ինչ պակաս
քան զանկեալս իւրեանց . բայց գազանաբարոյ սրտմտու՛ն
նորա յագեցաւ , յաւէր դարձուցեալ զքաղաքն՝ անուա-
նի ի վայ ժամանակաց , և գարձ աւար Ա՛ղբուսաղէմ .
և տեւեաց պատերազմն զամ մի :

Ձետ ոչ բազում ժամանակի արարին ընդ նմա ժողո- 3909 · 95
վուրդն անհնարին Թշնամանս : Ո՛վ ի տուս տազուա-
բահարաց ի մատուցանել նորա ի տաճարին ըստ օրինի
քահանայապետութ՛ն ի սեղան ողջակիզաց Տանդխուէ
զպատարագն , ձգէին կիտրոս ի գլուխ նորա Տանդերձ
բանիւք Թշնամանաց , կոչելով զնա տարուկ անարժան
Թագաւորու՛ և քահանայապետու՛ն , ըստ յանդգնու՛ն
Ա՛զիազորու՛ , որ սարկածին ժպրհեցաւ կոչել զՀիւրկոս
նոս : Ա՛յլ չոյժ սրտմտեալ Ալէքսանդրի , և դիմեալ
Թիկնապահացն ի վերայ ժպրհ ամբոխին սպան ի նոցա
նէ վեց հազար այր : Ա՛յլ ոչ ևս վատահացեալ ի Հրեայս
վանն չարուն սրտի նոցա՝ արար Թիկնապահն պլազգիս ,
ածեալ ի Պիսիդեայ և ի Կիղիկեայ ամբոխ վեց հազար
արանց , որք ընդ նմա շրջիկին Հանապազ :

Ա՛յլ զառանին խռովու՛թ՛ն առ վայր մի ցածուցեալ 3910 · 94
զնժիւնդուն , դարձաւ Ալէքսանդր ի վերայ արտաքս
նոց Թշնամեացն : Ա՛յլ ի սկզբան պատերազմին յաղ-
թեալ նոցա՝ ապա անկաւ ի դարան , և կորոյս զբազում
յիւրոցն , և ինքն մազապուր զերծանէր : Ա՛յլ ի դառ-
նալ նորա Ա՛ղբուսաղէմ՝ զայրացեալ ի վերայ նորա
Հրեայք վան պարսպէն պատերազմին՝ ապստամբեցին
ի նմանէ . քանզի համարիէին զնա յաւետ՛ալ ի սպառ
և նկուն լեալ ի Հարուածոյ անտի , և յուսային դիւրա-
կործանել զնա՝ որպես ի բազում ժամանակաց ցան-
կային : Ա՛յլ Ալէքսանդր զգոյշ և արի և աջողակ էր ,
և հզօրեաց վաղվաղակի զօրս ընդդէմ նոցա . և յարձ-
մարտ քաղաքական , և պատերազմէր զամս վեց ընդ ժո-

ԱՄԱՀՆՒՔ զովզովեան իւրում . և հասին աղէտք անբաւ երկուց կողմանցն . և Տարան ապստամբեք ի Տարուանդս բաղումս , և
3918 . 86 ի պարտուէն մնացեալսն : Եւ կալաւ Ղէքսանդր զքա-
ղաք ապստամբի նոցա՝ յոր բազումք ի նոցանէ ամրա-
ցեալ էին . և խաղաղացոյց ի նոցանէ այս ուԹ Հարիւր Հե-
ծելազէմ , և Հրամայեաց զամենեսին միանգամայն կա-
խել զփայտ , և զկանայս նոցա և զորդիս սրախողխող
առնել առաջի նոցա : Եւ ինքեանք զՀրամանն անօրէ-
նուԹ կատարէին դահճիքն , ինքն Թագաւորն խնջոյս ու-
րախուԹիՀ առնէր կանանց և Տարձից իւրոց ի տեղւոջ
ուստի տեսանէր զնոսա . Ո՛ անագորոյն մնացն : Եւ
ընդ վեց ամն պատերազմին առաւել քան զկինգ բիւրս
սպանան յապստամբացն :

Եւ իբրև Հանդարտեաց երկիրն ի պատերազմէ , ար-
շաւէր Ղէքսանդր ի կողմանս կողմանս յաղԹուԹիՀ մե-
ծաւ : Եւ դարձեալ Հայրուսադէմ՝ եւ զանձն ի շուայ-
3925 . 79 տուԹ և յարբեցուԹ . և չորեքօրեայ տենդիւ ՔերմացեալՀ
մեռաւ յետ երից ամաց . Թագաւորեալ չամն քսան և
եօԹն : Եւ եՀող երկու որդիս , զՀերկոնոս և զՀրիս-
տաբուղ . այլ զՂէքսանդրա զկին իւր կացոյց ի վերայ
աշխարհին Թագաւորել մինչև ցմահ , և կացուցանել
զետ իւր զի ոք յորդւոց իւրոց՝ զոր ընտրեսցէ :

ԳՕԹՈՒԱՆ Գ .

Ի ապաքառել Ղէքսանդրոյ ընդ Ղէքսանդրի Ղանձեայ . առ որով
անդրանիկն նորա Հերքիանոս չանձայապէտի :

3926 . 78 Եւ յետ մեռանելոյ Ղանձեայ , Ղէքսանդրա կին
Ղանձ . պարս. նորա խրատեալ ի նմանէ՝ Հնազանդեցաւ փարիսեցւոց
նախն . ժդ . որդւովքն Հանդերձ , և պատմեաց նոցա՝ Թէ ինքն Ղէքս-
դիբ . և յաղ . անդր ի մեռանել իւրում զայն պատուէր ետ : Եւ
ֆ : Ե յան կոյց լինքն զսիրտս ամենեցուն , զի որք ոխերիմ ա-
տեղացքն էին Ղէքսանդրի առ կենդանութիՀ նորա՝ ապա
յետ մահուն իսկ և իսկ մեծարէին փառօք զյիշատակ
նորա . և փոխանակ Թշնամանաց բանիցն և նախատա-
նաց , գովէին զնա և բարեբանէին . և պահպանեալ
պանծացուցանէին զվաստակս քաջութ նորա , որովք մե-
ծացոյց զազգն և Հղօրացոյց և ազար ի պարծանս և ա-
նուանի յոյժ : Եւ որք յառաջագոյն ոչ դադարէին զբր-

գոհել զժողովուրդն ընդդէմ նորա , զարձեալ չքնեցին ամբաստ-
զմիտս նոցա՝ առնել նմա յուզարկաւորուն չքով մեծաւ ,
որպէս ոչ ումեք ի նախորդաց նորա արարեալ էին . և
զՊղեքսանդրա ըստ պատուիրանի կուսին կացուցին ի
վերայ ամ իրաց աշխարհին . Տես ինձ զի փարիսեցիք
զամ վաստակս քաջութեն զգոն համարէին , եթէ միամի-
տեալ հնազանդեր ոք կամաց և իշխանութեն նոցա . իսկ
զգոյն ամ թերութեն և գանօրէնութիս ծանուցս ապահաս
առնէին , որպէս սովորութ է իշխանասիրացն : Այս իբրև
ամրացաւ Պղեքսանդրա յիշխանուեն , կացոյց զանդրա-
նիին իւր զՔիւրկանոս քահանայապետ , ամաց իբր երե-
սուն և երից . և զիբր կարևորս աշխարհին յանձն արար
փարիսեցւոց , որպէս խոստացեալն էր : Որոց իշխանուե
ի ձեռս առեալ , իսկ և իսկ եղծին զՀրովարտակն զոր
Յովհաննէս Հիւրկանոս Հայր Աբիստաբուղեայ և Պղեք-
սանդրի ետ ի բարձումն աւանդական կարգաց նոցա , որ
առաւել ևս յամենայնէ յայնմ հետէ :

Այս յարուցին հալածումն խիստ ի վերայ այնոցիկ՝ որք
առ Թագաւորուն Պղեքսանդրի Թշնամիք լեալ էին նո-
ցա , և ոչ կարաց Պղեքսանդրա խափանել զայն . զի կաշ-
կանդեալ էին ձեռք նորա , Թողեալ զամ իշխանութի ի
ձեռս փարիսեցւոց : Դարձեալ և անբաւ աղետից քա-
ղաքական պատերազմին ականատես լեալ ան կենդա-
նութ առն իւրոյ , երկնչէք զրգռել զայն միւսանգամ . և
ոչ գտեալ ելս չարեացն՝ բայց միայն ներել առ ժամա-
նակ մի խիստ և անողոքելի վրէժխնդրուեն , համբերէք
Թէթեւագոյն չարին ի խափանումն ծանուցին : Զրդ-
այս ամ բաւական է ի խնամոութիւն բարուց ազգին
Հրէից , և Թէ որպիսիք ումանք առաջնորդէին նոցա :

Այս ոչ գադաթեին վարիսեցիք ի հալածելոյ զնոսա , որ առ նախորդ Թագաւորսն հակառակորդ նոցա լեալ էին : Այս ամ անգթեաց նորա և անօրէնուեց՝ որովք բամբասէին զանուն նմ , զնոսա պարտաւոր առնէին . և ամ սովին պատճառանօք զրգռէին ի նոցանէ կորուսեալ , և այլ պատճառս յուզէին համապատ առ ի կորուսանել և ի մնայելոց անտի զատելիսն : Իբրև տեսին բարեկամք և կուսակիցք Պղեքսանդրի զի ոչ գոյր գադարումն հա-
լածանացն , և զի ի կորուստ նոցա երգուեալ էին փա-
րիսեցիքն , ժողովեցան և եկին ի միասին առ Պղեքսանդ-
րա . և Փարիսաբուղ կրտսեր որդի նորա առաջնորդեր
նոցա : Այս յիշեցուցեալ նմա զամ վաստակս զոր վաս-
տակեցին Պղեքսանդրի , և զանդրժելի սէր և զհաւա-

տարմանէ իւրեանց ընդ նմա յամ պատերազմանս և ի վտանգս խոովեալեցոյս, ասէն. Վասն ի մեզ՝ զի արդ ընդ քոյով իշխանութիւդ վասն այնր ամի պատապարտ դատիլը, և մտանիմք անդորդելի ոխակալուէ Թշնամեաց առ զուէթ սիրոյ քո և ազգատհմիդ։ Վրդ գազարեցի զՏարցա փոլձդ. և եթէ զայդ ոչ կարէցես, Թագ արա մեզ մեկնել յաշխարհես, և խնդրել այլոզ ապատան. կամ ամիացո վաեղ յամուրս զօրօք քովք, զի պատապարեալ լիցուք ի բռնուԹէ Թշնամանց։

Յայժ ողբովիք դշխոյն ընդ Թշուառաուէ նոցա և ընդ զրկանս. այլ ոչ ինչ ձեռնհաս եր առնել ըստ ցանկուէն, զի ի կամ փարխեցւոց գերեալ էր՝ ըստ հաճոյից նոցա առնել դամ։ Տէս զի քանի վտանգ ե տալ իշխանուԹէն հզօր ի ձեռս ազգի այնպիսւոյ։ Ոտղօք բարձին, զի եԹէ Թագաստպարտից ոչ եղիցի այդ՝ խափանելոյն առաՔանք, և ոչ օր յաղագս յանձն առեղ զայդ, և ոչ մեք։ Ոսկ հրաման տալ մեկնելոյ յաշխարհէն հաւատարիմ և անվեղծ բարեկամացն՝ չար Թուէր դշխոյին, Թէ գուցէ առանց օգնականուէ մնանելոցի ի ձեռս խռովելոցն ամբոխին փարխեցւոց, և ոչ լիցի նմա ապաւէն ի վտանգին։ Վա Ձոյ Թուեցաւ նմա միւս այլ խորհուրդն, և բաժանեաց զնոսա յամուրս աշխարհին ի զօրանիստ տեղիս, կրկնակի օգուտ համարեալ. մի՝ զի չհամարձակէին Թշնամիքն յարձակել ի վերայ նոցա յամուրս՝ ուր առ ընձեր կայ ին նոցա զէնք, և միւս եա՝ զի էին նոքա որպէս գունդ պահեստի հաւատարիմ օգնականք ի վտանգի։

Իսկ յետ ոչ բազում ամաց հիւանդացաւ Ներսեհանդ լա հիւանդուէն մեծ, և մերձ եղև ի մահ։ Ոսկ Ներսիս տաքուզ կրտսեր որդի նորա, որ ի բազում ժամանակաց խորհէր ի մոի ժառանգել զԹագաւորուէն ի մեռանել մեր իւրոյ, իբրև ետես Թէ չ՚ետ ապրանայ՝ գաղտա գնաց եղև գնչերսին Արշուսաղէմ ընդ միւմ ումեք ի ծառայիցն, և ինն յամուրս առ բարեկամն Տօր իւրոյ, որք յառաջագոյն խորհրդով նորա առաքեալ էին անդր։ Նոքա սիրով մեծաւ ընկալան զնա. և յաւուրս հինգ տասան հնազանդեցան նմա քան և երկու ամրոցք և բերդք. և նոքօք զօրացեալ կալաւ գրեԹէ գնմ ամուրս աշխարհին։ Ոչ ևին պատրաստ զօրքն և ամ ժողովուրդն միաբանել ընդ նմա՝ տաղտկացեալ ի խստուէ փարխեցւոց, որք առ իշխանուէն Ներսեհանդրայ բռնանային անհանդուրժելի. և ևին ժողովեցան յամ կողմանց զինաւորել Ներսիտաբուղեայ, զի ազատեսցին ի բռնուԹէ

փարխեցւոց։ զի ոչ յուսային յերեց եղբայր նորա ի ԱՄԱՀՆԵ
Հիւրհանոս, որ ոչ միայն միամեր աղանդոյ նոցա՝ վար-
ժեալ ի մոքին, այլ և զի վատասիրտ էր և ապիկար առ
գործն արեական, զի յոյլ էր և անփոյթ, դանդաղ և
տաղտուկ և անհանճար։

Փարխեցիքն երբեմն տեսին՝ զի տուռաբանայր կողմն
Ա.բրհատաբուղեայ, եկին բազմեցեալք առ Ա.յնքեսանդրա՝
մինչ մերձ էր նա ի մեռանել, և Հիւրհանոս առաջնորդ
նոցա. պատմեցին նմա զնմա, և խնդրեին ի նմանէ պա-
տուէր տալ վասն Թագաւորութեն, և օգնական լինել նո-
ցա։ Նա հրաժարեաց վասն տկարութեն, և եթող ի նո-
սա զնմա հոգս իրացն. բայց զՀիւրհանոս եցոյց ժառանգ
իւր, և ոչ ինչ յերկարեալ ի կեանս վախճանեցաւ։

Նա յետ մեռանելոյ նորա՝ կալաւ զաթոռն Հիւրհա-
նոս, և փարխեցիքն չանային ամ՝ ձգմեալք ամրացուցա-
նել զԹագաւորութեն նորա։ Այլ Ա.բրհատաբուղ ոչ էր
յայնժամ Ա.յրուսաղէմ, և կալեալ զկին նորա և զորդ-
դին՝ ըզրս Թագեալ էր անդ՝ եդին զնոսա ի դիպահոգ-
ութ պատարագս յայնոյն ի Նարիս։ Նա ոչ այնու կա-
րացեալ խափանել զնա, զօրաժողով եղեն ի վերայ նո-
րա. զօրաժողով եղև և Ա.բրհատաբուղ։ Նա մերձ Ա.յ-
րիքով պատերազմաւ լուծին զվէճն. բազումք ի զօրացն
Հիւրկանեայ հատուածեցան առ Ա.բրհատաբուղ, և ինքն
փախստեայ անկաւ Ա.յրուսաղէմ յամրոցն ի Նարիս.
և որ ընդ նմա միաբանեալ եկին՝ ապաստանեցան ի տա-
ճարն։ Ա.յդպ յետ սակաւ միոյ և նոքա ձեռն հասուն Ա.-
բրհատաբուղ. և ստիպեցաւ Հիւրհանոս խօսել ընդ նմա
ի խաղաղութեն։

ՅՕԴՈՒԱԾ Դ.

Ա.ծափաոութեն Ա.բրհատաբուղեայ երիւրդէի վէճ ամ.

Ի բաւախոհ եղեն ընդ միմեանս երիքքին եղբարք, Ա.- 3935 · 69
բրհատաբուղեայ Թագաւոր և քահանայապետ կալ, և
Հիւրհանեայ հրաժարեալ յամ իշխանութենէ կեալ առ-
անձինն ընդ ձեռամբ եղբօրն ի բարեկենդանութեան։
Նա ոչ ծանր Թուեցաւ Հիւրհանեայ, զի էր նա հանդըս-

1 Ի մեղ ի վերին, յորոյ վերայ գաղափար կատարեալ եր, էր ամրոցս այն
սրտասոյց ուխտադրի գաղափին։

ԱՄԱՀ. ՆԲ. տասեր և անձնդիւթ. և ի քոյ եկաց յիշխանուէ Թա-
գաւորեալ զամիս երիս։ Ի նդ իշխանութեէ նորա՝ վախ-
ճան եղև բռնաւորութեէ փարիսեցւոց. որ ի մահուանէ
Ալեքսանդրի մինչև ցայնժամ չարչարէին զազգն։

Լայց դեռ ևս խոռվէր հրեաստան. վասն փառասի-
լուէ Ինտիպպ հօր Հերովդէ, որ յաճախ ևս կոչի Ան-
տիպատրոս։ Այս եդովմայեցի էր յազգէ, իսկ կրօնիւք
Հրեայ, որպես զնամ եդովմայեցիսն Հիւրկանոս ածի ի
հրեութիւն։ Այլ մնեալ յարբունիս Ալեքսանդրի Յան-
նեայ, և կնոջ նորա Ալեքսանդրայ՝ որ յետ նորա կա-
լաւ զաթոռն, կինն պարթևական զսրբոց Հիւրկանեայ
անդրանկին նոցա, զի ի Թագաւորել նորա և ինքն հաս-
3939 · 65 ցե իշխանութեան։ Ալյլ իբրև պղտզդ իրքն կատարե-
ցան, և Հիւրկանոս մերժեցաւ յիշխանութէ, և կալաւ
զաթոռն Արիստաբուղ, վերկպ լեալ ի յոտսոյ զամենայն
ձիրն և Հարտարուէն ի գործ արկ յամբառնալ զՀիւր-
կանոս յաթոռ։ Օ՜նա Հիւրկանոս յղեաց նախ առ Ա-
րետաս արբայ Արաբիոյ, խնդրել ի նմանէ
օգնութէ։ Լէ ապա յետ բազում անցից, զոր վասն Հա-
մառօտութէ ի բաց Թողաք, կարգաց առ Պոմպէոս՝
մինչ դեռ ևս գարձեալ էր նա Արտորիս ի պատերազ-
մէն Ինչդրատոյ։ Լէ անդ Պոմպէոս լուաւ զդատ
Հիւրկանեայ և Արիստաբուղեայ, կռնեցեալ զնոս անդր։
Լ՚ին ընդ նոսս և ամբոխ Հրէից, խնդրել ազատուի ի
ձեռաց երկաքանչիւրոցն, և ասէն. Մի լսել մեզ Թա-
գաւոր. զի մեք ի սկզբանէ նախնեաց ընդ քահանայա-
պետօք կայաք՝ որք առանց այլ իշխանութէ իրաւունս
առնէին մեզ ըստ Հայրենի օրինաց և կարգաց։ Իսկ սո-
քա արդ, Թէպէտ և յազգէ քահանայուէ կացեալ, զօ-
րէնս առաջնորդուէ փոխեցին. և խցեմք տուրկք, եԹէ
ոչ ոք ազատեացէ զմեզ։

Իսկ Հիւրկանոս բողոքէր զԱրիստաբուղեայ, զի յա-
պըշտակեալ զիշխանութեան անդրանկութէն իւրոյ, և զաշ-
խարհն ամ գրաւեալ, եԹպղ նմա ածու փորք՝ կեալ յե-
կամտից անտի։ Լէ ամբաստանէր ևս զնմանէ՝ Թէ հի-
նաբար աւազակ ի ծովս, և առպատակ ընդ ցանաք
յազգս սահմանակից։ Լէ վկայ ածէր բանիցն որս իբր
Հազար ի գլխատորայ Հրեից, զորս նմին իբր կռնեցեալ
էր անդր Ասիպատրեայ, երաշխաւորել չարախօսուէց
նորա զեղբօրէն։ Լէ պատասխանի Արիստաբուղ և ա-
սէ. Հիւրկանոս վասն ասիկարուէնէն մերժեցաւ յիշխա-
նուէ, զի հեղգ էր և յոյլ և ի յանձնձանս իրաց ան-

պատկան, և արհամարհեաց զնա ժողովուրդն, վասն որոյ հարկ եղև ինձ յանձն առնուլ զառաքնորդուն աշխարհին, զի մի օտարք տիրեսցեն. և պատիւ և իշխանութիւն ոչ ինչ աւելի է ինձ քան զհայրենին։ Այլ աճ ի վկայուն բանիցն զազատագունդ մանկտին, որ եկիմ կացին ամ շաբով և գեղով. այլ ձոխասի և գեղեցկուի ոչ ինչ օգնեցին նմա յատենի։

Պոմպէոս խելամուտ եղև բռնուել Ա՛րիստաբուղեայ՝ այլ ոչ առժամայն ետ զնէնուն, զի մի գրգռեսել ընդ իւր՝ խափան լինել խորհրդոց իւրոց, զի յոյժ ցանկալը առնուել զԱ՛րաբիա. վասն որոյ արձակեաց զնոսա քաղցրուբէ, և ասէ. Ի՛նուամձել իմում զԱ՛րետաս և զարաբացիս՝ դարձեալ անցից ընդ հրէաստան, և իրաւ արարից և ուղղեցից զանհնայն։ Այայց Ա՛րիստաբուղ գիտաց զնորհուրդս Պոմպէի, և մեկնեալ բարկուբէ ի Դամասկեայ՝ առանց յայդմանն լինելոյ նմա միւսանգամ, եկն ի հրէաստան, զինուորեաց զՀ՛րեայս և կազմեցաւ ի պատերազմ, կոչելով ի վերայ իւր զոմեերիմ ասիսն։ Իւ պատրաստեր Պոմպէոս մեծաւ պատերազմաւ ի վերայ արաբացւոց։ Ա՛րետաս՝ որ արհամարհէին զզօրութիւն Հռոմայեցւոց՝ իբրև հետս զնա յաղթող բանակաւն եկեալ Հասեալ յաշխարհ իւր, հրեշտակս աղերսագրօք առաքեաց առաջի նորա։ Այայց Պոմպէոս յառաջ խաղացեալ եկն մինչև ի Ա՛ն ի մայրաքաղաք աշխարհին, և հառ զայն պատերազմաւ. և զԱ՛րետաս ձերբակալ արարեալ՝ եդ ի դիպահոջ, մինչև յանձն էառ կատարել զամ կամս իւր, և ապա արձակեաց զնա. և ինքն դարձաւ վաղվաղակի ի Դամասկոս։

Ա՛զգ եղեն նմա պատրաստութիւն Ա՛րիստաբուղեայ ի հրէաստան. և գիմեալ անդր զօրօք՝ եդիտ զնա Ա՛ղեքսանդրիոն ի գղեկին, որ էր ի մուտս սահմանաց աշխարհին ի վերայ լերին բարձու ամրոց հզօր, զոր Ա՛ղեքսանդր հայր նորա կատարեալ յիւրմանն։ Ա՛նդր Պոմպէոս պատգամ առաքեաց իմանել նմա առ ինքն. և ոչ յանձն առնոյր Ա՛րիստաբուղ. այլ որ ընդ նմա էին, զարհուրեալք ի զինուց Հռոմայեցւոց՝ խրատ ետուն նմա ինքնել, և լուաւ նոցա։ Իւ էր խոսեցաւ ընդ Պոմպէի վասն հակառակութեն ընդ եղբօրն, և գարձաւ անդրէն։ Այայս միւսանգամ և երրորդ անգամ չղքաւ առ նա, զի հաշտ արարեալ զնա՝ յաղթեսցէ ի դատաստանին։ Այայց վասն հասկածանացն զղեկաւս հզօրս ամրացուցանէր, և կազմէր պատրաստեր ուժգին զդէմ ունել եթէ հակառակ

իւր տակ վճիռ։ Իբրև գիտաց զայն Պոմպէոս, ՚ի վերջ նուաղկին ՚ի գալ առ նա Ա՚բիստաբուղեայ՝ խրնդրեաց ՚ի նմանէ պատանդ զամուրս աշխարհին, և բռնադատեաց զնա հրովարտակս առնել առ վերակացուս տեղացն։

Իսկ Ա՚բիստաբուղեայ սրտմտեալ վասն բռնութեանն, իբրև արձակեցաւ՝ փութացեալ Ա՚ղրուսաղէմ կազմեցաւ ՚ի պատերազմ, ՚ի մտի եդեալ պահել զնագաւառունին. և մերձ խրախուսէր, և մերձ յորդորէր. և առ փոքր մի յոյս քաղցրուէ Պոմպէի՝ զամ հնարս գործելոյ վասն հաճոյ լինելոյ նմա ՚ի յայլմուէնի դատաստանին, և առ գոյն կասկած խստուէ նորա՝ զհակառակն գործէր. որովք թնուէր ՚ի ժամանակին յայնմիկ ընդ անձին ոգորել։ Պոմպէոս մատ հասեալ, դիմեալ ՚ի քաղաքն երուսաղէմացւոց՝ բանակեցաւ նախ Ա՚ղրիքով։ Ի՚նդ լուաւ զհամբաւ մահուն Ա՚ինէդատայ, զոր ՚ի յայնոցդիցս պատմեսցուք։ Ա՚յն խաղայր գայր Ա՚ղրուսաղէմ. և Ա՚բիստաբուղ սարքացեալ ընդ գործս իւր, եկն առ նա յաղերս հաշտուէ, յանձն առեալ հնազանդել նմա, և տայր նմա գանձս բազումս ՚ի հաշտուէնի։ Զանձն առ հաւանեցաւ Պոմպէոս, և զԱ՚բէնիոս ջոկատիս միով առաքեաց ընդունել զարձանն։ Ա՚յլ ՚ի հասանել Ա՚աքենեայ Ա՚ղրուսաղէմ, փակեցին քաղաքացիքն առաջի նորա զդրունս. և փոխանակ արձանացն՝ ձայն ետուն ՚ի պարսպացն թէ ոչ կամիմք ընդ խաղաղուէն։ Ա՚յս Պոմպէոս վրէժխնդիր եղև նախատանացն, և անդրէն կալեալ զԱ՚բիստաբուղ սրկ ՚ի շղթայս, և եկն եկաց ՚ամբաղմնէն զօրացն յանդիման Ա՚ղրուսաղէմի։ Ա՚յս եր քաղքն անառիկ ՚ի բնէ և ձեռակերտ ամրութիք, և յերկար զդէմ ունէր, եթէ ոչ պատահմանէն բնակիչքն։ Ուսակիցք Ա՚բիստաբուղեայ կամէին պահ ունել քաղաքին, մանաւանդ իբրև կալաւ Պոմպէոս զԱ՚բիստաբուղ. իսկ բարեկամք Հիւրկանեայ կամէին բանալ զդրունս առաջի Պոմպէի. և ՚ի բազմութիւն սոցա զարհուրեալ արիս. տաքուղեանց, ամրացան ՚ի լեառն տաճարին՝ պահել զայն. և հատին զկամուրջս խորհրդոյն և զնիրամոյ՝ որ շուրջ պատէին։ Ա՚յս բացան դրունք քաղաքին, և Պոմպէոս մտեալ ՚ի ներքս՝ պաշարեաց զտաճարն։ Իսկ մարթակաքն զդէմ կային զամուս երից, և նոյնպէս և մարթեր նոցա տուեալ, թերևս և ձեռնթափ առնել զՀռոմայեցիս, այլ կարի երկիւղածէք պահպանուիլ շաբաթուցն՝ տեղի հատուն։ Ոչ յաւուր շաբաթու՝ ընդ այ-

նոսիկ միայն օրէն համաբերին մարտնչել, որ գայցեն ՚ի վերայ նոցա ՚ի մարտ պատերազմի, այլ զգործածս նոցին ոչ խափանեին, և ենթեանք անդորձ կային։ Եւ Հռոմայեցւոց յօգուտ արիական զշաբաթուն նոցա, ոչ ևս յարձակ կեին ՚ի վերայ նոցա՝ այլ զիարման ընուին, զպատնէշս կազմեին, և զմնեալսնայս կանգնեին անխափան։ Իսկ զմի ՚ի հզօր աշտարակաց կործանեցին. և անկաւ ընդ նմա ՚ի պարսպէն խրամատ մեծ առաջի յարձակմանն Հռոմայեցւոց, և կայան ուժգին զամուրն։ Եւ եղև կոտորած խիստ, և անկան ՚ի սուր սուսերի ոտիք աւելի քան զերկոտասան հազար։

Յայն աղմուկ չիոթի և ՚ի ձայն աղաղակի և խռովմունք կոտորածին՝ քահանայքն ՚ի տաճարին անխռով զպաշտամունսն կատարելին զարմանալի արիւբ, ՚ի տեսել զազաւնացեալ զօրսն և աղեխուց սպառնալ բարեկամաց իւրեանց և ազգականաց։ Եւ բազմաց ՚ինոցանէ արիւնքն ընդ սրեան զոհիցն խառնեցան՝ զոր մատուցանէին, զի յանձն առնի զմահ ՚ի վերայ պատճառանն իւրեանց։ Եւ բանեալքն և նախանձելքն, եթէ զօրութիւն օրինացն այնպես երևիլ զազք էին որպէս զրոյն։ Եւ էլ Պամպէոս ՚ի տաճարն բազմութիւ զօրապետացն. և եմուտ ՚ի սրբուհին, և մինչև ՚ի սրբուհի սրբուհին՝ ուր չէր օրէն մտանել ումեք, բայց միայն քահանայապետին միանգամ ՚ի տարւոջ ՚ի տօնի քաւուն։ Ընդ որ Հրեայք ՚ի խոր խոցեցան, և ևս քան զևս գրգռեցան ընդդէմ Հռոմայեցւոց։

Եայց ՚ի դանձս տաճարին ոչ ձեռն էարկ Պամպէոս, որք առասելագոյն մասամբ էին ինչք ժողովրդեան յաւանդի եդեալ անդ յամին։ Եւ էր քանքար արծաթի դրամոց երկու հազար. Թող զանօթս մեծագինս ոսկեղինս և արծաթեղինս, որոց ոչ գոյր թիւ։ Եչ զի երկիւղ էր Պամպէոս յոյն՝ որ անդ պաշտէին, ասէ Կիլերոն[1], զի քան զամ կրօնս ազգաց արհամարհ Հռոմայեցւոցն կրօնք Հրէից, և զժպատեհ իմաստուն և մեծուռ Հռոմայեցւոց, և հայրենի օրինաց նոցա հակառակ. այլ աղնուական մարդկասիրութիւն ջոյր պատճառս յայտնի և

1 Կն. Պոմպէոս յառնուլ զքաղաքն երուսաղէմացւոց՝ ոչ ինչ է. քարէ ՚ի տաճարէն իմասուածէ. մանաւանդ վասն չտալոյ, որպէս բազում ուրեք, և ասա պատճառս բամասուոյց ՚ի չարսխաս և ՚ի չարսխոհուրդ քաղաքին։ Զի ոչ կարծեմ Թէ Հրէիցն և Թշնամեաց կրօնք խափանեցին զազջ զօրացն, այլ նախասմբք։ Զի նոցա կրօնք սրբուհին չոյժ զժպատեհ էին պայծառուն պետուն, և փառաց անուան մերոյ, և նախնեացն օրինագրուն։ Կն. Փրկ. կէ. կէ.

ԱՄԱՀՆՒՔ պարտաւադիտաց, զի մի բամբասեսցի ի նոցանէ ։ Օ այս այսպէս հանձարեղը ի հեթանոսաց խորհէին զմիմեանց ոչ կրօնից, և գնաց՝ զոր ոչն գիտէին՝ հայհոյեին ։

Ահա ցայս վայր ամ ինչ յաջողեր Պոմպէի . այլ յետ ամսոյս ինչ ցանկութեն՝ մեկնեցաւ ի նմանէ բարեբաղդութեն, և յաղթութի նորա ի վերայ Հրէից եղև վերջինն ։

ԳՕԴԻՒՆ Ե ։

Ի ձեռաւորել Հիւրկիանէայ երիցութեան գան հոհէնէրս ։

3961 . 63 Պոմպէի վէմարեալ զպատերազմն և քակեալ զպարիսպս Երուսաղէմի, զՀիւրկիանոս Թագաւորեցոյց . և զՀրեստաբուզ և զերկու որդիս նորա զԱրեքսանդր և զՆտիգոնոս կալեալ յղեաց ի Հռոմ. Եհան քաղաքս բազումս յիշխանութենէ Հրէից և յաւել յԱսորիս , արկ հարկ Հիւրկիանէայ, և կացոյց ի վերայ աշխարհին զՆտիպատրոս՝ որ էր յարդունիս Հիւրկիանէայ մի յաւագանէն ։ Իայց Արեքսանդր փախուցեալ զՀռոմայեցւոյն՝ գաձաւ ի հրէաստան, և խռովէաց անդրէն զաշխարհն՝ Իսկ Հիւրկիանոս քանզի տկար էր և ոչ կարէր զդէմ ունել, կարդաց առ Հռոմայեցիս ։ Եւ Պաբինիոս կուսակալ Կողմինն Ասորւոց պարտեալ զԱրեքսանդր՝ եկն եմուտ յԵրուսաղէմ, և հաստատեաց անդրէն զՀիւրկիանոս քահանայապետ ։ Եւ փոխեաց զկարգ առաջնորդութեան աշխարհին ի միապետուէ յաղնուապետութիւն, որ ոչ տեւեաց ի սպառ ։

3950 . 54 Կրասոս ի խաղալ Եւրում պատերազմաւ ի Պարթևս, ըստ հանապազօր ցանկութեն զօշաքաղութեն, զկայ էառ Երուսաղէմ . քանզի լուեալ էր թէ է անդ գանձ բազում . և էառ աւար զնմ գանձս տաճարին իբրև բիւր մի քանքարոյ ։

Ի հասանել Կեսարու Ասորիս , յորժամ գարձեալ գայր Եգիպտոսէ՝ յարշաւանացն , եկն անկաւ յոստնոցս Ալեքսանդրոնոս զերծեալ ի Հռոմայ՝ հանդերձ Ալիստաբուզիաւ հարբն իւրով, և խնդրէր զՀայրենի Թագաւորութիւնն , զի մեռեալ էր յայժամ Հայր նորա . և բազում ինչ չարախօսեր զՆտիպատրեայ և զՀիւրկիանեայ ։ Իայց Կեսար ոչ կամէր երեսաւորացն ընկալ լինել , զի օգնականութիւ նոցա յաղթեաց եգիպտաց-

ւոց, որպէս յԻւրումն տեղւոջն պատմեցաք։ Եւ հրաւ մայեաց Հիւրկիանեայ և զաւակին նորա ունել զքահանայապետուն և զիշխանուն հրեաստանի, և զՆոտիպատրոս կացոյց ի ձեռանէ նոր հազարապետ աշխարհին։ Եւ բարձաւ այնուամենայնի զոր կացոյց Պաբեհոս, և հրեաստան յառաջին կարգն դարձաւ։ Եւ ետ Նոտիպատրոս կացուցանել ի վերայ Երուսաղէմ զանդրանկին իւր Ըզփասայել, և զկրտսերն զԵրովդէս՝ ի վերայ Գալիլեայ։

Եւ աղաչեաց Հիւրկիանոս զԱեսար, և նա հրաման ետ նմա վասն օգնականուն Հրէից Պատոս և Հիւսորիս՝ չնել վերստին զպարիսպսն Երուսաղէմ զկործանեալս ի Պոմպէ։ Եւ Նոտիպատրոս փութով սկսաւ ի սուղ ժամանակի ամրացոյց զքաղաքն որպէս զառաջինն։ Ի սմին ամի սպանաւ Կեսար ի Հռոմ։

Մինչդեռ Հռոմայեցիքդ յառանին պատերազմունս էին, խռովեր հրեաստան և ամ գաւառք ինքնակալեցեր նմ։ Պակոր որդի Որոդի արքային Պարթեւաց եկն եմուտ Հիւսորիս Տղոր բանակաւ, և զօրահատոյց արար ի հրեաստան, Թագաւորեցուցանել զՆոտիգոնոս զորդի Պրիատաբուղեայ։ Եւ Պրիատաբուղ զօրաժողով լեալ պատրաստեցաւ։ Հիւրկիանոս և Փասայէլ եղբայրք Հերովդէ դիւրահաւան լեալ ի կոչ Թշնամեաց, եկին իրաւահոգ լինել։ և գերեալ արկան ի շղթայս։ Իսկ Հերովդէս փախեաւ Երուսաղեմ, մինչդեռ հասանէին անդր ուղնել զնա։ Այսքա վրիպեալ ի յուսոյ, աւար Հարին զքաղաքն և զանդաստանս նորա շուրջանակի, և զՆոտիգոնոս և զՓասայէլ կապեալս։ Իբրև գիտաց Փասայէլ զանհրաժեշտ մահն՝ որ առաջի կայր, եՀոր զչլուխս իւր ընդ որմն բանտին և ջաղջախեաց, զի մի մատնեսցի դահձաց։ Իսկ Նոտիգոնեայ ապրեցուցեալ զՀիւրկիանոս, հրամանս ետ կարել զականջս նորա, զի մի դարձեալ քահանայապետել կարասցէ։ զի խեղանդամք ըստ զեւտական օրինաց ոչ կայրն քահանայապետ։ Այնմ իրի խե- էջ. 16.
ղեալ զնա մատնեաց ի ձեռս Պարթեւաց, տանել յարեւելս, զի մի խռովեցուսցէ զհրեաստան։ Եւ կայր ի բանտի ի Սելևկիա որ ի Խաբելն, մինչև Թագաւորեաց Փրաատ, և ելոյծ զնա ի կապանացն, և եՀոդ զնա հաւարձակ ընդ Հրեայս՝ որոց բազմելն յոյժ եր յաշխարհին։ որք իբրև զԹագաւոր իւրեանց և զքահանայապետ մեծարեալ զնա, կարգեցին նմա առձին՝ կեալ ըստ պատմանի իշխանուն շքով։ Այլ նա առ սեր Հայրենեացն և

ԱՄԱՀՆԻՒ Թող զփառսն, և 'ի միւսում ամի դարձաւ Յ|երուսաղէմ հրաւիրանաւ Հերովդէ, որ յետ ոչ բազում ամաց սպան զնա ։

Հերովդէս նախ Յ|ագիպտոս ամրացեալ, ապա անց 'ի Հռոմ։ Յորմէ հետէ հռոմպետական իշխանուն հաստատեցաւ 'ի Հռոմ, Յ|ուտոխոս ինքնիշխան էր անդ. և եղև օգնական Հերովդի, և արար ընդ նմա 'ի վեր քան զակնկալուելոյն սխալուն նորա ։ Օ|ր Հերովդէս խնդրեր թագաւորեցուցանել զՅ|րիստաբուզ ' զեղբայր Արիամինեայ՝ որ խօսեցեալն էր նմա, յուսացեալ զի և ինքն հաւասարապէտ աշխարհին կացցէ որպէս Յ|ուտիպատրոս ընդ Հիւրկանեաս . այլ Յ|ուտոխոս զնա ինքն կացոյց թագաւոր արտաքոյ օրինաց հռոմայեցւոց , զի նոքա վըհէվհըն դիրք էին թագաւորաց յեղելոց 'ի նոսա , զի մի օտարք յափշտակեսցեն զժառանգուն զաւակի նոցա ։ Եւ թագաւորեաց Հերովդէս Հրեից հրովարտակաւ ծերակուտին, և աճէն զնա բդեաշխք 'ի մեհեան Կապիտոլին , ուր եդաւ զթագն օրինաւոր կարգաւ ։ Եւ յաւուրս եօթին կատարեալ Հերովդի զմեծ դրօշն , դարձաւ 'ի Հռոմայ 'ի Յ|երէստան , Հանապարհորդեալ զամիսս երիս ընդ ծով և ընդ ցամաք ։

ՅՕԴՈՒԱԾ Զ.

Յ|ոգեպատրել Յ|ոսիփենայ զերկեամ գ ։

3965 . 39 Ա|յ սրպէս զանուն թագաւորութեանն դիւրաբար ժառանգեաց Հերովդէս զաթոռն ։ Վ|ասնզի Յ|ուտիպոնոս ոչ յամեն առնոյր թողուլ նմա , զոր բազում աշխատութեաւ և գանձիւք ստացաւ . և մարտնչէր սաստիկ զերկեամ մի ։

3966. 39 Հերովդէս զժամանակ ձմերայնոյն պատրաստեալ 'ի պատերազմն , ապա պաշարեաց նախ զՅ|երուսաղէմ զօրու-
Յ|ուտ. պատ. Նեն. ժգ. իէ. և պատերազ. Հր. ա-ժէ. ծանու հզօր բանսկաւ ։ Յ|ուտոխոս պատուէր ետ Յոսիփոսի , որ կուսակալ կայր կողմնոյն Յ|որւոց , նուաձել զՅ|ուտիդնոս ամ զօրուքն , և հաստատել զՀերովդէս 'ի ժառանգութիւն թագաւորութեանն Հրէաստանի ։

Ա|ինչուհետ զպատնէշս և զկաղմածս կանգնեին 'ի պաշարումն , Հերովդէս շրջէր զՅ|ամարեաւ , և արար զհար-

1 Աբիաթարեանք որդի Աբիատար. եբբէր Հիւրկանեայ . որոյ Աբիաթարայ դուստր Հիւրկանեայ . և հայր նորա Բուռ երկրացին ևս եբբէրց ծառայի Աբիաթարեանք որդի Աբիաթարեայ էր ։

ամսին ընդ Մարիամեայ՝ որ 'ի յորից ամաց հետէ խո- ԱՄԱՀՆԵ
սեցեալն էր նմա, և դէպք ժամանակին խափանէին ըզ-
հարսանիսն։ Եւ Մարիամն էր դուստր Աղեքսանդրի
որդւոյ Լուիստաբուղեայ արքայի, և Աղեքսանդրայ դուս-
տեր Հիւրմանեայ երկրորդի, Թոռն երկոցունց եղուարդն.
չքնաղ դեղովն և առաքինութիւք, և գերազանցեալ յա-
մենայն պարծանս ազգի կանանց։ Եւ յայն սակս կատա-
րեր յայնժամ Հերովդէս զհարսանիսն, զի լինքն յան-
կուսցէ զհրեայս առ գութ ամանիանց։

Եւ զարձեալ Հրուսաղէմ և գումարեալ ընդ Ա-
սեայ՝ սաստկացուցին զպաշարումն 'ի վերայ քաղաքին բազ-
մամբոխ զօրօք՝ աւելի քան զվեց բիւրուք։ Օդեմ կա-
լան նոցա քաղաքացիք զամիսս բազումս. և եթէ ըստ ան-
վէհեր արիութեանն հմուտք էին պատերազմի և 'ի պահ
քաղաքի, ոչ արդեօք գերեր Հրուսաղէմ։ Բայց հաս-
մայեցիք ազգ պատերազմող, նուաձեցին զքաղաքն՝ պա- 3967. 37
շարեալ զամիսս վեց, սուղ ինչ աւելի։ Եւ ընդ ամ կողբ
մանս հաթեալ զպահակն՝ հրդեան եւոան 'ի քաղաքն և
սիրեցին։ Եւ 'ի հատուցումն յամառութեան բնակչացն,
և 'ի վրէժխնդրուի երկար և դժուարին աշխատութեան
պաշարմանն, լցին զքաղաքն արեամբ, և դիակամբք
ծածկեցին. և աւար հարեալ կործանեցին զամ, և ոչ կա-
րեր Հերովդէս արգելուլ զաւերն և զկոտորած։

Պատիգոնոս յուսահատեալ, եկն անկաւ առ ոտս Ա-
սեայ խոնարհեալ և ամաչեցեալ։ Եւ Ասկոս կապեալ ըզ-
նա շղթայիւք, առաքեաց առ Պետոնիոս Պետրոս՝ 'ի
հասանել նորա անդր։ Եւ պահէր զնա Պետոնիոս 'ի
շուք յաղթանակին։ Բայց Հերովդէս յար 'ի կասկածա-
նըս լեալ՝ ցորչափ ձեռ թագաւորութեանն կայր, ստէպ
թախանձանաւք և ինչ տալով բազումս՝ հաւանեցոյց զՊե-
տոնիոս սպանանել զնա։ Պատճառ 'ի հարցափորձ, և դա- ՀՅՈՒՆ. ԱՆԴ
տապարտեցաւ 'ի մահ. և խրձամբք և տապարաւ սպա- ՊԵՏՈՍ. 952
նեալ՝ կախեցաւ ոտիւքն զդռնէիկ ոք մահապարտ. ԴԱՆԱ. ԱՆ
զի զայն պատահեաս ոչ ումեք 'ի թագաւորաց առնէին ԽՐ. 605
հռոմայեցիք։

Եւ բարձաւ թագաւորութիւն 'ի տանէ ասամոնեանց
յետ հաբիւր քսան և ինն ամաց 'ի սկզբանէ իշխանութեն
Յուդայ Մակաբեայ. և կալաւ խաղաղութիւն զիշխանութիւնն
հրէաստանի Հերովդէս։

Պարտ էր նոր և անսովոր իրօքն, որպիսի էր լեալ 'ի
սկզբանէ՝ առն օտարի եդովմայեցւոյ թագաւորել հրէ-
աստանի, զգաստանալ Հրեից և 'ի մեծ առնուլ զբազ-

մահաբեր յայտառապատում գուշակութիւն։ Օ՛ի այն անշուշտ առհասարակ էր ամէն ազգին բարեացն՝ որոց աչքն կախեալ ունայր, և այնու իսկ ընդ հատ եր յիմ ազգաց երկրի՝ որք յանկարծ և յանդէպս հանդիպեին նոցին ։ Այս ինքն է նահապետին Յակոբայ գուշակութիւն. որ՛ի մեռանել իւրում ժողովեալ զիւրև զերկոտասանեսին որդիս իւր , պատմեաց նոցա որ ինչ՛ի վախճանի աւուրց պատահելոց էր երկոտասան ազգատոհմին , որ՛ի նոցանէ հանդերձեալ էին ծնանել և կոչել յանուն նոցա ։ Այս բազում ինչ գուշակեալ զՅուդայէ , յաւելոյ ապա .

ծննդ. խԹ. 10. "Ա՛մի պակասեսցէ իշխան Յուդայ, և մի պետ յերանից նորա , մինչև եկեսցէ նա՝ որոյ իւրն է հանդերձեալքն . և նա է ակնկալուի հեթանոսաց „ ։

Այս քանզի նախնի Հրեայք ամենեքին՛ի Աեսիայն առնուին զայս . ապա անժխտելի հաւաստիք են երկու այս . մի՝ ցեղին Յուդայ լինել զերակայ և իշխան՛ի մէջ երկոտասանիցն մինչև ցվախճան , և երկրորդ կալ և մնալ նըմա հասարակապետուէ ինքնօրէն բնիկ գատաւորօք մինչև ցգալուստ Աեսիային ։

Մանաւանդ վկայեն վէպք եբրայեցւոց , յորս գահերիս ցուցեալ ցեղին Յուդայ յայտնի տեսանի . զորոյ զհաւատսիան ցուցանել ոչ է տեղւոյս , այլ գտցեն զայն ինդրողք՛ի մեկնուն Ծննդոց գրոցն, որ նորոգ՛ի լոյս ածաւ։ Իսկ երկրորդն յայտնի է ամենեցուն՝ որ միտս ունիցին . զի՛ի Թագաւորել եգովմայեցւոյն Հերովդէ այլազգւոյ՝ պահասեբ այնուհետև իշխանութեն և գահերիցութեն՛ի Յուդայ . և այն նշանակ եր մերձենալոց գալստեան Աեսիայն ։ Այլ արդ վէպ իշխանութի Յուդայ , և ոչ որոշումն ցեղին՝ թէ գատաւորք՛ի նմանէ կացցեն , ապա եկեալ իսկ է Աեսիայն ։ Այս եթէ որ ջժամանակին ինդրեսցէ հաւասարելոյ և խառնելոյ ցեղին Յուդայ ընդ այլս , գտանի առ Ցիտոսիս խառնեալ , և առ Աբրիանոսիս՛ի սպառ քնաբարձ լեալ զազգն Յուդայ . ապա յառաջ քան զնա եկեալ էր Աեսիայն ։

Ո՛րպէս սքանչելի է ձեռն՛ի լրումն գուշակուածոց , և իցէ օրէն պատմագրի ոչ զկայ առնուել վայրիկ մի՛ի խելամտութեն իրացս այսոցիկ ։ Հերովդէս հալածեալ Հրոմաացւոցմէ , անկանի՛ի Հռոմ . Թագաւորել ինդրէ ոչ վ՛ի իւր , այլ վ՛ի այլոց ուրուք . և ոչ օրէն էր զժառանգուելն արքայորդւոց՝ տալ օտարին . և ոչ միայն չէր օրէն , այլ և հռոմայեցւոց սովորութեն հակառակ ։ Այլ յաւիտեանից սահմանեալ էր Թագաւորել Հերովդէ՛ի վերայ հրէ-

աստանի, և դիւբապոյն էր երկինք և երկիր անցանել՝ ամ ամ. ՀՀ.
քան զամ հրամանաց անկանել։ Այլն իրլ Ղաստոկոս
դիպի ի Հռոմ, հզօր ունելով իշխանութիւն։ Պաժուարա-
դէպ պատահումն, այլ առաջի ամենակալին ոչ ինչ է դժ-
ուարին։

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

Համառօտութիւն պատմութեանն Պարթեաց՝ ի սկզբանէ մինչև ի
պարթեւութեանն Արտասէսի, և պարթեւութեանն Արտաւազդայ
տոհմ վեպ։

Ի ևդ մեծամեծ և ընդ հզօր պետութիւն եկաց յարև-
ելս պարթևականն պետութիւն. տակաւ ի սկզբանն՝ որպէս
ցոմանն, այլ տակաւ ընդարձակեալ կալաւ զամ վերնա-
գաւառս Պրիոյ, և ահ զօրութեան նորա եհաս մինչև ի
Հռոմ։ Քամանակք իշխանութեան Պարթևաց համարին
ամք չորեքհարիւր եօթանասուն և չորք, երկերիւր և
հիսուն և չորիւք ամօք նախ քան զՔ, և երկերիւր
վեցտասն ամօք յետոյ։ Հինիադիք եղև նոյ Քրիստ, յոր-
մէ յաջորդք նորա արշակունիք կոչեցան։ Ի հինգերորդ-
դում ամի տերունէ Ղեքսանդրի կայսեր որոշում Աամ-
մեայ, Ըրտաշէս՝ ազգաւ պարսիկ՝ պարտեալ պատերազ-
մամբ և սպանեալ զԱրտաւան, որ յետ ամենեցուն թա-
գաւորեալ եկաց Պարթևաց, փոխեաց զիշխանութիւն նոցա ի
Պարսս։ Ըրդ որ ինչ ի Պարթևս նախ քան զՔ անցք
անցին՝ համառօտիւ աստանօր պատմեմք, զպարտութիւնն
Ակեթ Ալրասոսի երկարագրատուտ արարեալ։

Ա ամն առաջնոյն ԱՐՇԱԿԱՑ Թէ զիարդ վտարանդեցոյց 3754. 250
զՊարթևս, և Հալածեաց զմանեդոնացիս՝ որ յաւուրս
մեռանելոյ մեծին Ղեքսանդրի տիրէին նոցա, և որպէս
Թագաւորեաց ի Պարթևս, զայն ամ յառաջագոյն ա-
սացաք [1]։ Ի նմին ժամանակի Ֆեդոտոս զՀակոբիս ա-
պրստամբեցուցեալ, էառ զաշխարհն ի ձեռաց Ղստիո-
քոսի՝ որ անուանեալ կոչէր Ֆեոս։

Յետ սակաւ ժամանակի Սելևկոս Կալլինիկոս յաջոր- 3768. 236
դեալ Ղստիոքոսի, եկ պատերազմաւ նուաճել զՊարթևս
և ձերբակալ լեալ ի նոցանէ գերեցաւ [2]։ Ի ժամանա-
կին յայնմիկ Թագաւորէր նոցա Տրդատ կոչեցեալն ԱՐ-
ՇԱԿ երկրորդ, եղբայր առաջնոյն։

1 Տե՛ս Դ. 209։ 2 Տե՛ս Դ. 225։

ԱՄԱՀՆԻՒ

3792. 212 Նստիոքոսի մեծին[1] յաջողեալքան զնախորդ իւր, խա-
զաց ընդ արևելս, և կալաւ անդրէն զաշխարհն Պարսից՝
զոր Հանին ի նահանգ Պարթևք։ Եւ մեռաւ և ի Պարթևս
և Վաղածեաց զթագաւորն[2] Պարթևաց ի վրիժոս. որ
զօրաժողով լեալ, տամն բիւրուք հետևակօք և երկուք
բիւրուք հեծելովք, գարձաւ տալ նմա պատերազմ. և
Եւ յերկարել գործոյ պատերազմին, եդին դաշինս՝ Ա-
շակայ ունել զՊարթևս և զնի վրիժոս. բայց ձեռն տալ
Նստիոքոսի ի նուաճել զազգս վտարանջեալս։ Եւ զայդ
3798. 206 ասալ Նստիոքոս ի վերայ Անթիդեմեայ արքային բակ-
տրիայեցոց. և ընդ նմա իսկ Հարկեցաւ խօսել ի խաղա-
ղութիւն։ ՊՐՈՒՆԱՑ որդի Նշակայ երկրորդի պայազա-
տեաւ զՀայր իւր՝ Թագաւորէ զամն Հնդեստանայ՝ և ժա-
ռանգեցուցանի ի մեռանել իւրում զաթոռն անդրան-
կին իւրում ՓՐԱՀԱՏԱՑ առաջնոյ։
3840. 164 Եւ փրահատ ժառանգեցուցանէ զայն եղբօր իւրում[3]
ՄԻՀՐԴԱՏԱՑ, զոր վասն քաջութեանն ընտրեալ քան զոր-
դին իւր։ Որ եղև իսկ մի ի մեծագոյն Թագաւորացն
Պարթևաց, և աշխարհակալեաց անդր քան զմեծն
Նգեքսանդր. և զՀռոմեոցն Նհիպատոս սա գերի կալաւ ի
պատերազմի։
3873. 131 Օ Միհրդատ յաջորդեաց որդի նորա ՓՐԱՀԱՏ[4] երկ-
րորդ. ի վերայ սորա եկն Նստիոքոս Աիդեացի զօրօք
բազմօք իբր ի պատճառս ազատուել եղբօր իւրոյ Հռո-
մեոցի՝ որ ի քաղում ժամանակաց գերի կայր։ Եւ յե-
րեսս Ձախատս յաղթեալ լեալ, ապա ի ջրերորդուն ի պար-
տուէ մատնեցաւ և սպանաւ. և սատկապէս Հարեալ
սատակեցան զօրք նորա։ Իսկ զփրահատ սպանին սկիւթա-
ցիք ի Ձախատս պատերազմի, յարձակեալ ի վերայ նորա՝
մինչ պատրաստէր դիմել ի վերայ Նսորոց։
3875. 129 Եւ Թագաւորեաց ԱՐՏԱԲԱՆ եղբօրորդի նորա փոխա-
նակ նորա, և ոչ յերկարեալ յիշխանութեանն մեռաւ։
Օ Նա յաջորդեաց ՄԻՀՐԴԱՏ երկրորդ. որ կուէեցաւ մեծ
վանն քաջայաղթ արուեցիս, ասէ Յուստինոս։ Եւ պա-
տերազմեալ ընդ Հայս, ի պայման խաղաղութեան կալաւ
3909. պատանդ զՏիգրան արքայորդի, զոր յետոյ Թագաւոր
Յուստին. կացուցին Պարթևք ի Հայս, և գումարեցաւ ընդ Ա-
ր։

1 Հմար Գ. 272։
2 Լուիւք ի տոքնեբեն ճանուն յա-
ղթո արշակունեացն, զոյս ամ Ա՛ր-
սաս ընծայե, յորժեալ գնա յոյնդր
Աբգարոյ երիւրդի, նախ ևան զՊիր-
դամ։ Ջամանկ ու ինչ ծանօթս գայ
Յուստինոս։
3 Հմար Գ. 735։
4 Հմար Գ. 753։

հրդատաց արքային Պմնտոսի ընդդէմ Հռոմայեցւոց։ Իբր ամ ԱՀՃՒԲ
սա ինքն Մհհրդատ փախստեայ անկաւ Ընտիքոս Լա- 3912.
սեբի, զոր յետ երկուց ամաց դարձոյց Մհհրդատ ի ժա-
ռանգուհի մասին Թագաւորուհէ Ընորոց։ Սա ինքն ար-
ձակեաց չհնդրաբաշ առ Մհղոս, որպէս յետոյ ասացոյք, 3914. 90
առնել ուխտ և բարեկամուհի ընդ Հռոմայեցիս. և ի դառ-
նալ նորա սպան զնա՝ թէ ընդդէր Մհղոսի զառաջին բար-
ձրն էառ։

Դեմետր Լսէքեր արքայ դամասկացւոց պաշարեաց զքա- 3915. 89
փիլպպոս զեղբայր իւր ի Խերէա. և պարտեալ ի Պար-
թևաց՝ որ հասին յօգնուհի փիլիպպեայ, գերի անձաւ առ
Մհհրդատ. և եկեաց առ նմա փառաւք, մինչև ախոհու-
հիւանդութիէ մեռաւ։ Լսւ Մհհրդատ երկրորդ մեռաւ, Պոմպէ. ժա.
Թագաւորեալ զամս քառասուն. և կռնեցան զնա ամե- 532.
նայն ժողովուրդն կոծ մեծ։ Լսւ առանձին խռովուհիքն յետ Պոմպէ. ժա.
մեռանելոյ նորա, որովք տկարացան յոյժ Պարթևք, ա- 532.
ռաւել յահաբեկեցին զսուզն։ Լսւ Տիգրան կալաւ անդ- Պոմպէ. ժա.
րձն զՇամ գաւառս, զորս եհձողն ի նոսա. յաւել Հատա- 532. Լուկուլ. 500
նել և յաշխարհէնն նոցա մասն. անց ընդ Լփրատ, և նուա- 505. 517
ձեաց զՎսորիս և զՔիւնիկիէ։

Մինչդեռ Պարթևք զամուռ աղմկաւն էին, Թագաւո-
րեցուցին զՈՆԱՍԻՐ, և յետ նորա ԶՈՆԱՍԱՐՈՒԿ։ ո-
րոց անուանքն ևեթ կան ի վէպս։

ՓՐԱԱՏ որդի Անատրկոյ, որ զանձն Լստուած կոչեր, 3935. 69
հրեշտակս արար առ Լուհուլլոս յետ մեծի յաղթուհէն
հռոմայեցւոց ընդդէմ Տիգրանայ, ընդ որում համա-
խոհ էր ի ծածուկ։ Լսւ ի սմին ժամանակի գրեաց առ
նա Մհհրդատ զԼուղմէ, զոր Պաղատիոս աւանդէ։ 3938. 66

Պոմպէի զօրավար կացեալ փոխանակ Լուկուլլեայ
վձարել զպատերազմն ընդ դէմ Մհհրդատայ, միաբա-
նեաց զփրաատ ընդ հռոմայեցիս։ Փրաատ օգնական
լեալ կրսերոյն Տիգրանայ ընդդէմ հօր նորա, գրգռե-
ցաս ընդ Պոմպէի։

Լի դառնալ Պոմպէի ի Հռոմ՝ սպանին զփրաատ որ- 3946. 56
դիք նորա, և Թագաւորեաց ՈՒՀԶՐԴԱՏ անդրանիկն փո-
խանակ հօր իւրոյ։ Օ այսու ժամանակօք մեռանի Տիգ-
րան արքայ Հայոց, և Թագաւորէ Լրտաւազդ որդի նո-
րա ընդ նորա։

Մհհրդատ հալածեալ յայրարհէն, առելուբ ժողովուրդ Յոսեփ. Ժո-
դեամն եհձ գահասիրութիէ Լրտաւազդայ՝ ոչ գիւ- Ը.
տեմ, մնաւաս առ Վաբինիոս կուսակալ կողմանցն Լսորե-
ւոց, զի անդրէն կալցի զահոռն։ Լայլ ոչ գտեալ ի նմա

ԱՄ ԱՀՒՆՔ նէ օգնականուի , պատրաստեցաւ պահ ունել անձին . և
3949. 55 պաշարեալ ի Տաբիլոն և ի նեղ անկեալ , անձնատուր
եղև Լիսուվդի . որ ոչ խնայեալ յարիւն և ի հարազա-
տութիւն իւր , եւ սպանանել զեղբայրն իւրև զքհնայն . և
ի մեռանել նորա կալաւ ՈՐՈՎԴԷՍ խաղաղութիւն զաթոռն ։
3950. 54 Ի. ՀԱԼ արտաքոստ , ուստի ոչ կասկածէին , յարեաւ ի
Պետ-պարս. · վերայ նորա պատերազմ . ՝Ի Հանգի Կրասոս միւսանգամ
Ի Կրա-. 55բ. բդեաշխ կացեալ ի Հռոմ ընդ Պոմպէի , վհատկեցաւ
զկուսակալութենէն կողմանցն Լսորւոց . և յոյժ ուրախ ե-
ղև ընդ այն , քանզի խորհեր խաղալ պատերազմաւ ի վե-
Պարթևաց . և ոչ կարեր ծածկել զնդունէն առաջի ան-
ծանօթիդ իսկ իւրոց . իսկ առաջի բարեկամացն համար-
ձակ ևս խիզախեր , որպես ոչ վայելէր հասակին և իշխա-
նութեն , օտար ի բարուցն . և ոչ միայն զԼսորիս խորհէր
նուաճել և զչքնաչխատ գաւառս , և զՊարթևս , այլ և ըզ-
քաջայաղթ արուեստիսն Լուկուլլեայ ընդդէմ Տիգրա-
նայ , և զՊոմպէին ընդդէմ Միհրդատայ , յուցանել առ
իւրովքն մանկտաւոյ խաղս . Ցնորեր ի խորհուրդս մտացն
զԿապրիս և զՏնդիկս ունել խաղալ գնալ մինչև յԱՎ-
կիան հեռի և մինչև ի ծագս արևելից ։ Սակայն ոչ էր
տուեալ նմա իշխանութիւն պատերազմելոյ ընդ Պարթևս ,
Թէպէտ և ամենեցուն յայտնի էին նիզակուն նորա ։
Ի.ԶԳ այս ոչ բարենշան սկիզբն էր . այլ ի չուռ առնել
նորա եղեն առաւել և գուշակութիւնք չարեաց . զի Լսե-
ոս Տաղարտեսէ ժողովրդեան սպառնացաւ խափանել ըզ-
նա . և միաբանեցին ընդ նմա ամենեքին բազում ; զբարեալ
զի ուրախութեամբ երթայր տալ պատերազմ ընդ նիզա-
կակից բարեկամ՝ որոց ոչ ինչ մեղուցեալ էր ։ Լսեոս առ-
դրան քաղաքին , ընդ որ Տարկ էր Կրասոսի անցանել , ժա-
մանեաց ընդ առաջ նորա . և զուր չանացեալ զդէմ ու-
նել , խարոյկ վառեաց ի կրակարանի , և խունկս արկեալ
անդր յանցանել նորա , և քաւութիւն հեղեալ անէծս ա-
հագինս սարսափեցուցիչս լսելեաց կարդայր ի վերայ նո-
րա ։ Լչ յոլովք ի մատենագրաց զչարիսն որ անցին ընդ
Կրասոս՝ համարին կատարումն այնց անհնչից ։
Ել ինչ յայսցանէ խափանեցին զԿրասոս ։ Խաղաց զը-
նաց նա մինչև ի Խրուդուս . և նաւարկեալ մինչ չև ևս
վտանգք ձնեքարնայ գադարեալ եկն , կորոյս զբազումս ի
նաւացն յանցս իւր ։ Լչ համախմբեալ զզօրս իւր , եկն
մինչև ի Վաղատիա . անդ եգիտ զԱրտաւասդս արքայ
Ծերացեալ , որ չհներ քաղաք նոր , և ասէ ընդ խաղ . Ցա-
բաժամ , արքայդ Վաղատիոյ , յերկոտասաներորդ ժա-

մաւ՝ շինել դաստակերտ։ Լատ պատասխանի Դէոտարոս. Ո՛չ ոչ դու վաղ քաջ գնաս ի պատերազմ ընդդէմ Պարթևաց ։ Օ՛խ եր յայնժամ Արտաս զվանմամբ նիւթ անցեալ ։ և առաւել քան զամն ալեւորեալ եր ։

Ի գիշ եղև Արտասի յառաջագոյն ։ զի էին գանձք բազումք յԱրքունական ի տաճարին՝ յորս ոչ իշխեաց Պոմպէոս ։ այլ ձեռն արկանել ։ և ցանկութիւն աւարին յանձն առեալ զաշխատուի ձմեռնային ։ խոտորեցաւ անդր ամ ջորքն ։ Ի նդ փարեմամ մեծամեծացս տաճարին՝ եր և ձող ոսկի ապուցեալ ի գերանի ։ զոր ոչ ոք գիտէր՝ բայց միայն Արշաւազ քահանայապետ աւանդապահ գանձուցն սրբութեան ։ և եր կշիռ ոսկւոյն երեք հարիւր ինաս ։ Իբրև գիտաց Արշաւազ վասն որոյ Արտասոս գիմեալ գայր Ա՛ՀՐՈՒԱՏԷՄ ՝ ի պահ այլ ամ գանձուցն՝ որ գրեթէ բովանդակ աւանդք էին ժողովրդեանն՝ եղոյց նմա զձողն ոսկի ։ և երդմնեցուցեալ զնա մի յայլ ինչ ձեռն արկանել ։ եմոյ նմա բառնալ զայն ։ այլ անգիտացաւ՝ զի և ոչ ի սրբութիւն խնայէ ագահութիւն ։ Արտա բարձեալ զձողն ոսկի ։ և զամ գանձս տաճարին կողոպտեաց իբրև ութ հազար քառքար ։ և զնաց զձանապարհ իւր ։

Ի՛սկայն ինչ ի սկզբանն յայոդեցին նմա ըստ ակնկալութեան նորա ։ Ի՛րկ կամուրջ Ա՛ՀՐատ գետ ։ և անցոյց անխափան զզօրս իւր ի Պարթևս ։ Հարկանել զնոսա ոչ վասն այլ իրիք՝ բայց միայն վասն անյագ զօշաքաղուէնին ։ զի ցանկայր ընդ աւարաւ համբաւատուիչ բազմագանձ աշխարհին ։ Յաւուրս Ա՛իզոյ և Պոմպէի՝ ոմեան և դահինս խաղաղութեամբ եդեալ Պարթևաց ընդ Հռոմայեցիս ։ և հաւատարիմ կացեալ ի նոսա ։ և ոչ ինչ պատճառս տուեալ պատերազմի ։ քնաւ անկասկած եկն յարշաւանաց ։ և անզգոյշք և անպատրաստք ի գիմամարտ ։ Ոբով Արտասոս յաղթեալ պատերազմին՝ աշխարհակալեաց անխափան զԱ՛ՍԻԱՆ մեծամեծ մասամբ ։ և քաղաքս բազումս առանց պատերազմի էառ ։ և եթէ յօգուտ արկաներ զաջողութիւն ՝ հասաներ անաչխատ մինչև ի Ա՛նկիւրիա և ի Կտեսիփոն ։ և զ՝Ա՛ՀԻԱՆ և զ՝ԱՀԻԱՆ լուին նոցա նուաճեր ։ Ի՛ՍԻ նա փոխանակ զառաջարկուն խորհրդոյն կատարելոյ ՝ ի հասանել աշնայնոյն՝ կացոյց պատասխս եօթն հազար հետևակս և հազար հեծեալ ՝ ի զգուշութիւն քաղաքաց նուաճելոց ՝ և ինքն դարձեալ ընդ Ա՛ՀՐատ՝ զայլս ի զօրացն արձակեաց ՝ ի ձմերոցս ի քա-

[1] Յերուսաղեմէ ՝ տե՛ս էրեմիա։

ԱՄԱՀ. ՆԲ զաքս Լ՚ասրւոց, և Ժողովէր անդ մեծուհիս, և աւար հարկանէր զմեհեանս։ Լ՚ետ եհաս ի Վաղղեոյ որդի նորա հազարաւ ընտիր հեծելովք՝ առաքեալ ի Կեսարէ. և մրցմանակս բազում ընկալեալ էր պատանւոյն, որպէս սովորեալ էր գօրավարաց՝ տալ քաջամարտիցն։

Ւրան զամենայն սխալանսն մեծամեծս առաւել սխալեաց Կրասոս Լայմ՝ արշաւանքին, ի Թողալ գալատեարցին Լետ սկսանելոյ, և դառնալ Լ՚ասրիս. ընդ այս ոչ ինչ երկբայելի է։ Օ ի պարտ էր նմա վաղ հասանել ունել զԼ՚աբլսն և զՄելևկիա, զի բնակիչք քաղաքացն այնոցիկ անհաշտ թշնամիք էին Պարթևաց. այլ նա յետս նահանջեալ, ժամ ետ թշնամեացն ի պատրաստուիլ. որ եղև նմա ի կործանումն։

Ինչդեռ Ժողովէր զաղօրս իւր ի ձմերոցաց, հասին առ նա հրեշտակք յարքայէն Պարթևաց, և հաւկիրճ տուեալ պատգամ, ասեն. Լ՚ետ հրամանաւ Հոռոմայեցւոց դիմեալ դաս զօրօք ի վերայ Պարթևաց, ոչ ինչ ուխտ խաղաղութեան զրաւ արասցէ անմուռընտիր մարտիս, բայց սպառնսպուռն կործանումն մեղ յերկուց կողմանց։ Լ՚պա եթէ ի քէն՝ որպէս լսեմք, առանց կամաց Հայրենեացդ, զօրաքաղութիւն քով ածես պատերազմ ի Պարթևս, և մեզ ի գաւառս նոցա, քաղցրութիւն խնայէ արքայ յալիս ծերութեան քո. և Հռոմայեցիքդ ողջ անվտանգ մեկնեսցին ի քաղաքաց նէր, որք Լ՚որդեւնսս կան քան ի պահ։ Օ ի պահապանս եդեալ էր Լրասոս ի քաղաքսն նուաձեալս, որպէս երևի։ Լ՚սրհոմատզոյն ետ պատասխանի Լրասոս, Թէ ի Սելևկիա տաց պատասխանի։ Լ՚ւ Վ աշխէս երիցագոյն պատգամաւորացն ծիծաղեալ, և ասէ ի բաց՝ ասէ. Լ՚ախ Հերք ի սմա արձակեսցին, և ապա Կրասոս տեսցէ զՍելևկիա։ Լ՚ւ դարձան պատգամա-

3գ51 · 53 ւորքն առ Ողոիդ, և ցուցին նմա զամ. և զի Հարկ էր պատրաստել ի պատերազմ։

Լրբև ձմեռն էանց, խաղացոյց Կրասոս զզօրս իւր. այլ ժամանակ ձմերայնոյն պարապ առեալ Պարթևք պատրաստեալ էին զօրօք բազմօք ընդդէմ նորա։ Լ՚ւ զօրահատոյց արար Ողոիդ, զկէս զօրացն խաղացոյց յերզօր սահմանաց աշխարհին Հայոց, և կիսոցն զօրավար կացոյց զՍուրէն յղեալ ի Ինձագետս. և Սուրէն երթեալ կալաւ անդրէն զաւազան ի քաղաքաց, զորս ամաւ յաւաղ նուաճեալ էր Կրասոսի։ Լ՚այց ոմանք ի զօրակաւնացն Հռոմայեցւոց մնալսլոը զերծեալ ի քաղաքացն Ինձագետաց՝ որոց պահ ունէին, զի հասեալ Պարթևաց

զկնս անդրէն նուաճեցին, և զայլս յարգել և ի պաշտօնսն արկին, եկին առ Պրաստս ի բանակն, և պատմեցին նմա յերկիւղ և ի տագնապ, եթէ տեսաք զահեղ բազմութիւն զօրաց Թշնամեաց, և զիարձ առաք հզօր զօրութեամբ նոցա յանդագործսն պատերազմիսնս ի վերայ քաղաքացն։ Իսկ ի մարտն փախչել ի նոցանէ, և ոչ հասանել զհետ նոցա. և ի տուար և յերագասլաց նետից նոցա ի մահառիթ հարուածոցն չէ հնար պատսպարել։ Իսկ զանազ դիտեցուցին և լքուցին զարիւնքն և զերծանսյս զօրացն Տուռմայեցւոց. զի նոքա զՊարթևս ոչ ինչ ընդհատ համարեին ի հաշոյ ՚ և ի կապադովկայեցոց, զօրս դիւրաւ նըկուն արար Լուկուլլոս. և զնմ աչքամբքն պատերազմին կարծեին յերկայնութեամբ ձանապարհին և ի հալածել զհետամին, իբր թէ հարկ էր նոցա խոյս տալ յերեսաց իւրեանց և ի փախուստ դառնալ. և ահա՝ որպէս ոչն կարծէին՝ պատերազմունք սկծամիջք և ահագին վտանգք հասին նոցա. և առ յոյժ վհատութեամբ բազումք յաւագ սպայիցն ասէին ցԱրրասոս՝ առեան կռնէլ և խորհել միւս անգամ վասն պատերազմին։ Ետուն Պրաստս ոչ խոր նոցա, այլ այնոցիկ՝ որ սակաւաք ձեռեքին զնա ի պատերազմին։

Այս առաւել խրախուսեալ համարձակեցաւ ի խորհուրդն՝ ի գալ հասանել Պրառաւոդաց աջակցին Հայոց. զի սկեզբ նա յօգնուի վեց հազար այրուձի ի գնդէ Թիկնապահաց իւրոց, և բիւր գեծեալս զրահաւորս, և երիս բիւրս հետևակաց։ Ետուն խրատ տալը Պրաստսի՝ մի առնել զզօրս իւր ի գաշտս Արծգաւտաց, այլ ընդ Հայաստան աշխարհ դիմել առ Թշնամին. և հաստատուն առնել զկամս նոցա։ Եւ նոքա ի ձանապարհի ընդ երեսս եկին Տիգրանայ արքային Հայոց, որ էր ի Մեծերկրեայս Մարաց բնակեցուցեալ, կալաւ զԱտորիս և ըզՊաղեստին, և զազդն Մելկեայ, զԱգաւոսս բարձեալ... Եւ ի փութալ մերձ հասանել ի Տիգրանա, գուցէ զՏիգրան ասսիս յանձինս զըդիցեմք.... Ո՛չ կարի իսկ լաւ իցէ Թագր տալ նմա խրախուսել և յոռեալ ի զօրս իւր, զի ընդ եգեբացիս միայն և ընդ Տիբարս և ընդ կապադովկացիս լինի մեզ պատերազմ, զորոց յոլով անգամ յաղեցեալք, քան խիղախել ի մարտ յաւելեալ ի Թշնամիս և ի Հայս և ի Պարս։

անդ Տիգրան արքայիդ արքայ, որ հզօր զօրութիւ զՊարթևս ընդ իւրսն նուաճեցաց, և զազգս Հայոց փոխել ի Մեծերկրեայս Մարաց բնակեցոյց, կալաւ զԱտորիս և ըզՊաղեստին, և զազգն Մելկեայ, զԱգաւոսս բարձեալ... Եւ ի փութալ մերձ հասանել ի Տիգրանա, գուցէ զՏիգրան ասսիս յանձինս զըդիցեմք.... Ո՛չ կարի իսկ լաւ իցէ Թագր տալ նմա խրախուսել և յոռեալ ի զօրս իւր, զի ընդ եգեբացիս միայն և ընդ Տիբարս և ընդ կապադովկացիս լինի մեզ պատերազմ, զորոց յոլով անգամ յաղեցեալք, քան խիղախել ի մարտ յաւելեալ ի Թշնամիս և ի Հայս և ի Պարս։

՝ Կարծէմ ու զսոյն խորհիս խնամ Լուսինեանց ազգաց, որ պահպանին մարդն և զասպին ընդդէմ նոցունն երեսց ի նոցանէ։ Ցհօրժամ ընդ Թագաւորին Հայոց Տիգրանայ, ասէ Կիւրոս, զնաներ և զերկայն ժամանակաց մարտն տեսցուք, որ միասակաւրութեամբքն առ նեղականիցս մեր՝ ձայն տայր դադրել ի պատերազմէ. և որ գրեթէ վասն խնդրելոյն ընդ մեզ մաքառեցան ևն։ Իսկ ես Ագիւ կարծեմ ասել Լուսինեանց զՀայոց, ուլայս առնէ ի խօսելն անդ ի պատերազմին Մկրտչացւոյ ի վեր խորհեալ։ Գիրք Ի։ Զի ասե. Ես բազում ինչ աւուրց ձանապարհ է յանապատ ի Հայս, և Թագաւորեն պատերազմ ի Հայս, և ի Պարս։

հետևով բանիցն, ասէ. «Այնպէս հայաստան աշխարհ երկիր լեռնային է, և այրուձին պարթևաց՝ յորում է զօրուն նոցա մեծ՝ անպիտան լծոյ նոցա: Այլ ցայժմ պէտս զօրացդ գտանիցես՝ ի հայս լուռե. իսկ ի միջագետս պահասեցին համարձակ, և ձմեռնաբոյս հզօր թշնամեաց՝ ընդդէմ կարի լծոյ անցանել միջամուխ լինել յերկիր նոցա՝ հետևեսցէ զձեզ յամենայն ձմեռապարկին, ուր ընդ հարթադաշտ գաշտսն՝ ի ձահ ասպարիզէ հեծելազօրն նոցա. և ընդ աւազուտ անջուր անապատս հիւծեսցի զօրդ՝ ի ծարաւոյ: «Այլ եր խորհուրդն Արտաւազդայ, և պատճառքն դիպող. բայց Արսաես արհամարհեաց զայն, զի կուրծն՝ ի ձեռն եղև նմա՝ ի պատուհաս, և դատաստանք ամպարշտուէ նորա՝ կողոպտելոյ զտաճարն երուսաղեմացւոց՝ հասին նմա: Այլ խնդրեր Արտաւազդայ, ի դառնալ նորա յաշխարհ իւր՝ վաղ հասուցանել զօգնականուին: Զրդ Թէպետ և յայտնի է զի կուրծն՝ ի ձեռն եղև Արսաեսի, բայց զայն և այլ հնարանս ազդ առնէ, Վասիոս Վիոն հանձարեղ մատենագիրն և իրաց պատճառազմի հմուտ: Այս. Հռոմայեցիք՝ որոց զօրավարքեր Արսաես՝ ոչ խորհէին խորհուրդս պիտանիս, և յամենայն դէպս յօգտակարացն խորհրդոց վերջացեալ, և զառաջարկուն խորհրդոցն ոչ կատարելին. «Ոչ չայ ուրեմն զանտեալ և պատուհասեալ, և ի մտաց և յուժոյ անպիտանք լեալ: Այլ ցածն չհանապէր Վիոն, զվերակացու ազգին Հրէից, որ զանարգանաց տան իւրոյ խնդրեր զվրէժ.

Ոու արար վաղվաղակի Արսաես. էին նորա լեգէոնք եօթն՝ հետևակասուն, հեծելազի բրև չորեքհազարք, և աղեղնաւորք մերկանակունք նոյնչափ. միահամուռ աւելի քան զչորս բիւրս, բայց հաւասար այմ՝ սակաւ երբեք յարուցին հռոմայեցիք: Ի վինդեռ Արսաես անցուցանէր զչորս իւր ընդ Եփրատ՝ կամուրջ արկեալ զգետովին առ Օեւգմաս, յանկարծակի հայհոյմունք աշաւորք և աշապին փայլատակմունք ընդդէմ չորացն անկեալ, որպէս Թէ ընկիճէին նոցա ի հանապարհին. և ամպ Թխպաչին փոթորկեալ զկամրջաձև, չանթահարեալ կործանէր զկոշին նորա: Եւ յահաբեկ լինել զօրացն՝ լուծեալ և վհատեալ, միմեանցեր զնոսա Արսաես բանիւք բազմօք, երդնոյր և խոստանայր ածել զնոսա ընդ հայաստան, և մի ումեք ի նոցանէ դառնալ անդրէն ընդ նոյն ձանապարհ: Իսկ նոքա առաւել ևս խռովեցան ի վրիպական կեղակարծ բանիցն, զոր անիմաստութեամբ խօսեցաւ Արա-

սաս։ Որ Թէպետ և գիտաց զԱռաջնոյն զօրացն, այլ յանդգնութիւն յամառեալ՝ ոչ ինչ հոգացաւ ուղղել զվրիպսակն, և զինասաս բանին յայտ առնել առ ի խրախուսել զերկուսոս։

Իսկ խաղացեալ զզօրսն ընդ եզր Լփրատ գետոյ, և դարձան արքն՝ որք լըսեալ էին առ Թշնամին, զոյց եռուն և աներ։ Ի Թշնամեաց մեք զոք ուրեք ոչ տեսաք, բայց միայն հետս հեծելոց բազմաց խուճապեալ ի փախուստ յերեսաց Հալածչաց։ Իսկ առաւել այնու քաջալերեցաւ Արտասես։ և զօրքն անգոսնեին զՊարթևս, իբր ոչ իշխեալ նոցա կալ առաջի իւրեանց և ձա կատ յարդարել։

Այլ Կասիոս խրատ ետ Արտասեայ՝ գէթ ի մի՛ ի քաղաքաց մատչել, յորում պահակապանք ի նմանէ կային, և հանգուցանել վայրիկ մի զզօրսն, և պարապով հաւաստել զԹիւ և զզօրսն Թշնամեաց, և զգործածս զոր կազմէին, ապա եթէ այն ոչ հաձոյ Թուեացի, խաղալ ընդ եզր Լփրատայ՝ ի Մելիկիա. զի առ գետովն այրուձին Պարթևաց չկարէր պաշարել զնոսա, և նաւատորմն ընդ նոսա գնայր՝ ածել անխափան յաշխարհին Լսորաց պաշար և զամ սիսաս կարևորս։ Իսկ եր Կասիոս գանձապետ Արտասեայ, և սա է՝ որ յետոյ սպան զԼիեսար։

Ի՛նչ գէռ Արտասես ի վարանս եր, եկին առ նա Լբլիամնոս իշխան արաբացի, և Ձարտարուէ շրջեաց զմիտս նորա։ Իսկ եր Լբլիամնոս յատաջագոյն ծառայեալ Պոմպեի, և Ձանազնէին զնա բազումք ի զօրացն Հռովմայեցւոց, և իբրև զարբեկամ ունէին զնա։ Ոնա Արբէն եգիտ գործի պատկան ի կատարել զնորհուրդս իւր. որ իբրև եկին առ Արտասես, խօսեցաւ ընդ նմա և ասէ։ Ընդ հանդարտեսցին Պարթևք առաջի երեսաց Հռովմական բանակիդ. արդէն յանուանէ քումմէ սաբսեն, իսկ ի դիմել քո ի վերայ նոցա՝ ի տեսիլ ևեթ քո նուաձեսցին ի սպառ։ Իսկ իսկ առաջնորդեցից բանակիդ ընդ կարձոյ Ձանապարհ։ Հաձոյ Թուեցաւ Արտասես խորհուրդն այն, Հրապուրեալ շողոմիքն Լբլիամնեայ, որ արուեստաւոր բանիւքն քաջ գիտէր սեր զրապոյրն։ Իսկ Թէպետ Կասիոս և այլք ստէպ Թախանձէին զԱրտասես ի բաց կալ յառնէն յայնմանէ՝ կասկածեալ ընդ խորամանկ խորհուրդս նորա, այլ նա ոչ լուաւ խրատուց նոցա։

Իսկ ևնգաւորն հաւանեցուցեալ զնա մեկնել Լփրատայ, առաջնորդեաց նմա ընդ դաշտս ընդ Ձանապարհ հարթ և դիւրին, որ ածէր ի խոր աւազուտս։ և անկաս

բանակն յահագին յապալեր յանդուր անապատն յանկոչ և անապատ, ուր ոչ գոյր հանդիստ արծարծանելոյ զոքսն. և առաւել քան զծարաւն և զաշխատուէն ուրեք գնացուէն՝ լքուցանէր զնոսա տեսիլ երկրին. զի ոչ ի մօտոյ և ոչ ի հեռուստ ծառ կամ ծուփ երևէր, կամ վտակ ջուրց, կամ բլուր, կամ բնաւ իսկ դեղ դալար, բայց միայն աւազակոյտք հրատապք։ Կաղում իրօք պարտ էր կասկածել զնենգուէն, իսկ ի հասանել սուրհանդակաց Լ՚Ըրատաւգայ աղքայէ՝ ոչ ևս երկեբաղելի էր. զի առաքեաց նա առ Կրասոս և ասէ. Կրովք քաղում ամբոխիւ եհաս ի վերայ իմ. և պատաղեալ ընդ նմա ի պատերազմ, չկարեմ պարապեցուցանել զօրս քեզ ի Թիկունս, տիկ խոստացայ։ Լ՚ԱՀ դու եկ ի հայաստան, և գուամբեսցուք ի միասին ընդդէմ հասարակաց Թշնամւոյն։ Լ՚այս Թէ ոչ հաճոյ Թուի քեզ. զդոյշ լեր, մի բանակեսցիս և մի չոչ առնիցես յերկիր դիւր ձիավարուն, այլ զլերամբք քերեսջիր։ Լայց Կրասոս արհամարհեաց զբաջ խորհուրդն Լ՚ըրատաւգայ, և զայրացեալ իսկ ընդ նա՝ չետ պատասխանի, այլ ասէ ցպատգամաւորսն. Կէ ինձ ժամ խորհելոյ զՀայոց, այլ ընդ հուպ հասից ի հայաստան գհաւատադրժութեն Լ՚ըրատաւգայ ինդրել զվրէժ։ Կյե քաջհայոյս լեալ յարաբաղիկն, և ըմբռնեալ ի խորամանկ խաբէութենէն, երեթայր գՀետ նորա՝ ոչ ինչ կասկածեալ ամենայն բանիւք խրատուտուց, մինչև Հասին յաւազուտ անապատն, զորմէ ասացաք։ Հայիժամ նենգաւորն խոյս ետ, և եկեալ առ Կուրէն պատմեաց զնմա։

Կինչդեռ գնային ընդ անապատն յերկիրն Թշնամեաց, ուր դժուարին էր առնուել Հանբաւ, յետ աւուրց Հասին անդր սուրհանդակք շտապաւ, և պատմեցին Կրասոսի՝ Թէ ահա Պարթևք մեծաւ ամբոխիւ յանդուգն և խրոխտ եկեալ Հասանեն. և խռովեցան ամ զօրքն յաՀէն, և առաւել քան զնոսա Կրասոս. և Հակառեցոյց զզօրսն խուճապաւ։ Կյե նախ ըստ խրատուն Կրասոսի տարածեաց զՀետևականզօրն՝ որչափ մարթէրն ընդարձակել, զի զմեծատարած Հակառն դժուարին լինի Թշնամեաց պաշարել. և զՀեծեալզօրս յաջ և յահեակ Թևս բաժանեաց։ Լ՚ԱՀ ապա դարձեալ ամփոփեաց զնոսա ի մի գունդ ստուար քառակուսի, յամ կողմանց Հակառեալ, երկոտասան գումարտակ[1] ի մի կողմն. և առ

[1] Գումարտակ cohors ասի Հռովմայեցիս եւ խումբ հազիւ յամ Հեղիս հասարակ Հեղեալոց։

ընթեր միով միով ի գումարտակացն գունդ մի հեծելոց, զի ամենուստ հաւասար ամրութիւք դիմեսցեն միաբան ի վերայ Թշնամեաց։ Այնուհետեւ ի թեւոցն կացոյց զնասիոս զօրավար, միւսումն զօրդի իւր զկրտսերն Կլաւսոս, և ինքն ի միջոցին եկաց ի բուն բանակին։

Յետ նովին կարգաւ յառաջ խաղացեալ, հասին ի վտակ մի սակաւաջուր. և ցնծացան զօրքն պատսպեալք ի տօթապին անապատին։ Կազմւածք ի սպայից խորհեին բանակել անդ, զի հանգիցեն զօրքն յանցնարին աշխատուհին երկայն և տաժանաւոր ուղեգնացուհեն, և ննջեսցեն անդ զայն գիշեր. և զի ինքեանք պարապ առեալ գիտասցեն զԹիւր և զկարգ Թշնամեաց, զի ի վաղիւ անդր տացեն պատերազմ։ Այլ Կլաւսոս զառաջեալ յեռանդն որդւոյն, և ի խրախոյս հեծելոցն որոց առաջնորդեր, զի նոքա տիպէին գնա վաղ հասանել առ Թշնամիս, հրամանս ետ քաղցելոց ձաշակել անշարժ ի կայից. և մինչ դեռ կերակուր ի բերանս նոցա էր, փուռ Թանակի մերեաց զնոսա. և սկսաքայիս վարէր՝ ոչ ուրեք զկայ առեալ, մինչեւ տեսին զԹշնամիս. որք ոչ ըստ համբաւելն և ըստ կասկածանացն բազումք և ահաւորք Թուեցան, ի Քանզի Սուրէն ի հնարս խաբէութեան՝ Թաքոյց զբազմութիւն զօրաց իւրոց յետկոյս յառաջամարտիցն, և հրամայեաց ծածկել զսպառազինուհինն լօդկօք իւրեանց կամ մաշկօքն, զի մի ի շողիւն նշուլիցն յայտնեսցին։

Այսպէս հանդէպ Թշնամեաց կացմէք ի յարձակել, և փող եհար Սուրէն ի պատերազմ, և հնչէր գաշնն ի գոչումն ահեղ աղաղակի զօրացն, և ի շուինդն ահագին։ Օ՛ ոչ երկերեսք միայն և պղնձի փողովք կոչ անհնձ պարթևաք ի պատերազմ, այլ են նոցա աղդի աղդի գործիք գոգաւորք մաշկասպառք՝ բոժոժիւք պղնձեօք շուրջանակի զանգակեալ, զոր ընդ միմեանս բաբախեն. և ձայն մեծ և խորին՝ որպէս ի սաստիկ ամպոց որոտմանէ՝ խառն ընդ մռնչիւն առիւծի գազանաց հնչէր. Յետ զայն այնպէս առնէին բաբրաւոքն, գիտելով զի քան զնմա զգայուհիս լսելիք առաւել գղրդեն զոմիս, և վաղագոյն ազդեալ կրգուեն, և արագ յանձնել ի բաց յաւիտեանս։

Իսկ իբրև ի բաց առին Պարթևք զծածկոյթեան, և վառեալք երեւեցան, անդ ի փայլատակել սաղաւարտիցն և ի պողովատիկ զրահիցն շողիւն բազմաիայլ քան զձառագայթս արեգական, և ի նշոյլս երկաթի և պղնձի ասպազինացն, նոր արշաւիքք և նոր աղմուկ շիռնեի յաձախին ի զօրս հռոմայեցւոց։ Յառաջի բանակին երե-

Թայր Աւրէն աւարտահասակ կայտառ և գեղանի, և համբաւաւոր քաջուէ գերազանցեալ զկանացի կերպարա-նօքն. զի ըստ Աթոյ օրինի շարեր՝ի մեզոյդ, և զհերսն գանգրաձև յօրիներ՝ ողորկս փոքրեալ վարսիցն, որպէս ոչ էր սովորուի Պարթեաց. զի նոքա տակաւին հանգոյն սկիւթացւոց Թողուին զհերսն անխնամ որպէս ածէրն, զի աշարհաւ տեսողացն երևեսցին։ Այլ անգէն գիմեալ Պարթեաց անկանել նիզակօքն՝ի վերայ հռոմայեցւոց, և միջամուխ լեալ հերձանել զշակատ նոցա, իբրև տե-սին՝ի մօտոյ զնօրուէ հոծ և կուռ միաձոյլ սնդակազմ և ամրախիտ քառակուսի գնդին՝ գարձան յետս, որպէս եթէ ցրուեալ քակտէր ոազմն. բայց իբրև տեսին զնո-սա հռոմայեցիքն գարձեալ շուրջ պատեալ զիւրեանմբք, կարկեցան կացին։ Այլ հրամանն ետ Արսաս աղեղնաւո-րացն և մէնակազէն հետեւակաց յարձակել՝ի վերայ նոցա, այլ ոչ կարացին նոքա կալ ընդ երկար առաջի Թամձրատարափ նետից Թշնամեացն, և գարձեալ ար-բացան յետոյս սպառազէն հետեւակացն։

Այլ յաձախեր ահն և աղմուկ՝ի զօրս հռոմայեցւոց՝ի խստուէ և՝ի զօրուէ նետից Թշնամեացն, յորոց ոչ կարէին պատսպարել զրահիւք՝ վասն Թափ անցանելոյ հարուածոցն ընդ նմա։ Այլ բաժանեալ և պատեալ զնո-քօք Պարթեաք նետաձիգ լինէին՝ի նոսա՝ի բացէ, և ոչ գոյր վրէպ հարուածոց նոցա՝ վասն ամրակուռ կազմու-թեն իակ գնդին հռոմայեցւոց, և կարեվեր առնէին զնո-սա հաստատից հարուածովքն. զի՝ի լագիրկ աղեղանցն գնային ուժգին նետք ստուարասոլքք, և ոչ ինչ կարէր կալ առաջի Թափոյ նոցա։

Իսկ հռոմայեցիքն հարեալ յամ կողմանց և խուճա-պեալ, վարանէին. զի եթէ անշարժ յիւրաքանչիւր տե-ղւոջ կային, հարկանէին՝ի մահ. իսկ՝ի յարձակել՝ի Թշնամին՝ ոչ ինչ կարացեալ առնել նոցա չար, ինքեանք՝ի նոցանէ կրէին։ Վասն զի Պարթևք և՝ի նահանջել իւ-րեանց և՝ի փախստի նետաձիգ լինէին. զի յետ սկիւ-Թացւոց նոքա էին Ճարտարք՝ի հնարս չայս քաջ հան-Ճարեղ. քանզի փախստեամբն ապրէին, և դիմամբ-տուբն զվատուէն փախստեանն բառնային։

Հռոմայեցիքն ակն կալեալ սպառելոյ նետից Թշնա-մեացն, զի կամ դադարեսցեն կամ խառնեսցին՝ի պա-տերազմ, քանզուէ կային առաջի հարուածոյն. այլ իբրև գիտացին՝ զի յետկոսէ զօրացն ուղտերամբք բարձեալ բերէին նետս, և զի որոց սպառէին նետքն՝ գարձեալ

վերստին զնապարձակն անտի ընկոյն, յոյժ վհատեցան։ Եւ Արտաս պատուեր արար որդւոյ իւրում, մինչ չև պաշարեալ եր ի սպառ ի Թշնամեաց զամենայն վտանգ յանձն առեալ յարձակել ի վերայ նոցա. զի ի վերայ նորա առաւել դիմին Թշնամիք, և շուրջ պատեին զնա. վասն ի Թիկանց։ Եւ նորա առեալ ընդ իւր հազար ե. բիւրաքիւր հեծեալս, հինգ հարիւր աղեղնաւորս, և ութ գումարտակս ասպարաւորս՝, շրջան առեալ կալաւ զա. ռաջս Թշնամեաց՝ որք պաշարէին զնա։ Ոչ ոքեւս երկու. ցեալ ի յարձակմանէ ամենայնի գնդին, և կամ մա. նաւանդ առ ի հեռացուցանել զորդին ի հօրէն, կա. պարձս դարձուցին։ Հայմժամ որդին Արտաս պաշա. պակեալ մեծաձայն՝ եհեղ խուսափին Թշնամիք, դիմեաց ձիարձակ ի վերայ նոցա։ Եւ հեռևակայն խրախուսեալ ի տեսիլ հեծելոցն, և ի նախանձ մնեալ, զհետ երթայ. ին նոցա մնագիւր յօժարութ վստահ ի յաղթուէ, զի համարեին հալածել զԹշնամին պարտեալ։ Այլ իբրև հեռացան ի բանակէն՝ ապա ծանեան զդարանն, յոր. ժամ Թշնամիքն ի կէզ փախստեան դարձեալ դիմին ի վերայ նոցա հանդերձ բազմութ այլոց զօրաց՝ որ եկին յարեցան ի նոսա։ Եւ կասեցոյց որդին Արտասի զզօրս իւր, զի Թերևս ընդ սակաւաձեռն գնդին համարձակես. ցին Թշնամիք ի պատերազմ։ Այլ նոքա զպատուաղէն այրուձին կացուցեալ ի ձախատու, զմեհենակաղէնսն աբ. ձակեցին ի վերայ նորա. որոց Ձախր առեալ, եկեալ պատեալ զնոքօք ի բացէ տեղւոյին ի նոսա նետս, և տոս. պալեալ ի խորոց աւազակոյն՝ ամբառնայր փոշի Թամձր, մինչև լսեանաներ Հռոմայեցւոց զմիմեանս, և չկարել խօ. սել։ և մանեալ Տոլոլեաս յինքեանս՝ կարծրացեալ պընդ. դուք, կային նշանակ նետից Թշնամեացն, սատակել չա. բալուկ և յամր մահուամբ։ Օ ի խոցք կարեվերք, առ. չհանդուրժել ցաւոցն Թաւալեալք յաւազին, և նետք ի վերմն, քամիելի տանջանօք մեռանէին. կամ ի կոր. զել զոլաքս Ձանկաւորս Թափ անցեալս ընդ ջիղն և ընդ երակս՝ չարաչար վնասուածոն կեղեքէին, և յաւելուին զցաւսն։

Բազումք անդէն ի տեղւոյն այնպես սատակեալք, և ապրեալքն ոչ ևս զօրէին մարտնչել։ Եւ մինչ խրախուս. սէր գնոսա Արտաս դիմել ի վերայ զրահաւոր հեծելոցն, նոքա զձեռս իւրեանց կարկամեալս ի վերայ վահանացն

1 Աշ. ինչ տրեխաւոր կամ հնգաւոր այլ։

ցուցանէին, և զոտան կարեալ նետիւք ընդ երկիր, զի ոչ փախչել կարէին և ոչ ի դիմի հարկանել Թշնամեաց։ Ի՝այս Աբասեսի պարուհիոյն սաստկապէս հաւեալ ընդ հեծեալս Թշնամեաց սպառազինս՝ խառնեցաւ յանդգնաբար ընդ գունդս նոցա. և բաղումք ի նմանէ անկան՝ ի յարձակէն և ի վանել զՊշնամիս։ Օ՛ի զօրք նորա կարծ և տկար գնդարդամբքն ոչ ինչ երգիծանէին՝ ի պողովատիկ յանգծելի և ի պղնձի կարծրակուռ զրահս նոցա։ Իսկ Պարթևք ստուար և հզօր շամիրամաձև նիզակօքն հարկանէին զանդէն կամ զվէնկակալէն գաղղիացին՝ յորս առաւել յուսացեալ էր Աբասես, և նոքօք զարմանալի արուեստ կացուցանել։ Որոց բուռն հարեալ զնիզակաց Պարթևացն, և յիւրեանս ձգեալ զնոսա, վակխուժեալ՝ յերկիվարացն յերկիր կործանէին զնոսա. և նոքա անկեալ դնէին անչարժ ընդ ծանրաբեռն զրահ հիւքն։ Իւ բաղումք ինքեալ յերկիվարացն, ընդ ձիովք Թշնամեացն մնեալ, հարկանէին սրով զորովայնս նոցա. որոց վայրենացեալ առ ցաւոցն և խեռեալ և խոպաղեալ, և զվերելեակսն ի բաց ընկենլեալ՝ խառն ընդ Թշնամեացն սմբակակոխ առնէին, և դիտապատս ի վերայ նոցա անկանէին։

Ի՝այլ առաւել ևս յանդնել տասպոյն և ի ծարաւոյ նեղելին գաղղիացիք. և բազմաց ևս ձիոցն յանդուգն յարձակեալ ընդդէմ սպառազինն հեծելոցն, իւրովի անկանէին ի նիզակս նոցա։ Իւ հարկ եղև նոցա ամբոխել ի հետևակազօրն, ածեալ ընդ իւրեանս զորդին Աբասեսի վիրակից կարեվէր խոցովք։ Իւ հասեալ զՀանաքսարայն յաւազակեայս ի բլուր, նոտան անդ. և ի մէջ առեալ զձիանն ասպարափակ արարին չուրջանակի, յուսացեալ պատսպարել զմիու յերեսաց Թշնամեացդ, այլ խաբեցան։ Օ՛ի ի գիւրի՝ յառաջամարտք յետնոցն լէնին պատսպարան և ի հանգիստ. իսկ ի բլրի՝ կարգ ըստ կարգէ ընդ զառ ի վերն ամբարձեալ, ևս առաւել յետահացքն երեւելի լեալ՝ նշանակ կային հարուածոց։ Իւ ոչ կարացեալ խուսել ի նետից՝ զոր անդադար տեղային ի նոսս Պարթևք, հարան առ հասարակ. և ողբային զբաղդ իւրեանց վասն Թշուառուհին, զի առանց ի կիր արկանելոյ զզօրուն զինուց և զկորով բազկի՝ կորնչէին։

Ի՝սին ընդ որդւոյն Աբասեսի պատանիք երկու յեկայն Հնուանց բնակելոց յերկրին ի քաղաքն Կարէս. նոքա կարեկից եղեալ նմա վասն Թշուառուհին, յորդորէին զնա գաղտագնաց լինել ի միասին ի՝այնէ քաղաք, որ

ոչ ինչ կարի հեռի էը, և քնակիչք նորա միաբանեալ էին ընդ Հռոմայեցիս։ Պատասխանի ետ Արտասես և ասէ. Ձիք մեզ դմնդակ՝ որ հարկ արասցէ ինձ մեկնել յայսքանեաց քաջաց կորովեաց, որ մեռանին վասն իմ։ Իսմոտ չբնաղ և ի վեր քան զտիս պատանւոյ ազատի։ Ի՛ւր նոցա պատուէր ետ փրկել զանձինս, և գիրկս արկեալ՝ ի հրաժեշտի կայոյց զնոսա։ Իւր հրամայեաց վահանակրին մեալ առաջի՝ ի կողս իւր, զի ոչ կարէր գնալ զիւրովին վասն նեղատկար գոլոյ ձեռինն։ Իսկ ասպգ ի սպայիցն անձնասպան եղեն։ և բազումք արուէճ անկան ի պատերազմի։ Իւր գերեցին Պարթևք արս իբրև հինգ հարիւր, և հատեալ զգլուխս որդւոյն Արտասիսի՝ ապա ի վերայ նորա գիմեցին։

Ի՛ւր նա ի տալ ղպատուէրն որդւոյ իւրմէ՝ յարձակել ի վերայ Պարթևաց, զորոյ առեալ զի թշնամիքն պարտեալ փախստեայ գնային յերեսաց որդւոյն, ոչ սակաւ քաջալերեալ էր. մանաւանդ զի ոչ յոյժ նեղէին զնա միաց՝ եալքն ի թշնամեացդ դիմամարտք իւր, զի բազումք ընդդէմ որդւոյ նորա երթեալ էին։ Իւր ամիոքեալ զգոյս իւր, նստաւ առ ստորոտով միոյ ի բլրոց, զի թերևս ընդ հետս դարձցի այսքան որդին։ Ի՛ազումք ի սպայից, զորս ի վերայ միանց յղեր Արտասես առ հայր իւր՝ զգացուցանել նմա զվատանդն, անկեալ դէմս նասպարէին ի ձեռս թշնամեաց՝ սպանան. այլ ապա մնզաղոր լեալ ոմանց՝ հասին առ նա, և գոյժ տուեալ՝ ասեն. Ա՛ղ հասի գունդ հզօր յօգնականուէ, զի դեռևս որդին քո կորնչի։ Ո՛այն իբրև լուաւ Արտասես, առ յոյժ տրտմեցաւ և առ տագնապ բազմայղձ խորհրդոցն յապուշ լեալ, ոչ ինչ տեսանէր և ոչ լսէր. այլ առ ժամ կնոջ որդւոյն և փրկուէ քանակին ձեղէր հասանել յօգնականուէ, և հրաման ետ չու առնել զօրացն։

Իսկ Պարթևք, որ գարձեալ գային ի յաղթութենէն՝ պարտեալ զորդի նորա, հասին յայն վայր ազաղակաւ, և յաղթական երգովքն գուժէին ի հեռուստ տառապել ղոր հօրն զձշտառուսին։ Իւր բարձեալ բերէին ի տէպ նիզակի զգլուխ որդւոյ նորա. և մատուցեալ առ հուժկայեցիս, յոխորտ երգիծանօք ռանչար լեալ, ասէին. Այր որդի է մանուկս այս, և ոչք ընտանիք սորա. զի չէ մարթ արի և քաջ պատանւոյն՝ վատի և երկչոտի առն Արտասիսի գոլ որդի։

Լուծեալ վշատեցան հռոմայեցիքն ի տեսին յայն. և փոխանակ բարկուէն և վրէժխնդրուէ՝ ոչ արժան էր, լի

եղէն արշաւօքը, և ասսանեալ Թուլացան։ Իսայ անդ Աբասոս խրախուսեալ անսովոր արիութեֆէ, ընթացեալ ընդ կարգս զօրացն՝ ասէր. Աբը Տհոմայեցիք վասն իմ են չարիքս այս. Հոմայ բաղդն և փառք անհաց և անպարտելի կան, եթէ դուք անսասան և անյողդողդ կացջիք։ Եթէ ողջովիք ի հայրս որդիկորոյս, որ զարմանալիքն ընդ քաջաւէն Աբասոսի, յուշիք զայն բարկութեֆեամբ և վրէժխնդրութեֆ ի վերայ խուժադժիցդ։ Արձակեցէք զտաճակ ցնծուի նոցա. պատուհասեցէք զանգրեֆոսի նոցա. և մի Թշնաառուեֆ իմով վհատեսջիք։ Աբը քաջայաղթ արուեցոյն ցանկան, չարկ է նոցա կրել հարուածս։ Օ տիգրան ոչ պարտեաց Աուիուլլոս առանց արեանհեղուեֆ, և ոչ Աիպիոն զԿտիսբոս։ Հոմ զմեծամեծ յաղթութեֆս յետ մեծամեծ պարտուեց տարաբ։ Օ ի ոչ բաղդիս ամբաքձաբ ի ցզօր իշխանութեֆս, այլ երկայնմտութեֆ և արիութեֆ՝ ընդ Թշնաառուիս կռուեալ։

Օ այս ամ՛ի խրախոյս զօրացն խօսեցաբ Աբասոս. այլ իբրև պատուէր ետ զաղաղակ հարկանել՛ի պատերազմ, ծանուցաբ վհատուն նոցա՛ի նուաղ և յեղյեղուկ և՛ի յողդողդ բարբառոյն. իսկ Թշնամեացն սաստիկ և անյեղլի և համարձակ հնչէին բարբառք։ Աչ անդ ընդ միմեանս գունդքն երկոքին հարան. և տարածաներ այրուձին Պարթևաց զեղոյր առ Թևովք Հոմայեցւոց, և տարափք նետից տեղային՛ի նոսա՛ի Թեւէ. և՛ի հանդիպոյ սաստկապէս հարեալ՛ի սպառազէն հեծելոց տիգաւորաց, ամիոփեալ կարծրացան՛ի մի գունդ. բայց էնք վասն ազատելոյ՛ի հարուածոց նետից յամն և՛ի չարաչուչ մահաւանէն, խիղախեցին գազանացեալք ընդդէմ Թշնամեաց. այլ ոչ բազում ինչ գործեցին նախձիրս, և ոչ ինչ յանդգնութեֆն չահեալ՝ բայց զի արագ մեռանէին՛ի մեծաբաց խորամուխ վիրացն։ Օ այնու ուժով զինքեանս ձգէին Պարթևք, մինչև բազմոց Թափհանել ընդ իրան նոցա զտեգսն, և զերկուս՛ի մի հարուած շամիրել։

Աչ մինչև ցերեկոյ պատերազմեալ, ապա՛ի հասանել գիշերոյ՝ ամիոփեցաւ յետս Պարթևք. ժամ տային զայն գիշեր Աբասոսի՛ի կոծ որդւոյն, եթէ ոչ լաւ համարեալ՛ի վրկուելն իւր՝ յանձն առեալ կամակար գնալ առ Աբշակ, (որ Թագաւորէրն յայնժամ Պարթևաց), քան վարել անդր բռնի։ Աչ բանակեցան Հանդէպ Հոմայեցւոց, քաջայոյսք առ վաղիւն նուաձել զնոսա՛ի սպառազէնս պատերազմաբ։ Ա՛յն գիշեր սոսկումն էր հոռ-

մայելուց. ոչ յիշելին զգեհանցն Թաղուհի, և ոչ պա-
տել զվիրաւորս՝ յորոց բաղուածք անչնարին ցաւովք մե-
ռանէին. այլ ընդ իւրաքանչիւր աղխոմն վարանեալ հո-
գային, զի ոչ գոյր նոցա յոյս փրկուել՝ եթէ կային՝ ի քա-
նակին այգուն լինելոյ, և թէ համարձակելին գիշերային
փախստեայ անկանել ընդ անեզը անոյշրտ գաշտն։ Այլ
վիրաւորք յաձախելին զվարանն. զի եթէ՝ ի միասին զնա-
ա ածելին, գանդաղեր չուն. իսկ՝ ի Թաղուէլ զնոսա,
կորկղանացն և ողջոց ձայնք մատն լինելին փախստեանն։

Այլ Թէպէտ և ամ չարեացն պատճառք ինքն կրա-
տոս եր, սակայն զօրքն ցանկային տեսանել զնա, և լսել
զբարբառ նորա։ Իսկ նա՝ ի խաւարչտին տեղւոջ մեկու-
սի՝ ի բանակէն՝ ծածկեալ ձորձոյն զգլուխն, անկեալ
դնէր՝ ասէ Պլուտարքոս, յահաւոր օրինակ անհաստա-
տուէ բաղդին առ ոամին. իսկ առ իմաստունս և առ
հանճարեղս յահաւորագոյն օրինակ վտանգին յանդրդ-
նուեն և փառասիրուէ, որովք շլացեալ գեր՝ ի վերոյ
ամենեցուն խորհէր անցանել, և ամէն և նախատինս
համարեր՝ ի բիւրս բիւրուց հռոմայեցւոց զկեսաը միայն
և զՊոմպէոս՝ ի վեր քան զինքն տեսանել։

Ո՞ատուցեալ Ակտաւիոս՝ մի՝ ի զօրավարաց նորա՝ և
Կասիոս, յարուցանէին զնա միխթար քաջալեր բանիւք։
Այլ նա ընկղմեալ կայր՝ ի խոր տրտմութեն, և ոչ լսէր
յորդորանացն և աղերսանաց։ Այս կոչեցին զամ ասաց
սպայս՝ ի ժողով. և ամենեցուն միաբանեալ՝ ի չուս, յա-
րուցին զբանակն առանց հնչման փողոց։ Այս այն ինչ
լռելեայն յաջողեր, իրագէկ լեալ հիւանդաց և վիրա-
ւորաց՝ որք ոչ կարէին երթալ ընդ նոսա՝ զի ինքեանք
Թաղուց էին, վըդովեալ աղմկեցին զբանակն աղաղակաւ
և հեծեծանօք և անհեգեղ կականաս. մինչև յառաջա-
խաղաց գնդացն խռովել և՝ զարհուրել՝ որպէս Թէ Թըշ-
նամիք գէտ իւրեանց հասեալ էցեն։ Այս ասեպ յետս
դարձեալ՝ ձախտելին՝ ի պատերազմ, կամ զվիրաւորս՝
որ ընձեռային զէտ նոցա՝ բառնային՝ ի գրաստս, զզօ-
բաւորագոյնս իջուցեալ յերկիր. որովք դանդաղեցին
յոյժ։ Այլ հեծեալք երեքարիւր, առաջնորդեալ յԱգ-
նատեայ, անդադար չու արարեալ՝ հասին՝ ի մէջ գիշերի
՝ի կարես քաղաք։ Այս կարդաց Ագնատիոս առ գիշերա-
պահս՝ ի պարիսպն, և ձայն եետուն նմա. և լուր արար
ընդ նոսա առ կողմնիոս վերակացու քաղաքին, զի կրա-
սոս ետ ձակատ մեծ ընդ Պարթևս. և այլ ինչ ոչ ասաց,
և ոչ ծանօթս ետ՝ Թէ ո՛ իցէ։ Այս դիմեալ եհաս՝ ի կա-

մուրջն՝ զոր Արտսես արկ զՅորդանան, և ապրեցոյց ըզգունդ իւր. այլ վասն մեկնելոյ ի զօրավարէն՝ բամբասեցաւ յամենեցունց։ Ոչայց աղաչարարուքն Իգնատեայ ի ձեռն պահապանացն առ Արտսիոս՝ փրկեցաւ Արտսես։ Վասնզի Արտաւազդ, ի տագնապել անձամբ Թէին բանիցն գունչահեալ իմաստուքն զարկածոն, հրամայեաց վաղվաղակի պահակապանացն զնա առնուլ. և ստուգեալ զդէմ փախստեան Արտսիոսի՝ ել ընդ առաջ նորա, և ած զնա և զզօրս նորա ի քաղաքն։ Ոչայց Թէպէտ և զգացին Պարթեւք զփախուստ նորա, ոչ կամեցան գիշերային հետապնդուտ լինել. այլ ի վաղիւ անդր առաւաւտուն մտեալ ի բանակին, խողխողեցին զամս վիրաւորս՝ որ ինացեալ էին անդ, արս իբրև չորեքհազար. և հեծելոց սփռեալ զՀետ փախստէիցն ընդ դաշտն, կալան ի նոցանէ զբազումս՝ օրք այսր և անդր մոլորեալ էին։

Վարդուհդ մի ի զօրավարաց Արտսիոսի՝ մեկնեալ գիշերի ի բանակէն չորիւք գունդս րտակօք, մոլորեցաւ գՀետ նապարշայն. և ի վաղիւ անդր գտին զնա բարբարոսք ի միւմ ուրեք ի բլրոց, և յարձակեցան անդր։ Ոչորա մեծաւ քաջութիւ պահ կալեալ անձին, ասպ ընկճեցաւ ի բազմահէն Թշնամեաց. և ամ զօրք նորա սպանան, բաց յարանց քանիոց՝ որոց զոգիս ի բաց եդեալ, սուսեր ի ձեռին դիմեցին անցանել ընդ միջ Թշնամեաց. և բարբարոսացն պակուցեալ և յոյժ զարմացեալ ընդ յանդգնուհի նոցա, ետուն անցս նոցա. և հասին նոքա անվաւանդ ի Կարես։

Յայսմ վայրի եհաս համբաւ սուտ առ Արուիկն՝ Թէ Արտսես ընտրիւք զօրացն ապրեցաւ, իսկ ի Կարէս ամբացեալքն սինլքորք զօրացն էին, և ընդունայն աշխատ լինէր հալածել զնոսա։ Ոչ համարեցաւ Արուիկն կորուսեալ զփառս յաղթութիւն. այլ զի գեռ ևս երկբայեր՝ խորհեցաւ ստուգել զկրն, զի եթէ Արտսես իցէ անդ ի Կարէս՝ պաշարեսցէ զքաղաքն, իսկ եթէ մեկնեալ անտի՝ հետամուտ լիցի նմա։ Ոչ արձակեալ զնի զք ի Թարգմանացն՝ որ հաստատագոյն գերկոցունց ազգաց ըզխօսսն գիտէր՝ պատուէր ետ մատչել ի պարիսպն, և Հռոմայեցւոց բարբառովն կարդալ զՎասիոս կամ զԿնի՝ իսկ զԱրտսես, և ազդ առնել՝ Թէ խնդրէ Արուիկն խաւսել ընդ նոսա. Ոչ Թարգմանն արար որպէս պատուիրեաց նմա Արուիկն, և մտագիւբ յանձն կառ Արտսես։ Ոչպա եկին ի խուժադանն զօրացն արաքացիք ումանք, որք Հանաչէին զԱրտսես և զՎասիոս՝ յառաջ քան զպատե-

բազմին տեսեալ զնոսա՝ի բանակին, և մատուցեալ՝ի քաղաք անդր, և տեսեալ զԱսիոս՝ի վերայ պարսպին, ասեն. Մարկն յանձն առնու խօսել ընդ ձեզ՝ի խաղաղութիւն, և Թողուլ զձեզ ազատս, եթէ լինիք բարեկամք ընդ արքայի. և Թողցուք նմա զԱ՝ինքագետս, որ երկոցունց իսկ կողմանց օգուտ է, քան մեալ Հարկին։

Հաւանեցաւ Ասիոս, և խնդրեաց ժամ և տեղի սահմանել, վաղվաղակի հանդիման լինել միմեանց Արսաս և Ասրենեայ. և արաբացիքն յուսացուցեալ զնա, մեհեկեան՝ի բաց. Իսայ Ասրենայ ուրախ լեալ ընդ արձակումն որոցն անփախուստ՝ի կարէս՝ի վաղիւ անդր մատոյց զԱարձեւս՝ի քաղաքն, և խօսեցան խրոխտաբոյ ընդ հռոմայեցիսն՝ տալ՝ի ձեռս զԱրսաս և զԱսիոս կապեալ ոտիւք և ձեռօք, եթէ խնդրիցեն առնել դաշինս խաղաղուե փառօք։ Գրքա սրտմտեալ ընդ խորհրդոյն խաբէիւն նոցա, մատեան առ Արսաս և ասեն. Օ՛ն և յուսով մնոտեաւ յապաղեալ մեզ օգնական հռոմէից Հայոց, յայսմ իսկ գիշերի պարտ է մեզ փախչել, և մի դանդաղել։ Իայց Հարկ եր նոցա գաղտագնացք լինել, զի մի ոք՝ի քաղաքացոց նախ քան զժամ չուելն իրազեկ լինի։ Իայց մի ոմն՝ի նոցանէ Ինդրոմաքոս գիտաց գիրն, քանզի Արսաս իսկ յայտնեաց նմա, և գնա կալաւ ուղեցոյց՝ տարապարտ յուսացեալ՝ի հաւատարմութիւն նորա։ Ել անագանեցին Պարթևք գիտել՝ի ձեռն նենգաւորին զնա՝ մի խորհուրդս հռոմայեցւոց. և զի ոչ սովոր էին՝ի գիշերամարտ, և եթէ Արսաս ժամ առեալ փախչէր՝ ոչ ևս մարթ եր հասանել զհետ նորա, մոլորեցուցց նենգաւորն զհռոմայեցիս ընդ զարտուղի ձամբայսն, և ած գնոսա՝ի Թանձրախոտ մօրուս, և՝ի լայնատարած խրամն, ՝ի գժուարահոլ ուղի՝ յոր Հարկ եր նոցա որպէս ընդ բազմահետ բաւիղ յածեալ շրջել հետազօտելով զերծ։

Ամենք կասկածեալ զնմանէ՝ զի չարութիւն յածեցուցանէր զնոսա, ՝ի բաց կայցի՝ի նմանէ. և ինքն իսկ Ասիոս դիմեալ՝ի Կարէս, և պնդագոյնս վարեալ զգուն՝ ասելեցաւ ՀԱ՝սորիս հինդ Հարիւրովք հեծելովք։ Իսկ բազումք ընդ առաջնորդս հաւատարիմս զերծան՝ի սխմաբեան լերինս յառաջ քան զծագել արեւու։ Իսկ ինն նոքա արք իբրև հինգ հազար, և Ասկատիոս զօրավար նոցա։ Իայց Արսաոսի մինչդեռ՝ի մօրուսն և ընդ դժուարս խաբէութիւնն Ինդրոմաքեայ տագնապեր, լուսացաւ օրն։ Իսին ընդ նմա գումարտակք չորք ասպարաւորք հետևակաց,

այրուձի սակաւ, և պայիկք հինդ՝ որ զխուրձան կրէին առաջի նորա։ Եւ բազում տարժանաւոր Ձիամբք յարաշխատ Ձանապարհն էր, մինչև հասանէին Թշնամիք ի վերայ նորա. և էր յառաջեալ քան զնա Ոկտաւիոս գլխաւորեալ իւրով ասպարէզս երկոտասան։ Յանհնարին վըտանգին՝ փութացաւ ի մի այլ ի լերանցն դիւրամատոյց հեծելոց, և նովին իսկ կասկածելի, խոնարհագոյն քան զնինաբեանսն՝ շարայարեալ ի նոսա ընդ գոտիս լերանց բալմայ։ Եայց Ոկտաւիոս տեսեալ ակնարև զվտանգ Կրասոսի, էջ ի լեռնէ անտի սակաւուք ոմանբք հասանել յօգնական. այլ զհետ նորա և այլ զօրքն խրախուսեցին, անգամանելով զվատուն միմեանց։ Եւ հասին հարին սաստկապէս զՊարթեւս, և հալածէցին զնոսա ի լեռնէն։ Եւպա ի միջ առեալ զԿրասոս, և շուրջանակի ասպարտիակ արարեալ, և որպէս պատնէշ շուրջ պատեալ, ի մոմ եդեալ՝ առէին պատերազմել ի վերայ զօրավարին, և առնէին զհասարակ անկանել շուրջ զնովաւ, ասա թէ նեա թշնամեայ հասցէ ի նա։

Իրրև եհաս Սուրէն ի Պարթեւք դժկամակեալ յուսահատեալ ի մարտ, և եթէ գիշեր ի վերայ հասանէր և առնուին հռոմայեցիք զլերինն՝ անշնարհն էր Թափել զնոսա անդրէն, ի հնարս խաբէութեան անկաւ։ Վանդլե արձակեաց զոմանս ի գերեաց, յառաջագոյն պատուէր տուեալ բազմաց ի զօրացն խօսս արկանել ի լուր նոցա, և որպէս թէ պատմել միմեանց զզրոյցս բանակին՝ թէ չկամի արքայ տալ անհաշտ պատերազմ ընդ հռոմայեցիս, այլ ածել զնոսա ի բարեկամութիւն, և յուսացնել զիարդ ասի իւր՝ բազցրութիւն առնելով ընդ Կրասոսի։ Եւ ի հաւատարմութիւն բանիցն, ընդ արձակել զգերիս՝ կասեցին Պարթեւք ի պատերազմէ։ Եւ Սուրէնայ առեալ ընդ իւր զառագ սպայս՝ մատեաւ հանդարտ ի լեառնն, և չէր լարեալ զաղեղն իւր։ Եւ ձգեալ զձեռն՝ կարդաց զԿրասոս, և ասէ. Ի՛նչ խօսեացուք ի հաշտուել. զի ոչ կամաւ եկն արքայ ի պատերազմն՝ այլ ի հարկէ. զի արդարութիւն պահ կալցէ մանկին, և զզարթեւականսն յուցցէ ոյժ և զօրուն։ Եայլ արդ գիջեալ ի քաղցրութիւն և ի մարդասիրուն, կամի խաղաղութիւն առնել և արձակել զձեզ ազատ և անվտանգ։ Եւ ոչ խղճին խուժադուժքն ընդ հաւատադրժուն, խաբէութեամբ և նենգաւ կատարելով զկամն իւրեանց, որպէս բազում ուրեք ցուցաւ։

Հոյժ ուրախ եղեն զօրք Կրասոսի, դիւրահաւան լեալ

բանիցն Պօրենայ . բայց Կրասոս ստկա զիտրձ առեալ խաբեաւեւ և դրժանաց բաբբարոսացն , և ընդ յեղակարծ փոփոխուիցն կասկածելով՝ ոչ արագալուր լեալ խորհելը ընդ բարեկամս իւր : Այլ զօրքն աղաղակ բարձեալ ասէր պէին զնա խօսել ընդ Պօրենայ . մինչև Թշնամեաեալ նախատել և բամբասել զնա ՚ի վատուի , իբր Թէ ՚ի մահ մատներ զնոսա , ածեալ ՚ի պատերազմ ընդդէմ այնոցիկ , ընդ որս և խօսել անգամ չկամեր ինքն՝ մինչ անպէնքն իսկ էին :

Այլ Կրասոս ողջանձօք աղերսեր զնոսա՝ պինդ կալ մինչև ցերեկոյ ՚ի դժուարամատոյց լերինն , զի մարթ էր նոցա գիշերայն ապրել . և զանապարհն իսկ ցուցաներ , և քաջալերեր զնոսա մի վհատել մերձ ՚ի փրկուին : Այլ նորա զայրագին ևս պատրաստեալք յապստամբութիւն , սուր ընդ ասպար չկահչել՝ սպառնային նմա : Այսկ Կրասոս զարհուրեալ յայնկին , յուզի անկեալ իջանէր . և դարձեալ ՚ի զօրն ասէ . Ահատիկ և պետրունիկ և ամ՚ սպայք և զօրագլուխք լուարուք . Ահա ՚ի հարկէ և ոչ կամաւ զնամ զանապարհս , և դուք էք վկայք Թշնամանաց և բռնութեանն՝ զոր կրեմ : Այլ զձեզ ապաւէմ , ՚ի դառնալ ձեր անվտանգ ՚ի պատերազմէս , պատմիցէք ՚ի փառս Հռոմայ մեր հասարակաց՝ զի Կրասոս ՚ի Թշնամեայց պատրեալ կորեաւ , և ոչ յիւրոյն մատնեալ : Այլ ոչ Թոդին զնա միայնակ Ահատիոս և Պետրունիոս , այլ իջին ընդ նմա ընդ զառ ՚ի վայր լերինն . բայց ըզպայիկան արգել Կրասոս , որք իջանէին զհետ նորա :

Այկին նախ ընդ առաջ նոցա որք երկու հեղինք հրեշտակք Պարթևաց , և իջեալ ՚ի ձիոց ետուն ողջոյն մեծարանաց , խօսեցան ընդ նոսա յաւնարին , և ասեն . Արաքեցիք արս , և տեսցին զՊուբլին և զզօրս նորա՝ զի անգին ամ՚ հաւատարմութիւք գան այսր : Պատասխանի ետ նոցա Կրասոս . Այնէ զկեանն ինչ համարեր Կրասոս , ոչ էր եկեալ մատնել զայն ՚ի ձեռս Թշնամեացն : Այլ առաքեաց զերիւռս եղբարս զԱոսկեանս , գիտել զպայմանս և ևթէ դաշանցն և զթիւ զրանցն՝ ընդ որս չանձն գիմանն լինելոց ելին : Այլ հրամայեաց Պուբլին ունել զնոսա և պահել . և ինքն յառաջեալ երիվարաւն ընդ աւազ սպայն , իբրև ետես զԿրասոս ՚ի հեռուստ , ասէ . Այլ գիարդ , ընդեր հեծեալք մեք , և զօրավարդ հառաչեցուց հետևակ . առէք դմա ձի : Վրանդն համարեր ՚ի պատիւ իւր գալ նմա հետի . Պատասխանի ետ Կրասոս , և ասէ . Այնինչ են զարմանք , զի երկաքանչիւր ըստ

քնիկ աչխարհիս սովորուե գամք[1]։ Այրէն ասէ. Վաչէ, լեցի յայսմ հետե ուխտ խաղաղուե ընդ Որոզ արքայ և ընդ Հռոմայեցիս. երթիցուք յեզր Լիմրատայ կռուել և կռթել զգաշկնս. զի Հռոմայեցւոց բաբք են վաղ մռնանալ զայսմանս։ Նա աչ խաղաղուե մատոյց Կրասոս։ Նա՛ ի խնդրել նորա երիվար, Այրէն ասէ. Ընչ է պիտոյ, ահաւասիկ պարգեւէ քեզ արքայ։ Նա ածաւ անդէն երիվար ոսկեսանձ. և ձիապանք թագաւորին առեալ հեծուցին զԱրրասոս, և շուրջ պատեալ մրտրակէին զերիվարն լընթացս։ Ջերեալ ընդ այն Ակտաւեայ, յառաջեաց կալաւ զսանձից ձիոյն. զհետ նորա եհաս և Պետրոնիոս և որ ընդ նմայն էին, և ի միջ առեալ զԱրրասոս՝ կասեցուցանէին զերիվարն, ի բաց վաներալ զարձ՝ որք վարէին զնա տագնապաւ։ Նա խռովեալ և աղմկեալ ընդ միմեանս, ապա սկսան ի հարուածս. և ձգեալ Ակտաւեայ զսուր իւր՝ սպան զմի ի ձիապանաց ուրումն ի Պարթեւաց. և ինքն յայնմ ուամենի հարեալ ի Թիկանց, անկաւ մեռեալ։ Նա Պետրոնիոս ոչ ունէր լոկ ասպար, հարաւ ընդ տախտակ կրծոյն. այլ ի վայր վազեալ ի ձիոյն՝ ապրեցաւ անկոց։ Ընդ և Արրասոս անկաւ, հարեալ յումենի ի Պարթեւաց։ Նա այլ զօրք Հռոմայեցւոց, որք գտան անդ, կէսք պատերազմեալ ի վերայ Արրասոսի՝ անկան, և կէսք յառաջագոյն խոյս ետուն ընդ վառ ի վեր լերինն։ Ընդր հասին զհետ նոցա Պարթեւք, խօսեցան ընդ նոսա և ասեն. Արրասոսի հասին դառաստանք հաւատացուրժուէն. արդ իջիք աներկիւղ ի լեռնէդ, և խոստանայ Սուրէն չար ումբք ի ձեզնդ մի հասուցանել։ Ոմանք յուսացեալ ի բանս նոցա, իջին և անձնատուր եղեն թշնամեաց. այլք զգիշեր օգնական առեալ՝ այսր և անդր ցրուեցան. բայց սակաւք ի նոցա՝ նե եղեն ապրեալք. զի ի վաղիւ անդր հասեալ ի վերբայ նոցա արաբայիք կոտորեցին զնոսա։

Ձարուած խիստ հանգոյն այսմ չէր ընկալեալ Հռոմայեցւոց յետ կամենալ պատերազմին։ Երկու բիւրք ի նոցանէ անկան ի Ճակատուն տեղւոջ, բիւր մի ի գերութեան վարեցան. և ապրեալքն ի նոցանէ ցրուեցան փախստեայ, կէսք ի Հայս, կէսք ի Կիլիկիա, և այլք ի Սորբիս. բայց Կասիոս զկայ մնայ զօրացն ժողովել ի Սորբիս, պահեաց զաչխարհն յերեսաց յաղթականին։ Ընդ այսոքիւ գժոխումբքեր եղև Հռոմայեցւոց քան

1 Քանի բերելով հռոմայեցոց հետ առաջնորդեին հեթանոս։

զԱմմնեայն, այնու զի յեղակարծ էր։ Լինդ ի կանգնել Լ.ննիբաղայ ի վերայ նոցա զյաղթուէին, ի բազում պա տերազմունս պարտեալ և խոնարհեալ էր Հռոմ, և խոր հէր անձին ևէթ պահ ունել, և հալածել զթշնամին ի բաց։ Իսկ ատ պերճացեալ յաղթութիւք յահ և ի դո ղուէն ազգաց, և վհղոր Թագաւորութ Լ.ւրապայ Լ.սիոյ և Լ.ֆրիկեայ նուաճեալ, և զահաւորագոյն քան զամ Թշնամին այն ինչ պարտեալ, և ի բուն ծայր մեծութե հասեալ, յանկարծակի զամ փառն տեսաներ յերկիր կործանեալ յամբոխել խուժադուժ ազգաց արևելից, զոր արհամարհէին, և նման քան զ յաղթուէ ընդ ազգս նուաճեալս համարեր զնոսա։ Լ.ԱՀ սպառազուռս պար տուէն ետես գոռոզ տիեզերական ի տար աշխարհ զազ ոսոխ՝ որ կարող էր զդէմ ունել և մաքառել ընդ նմա վասն տիեզերակալուէ, և ոչ միայն Թուէ և պատուար կալ ընդդէմ փառամոլ աշխարհակալուէց նորա՝ այլ և ի բնիկ աշխարհին սաստեցուցանել զնա։ Լ.յնու պար տուէնն ծանուցաւ, զի մարթէր հռոմայեցւոց և ի ձա կատու պատերազմն՝ հանդերձ ամ զօրուէբ իւրեանց՝ նկուն լինել, և զի որ իբրև զծով ծայրածաւալ յորդեալ ողողանէր զամենայն աշխարհ մարթէր նման ամփոփել յեզեալ սահմանի։

Լ.յսու կոտորածիւ կրասոսի արհամարհեցան հռոմայե ցիք առ Պարթևս. և ոչ յաղթութիւքն՝ զոր յետ օակաւ միոյ կանգնեաց ընդդէմ նոցա Լ.ենտիդիոս կամ Ա էն տիդիոս, կարացին ջնջել զվերան։ Պարշք լեգէոնացն պարտեցոց պահչին առ նոսա ի տեսիլ նշաւակի. և գե րեալք ի գառնաղետ մարտին կացին ծառչին անդարձ, քաղաքացիք Հռոմայ և դաչնաւորք՝ զատակ խառնեալ ընդ նոսա ամենայն հարանեօք ի նախատինս Հռոմայ, որպէս քաջ նկարագրէ Ովղոստոս՝, և յերկիր բարբա-

1 Կրառեայ զինուորն ընդ խուժ հարսին
Ընդէր եկաց ժանդ ամուսին։
Ողջամ Հռոմայ ըզքեզ ո՛ տուն,
Երբ զքո զեղծեալ բարս ի նախնեացն։
Հիմ ընդ անեղբայն Թշնամիս
Ջինուորակիցք յեցան յայնս.
Ընդ գրօշակաւ Մար արքային
Ապստեցին և մարտացին,
Ու զԱնդիպոյս և ոչ զանուն,
Ու ըղձագին յիւրեալ համբուն,
Երբ ոչ զիշատայն յաւեժական,
Մինչ Ջնս և Հռոմ կայր ածատան։

ՈՒր. ԹՈՒղթ. Ֆ. Ը։

բոսաց ի զինուորութենէ նոցա կեցեալ խաղաղութիւն մինչև ցծերութեն։ Այս յետ ամաց աւելի քան զերեսուն, առ Յոհաննու Կայսերաւս, [Թագաւորն Պարթևաց առանց բռնութենէ և զինուց յանձն կառ դարձուցանել ի հռոմայեցիս զդրօշս նոցա և զգերին, և համարեցաւ զայն Յոհաննու հանդերձ ամ աշխարհաւն շքեղ և պայծառ յաղթանակ. զի ի կոր կործաներ զնոսա յիշատակ այնր պատուհեր, և զհետն ջանացնար լինելին ծանկել. այլ չէղեն նոցա մնացեալք ի սպառ։ Օի և Յուլիոս Ալեսաւր, ի ժամանակի յորժամ սպանաւ, պատրաստեր խաղալ պատերազմաւ ի վերայ Պարթևաց ի վրէժ նախատանացն Հռոմայ։ Ի նոյն խորհեցաւ և Վեսոտիոս, այլ խորհուրդք նորա ի նախատինս նորա դարձան։ Յայնմ հետէ հզօր քան զամ թշնամիս համարէին զՊարթևս հռոմայեցիք. և Ճշնեցան ընդդէմ նոցա քաջայաղթք յինքնակալաց նոցա, Տրայիանոս և Սեպտիմիս Ալեբոս և այլք, քան զամ մեծարանաց անուանս ցանկալի լեալ նոցա կոչել Պարթև։ Իր զի հռոմայեցիք անցեալ ընդ Եփրատ՝ ընդարձակեին զսահմանս իւրեանց յայն կոյս, և էր զի Պարթևք անցեալ յայս կոյս՝ ասպատակեալ աւերէին զԱսորիս և զՊաղեստին։ Այնհանգամանս ասել, ոչ կարացին հռոմայեցիք ընդ լծով արկանել զՊարթևս, որք իբրև պատուար պընդի կացին անսասան առաջի սահմի յարձակման նոցա։

Այնչափ պատերազմ էր ի Պարթև՝ Որովդ ուխտ խաղաղութենէր ի Հայս ընդ Կրասաւզեայ արքայի։ Վրանդ Կրասաւզ ի դառնալ հրեշտակացն՝ զոր յըղեաց առ Կրասոս, գիտաց զի պարտութեն անշուշտ հասաներ հռոմայեցւոց վասն յանդգնութենն, և խոսեցաւ ընդ Որովդ ի խաղաղութ. և վասն ամրագոյն հաստատելոյ զբարեկամութեն, ետ զմի ի դստերաց իւրոց Պահորայ որդւոյ նորա կնութեն։ Այնչչև յանկ էլեալ էին աւուրք հարսանեացն, և ահա ածաւ գլուխ և աղ Կրասոսի, զոր Սուրենաց հատեալ յղեր ի նշան յաղթութ։ Եւ յաւելին ուրախ լինել, և ոսկի հալեալ լցին ի բերան նորա վասն անյագ արծաթախորութն, որպես պատմի։

Բայց Սուրէն ոչ ինչ յերկարակեաց եղև յետ յաղթութն. քանզի զարեալ արքային Պարթևաց ընդ փառս և ընդ զօրութ նորա՝ զոր ստացաւ յաղթութէն, յետ սակաւ միոյ ետ սպանանել զնա։ Պայծառ առաքինուն ածէ վտանգ, և կեղակարծ են արուեստիք՝ նախանձելիք Թագաւորաց. ոչ Յաձոյ է նոցա ծառայ իմաստուն, որ

հանձարոյն իւրով գնացաւն մ՚Ծայուցանել, Որպիսի ոք Ա-
լոլզեան եր . զի որպես Տակիտոս զՏիբերեայ ասէ , ՚Վի-
տաց զի չէր ձեռնհաս հատուցանել վարձս ըստ քաջուե-
զօրավարին. իսկ վատակք անփոխարինէք՝ փոխանակ շնոր-
հակալութե և սիրոյ՝ ապերախտութեան և մոռանաց
նշաւակք են :

Ասացյ Սուբէն զօրավար քաջ և զարմանալի , և յերես
նաեմենին ամենահմուտ , քան զամ զօրավարս ժամանակին
գերազանցեր արիւք . Հանդերձ սքանչելի և կայտառ եր
մարմնով , և աւարտահասակ . և մեծութեք և համա-
սաւ և իշխանութե գեր ՚ի վերոյ ամենեցուն , և առաջին
յամենայն թագաւորութեան Պարթևաց յամենեցունց
վկայեալ : Յր հայրենի ժառանգութե թագադիր լիներ
աքեայից ՚ի գահակալել նոցա , անդստին ՚ի սկզբանէ թա-
գաւորուեն Պարթևաց ընկալեալ ազգի նորա զպատիւն :
՚Ի գնալ նորա ՚ի Ճանապարհ , գնային զհետ նորա ուղտք
հազար կարասեկիրք , կառք երկերիւր կանացն և հար-
ճից , և հեծեալք հազար սպառազինք Թիւինապահք , և
մերնականէն զօրք , և ամբոխ գերդաստանաց իրրև
բիւր մի :

Յր չետ սպարտուէն հռոմայեցւոց դիմեցին Պարթևք յ952 . 52
Լ՚Սորիս՝ ունել զայն , զի համարէին անպատասպար զաշ-
խարհն : Բայց կասխոս ժողովել զկաց մեաց բանա-
կին , քաջալերէ զդէմ կալաւ . և տեսեալ դառնալ կո-
բանօր ձեռնհասն ընդ Նփրատ :

՚Ի միւսում ամի կուսակալեցին բդեաշխք , կալպուր , յ953 . 53
Նիոս Նփրուղոս զՍորիս , և Տուղիոս Կիկերոն զԿիլի-
կիա : Յր կանխեաց Կիկերոն եկն յերկիր կուսակալուե
իւրոյ . իսկ Նփրուղոս դանդաղեաց ՚ի Հռոմ , և յերկա-
րեր կասխոս յիշխանուեն՝ ըստ բախտի եղեալ հռոմայեց-
ւոց , զի ՚ի գործ պատերազմաց աշխարհին Լսորւոց բնաւ
ասկիսք եր Նփրուղոս : Վրանզի Պակոր որդի Որով-
դի արքային Պարթևաց , ՚ի գալ գարնանոյն՝ անց ընդ
Նփրատ ծանր ամբոխիւ , և եմուտ Լ՚Սորիս : Յր եր
ինքն մանուկ , և ոչ կարեր անձամբ զօրավարել նմին իրն
Որշակ զօրավար ծեր համարդ կացեալ՝ նա գործեր զա-
մենայն : Խաղաց գնաց Լ՚Սորիս , և նատեալ գբաղա-
քաւն՝ արգել զԱսկիոս ամ զօրօքն ՚ի նեղեցս : Իրրև զայն

1 Համարեր կէսաղանկեալ յէշ- ունկիցն , հաճոյ են . իսկ անկըշ-
խանուէ , և ապիկար ՚ի տրհուր ռելին՝ առելուէ փոխանակ շնոր-
մեծի քաջուէն : Քանզի բարեբա- հաց ընկալեցե : Տ՚ԱՒ . Տ՚ԱՒԳ . Ք .
բուէք , եթէ զնչիս փոխարինան ծշ :

լուաւ Աիկերան ի Աիւղիկիա, քանզի ազգ արար նմա Ա՛յն տիրոջս արքայ Լամագենայ, ժողովեալ զնմ զօրս իւր՝ եկն քանակեցաւ յեզր սահմանաց Աիւղիկիոյ յարեւելից, ընդ որ Թեակոխիլ ի հայաստան, զգեալ ունել Հայոց՝ եթէ խլրտեացին, և ի դէպ ժամանակի հասանել յօդնուն Կասիոսի։ Ընդեաց զօրս և Ա՛յման լեառն, զգուշանալ և յայնմ կողմանէ. նոքա պատահեալ զնմանապարհայն բաղմութեամբ հեծելոց Պարթևաց՝ զի մնեալ էին ընդ այն ի Աիւղիկիա, սաստկապէս ջարեալ խորտակեցին զնոսա, և ոչ թողին ի նոցանէ ապրեալ։

Ա՛յդ եղև յաղթութիւն և հասանել Աիկերանի ի կողմանս Ա՛նտիոքայ, և խրախուսեաց Կասիոս զօրսն իւրովք ի պահ ամրոյն. և լուծան լքան Պարթևք, և մեկնեցան անտի յօտահատեալ, և եկեալ պաշարեցին զՎիճակնիա՝ որ ոչ ինչ կարի հեռի էր։ Ա՛յլ քանզի ոչ տիւռեք էին նուաձելոյ զքաղաքս, անաի և ընդունայն գարձան։ Ա՛չ ոչ ինչ են զարմանք. քանզի Պարթևաց հզօր զօրուն յայրուձիսն էր, և ի ձախատու պատերազմի կորովագոյնք էին՝ ի քնէ ունելոյ միտումն յայն։ Ա՛ռյց Կասիոսի գիտացեալ զդէմ փախստի նոցա, դարան եդ ի ճանապարհին, յոր և անկան. և պարտեաց զնոսա և սպառ, և սպան ի նոցանէ զբազումս, և զզօրավար նոցա զՄՈրշակ. իսկ ապրեալքն դարձան ընդ Ա՛փրատ։

Իբրև մեկնեցան Պարթևք, և Ա՛նտիոք ազատեցաւ. դարձաւ Աիկերան ի վերայ բնակչաց Ա՛մանայ լերին, որք բնակէին ընդ Ա՛սորիս և ընդ Աիւղիկիա՝ ազատք ի նոցանէ, և տային ընդ երկաքանչիւրն պատերազմ, և նեղէին յանդադար ասպատակաց նոցա։ Ա՛չ նուաձեաց Աիկերան զլեառնորդեացն, և առեալ կործանեաց զնմ ամուրս նոցա ի հիմանց։ Ա՛նալ խաղաց ի վերայ վայրենեաց խժից՝ որ ազատ կիւղիկեցիքն կոչէին, և խրոխտացեալ պարծէին՝ որպէս ոչ ումեք ծառայեալ ի Թագաւորաց, որ չուրջ բանակեալ էին. կալաւ զնմ քաղաքս նոցա, և եդ նոցա օրէնս հաճոյականս սահմանակից աղգացն՝ յորս նոքա անդադար հինիւ ասպատակէին։

Օ այսոսիկ ինքն Աիկերան մանրապատում առնէ բազում ուրեք ի Թուղթս իւր. յորոց մանաւանդ երկուքն անթերի օրինակ են զօրավարաց ի գրել զկրս մարտի առ Թագաւորն կամ առ հպատրաւետ նոքա. զի յոյժ պարզ և յստակ և Ճշգրիտ զնմ ինչ գրէ, որպէս կարևոր պարտն է յայսպիսի պատմուխիս։ Օ մին, որ է երկրորդն Տնգեւտասաներորդ գրոց ընտանեկան Թղթոց նոքա, գրէ առ

ծերակոյսն և առ աւագանին և առ ժողովուրդ Հռոմայ· ԱՄԱՍ· ՆՒ
իսկ զերկրորդն առ Պատան, և է ընթիր ի Թուղթս նորա·
յորում՝ ամ հնարիւք արուեստին Նաբատաբաիօսուելնեն
ողբէք զայրն զգօն, զի յոյժ ցանկայր յաղթանակել ի
ձեռն նորա վասն արշաւանին· Լուս որպէս Պլուտարքեան Պլուտարք· ի
պատմէ, ի դառնալ նորա ի Հռոմ՝ ետնկա ծերակոյսն կեր· 870·
զփառս յաղթանակի· այլ վասն մծամոլուտ պատերազմին
կեսարու ընդ Պոմպէի՝ հրամարեաց յայտնանել կիմեք-
րոն, դժպատեհ համարեալ զոծս ցնծութեանն ի ժամա-
նակի՝ յորում աղէտք ծանուցք ի վերայ կային աշխար-
հին· Լայս հրաժեշտ ի փառաց՝ վասն աղմկին և խռո-
վուէ դառնադէտ մարտին համայնգեացն· ցուցանէ զՀայ-
ընասիրութիւն մեծ Կիկերոնի և զնախանձ բարւոյ աշ-
խարհին· ոչք առաւել յայտնեին նմա փառս քան զյաղ-
թանակս·

Յայմ քաղաքական մարտին կեսարու ընդ Պոմպէի,
և ի յաջորդն, մերթ ի միկողմն ձեռն տային Պարթեաք
և մերթ ի միւս կողմն, և ստէպ ասպատակէին յԱսորիս
և ի Պաղեստին· Լայլ ոչ անկ է լինձ պատմել որ ինչ ի
վեպս հռոմայեցւոց և Հրեից պատկանին·

Լորդ այժմ վախճան առնելով համառօտ պատմու-
թեանս Պարթեաց, ասացուք զնոցա Պակորայ և Լրոմ-
դի տօր նորա· Ա հնոփդիոս զօրավար հռոմայեցւոց առ
իշխանութեանէ Լնտոնիոսի յաւուրս եռապետութեն՝ զօրա-
վիքն եղև ի կանգնել զմիառս ազգին· Լյր նա մի ի սին Վէս· Պ-
զօրք զօրացն, և վաստակօք քաջութեանէ ի գունդին բախ- ԿԷ· Ե Ի·
տէն ամբարձաւ ի բարձր աւագուներս· Ի պատերազմին Վ·ԵՒ· Մ·ԻՈ·
ընդդէմ գաղնաւորաց հռոմայեցւոց, որք պահանջին Ա- Գ·
զքաղաքացւութեանէ ունել կարգ, Մտրաբոն հայր մեծին ԺԷ· Ե·
Պոմպէի զերի կալաւ զնա ի տիս մանկութեանէ հանդերձ
մարքն՝ յԱսկողն մայրաքաղաք պիկենացւոց, և ած ի
Հռոմ, և ձաղեաց զնա առաջի յաղթական կառացն·
Հպա պաշտպանեալ ի կեսարէ որում ի պատերազմին
Գաղղիոյ զինուորեալ էր և անցեալ ընդ ամ կարգս զի-
նուորութեանէ եհաս նա ի կուսակալուէն, և գդեաշխ եհաց·
Սա միայն նախ քան զՔրայիանոս յաղթեալ Պարթեաց,
յաղթանակեաց փառօք որ երբեմն ի յաղթանակի ձա-
ղեցաւն·

Լորդ սա, որպէս ասացաք, զօրավիգն եղև ի բառնալ
զնախատինս՝ զոր ընկալան հռոմայեցիք ի Կարէս· Օ ի
հրկին մեծամեծ յաղթութիւք զկիւ պարտուէն Կրասոսի
և զօրաց նորա խնդրեալ յահաւոր թշնամւոյն, ապա եր-

ԱՄԱՀՆԻ բորդ անգամ մեծ ևս յաղթուէ ելից զվրէժխնդրութիւնն, որպէս զօդեմք աւասիկ ։

3ղ65 · 39 Յ(ետ.գոհ՝ Ներ.ժբ.ԼԵ. Պլ-ոյ.ՅԱՆ-ոն. 951։ Ներ.ե. Պաբ. 156։ Դէտ. կա.. Լմե. 403։ Հ---ին Խո-ն։

ՅԱնգիր Ա Ենթիդեայ կասկածեալ, զի մի գուցէ Պարթեւք՝ որ կայմ և պատրաստք էին՝ կանխեալ անցցեն ընդ Լփրատ, մինչ չև համախմբեալ իւր զզօրն ի ձմեռոցայ, խորհեցաւ պշնարս զայս ։ Իր ի բանակին մի ի Թագաւորաց փոքրիկից աշխարհին արեւելից, նիզակակից հռոմայեցւոց՝ այլ բարեկամ Պարթեւաց, ընդ որս բազում կռիւք հռոմայեցւոց՝ որոց իրագէկ լինէր ։ Օ այն իրրև գիտաց Ա Ենթիդեոս, խորհեցաւ ի ձեռն նենգաւորին ձրդել զնշանակս յորդայել ։ Ոմն իրրն ընտանեբար խօսէր ընդ նմա ստէպ զգործոց պատերազմին ։ և որպէս առ յոյժ մտերմանէին մերկացեալ նմա զնորհուրդս իւր ։ ասէ ։ Ինձամ յոյժ, զի լսեմ եթէ խորհին Պարթեւք անցանել ընդ Լփրատ, ոչ ևս առ Օ եւգմաէ՝ այլ խոնարհագոյն յոյժ ։ զի յանցանել նոցա առ Օ եւգմաէ, անտի և այսր լերինք են, և հեծելազօրն՝ յորմէ է զօրութիւնն նոցա մեծ՝ ոչ յոյժ ճեղանակաւ լեզի մէզ ։ այլ թէ ընդ վայր կոյս գետոյն անցանիցեն, համարձակ ի հարթարտի դաշտին ասպարիզին, և ոչ կարասցուք կալ առաջի նոցա ։ Իսկ լսեան զայն ամ մտերմանէ բանս ազդարար վաղվաղակի Պարթեւաց, ոչ յառաջագոյն խորհեալ Ա Ենթիդեոս ։ և բան ամ խորհրդոյ նոցա յաջողեցաւ ։ Ոմանք Պահոց փոխանակ անցանելոյ առ Օ եւգմաէ՝ կալաս զմիւս Ճանապարհն, և յապաղեաց յոյժ ընդ երկայն Ճանապարհն և ի պատրաստութենէն անցից ընդ այն ։ և Ա Ենթիդեոս զաւուրս քառասուն պարապ կալեալ, կոչեաց ի հրեաստանէ զՅիղդն Հանդերձ լեգէոնաւքն՝ որ ելին յայն կոյս լերին Տաւրոսի ի ձմերոցս ։ և հզօրացեալ եհար զՊարթեւս՝ ի մտանել նոցա յԱՅսրիս ։

Օ ի իրրև տեսին Պարթեւք՝ զի ոչ որ ընդդիմանայր նոցա յանցս գետոյն, և ոչ յետ անցից, համարեցան առաջի և վատնել զիշխել նոցա ։ և դիմեցին մինչև ի բանակեալ նոցա ի լեառն դժուարամատոյց, ի մէն եդեալ՝ վաղվաղակի անխափան տիրել նմա ։ Յայլ ոչ յաջողեաց խորհրդոյ նոցա ։ զի հռոմայեցիք յարձակեալ ի բանակին՝ անկան ի վերայ նոցա, և աստիպակս վարեալ՝ հալածեցին զնոսա ընդ զառ ի վայրն ։ և օդնականութիւն տեղւոյն և մեքենագիտին հեռեակացին՝ որ ի բարձանց նետաձիգ լինէին ի Պարթեւս՝ քանեկոյին զՀակառ նոցա, թէպէտ և նոքա ուժգին զդեմ ունէին ։ Յր եղև կատարած

խիտ . և Պակոր անկաւ ՚ի պատեռազմին , և ՚ամ՛ զօրք ԱՄԱՀ.ՆՒ
նորա չորան ՚ի փախուստ , դիմեալք ՚ի կամուրջն՝ դառ-
նալ յաչխարհն իւրեանց ։ Իսայ հետամտեցեալ ժամա-
նեալ հարին զբաղումս ՚ի նոցանէ , և սակաւք զերծան
առ Ընտիրոսս արքայ Կոմագենայ ։ Զաւուրս յորում ե-
զև պատեռազմն ՚ի Կարեհս յառաջ քան զամն չորեքտա-
սան , ՚ի նմին աւուր մեծաւ յաղթութիւն վեհ.ժինդիր եղեն
հետամտեցեալք պարտութեանն Կրասոսի , որպես վկայեն
վիպագիրք ։

Ոմանք ասեն ՚ առ յոյժ տրտմէին ընդ պարտուն պատե-
բազմին և ընդ մահ որդւոյ իւրոյ՝ Թուէր խելայեղեալ .
և զաւուրս բազումս կայր անխօս և անօսաւոյ ։ Այսպ ՚ի
գիշերանել տրտմէին և յարձակել լեզուին , ստեպ որդե-
կոչ լինէր , զՊակոր ցնորեր տեսանել , և կարգայր զնա
յանուանել , և Թուէր լինել ընդ նմա , և խօսել առ նա ,
և լսեր նմա . և մերթ յիշատակաւ մանչոյն նորա դառն
արտասուէր ։ Այս ոչ տարապարտ . զի այն հարուած Ա-
պեցոյց զօրհաս պարթևական պետութեանն քան զայլ ամ
հարուածս ։ Ամ՛ արքայորդւոյն ոչ ինչ Թեթև եր քան
զբեհուճն բանակին . զի սա քան զամ՛ արշակունիս ար-
ժանագոյն եր աթոռոյ վասն արդարուեն և ողորմուեէ և
արիուե , և ամենայնիւ՝ որ անկ են մեծի արքայի ։ Ա-
կաւ աւուրս կայեալ յԱյորիս՝ այնպես սիրելի եղև
բնակչաց աշխարհին , զի որպես զձագաւոր իւրեանց սի-
րէին զնա ։

Իսայ Ոլովէ սեպհեալ յանհնարին տրտմութենէն ՚ի 396ի . 37
սուգ սիրելոյ որդւոյ իւրոյ՝ վարաներ Թէ զի յայլոց որ-
դւոցն կացուցցէ , փոխանակ իւր , զի եթէ նմա որդիք ե-
րեսուն յայլ և այլ կանանց , և իւրաքանչիւր զիւրն Թա-
գաւորացնոսք յառաջ մատուցաներ . իսկ նա ոչ զոք իւրեր
մերժել , տարացեալ ՚ի ծերուէն և ՚ի տրտմէ ։ Այ-
զընտրեն կարգ պահեալ զանդրանկին իւր զՎՐԱՏ , զաւա-
սխտագոյնն յորդւոց իւրոց կացոյց ՚ի տեղի իւր ։ Այս
փրատ ընդ Ժառանգել զթագաւորութենէն՝ սպան զամ՛
եղբարս իւր զորդիս արքային , զնեալս ՚ի գտերէ Ընդ-
տիքոսի Լսեբեայ արքային Լսորոց . զի եր նա աղ-

1 Ոլովէ ընդ անակնկալ մահ բաւակ տրտմութենէն և ՚ի լուծա-
որդւոյն և ընդ բեհուճն բանակին նել լեզուին Պակոր կոչեր , զնա
տրտմեալ ցնորեր , և զաւուրս բա- Թուէր տեսանել և զձայն Ներ լսել ,
զումս անխօս և անօսաւոյ կայր և և ընդ նմա խօսակից լինել և կե-
անմռունչ մինչև Թուէրայ . Ա- նակից . և մերթ ընդ մանչոյնոյ սր-
պա յեր բազում աւուրց ՚ի փա- տասուէր : Հեռագիր :

նուաճանագոյն քան զմայր իւր, և որդիք նորա քաջք քան զինքն։ Ա.ՍՂ և զՀայր իւր, որ դեռ ևս կենդանի էր, և զի ոչ լուռ եղև ընդ չարիսն, սպան օտարախորթ որդին. ապա և յիմ եղբարս իւր մեեաց զձեռն, և յորդին իսկ ոչ խնայեաց՝ թէ գուցէ փոխանակ իւր Թագաւորեցուսցեն զնա։ Այս ինքն փրատա, անողորմն յընտանիս իւր, արար քաղցրութիւն և մարդասիրութիւն յայժ ընդ Հիւրկանեայ ազգային Հրեից։

ՊՐԱԿ ԵՐԲՈՐԴ

Համառօտաւէ պատմէ Ներսեհեան կապադովկեցոց, ի սկզբանէ Ներսեհեանն մինչև ի Հալեորա մարզ աշխարհին Հռոմոյ։

Ի դէպ համարիմք այսր ի մի վայր ժողովել զամ իրս Թագաւորացն կապադովկացւոց, զորոց ի պատեհ պատեհ տեղիս ասացաք՝ առանց պատմելոյ հաւաստեաւ զսկիզբն և զկարգ նոցա։

Սոբաս. ժբ. 503։

Կապադովկիա էր աշխարհ մեծ ի փոքրն Ասիա. և նախ պարսիկք տիրէին անդ, բաժանեալ զաշխարհն ի կրկին նահապարուհիս կամ ի մարզս։ Ի նոցանէ առին զայն մահեդոնացիք, առ որովք երկոքին մարզքն կային ի կրկին Թագաւորուհիս. մին ընդ Տաւրոս լեառն տարածաներ, և կոչեր բունն կամ մեծն Կապադովկիա. միւս ընդ Պոնտոս, և կոչեր փոքրն Կապադովկիա կամ Կապադովկիա Պոնտոսի։ Ի՛ս ապա խառնեցան կային երկոքին ի մի Թագաւորուն։

Կապադովկացւոց առաջին Թագաւոր եկաց Ա.րիարաթէ, որպէս վկայէ Ստրաբոն, այլ ժամանակ Թագաւորուէ նորա լռէ. երևի ձգեալ նորա զԹագաւորութիւնն ընդ Փիլիպպեայ հօր մեծին Ա.ղեքսանդրի՝ որ Թագաւորէն ի Մակեդոնիա, և ընդ Ոլիմպի՝ որ ի Պարսս իշխէր։ Ա.յ ժողովին ամ ամբ Թագաւորուէ Կապադովկիոյ՝ երեք Հարիւր եօթանասուն և վեց, մինչև եկաց մարզ աշխարհին Հռոմոյ առ Տիբերիս։

Ի սկզբանն կային անդ Թագաւորք բազումք համանուանեալք Ա.րիարաթէ. և յետ նոցա կոչեցեալք Ա.րիոբարզան, մինչև յաղգ երորդ. և յետ ամենեցուն Թագաւորեաց Ա.ղբեղայոս։ Վիճակոր սկիզբնացի, և յառաջ քան զԱ.րիարաթէ Թագաւորս բազումս, ասէ կաչեաւ՝ ի

Կապադովկիա. այլ զի չէք ինչ զնոցանէ պատմեալ, զնա ամա-
սա ի բաց Թողլի է։

ԺԲ ՐԻԱՐԱՔ Ա. Թագաւորեաց ընդ եղբօր իւրում Հո- 3644։ 360
զոփեռնեայ, զոր յոյժ սիրէր։ Յր միաբանեալ ընդ
Պարսս յարշաւել նոցա ՚ի Եգիպտոս, արար անուն քա-
ջութե. և մեծարեալ ՚ի վերջոյ ՚ի Տիվբոսէ, ՚ի փառաւոր դարձաւ յաշ-
խարհ իւր։

ԺԳ ՐԻԱՐԱՔ Բ. որդի առաջնոյն, եկեալ խաղաղութե յա- 3668։ 336
ւուրս պատերազմաց մեծին Պղեքսանդրի. զի նա ցան- Պատ. յե-
կացեալ հասանել ՚ի վերայ Պարսից՝ ոչ դանդաղեաց Դիոդ. ժգ.
նուաճել զԿապադովկիա, բայց միայն հարկս հնազան- 599։
դութե կալաւ ՚ի նմանէ։ Յր յետ մահուն Պղեքսանդրի
՚ի բաժանել զօրավարաց նորա զգաւառս ինքնակալու-
թիւն, Կապադովկիա անկաւ բաժին Եումենեայ. և ա-
ռեալ ած զնա Պերդիկկաս զօրու ծանուց, կացուցանել
զնա ի ժառանգութիւն։ Յր Պրիաթէ զդէմ կալաւ մե-
ծաւ պատերազմաւ. էին նմա երեք բիւրք հեծեալաց,
և այրուձի բազում յոյժ. և ետուն պատերազմ, և պար-
տեցաւ Պրիաթէ, և ՚ի գերութե վարեցաւ։ Յր հրա-
ման էտ Պերդիկկաս կախել զնա և զաւազ սպայն ըզ-
փայտէ, և ժառանգեցոյց Եումենեայ զաշխարհն։

ԺԴ ՐԻԱՐԱՔ Գ. ՚ի մեռանել Հօր իւրոյ փախուցեալ ամ- 3689։ 315
բաւեալ ՚ի Հայս. և իբրև լուաւ եթէ մեռաւն Պերդիկ-
կաս և Եումենէս, և զի Անտիգոնոս և Պտղեմէոս ՚ի պա-
տերազմունս պատաղեալ էին, եմուտ ՚ի Կապադովկիա
զօրօք Արդուարդայ արքային Հայոց, հալածեաց յաշ-
խարհէն զմահեդնացիս՝ պարտեալ զՎիմտաս զօրավար
նոցա, և կալաւ անդրէն զաթոռ հարցն իւրոց։

Օ նա պայազատեաւ Ար ՐԻԱՄՆԷՍ անգրանիկն նորա, 3720։ 284
և նիզակակից եղև արքային Յունաց Անտիոքոսի Թէո-
սի, զՎարտանիկն՝ զդուստր նորա անդրանիկ՝ ածեալ
օրդեայ իւրում Հռոմէ. և աթոռակից իւր արար զնա
առ յոյժ սիրոյն։

ԺԵ ՐԻԱՐԱՔ Դ. յետ մեռանելոյ Հօր իւրոյ՝ միաՀեծան
կալաւ զաշխարհն. և ՚ի մեռանելն ժառանգեցոյց զայն
որդւոյ իւրում Ար ՐԻԱՐԱԹԱՅ մանկան։

ԺԶ ՐԻԱՐԱՔ Ե. զԱնտիոքիս զդուստր մեծին Անտիոքո- 3814։ 190
սի Հած Հռուէ. որ խորամանկութե ծածկեալ զամուսնին,
խաբեաց զայրն՝ կեղծեալ իւր օրդիս երկու, և կոչե-
ցեալ զնոսա Ար ՐԻԱՐԱԹԱ և Հոլոփեռն՝։ Յայս յետ սա

՚։ Ասորեստանի պատմիչքն, ի Դիոդորոսէ ծանօթ ըլլան։

ԱՄԱՀՆԻՔ կաւ ժամանակի բացաւ արդանդ նորա, և ծնան ի նմա նէ դաւեղբ երկու, և ուստր մի՝ որ կոչեցաւ Միհրդատ։ Եւ խոստովան եղև առն իւրում զնենգութեն, և զերկեցն ի սուտ որգւոյն ետ յղել ի Հռոմ սպասաւորաբ կալ անդ, և զկրտսերն ի Յունիա։ Իսկ Միհրդատ՝ հարաւզատ որդի նորա՝ կոչեցաւ Աբրիարաթ, և դաստիարակեր յունական հրահանգօք։

Ի պատերազմին Ներտիոքոսի արքային Պոնտոսոյ ընդ Հռոմայեցիս՝ Աբրիարաթ ձեռնտու եղև անեղոյ իւրում զօրաբ։ Իսկ ի պարտել Ներտիոքոսի, հրեշտակս արար ի Հռոմ յաղէրս՝ պատճառելով առաջի ծերակուտին ըզհարկն ձեռնտու լինելոյ անեղոյ իւրում ընդդէմ նոցա։ Եւ ներեաց նմա ծերակոյտն, տոյժս արկեալ նմա երկեբիւր քանքար։ Աբլ ապա և զկէս սակի տուգանացն եւ Թող նմա՝ աղաչանօք Լեմնեայ արքային պերգամացւոց, որ զդուստր Աբրիարաթայ ած կնուէ։

Ապա միաբանեաց Աբրիարաթ ընդ Լեմնեայ, որում զդուստր իւր տուեալ էր կնուէ, ընդդէմ փառնակայ արքային պոնտացւոց։ Հռոմայեցիքք՝ որ էին յայնժամ իրաւարարք Թագաւորացն արևելից՝ հրեշտակս արարին համոզել ի մէջ նոցա, և արհամարհեաց զնոսա Փառնակ։ այլ ապա յետ երկուց ամաց հարձակեաւ ծանր պատմանօք առնել խաղաղուէ ընդ Լեմնեայ և ընդ Աբրիարաթայ։ Եւ էր Աբրիարաթայ որդի մի համանուն, որ վասն կարի հայրասիրութեն փիլոպատոր կոչեցաւ։ Եւ Հայոց ոչ ինչ նուազ սիրեր զնա, և առ ցոյց սիրոյն կալ մէր ժառանգեցուցանել նմա զարքայսէնին՝ մինչդեռ կենդանէին էր։ Իսկ ծնողսեր Հայրամէծար որդին, որպէս արժան իսկ է սիրել և մեծարել զհայր այնպիսի, հրաժարեաց ի պատուոյն՝ որ յաչս մարդկան պերճ ձեռի, այլ խանդակաթ սրտի նորա էր խոց կարեվէր, և ասէ ցՀայրն։ Ով Թագաւորեցից առ կենդանւոյն կենսատուին իմոյ։ Աբդ այս պատճառանք և մեծախոհութեի և ազնուականութեի և անկեղծ հայրասիրուի յոյժ առաւել զարմանալի էն ըստ այմ ժամանակի՝ յորում փառասիրուէն անխնայ յամ ոք մեր զեռն, կոխելով համարձակ զկարգս քնուէ և կրօնից զկարի իսկ սուրբս։

3842 · 162 Դ։Ե։ Ի ԹՈՒՒԱՔ Ջ. փիլոպատորն Թագաւորեաց ի մեռաշնել Հօր իւրոյ, և բազում ուղղուէիքն կալաւ զաթոռն։ Աբդ գահակալել իւրում հրեշտակս արար ի Հռոմ, նորոգել զՀայրենի ուխտ նիզակակցուէն. և Հաճոյ Թըւեցաւ Հռոմայեցւոց։ Այս և իմաստասիրուէիքն մնադիր

եր. որով կապադովկիա, որ անծանօթն եր Հռոմայ, ամա-
խմաստնոց բազմաց եղև ասանձնական։ Իսկ զԱնտիոքեայ
արքային Լսորոց զքոյն մերժեալ, ոչ էառ հնազանդ թէ
զուցե ոչ հաճոյ թուեսցի հռոմայեցոց։ Իսկ Վեմետր
զբարեալ ընդ այն՝ եդեալ վաղվաղակի յաջողուն վրէժ-
խնդրութեանն, և զօրացոյց զՀռոմփեռնեայ, որ երբ
եղեալ Լբիւրաթայ՝ բռնակալեաց զաթոռն, հալա-
ծեալ զԼբիւրաթ ի թագաւորէն։ Իսկ սպանեալ զբա-
զումս, և զբազմից մեծամեծաց զինչս յարքունիսն գրա-
ւեաց, և զմեհեանն Լբամազդայ՝ որ ի վաղնջուց ժամա-
նակաց պաշտէին, և ոչ ուրուք ձեռն արկեալ էր ի գանձս
նորա, կողոպտեաց։ Իսկ չորեքարիւր քանքար ի Պարսկ-
նա քաղաք ի Հռոմի յաւանդի եդ, առ աշխ ապստամբ
բութեանն ժողովրդեանն՝ զորոց յիրաւի կասածեր վասն
անգթութեանն։ Լբիւրաթ անկաւ ի հեռմ խնդրել զոգ-
նութի. առաքեաց և Հռոմփեռն հրեշտակս անդր։ Իսկ
ծերակոյսն ըստ խորագէտ քաղաքավարութեան, որպէս տե-
ղորն եր, հրամայեաց բաժանել ի նոսա զթագաւորու-
թիւն։ Լբագ և հզօր և օգնականութ ետ նմա Լյատա- 3845. 159
զոս արքայ պերգամացւոց, անգէն ի սկզբան թագաւո-
րութենն անուանի լեալ՝ զերշտաւ թագաւորն յաթոռ
հարցն դարձուցանելով։ Լբիւրաթ առ ի խնդրել զգ-
ղվրէժ յաչխատակիցն Հռոմփեռնեայ, պահանջեաց ի
պրինենացւոց զչորեքարիւրն քանքարսն՝ որ կայր առ նոսա
յաւանդի։ Նոքա չառին յամն տալ վասն սրբուէ ա-
ւանդիցն, զի ոչ եր օրէն հանել զաւանդն՝ մինչև կեն-
դանի եր աւանդատուն։ Իսկայ Լբիւրաթ ոչ ունէն մա-
տոյց աղերսական յանդիմանութէ նոցա, այլ հարեալ ան-
ողորմ զերկիր նոցա ասպականեաց։ և ոչ մեծաւ տու-
ժիւքն հաւանեցան դրժել աւանդատուէն՝ հաւատարիմք
կացեալ ի սպառ։

Իսկ Հռոմփեռն մեկնեալ ՚Ալիտոբ, միաբանեաց զան- 3846. 128
տեղացիսն՝ դաւեալ զՎեմետր, և թագաւորել փոխանակ
նորա։ Հայտնեցաւ դաւաճանութէն, և Հռոմփեռն աբ-
կաւ ի բանս։ Իսկ կամէր Վեմետր սպանանել զնա, այլ
խորհեցաւ ի ձեռն նորա նուաճել զկապադովկիա, և
ընկերեալ յաթոռոյ զԼբիւրաթ՝ սպանանել զնա։ Իսկայ
թագաւորք Լգիպտոսի և Պերգամոյ կանխեալ դաւա-
կից լեալ արքային կապադովկիոյ, թագաւորեցուցին փո-
խանակ Վեմետրի զՂեքսանդր զՊաղաս։

Լբիւրաթ միաբանեալ ընդ հռոմայեցիս ընդդէմ 3876. 128
Լբիւրատնիկեայ, որ բռնակալէր ի Պերգամոս, անկաւ

ԱՄԱՀ. ՆՒ ի պատերազմին. և եթող որդիս վեց, որ ծնան նմա ի Լաւոդիկեայ։ Հռոմայեցիք փոխանակ օգնականութե՛ն հօրն՝ յաւելին տալ որդւոյն նորա և զ[1] իշխանին և զԱՒՒ-լնկիա։ Բայց միւս դեռ արքայորդիքն մանկունք էին՝ Լաւոդիկէ վարել զաշխարհն, և զի ի յարքունւս լինել նոցա՝ հասանէր նմա անկանել յիշխանութիւն, ի նմին ամի մեռանելոյ Ա[2]րիարաթայ՝ արքայի դեղ մահու հնձեցուց որդւոյն, և մազապուր զվեցերորդն կեցուցին ազգա-կանք նորա յանդորրոյն գաղանուէ մերն. և Թագաւո-րեցոյց զնա ժողովուրդն, սպանեալ զորդեսպան զխու-ժադուժ մայրն։

Յ----ԱՀ. Ա[3]րիարաթ ե. հաւ հնութե՛ զ Լաւոդիկէ քոյր Ա[4]ի-հրդատայ Լ[5]ապատորի. և ծնան նմա որդիք երկու, Ա[6]-րիարաթ ը. և Ա[7]րիարաթ թ։ Լ[8]ե ետ Ա[9]ինհրդատ սպա-
3913. գ նանել զնա ի ձեռն Վորդիոսի ուրումն ի ժողովրդենէն. և եղև Լաւոդիկէ Լ[10]իկոմիդեայ արքային բիւթանա-ցւոց հնուե՛, որ իսկ և իսկ եկն կալաւ զԱ[11]ապատորիկա, Լ[12]ե առաքեաց անդր Ա[13]ինհրդատ զօրս, և հալածեալ զզահակապանս Լ[14]իկոմիդեայ՝ Թագաւորեցոյց զքեռոր-դի իւր զորդի Ա[15]րիարաթայ, զոր եան սպանանել դա-ւաճանուէ։

Լ[16]ե իբրև գահակալեաց Ա[17]րիարաթ ը. ատիպէր զնա Ա[18]ինհրդատ դարձուցանել զՎորդիոս յաթոռն, զի ի ձեռն նորա և զորդին խորհէր սպանանել՝ որպէս ըզ-հայրն։ Իսկ Ա[19]րիարաթ կասկածեալ վասն խնդրոյն, զո-բաժողով եղև ընդդէմ Ա[20]ինհրդատայ։ Ա[21]յլ նա ոչ խի-զախեալ ի մարտ, կոչեաց զնա ի խորհուրդ. և սուսեր ընդ հանդերձիւն ծածկեալ, իբրև եկին առ միմեանս՝ սպան զնա գաւաճանուէ յանդիման երկուց ձակատուցն. և Թագաւորեցոյց փոխանակ նորա զորդի իւր ուԹա-մեայ, և զՎորդիոս ոստիկան կացոյց նմա։ Կապադով-կեցիք տաղտկացեալ ի հարստահարութէն նոցա, ապըս-տամբեցին. և կոչեցին Ա[22]րիոյ զԱ[23]րիարաթ Թ. զեղբայր ուԹերորդին, և Թագաւորեցուցին զնա։

Լ[24]ե իբրև Թագաւորեաց Ա[25]րիարաթ Թ. Եւ ի վերայ նորա Ա[26]ինհրդատ պատերազմաւ. և եհան վանեաց զնա, և Թագաւորեցոյց անդրկն զորդի իւր։ Իսկ Ա[27]րիարաթ ախտացեալ ի վշտացն, չետ սակաւ միոյ մեռաւ։

Լ[28]իկոմիդեայ արքային բիւթանացւոց խիթալով, Թէ գուցէ Ա[29]ինհրդատ տիրեալ Կապադովկիոյ՝ արշաւեսցէ յաշխարհն իւր, առեալ մանուկ մի ուԹամեայ, և յոր-ջորջեալ զնա Ա[30]րիարաթ, ինդրեաց ի Հռոմայեցւոց օգ-

նուէ՝ ժառանգեցուցանել նմա զՀայրենի աթոռն։ Այլ ամա-
ւ աւոդիկ կին նորա չբերաւ ի Հռոմ՝ ի հաստատուել[ն]
ստուէն, վկայել մանկունս երիս ծնեալ յԱբրահամայ
եօթներորդ, և զնա յետ ամենեցուն։ Հաւատարկեալ
և Քրիստոս ետ վկայել Վորդիսոի, զի զոր Թագաւո-
րեցոյցէր զորդի նորին իսկ Աբրահամ, որ ի պատե-
բազմին Աբրահամեանից անկաւ։ Իսկ աւուրսն չարուէ։ ո՛
անեզրական նենգուէնն։ Քայց Հռոմայեցիք խելամուտ
եղեն խաբէութեն, և ոչ միանն ձեռն տուեալ, առ ի
ցածուցանել զաղմուկն՝ հրամանն ետուն Քրիստոսի ի
բաց կալ ի Կապադովկիոյ, զի յայնմ հետէ կեցցեն ա-
զատ և ինքնիշխան բնակիչք աշխարհին։ Քայց կապա-
դովկացիք առաքեցին ի Հռոմ, և ասեն. Ընչ կարեմք ա-
զատ և անտերունչ կալ, այլ լեցի մեզ Թագաւոր։ Ընդա-
քէն յիրաւի է զարմանալ, զի զծառայութէ ընտրեցին
քան զազատուէ. բայց են ազգք, որոց լաւ է միահեծան
պետուէ քան զհասարակացն. զի համարձակ և անխա-
փան ազատութէ՝ սակաւք են որ ոչ զեղծիցեն։ Այլ կա-
ցուցին կապադովկացիք կամ մանաւանդ ընկալան ի
Հռոմայեցւոց Թագաւոր զԱբիոբարզան, որ մինչև ցեր-
բորդ ազգ Թագաւորեաց։

ԱՐՏԱԲԱԶԱՆ Ա. Թագաւորեալ՝ ոչ յերկարեաց խա- 3915. 89
ղաղութէ յաթոռ իւր։ Վանզի Քրիստոս և Նագու՝ Յոհաննէս ի
զօրավարք Տիգրանայ՝ հալածեցին զնա յաշխարհէն, և Սիւրիա
Թագաւորեցուցին զԱբրահամ որդի Քրիստոսայ։
Քայց Հռոմայեցիք վերստին կացուցին զԱբիոբարզան.
և դարձեալ յետ սակաւ ժամանակի հալածեաց զնա
Քրիստոս՝ զօրս բազումս արձակեալ ի Կապադովկիա,
և Թագաւորեցոյց անդրէն զորդի իւր։ Նպա Միհրդատ ի
բազում Հանգամս յաղեցաւ Քրիստոսէ, պահանջեաց
ի նմանէ զկապադովկիա։ Նետ ոչ բազում ժամանակի
Տիգրան աբբայ Հայոց զրգռեալ ի Քրիստոսէ՝ եկն
կալաւ զաշխարհն, և խաղացոյց երեսուն բիւր գերի,
և ետ նոցա երկիր բնակուէ ի Հայս, և զբազումս ի նո-
ցանէ բնակեցոյց ի Տիգրանակերտ քաղաք։ Աբիոբար- 5938. 66
զան նախ քան զարշաւանս մարտին փախուցեալ ի Հռոմ,
ապա յետ պարտեցոյ Պոմպէի ի սպառ զՔրիստոս,
դարձաւ յաթոռն.

ԱՐՏԱԲԱԶԱՆ Բ. Ժառանգեալ զաշխարհն, զոր Պոմ-
պէի ընդարձակեալ էր յոյժ՝ ի դարձուցանել զՀայր նո-
բա յաթոռն, ոչ յերկարեաց յիշխանուէն։ Օի ի գալ
Կիկերոնի կուսակալուէ ի Կիլիկիա՝ սպանեալ էր նա,

ԱՄԱՆՈՒՔ և Թագաւորեր յաջեժամ ի կապադովկիա

3գ53. 5ւ ԱՐԻՈՒԱՐԶԱՆ Գ. Թոռն առաքինոյն։ Վիկերոնի ի
Պիե. Թ--ԼԹ. մէնեղն ի Հռոմայ պատուեր եւ ծերակոյտն՝ օգնել նմա
ընտ. Բ. Ը։ և պաշտպանել ամ՝ իսնամով, զի սիրելի էին ծերակու-
--. Աթոռ. տին և ժողովրդեան Հռոմայ կեանք նորա. և ոչ այլ ու-
Ը. Ը։ մեք ի Թագաւորաց զայս պարծանս ետուն։ Վիկերոն
զպատուեր հրամանին ելից. զի ի հասանել նորա ի Վե-
լեկիա՝ ի վտանգի կայր Ա.բրիոբարզան սպանանելոյ որ-
պէս զՅայնն. քանզի դաւ գործեալ էր ընդդէմ նորա՝
Թագաւորեցուցանել զԱ.բրիաթէ եղբայրս նորա։ Յայց
Ա.բրիաթէ ազգ արար Վիկերոնի, զի ինքն ոչ էր ընդ
խորհուրդս դաւաճանացն՝ Թէպէտ և ստէպ հրապուրեալ
ի նոցանէ, և հրաժարէր և չկամէր բնաւ Թագաւորել
մինչդեռ եղբայրն կենդանի էր։ Այլ որպէս Թուխ, ոչ
գոյր Ա.բրիոբարզանայ օրդի։ Վիկերոն սաստիկ խնամ-
նուԹիւն և համբաւուն փարատեաց զմեծատուտ վտանգն
ի Թագաւորելոյն մեծաւ յաղողուԹիւ։ և պահեաց զիշխա-
նուԹ և զկեանս նորա հաւատարմուԹիւ առանց զօրաբա-
զուե, անհրապոյր չոմ կաշառից և չողոքանաց։ Այլ
առաւել ի քրմապետէն Կոմմնայ հաստիկ վտանգ Թա-
Սոզոմ. Ժը. գաւորին։ Յայց Կոմմնա կրկին քաղաքաց մեծամեծը
555. 557։ էն, մին ի Կապադովկիա, միւսն ի Պոնտոս. երկոքին
և նուիրեալ Ա.ենդնայ գիցն, և նոյն պաշտամունք էին
նոցա. և մին ըստ միւսոյն օրինակի էր չինեալ, պոն-
տացւոցն ըստ Կապադովկեայն։ Այլ մեհենին Ա.ենդնայ
էին նուիրեալ անդք բազումք, յորս բազմաԹիւ մարդ-
կան վաստակեին հրամանաւ քրմապետին։ Այլ էր քրմա-
պետն չետ արքայի, հզօր և երևելի չոմ Թագաւորու-
ԹենՆ. և օրինք էին՝ չարքունի տանն կալ քրմապետաց, և
մինչև ցկեանս վարել զիշխանուԹի։ Այրաքան զԹիւ հա-
մարոյ նուիրելոցն ի ծառայուի մեհենին Կոմմնայ ասէ
լեալ Յաւուրս իւր աւելի քան զվեց հազար. և նոքօք
էր հզօր քրմապետն։ Այմին իրի որ առ Ա.բրիոբարզանաւ
քրմապետէրն՝ կարող էր զրդել[2] պատերազմ մեծ և

1 Ինն կեայ Ա.բրիոբարզան, և
առՆ ինչ Թագաւորել նրաստոս և
իշխանուԹիւն եմով. զի՛ի գարձոն-
զաց նորա ոչ միայն անկաշառ, այլ
և անմատոյց լեալ, զԹագաւորն և
զԹագաւորուԹիւն նորա պահեցի։
Պիե. -- Աթոռ. Ը. Ը։

2 Մինչ պատերազմ մեծ ՛ի վե-
րայ կայր կապադովկացւոց, եԹէ
զչն առնոյր քուրմն՝ որպէս կա-
տեին ասենեցեան, զի էր նա ա-
ռոյգ հասակաւ և կազմ այրուձ
ձիով և հեռաւկուզորք և գան-
ձիւք և ամենեքուանքն որք նոտ-
վատերն էին, ՛ի բաց հանի զնա
յաշխատչին, և զԹագաւորն ան-
խոռով և անզէն ամրացեալ ամ աբ-
քունական զօրուք և փառաք՝ դար-

բազմավտանգ, և աղմուկ բազում յարուցանել ՚ի վե- ԱՄԱՐՆԻ
րայ նորա, եթէ զնուազ պակաս ունէր անձին, որպէս ամե-
նեքեան կասկածէին. զի էին նմա զօրք հետեւակք և հե-
ծեալք կազմք ՚ի պատերազմ, և գանձ բազում ՚ի ոռ-
ձիկ և ՚ի դաբման նոցա։ Այլ Աիկերոն խնամատուէ իւ-
րով եհան զնա ՚ի բաց, և խաղաղութիւն ժառանգեցոյց
Ա.ըիոքարզանայ զթագաւորութիւն։

՚Ի համազգի պատերազմին կէսարու ընդ Պոմպէի Կես. ժէդ.
Ա.ըիոքարզան հած զօրս յօգնութիւն Պոմպէի ՚ի Ճակա- Յուլ. ը։
տուն վաթսուներայ։ Յայն սակս արդեօք արկ հարկ նմա Հէրո. դոմ.
կէսար, կշռեալ բազում պահանջելով ՚ի նմանէ՝ Ասես։
ոմն յայտ է. քանզի և աղերս արար առ նա Ա.ըիոքար-
զան՝ թէ չէմ ձեռնհաս ՚ի հատուցումն ՚ի չգտարկել փառ-
նակայ յաւար հարկանելոյ զնապաղովկիա։ Այլ եր յայնժամ կէսար Յ.ղիպտոս, և չու արար ՚ի վերայ վաթ-
նակայ հնազանդեցուցանել զնա։ Այլ հանդ ընդ կապա-
դովկիա, և արար անդ ուղղուխ. որով երեւի՝ զի չէին միաբան Ա.ըիոքարզան և եղբայր նորա. և զԱ.ըիոքարզան հնազանդեցոյց ՚ի սպառ եղբօր իւրոյ, և զկողմն մի աշ- Դէպ. խը.
խարհին Հայոց և Ալիկիկեայ ետ Ա.ըիոքարզանայ։ Ա՛ամն 183։
այսորիկ յետ ամաց կասկածեցեալն գաւաճանք կէսարու, 3962. 42
զի թագաւորն կապադովկացւոց հակառակ կացեալ նո-
ցա. և թէպէտ ոչ յայտ յանդիմանուէր Թշնամի եղև
նոցա, այլ հրաժարեաց ՚ի միաբանէ. և այն խէթ եղև
մտաց նոցա, և ոչ իմայեաց ՚ի նա կասիոս. այլ յարձա-
կեալ ՚ի վերայ նորա, ձերբակալ արար զնա և ետ սպա-
նանել։

Ա.ՐՈՒԱԹ ա. ՚ի մեռանել Ա.ըիոքարզանայ եղբօր իւ- 3962. 42
րոյ թագաւորեաց ՚ի վերայ կապադովկացւոց։ Այլ
Աիսինաս անդրանիկն Պոմպիրայ կնոջ Ա.ըքեղայոսի
քրմապետին Ա.ելքնայոյ, որ ՚ի Կոմմանա կապադովկացւոց,
ոսոխ եկաց նմա։ Այլ եր Ա.ըքեղայոս Թառն Ա.ըքեղայո-
սի կապադովկեցւոյ, որ ՚ի Միհրդատայ յղեալ զօրօք ՚ի
յունաստան ընդդէմ Սիլղայ, և յերկրորդում Ճակա- Սպոս. ժը.
տուն վտարանձեալ ՚ի նմանէ՝ առ Հռոմայեցիսն հատուա- 556։
ծեցաւ, որպէս ՚ի յայսմ գիրսդ պատմեցաք։ Այս ե- Դիոն. լԹ.
Թող որդի համանուն զԱ.ըքեղայոս, որ զԱ.երիսիկէ ընդ 116։
դէմս եգիպտացւոց կին արար, և յետ վեց ամաց ՚ի
Ճակատու պատերազմի անկաւ։ Այս ՚ի Պոմպէէ ընկալ
լեալ զգերապանծ փառս քրմապետուէ Կոմմանայ կապա-

ձուցի յաՅոռ իւր։ Թվղ. ընդ. ժե. ։

ԱՄ ԱՀՒՆՔ դողմիացոյց, ժառանգելոյց որդւոյ իւրում Կ՚ըբեզայոս. որ ընդ չքնաղագեղին ամուսնասորեալ Կ՚ըզսիրեալ, ծնաւ ի նմանէ ուստեր երկու զԿիսննա և զԿ՚ըբեզայոս։

3965 · 41 զայոս։ Եւ Կիսննա երեցն ամբարձ զձեռն իւր ընդ- Ընդ.տոպա- դէմ Կ՚ըւիաբաթայ՝ Թագաւորել ի կապադովկիա. և Ժ.ը.6.75։ Ասրկոս Կիտոնիոս իբաւաբար կացեալ զԿիսննա արգելացոյց։ Կ՚ալ զԿիսննայ ոչ ինչ պատմի յետ այնորիկ. և Թագաւորեաց անգրէն Կ՚ըւիաբաթ ի կապա-

3968 · 36 գողկիա։ Օ հետ հինգ կամ վեց ամաց՝ Կիտոնիոս մեր- ժեալ զնա ի Թագաւորութէ, կացոյց փոխանակ նորա զԿ՚ըբեզայոս զկրտսեր որդին Պոտղիմիոս։

3973 · 31 Կ՚ՈՐԵՂԱՑՈՍ զորացաւ յայժ. և փոխանակ բարեացն՝ զոր ընկալաւ յԿիտոնիոսէ, էած նմա զոր բազում չակերտական պատերազմին. և դէպք ի բարի չաջողեցին նմա, զի ոչ եղև ցասումն Գոստոսի ի վերայ նորա, և կալաւ անկորուստ զԿապադովկիա, որ ոչ այլ ումեք ի Թագաւորաց հնորհեցաւ։

3984 · 20 Ցուլ. պաճ. Նախ. ԺԷ. Է. Սուէտ. ի Տիթ. Ը. Դիոտ. ծԷ. 614։տաք.662։ Սուրէ. ԺՁ. 671։ Վէսպասիան. Ը. ԼՀ։

Եւ ի Թագաւորեցուցանել զՏիգրան ի Հայս՝ օգնեաց Տիբերի, և ընկալաւ յԳոստեայ զփոքրն Հայս և զԿիլիկիոյ մասն։ Եւ Տիբեր պատսպարան լիներ նմա առաջի Գոստեայ. և մանաւանդ յորժամ ամբաստանեցին զնմանէ Ժողովուրդն, ընդհանն պատասխանի տալեալ արդարացոյց զնա։ Եւ բնակեր Կ՚ըբեզայոս յԻլիս կղզի մերձ ի ծովեզերս Կիլիկեայ, և ած կուռքն զԿիթոդորիս զայրին Պողեմնի արքային պոնտացւոց. և յաւել այսու չիշխանուէն մեծ. զի որդիք Պողեմնի դեռ ևս տղայք էին, և հարկ էր նմա վարել զաշխարհն ընդ մօր նոցա։ Եւ կալաւ նա խաղաղութիւն բազմաև երկայնաւուրըք զԹագաւորութիւն, այլ վերջին ամ նորա ցաւագինք եղեն ի չարեաց վրէժխնդրութենէն Տիբերի։ Վհանգի սա չարակնեալ զի մեծանային քան զինքն կայսրոս և Կ՚ուլիոս որդիք Կ՚ըրիսպոս որդւոյ Գոստեայ, որ յորդեգիրս զնոսա առեալ էր, առ ի չտալ նոցա կասկած, և զի տրտմութ՚ տեսանէր զփառս նոցա, խնդրեաց և էառ հրաման մեկնել զնալ ի Հռոդոս, իբր թէ ի պատձառս հանդստեան և կատարեալ առողջութ։ Կայց համարեցաւ նա աքսորեալ, և արհամարհէր՝ որպէս թէ մեզ համարեցաւ նա աքսորեալ, և ոչ աք իշխեր բարեկամեալ

1 Ձի մի պայծառանի իւր զնո- րանչելի փայլուձին մանկանցն մեծացոյցէ, հրաժարեաց յանէրոյ իւր.

մէ և ի հօրուէն՝ պատձառանաք հանդստեան՝ ի հանապազորդ աշխատանացն։ Պոպէրլ. ք. 999։

առնել ընդ նմա»։ Ինչ դեռ երբ նա ի Հռոդոս, Աքր- ԱՄ ԱՀՆՈՒ
քեզայոս աբբայ, որ ոչ ինչ կարի հեռի էր՝ քնակեալ
Լիւկիա կղզի[1], ոչ յիշեաց զմեծամեծ բարիսն զոր ըն-
կալաւ ի նմանէ, և ոչ մեծարեաց զնա։ Եթէ ոչ առ
հպարտուե և առ ամբարտաւանութե, ասէ Յակինոս,
այլ խրատեալ ի մտերիմ բարեկամաց ()գոստեայ, որք
վտանգ համարեին բարեկամութի առնել յայնժամ ընդ
Տիբերի։ Իսկ երբև պատանին Կայիոս Կեսար կուսա- 4002 · 2
կալ արևելից առաքեցաւ Յ()գոստեայ ի Հայս՝ ցծոնու-
ցանել զաղմուկս աշխարհին, Աքրեզայոս որպէս զժա-
ռանգ ինքնակալուէն մեծարեաց զնա ամ փառաք, և
յաւել քան զայլս ի սպաս նորա։ Հայց վերսկեցաւ ի
խորհուրդս իւր, որպէս ստեպ պատահէ քաղաքավարաց՝
վասն հանդերձելոյն անփութուե։ Յամառնագոյն ևս զոր-
ծեր Աքրեզայոս, երկաքանչիւրոցն և՝ որոց մարթեր
ամբառնալ ինքնակալուին՝ ընդ միս մտանել, նմանեալ
Պոմպէի[3] Մագտեկայ, որ յամ հերձուածս Հռոմայ՝ ա-
ռաջնորդաց երկաքանչիւր կողմանցն սիրելի էր։ Տիբե-
րի ոմացեալ վասն տարապարտ արհամարհուին քան զո-
սոխն, և մանաւանդ վասն ապաշնորհ ապերախտութե
Աքրեզայոսի, վրէժխնդիր եղև Թշնամանացն ընդ հա-
սանել յիշեաննուին։ Կոչեաց զԱքրեզայոս ի Հռոմ, որ- 4020 · 17
պէս խոստացաւ աշխարհին կայազօծացուց։ և Ի նոսա Դիոդ. ծէ.
գրեաց առ նա և եղոյց զցաւսն Տիբերի, և քաջալերեր Տակի. տա-
զնա գալ խնդրել և գտանել զԹոդուին։ Ել գնաց Աք- ռեիր. բէ. նբ։
քեզայոս զբրդպելին՝ որով Հնարէին հանել զնա յոյ-
խարհին։ և կամ թէ գիտաց, այլ ոչ իշխեաց ջերթալ ի
կռիւն[4]։ Ցու արար ի Հռոմ, և անարգեալ ի Տիբերեայ՝

1 Աքրեզայոս աբբայ զամս յի-
սուն ի կապադովկիա իշխեր ա-
տեցեալ ի Տիբերեայ, զի ի գալ
նորա ի Հռոդոս չարար միջա-
բանս նմա։ ոչ առ հպարտուե՝ այլ
ի մտերիմ բարեկամացն Օգոս-
տեայ խրատեալ, որոց կէզակարծ
Թուէր բարեկամանալ Տիբերի, մինչ
կայիոս Կեսար պայծառանայր, և
երեմայր հուսակալուբ չարէնլ։
Տակիտ. տարեգ. բ. նբ։

2 Երկու հեռի էր ի Հռոդոսէ հնձգ
համ վեց ենթասնաս, ուր ինչ ասելի։
Ստրաբ. ժգ. 65։

3 Եւ այս յայտ է հանձարեղ
ընթրողաց՝ Թէ քանի իմաստասէր

պէտք էին վն սիրելի և բարեկամ
լինելոյ այնոցիկ, որոց ոչ միայն նա-
խանձ բարձանգնուէ՝ այլ և այնքան
առելութե էր ընդ միմեանս, որպես
Աշտոնիոսի ընդ Կեսարու, զի եր-
կաքանչիւր ցանկային սիրել ոչ
Հռոմայ ևեթ, այլ և տիեզերաց։
Կ. Կեես. Կեսարին. ե։

4 Ոչ այլ նա ոչ գիտաց զնենգու-
թեն. կամ Թէ գիտաց, այլ երկու-
ցեալ ի զրուէթէ փոխադարձ՝ ի
Հռոմ և խոսիս յիշխանէն ընկա-
լեալ, և վաղվաղակի կոչեցեալ յա-
տեան ծերակուտին, ոչ վն զրպար-
տուեցին՝ այլ ի բազում նեղուէն
և ի ծերուէ նուազեալ, և զի ար-

յետ առուրց աճաւ յատեան։ Համարեր զառանցեալ ի ծերուէ, ասէ Վախն, այլ երկնա առողջ մտաք, և պատ-
ձառեր զյիմնորուէ ի հնարս փրկուէ։ Իսկ Թէպէտ ծե-
րակոյսն ոչ դատապարտեաց զնա ի մահ, այլ ինքեան ի
ծերուէ և յօտնառուէ, և ի նախատանացն՝ որ գը-
ժոխմբեր են Թագաւորի՝ վաղ մեռաւ, Թագաւորեալ
զամս իբր յիսուն։ Իսկ յետ վախճանի նորա, Կապա-
դովկիա մարզ եկաց աշխարհին Հռոմոց. և երկայն-
ժամ հզօր, և այնչափ եկամտուք էին նմա ի ժամանակի
մահուան Արքեղայոսի, զի ի ժառանգէ զայն Տիբերի՝
խորհեցաւ զկես հարկիսն Թողացուցանել ժողովրդեան.
և ի կապադովկացիս խնայեալ, նուաղեցոյց ի հարկացն՝
զոր տային Արքեղայոսի։

Սուէտ. ժբ. 537։ Կապադովկիոյ Թագաւորանիստ քաղաք էր Մաժակ, առ ստորոտով Արգեայ լերին. և վարէին կապադովկա-
կիք Ամարնադայ օրինօքն՝։ Իսկ էր Մաժակ կառուցեալ
առ Միհղոս գետով, որ երթեալ խառնի Այփրատ։ Ի
սմն ի Թագաւորաց կապադովկացոց, զոր Մորաքոս Ա-
բիարաթ կոչէ, այլ զժամանակ Թագաւորուէ նորա ոչ
նշանակէ, խոց արկ ի բերան գետոյն, և յողողանել դաշ-
տաց շուրջանակի՝ հրամայեաց ետ կղզեակս խիտ առ խիտ
գործել հանգոյն Աիւկլադայիցն. և մանկաբար զբօմնոյր
անդ։ Ապա պատառեալ գետոյն զձուէմսն անջրսլեաս,
գարձեալ ամփոփեցան ջուրք ի յատակ իւրեանց. և յոր-
դեալ ի նոցանէ Այփրատ, ոչիրս անչարխուս գործեաց
ի Կապադովկիա և մինչև յաշխարհն փռիւգացոց, ուր
բնակեին գաղատացիք. որք ընդ ծանուննց միասուցն ե-
րեքարիւր քանքար տոյժս պահանջեցին յարքայէն կա-
պադովկացոց՝ բողոքեալ առ Հռոմայեցիս։

Ալին ի կապադովկիա ձի և էշ և ջորի բազում, և ան-
տի ածէին երիվարք ինքնակալաց. զի նոցա միայն, և ոչ
զգեղխին օրէն էր հեծանել ի նոսա։ Ալին անդ և բազ-
մութիւն ստրկաց [2], և սուտ վկայք բազումք։ Ալսի զկապա-
դովկացոց՝ զի ի տղայ տիոց մարզէին ի տուկ տանջա-
նաց, մինչև խոշտանգել զմիմեանս՝ առ ի չզանգիաեալը
ի պատժոց պատուհասից սուտ վկայուէցն։ Ապա յա-

Ժանն խակ գժոխբմբեր է Թագա-
ւորի Թռիչ զտարապարան, կամա-
կար կամ օրհասիւ զկենանն վախ-
ճանեաց։ Տէրէ. փարեբ. ք. Խ։

1 Բարերաս եւնց օրէնսդիր անուա-
նի ինչ ազգի յահապատան, զորմէ առաջ։

2 Գամբաց արքայն Հոռ սորբկաք, ի պախրէից չքաւոր։
Ագաթա. ի Խաղբոն. ա. ՚ղ. 39։

ւելին և քան զՀելլենս, որ ծայրագոյնք էին ի չարիս կին Եփե-
յայս. որպէս Վիկերոն դիմառնութեամբ ասէ զնոցանէ. Թ.Ք.
« Վ կայեա ինձ և վկայելոյ քեզ »։

Ուստ հասարակաց բանից ի գէպ է ասել, զի ոչ ինչ քան զիմաստուն և զհանճար գժուարագիւտ էր ի Վա-
պադովկիա. բայց կային և անդ մատենագիրք անուա-
նիք, որպէս Ստրաբոն և Պաւսանիաս։ Սնաւանդ ի Ճարտարիսսուէ քնաւ վերջացեալ էին կապադովկացիք, մինչև յառաջս ասել Թէ գոյէ ոք ազգաւ սպիտակ և կամ կրայ երագընթաց, բայց Ճարտարախօս կապադով-
կայի ոչ երբեք [1]։ Ուստ ի նոցանէ զարմանալի եղեն սուրբն Կարսեղ և Գրիգոր Նազիանզացի։

1 Քան զազգաւ սպիտակ և կրայ Թեւաւոր
Անգեւս ի Գամիրս է Ճարտար հռետոր։

ԳԻՐՔ ՎԱՄՆ ԼԻ ՄԻ

ԱՒԱՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ ՍԻՐԱԿՈՒՍԱՑՒՈՑ

ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆՆ

Ի լրումն պատմութեանն Սիրակուսայ ոմնին տալ գիրքս այս, յերիս պրակս։ Յառաջնումն՝ զիրս երկարատեւ Թագաւորացն Հերոնի. յերկրորդումն զՀերոնի-մեայ Թոռին նորա զկարճատեւ Թագաւորութիւն, և զալմահս՝ որ զհետ եկին, մինչև պաշարեալ առաւ Սիրակուսա ի Մարկէդեայ. իսկ յերրորդումն՝ համառօտ և ճշգրիտ զվէպս Սիրակուսայ, և յաղագս կարգի տեսչութեան, և բարուց սիրակուսացւոյն. և վասն Արքիմիդեայ։

ԳՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

ՑՕԴՈՒԱԾ Ա.

Հերոնի երիցորդի սպարապետ ամ չորեքտասն կալ՝ի Սիրակուսա, և չեր սակաւ դիպ նախատրեալ. և ոչինչ խաղաղութիւնք գինել ընդ կռուայեցիս ի սկիզբն առաջնոյ կարթէդոնական պատերազմին։

ԱՄԱՀ. ՆԱ 3700 - 304 Յառաջիկ։

Հերոն երկրորդ յազգէ Պղեղոնի, որ Թագաւորեաց Երբեմն ի Սիրակուսա, սա սնաւգպի եր՝ի մերէ. և Հերոնդ հայր նորա, ըստ անագորոյն բարուց ժամանակացն, յետ աւուրց ծնանելոյ նորա՝ արկ զնա ի բացի, զի մի լցի ի նախատինս ազգատոհմին։ Այլ պարք մեղուաց, եթէ հաճոյ ումեք թուեսցի լսել առասպելին Յուստինեայ, բուծին զնա զաւուրս բազումս։ Այլ պատգամ լեալ ի գից, զի նորանշան գեպքն հանդերձելոյ մեծուէ մանկանն հաւաստի գուշակ լինիցին, դարձոյց զնա Հերոնդ՝ի տուն իւր և մնոյց ամ խնամովք։

Այլ ըստ ամ աճնկալութէ կրթեցաւ մանուկն, և էր բարենչան յամ զինուորակիցս իւր յայդոցութէ՝ի հրա-

հանդս մարտի և ի Ձակատու պատերազմի արիւբ · զի և Պիւրռոս մեծարեաց զնա, և պարգևս բազումս ետ նմա · Լաչ էր ինքն գեղեցիկ տեսանելով, յաղթասակաւ և կորովի[1] · յածէ և համեստ բանիւք, արդար ի գատաստանի, և հեզ ի հրամայել · և ոչ ինչ ի պատշաճից թագաւորի Թերի էր ի նմա, բայց միայն Թագն ։

ԱՄԱՀՆԳ

Ցղ29 · 275
Պ·ԴԻՒ· ա· 8։

Վասն եղև սիրակուացւոց քաղաքացոց գրգռել ընդ զօրս · և զօրքն՝ որ շուրջ զքաղաքաւն էին՝ կացուցին իշխանսպետս զԼրտեմիտոր և զՀերմն, իշնել ի քաղաքի և ի բանակի · Լոր յայնժամ Հերմն ամաչ երեսաց, այլ զգօն և խնամատուն՝ որպէս Թագաւոր լի հասակաւ · և եմուտ փառօք իշխանաւքն ի քաղաքն՝ օգնեալ ի բարեկամաց, և զամենեսեան զհակառակորդսն և զնոսա ինքեանք յանկոյզ ։ Լոր այնու խնամատուքն և մեծախոհութիւբ գործեր զնա՛, զի Թէպէտ և սրտմտեալ էին սիրակուացիքն ընդ համարձակուբի զօրացն՝ որոց ոչ էր անկ ընտրել իշխան, սակայն միաբանեցին ընդ նոսա և հաստատեցին զնա յիշխանուբեն · Այսմիկ նախկին գործով եցոյց Հերմն զքաջաձրագոյն դիտաւորուբին · Լոր քանզի ի մեկնել զօրացն Սիրակուացոյ՝ աղվիկք քաղաքն ի խռովարար և յանխնդաղաստիք մարդկանն, կարևոր համարեցաւ ի չուռ առնելն զօրքն՝ կացուցանել հաւատարիմ զոք, որ զքաղաքացիսն ի հնազանդուբեն կալցի · Լոր ընտրեաց զվ եպիսնոս, զի էին նմա կուսակիցք բազում յոյժ, և եր նա հզօր առաջի ժողովրդեան · և սերտիւ միաբանեաց զնա ընդ իւր, առեալ զդուստր նորա կնուն · և պատրաստեաց խնամանեքն անխռով խաղաղուն աշխարհին ի հեռանալն իւրում, և ի չու առնել ի պատերազմ ։

Վ՚իւս ևս խորագիտագոյն խորհուրդ դժպատեհ այլ արիական՝ խորհեցաւ յապահովուբն և յանդորր անկասկածելի · Խնթայր յոյժ զպյաղգի զօրացն, զի էին խռովարարք և նենգաւորք, անշնազանդք, ապախտաւորք բարեաց օտար աշխարհին, փառամոլք արծաթասէրք և երազուբք յապստամբուբն և որք յանդգնեցան յրնտրուբեն՝ որ ոչ էր նոյա անկ, նոքա և յայմ ինչ հակառակ ինքեանք ժպրհեին առ դպրոն դժգոհակուբեն · Վ՚հաք գիտաց զի չարեր իշխել նոցա, ցորչափ սերտ միաբանեալ էին ընդ միմեանս · զի եթէ զինքասպարտս ի նոցանէ պատժէր, միոյն պատուհասիւ այլք զրգռեին, և անկը-

1 Քաղցրախօս · արգարագատ · հեզ ի հրամանս · և ոչ ինչ ի պատ· չաձից Թագաւորի պակասեր նմա · բայց միայն Թագն ։ Ց···ԽՒ ։

ԱՄ ԱՀ.ՆԵՔ նար էր խաղաղուել առնել՝ առանց բառնալոյ ի սպառ զդունդն խաւուարհոյ, որ յանդգնութիւ իւրով և ընդոստուն զեղծուցանէր զայլ զօրսն, և զառաջեցուցանէր զնոսա յանօրէնութիւն։ Վասն որոյ ձախողակի նախանձու և յանդգնութիւ հայրենասիրութիւն, գրգեալ յահէ վտանգին՝ որ հասանէր նմա, պարտ վարկաւ ի փրկուն աշխարհին և ի պահ անձին՝ գալ անսովորաբար ի խիստ և ի դժնեայ անօրէնութիւն ընդդէմ ուղղութիւն իւրոյ, կարևոր համարեալ զայն ըստ իրաց ժամանակին։ Ոմն արար ի պատերազմ, պատճառանօք իբր թե զՎամերտս ՝ նուաճելոյ։ Հասին ձակատեցան առ Թէնամիս, և երկընդեաց զզօրս իւր Հերն, և կայսոյ զսիրակուացիսն աստի և զայլազգիս անտի։ Եւ առաջնորդելով սիրակուացոյն իբր ի յարձակումն, եթող զայլազգիսն առաջի մամերտացւոց, որք հարեալ խորտակեցին զնոսա ի սպառ. և դարձաւ խաղաղութիւ ի Վիրակուսս բնիկ զօրքն։ Եւ իբրև եդարձ զնաւովարսն և զապստամբս ի զօրացն, ապա զօրաժողով եղև ի լիուի պակասորդին, և խաղաղութիւ յաջողեաց ի գործն։ Վամերտացիք խորխտացեալ յաղթութիւնն՝ հրդան ետուն ի դաշն. և եղ ընդդէմ նոցա Հերն սիրակուացւոցն սպառազին և քաջակիրթ զօրք՝ և ետ ընդ նոսա պատերազմ ի Վիւկայ դաշտին. և սպան զբազումս ի նոցանէ, և զերեաց զզօրավարս
1856 · 268 նոցա։ Եւ իբրև դարձաւ Թագաւորեցուցին զնա քաղաքացիքն, և քարոզեցաւ ընդ ամ ազգս նիզակակից։ Եմ ամ եօթնեերորդ եր իշխանապետութեն։

Ոչ արդարացուցանեմ զնարսն՝ որով եհաս յիշխանութեին. զի եթէ ինքն զայլազգի զօրականն յորդորեաց, որպես ի դէպ է կասկածել, և եթէ զինքն եւ ի կամս նոցա, երկոքումբքն ևս դրժեաց հայրենեացն և հասարակաց իշխանութեէ զօրհասական հարուածն տալով նմա յոտն օրինակաւ։ Այլաբէն հաւանութեի ժողովրդեանն և նիզակակից ազգաց անագան ի վերայ յաւելեալ ուղղեցին զանիրաւ իշխանութին, այլ հաւանութին այն չէր ազատ։ Վայց ի թագաւորութեի առանց ամ բռնութեէ եհաս. և եթէ գահասիրութեի գաղտ ինչ ի ներքս եմուտ, և զայն քաւեաց իմաստուն և հայրենասեր ուղղութեն ընդ ամենայն ժամանակս երկարատև թագաւորութեան իւրոյ և կենաց։

1 Ա՛ոյս փաստաբան յամպահոգիչ էին, թէ՛ երեքին ի Մեսրոպ, հարեալ ի տեր վիճաբանութեան Աթանաղդի վերայ. և տեսերքն զամ գիծագիծ փաղաքին։

Եւ նկուն եղեալ Ա՝ամենեքեան պատուհասիւ մարտին՝ զոր ասացաք, կէսք ի կարքեդոնացիս անկան՝ տուեալ զինքեանք Յունաբերդն ի ձեռս նոցա, և կէսք խորհուրդ կալան Յողոդիոս ի հեռանալեացս զքաղաքն, և աղեր արարին խրնդրել ի նոցանէ օգնութիւն։ Եւ աստի շարժեալ դրդեցաւ կարքեդոնական նախկին պատերազմին՝ որպէս յիւրում տեղւոջն ասացաք։

ԱՄԱՍ ԱՐ.ՆԵՔ

Կղոդիոս զգուշացաւ չուս արար ընդ ծով յօգնութիւն մեր տացուց։ և ոչ կարացեալ անցանել ընդ կիրճն Թերմոպիլեայ, զի ունէին զայն կարքեդոնացիք, որպէս և ի Յունաբերդ։ Թափ լեալ ի գործոյն դառնայր ի Հռոմ՝ ամ զօրքն՝ զոր ի ցամաք Թափելոց էր։ Եւ իբրև զօրքն Թեսաղիայ՝ որ ի ծովակոյս կողմանէ պաշարեալ պահէին զՊեսաղոնա՝ ամիսս եօթն չետս անկասկած, դարձեալ անդրէն Պոդիոս էանց ընդ կիրճն անվտանգ։

Փոխան ի Թերթանան։

Ամենայնիւ յանկարծ ի վերայ հասեալ միջնաբերդին և սպառնալիւք հալածեալ զսպայն՝ որ անդ ի կարքեդոնացւոց վերակացու կայր, կոչեցին զկղոդիոս, և բացին առաջի նորա զդրունս քաղաքին։ Եւ կարքեդոնացիքն եկեալ պաշարեցին զքաղաքն, ուստի նիզակակցութեան եղեալ ընդ Հերոնի, և գումարեալ ի միասին ըզզօրսն։ Կղոդիոս խորհուրդ կալաւ Նաւպատեալ ի մարտ, և նախ ի վերայ սիրակուսացւոցն յարձակեցաւ։ Յատուն պատերազմ խիստ. և Հերոն քաջութիւն մեծաւ պատերազմեր, այլ ոչ կարաց կալ առաջի զօրութեան հռոմայեցւոց, և ի պարտուի մատնեալ դառնայր ի Սիրակուսա։ Կղոդիոս և զկարքեդոնացիսն պարտեալ Կղոդեայ՝ տիբեաց քանակին, և մինչև ի Սիրակուսա հասեալ խորհեր պաշարել զայն։

Նշան ՅԱՂԹՈՒԹԵՑՆ Ա՝պագեայ ի Հռոմ, և լցաւ քաղաքն ցնծութիւն. և զայն ժամ պատեհ հաճարեցան հռոմայեցիքն ելանել անդրէն ի պատերազմ։ Ա՝ամն որ ընդ Ա՝տակիղիոս և Վ՝աղերիոս, նորոգ դրդեալք կայեալ, պատուէր կալան անցանել ի Սիկիլիա. և ընդ հասանել նոցա անդր, յոլովք ի քաղաքաց կարքեդոնացւոց և սիրակուսացւոց նուաձեցան ի նոսա։ Հերոն հայեցեալ ի վհատութեի սիկիլիացւոց, և ի բազմութեի և ի զօրութեի հռոմէական լեգէոնացն, գուշակեաց զելս պատերազմին անդրսա ի սկզբանէ։ Պիտեր իսկ զի հաւատարիմ և հաստատուն էս էր բարեկամութեի հռոմայեցւոց, և զի կարքեդոնացիքն դեռ էս ի նոյն յառաջին խորհրդս կային՝ նուաձել զՍիկիլիա լրիւ իւրով. և եթէ զՍե-

Յեղ. 3, 63

սանա առնուին, ոչ ևս կարէր կալ առաջի նենգաւոր և
ահաւոր սահմանակացին ։ Այլ ոչ այլ պատապարան եգիտ
Թագաւորութեանն, բայց գրգռել զկարքեդոնացիս ընդ
Յոյնսն . զի ոչ երկմտեր՝ Թէ ընդ համազօր պետութեան
յերկարաձգեսցի անմուեր պատերազմ , և ցորչափ նոքա
ընդ միմեանս մարտիցեն՝ ոչ ինչ վտանգ կացցէ նմա ։ Այլ
արար հրեշտակս առ բդեաշխն Խոսէ ՚ի խաղաղութիւն,
և դնել ընդ նոսա ուխտ նիզակակցութեան . և նոքա ոչ
հրաժարեցին ։ Վասնզի երկնչէին՝ Թէ գուցէ կարքեդո-
նացիք , որ տիրէին ընդ ծով , կալեալ զկիլիկիա՝ արգելցեն
զհամբարս զօրացն . և յիրաւի կասածէին զայն , զի որք
յառաջագոյն անցին ընդ կիլիկիա՝ կրեցին սով սաստիկ ։
Այլ զի ՚ի դաշնաւորել ընդ Հերոնի՝ անկասկածք լինէին,
նմին իրի յանձն առնուն զայն վաղվաղակի , պայմանս ա-
րարեալ՝ դարձուցանել Հերոնի ձրի առանց փրկանաց
զդերին հռոմայեցւոց , և ՚ի վերայ այնորիկ տալ հարիւր
քանքար արծաթոյ ։

Այլ ոչ ևս եղև պատերազմ յերկկրին Հերոնի . բայց
միայն յղէր ըստ ժամանակի օգնուի հռոմայեցւոց ։ Այլ
Թագաւորեր որպէս ոչ ինչ ինդրելով, և ոչ իմիք ցանկա-
լով, բայց սիրելի և մեծարուց լինէր ժողովրդեանն ։ Ել
որ ՚ի Թագաւորացս գովելի գտաւ քան զնա , և ոչ ոք յար-
գասիս իմաստութենէն և խոհականութենէ յերկար քան զը-
նա վայելեաց ։ Ի նմ ամ ժամանակս Թագաւորութեան
նորա՝ առաւել քան զամս յիսուն՝ հուր բորբոքեր շուրջ
զնովաւ յանագորոյն պատերազմաց երկուց հզօրագոյն
աշգաց . իսկ նա իմաստութեամբ և բարեբախտութեամբ
՚ի զնին ևեթ կայր . և ՚ի շահուն զնուցն , որովք սասա-
նելին գաւառք շուրջանակի , զնոքն միայն ժողովրդեամբն
՚ի բազում խաղաղութենէ կայր ։

Պ-ԼԲ . 18 : Յառաջնումն կարքեդոնական մարտին բազում իրօք ,
մանաւանդ ՚ի պաշարմանն Կիրագանդայ՝ որ նախաշա-
ւիղ եղև մարտին , ՚ի միտ առնի հռոմայեցիք՝ զի զօրա-
վիգն մեծ եր նոցա Հերոն , ՚ի հայթայթել նորա ՚ի կա-
րևոր վտանգին սովելոյ զօրաց նոցա առատ պարէնս ։

Յառաջնմէ կարքեդոնական պատերազմին մինչև ցերկ-
րորդն , զամս քսան և հինգ , ՚ի խաղաղութենէ և յանդոր-
թու եկաց Հերոն , և ոչ ինչ իրք պատերազմի գնմանէ
պատմին ։ Այլ միայն Պողիբիոս պատմէ , զի ՚ի ևրբեա-
կան դժնդակ մարտին վարձկանաց՝ կարքեդոնացիք ՚ի
նեղ անկեալ՝ կարդային առ նիզակակիցս , և մանաւանդ
առ Հերոն . և նա յանձն առեալ՝ օգնական եղև նոցա ,

զի լաւ էր նմա առ ամուսնովն իշխանութենն՝ թէ կարքեր դնացիք յաղթեին . զի այլազգիք յառաջագոյն ի բազում ձակատս յաղթողք լեալ՝ եթէ պարտեին զնոսա ի սպառ , այնուհետև ոչ ինչ արգել լինէր խորհրդոց նոցա , և մինչև ի Միկիլիա դյաղթական զենան ածէին : Ապրեաս և ի մեծաղօր զօրուէ հռոմայեցւոց խորհէր պատրաստ պարել խորագէտ քաղաքավարութեամբն . զի ի պարտել կարքեդոնացւոց յապստամբաց , միահեծան ունէին զաշխարհ հռոմայեցիք :

Հերոն ընդ քաղուամ ամն խաղաղութենն ի մի ինչ ուշ ունէր պատշաճ պարապուին թագաւորի , ի բարեկենդանութեան ժողովրդեանն , և ի ընդ զոյժս բռնակալութեանն Գաթիլովի՝ որ եկաց սակաւ ամաք յառաջ քան զնա , և զառնին հերձուածոցն՝ որ զհետ եկին : Ապրաս կոտացիք յողդողդք էին և յեղափոխք , և սակս զառածանելին ի յանդգնութիւն և յըմբռոստութիւն . այլ ի քանի հեզք և իրաւասէրք էին , և հնուք արդար և ուղիղ իշխանութիւն . և իմաստուն և հեզ իշխեցողացն , որպիսի որ Տիմոլեոնն էր , մտադիւր հնազանդէին . և ակն ածէին սաստից օրինաց և գատաւորաց :

Հերոն ի սկզբան իշխանութեն ի յանձն առնուլ ընդգահերիցութենն՝ խորչէր յանմիտ քաղաքավարուէ բըռնաւորաց , որք ընդնամս համարեալ զքաղաքացիսն նկուն առնէին , և ահիւ նուաստեին զնոսա , և յայլազգի թիկնապահն յուսային : Իսկ ինքն զքաղաքացիսն զինուոր լեալ փութով մեծաւ հրահանգէր ի պատերազմ , նաև խաւնեծար արարեալ զնոսա :

ԳՕՂՈՒԱԾ Բ.

Ա՛ման խաղաղասէր խոհաւորութեն Հերոնի , և ճոխոյնորա ի բարեփառաւեալ գերեզմանարձանութենէ , և յօգուտ արկանել զմարտաւոր Լ՛ըէրիէոյ ապիականին Իլրոյ , և տալ խոչընդոտ նմա ընդ ելանել ի Սիկիլիա բարձրամարտաւանս . և վախճան նորա և առաքինի գործովք գերեզմանն :

Հերոն իշխանապետ կացեալ , հաւատարմացոյց արդեամբք քան բանիւք՝ զի չկամէր զրկել զոք , և ոչ գերել զազատուէ ժողովրդեանն : Չ՛անայր սիրելի լինել և ոչ ահաւոր , զի համարէր զանձն հայր և պաշտպան ժողովրդեանն քան տէր : Հաւատաչ քան զքաջագործել նորա երկիւղ առաքելեալ Սիրակուսայ , և գրգռեալ քաղաքացոյն

ընդ զօրս ոխերիմ մարտիւ՝ գործէին անբաւ չարիս. վասն որոյ փութացաւ հետախաղաղ առնել զայն, և արմատախիլ առնել զներձուածս և զհակառակութիւնս ի սրտէ ամենեցուն։ Այլ արար իսկ արդեօք՝ զի զամն աւետի քան զյիսուս Քաւչաւորեաց յանխռով խաղաղուե՞, և ոչ մի ինչ աղմուկ կամ ապստամբութիւն յարեաւ ի Հռոմայեցս։

Ա.յսմ խաղաղութեան պատսպարան մեծ եղև փոյթ խնամոց նորա ի զբաղեցուցանել զժողովուրդն, և ի հաւլածել յաշխարհին զդատարկութիւն և զծուլութիւն զննդոց ամ ախտից և զպատճառս խռովութեց բազմաց, և ի յարգել և յաւելուլ զարդասաւորութիւն երկրին՝ պատուեալ վերկրագործութիւն որպէս անսխալ օձան բարեկենդանուե ժողովրդեանն և լիուե աշխարհին։ Վասնզի երկրագործութիւն ոչ միայն զբազմաց ծուլից և զդատարկակեցոց ձեռն ի գործ արկեալ՝ զբազեցուցանէ զնոսա, այլ և բերոյն վաճառաշահութե զմեծութիւս շրջակայ ազգաց ժողովէ ի բնիկ աշխարհն, և ի տունս իւրաքանչիւր զեղու զայն տարևորական տուրևառիկ շահիւքն, որ արդար արգասիքն են վաստակոց և ձարտարութեանն նոցա։ Այս մի ի կարևոր խնամոցն առաջնորդուե, զոր յասելոյ երբեք ոչ գադարեմ, և կարևորագոյն մասն քաջ և հանճարեղ քաղաքավարութեանն. այլ աւաղ, զի արհամարհեալ է։

Պլ. ժք. Ք. Այլ Հերոն քաջ մտադիր եղև այնմ, ոչ ինչ գժպատեհ տեղ համարեալ արբունական փառացն՝ ուսանել անձամբ և կրթել յօրէնս երկրագործուե. մինչև գիրս իսկ երկասիրեալ աւանդեաց յաղագս մշակուե, այլ եղեւկ, զի կորեան։ Վասնզի աւագ աչօք հայէր յայն՝ որպէս ի գանձ մեծ աշխարհին և յաղելիւր անսպառ եկամտից թագաւորի. և համարէր զայն գործ կարևոր, արժանի ամենայն փութոյ և խնամոց։ Այս վասն օրինաւոր վաճառաշահութեան, և յապահովութիւն և ի բարեկեցութիւն մշակաց, զի էին մեծ մասն աշխարհին երկրագործք, և առ ի հասս արբունի՝ որ յաձախագոյն յեկամտից անտի գային, և զի մի զօշաքաղութիւն ի ներքս խառնեսցի, և առ ի խից արկանել զրկանաց և հարստահարուե՝ որոց մարձ էր յարամբի ի ներքս անկանել, եդ կարգս հանճարեղս ուղղութիւն և արդարութիւն, շահաւէտս թագաւորի և ժողովրդեան, որ ապա բովանդակեցան ի մատեան օրինաց աշխարհին, և որպէս օրէնք սուրբք պահէին առ նոսա, ոչ միայն առ թագաւորուե նորա, այլ և յետ նորա մին-

լև՝ ի սպառ ։ Լաւ յորժամ հառմայեցիք նուաճեցին ըզքաղաքն և զպետուն սիրակուսացուց , ոչ ինչ՝ ի հարկսն յաւելին , այլ զօրհնան Հերոնի հրամայեցին սկզբ ուՆել , զի ի փոխոխել պետուԹեն՝ սփոփեսցին նախնի օրինաւքն բնիկ Թագաւորին , որոյ լիշատակն սիրելի եր նոցա և օրհնքն պաշտելի [1] ։

Ալ՝ ի յաձախագոյն եկամտից Ալեքսիոյ՝ եր ցօրեան , որպէս ասացաք , զի տասանորդեին զան արքային . նովին իրի երկրագործուԹեն և քաջ մշակել և բարգաւաձել երկրին՝ օգուտ եր Թագաւորին . զի ըստ առաւուԹեան բերոց յաւելուին եկամուտք ։ Կապալառուք՝ որ զտասանորդս պտղոցն ժողովեին , և ոչ առնուին արծաԹ , կոչեին տասանորդողք ։ Հերոն՝ ի սահմանել զկարգս զայսոսիկ՝ խորհեցաւ և յօգուտ իւր , որպէս անկ է իմաստուն և քաջատեսուչ Թագաւորի ։ Վասնզի գիտէր՝ Թէ հարեալ մշակք խորել զերբաւունս Թագաւորին , զի Թուի նոցա դժուարմբեր և կարի խիչ արդարն և չափաւոր հարկ , և խափանեաց զվտանգն խիստ և արդար օրինաք , սպառնացեալ խիստ պատուհաս՝ որ ցկատ մի ցորենոյ իչխեցեն խորել կամ նենգել կապալառուաց , եԹէ յորայն իցէ ցորեանն , եԹէ՝ ի կալն , եԹէ՝ ի չտեմարան և Թէ՝ ի բեռնակսի [2] ։

Օ այսոսիկ Ալեքսիոս մանրապատում առնէ . և յաւելու զի Հերոն զնոյն զգուշուԹի արար՝ ի խափանել և զզօշաքաղուԹի կապալառուացն , զի մի աւելի քան զտասանորդն պահանջեսցեն յերկրագործաց ։ Երբեմ յօրինադրուԹիւն Հերոնի արգելեալ մի ինչ պատձառաւքն փոխել զնշակս ի բնակուԹէ իւրեանց , և վասն այնորիկ Ալեքսիոս կշտամբէ զնմ երբեմ , զի աշխատ առներ զնոսա ստէպ տարժանաւոր ուղևորուԹեամբ ։ Վասնզի խիստ և դժնդակ է զՀողագործս աղքատս ձգել յանդատատանաց՝ ի քաղաքս , յաւրօրոյ՝ ի բեմբ , յանապատական աշխատուԹէ՝ ի դատաստան [3] ։ Օ՝ ի Թեպէտ և նոցա էին

1 ՚Ի սակ տասանորդաց զՀերօնենան օրէնսն սահմանեցին ունել , զի մտագիւբ հարկսցեն ։ ՚Ի փոխել իշխանուԹեն պահել ոչ միայն զօրհնա՝ այլ և զանուն Թագաւորին որ յոյժ սիրելի է սկիզբնայեցսն։ Կիմ ։ ՚Ի Վէր ։ յԱ ։ ՅԲ ։ ԺԵ ։

2 Հերոնեան օրէնք ամ խասիւ ընդ տասանորդոցդ արկանէն զերկրագործն , զի մի ՚ի հունձս , մի ՚ի կալորայն , մի ՚ի չտեմարանս , և մի ՚ի հրել զցորեանն խորեցեք ցհատ մի ։ և զի որ զտասանորդոյն պատրեսցէ , լուծցէ Ձանր պատուհաս ։ Կիմ ։ ՚Ի Վէրր ։ յԱ ։ ՅԲ ։ Ե ։

3 ԱշգեԹուԹի և անհրաւուն է ածել զոք յագարակէ յատեան , ՚ի մաձակալուսէ ՚ի գաղ , և ՚ի գեղ , ՚ի քաղաք՝ յանասնոյր վճռ և ՚ի գատ ։

ԱՄԱՀՆԱ իրաւունք, այլ ոչ գոյր յոյս արգելանալոյ նոցա և կալաւառացն պարտաւորելոյ։

Բայց զի՞նչ քան զայս գովելի կայցէ Թագաւորի. մարթ էր Հերմեի արիւնքն պատերազմունս հարկանել, յաղթութիւս կանգնել, և աշխարհակալութիւք ընդարձակել զսահմանս տէրութեանն իւրոյ, և հանդոյն դիւցազանց փառաւորել. այլ քանի՞ հարկս ծանունս ոչ պարտ էր յայնժամ արկանել ի վերայ ժողովրդեան, քանի՞ անդս ամայի առնել ի մշակաց, ոչնչափ նախնիրս արեանց գործել. և զի՞նչ յայնցանէ օգուտ էր աշխարհին։ Բայց Հերմեայ ծանեաւ զանկապուտ փառս Թագաւորի, և հրաժարեաց ի փառաց, լաւ համարեալ առաքինօրէն իմաստուիք ժողովրդեանն, և երանելի գնաց։ Վախճանակ յարիշ տակելոց զնուռք զայլոց երկիր, զիւրն ընդարձակեր գոգեաս արգասաւորուն բարւոք մշակուն, և բազմացուցաներ զժողովուրդ իւր՝ զամուր պարիսպս աշխարհին, և զձիւարիս մեծուին՝ որոց չէք վրէպ ցորչափ երկրագործք զարդուսնս արդար վաստակոյն չահին։

3786 · 218 Յերկրորդում կարգեդոնական մարտին եցոյց Հերմեայ զնաւաստիս բարեկամութեանն ընդ Հռոմայեցիս։ Օր ի շուկ համբաւոյ գալստեան Աթենքացոյ Աթալիա, չուարար ամենակալ նաւատորմաւ առ Աեմպրոնիոս բըդեաչի Աեսանա, օգնական լինել նմա, և յաչս ծեբուն նախանձել զնոյն նախանձ Հռոմայ, որպէս յառաջնում կարքեդոնական մարտին՝ մինչ պատանին էր։ Նէ յանձն կառ պատրաստել ի գանձուց իւրոյ ցորեան և զգեստ լեգէոնացն Հռոմայեցւոց և նիզակակից զօրաց։ Նոյն Աեմպրոնիոս իբրև լուաւ զաւետիս յաղթութենն Հռոմայեցւոց, զի Հարքն նաւամարտիւ գկարքեդոնացիս, չնորհս կալեալ զնմանէ՝ հրաժարեաց ի պարգեւացն։

Լ։ · ԻԲ։ Ե։ Նոյնոգոյն և եցոյց Հերմեայ զանդրժելի հաւատարմութիւն իւր, որ էր նորա ընկէր տիպ նկարագրին, ի պարտել Հռոմայեցւոց առ Ցրասիմենեաւ Լիւն։ Օր յարկածս երեքկին պարտուէ նոցա Նինիբաղայ բազմապէտ և անագորոյն մարտիւ՝ յղեաց նաւատորմաւ համբարս ի նաւահանգիստն Ոստեայ։ Նէ հրեշտակք նորա յանդիման լեալ ծերակուտին ասեն. Հերմեայ ընդ վիշտ մեծի վտանգիդ յոյժ տրտմեալ, թէպէտ և հռովմկանդ մեծուն առաւել զարմանալի է յարկածս քան ի յոյզոյս թէ, յղէ ձեզ օգնուն որպէս քաջ և հաւատարիմ նեպա կակից, և աղաչէ ընդունել զայն ի հաճոյս. մանաւանդ

զՀաղթուԹիւն ոսկի երեքարիւր լտեր, զոր իբր առհաւատչեայ յայոդուէ մարտիդ գրաւ և ուղերձ առաքէ, և ներեսուն բիւր գրիւ ցորենոյ և քսան բիւր գաբեայ համբարս. և եԹէ պակասէ, յղեսցէ այլևս ուր և որչափ պիտոյ իցէ։ Եւ Թէպետ բնիկ և նիզակակից եւԹ զօրս զինուորիք, բայց այլաղգիս ոմանս մեկնակաղենս տեսեալ ՚ի բանակիդ, հաւատս աղեղնաւորաց և պարսաւորաց յղէ ՚ի Ձահատ բաղեւարացւոյն և մաւրիտանացւոյ զօրաց Լինիքաղայ։ Եւ յաւելլին տալ խոստս սիւտանիս, զի կուսակալն՝ որ Հանդերձեալ էր գալ ՚ի Ալեկիլիա՝ անցցէ նաւատորմիս Լիբիկէ, և անդր իսկ յերկիր Թշնամեաց ածցէ պատերազմ, զի մի ժամանեսցեն յօգնուԹիւն Լինիքաղայ։

Եւ ձերակոյն չնորհակալուԹիւն և մեծարանօք գոհացեալ զՀրեշտակացն, ասէ. Հերոն արդարև Թագաւոր անճանաչ, և հաւատարիմ նիզակակից ես մեզ. և յօրէ յորմէ ուխտ եդ ընդ Հռոմայեցիս՝ անլուծանելի կալաւ զաւարեկամուԹիւ, ամ՚ ուրեք և յամ դէպս Հզօր և առատ օգնականուԹիւ. և ժողովուրդ Հռոմայ Հնորհապարտ է երախտեաց նորա։ Եւ Թէպէտ ՚ի պարգևաց՝ զոր մատուցին քաղաքք Լատիոյ՝ հրաժարեալ գոՀէ, բայց զՀաղթուԹիդ անդրի բարեգուշակ ընկալցի, և կանգնեսցէ ՚ի Կապիտոլ ՚ի մեհեան մեծին Պ՚ոյ յիշատակ յաւիտենական ազգաց յազգս։ Եւ ցորեանն և գարին, և աղեղնաւորքն և պարսաւորք յանձնեցան բդեշխին։

Լ՚ստանօր Վաղերիոս՝ ազգ առնէ զազնուական և զնիմաստուն առատաձեռնուԹիւն Հերոնի, զի մեծախոհուԹ զերկերիր և զքսան լտերն ոսկւոյ պարգև մատուցաներ Հռոմայեցւոց, և զի ՁարտարուԹ ընդունելի ևս առներ զայն. ոչ գրամս ոսկիս մատուցանելով, քանզի գիտէր զկարի զգուշուԹիդ Հռոմայեցւոց, այլ ՚ի ձև ՀաղթուԹիդ՝ զոր ոչ իշխեին մերժել վասն բարուԹեց գուշակին գոլոյ։

Ընդ քսաներորդ առաքինուԹ. Թագաւոր բնակեալ ՚ի Ալերա կուսա Հուլ՚ի Կարքեդոն՝ յորմէ չիրաւի երկնչէրն, մինչ Հռոմայ կործանումն ՚ի վերայ կայր՝ հաւատարիմ եկաց

---

1 Երեսուն բիւր գրիւ ցորենոյ, և քսան բիւր գաբեայ, և երկերիւր և քառասուն կշիռ ոսկւոյ պարգևեալ քաղաքաց, քանզի գիտէր զնախնեացն մերոց զանսկրելուԹիդ արձանիդ, ՚ի պահեր ՀաղթուԹ ձուլեալ գայն՝ կրծիւք բռնադատեաց զնոսա լընդունելուԹ. կերդնակի առատաձեռնեալ, մի՝ պարգևատ, և միւս ևս՝ նախանձամուԹիդ զի մի անընկալ լեցի։ Վռ. Մ՚ոս. Ֆ. Է։

նմա անյողդողդ, և յայտ յանդիմանութիւն միաբանեաց ընդ նմա, յանձն առեալ զնմ վտանգս զոր համարձա-կութիւն յինքն ձգեր : Յորագետ քաղաքավարուն օրինք ևին՝ ինալ միւս ևս ձակատամարտի, և չփութալ առանց հարկի և հանդերձ անհնարին վտանգաւ ՚ի յայտնել զինամանէն : Ա՛րդ այս ուղղութիւն չքնաղագիտա, և գրե-թէ անպիտա, յոյժ զարմանալի է :

Ա՛ւր ըստ օրինաց իսկ քաղաքավարուն, ոմն կարծեմ, էմարթեր լաւ ևս գործել Հերոսի : Ա՛պաքէն վտանգ մեծ եր Միրակուսայ՝ ինկուն լինել և ՚ի տկարանալ իսկ հա-մայեցոց, զի վաղվաղակի նուաճեին զայն կարքեդոնա-ցիք . քանզի հանդէպ Ա՛արքեդոնի բնակեր, և եր քաջ յարմար յապահովուել վաճառականաւք նոցա և յաներ-կևան ծովակալուէ, և ՚ի հաստատութիւն նոցա ՚ի Սիկի-լիա, և ՚ի ստանալ նուաւ զամենայն կղզին լրիւն իւրով : Ա՛պա ուրեմն ոչ իմաստուէ գործեր ՚ի Թողուլն վատուէ զդաշնաւորս իւր առաջի կարքեդոնացոց ՚ի պարտուէ, որք բռնի զգուշուէն ոչ յաւելուին ՚ի բարեկամութիւն : Ա՛պաքէն վտանգ եր միաբանել ընդ հռոմայեցիս . այլ զի կորուստ անհրաժեշտ պատրաստեր Միրակուսայ ՚ի կործանել Հռոմայ, հարկ եր զնմ վտանգ յանձն առ-նուլ ՚ի փրկել զնա կամ ՚ի կորնչել ընդ նմա :

Զ՛ևպէս և ոչ զնմ գործս երկարատև և բարեբաստ Թագաւորուէն Հերոնի ունելոք գրով, այլ ՚ի սակաւուցն մարթի զչափ առնուլ որպիսի ոք էն . ասալ զի ոչ ոք մանրապատում արար զվէպս նորա : Ա՛յնու հարկեր քան-քարոյն, և նուէրք բազումք՝ զոր յետ մեծի սասանուէն Հռոդոսի և կործանման հակայձև պատկերին՝ մատոյց Հերոն Հռոդացոց, էն հաւատարիք պանծալոք առատու-նորա և մեծագործուէն : Ա՛ւ ցածուցեր յաւել զյարդ պարգևացն . զի անգրկիս երկու կանգնեաց ՚ի Հռոդոս ՚ի հրապարակի, մին ժողովրդեան Հռոդացւոց, և միւսն սերակուսացոց . և Միրակուսայն պսակեր զնուն . ոչ միայն ոչ պանծացեալ ՚ի վերայ առատ պարգևացն, ասէ Պողիբիոս, այլ որպես ընդհակառակ զանձն համարեալ : Ա՛ռանցի Թագաւոր բարերար անդստին ՚ի բարերարուէն զնիսաբերէնն առատապես ընդունի՝ ինդուբէ առաքինու-թեն և փառաք :

Զ՛ևկրիբիոս ՚ի վերստանաներդուն ՚ի գեղօնիցն՝ որ յանուն Հերոնի կոչի՝ ստգտանել ինն զնա լռելեայն, իբր Թե ագահեր ՚ի վարձս տաղից երգողացն . բայց վատ մե-րողութեն ձահագոյն իւրում ագահութեն պատկանագրե

մեղադրանս, քան Թագաւորին՝ որ առատաձեռն յամենեցունց վկայեալ գոլի, որպէս ի վեր այսր ասացաք։

Պատմութ. Մովսէս Խոր.

Կազմածք զարմանալի մեքենայիցն, որ եղեն պատրաստ պարան մեծ Վիրակոսայ՝ ի պաշարելն ի Հռոմայեցւոց, եկին արագասիք կիրճ ախորժակաց և բազում խնամոյն Հերոնի։ Օ՛ի Թեպետ և Թուեր պատապետ ամենևին ի Տոգս խաղաղուէ և ի յանձնանձանս աշխարհին, այլ և զպատերազմականացն ոչ ինչ Թերահոգ էր. զի առ անեղ կեանս խաղաղուի աշխարհին՝ հարկ համարեր կազմ կալ ի պատերազմ ընդդէմ շուրջանակի ազգաց անօրինաց, որ խռովէին զաշխարհն։ Վասն իւրմէ զամենայնմէ երկբայանալին վ՛Երքիմիդես ընդ իւրև ունելով, զբարեբաղդութիւն յօգուտ էարկ։ Այս եր Վ՛երքիմիդես անուանի, ոչ միայն չափականին ներհուն հմտութեաւ՝ այլ և աշխատակատարին, զի եր ազգական Հերոնի։ Այս միայն ի զբօսանս հանձարոյ բերկրեալ, մեհենաց Հեռացեալ յաղմիկ իրաց աշխարհին տեսչութեաւ՝ տայր զանձն յուսումն գիտութեանն, որ բարձր տեսութեաւ մտաւորական իմանալի աննիւթ Հոգւոյն մարտութեանց զմայլելոցս գեալ զիմս բազմաց յիմաստնագունից՝ ընդէր նոցա չալ ինչ պարապել։

Վ՛այց վ՛Երքիմիդես ի բարձրագոյն տեսութենէն զիջայց Հերոն ի մեքենականն, որ Թէպէտ և ձեռօք Ճարտարի, այլ ի հանձարոյ ուղղիչ չայն ձեռս։ Մտեալ յորդորեր զնա մի յանհնարեալս միայն և յիմանալիս վերաթևեալ՝ այլ և զգայելոցս և զնիւթականսդ գալ, և ակներև և խմանալի մարդկան առնել զիրան փորձիւ. և խօսեր ընդ նմա յաճախ, և ունկնդիր լիներ նմա բազում մտադիւրութեաւ և բերկրութեաւ։ Այս ի Ճառել երբեմն Վ՛երքիմիդեայ զհրաշալից զօրուէ շարժման, զի ոչ և է զօրութեաւ շարժէ զայսմ բեռն, զուարձացեալ ընդ հաւատոյս բանիցն, խոստացեալ նմայ շարժել և վերկիրս՝ յոր բնակեալք, եթէ եր միւս այլ որպէս խորհէրն՝ առ ի կալ անդ։ Իսկ Թագաւորն հիացեալ զարմանայր, և զիտէր խնդրեր՝ շարժել մեծ իմն տկար զօրութեաւ։ Այս Վ՛երքիմիդեայ յանձն առեալ զպատշաճ խնդիրն, հրամայէ զմի ի պատերազմիկ նաւացայ՝ որ էին ի նաւահանգստին՝ հանել ի ցամաք. և հաւնին բազում աշխատութեաւ ամբոխ մարդկան։ Այս բարձայց զսովորական բեռինն, և մարդիկ որչափ տանէրն. և ընկոյզնեալ ի բայն, մեղմով անաչխատ շարժեր ձեռամբ զծայր մեքենային՝ որ բազում պարանօք և Հախարակօք կազմեալ եր, և ձգեր յինքն զնաւն սաղարտաձեվիս ընդ ցամաք որպէս ընդ ալիս։ Իսկ Թագաւորն ի տեսիլ հրա-

չալի զօրուէն ապչեալ, և միոյն զիօրձ առեալ հնարից արուեստին՝ ստիպէը զնա կատուցանել կազմածս ամրապաշտ և պարսպամարտս։ Յետոյն արդ որք երկբայինն, թէ բարձրագոյն գիտուէքս այս վայելչագէն Թագաւորի, կամ ընաւ իսկ արուեստից և գիտուենց փոյթ կարևորք էին ի հրահանգս արքայորդւոց։ Այլ թէ Հերոն մեկուսի ի բանասիրական ախորժակաց կայր յանձնդիւրի ի զբօսանս, Պօքխիդէս անգործ ձայր լիւրում խղճի, և ոմ չքնաղ խելամտութիւնք նորա՝ անպիտանք աշխարհին լինէին։ Պրանի գանձք իմաստութեն ի խաւարի կային և որպէս ընդ երկրաւ ծածկեալ, վասն անտես առնելոյ զնոսա իշխանաց և անպիտանս աշխարհին համարելոյ։ Որոց եթէ ի մանկուէ առեալ էր զձաշակ արուեստից և զգիտութեցեց փորը ի չատե, զի աւելին քան զայն ոչ է նոցա անկ, յարգէին զգիտունս անուանիս, զբօսնուին ընդ նոսա, և ի պատուի ունէին զնոսա, և պանծալի խնամոքն լինէին պատճառք ցանկալի հնարագիտութեց յօգուտ աշխարհին։ Օ այս հնորս ապաք Հերոն Աիրա կուսայ. և այն առանց երկբայուէ արգասիք էին բարւոք դաստիարակուէնորա, զի ամ խնամոք մնաս ի մանկուէ։

Ապ ինչ ցայս վայր ասացաք զՊօքխիդեայ, և մանաւանդ որ ինչ ընդ հնում ասելոց եմք զզարմանալի կազմածոց պատերազմական մեքենայիցն՝ որովք սերակուսացիք մարտեան ի պաշարել զքաղաքն, յայտ առնեն՝ զի յոյժ անփրաւէն որք զբարձր և զտեսական գիտուէնս այլ համարէին որպէս զանգոյից և զանխնամելիս իրաց։ Պայքէն ոչ ամ տեսանելիք պարզ երկրաչափութեն և գրահաշուէին պիտանիք են, այլ զի ապաքէն և անպիտանքն այն պիտանեացն բազմաց պատճառք կամ կցորդք են։ Պնդունայն Թուին ցորչափ լիմնարկի աշխարհն դեռ ըրին, եթէ այսպէս պարտ իցէ ասել. այլ խառն չափաբանուի՝ որ զնիւթոյզ չածէ, ի զնեել զընթացս աստեղաց, ի քաջահմուտ նաւաստականուէ, ի մերձեցուցանել զիւտակօք զբացական տեսիլս, ի չաւելուլ զզօրուէ չարժման, ի ձչգրիտ և ի հաւատի հարթաչափութեն, և ի օգնին սակի իրս, գիւրամատոյց ևս է, և ոամկին իսկ գոգոյես ընտել։ Պօքխիդեայ վաստակքն անճանաչ կային յերկուսք, Թերեւս և արհամարհեալ ցորչափ ի պարզ և յանարգասւոր տեսուէնս պարապեր, այլ մինէ անօգուտք և անպիտանքք էին։ Օ ի ահ՝ի տեսականաց անտի խնամոքից, որ մինչև ցայնժամ՝ի խաւարի կային, ծագեցին միանգամայն պայծառ գիտուենքիք և զարմանալի

հնարագիտութիք, որ անդէն իսկ յայտնի և ակնհրե օգտութքն եղեն ի հիացումն և ի վշտատեքին հռոմայեցւոց ի մարտնչել նոցա ընդ Պիրռոսեայ։

Հերմն մեծախոհ և մեծագործ գտաւ յամի, և ի շինուած ապարանիցն և զինարանաց և մեհենից. և կառուցն նաեւ անթիւ ըստ ամ մեծուե առ ի կրել ցորեան, յորում էր գրեթէ ամ ձոխութիւն կղզւոյն։ Էր գնաւն Ա.ՔԱՒ. Ջ. 206։ պատերազմիկ, մի յանուանի նաւաց վաղ ժամանակաց, ետ կառուցանել Ձարտարապետութիւ Ալքիմիդեայ. և տեւեաց գործն զամ մի ողջոյն, և ինքն իսկ Հերմն զօրն ցերեկ ընդ գործաւորսն կայր ի խրախուսել զնոսա ի գործ։ Էր էին նաւուն քսան կարգք թիոց, և շինուածն անդրիւնամբայեալ շուրջանակի պղնձեօք ստուար բեւեռօք՝ որոց մէն մի կշռէր աւելի քան զտասն լիտր։ Էրբեւեակ սրահք էին ի նմա. խոնարհագոյնն ածէր ի զինուս նաւուն ընդ աստիճանս, և միկինն ի բնակարանս. իսկ ի վերնումն էին կայեանք զօրացն։ Ի միջնայարկն յայնմ և յահեկէ երեսումն սենեակք էին, և ի նոսա չորք անկողինք վասն նաւորդաց։ Իսկ ի կայեանս նաւավարացն և նաւաստից՝ անկողինք հնգետասան, և ձաշարանք երեք, և ի վերնումն՝ յառաջ կոյս նաւուն՝ խոհակերոցն։ Էր ի յատակս յարկացն յերկիրագոյն խըցիկ Էղիական Հովերի նկարակերտեալ էր, և ձեղունքն և պատուհանք և ամ ինչ հրաշակերտ և ազգի ազգի զարդուք յօրինեալ էին։

Ի վերնայարկն էր կրթարան, և ձեմելի ըստ երկայնութեի նաւուն. և պարտէզք, և բազում ազգի ազգի տունկք՝ քաջ դասակարգեալք. և էին շուրջանակի խողովակք կապարեայք և խեցեղէնք ջրանցոյցք յոռոգումն անկոցն։ Էին և կամարք հովանաւորք սրթմոլք և սալիտակ բաղեղամբք, որ ի Թակոյս մեծամեծս անկեալ էին, և հանգոյն պարսիպացն ոռոգանէին։

Էր և Ըստղկան սենեակ երիւք անկողնովք, յատակեալ ի քարանց պատուականաց կղզւոյն և յակատից։ Էր որմք և ձեղունք նոձիք էին, և պատուհանք փոսոկրևիւք և անդրեօք փոքրկամբք և նկարուք զարդարեալ։ Էր ի միւս այլ կողմն էր մատենադարան, և ի վերոյ նորա յարտաքին կողմն ի բարձու՝ ժամացոյց արեգական։ Էին և բաղանիք երիւք անկողնովք. և անդ կաճապարք երեք պղնձիք մեծամեծք, և լոգարան անգամն ի միոջէ պիսակ քարէ, որ տանէր երկերիւր և յիսուն մաս ջրոյ։ Էր գնաւեան էին անդրիք Ըստղասայ վեց կանգնեամբք՝

որք զշրթունս նաւուն բառնային, հաւասար անդրսե-
տեաւք ի միմեանց. և նաւն շուրջանակի նկարուք զար-
դարեալ էր։ Լինի ի նմա աշտարակք ութ համեմատք մե-
ծուէ նաւուն, երկու յառաջնմ, երկու ի խելս համա-
չափք, և չորք ի միջին. և մահարձանք ի կատար աշտա-
րակացն առ ի քարընկէց Թշնամեաց ի մօտել նոցա. և ի
մի մի յայսցանէ պահապանք կային պատանիք չորք սպա-
ռազինք, և աղեղնաւորք երկու. և ի ներս աշտարակքն
քարամբք և նետիւք։ Ի վերնայարկին տախտակամած
յեզր նաւուն մարտոյց իւն ամբառնայր, և ի վերայ նո-
ցա քարաձիգ մեքենայ կազմեալ Ա՛.ըքսիմդեայ, որով
ձգեր վէմ ի կշիռ երեքբերիւր լտեր, և նետ երկոտասան
կանգնեան ասպարիզաւ ի բաց։

Ի՛ր կայմք երեք ելին, և Թևք նոցա երկուստեք բար-
ձեալ բերելով վէմն և կարթս և գունտս կապարեայս՝
ձգել յայնսոսիկ որ մատչէին։ Ի՛ր էր շուրջ զնաւուն
պատսպարան երկաթի ածեալ առ ի խափանել զմատու-
ցեալս. և Ճանկք երկաթիք շուրջանակի կազմեալ՝ ընդկե-
նուլ մեքենայիւք ի նաւս Թշնամեաց, և կարթել ձգել
զնոսա և դիւրաս հարկանել։ Լրկուստեք յեզր նաւուն
կարգեալ կային պատանիք վաճսուն սպառազինք, և
առ կայմիւքն և առ քարընկէց մեքենայիւք՝ նոյնպէս։
Ի՛ր զնորայատակ ջըշերջ նաւուն մի որք դատարկիր գա-
լարաձև ջրհանաւս, զոր Ա՛.ըքսիմդես հանէաբեաց։ Ա՛.ը-
քիմեդես բերդող աթենացի արար ի մեծամասոյ նաւն
յայն արձանագիր, որ եհաս առ մեզ. և Հերոն ետ նմա
վարձս առատ, հազար կեղծ ցորենոյ մինչև ի Պիրէոն
ի նաւահանգիստն յղեալ։ Ցիս լինձ, զի յարգ տաղից
Ճանապէր յայնժամ առ սիրահոգւոյնին։

Այլ քանզի նաւահանգիստք Սիկիլիոյ ոչ տանէին
զնաւն, և որք տանէինն իսկ՝ ոչ ապահովք էին, խորհե-
ցաւ Հերոն պարգևել զայն Պտղոմէայ՝, և յղել Ա՛.ե-
ղեքսանդրիա։ Ի՛ր էր յայնժամ սուլ մեծ ցորենոյ ընդ
ամ Ա՛.ղիպտոս. և յաւել ընդ մեծի նաւուն և այլ բա-
զում նաւս ամբարաբերս, որք բարձեալ տանէին վեց
բիւր գրիւ ցորենոյ, և ձուկն ածեալ Թակոյս կՀեայս
մեծամեծս բիւր, և ապուխտ երկերիւր բիւր լիտր. և
տուաւր բեռնիս ազգի ազգի հանդերձանոյ բիւրս եր-
կերիւր, Թող զպարկնս նաւորդացն և զնաւաստից։ Ի՛.
Թենէոս զնաւս զայս հոյակապ երկարապատում արա-

1 Երէի Պեզեմ՝ այ գու Եզիպտոսէն։

բեալ նկարագրէ . յորմէ ինչ ինչ Թողլ ՚ի բաց վասն հա-
մառօտութեան ։ Իսկ Թէ Հշգրիտ ևս զկերպարանս իրին
տայր , հանդերձ հաւաստի յարիվքն . և մանաւանդ ըզ-
կարգաց Թիոցն սուղ ինչ բանիւ , լուծմանելով զվէձն
մեծ՝ որ յերկեսից կալոց է և անյայտ մինչև ՚ի սպառ ։

Հաւատարմութիւն Հերոսի ՚ի խիստ ևս Հանդիսի փորձ
գտաւ՝ յետ բազմաղէտ պարտութենէն Հռոմայեցւոց առ
Կաննեաւ , ՚ի մեկնել ՚ի նոցանէ ՅՄ նիզակակցացն . զի
և ՚ի խուժել կարքեդոնացւոց նաւատորմիւ ՚ի Սիկիլիա
և յապականել զերկիր իւր՝ անդողդոջ եկաց . այլ այն
դառն էր նմա , զի ապականարար յոռի օրինակին և ՚ի
տուն իւր եմուտ ։ Օ ի Վեղսն որդի նորա , որ զՀերեխ Լխ . ժբ . ։
դուստր Պիւռոսի ածեալ էր կնութիւն , և ծնեալ ՚ի նմանէ
բազում որդիս , ընդ որս և զՀերմիմ՝ զորմէ ասացաք
ընդ Հուպ , արհամարհեալ զծերութենէն Հօրն և գրժեալ
ուխտին նիզակակցութենէ Հռոմայեցւոց յետ Կաննեայ պար-
տութենէն՝ միաբանեաց ընդ կարքեդոնացիս , և ժողովէր
զօր բազում , յորդորեր ընդ իւր և զդաշնաւորս Սիրա-
կուսայ , և խուռվեր արդեօք զՍիկիլիա , այլ յետզկարճ
օրհաս մահուն կանխեալ խափանեաց զնորհուրդն , այն-
պէս ՚ի դէպ ժամանակի հասեալ՝ մինչև զՀօրէն կարծիք
եղեն որդեսպանութիւ ։ Այլ ոչ յերկարակեաց լեալ Հե-
րոնի յետ մահուան որգւոյ իւրոյ՝ մեռաւ ամաց խնամոյ , 3789 . 215
Թագաւորեալ զամս յիսուն և չորս . և կոծեցան զնա
ամ ժողովուրդն ։

1 Ինչ յարուցանէր ՚ի Սիկիլիա ծելի արաբ , ՚ի զօրաժողով լինել
մարտ պատերազմի , այլ մահ բա- նորա և ՚ի գրգռել զնիզակակից՝
բեպաուէ՝ որ և զՀոյբն կասկա- եբարձ զնա ՚ի կենաց ։

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԳՕԴԻԱՆ Ա.

Հերոնիմեայ Լոռին Հերոնի պատմագրել զնայրն, և կարգալոյ ախ-
տիւն և անփղձուք ցանկալի առնել ղլիշատակ նորա, և ճշտանել
գաւառաճանաչ. և վասն գաւառիդ տեղեացն. և Լազդրա-
պես և Լազիկեայս բռնակալել 'ի Սերակոսա, և զսա օրինակին
Հերոնիմեայ դաբանել ընդ կարդեցուածս։

Ո՛չ ետ մահուն Հերոնի աղմուկ մեծ յարեաւ 'ի Սի-
կիլիա. քանզի կալաւ զթագաւորութիւնն Հերոնի Թոռն
նորա, որ մանուկ տիւք՝ ոչ զազատուին իմաստուէք կա-
րէր 'ի կիր արկանել, և ոչ հրապուրանաց բարձու իշ-
խանութիւնն ընդգէմ կալ[1]։ Լայց Հերոն մինչ կենդա-
նին էր, կասկածեալ թէ գուցէ 'ի թագաւորել մանու-
կանն խորհասցի աշխարհն յիւրակերսն բարեզարդու-
թենէն, խորհեցաւ տալ ազատուի Սիրակուսայ։ Լայց
երկոքին դատերք նորա ամ հնարիւք հակառակ կացին
այնմ, զի Թերևս անուամբ ևԷթ թագաւորեսցէ մա-
նուկն, և զամ իշխանուի կալցին ինքեանք ընդ արս իւ-
րեանց՝ ընդ Լնդրանոդոս և ընդ Օ ղիպպոս, որք էին
ասագ ոստիկանք արքայորդւոյն։ Կ՚ժուարին էր[2] ձերոյ
իննսնամենի անպարտելի միալ յողոքանաց և 'ի հնարից
դատերացն՝ որք զտիւ և զգիշեր առ նմա կային, և կալ
աղատ 'ի յոգնաթախանձ յանդուելի հրապոյրս նոցա, և
արիաբար զօգուտ ազգատոհմին 'ի վերայ աշխարհին փո-
խանակել։ Լ.ՀԼ 'ի հնարս խափանելոյ չարեացն՝ յորոց
կասածէր, կացոյց մանկանն ոստիկանս հնգետասան 'ի
խորհրդականուէ. և 'ի մեռանելն իւրում՝ մեծաւ թա-
խանձանաք յորդորեաց զնոսա, կալ միալ յոտիսին նո-
ցակակցուէ հռոմայեցւոց՝ յոր ինքն զամն յիսուն հաւա-
տարիմ եկաց, և իրատել զմանկանն 'ի նմանուէն իւր,
և պինդ կալ յիմաստս՝ յորս վարժեալն էր։

Լ՚ս զայս պատուեր տուեալ՝ մեռաւ Հերոն. և վալ-
վալակի ժողով կուեցին ոստիկանք, և կացուցեալ զմա-

1 Մանուկ տիւք չէ ևս զազա-
տուէն և ոչ զիշխանուէնն կարող
էր 'ի չափս ուշել։

2 ԵՒս դիւրին ինչ էր ձերոյ իննս-
նամենի անպարտելի միալ յողոքանաց և 'ի հնարից դատերացն՝ որք զտիւ և զգիշեր առ նմա կային, և կալ աղատ 'ի յոգնաթախանձ յանդուելի հրապոյրս նոցա, և արիաբար զօգուտ ազգատոհմին 'ի վերայ աշխարհին փոխանակել։

նուին առաջի ժողովրդեան, ընթերցան զկտակն. և ա-
մանիք յամբոխէն յառաջագոյն հրահանգեալ՝ ծափս հա-
րին ձայնիւ ցնծութ. իսկ այլք առհասարակ տրտմեալ՝
որպէս որդիք՝ի բաւուչ ՝ի հօրէն որբացեալք, տխուր լռու-
թիւնք զմորմանք սրտից իւրեանց յայտ առնէին ընդ կորուսեալ
մեծ, և զկասկած հանդերձելոց չարեացն: Եւ արարքին
նմա յուղարկաւորութեանն. և առաւել սուգ և արտասուք
ժողովրդեանն յաւելուին զշուք հանդիսին՝ զան փոյթ և
մեծարանք իւրոցն՝:

Բայց Աղեքսանդրոս վաղ ընդ փոյթ ելոյծ յիշխանու-
թենէ զոտակեալս, իբր թէ կարող էր արքայորդին իւ-
րովի վարել զաշխարհն. և էր մանուկն ամաց իբրև հընձ
գետասանից: Եւ ինքն նախ հրաժարեալ՝ի հանգիստս
պատիւ ոստիկանութենէն, ապա զամենեցուն իշխանութիւն
յինքն կալաւ: Եւ ընդ այսպէս և հրամանք բարիք Թագա-
ւորաց՝ի մեռանել նոցա արհամարհին, և դուն ուրեք
առնուն զկատարումն:

Եւթէ ամենալաւ ոք և զգօն Թագաւոր յայծորդելը Հե-
րոնի սրբելոյ Թագաւորին, դժուարաւ մարթեր սփո-
փել զսուգ ժողովրդեանն ընդ կորուսեալ մեծ. իսկ Հե-
րոնիմ որպէս յաւելուլ կամեցեալ զսուգ նոցա չարա-
չար ախտիւքն, ընդ Թագաւորելն զամ ինչ կերպարա-
նախոսս արար [2]: Եւ Հերոն արքայ և ոչ Վերեղն որդի
նորա ընդ այնչափ ամն կամ զգեստիւք կամ սեղջ զար-
դուք որոշելին՝ի քաղաքացոցն: Իսկ Հերոնիմ իսկ և իսկ
ծիրանազգեաց Թագ՝ի գլուխ երևեր, և գունդ Թիկնա-
պահաց սպառազէն զնովաւ. և մերթ նախանձաւոր լեալ
Վիմինեսայ քանդաւորին, ելանէր յարբունեացն բաղ-
մեալ իբրև զնա՝ի կառս սպիտակաձի լծեալ՝ի չորից.
և այլով ամենայնիւ ոչ ինչ ընդհատ էր՝ի սպասուց նր-
պերձութենէն: Երկամարհոյ ամենեցուն, իսրխտ և ամ-
բարտաւան՝ի լսել, թէնամանաղ դժուարընդել, և ան-
համբոյր իսկ, ոչ օտարաց միայն՝ այլ և իւրոց ինամակալ
լսոյն. հնարագէտ՝ի գեղխութիւն, և խստասիրտ մինչև
յանդգամանի [3]: Որովք դժսկի եղև ամենեցուն և զար-

1 Յաւղարկաւորի Թագաւորա-
պէս. և գուռն և գորով ցաղաքոյ-
նոցն յաւելուն զշուքն քան զհոյն
իւրոցն: Եփ:

2 Յայժ դժուարին էր և կարի
իսկ բարւոյ և զգօն Թագաւորի սե-
բելի լինել սիրակատաղոց գէհե-
նէրոնի. իսկ Հերոնիմ իբր Թէ
կամէր ախտիւքն ցանկալի առնել
գյիշատակ հասոյն, անգէն զնմ
ինչ կերպարանափոխ արար: Եփ:

3 Պերճ սպասուցն և հանգերձ
ձից Ճահաւորէր արհամարհանքն
ամենեցուն, իսրխտ լսելիքն, Թէչ-
նամանդ բանք, և մտաւոգումն
գժուարին, ոչ միայն օտարոց՝ այլ

հաւրելի, մինչև ոմանց յոստիկանացն անձնասպանութիւն կամ ինքնասպանութեամբ ձողոպրել յանգթութենէ նորա։

Լայց Պղտրանոզոր և Օզիպպոս փեսայք Հերոնի և Փրասոն մտանէին և ելանէին համաձակ առ Թագաւորն, ոչ՝ ի խորհրդակցութի՝ այլ զի երկոքեան էին կուսակիցք կարքեդոնացւոց և Փրասոն հնամոյեցւոց, հաձոյ էին թուեր Թագաւորին պայքար նոցա՝ զի տարաձայնութիք կարծեացն ստէպ վիճէին։

Օպտնու ժամանակաւ յայտնեցաւ դաւաձանութիւն ընդդէմ Թագաւորին, և Փրէոդոտ՝ մի յառաջնորդաց անօրէնութեն՝ ըմբռնեալ ածաւ ի հարցփորձ, և զինքնոյն յանձն էառ, այլ ոչ զոք ի դաւակցացն մատնեաց՝ զիմ դառն տանջանս կրեալ. և ապա որպէս ոչ ձայնեբերելով խոտանէ ցաւոցն՝ զբարեկամն արքային զարս լաւս անմեղս զրպարտեաց, ընդ նոսա և զՓրասոն, իբր թէ նա գլուխ և առաջնորդ եր դաւաձանութեն, և թէ ի զօրուն նորա յաւսացեալ միաբանեցկին այլք։ Յն հաւատարիմ եղև զրպարտուին վասն նախանձայոյզութեն Փրասոնի, որ հանապազ ջատագով կայր Հնամոյեցւոց. և մանաւանդ նա ի մաՀ։ Լայց ոչ զոք ի դաւակցացն, մինչ Փրէոդոտ ի տանջանս հարցափորձին եր, խոյս ետ կամ Թագեաւ. քանզի վստաՀ էին յարիւրեքն և ի հաւատարմութե նորա, զի քաջ խորհրդատաց եր գաղտնեաց։ Ի մեռանել Փրասոնի, որ միայն եր զոհ և շաղկապ նիզակակցութեն Հնամոյեցւոց, համարձակեցան այնուհետև կուսակիցք կարքեդոնացւոց։ Յն առաքեաց Հերոնիմ հրեշտակս առ Պղտրեաղ, և Պղտրեաղ յղեաց առ նա զմին պատանի յազնուականացն կարքեդոնացւոց համանուն իւր, և զՊտոկրատ և զԱպիկիդէս ընդ նմա՝ որ էին սիրակուսացիք հայրենեաքն, բայց ծննդեամբ կարքեդոնացիք։ Յն յետ կռելոյ ուխտի դաշնացն՝ դարձաւ պատանին առ զօրավարն. իսկ Ապոկրատ և Ապիկիդէս հրամանաւ Պղտրեաղայ կային առ Թագաւորին։ Յն այս պատմեն երուխտին, զի ի վանել նոցա զՀնամոյեցիս ի Սիկիլիոյ՝ ընդ որ ոչ մինչ երկբայէին, լիցի սահմանն աշխարհակալութե կարքեդոնացւոց և Թագաւորութե Հերոնիմեայ մինչ բա գեա՝ որ անցեալ բաժաներ զկղզին գրեթէ ընդ մէջ։ Լայց Հերոնիմ գովուբեքք փաղաքշեցն հպարտացեալ,

և իւրոց խնամակալացն, նորահնաբ զեվուբեք, և տարդի աճգեցուն։ Ա-Խ-ոս։

յետ սակաւ ժամանակի խնդրեր զՄեհլիա լբիւն իւրով, Թողեալ զտալիա կաթեդռնացւոց։ Իսրմետ և յանդուգն եր խնդիրն. բայց Մեհլեազ յանձն հառզայն, զի ի հռոմայեցւոց ևեթ միաբանութիւն որոշեսցէ զմանուկ արքայն։

Ի լուր համբաւոյ ուխտին նիզակակցութեան Մզսլեոս կռնսակալ Մեհլիոյ հրեշտակս արար առ Հերոնիմ նոր ոգել զուխան, զոր եդ ընդ հռոմայեցիս հաւ նորա։ Իսյլ նա խրոխտաբար արհամարհեալ զհրեշտակն, և ծաղր արարեալ՝ հեռացոյց և ասեր. Օ ինչ զոյցք լցեն զմանեակ պատերազմին, զի օտարացուիցս ինն պատմին պատգամաւորք Մեհլեազայ. լուիցուք զհաւատն ի ձեզ, և գիտասցուք յո՞ձեռն տալ Ալեքսա եւոն պատասխանի Մեհլեազ, եթէ մեւանգամ կամիս զի գարձցուք պարկեշտ։ Ալ ևս խրատ եւոն նմա և սպառնացան մի յանդուգն փոխանակել զնիզակակիցս, և մեհենեցան գնացին։

Իսայց Հերոն անգթութեն և չարաչար ախտիւք, յորս մնալեալ զակատերն, հաճ ի վերայ իւր Թշուառ կատարած. Օ ի գաւաճանքն զորոց ասացաք ոչ ի բաց կացին ի խորհրդոյն, այլ ժամանակ պարապոյ գտեալ մինչ երթայր նա ի Սիրակուսայ յաշխարհն և ի քաղաքն լևմոսացւոց, սպանին զնա զձանապարհին։

Ջես ինձ քանի խոհր է ընդ Թագաւոր և ընդ բռնաւորս, և զի ոչ զինք և Թիկնապահիք են ամրուն Թագաւորի՝ այլ սեր ժողովրդեան։ Հերոն խորհեր ի մտի, զի Թագաւոր պահպանն օրինացն կացեալ առաջնորդութեամբ ժողովրդեան՝ և ինքն ընդ նովին օրինաւք կայ, այնպէս վարեր զժողովուրդն՝ զի օրինք Թագաւորին և ոչ ինքն։ Համարեր ի բարերարել ևեթ և ի յաջդարել զարքեր կենդանութեն այլոց՝ առեալ զնմանութիւն։ Ալ ինչ պէտք էին նմա Թիկնապահքն զդուշութեամբ. եր գնալաս ամրապոյ սեր ժողովրդեանն, և քան զնա վտանգ ահ գին էր սիրակուսացւոց կորուսանել զնա։ Ալին իրի և զմահ նորա լայնն իրրև զնոր հասարակաց, և յերկար ժամանակաւ ի բերանս ամենեցուն, և առաւել ի սրբոտի կայր յիշատակ նորա, և ոչ գադարէին օրհնել զնա, իսկ Հերոնիմ, որում օրինք արգարուն բռնութեն նորա եր, և համարեր զնմ մարդիկ ի ծառայուն իւր ծնեալ, և որպէս ի վերայ ստրկոյ խրոխտանայր ի վերայ հնազանդելոց իւրոց, Թշուառագոյն վարեր կեանս, եթէ ի ցեն իսկ կեանք՝ հանապազ յարհատիրս կեալ։ Օ ամենեցունց կատածեր, և նովին իսկ կատածելի եր ամենե-

ԱՄ ԱՀՆՔ ցուն. և մերձաւորագունից առաւել վտանգ էր ի կաս-
կածանաց և յանգիտելէ նորա, որք ոչ այլազգ զհեանս
իւրեանց համարեցան յանկասկածի, քայց զնորան բառ-
նալով. և այս եղև վախճան Թագաւորութեն, որ ի սուղ
ժամանակին ելից զչափ ամ անկարգուե անօրէնութեե և
բռնութեե։

3ղ9ո · 214 Լ.Էփես. ի֊. ե֊. Լ'այց Պլպիոս որ ինչ զհետ մահուն Հերոնիմեայ պա-
տահելոց էին՝ գուշակեալ, աղդ արար ծերակուտին. և
զդուշացաւ ամ կարևորօք պահել զմարզ Հռոմայեցւոց
ի Սիկիլիա։ Լ'այց Հռոմայեցիք Հայեցեալ ի գրգիռ
ժամանակին՝ զի մարքեր գրգռել պատերազմ կարևոր ի
Սիկիլիա, առաքեցին անդր զՄարկեղոս, որ ի սկզբան
հինգերորդի ամի երկրորդի կարգեդոնական մայրին բը-
դեաչխ կացեալ ընդ փաքիոսի՝ պայծառացաւ յաղթու-
թիք ընդդէմ Պունիքացւոյ։

Լ'այգ եղև զօրացն սպանումն Հերոնիմեայ, և առ նա
խնամ թագաւորին քան առ գումէթ սիրոյ նորա, յարեան
խնդրել զվրէժ մահու նորա ի սպանողացն. այլ յողոք
ազատուե և ի յոյս աւարամասին գանձուց բռնաւորին,
և յաւելուածոյ Թոյակին, և ի լուր ահագին անօրէ-
նուեց նորա և ամբաւալի գեղուեցին հրապուրեալ դար-
ձան ի Թշնամուէ, և զդիակն նորա Թողին անԹաղ՝ զո-
րոյ վայրիկ մի յառաջ ողբային զմահն։

Լ'ի հաչակել համբաւոյ մահուանին Հերոնիմեայ ի Սի-
րակուսա, կալաւ Պղդրանոդոր զՎղղին՝ որ էր մանր քա-
ղաքին. և զմիջնաբերդն և զամուր ուժար տեղւոյ. և
նստոյց ի նոսա գունդս հզօրս ի պահ։ Լ'ակ Ոլմպոդոս և
Սոսիս, առաջնորդք դաւաճանուեն, Թողեալ զդաւա-
կիցն ի բանակին ի վերայ զօրացն՝ հասին կալան զկողմն
քաղաքին զԼ'կրադինա. և զԹագ և զպատմուճան բրդ-
նաւորին արիւնաշաղախ ի տեսիլ ժողովրդեան ածեալ՝
գրգռեցին զնոսա ի զէն ի վերայ ազատուե. և արա-
բին ամբոխ մեծ։ Լ'ւ էր խռովեալ ամ քաղաքն. և ի
վաղիւ անդր ի ծագել արեգական ամ ժողովուրդն զի-
նեալ և անդէն դիմեցին Լ'կրադինա՝ ուր ժողովեր ա-
տեանն. բայց չև ևս յետ մահուն Հերոնիմեայ ժողո-
վեալ էր, և ոչ ոմբոք ինչ խորհուրդ կալեալ։ Լ'ինդ Պո-
պլենոս մի յատենակալաց խօսեցաւ առ ժողովուրդն բա-
զում համարձակուե և համեստ բանիւք, և ասէ. Օ փորձ
առեալ աղետից գժպատեհ ծառայութեն, զարհուրիք
յայսմանէ. իսկ զաղէտս համագեաց պատերազմի՝ հայ-
բենի ասանդուելք և ոչ ակնատեսիս գիտէք։ Վ'ասքք

արգարե՝ զի երագ ի զէն ընթացաչք, և առաւել քաջք՝ եթէ ի կարևորադոյն հարկին ի կիր արկանիցէք զայդ։ Այլ արդ եթէ ինձ լսէք՝ առաքեսջիք հրեշտակս առ Ներսիսոդոր, խնդարկել ի կամս աւագանւոյն, բանալ զդրունս Կղզւոյն, և ի բաց հանել զպահակսայնս. ապա եթէ յամառեալ պնդեսցի բռնակալել, խստագոյն քան զՀերոնիմ ընկալցի դատաստան։

Նա ի սկզբանն ոչ ընդդէմ դարձաւ պատգամացն, կամ զի թերևս ակն ածէր յաւագանւոյն և ի միաբանութիւն քաղաքացեացն, և կամ զի զանդիմեր վասն ուշանելոյ սիրակուսացւոց մանաւանդ զամրագոյն կողմն Կղզւոյն։ Այլ Դեմարատա կին նորա գուստր Հերոնի, տիկին գոռոզ և փառամոլ, առեալ զնա մեծաւ, և յիչեցուցեալ նմա զառաջին Դիմիխեայ բռնաւորին՝ թէ յաթոռոյ Թագաւորուէ ոչ է պարտ իջանել, բայց եթէ բռնի ձգեալ զսիւին՝, ասէ. Արդեօք ի վայրկեան ժամանակի հրաժարել ի բարեբաստուէ մեծէ, այլ յոլով ձգանց և բազում ժամանակաց պէտք են ի ստանալ զայն։ Փութա մի կորուսաներ զժամանակդ, Թարթափեցո տարտամ բանիւք զաւագանին, և բանագնաց լեալ գաղտ առ զօրս՝ որ են ի Լանտիան, դիւրաւ գնասցես ածել զքեզ գանձիւք Թագաւորին՝ որ ի ձեռն քում են։

Եւ արհամարհեաց Ներսիսոդոր զկարան, և ոչ յանդգնեցաւոր այմ հետեւեալ, այլ ի միջնաժամին եկաց՝ հնազանդել աւագանւոյն։ Մինչև դիպողադոյն պարապ գոյժ։ Լուր ի վաղիւ անդր բացեալ զդրունս Կղզւոյն՝ եկեալ յԱկրագինա, և պատասխանի արարեալ առաջի ժողովրդեան վասն յապաղմանն և ընդդէմ կալոյ հրամանացն, իբր թէ զանգիտեր պատուհասել ընդ բռնաւորին վասն ազգակցուէն, ասէ. Հա գամ տալ զանձն իմ, և զամենայն ինչ զիմ, աւագանւոյն։ Լուր դարձեալ առ Մոդեդոտ և առ Ոսիս սպանող բռնաւորին, ասէ. Վաղիւ մեծ արժանի յիշատակի գործեցէք. այլ այդ, եթէ հաւատայք ինձ, սկիզբն է փառաց ձերոց, և ոչ լրումն։ Օ՛ի եթէ ոչ զիաղաղուսի և զվիաբանուէն հաստատեսջիք ընդ քաղաքացիս, հասցե ահագին վտանգ կորճանման և կորստեան աշխարհիս անդէն՝ ի վայելս բերկ-

1 Թայց Դեմարատա կին նորա՝ գուստր Հերոնի, զեռ և իչխանական ճոխութեն և կանացի ցան. կուչ առեալ զնա մեկուսի՝ ի հրեշտակացն, յիչեցուցանէր նմա զոր Վիխնախոս բռնաւորն ասէր յաճախ՝ թէ հետևակին և ոչ հեծելոյն պարտ է Թագուլ զբանակալութեն։

բուեց ազատուիլն։ Եւ զայս ասացեալ եդ առ ոտս նո-
ցա զվահանս Վղէզոյն և զզանձուց Թագաւորին. և եղև
ապաքսուն ընդ ամ քաղաքն, և զօրն ցերեկ լի եկն մե-
հեանք բազմամբոխ ժողովրդովք՝ որ վասն աքաղելի յա-
ղողուիլն գոհանային ղՔրիստոս։ Եւ ի միւսում աւուր ժողո-
վեալ աւագանւոյն ըստ նախնի սովորութեան, կացուցին
դատաւորս և զՆդրդրանդոր ընդ առաջինսն, և զՎահե-
դոս և զՅոսիս և զայլս ի դատակոյսն՝ որ ոչ էին անդ։

Յակ Խոտրատ և Եպսիկիդէս, զորս յղեաց Հերմնիմ
երկու հազարաւ՝ խոռվիլ զքաղաքս կուսակիցս Տեո-
մայեցւոց, ի լուր համբաւոյ մահուան բռնաւորին Թա-
ղեալ ի զօրացն՝ դարձան ի Սիրակուսա, և խնդրելին
զօրս յուղարկաւորս՝ որպէս զի անվտանգ դարձցին առ
Հինիբաղ. իբր զի ոչ էս պիտանիք էին անդ ի մեռանել
Հերմնիմեայ, վասն որոյ առաքեցանն։ Սակին և սիրա-
կուսացիք արձակել զնոսա զարս այլազգիս անխտրապա-
սիբս և խռովարարս, և որք ի բազում պատերազմունս
մտեալ էին։ Եւայց իբրազ ամի ժամ և ժամանակ է ան-
դարձ. և վասն զի ոչ սահմանեցին նոցա ժամադրութիւն,
նորա պարապ առեալ՝ յիւրեանս չանկուցին զզօրս՝ որ
անն ածէին ի նոցանէ վասն քաջութեանց նոցա, և զրգռեցին
զնոսա ընդդէմ աւագանւոյն և լաւագ քաղաքացոց։

Նդրդրանդոր զրգեալ անդադար ի փառասէր կնո-
ջէն, զայն ժամ պատեհ կալաւ ի մերկանալ զնորհուրդս
նոր՝ զոր ցայնժամ կէդծաւորեալ Թագուցանէր, և միա-
բանեալ ընդ Լեմիտաեայ՝ որ զզուստը Վղէզոնի առեալ
էր կնուէ, նուաձել յինքն զԹագաւորութիւն. և զայն խոր-
հուրդ իւր յայտնեալ Նբիտանի ումին կատակերգուի,
յորմէ ոչ ինչ Թագուցանէր։ Եւայց կատակերգուին առ
Ցոյս ոչ անարգագ գործ էր, և որք ամենամբ կա-
տակերգէին։ Նբիտանն պարտ համարեցաւ, զի և էր
իսկ, փոխանակել զբարեկամն ընդ Հայրենեաց, և յայտ-
նեաց զգաւաճանուին։ Եւ իսկ և իսկ ի մտանել յատեան
աւագանւոյն Նդրդրանդոր և Լեմիտ հրամանեալ այլոց
դատաւորացն սպանան։ Եւ ամենեքին զարաբել Ժողովը-
դեանն, խնդրելիս զվրէժ մահու նոցա. բայց դատաւորքն
զարհուրեցուցին զնոսա, արկեալ զդիակունս դաւաճա-
նացն արտաքոյ ատենին. և յուցին զբանսենդ խոր-
հուրդս նոցա, ի նոսա հաներալ զվնաս ամ չարեացն՝ որ
հասին Սիկիլիոյ, և անբասիր արարեալ զքաղուն Հերո-
նիմեայ, իբր զի նա մանուկ էր, և խրատուբ նոցա գոր-
ծեր զամ։ Եւ ասեն. Վայեակք նորա և խնամակալք

Թագաւորէին յանուն նորա. պարտ էր գնոսա նախ քան գնա կամ ընդ նմա կորուսանել. այլ նոքա անպատուհաս մնացեալ՝ յաւելին ի չարիս, մինչև ի բռնաւորութիւնն մտաբերել. և ոչ յաջողեալ զորուբ, ի նեղ և ի խաբէուէ ձեռն արկին։ Այս ոչ ընդհէն և ոչ բարեբարուխք ողբելոյն զարտասեր կամն Ընդրանդորայ, զի մացոյցին գնա ընդ ազատարարս հայրենեաց գատաւոր մեծ զոհեր. իմ ասին ազատուէ։ Այլ ի ցանկուէ Թագաւորութեն հրապուրեցեալ գնոսա կանաչք նոցա՝ տիւնայք արբայասքնիք, քանզի Ընդրանդոր զդուստր Հերոնի ածեալ էր կնուէ, և Ալեմիսատես զԿեղունն։ Իրըև զայն լուաւ ժողովուրդն, աղաղակեցին ամենեքեան. բարձին բրաւ նաւորք, անձետ և անհետ լիցին։ Օ ի ռամիկն՝ տարկաբար ծառայէ, կամ յոխորտաբէն ընդեղ. խակ որ ընդ մէջ ծայրայեղ անչափութեցն է ազատուէն՝ զայն ոչ արհամարհել և ոչ ի չափս ունել կարէ։ Այս մարդահաճոյք բաղմանք շղթայմարարք զրգռեն գնա, և մղեալ զառածանեն ի բռնուէն և յանագորոյն խստուէ՝ յոր ի բնէ խակ մեռ և յօժարն է։ Օ որ և աստ է տեսանել. զի հաւանեալ վաղվաղակի խնդրոյ աւագանւոյն, հրամանն եաուն ջնջել զառմ արբունի։

Այս նախ զԱլեմարատաս դուստր Հերոնի զկին Ընդրանդորայ, և զԱրմինիա դուստր Կեղունի զկին Ալեմիսատեայ սպանին. ապա դիմեցին ի տուն Հերակլեայ կնոջ Օ այիպեպայ, որ առ Պաղոմէոս արքայ եգիպտացւոց հրեշտակութէ երթեալ՝ կամակար պանդխտեր, զի մի տեսցէ զաղէտս հայրենեացն։ Այս Հերակլիա իբրև լուաւ՝ եղեալ դիմեալ գան ի վերայ իւր, ամրացաւ երկրաբումբք գատերօքն ի խորշ մի տանն առ Թերափս իւր. և ի հասանել անդր յելուզակացն՝ զդէս արձակեալ արտասուալից յոյզովք կերպարանս, հեծեծելով աղաչէր գնոսա յանուն Տր իւրոյ և եղբօր՝ Հերոնի և Կեղունի, և ասէր. Ի՞նչ ընդ անօրէնուէս և ընդ չարիս Հերոնիմեայ գատիք զկին մի անմեղ, որ ոչ ինչ չահեցայ Թագաւորութէ նորա՝ բայց զի վտարանդի կայ յինէն այրն իմ։ Ոչ բանիին և ոչ խորհրդոյ չարաց Կեղմարատայ քեզուն իմոյ հաղորդ եղէ, և ընդէր պատուհասիս եղէց պարտաւոր։ Օ ի՜նչ

1 Այսորութէն է ամբոխին՝ կամ ծառայել վառուէ, կամ խրտխռտաբար իշխել, և զազատութէ որ ի միջաւահմանին կայ՝ ոչ գիտէ որ. համարհել, և ոչ ի չափս ունել։ Եւ ոչ պակասն պաշտածեալք զրգռէք ախտիչ, որք զանազգ և զմոլեկան ցանկուէն ռամիկն գըրգռեն. գանն չարիչն և ի կոտորած։

կասկած երկիւղի կայցէ՛ի հնոյնէ՝ որ Յողեալ կամ ամայի և այրի, և զինչ՛ի Թշուառական գտեալոց յորջոյ անօգնականաց յարհամարհելոց։ Այնմ ատեանք զձեռ արքայի, և է խոյ յակաս ձերում, տարագրեցէք զմեզ յԱղբանդրիա, և կեցցուք կին ընդ առն և գտեալք ընդ հօր։ Այս ոչ կարացեալ աղերսանաքն ողորել զնոսա, Յողեալ զանձն՝ վասն գտեալոցն աղաչէր, գեթ՛ի նոսա խնայել, որ մնացին տիրոջն զկարի խակ վայրենացեալ Թշնամիս՛ի գուռ ածէին. այլ ոչ ինչ ազդեաց յանագութն միտս նոցա։ Այս ձգեալ զնա, որպէս՛ի ձեռանէ Թերափից յափշտակելով, Տարին սպանին առաջի գտելոցն, և զնոսա զձեռ նորա՝ Թաքաւելս յարենէ մերբ իւրեանց։ Այս այն ողորմելի ևս էր, զի իբրև այն ինչ սպանան՝ հրամայն եհաս՛ի Ժողովրդենէն կեցուցանել զնոսա։ Այս գՅուլի ամբոխին գարձաւ՛ի ցասումն և՛ի կատաղութի ընդդէմ սպանողացն, Թէ ընդէր վաղվաղեալ չետուն նոցա պարապ՛ի զգաստալի և՛ի տարբանս։ Այս խնդրէր Ժողովուրդն կացուցանել գատաւորս փոխանակ Այնդրանդորայ և Ֆեմիստեայ. և յերկարել խորհրդոյն, ոմն յամբոխէն զԱպիկիդէս խուսէն՛ի միջ էարկ, և այլ ոմն զՊոկրատ. և միաբանեցին բազմութի քաղաքացեաց և զօրաց խնդրել զնոսա մեծաւ Թախանձանօք՝ մինչև ոչ կարել աւագանեցն հակառակ կալ նոցի։

Կայց Ապիկիդէս և Պոկրատ՛ի սկզբան իշխանութեն Թագուցին զկամն իւրեանց միաբանելոց ընդ Այնիբաղայ, այլ ոչ հաւանէին ընդ գործս առաջնոց իշխանացն. զի ընդ հաստատել ազատութեն՝ հրեշտակս արարին առ Պոպիոս նորոգել զուխտ նիզակակցութեն, զոր եղեալ Չեբոնիւմ. և Պոպիոս յղեաց զնոսա առ Պարկեղոս՝ որ այն ինչ եկեալ էր՛ի Ալեկիա հզօրագոյն իշխանութե, և նա անդրէն հրեշտակս առաքեաց՛ի Սիրակուսա խոսել ընդ աւագանին՛ի խաղաղութի։

Կայց իբրև եկին հրեշտակքն, կերպարանափոխ լեալ էր ամ՛։ Պոկրատ և Ապիկիդէս՛ի սկզբանն ծածուկ հնարիւք, և ապա համարձակ բողոք բարձեալ՝ առելի առնէին զհռոմայեցիս ամ՛ ժողովրդեանն, իբր Թէ նուաճել հնարէին զՍիրակուսա։ Այս Պոպեայ նաւատորմին մատուցեալ՛ի մէտս նաւահանգստին՝ խրախուսել զկուսակիցս հռոմայեցւոց, յաւել հաստատել զկամս կածանն և զբարախօսուին. և ամբոխն արարեալ գրոհ ետ բազմութին խափանել զնոսա, զի համարէին Թէ գան իջանել յերկիր։ Հաձոյ Թուեցաւ վասն ամբոխին խոռ-

վուշէն ժողով կոչել. և ի պառակտել ժողովրդեանն, և
ի զայրանալ վիճէին, առ կասկած աղվիկ Ալեղանդիոս
մի ի գլխաւորաց աւագանւոյն խօսեցաւ ըստ պատշաճի
իւրոց ժամանակին, և ասէ. Ահա մերձ ի վերայ կայ և
վտանգ կորստեան և յոյս փրկուե, որպէս ոչ ումեք ի քա-
ղաքաց դիպաւ. եթէ միաբան կամ հնազանդեցուցն կամ
կարգեդրութեացդ ձեռն տացուք, բարեբաղդք գտանի-
ցիմք. ապա եթէ երկպառակեցուք, պատերազմ խիստ
և բազմադէտ քան զհնազանդեցուցն և զկարգեդրութեացդ
գրգռեսցի ի մեզ, զի կողմանցն երկաքանչիւր ի միում
պարսպի զօրք և սպառազինութիք և զօրավարք խնդրեն։
Եւ է ժամանակ խնդրելոյ թէ ուր յերկուցն նիզակակ-
ցել օգտակարագոյն իցէ, այլ կարևոր այն իսկ է՝ միաբա-
նել ամենեցուն ի մի խորհուրդ։ Իսկ յընտրուիլ նիզա-
կակցունն՝ ասացաւ ի դատաստան Հերոնի քան զՀերոնիկ
մեծն հաւատարիմ է, և բարեկամութիւն հնազանդեցոց
յիմաստնոյ փորձիւ յաջողուհն քան զկարգեդրութեացդ
ընտրելագոյն, ընդ որ երբեմն սորջացաք, և արդ իսկ
ոչ կարեմք վստահել ի նոսա։ Եւ այլ իմն հարկեցուցիչ
պատճառս յաւելեալ, ասէ. Եթէ ընդ հնազանդեցիս հա-
մարձակեսցուք գթշնամուէ, մծտալուստ հասցէ մեզ պա-
տերազմ. իսկ ի կարգեդրութեացդ յամրագոյն հաստատ
վտանգ։

Եւ ազդողագոյնք հանդարտութիւն Թուեցան բանք
նորա. և առ ի գիտել զկամն այլ և այլ կարգաց՝ աղա-
չեցին զգլխաւորսն սպարիցն ի խորհուրդ կոչել զամենայն
զօրս, զհնիկս և զօտարս։ Ժերկարեցաւ խորհուրդն, և
բազում վէճք եղեն. և զի ոչ կարէին զդէմ ունել հնա-
զանդեցուց պատերազմաւ՝ հաստատեցան ի խաղաղուե, և
հրեշտակս արարին կոչել զուխան։

Յետ աւուրց եկին հրեշտակք լեռնատցիք ի Ալբա-
կուսս՝ խնդրել օգնութիւն վասն պահպանութե սահմանաց
աշխարհին իւրեանց։ Իսկ սիրակաւսացոց ի ձախ առեալ
զպն պատեհ վարելոյ ի քաղաքին զանխաղաղասեր և
զխռովայոյզ ամբոխն, և զառաջնորդս նոցա զնիասա-
կարս աշխարհին, առաքեցին զՊոպկրատ չորեքհազա-
րաւ. և ուրախ լինէին նոքա վասն զերծանելոյն ի նմա-
նե, և Պոպկրատ ընդ յաջող դէպսն ապատանեաւուե։ Ո՛ի
հասեալ ի Լեռնտին՝ ասպատակէր ի ծայրս սահմա-
նաց կողմանցն հնազանդեցոց, և եՀար կոտորեաց զզօրս
Պպսեայ՝ որ ի պահ սահմանացն եկեալ էին։ Ապա որոյ
Ալարկեղոս բոլոր կալաւ առ սիրակուսացիս, և խնդրեր

մերժել զայլազգին ՚ի Աիկիլիոյ եղեալսըն հանդերձ Լ-
պիկիդեաւ, որ եկեալ յայնժամ ՚ի Լեւմտիան խռովէր
զնահակիս քաղաքին ընդ սիրակուսացիս՝ գրգռելով և
զնոսա յաղտուտել։ Վասզի լեւմտացիքն ելին ընդ իշ-
խանուբն սիրակուսացւոց ; այլ յայնժամ ջանային ընկե-
նուել զլուծ նոցա և ազատ ինքնիշխան կալ։ Աին իբրէ ՚ի
բողոքել առ նոսա սիրակուսացւոց վասն Թէնամուէ գոր-
ծոյն՝ զոր արարին ընդդէմ Հռոմայեցւոց, և ՚ի տախել
զնոսա Հալածել զառաջնորդս գործոյն զերկոսին եղբարս
կաբբեգոնացիս, նոքա եւտուն պատասխանի՝ Թէ ո՛կայցէ
զձեզ խաղաղաբար ընդ մեզ և ընդ Հռոմայեցիս ։ Լբ
գարձան Հրեշտակք սիրակուսացւոց և ցուցին Մարկէ-
զեայ զպատասխանին նոցա, և ասեն . Ձիք մեր այսուհե-
տեւ մասն ընդ լեւմտացիս . արա որպէս և գիտես, և
տուր ընդ նոսա պատերազմ. բայց մեր ընդ Հռոմայեցիս
Հաստատուն կացցեն գաշինք ։ Ոմն արար վաղվաղակի
Մարկէզոս ՚ի եւտուտիս, և ՚ի մի Հարուած կալաւ զքա-
ղաքն . բայց Լպոկրատ և Լպոլլիդես փախուցեալ գեր-
ծան ։ Լբ կոտորեցան զօրքն դասալիք, արք իբրև երկու
Հազար . այլ ՚ի նուաճել քաղաքին ոչ ևս ոք ՚ի լեւմտ-
տացւոց կամ յայլոց զօրաց սպանաւ, բաց յանկելոյն
յաղմուկ շփոթի առման քաղաքին, և ինչք իւրաքան-
չիւր Հատուցան տէրանց ։

Լայց արս ոմն Հազար առաքեցին սիրակուսացիքն
յօգնութիւն Մարկէզեայ . և պատահեաց նոցա զՀանա-
պարհն այր մի, և ետ նոցա զրոյց պատիր զի եւտուեայ
առմանէն, ստուարացուցեալ չարութեամբ զխստութիւն
Հռոմայեցւոց, և ստեալ Թէ սպանին ՚ի սուր սուսերի
զամ՝ բնակիչս քաղաքին, այլ և զչօրս՝ որ ՚ի Աիրակուսայ
անդր յղեալ էին ։ Լբ նոցա ոչ ինչ կասկածեալ զնաբէ-
ութէն, և ոգորմեալ ՚ի զինուորակիցս իւրեանց, միմեաեալ
քրիստինէլին ։ Ձայն աղմուկ շփոթի Հասին Լպոկրատ և
Լպոլլիդես յառաջամօրօք զօրացն, ապաւինել ՚ի նո-
սա յանհնարին վտանգին . և ընկալան զնոսա զօրքն մի-
տագիւբ խնդութեամբ ։ Հնչեաց Հանբաւն ընդ ամ բա-
նակն, մինչև յուշնին զօրավարացն Լինոմինեայ և Աո-
սեայ . և իբրև գիտացին նոքա զպատճառս աղմկին, Հա-
սեալ անդր կշտամբեին զզօրսն՝ Թէ ընդէր պատսպարան
էգին Թշնամեաց Հայրենեացն Լպոկրատայ և Լպոլլի-
գեայ, և Հրաման եւտուն կալեալ կապել զնոսա . և յան-
սատել զօրացն և ՚ի սպառնալ, յղեցին արս ՚ի Աիրա-
կուսա՝ պատմել զԻրսն ծերակուտին ։

Լայց քանահն խաղացը գնայը ի Միջագարա . և Հին ԱՄ ԱՀՆՒ
այը մի խրատեալ Յայսիկրատայ , բերելով Թուղթ կեղ-
ծեալ իբրև յաւագանւոյն Աիրակլասայ առ Միարիղոս .
և էր գրեալ ի Թղթին վտուել բազում վանս ի Լեռն-
տիան կոտորածին , և խրախոյս ի կոտորել և զնամ վարձ-
կան զօրուն յաղատուել Աիրակլասայ : Լայ իբրև ընթեր-
ցաւ ոտայօդեալ կիրն՝ յարեաւ աղմուկ մեծ ի բանակին .
զի գրեմէ նամ զօրքն վարձկանք էին . և ամենս սրա-
բեալ խնդրէին սպանանել զսիրակլասայեան ոմանս : Լայց
Յայսիկրատ և Լսկլիդէս խափանեցին զանիրաւութիւն , ոչ
առ գումն մարդասիրութիւ այլ առ յոյս գարձի ի Աիրա-
կլասա : Լյ հրապուրեալ զայր մի , յղեցին ի քաղաքն
պատմել զանցս առաքառուէ Լեռնտիանի ըստ առաջնոյ
Համբաւոյն :

Լյ ժողովրդն զյարեալ , խնդրէին ձայնիւ մեծաւ՝
փակել զդրունս ընդդէմ Տհանմայեացւոց : Ձայնմ վայրկ
Համն Յայսիկրատ և Լսկլիդէս ի Աիրակլասա . և էս
բանի կէս մասնաւորէ ոմանց ի քաղաքացոցն՝ մանն ի
ներքս , և զաւազանին սպանեալ՝ տիրեցին քաղաքին :
Լյ ի վաղիւ անգր գերեալ և բանտարկելոյ Թուղթն
արարեալ , խառն ի խուռն ի ժողովի ընտրեցան իշխա-
նապետք . և Աիրակլասա յաղօտ նշուլից ազատութեն
զարձեալ յառաջին ծառայուին անկաւ :

ՅՕԴՈՒԱՆ Բ .

Ա ան Միրիղեայ երեքիսի պաշարելոյ զԱերակլասա , և հոգեպահ
ինձասա զօրացն և նահապետացն Հայոցն Գրիգորեայ՝ ի բաց
գալ , և առնել զիւ և զնոսա ի տեղին , և առնուլ զայն մարդասէր ցա-
ղտասանոյն . և յաղագս Գրիգորեայ սպանուելոյն յանձնաժողով առնելն
ի զօրացն :

Ա Ինչ դէտ սիրակլասացիք զայնու աղմկաւէտ եկին , Միար- Յոհ . 21 :
կեղոս մեհենալ ի Լեռնտեայ՝ դիմեալ գայր ի Աիրա- Լեւտ . ին .
կլասա . և մերձ հասեալ ի քաղաքն , առաքեաց հրեշ- Պետրոս . դ
տակս՝ ազդ առնել բնակչացն զի ազատուի ածէր և ոչ Մրկ . 305 :
պատերազմ : Լայլ նոքա և ոչ ի քաղաքն ընկալան զհրեշ- Պողիբիոս . ճ .
տակսն . այլ Լսկլիդէս և Յայսիկրատ երեթեալ ընդ ա- 515 :
ռաջ նոցա՝ լուան զպատգամն , և խրոխտ ետուն պատաս-
խանի , ասեն . Լթէ պաշարել գայք զքաղաքս , վաղ
ծանիջիք զի խոիր մեծ է ընդ պաշարուին Աիրակլասայ

և ընդ Լեւոնտեայ։ Լաւ եդ ՚ի մտի իւրում Մարկելլոս հարկանել զքաղաքն ընդ ծով և ընդ ցամաք. ՚ի ծովէ ընդ Ս. Կրպէնիա, զի զպարիսպս նորա քաղխէին ալիք, և ՚ի ցամաք կուսէ ընդ Հռոսպիլոս[1]։

Լաւ զՍպիլոս ՚ի վերոյ ցամաքային զօրացն կացուցեալ, ինքն նաւասյն հրամայեր. և էին նմա վաթսուն հնգաթեիք, զի աղեղնաւորօք և տիգաւորօք և պարսաւորօք ՚ի հարկանել զվերամբոյս պարսպացն։ Մնաց զայլ բազում նաւսն՝ յորս ազգի ազգի պարսպամարտ կազմածք էին։

Ի յարձակել աստի և անտի հռոմայեցւոց՝ զարհուրեցան սիրակուսացիք յահաւոր զօրուէն և ՚ի մեծամուր պատրաստուածէն. զի չկարէին իսկ զդէմ ունել առանց առն միոյ զօրմանալի հանձարոյն, զՍրքիմիդեայ ասեմ, որ առ ամ ինչ հասանէր։ Այս ամենայարդար պատրաստութէ ամրացոյց զպարիսպս յուժգին դիմակալութէի. և իբրև սկսաւ զկռուածս մեքենայիցն շարժել ՚ի ցամաք կուսէ, տեղայնին ՚ի վերոյ հետևակազօրացն տարափք ազդի ազդի նետից. և վէմք ստուարք և ծանունք սաստիկ շառաչմամբ խիստ և երագ ձգմամբ տապալեալ խորտակէին զամ դիմակացս, և վէր ՚ի վայր հարեալ խոցվէին զամ կարգս ձակատուն։

Ոչ ինչ առաւել ընդ ծովակողմն յաջողէր Մարկելլոս. քանզի Սրքիմիդեայ ըստ ամ տարակայուէ զմեքենայսն կազմեալ, ՚ի բացէ մեծամուծքն և հաստաձիգ բալստրօք և բաբանօք հարկանէր զքէնամիս, իսկ ՚ի մօտ զժոքրագոյնսն ՚ի գործ արկանէր ըստ չափոյ հեռաւորուէն. յորոց հռոմայեցիքն խուճապեալ, ոչ ինչ ձեռն հաս լինէին գործել։

Լաւ ոչ այս միայն էր ահագին վտանգն. այլ և յետ կուսէ պարսպացն կառոյց բարձրաբերձ հաստաշինած կազմածս, որովք հեծանս ստուարս՝ ծանունս ունելով ՚ի ծայրսն բեռինս՝ յանկարծ ՚ի վերոյ նաւաց ուժգին իջուցեալ, խորասոյզ առներ զնոսա։ Վարձեալ և խիղճս երկաթիս արկեալ շղթայիւք կարէր զնաւս զառաջիցն, և վերառեալ յօդս հակամէտ բեռամբ՝ որ ՚ի ներքս ՚ի պարիսպսն իջանէր, կանգներ զնոսա ՚ի խէրն. և այնպէս վայրիկ մի կալեալ, արձակէր ապա անտուով կամ ձախարարակաւ շղթայսն. և միեալ անկանէին նաւքն անշնարիս թա-

[1] Գիտելի Խեղդ ընդարձակ Սիրակուսայ յերկրորդ հատկի Հնոխ. տոմեր. 314։

փով ընդ խելսն ի վայր կամ ի կոյս, և բաղումք ի նոցանէ ընկլուզանէին։ Այլ մերքն մեքենայիցն կարթիւք և տոճամբք ի ցամաք կոյս ձգեալ զնաւս պտուտակեր ընդ երկար, և ընդ յառաջակարկառ սեպս ժայռից ի ստոր տակ պարսպացն հարեալ՝ խորտակեր, և զամենեսեան որ էին ի նմա կորուսանէր։ Այլ եւ ահագին տեսիլ նաւացն, որ ձախր առեալ ի թռիչս նաւորդացն հանդերձ՝ կործանեալ ի ծով խորասոյզ լինէին։

Ալ և Արկելոս բաղում ինչս ի կազմած մեքենայիցն ծախեաց, որ զուարթակն կոչէին վասն նուաստ բանին նմանութեան։ Այլ առ ի բարձունն նոցա՝ հնգապատիոց նաւաց ուրից զմիոյ կողմանն թիակս եբարձ, զկնոսց զաջակողմանն, զայլոց զահեկին, և զդիզ զդիզ առ միմեանս ընդ անթիակ կողմանն կցորդեաց։ Ոսկ կազմածն էր սանդուղք չորքտնեայ ի լայնուն, և բարձրութիւն նորա հաւասար պարսպացն ի կանգնելն։ բայց իջուցեալ յերնուին զայն ի միմեանսայր կողմանս երկուց նաւացն, և ձգեր երկայներ անդր քան զդուականն։ Այլ ի ծագս կայմից նաւացն էին ձախարակք հաստատեալ, և պարանք ածեալ, զի յորժամ հարկ լինէր ի գործ արկանել զմեքենայն՝ արկանէին զպարանն ի ծայր նորա, և կէսք ի խելս նաւացն զպարանսն ընդ ձախարակս ձգեալ, և այլք յառաջ կոսկ խեչակօք ամբառնային զայն։ և զնաւսն ի պարիսպսն յառաջ մատուցեալ՝ յեցուցանէին անդր զմեքենայն։ Հաւաստի կարծեմ թէ եր այն կամարձք բառնալն, ընդ որ ի պարիսպսս ելանէին պաշարողք։ Ալ ընդունայն եղև կազմածն այն. զի մինչ դեռ ի բացն կայր, ևհար զնա Ալքիմիդես միանգամ և միւսանգամ և երիցս վիմօք մեծամեծօք ի կշիռ տասն տաղանդաց. և որոտընդոստ ահագին շառաչմամբ ջաղջաղեալ խորտակեցին վիմք զմոյնս նորա, և ուժգնին դղորգմամբ՝ քակեալ բաժանեցան նաւքն՝ որ բառնային զայն։ Ոսկ Արկելոս վհատեալ, և յանհնարս մտեալ, ազապարեաց յետս նաւատորմիսն։ և առ ցամաքային զօրսն զնոյն պատուէր արար։ Այլ ժողովեալ զսպայս և զզօրագլուխս, խորհուրդ կալաւ ի վաղիւ անդր ընդ աղջամուղջն մատչել ի պարիսպսն. յուսացեալ զերծանել ի հարուածոց մեքենայիցն՝ անգործ առնելով զնոսա մտերմելոյն։

Ասայ Ալքիմիդեայ, որպէս յառաջագոյն ասացաք, նահատես զգուշութեն նետակաց և քարընկէց ըստ ամ տարակայութ կազմեալ էր, և հեծանս կարձն արագաշարժս

առ՝ի տեսիլ Հարուած։ Չէ պատուհասնս խիտ առ խիտ՝ի պարիսպն գործեալ էր, և առ՝ի Հարկանել զմահ-տուչեալսն՝ կարիէ՝ի նոսա կանգնեալ անտես՝ի Թըշ-նամեաց։

Ա.ՈՂ մինչ Հռոմայեցիքն՝ի ստորոտ պարսպին որպէս յամրի կային, գտան գարձեալ նշաւակ Թանձրատարափ նետից և քարանց, որ անկանէին զդիւով նոցա. և ամ-ուրեք շուրջ զպարսպատն տեղւոյր անդադար տատակե-կան կարկուտն, ուստի՝ի փախուստ գառնային։ Ա.ՎԼ ընդ հեռանալն նոյ՝ և ահա անդրէն սկսան նետք գՀետ նոցա, և կորեաւ՝ի նոցանէ ամբոխ բազում, և նաւե-գրեթէ առ Հասարակ Հարան կամ խորտակեցան, ոչ ինչ քաղաքացոյն կարացեալ սանձանել։ Վ.անդր Ա.ըբիմի-դեայ գյոլովս՝ի կազմածոց յետ կոյս պարսպացն պատըս-պարեալ էր։ ուստի Հռոմայեցիքն զԹանձրատարափ Հարուած-սըն յանէրևուԹիչ յանտես ձեռանէ ընկալեալ՝ որպէս արդարև ընդ դիս պատերազմին, ասէ Պլուտարքոս։ Ի-նոյց Ա՝արկեղոս յանհնարին վտանգին, մինչ վարա-նէրն՝ Թէ զնահդ զդեմ կալցի կազմածոցն Ա.ըբիմիդեայ, Հանձարաբանէր առ գործաւորսն և առ Ճարտարապետս՝ Թէ Ա՝ի կասեցուսը՝ի պատերազմէդ ընդ երկրաչափդ Իրիաբեաս՝ որ զնաւս մեր և զքաԹախս Հարեալ խորտա-կէ. զի սա քան զՀարիւրձեռնեայսն Հսկայս առաւսկելին գերազանցէ, զԹանձրահօծ տարափ նետիցն տեղալով զմեզ։ Ի-չէ կարի յիրաւի ընդ Ա.ըբիմիդեայ և՝ի ասէը պատերազմել. զի երկին սիրակուսացիք ոչ մարմին կազ-մածոց մեքենայիցն, իսկ նա Հզի նոցա վարիչ և ուղ-ղիչ. զի այլ ամ սպառազինուԹիւնք անգործ կային, և մի-այն Ա.ըբիմիդեայ մեծի երկրաչափին գնըքն պահէին յայս ժամ զքաղաքն, և զԹշնամիսն Հարկանէին։

Ի-չէ երբէք եաես Ա՝արկեղոս զերկիւղ և զվհատուԹիւն Հռոմայեցւոց, զի ընդ տեսանել ձով իմն կամ պարան՝ի վերայ պարսպացն՝ ձեպելին ազաղակաւ՝ի փախուստ, Թէ գուցէ գարձեալ Ա.ըբիմիդես կազմածս ահագինս՝ի գործ Հանիցէ, ոչ ևս յուսայր պատերազմաւ առնուել զքաղաքն. և դադարեցուցեալ զմարտն, նստեալ պահէր՝ի բացէ ղնել և զմուտ քաղաքին, ժամանակիկն Թողեալ զկատարածն. զի սովով միայն Հնար էր նուաձել զքա-ղաքն բազմամարդ, կարձեալ զԱՄ պաշարս ընդ ծով և

1 Կարծէ էր ոտի ի-ամաթ-ս առ Նախն՝ որդեւ զիազիսարն տարընկեց և ձեռայիք։

ընդ յամաք ։ Եւ զամիսս ութ նստեալ զօրացոյն զքաղաքսն, և զնա՝ ազգի ազգի հնարս և զքաղսուն ի գործ արկեալ, բայց ի քաղաքն ոչ իշխեցին յաղթահարել։ Տէս ինձ զի այր մի՝ մասին ինչ գիտուն հմուտ՝ մրքան զօրէ, ի գէպ ժամանակի ի կիր արկեալ զայն ։ Օ՛ի եթէ նա ոչ էր, Տարկ էր Աբրակուսայ ընկալեալ առաջի՝ամ զօրուն հնամեայեցոց. այլ յերեսաց ծերոյ միոյ առն խափանեալ էղծան՝ամ խորհուրդք նոցա ։

Ա՛րդ Թէպէտ և յաձախ զնոյն ասիցեմ՝ ոչ աւելի ինչ ասեմ. զի ահա և աստ տեսանել՝ քանի կարևոր է Թագաւորի խնամ ունել ի զարդացումն արուեստից, ձեռն տալ բանասիրաց, խրախուսել գնդաձուս գիտնոց՝ տալով նոսա փառս և վարձս տեւականս, զի ոչ անկանի նոքօք պետութիւն և ոչ չքաւորի ։ Ա՛ռդեալ արդ զառնմ և զաշխատականսն Ա՛բբէմիդեայ, զի ոչ ազգին էր գերազոյն հանձարն և ներհուն հմտութիւն, նկատեսցուք զգիտուն նորա և զքաղ երիցաւրէն ։ Ա՛րանի տայժ էին Աբրակուսայ՝ եթէ ի դուշնաքեայ ծախսն և ի ռոճկին խնայէր, և Թողոյր անգործ և անյայտ զպետնիսին։ Այլ Հերոն ոչ այնպէս արար. ճանեաւ նա զքաղաքն Ա՛բբէմիդեայ. և այն իսկ քաղաքն մեծ է Թագաւորի, չնոյնչէ զայլ քաղաքն. և մեծարեաց և ի գործ էարկ զայն, ոչ տարաժամ՝ ոչխտրից կամ հարկին ծնալով, այլ նախահայեաց իմաստուն՝ ըստ ձշգրիտ կերպարանաց քաղաքացոյ Թագաւորի կամ հազարապետի՝ պատրաստեալ՝ զիմաստս յաղթանակ մարտին և ի տակ պաշարման, մինչ գեռ ի խաղաղութեն էր, և չզոյն նմա կասկած երկիւղի ի հնամեայեցոց, զի անքակ ուխտիւ նիզակակցեալ գաշնաւորեալ էր ընդ նոսա ։ Այսոյ անհնարին բազմութեի ազգի ազգի մեքենայիցն մեծամեծ և փոքունք ի վայրկեան ժամանակի որպէս յերկրէ վերբերեալ լինէին, որոց տեսիլն ևեթ բաւական էր ի խռովել և ի խուճապեցուցանել զղօրս ։

Ա՛յլ ոմանց ի նոցանէ զօրուն դժուարաձաս Թուի, և երկբայելի իսկ էր ձշմարտութի իրացն, եթէ ոչ հաւատայրիմք ի վիպագրացս պատմիչն զայն. յորոց մի և Պողիբիոսն է՝ որ գրեթէ ժամանակակից եկաց իրացն, և զմեծաւորաց գրէր, և վկաք նորա յաձեղէն ի ձեռս աւուհեցուն ։ Եւ արդ ջմարթի երկբայել ընդ միաբան վկայ-

1 Կամ Նախահոգ Թէ զգուշութիք որ յանգորրու.
Կազմէ որ ինչ է ի մարին պիտանացու։
ՈՒր. Եւթէ. ք. ֆ։

ուն այնչափ մատենագրացն Հայոց և Հռոմից, հակառակողաց և կուսակցաց, վերաց՝ որոց բազմամբոխս բանակը ակնատեսք էին, և զղօրուն մեքենայիցն զփորձառեալ, և մարտակիցք լեալ պատերազմին։ Որ ինչ՝ ի պաշարման աստ Սիրակուսայ երկուստեք գործեցան, յուրացանէն զնախնեացն ծայրագոյն հանձար և արուեստ՝ ի վերամարտուն քաղաքաց։ Օ՛ինչ աւելի քան զԲքիմիդեայ կազմածն գործիցէն արգ օրաւրնդոստ հրաձգնուելոք. Թերևս չհատասարեացեն իսկ զօրուն նոցա։

Այն և կիսամեղ Հայելեաւ զկնս՝ ի նաւացն Հռոմայեցւոց այրեալ Բքբիմիդեայ. որ չքնաղ գիւաք էն, եթէ ինչ ձնմարիտ. բայց ոչ ոք՝ ի հնոց պատմագրաց վկայէ այսմ, այլ արդի զրոյց է անհաւատի։ Այսպէսին էին առ նախնեօք հայելիք կիզիչք, այլ ոչ այսպիսիք՝ որ անհնար բաւոր իսկ Թուին *։

3791 · 213 Լե՛. ի՛ե. Է.

Այլ Մարկելեայ խորհուրդ կալեալ պահ ևս եթէ կարգել զբաղաքաւն առ՝ ի խափանել զել և զմուտ, եթող անդ զՅպղիոս առաջի քաղաքին, և ինքն երիր մասամբ զօրացն միջամուխ լեալ՝ ի Սիկիլիա՝ կարկ զոմանս՝ ի քաղաքաց՝ ի հռոմայեցիս։ Ի ժամանակին յայնմիկ Իմիլկոն զօրավար կարքեդոնացւոց զօրու ճանու եհաս՝ ի Սիկիլիա, հալածել անտի զՀռոմայեցիս, և ունել զայն անգրէն։ Նէ Իպոկրատ եւ՝ ի Սիրակուսայ բիւր հետևակօք և հինգ հարիւր հեծելովք, համագունդ ընդ նմա տալ պատերազմ ընդդէմ Մարկելեայ. իսկ Նպղիկիդես եհայ՝ ի քաղաքին՝ ի վերայ պաշարմանն։ Նէ երևեցան՝ ի միասին նաւատորմիզ երկոքեան առ ծովիզերբեզ Սիկիլեոյ. բայց կարքեդոնացւոցն, քանզի սակաւաձեռն էր, ոչ խիթ գալեաւ՝ ի պատերազմ՝ վաղվաղեայ դառնալ՝ ի Կարքեդոն։

Պողբիոս զամիսս ուշ համարի նստեալ Մարկելեայ Նպղեաւ հանդերձ առաջի Սիրակուսայ, մինչև ցկատարումն ամի իշխանութեն։ և՝ ի նմին տարւոջ պատմէ Լիւիոս զարշաւանս նորա՝ ի Սիկիլիա, և զյաղթութեմն ընդդէմ Իպոկրատայ, որոց հարկ է՝ ի միւս ամն անկանել. զի զամ իրս երկրորդի ամին յառաջնումն ամփոփեալ՝ ի միասում ամի ոչ ինչ պատմէ, որ յայժ դժուարին է՝ թէ զայն ամ ինչ ոչ գործեալ իցէ։ Օ՛այս այսպէս իմաստասիրէ Կրուսիէ վարժապետն Ձարտարիսօ-

* Մինչ հայելեաւ արտաքս անհնա- վառարան ջնարափայնան ամիսքելուվնա. բաւոր է, այլ բազում հայելեաւ՝ ի գ- րի հնարաւոր, ուր ևս եղոյց Պիւֆոն։

սուէ՛ի Խիլոնին, որ զի իւեայ մատեանն բազում տե-
սուէ՛ի Թէոդոսի Ամ ԱՀ.ՆՒ
սուէ՛ի Թէոդոսի ածէ նորոգ ՚ի տիպ . և որպէս կարճեմն , հա-
ճոյ Թուեսցի հասարակաց . զառաջին հատորն վաղ իսկ
ամենեքեան յառաջ եւ ՚ի լոյս , զորոյ զառաջաբան զերկայն
ճառն ընծեռնուել արժան է ։

Այս ՚ի միւսում ամի Արկեղոս զամիսս բազումս աս-
պատակեր ՚ի Ալեքիլիա ։ Եւ ՚ի վերայ Կրկդամդպ ընդ-
ունայն ձգնեալ , իբրև զարձեալ գայր անտի՝ պատա-
հեաց Լոկրատեայ , և եհար սպան ՚ի զօրաց նորա ուրն
հազար այր . և հասատատեալ սկզբանց զկուսակիցս իւր ,
որք խորհէին ձեռն տալ ՚ի Կարքեդոնացիս ։ Եւ յետ
յաղթութեանն դարձեալ ՚ի Լիբակուսա՝ արձակեաց զՊո-
պիոս ՚ի Հռոմ , զի երթայր նա խնդրել զզեչխուն ։ և
փոխանակ նորա կացոյց զօրավար զԼիւիսպինոս ։

Ի սկզբան երրորդ ամի պատերազմին՝ Արկեղոս ոչ
Եւ յուսացեալ նուաձել զօրուրէ զԼիբակուսա , զի նորա
նոր խոչս անպարտելիս հնարեր ընդդէմ նորա Լքքիսի-
դես , և ոչ սովով զի կարքեդոնացիք յոլով քան զառա-
ջինն նաւօք դարձեալ , մուծանէին անդր պարէնս անհա-
պան , տարակուսեալ վարանէր զպաշարումն ՚ի
վերայ քաղաքին կամ դառնալ ՚ամ զօրուրէ ՚ի վերայ Լև-
բագանդայ ։ Եւ ՚ի վարանս տարակուսին խորհեցաւ՝ զի
Թերևս մարթ իցէ դաւով նուաձել զքաղաքն ։ Էին ՚ի
բանակի նորա սիրակուսացիք բազումք ՚ի սկզբանէ խոռ-
վութենէն անդր ապաւինեալք ։ և միով ուրուն ՚ի նոցանէ
տարուկ գաղտ բանադնաց լեալ՝ միաբանեաց ընդ իւր արս
իբրև ութասուն յատագոյ քաղաքին, որոց ՚ի գումարտակս
բաժանեալ՝ գայլն առ նա ՚ի բանակն ՚ի նաւակս ձկնոր-
սականս Թագուցեալ ընդ ուռկանօք ։ Այլ մերձ ՚ի կա-
տարած գաւոյն , Լատաղոս սմն զգաբեալ վասն ծանկե-
լոյ ՚ի նմանէ իրացն՝ մատնեաց զայն Լպիկիդեայ ։ և նա
զամ գաւակիցսն կորոյս ։

Եւ ՚ի նշանակել խորհրդոյն յաւել Արկեղոս ՚ի վա-
րանս ։ և մինչ տեսէրն և զանձն ՚ի խորհելն
լուծանել զպաշարումն՝ յոր այնչափ ժամանակս աշխատ
եղև , և կորոյս զգազմուէն զօրաց ի նաւաց , դեպք յե-
զարարծ քաջալերեցին զնա անդրէն ՚ի յոյս ։ Վասիլ-
պոս հրեշտակ յղեալ Ալեքիլիդեայ առ Փիլիպպոս ար-
քայ մակեդոնացւոց՝ գերեցաւ զձանապարհայն ՚ի նա-
ւաց հռոմայեցւոց ։ և յոյժ ցանկալին սիրակուսացիք
փրկանաւորել զնա։ Յանձն առ Արկեղոս , և սահմա-
նեցին մերձ ՚ի Տրոգիլղեայ նաւահանգիստն տեղի , խո-

սել զիրկանաց գերեցին։ Իսկ ի յաձախ երթեւեկին անդր, մի ումն ի զօրացն Հռոմայեցւոց քաջ գինեաւ ի մեծ զայրոյսն, և ի թուոյ ազուռացն և ի Յանդրուն նոցա ի կշիռ ակն գուշակեալ՝ եգիտ զայն խոնարհագոյն յայժ քան զկարծիս, և սանդղակ ոչ յայժ բարձամբք դիւրիւանելի. և վազվազակի ազդ արար Պարկեղեայ։ Եւ ահ մեծաւորն յամ զօրավարս է, այլ և սիրելքն զօրականին մարթ է խորհրդոյս պետանին ի միտ արկանել։ Եւ արհամարհեաց Պարկեղեան զխորհուրդն, այլ ականատես ստուգեալ զիրմն՝ ետ կազմել սանդուղս. և ի դէպ ժամանակի անահատական տօնին, զոր երեքօրեայ կատարելին սիրահաւոցիք ընկերքն ի ներկայս և ի գիւղերըս, ի ժամ գիշերոյ՝ յոլոյտ Թմբրուն յետ գեղմունքին հասաներ ի վերայ նոցա՝ մատոյց մեզմիվ հաղարեակ մի ընտրելոց զօրաց ի պարիսպն, բարձեալ սանդուղս։ Իսկ յելանել առաջնոցն լուծեան և անձայն ի պարիսպն, քաջալերեալ սրտիւք նոցա և այլք գետ նոցա իրախուսեցին. և մինչ կեսք ի քաղաքայնոց ի քուն, այլք յորբեցուէ կին՝ ելին գունդն ամ՝ ի պարիսպն, և խորտակեցին զդրունս Յերասպիկայ առաջի ամ զօրացն. և տիրեցին ի կողմն քաղաքին՝ որ անուանեալ կոչեր Յոպիպոլէ, ոչ ևս գաւավ այլ ահարկուածք։ Իսկ մինչդեռ յայնկի զօրացն սպառ պետ խլրտեին սիրակուացիք, միանգամայն զանձնայն ղիրոյն հնչեցոյց Պարկեղեան. և ամենեքեան խուճապեալ արշաւօք աձապարեին ի փախստեան, կարծելով տիրեալ թշնամւոյն ընդ քաղաքն։ Ասայ Կրագինա՝ հզօրագոյն և գեղեցիկ կողմն քաղաքին՝ չև ևս նուաձեալ էր, զատեալ պարսպաւ ի քաղաքին։

Իսկ ծագեաց առաւօտ, և էր Պարկեղեան ի Նյոր[1] քաղաքն, ի կողմն որ կոչեր Տիբէ։ Իսկ Յոպիկիդեայ փութացեալ ժողովեաց զլօրս՝ որչափ էին ի Կղզւօքն, որ կից էր Կրագինայ, և խաղաց ընդդէմ Պարկեղեայ. այլ եգիտ զնա հզօր և յօրվաձեռն՝ որպես ոչն կարծէր, և սուղ ինչ մարտուցեալ՝ ամրացաւ Կրագինա։

Իսկ Պարկեղեան, մինչ դեռ ամենեքեան որ զնովաւն էին զօրագլուխք և սպայք՝ ուրախ լինէին ընդ նմա վասն յաղթութեանն բանին, ինքն ի բարձանդ պարսպին հայեցեալ ընդ գեղ և ընդ արձականիստ մեծութիւն քաղաքին՝

[1] Նյոր քաղաք կամ Նկատելիս էր Եդեսւոյ, որ յետ ժամանակաց դարձեալ Եդեսիոյ անուանեցաւ ի տեղւոյն։

լայր ի վերայ նորա, որպէս պատմեն, ողորմեալ ընդ մահուամբ Թշուառուն քաղաքին։ Զիւղեր զկին նահատորմն հզօրս աթենացւոց խորասուզեալ առ նովաս. զերկուս բազմամբոխս բանակս բեկեալ, համդերձ երեսեից զօրավարօքն. զքաջայաղթ պատերազմունս նորա ընդդէմ կարքեդոնացւոց, զգուռզ բռնաւորսն և զհնգաս ւորս հզօրս, և մանաւանդ զՀերսն զանմահն յիշատակս, և զանուանին արքայակալել առաքինութիւնքն, և առաւել կարևոր վաստակօքն՝ զոր Ժողովրդեանն Հռոմայ մատոյց։ Այս զայսոսիկ յիշելով խնայեր ի քաղաքն. և մինչ չև հարեալ զԱլրադինա առաքէր յորդորեր զամբանս՝ խոնարհել տալ զքաղաքն, և մի յաւերս մատնել զայն. այլ ընդունայն եղեն ամ աղերս և յորդոր։ Ապա վասն յետ կուսէ անկասած լինելոյ դիմեաց նախ ի Լուբիալսս յամուրն, որ ի ծայր Լեհապօլսոյ կառուցեալ Հայեր ի ցամաք կուսէ ընդ ամ դաշտավայրն. և նուաճեալ զայն, և կացուցեալ անդ պահ հզօր, դարձաւ ամ զօրուքն ի վերայ Ալրադինայ։

Յայնմ վայրի հասին Լատիրատ և Ամիլկան, և առաքէ նորդեր Լատինքս սկիլիկացւոց. և բանակ հարեալ, և առ մեծի նահանգատին պատանիս աճեալ, նշան ետ ամբանայն Ալրադինա, և դիմեաց ի նախկին բանակատեղ հռոմայեցւոց՝ ուր Լրիսպինոսն առաջորդեր. ի նմին պահու և Լատինքս յարձակեցաւ ի քաղաքին ի մարտկոցս Արկեղէայ։ Եւ երկոցունցն խոյ ջարձրացեալ. զի Լատիրատ ի Լրիսպինեայ վանեալ մինչև ի պատանեան հալածեցաւ, և Լատինքս ի Արկեղեայ վարեալ ամփոփեցաւ ի Ալրադինա։

Եւ էին աւուրք աշնայնոյ, և ախտ սրածուէ անկեալ ի քաղաքն՝ սրաբ կոտորած խիստ, և աւ առաւել ի ձամբար հռոմայեցւոց և քաջերդնացւոց։ Տկար էր ախտն ի սկզբան, և յօդոյն և եթ ապահանուէ և ի վնասակարուէ եղանակին տածէր. այլ ապա սերելով չայլէ չայլ և ի դարմանոյ իսկ ախտացելոցն չարակեցաւ. և կէսք անխնամ ի բաց Թողեալ ի սատակուէ անտես մեռանէին, և այլք խնամակալաց հիւրեանց մահառիթ լինէին։ Եւ էր տեսիլ ողորմելի, հանապազօր մեռելոցն և Թաղելոց դիականց. և ձայնք ողբոց և հեծութեց գոհ և գգիշեր չլամ կողմանց հնչէին։ Եւ ապա ընդելուզեր աղետիցն այնպես խստացոյց զսիրտս և ցամաքեցոյց զգութ, մինչև ոչ միայն չաշխարել զմեռեալս՝ այլ և Թողուլ զնոսա անԹաղ. և գիակունք ամ ուրեք անկեալ կային ի տեսիլ,

ախտացելոյն, որ նմին Թշուառուէ ինային։ Կարքեդո-
նացիք զի անյարկ ևս էին՝ յոյժ առասել կրեցին չարիս,
և գրեթէ ամենեքին խոկ կորեան, և զօրավարք նոցա
Լպոկրատ և Մոլիոն։ Իսկ Արկեղոս ընդ ձեռաւել
ախտին՝ ած զզօրսն ի քաղաքն, ուր ընդ յարկաւ պա-
տսպարեալ կազդուրեցան, սակայն և ի նոցանէ բա-
զումք մեռան։

Ապա Հռոմկլար առաջնորդ նաւատորմին կարքեդո-
նացւոց, որ միւսանգամ երթեալ էր ածել ի Կարքեդո-
նէ օգնուէ, դարձաւ անդրէն. և էին ընդ նմա չարիւք
և երեսուննաւք պատերազմիկք, և ետես հարիւր բեռն
բարձք. և վասն հողմոյն ընդդէմ լինելոյ՝ ոչ կարեր զԿա-
քինեաւ հրուանդանաւն պատել. Իւր կասկածեալ Հռո-
կլեդեայ, թէ գուցէ ի տևել հողմոյն՝ չհանդուրժեալ նա-
ւատորմին դարձցի Ա՛փրիկէ, եթող Ա՛կրագինա զզօ-
րապետս վարձական զօրացն, և ինքն յորդորեաց զՀռոմկ-
կար՝ ընդ Թողանալ հողմոյն խիզախել ի նաւամարտ։
Իբրև ետես Արկեղոս զի օր ըստ օրէ չաւելուին զօրք
սիկիլիացւոց, և եթէ այլ ևս յապաղէր՝ պատեալ պա-
շարելին զնա ի Սիրակուսա, և ի նեղ մեծ անկանէր ի
ծովի և ի ցամաք կռւսկ, ոչ ինչ հայեցաւ ի նուազուել
նաւացն, եդ ի մտի զդէմ ունել նաւատորմին կարքե-
դոնացւոց։ Իսկ Հռոմկլար ընդ զիջանել հողմոյն՝ նա-
ւարկեաց ի խորս, պատել ի բացէ անվտանգ զՀրուան-
դանաւն. այլ իբրև ետես զնաւատորմ հռոմայեցւոց՝ զի
կարգեալ ձակատեալ գայր ընդ դէմ իւր, անդէն ի փա-
խուստ դարձաւ, վասն ինչ պատճառանաց՝ ոչ գիտեմ.
և բեռնակիր նաւացն պատուէր տուեալ գառնալ Ա՛ֆ-
րիկէ, ինքն խոյս ետ ի Ջարենտոն։ Իւր Լպիկիդեայ
անկեալ ի յուսոյ, և ոչ ևս իշխեալ մնանել ի քաղաքն՝
որ կիսովին նուաձեալ էր, նաւարկեաց Ա՛կրագանդ.
ոչ առ ի գտանել անտի օգնականուէ, այլ ելից երացն
դէտանին ունել։

Զգէ եղև ի բանակն սիկիլիացւոց՝ եթէ Լպիկիդես
մեկնեցաւ ի Սիրակուսայ. և կարքեդոնացիք Թողին զԱ-
կիլիս. և գիտացեալ ղյօժարութեէն պաշարելոցն, Տրեշ-
տակս արարին առ Արկեղոս խօսել զպայմանաց նուա-
ձելոյ Սիրակուսայ։ Իւր միաբանեցին երկուստեք, զի որ
ինչ Թագաւորացն էր՝ այն հռոմայեցւոց լցցի, իսկ զայլն
ամ կալցին սիկիլիացիք ինքնօրէն ազատուէ։ Իւր ապա
խնդրեցին խօսել ընդ զօրապետս, զորս փոխանակ իւր
կացոյց Լպիկիդես ի մեկնելն իւրում, և ասեն ցնոսա.

Վասիլ ի բանակէն առ Մարկելլոս և առ քնակիչս Սիբակուսայ, զի միաբանութիւ ամ սիկիլիացւոց՝ որ ի քաղաքիդ են և որ արտաքոյ կռնեցուք դաշինս, և լիցի հաւասարութիւն ամենեցուն։ Յորժամ հաւանութիւն նոցա մտին ի քաղաքն՝ խօսել ընդ բարեկամն և ընդ ազգականս իւրեանց, և ցուցեալ նոցա զդաշինն՝ զոր եդին ընդ Մարկելլայ, և վստահացուցեալ զնոսա ընդ փրկուիլ կենացն, հաւանեցուցին զնոսա՝ նախ քան զնոյն լուծանել Յիշխանութիւն զերեսին փոխանորդս Յալիկիդեայ։ Որ իսկ և իսկ կատարեցաւ։

Այսչեղիս ապա ժողով ժողովրդեան, խօսեցան ընդ նոսա և ասեն. Ա՛ան ամ չարեաց՝ զոր կրեցէքն և զոր կրէք մի՛ զբաղդէն բողոք կալջիք, զի կարող եիք ապրել Յայդցանէ՝ Հռոմայեցիք ոչ առ ատելութիւն, այլ ի սիրոյ ձերմէ եկին պաշարել զԼիպարոսա՝ ի լուր բռնաւ կալութ Յալկրատայ և Յալիկիդեայ՝ փառամոլ արբանեկացն Յընիբալայ և Հերոնիմայ՝ զեր առնն, ոչ ի կործանել զքաղաքդ՝ այլ ի բառնալ այսի զբռնաւորս Յայլ զի Յալկրատ մեռաւ, և Յալիկիդես ոչ ևս է ի քաղաքդիդ, և փոխանորդք նորա սպանան, և զի կալքեղոնացիք Հալածեցան ի Սիկիլիոյ ի ծովէ և ի ցամաքէ, ինայեն արդ Հռոմայեցիք ի Լիբրակուսա, որպես եթէ այժմ իսկ կենդանի եր Հերոն՝ միայն օրինաւն Հաւատարիմ բարեկամեքն ընդ Հռոմայեցիս։ Իւ ձեզ և ոչ քաղաքիդ Հասցէ ուստեք վտանգ, բայց ի ձէնջ՝ եթէ կորուսանիցէք զդէպ ժամանակ բարեկամուէ ընդ Հռոմայեցիս. և ժամանակ դիպող քան զայժմն չիք, մինչ ապատացեալք եք ի խիստ լծոյ բռնաւորացդ. լիցին երթ խայրիք ազատուէք՝ զգաստուէ։

Հաճոյ Թուեցան ամենեցուն բանք նոցա. բայց մինչ չև գՀրեշտակն ընտրեալ՝ ի դէպ վարկան կացուցանել տաեան, որպես զի յատենակալաց անտի կացցեն հրեշտակք։ Յաջորդ բանին, որում յանձն եր ամ Հոգ փրկուէ Սիրակուսայ, խօսեցաւ ընդ Մարկելլայ և ասէ. Իւ սիրակուսացիք լուծին նախ զդաշն բարեկամուէ ձերոյ և զնն առնն, այլ Հերոնիմ՝ միասակարգոյն Հայրենեացն քան ձեզ։ Յոչ դարձեալ ի մեռանել բռնաւորին և ի Հաստատել վերստին խաղաղուէն, սիրակուսացիք խախտեցին զայն, այլ Յալկրատ և Յալիկիդես՝ արբանեակք բռնաւորին։ Յոբա եւոն ընդ ձեզ պատերազմ՝ ծառայեցուցեալ զմեզ բռնի և խորամանկուէք և նենգաւ. և ոչ երբէք ազատօրէն թշնամիք եղաք Հռո-

մայեցւոց ։ Իսկ արդ իբրև բարձան որք Հարստահարէինն
զՍիրակուսա , ընդ լինել ինքնիշխան՝ ահա գաւիթ յանձն
առնել ձեզ զնէնս , զպարիսպս , զքաղաքս և զանձինս .
աւասիկ կամք , պայման արարէք որ ինչ հաճոյ իցէ ։ Նէ
դարձեալ յաւելեալ՝ ասէ ցՍարկեղոս ։ Ըմբռ ասա եր-
կաքանչիւրոց մեզ փառք առաջի կան . զի չնորհեցին քեզ
դիք , Սարկեղոնէ , նուաձել զվէհագոյնն և զդեղեցիկ
յիմ՛ քաղաքաց յունաստանի . և որ ինչ արուիք յիշա-
տակաց արժանի գործեցան ի մինչ ընդ ծով և ընդ ցա-
մաք , յաւելցեն զշուք յաղթանակիդ ։ Ոչ է համառա-
վիայ հաւատարիմ մնալ և զօրանալ քաղաքիս՝ զոր
նուաձեցեր , առանց ակամատիս գոլոյ ոչ կալցին զքէն
յետինք զպատշաճ կարծիս ։ Պարտ է , զի որ ի ծորից
ծագաց այսր նաւարկէն՝ տեսցեն զյաղթանակս մեր ի
վերայ աթենացւոց և կարգեդմնացւոց կանգնեալ , և
զբոյս ի վերայ մեր . և զի Սիրակուսա պաշտպանեալ
միշտ ի Սարկեղեանց , կայցէ հաստատուն և յաւէրժա-
կան արձան քաջութէ և զՀուէ այնորիկ՝ որ նուաձեացն
զնա , և խնայեաց ի նա ։ Ընդդէր յիշատակէ Հերոնիմեայ
յաղթեսցէ Հերոնին . զի սա յերկարագոյն յայժ կալաւ
ընդ ձեզ բարեկամուէ , քան թէ նա զքէնամուէ ։ Դարձ
ձեալ , ներբեսցի ինձ ասել , զի և յարգասիս բարեկամուէն
Հերոնի դուք ինքեանս վայելեցէք , իսկ Հերոնիմեայ յան-
դգնուէն տոյժք յանձն իւր կրեցեան ։

Ոչ ինչ դժուարին էր Սարկեղեայ հաւանուէն , այլ
քաղաքացւոցն խաղաղութէն և միաբանութէն ։ Վասալիք
փախստէից երկուցեալ ի վտանգէն մատնելոյ ի ձեռս
հռոմայեցւոց , ի նոյն երկիւղ և զվարձկան զօրսն արկին .
և մինչ գեռ հրեշտակքն ի բանակին Սարկեղեայ էին ,
նոքա առ ապարեալ ի զէն վառեալ առ հասարակ՝ սպա-
նին նախ զնոր ասպանին , և ընդ քաղաքն ընծա-
ցեալ՝ սրակոխ առնէին՝ որոց պատահէինն , և որ ինչ առ
ձեռն գիպէր՝ կողոպտէին ։ Նէ առաջնորդ իւրեանց կա-
ցուցին զօրավարս վեց . երիցն իշխել Սիրադինա , այ-
լոց ի Կղզւոջն ։ Նէ յետ դադարելոյ սմբռնչին , ապա
իրազեկ լեալ այլազգի զօրաց որ ինչ դաշինք ընդ հռո-
մայեցիսն եդան՝ գիտացին զի ոչ փախստէիցն դատաս-
տանք մնային նոցա . և հրեշտակացն ևս յայնժամ դար-
ձեալ ի Սարկեղեայ , փառատեցին զամ կասկածանսն ։
Նէ էր մի յիշեհանացն Սիրակուսայ սպանիացի , Սերև-
կոս անուն նորա . նա կաշառաբեկ լեալ , եթաց կիշերի
ղդուձնն՝ որ էր մերձ յաղբիւրն Ըրեթուսայ , և եմայծ

'ի նեղքս զզօրս Ա՛արկեղեայ։ Լա՛ւ 'ի վաղիւ անդր ընդ առաւօտն յարձակեցաւ Ա՛արկեղոս որպէս Թէ 'ի կռուին Կ՛երագինայ, զի որք 'ի միջնաբերդէն էին զօրքն, և որք 'ի Կղզւո՛յն՝ որ կից էր նմին՝ յայն կողմն ի մխեցին, և 'ի նաւացո՛ւ որ պատրաստ կային՝ գիւրաբ ի՛ջին զօրք իւր 'ի Կղզին անմարդի։ Լա՛ւ չաջողեցաւ խորհուրդ նորա. և իջեալ զօրացն 'ի Կղզին՝ գտին զրեթէ Թափուր ըզմարտկոցս և զպրունս՝ ընդ որ դիմեցին զօրքն 'ի միջնաբերդէն ընդդէմ Ա՛արկեղեայ՝ գեռ ևս 'ի բաց, և դիւրին պատերազմաւ կալան զայն։ Լա՛ւ իբրև լուաւ Ա՛արկեղոս եթէ առաւ Կղզին և կողմն Կ՛երագինայ, և Թէ Ա՛երիկոս հանդերձ գնդաւն յաւելաւ յիւրմն, փող ետ հար և դարձոյց զզօրսն, զի մի աւար հարցէն զդաշնաւորքունի, Թէպէտ և ոչ ըստ համաձայն յոլովք էին։

Իսկ քաղաքացիքն Թողեալ էւր փախստի գասակիւք զօրացն, բացին ապա զդրունս Կ՛երագինայ առաջի Ա՛արկեղեայ. և հրեշտակս արարեալ խնդրեցին 'ի նմա՛նե զկեանսն ևեթ ընծրհել նոցա և որդւոցն։ Լա՛ւ Ա՛արկեղեայ կոչեցեալ զատեանս խորհրդականացն, և զսիրա՛կուսացիս ոմանս՝ որ էին 'ի բանակին, լու 'ի լու ամենեցունն պատասխանի ետ հրեշտակացն և ասէ. Հերոն զամն Լիսուն ոչ այնչափ բարիս արար հռոմայեցւոց, որչափ 'ի սակաւ ամս արարին չարիս բռնաւորք Ա՛իրակուսայ. այլ չարիքն նոցա դարձան 'ի գլուխս նոցա, և զպատուհասուն տագնապ ժուժին անձամբ յանձինս ընկալան առաւել յոյժ քան զանկուն վրէժխնդրուն հռոմայեցւոց։ Արդ ամբ են՝ զի պաշարեալ պահեմ զՍիրակուսա, ոչ առ 'ի ծառայեցուցանել զնա ժողովրդեանն Հռոմայ՝ այլ զի մի առաջնորդք փախստից բռնացեալ տիրեսցին նմա, Օ՜ամ աշխատուի և զմտանգ կրեցի ընդերկար զպարբերաբերս, այլ առաւելոյն ընկալայ զհատուցումն, զիաւս չաղթուի և զերկրուի՝ փրկելով զքաղաքդ 'ի սպառնալեաց սատակմանէ, որում արժանին էր։ Լա՛ւ պահ կարեալ զանձուցն արքունի և տանց սիրակուսացւոց՝ որ ապաւինեալ էին առ իւր 'ի բանակին, մնտնեաց զբաղաքն յաւար։ Լա՛ւ մեծաւթիւն բազում յոյժ ասի ժողովեալ յաւարէ անտի, որչափ ինչ 'ի Կարքեդոն չգտաւ՝ ներ աւար։

Վնասք իմն չարաշուք դառնացուցին զինդուէն Ա՛արկեղեայ, և տրտմեցաւ յոյժ։ Ա՛ինչ դեռ քաղաքն ամ խռովեալ դղրդէր, Կ՛երթմիդէս մնացեալ 'ի սենեկին՝ որպէս ոք այլաչարչարեալ՝ անկողոզդ ընդ աստի իրս, պա-

բապէը՝ ի տեսուչ երկրաչափական ձեռին՝ աչօք և մտօք պշուցեալ լայնս, և ոչ զգայր զաղմուկ զօրացն հռոմայեց. ցոց՝ որ ընդ ամ կողմն ընթանային, և ոչ զչաւնդն առ. ման քաղաքին։ Նոյն ահա մի ոմն՝ ի զինուորաց կացեալ առ նմա, կոչէր զնա առ Արկիմեդես խօսել ընդ նմա. իսկ նա աղաչէր՝ մնալ վայրկի մի մինչև ի լուծումն և ի ցոյց խնդրոյն։ Այլ զօրականն անհոգի խնդրոց և ցուցմանց՝ զայրացեալ ի յապաղել նորա, ձգեաց զսուրն և սպան զնա։ Ապա նոյնպէս ի նոյն եղև յոյժ Արկիմեդեայ ընդ գոյժ մահու նորա. ցանկալր արդեօք, այլ ոչ կարէր դարձուցանել զնա ի կեանս. բայց որ ինչ կարէրն՝ արար ի փառս անուան նորա։ Օ՛ի խղճ և խնդիր արարեալ, զոյս և եգիտ յաղագս նորա՝ պատուեաց, և ետ նոցա շնորհս ազատութեան. և զդին Մարքիմիդեայ շքով մեծաւ յուղարկաւորեալ, կանգնեաց նմա շիրիմ ընդ. երևելի արանցն՝ որք կային ի Սիրակուսա։

ՊՐԱՒԿ ԵՐԲՈՐԴ

ՑՕԴՈՒԱԾ Ա.

Պէտք չէրին Մարքիմիդեայ ի կիւերթե։

Բայց Մարքիմիդես պատուիրեր աղգականացն իւրոց և բարեկամաց՝ քանդակել զշիրմաս իւրով փոխանակ արձանագրի գունտ ի գլանի, և զչափ և զհամեմատուն երկուց հատատանոցն ընդ միմեանս՝ զպարագրելոյն և զպարագրոյնն՝ ի նեղբայ գրոչիւռ։ Արդ էր նմա տալ քանդակել ի պատուանդան շիրմին զպաշարուն Սիրակուսայ, և զինքն ի կերպ ամփոպարոյցն Գիլայ շանթեղակեց ի հռոմայեցիս. այլ նա քան զՀնշաշակերտ կազմածոցն Հարտարոնս գեր ի վերոյ վարկաներ զգիւտն և զպատ. ցոյցն երկրաչափական։ Վասն իրի և առ յապայս նովին ցանկացաւ պատուել գիւտիւ համեմատուն համաբերձ և համախոբիսս գնտոյ և գլանի, որ իբր երկու առ երիս ունին առ միմեանս։

Սիրակուսացիք, սիրողք երբեմն գիտուեց, վաղ մահացան գյարգ և վերահասիս Մարքիմիդեայ՝ ոչ զայնպիսի փառս Սիրակուսայ մատոյց։ Նոյն այնքան ապահասուցեալ մեծաց վաստակոցն, զի մինչ չև ամբ հարիւր և քսան ի վերոյ անցեալ, ոչ ևս գիտէին Թէ ի

Ալրակուսա Թաղեալ էցէ. Օ այս Ալիկերան պատմէ. Ցոյն Խոր-
զին նա լինքն ի գանձապետուէ իւրում՝ի Ալիկլիա հետա- Թ. ԻԲ.
զօտեալ ինդրեաց զշիրին Աբդխմիդեայ. Հետացօտուի
արժանի Ալիկերանի՝ այսպիսւոյ հանձարեղ առն, և նա-
խանձելի շրջողաց ընդ աշխարհս. Ւսակ սերակուսացիքդ
վերձեալ պնդելին, իբր Թէ ի նանիր ինդրեր զանգոյ յի-
շատակն. այլ ամենաայարտ տգիտուէ նոցա առաւել՝ի
ցանկալուին աճեր զնա. Ւսէ՝ի տեղ խուզարկելն, ետես
արտաքոյ դրան քաղաքին՝ որ Հայեր Ա՝կլրագանդ՝ ընդ
այլ բազում շիրիմս սիւն մացառասպատ ծածկեալ մոբե-
նուովք, և նշմարեր՝ի նմա գնտաձև իմն ի գլան. Հնա-
գիտացս յայտ է աստանօր ինդուէ նորա. Ւսէ գոչեր.
Վօմ զոր ինդրեի. Ւսէ ետ սրբել մանգաղաւ զվայրն,
և բացաւ մինչև՝ի սիւնն Ճանապարհ. և դեռ ևս երևեր
՝ի նմա արձանագիրն, յեղծուածոյ ժամանակին ցկեսս
տողիցն խանգարեալ. Ւսէ յաւելոյ Ալիկերան. Ա՝րդ մեծն
՝ի քաղաքս յունաստանի, և՝ի վազ ժամանակս բարգա-
ւաձեալ քան զայլսն գիտուէր, տգիտանայր գանձուն զոր
ժառանգեր, եթէ ոչ այր մի տաքաշխարհիկ՝ զոր խուժ
համարեր, այլ մի արպենացի զայնր քաղաքի ձնգրտա-
տես և կորովամիտ քաղաքացւոյն զշիրինն գտաներ [1].

Ւ՝րդ Թէպետև ՀՀորհայարտ եմք Ալիկերանի՝ որ զայս
չբնաղ և զանկալի պատմուիս ետ մեզ, այլ արհամար-
հանօքն իմն՝ի սկզբան բանիցն խօսելով զԱ՝բդխմիդեայ՝
տգտանելի է. Ւսանզի Վիմնխաեայ բռնաւորին Թշուառ
կենացն ընդդէմ դնելով զերանելի կենցաղ առն իմաստ-
նոյ և ժուժկալի, ասէ. [2] Ոչ զՊղատոնին և ոչ զԱ՝բդխ-
տայ զգերահանձնէր իմաստնոցն և զգնանոյ համեմատեմ
զկեանն ընդ Վիմնխաեայն գժնեպայն հեգ և ատելի
կենցաղ, այլ զմի ոք՝ի քաղաքակցացն զայր աննշան և
կրտսեր յոյժ ժամանակաւ. զնա՝ի փոչւոյ [3] իւրմէ ձգեալ
կարգն՝ի ձեռին հանդէպ կացուցից.

Ւ ռեմ զազգ Ա՝բդխմիդեայ, զի այլ իմն է նորայն ազ-
նուականուէ. այլ զվերհագոյնն յերկրաւոփս վաղ ժամա-

1 Ա՝բդ գերապանծն՝ի քաղաքս յունաստանի, և իմաստնոցն իսկ երբեմն, զմիանոյր կորովամիտ քաղաքացւոյն տգիտանայր զշիրինն, եթէ ոչ այր մի արպենացի յոյնացաւեր նմա զայն։

2 Ա՝բդ ընդ գծագակ ընդ Թը շուառ և ընդ չարաչար կեանս նոր բա՝ որչափ մարթեցի խորհել՝ ոչ զՊղատոնին և ոչ զԱ՝բդխտայ ըզգիտնոյն և արգահն իմաստնոյ կենցաղ արկից՝ի կշիռս, այլ անգըլ-տուն՝ինձին քաղաքէ զայր նուաստ՝ի փոչւոյն և՝ի մակաւէ ձգեալ ածից. զկրտսերագոյնն ամէք բազմաց, զԱ՝բդխմիդես։

1 Ա՝նթ՝ւէ՝ի ֆ՝ն էւ՝ւ՝ֆ՝ն։

նակաց, որոյ գերապանծ գիւտք յամ՛ ժամանակի զարմանալի եղեն գիանոց, ընդ՛ը Ալիքերն որպէս զդայլն ոք աննշան ընդ սինլերոր ձեռագետս մեքենագործս համարի, բայց թերեւս ոչ հաւանեցեալ՝ որ ինչ յառաջնորդուն և ի քաղաքավարուի պատկանէր՝ զայն ևս ի մեծարեին. զի երկրաչափուեն և տեսական գիտուեցն անսրժակ ոչ երբէք քաջ բարգաւաճեցին առ նոսա։

Վերծ. Ես. ջ. 847.

Կոփեսցեն այլք ըզկենդանի գէմն ի վէմ,
Զուլեսցեն քաջ հնչող պղինձըս գիտեմ.
Ղրծագրեսցեն ցըլոյզ ըզծիրս եթերաց,
Լոգցեն զաստեղս երս, լինցին գոռ դատաստաց.
Լսէ գու իշխել աշխարհի կալ քեզ պահեստ,
Հռոմայեցիդ գու, այդ լիցի քո արհեստ։

Օ այս Ցերակիէ իմաստասիրէ ի համառօտ ձառին ի վեպս յայս, զոր պատմէ Ալիքերն[1]։

ԳՕԴՈՒԱՆ Բ.

Համառօտուիւն պատմուիւն Աէրակուսայ։

Աեծին անուանեալ յունաստանի էր մանն Ալիքլիա և մեծ կէս կողմանն Իտալիոյ՝ որ անջրսկետ ընդ երկոսին ծովս. և էր այլ՝ ի բնոյն յունաստանէ, հատուած ի նմանէ բնակեալ։

Աերակուսա, երևելին ի քաղաքս Ալիքլիոյ, և մի ի հզօր քաղաքաց յունաստանի, կառուցաւ Ա՛.բքիտայ կորնթացւոյ՝ յայնմ յերբորդումի եօթնեւտասներորդի ոլիմպիադին։ Որ ինչ անդ յերկուս առաջին գարսն գրոծեցան իրք՝ նահանգ են, վասն որոյ և լռեմք զայնոսիկ. այլ յետ թագաւորուէն Գեղոնի տակաւ պայծառանան վէպք նորա, և ընդ ամ աւելի քան զերկերիւրք ընծայեն իրս մեծամեծս։ Ա՛.ղ ընդ երկերիւրք ամին մերթ ի ծառայուէ բռնաւորաց և մերթ լրկերաշաւղ ազատուէն կալեն Աերակուսացիք, մինչև Հռոմք նուաճեալ զնոսա՝ եղեն միայն աշխարհին իւրեանց զԱերակուսա։

Օ այս ամ՛ յիւրաքանչիւր տեղւոջ պատմեցաք, բաց ի պատմելոցս ասա. այլ քանզի հատուկիսը յայլ և այլ

1 Ալիքերնոսէ ոչինչ գոյ ի ձեռագրաց. Հասա. Բ։

դիրս սփռեալ էն, 'ի գետ համարիմք այսր 'ի մի վայր ամ ած կարճառօտիւ ամփոփել, և զտեղիսն ուր ըստ պատշաճի երկարապատում արարաք՝ առ ընթեր նշանակել, համարէն տեսուչք դիւրահաս արարեալ զկարգ և զցոյդ դուն իրացն։

ԳԵՂՈՆ

Կաբքեդոնացիք միաբանեալ ընդ Վասերքսեայ յարշաւեալ նորա 'ի յունաստան, դիմեցին 'ի վերայ Գունոյ բնակչաց Սկիվղիոյ. և Գեղոն որ իշխեր յայնժամ 'ի Սիրակուսա՝ մեծաւ յաղթութիւն եհար ընդոստ, յաւուր Հաւ կատամարտին Վերմակլեայ։ Եւ Սիվկար զօրավար նոցա անկաւ 'ի մարտին։ Ոչ սորա մահուանէ այլափոխոս տան պատմիչք. վասն որոյ և ես իմոց բանիցս ոչ զհետ երթեալ, մերթ ըստ Գեղոնի՝ ասացի զնա սպանեալ 'ի սիվկիլիացւոց 'ի Հակատամարտի, և մերթ ըստ Լրտոտեայ զնւբովին երթեալ 'ի մարդազեն խարուկին՝ զի մի յետ պարտուցն տեսանիցէ զաւև։ 3520.

Գեղոն զարձ արարեալ յաղթանակաւ, եմուտ անդէն 3525.
միայնակ 'ի ժողով ժողովրդեան՝ պատմել որ ինչ արարն. և միաբանեցին ամենեքեան կացուցանել զնա թագաւոր, և թագաւորեաց զամս հինգ կամ վեց, ուշ եգեալ 'ի բազկենդանութէն և եւթ ժողովրդեանն։

Հոփ. ա. 125.
Ե բ. 219։

ՀԵՐՈՆ ԱՌԱՋԻՆ

Ոչ Գեղոն պայազատեաց երիցագոյնն յեղբարս նորա Հերոն։ Սորա սկիզբն թագաւորութեան յայժ գովելի եր, զոր և Սիմնիդէս և Պինդարոս 'ի հակառակ մտեալ՝ տաղիւք պանծացուցին, այլ կատարածն ոչ հանգոյն սկզբանն եղև. և թագաւորեաց նա զամս մետասան։ 3532.

Հոփ. բ. 225։

ԹՐԱՍԻԲՈՒԼ

Ոչ Հերոնի միւս եղբայրք նորա կարծրդեալ, չաբաստ ախտիւքն և անգթութէն առելի եղև Ժողովրդեան. և թագաւորեալ զամ մի, մերժեցաւ 'ի թագաւորութէ և 'ի քաղաքէն։ 3543.

Հոփ. բ. 227.

1 'Ի Վեր. Իրէնեոսէոյ. Հոփ. ե. 146։

ԱՄԱՀ.

ՄԻՋՈՑ ԱԶԱՏՈՒԹԵԱՆ

Նոյ եւս մեկնելոյ Ծրասիբուղեայ կացին յաղատուէ սերակուսացիք, եւ ընաւ իսկ Սիկիլիա զամն երբ վաթսուն. եւ սահմանեցին ի տօնս տարեկանս զօր ազատուէն։

ԱՐՀԱՒԱՆՔ ԱԹԵՆԱՑՒՈՑ Ի ՍԻՐԱԿՈՒՍԱ

Ի ժամանակին յայնմիկ աթենացիք դրդեալ Ա՛նկիբկիադեայ, ի վեշտասաներորդ ամի պեղոպոնեսական մարտին, դիմեցին պատերազմաւ ի Սիրակուսա. եւ ձախողակի կեաս ընդդէմքն պատահեցին նոյ, ոյ կայտ է։ Հաւ. ե. 21։

ԴԻՈՆԻՍԻՈՍ ԵՐԻՑՆ

3598. Անուանի եղեւ սա յերկարատեւ իշխանուէն՝ թագաւորեալ զամն երեսուն եւութ, եւ առաւել եւս նորանշան գործովքն։ Հաւ. ի. 1-43։

ԴԻՈՆԻՍԻՈՍ ԿՐՏՍԵՐՆ

3632. Ոչերեցն Վիոնիսիոս յաջորդեայ կրտսերն. Վիոնն կարեւոր ազգական նորա ստիպեայ զՊղատոն գալ յարքունիս, եւ մտերմացաւ յոյժ ընդ նմա թագաւորն, եւ խօսէը ընդ նմա յաձախ. այլ ոչ կացեալ ի հանձարեղ խրատս նորա, ետ զանձն ի չարաչար ախտս եւ յանօրէնս՝ որ կցորդ են բռնաւորութեան։

3644. Յաւ պաշարեաց զնա Վիոն, եւ նա փախուցեալ ի դղեակին՝ անկաւ յոտս նորա։

Ասայ Վիոնի սքանչելի առաքինութիւք էին. եւ զնա ալիպոս դաւաճանեաց ի տան։

3547. Յետ երեքտասան ամանց, Ծպտարինոս եղբայր կրտսերոյն Վիոնիսեայ՝ հալածեալ զՎալիպոս, կալաւ զերկեամ մի զՍիրակուսա. եւ առ նովաւ աղմուկք մեծամեծք եղեն ի Սիկիլիա։

3654. Եւ Վիոնիսեայ զայն ժամանակ պարապոյ գտեալ,
3657. էառ անդրէն զթագաւորութիւնն՝ զոր յառաջ քան զամն տասն կորոյս։ Եւ ապա հալածեալ ի Տիմոլեոնէ, խոյս Հաւ. է. 43-85։ ետ ի Կորնթոս։

ԱՄԱՀ.

ՄԻՍԱՆԳԱՄ ԱԶԱՑՈՒԹԻՒՆՆ

Տիմղեան աղատեալ զՄերակուսա՝ կատարեաց զա- 3658.
ւուրս իւր փառաք անզբաղապէս, սիրելի լեալ քաղա-
քացոց և օտարաց, և մեծարեալ յամենեցունց։ Հմմտ. Ֆ. 85-93։

ԱԳԱԹՈԿՂ

Ընդ յետ սակաւ ժամանակի բռնակալեաց անդ Կդա- 3565.
Թոկղ, և արար անլուր անպիտից. և յանդուգն խիղա-
խեալ՝ որպէս դուն ուրեք պատմի ի վէպս, խաղաց պա-
տերազմաւ ՀՄերիկէ. և կալաւ զամուր քաղաքս,
և հար աւար զամ աշխարհն. և յետ բազում իրաց՝ մա-
հու չարաւ կորեաւ, Թագաւորեալ զամս քսան և ութ։

ԴԱՐՁԵԱԼ ՄԻՍԱՆԳԱՄ ԱԶԱՑՈՒԹԻՒՆՆ

Ընդ հանդարտեաց Մերակուսա առ ժամանակ մի և 3713.
բերկրեր ի ցանկալի աղատուէն. այլ նեղեալ ի կարքէ
դժնացոց՝ որ ոչ դադարէին խռովել զխաղաղուէն նորա,
կարգաց առ Պկեւռոս. և երագ յաղթութեամբ ի սկզբանն
քաջայայս լեալ, ապա վըհկալ գտաւ ի յուսոյ. և Պկիւ- Հմմտ. Ա. 166, Ֆ. 193։
ռոս հապճեպ փախստեամբն յաւել զԹշուառուէն։

ՀԵՐՈՆ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ընդ սոսկալ արդարև յանդորրու և ի բարեկենդա-
նուէ եկաց Մերակուսա. զի զերկարատև Թագաւորուէն
գրեթէ անընդհատ խաղաղասիրութիւ վարեաց։

ՀԵՐՈՆԻՄ

Սա հաղիւ կատարեաց զամ Թագաւորուէն. և յետ
վախճանի նորա եղեն աղմուկք մեծամեծք, և Մերակու-
սա առաւ ի Մարկեղեայ։

Զայնմ հետէ ոչ ինչ յիշատակաց արժանի իրք եղեն
ի Մեկկլիա մինչև ցնուաձել նորա ի սպառ. Ընդ Թէ-
պէտ կուսակիցք բռնաւորացդ և օգնականք նոցա կար-
քեդծացիք դեռ ևս պատերազմէին, այլ ոչ ընդերկա-
րեաց մարտ նոցա. զի հասեալ Հռոմայեցիք կալան քա-
վանդակ զՄիկկլիա, որ կիսով մասամբ էր նոցա յառա-

ջագոյն՝ յաւուրց Հաստատուէ գաշնից ուխտին խաղաղութեան առաջնոյ կարքեդոնական պատերազմին։ Օ ի յայնժամ եկեալ բաժանեցան զայն Հառմայեցիք ընդ Հերոնէ, զգեցան ինքեանք կալան, և զկէսն Թողին նմա. և այն ի նուաճել Սիրակուսայ յաւելուա յիշխանութեան նոցա։

ԾՕԴՈՒԱԾ Գ.

Ի կործ պեալոլեին Սիրակուսայ և ի բաբս նոցա։

Հառմայեցիք նուաճմամբն Սիրակուսայ՝ զՍիկիլիա լրիւ իւրով մասին կացուցին. այլ ոչ այնպէս բռնացան ի վերայ նորա, որպէս ասա ի վերայ կարքեդոնացւոց և տպանիացւոց՝ հարկս ծանրացս պահանջելով իբր ի մերոց նահ յաղթեալ իւրեանց և ի պատուհաս պատուէր նոցա։ Սիկիլիա՝ նուաճեալ ընդ նոքօք՝ եկաց մնաց ի նախնի օրինսն և յաղատութեան, և որպէս Թագաւորացն իւրոց հնազանդեր նոցա։ Այլ արժանի իսկ էր մերդասխրութեան և ջորջի. զի նա [2] յառաջ քան զնոմ օտար ազգս ևիզակակից և բարեկամ եղև Հառմայեցւոց, և նախ նա յաւել զփառս աշխարհակալուէ նոցա արտաքոյ Իտալիոյ, և նովաս Հառմայեցիքս զիօրձ առին բերկրութեամբ իշխելոյ օտար ազգաց։ Հազուագիւ ի յաձախասուց քաղաքաց Սիկիլեայ մնադիւթագոյն և հաւատարիմ կային ընդ նոքօք, չքնաղ և զարմանալի սիրով։ Նա աստիճան գործեաց անցից նոցա Ա՝ փրիկէ. և ոչ այնպէս դիւրաբերաբեկին զահաւոր զօրուն Կարքեդոնի, եթէ ոչ Սիկիլեա ամբարանոց անսպառելի և անբոյժ պատսպարան նաւատորմին նոցա լինէր։ Վասն իրի Սիկիլիոյ պարզ նաւ յաւեալ և ի բարեկամուէ ընկալաք։ Թողուլ զնոսա ի նոյն յառաջին օրինն, զի որպէս յառաջ իշխանացն իւրեանց հնազանդէին, նոյնպէս և Ժողովրդեան Հառմայ հնազանդեսցին։

[1] Ջքաղաքս Սիկիլիոյ պարզ նաւ յաւեալ և ի բարեկամուէ ընկալաք։ Թողուլ զնոսա ի նոյն յառաջին օրինն, զի որպէս յառաջ իշխանացն իւրեանց հնազանդէին, նոյնպէս և Ժողովրդեան Հառմայ հնազանդեսցին։

[2] Քան զնմ օտար ազգս յառաջ. Համառօտ եղև. Սիկիլիա յաւեալ բարեկամուէ Ժողովրդեանն Հառմայ. Նա նախ մարզ եկաց աշխարհս, որ փոյթ են ինքեանք յաւելոյ Թեանս. Նա Հարցն մերոց ուսոյց՝ քանի պերճ է իշխել ազգաց օտար ազգս։ Ընդ այն եղև ապա նախ, նեանց մերոց ասպիհան աշխարհս, կալուն յԱ՝ փրիկէ. զի ոչ այնպէս արաք բնիկեին հզօր զօրուքն Կարքեդոնի, եթէ ոչ նա օգներ ցորեկ, նով և նաւատորմիս մերոց պատրաստեր պատսպարան։ Վասն իրի Ա՝ փրիկեացին յաւելուն զնոսա, զքաղաքս Սիկիլեոյ չքնաղ պատկերօք և արձաթոք զարգարեաց։ զի որք ընդ յաղթուէ Ժողովրդեանն Հառմայ ինդայնին, կայցեն առ նոսա արձաթք բազումք յաղթութեանն։

զԱարքեդոն և յաւերէն՝ պարտ վարկաւ բազում ընտիր ընտիր պատկերս և անդրիս յաւարէն յղել ՚ի զարդ քաջացս Սիկղիլեայ՝ որպէս զի որք ՚ի բոլոր սլատ ասրսես լինէին ընդ յաղթուէն Հառմայ, և յարգասիս յաղթուԹեն վայելեսցեն, և կալցին ՚ի յիշատակ արձանս պանծալիս։

Եղեալ եր Սիկղիլիա ընդ Հառմայեցւովք, եԹէ ամ իշխանաք նորա նմանողք եին Սիկղիոսի, տեղեակք օրիցնաց առաջնորդուէ, և երկիւղած ՚ի կատարել զսմա։ Ղեղեցիկ խակ ինքն Հառէ ՚ի կշտամբանն Ա երրեայ, Ջատագովեալ սիկղիլացւոց ։ Օ՜ դիս վկայ կոչելով, ասէ ։ ՚Ձամ իշխանուէս՝ յոր մինչև ցայժմ պատուեաց զիս Ժողովուրդ Հառմայ, որպէս ՚ի սրբուէ կրօնից հրաժայեալ՝ Քանացայ որպէս արժանն էր ընալ զպատաս իմ։ Պանձալեալ կացի, ոչ որպէս պարգև կալեալ զիշխանուէնն՝ այլ որպէս աւանդ յանձնեալ ՚ի ինամս և ՚ի հաւատարմուէ իմ։ և ասպ յորժամ ՚ի Սիկղիա առաքեցայ ՚ի զանձապետուէ, Համարեի որպէս յաշխարՀաժողով տեսարանի յանդիմանն կացեալ՝ ամ ազգաց, և զանհնենսին յիս ակնկռսայց. և զայս զմտաս ածեալ՝ հրաժարեցի ոչ միայն յանօրէն ցանկուԹենց, յորս անտք էաք բաւարք զառածանանն, այլ և ՚ի պատշաճիցն և որ կանրևորքն կարծին։ Նչ այժմ շինագետ կացեալ երդնում՝ ՚ի դիս, զի ծանր է ինձ իշխանուէնս այս. և ԹԷպէտ Թուխ ցին ինձ փառք, այլ վայելչն և բերկրուէ չՀաւասարէն Համապազորդ Հոգոցն և անձկուէց. քանզի ցանկամ ցուցանել զայն ոչ վայրապար կամ առ Հարկի ասանձեալ ինձ, այլ կամաւ և իմաստուԹ։

Ցայժ ՚ի բացեայ եին յիմնասից աստի կուսակալք Հռոմայեցւոց. և առաւել քան զայլ ամ գաւառս Սիկղիա

---

1 Ընդհակ դիք ... հառնեցին կամք ձեր, և ժողովրդեանն Հառմայ, հաստատել զանկուէ և զոյս իմ, զի այնպես զկեանս իմ կատարեցից՝ որպէս ցարգ կեցի յիշխանուէս, որ աւանդեցան ինձ ՚ի ժողովրդենէն Հառմայ, պարտս կրօնից զարգ պաշտամանցս Համարեալ։ Զանձապետ կացի, ոչ որպէս պարգև ընկալեալ զիշխանուէն՝ այլ որպէս աւանդ և պաշտօն։ Ա՜յնպէս կալ զգանձապետուէն ՚ի գաւառի, որպէս Թէ յիս ամենեքին պշուցեալ հայեին. և որպէս ՚ի տեղեակ բանի տեսարանի գանձապետուէ լով, հրաժարեցի ՚ի սպառ յայտ հանդերձ ոչ միայն զժպատուէ ցանկուէց այլ և բնականացն և կարևորաց։ Եւ արդ շինագետ կամ ... և ԹԷպէտ հաձոյ է ինձ պատիւ Ժողովրդանդ, այլ երդնում ՚ի գիս՝ զի քան զբերկրուԹեն յատկապէս ինձ հոգք և վստահք, որ պես զի մի առ Հարկի Թուխցի առեալ ունք ՚ի ինդրոյոց իշխանուէնդ, այլ բան պաշաձի և ՚ի կամաց Ժողովրդանդ արժան նոցն հաստալ։

զիթրձ էառ, որպէս սուղ ինչ յետոյ Ալեկերմն յանդիմանէ զայն ի կըտմբուն Ալերեայ. զի ոչ ինչ ընդհատ էին նոքա ի բռնաւորաց, և ՝ համարէին զխուրձան և զտապար և զիշխանական սպառ հռովմական ինքնակալ ոչ առ այլ ինչ կրել՝ քայց ի հարստահարել ազատուրէ զգաւառս, և յապահանել զահմնաս կարգաց արդարուրէ և համեստուրէ, և որպէս զի մի ինչք, մի տունք, մի կեանք, և մի պատիւ ուրուք առաջի բռնուրեան նոցա անկասկած կայցէ։

Ա.ղդ՝ որպէս յայսմ ամենայնիւ յայտ է՝ եղև Ալերակուսա Թագը ինն յարափոփոխ նորանշան կերպարանուրեց, կամ մանաւանդ ծով ստէպ հողմակոծեալ և մրրկայոյզ, սակաւ երբեք հանդարտ և խաղաղ, և հանապազ կազմ և պատրաստ ի յարուցանել կոհակս լեռնաձեւս։ Եւ յոմանք ի հասարակապետուրեց եղեն աղմուկք այսպէս յերգակարծք, խիտք, սաստիկք և այլատարազք։ Ալերեի անդադար բռնաւորք և մերե զգօն Թագաւորք տիրեին նմա. եր զի ի կամս ազատուրեն անուճ և ապերասան խառնաղանձին Թոդեալ, և եր զի հնուրեն հպատակեր սաստից օրինաց և իշխանուրեան բանին՝ ՝ ի խիստ գերուրէ ի ցանկալի ազատուրի, և որպէս ի վերնոտուրէ և ի մանկասիրեն ինն ի զգաստուրի յուշ և ի հանդարտուրեն փափկութեր։ Որպէս առ Վիրինիսը՝ տարեն և որգւով, և առ Լգաթոկղիս և Հերոնիմեաս, որք անգթուրեն ատելի և գժոխի եղեն ամենեցուն. և ընդ հակառակն՝ առ Վեղոնիս և առ Վիրինիս և առ Տիմոլեաս, և յաւուրս Հերոնեանց՝ երկոցունս և կրտսերոյ, որ սիրելի եին ամ ժողովրդեան, և մեծարեալ յամենեցունց։

Ա.ղդ զինչ այսմ ծայրայեղ անյափուրեց պատճառք։ Ի.նչպէս և յողդոյզ և յերկերուրէ բարը սիրակատաղացոյն՝ բնիկ տիպք նկարագրին նոցա՝ ի ներքս խառներ, այլ տիրագոյն պատճառք՝ որպէս ինձ Թուի եին ի կարգ տեսչուրեն նոցա։ Օ.ն յաղնուապետուրեն և ի ռամկապետուրեն խառնեալ՝ բաժաներ ի ռամիկն և ի ծերազոյսն կամ յաւագանին։ Լաւ ոչ մէտ ինն ի միջի եր ի ամենեցուն, և զի մի առաջի ագահուրեն քո և յանգգնուրէ անկասկած կայցեն արարք ուրուք, կամ առն փակելոյ կամ կենդանի պատրաստ պարեալ, կամ պարկեշտուրե ազգի և տոհմի քո և ամենայն ազգականաց քոց յամրի։ ԿԻ։ Ի ՎԵՐ։

1 Եւ ոչ ածեր զմեռս, զի խուրձը և տապար և սասո մեծի իշխանուրեան, և ամենայն օրէն պատուոյ ոչ տուան քեզ առ ի բրտնանալ նոքօք, և կոխել զնմ խոչ արգարուն և հանճառուն և պատշաճից, և յաւար հարկանել զինչս

կշիռս հաւասարութիւնք երկոցունցն զորութիւնք. որով մերթ յայս և մերթ յայն կոյս հակեալ զառաջանեալք ՚ի խիստ և յանագորոյն բռնաւորուն, կամ յանսանձ յանպայման և ՚ի համարձակ ազատուել ։ Այլ ՚ի խուովել ամ կարգաց պետութեան, փառամոլք ՚ի քաղաքացոյց պարապ գտանելին տիրապետելոյ. և կիսք առ ՚ի յանկուցանել զժողովուրդն յիւրեանս և առ ՚ի թեթևացուցանել զլուծն՝ հեղուածք խմաստութիւք արդարութիւք և սիրով վարելին զիշխանութիւն. իսկ յարաքարոյք պեղծանելին յանօրինագոյն ոճիրս բերա- նաւոր և անողորմ տիրապետուել, պատճառանօք անկու- րուստ պահելոյ զբռնակալ իշխանութիւնն ընդդէմ հնա- րիւք քաղաքացոյն՝ որք ՚ի նախանձ ազատուել զամ նեն- գութիւն և անօրէնութիւն օրինս համարեին ։

Վարձեալ և այլ կրձիմք էին տեսչութիւն Պիրակուսայ և պատճառք ստէպ խռովմանց ։ Ո ի յիշխին հանապազ սիրակուսացիք զքաջայաղթ արութիւնն ընդդէմ ահաւոր զօրուն կարքեդոնացոց, և զաշխարհակալութիւն և զա- հարկութիւն զինուց իւրեանց մինչև ցամաքս Կարքեդոնի, ոչ՝ հարեւանցի ինչ՝ որպես յետոյ ընդդէմ աթենացւոյ, այլ յերկարատև և ընդ բազում դարս. և այնքան իրօնա- տացեալ ՚ի զօրուն իւրեանց ընդ ծով նաւատորմատն և բազում զօրօք, զի ՚ի ժամանակի արշաւանացն Պարսից Այլեադ՝ խնդրելին հաւասարել աթենացւոց կամ քա- ժանել ընդ նոսա զծովակալութի ։ Այս մեծութիք՝ արգասիք վաճառաշահութե՝ յաւելուին զերծոտութիւն նոցա և զամ- բարտաւանութի և զսաստ իշխանական. հանդերձ սոքիմբք և մեղկեին զնոսա, և առ ամ աշխատութի և վաստակ տաղտուկս առնկին ։ Ա՛արտաբախօսք տիրաբար իշխելին նոցա, և ամ ժողովուրդն կախեալ կային զնոցանէ. սաս- տիկ ևեթ և փաղաքշանաց անսային ։ Այս թեպետ ար- դարասէրք էին ՚ի քնե և մարդասէրք և հեզք, այլ խռով- արար առենաբանիցն հրապուրանօք մղեալ զառաջա- նեին ՚ի կարի իսկ բռնութիւնս և յանդգնութիւնս, և երբ- ցուրջեալ ապաշաւէին ։ ՚Ի կալն ինքնիշխան՝ համար- ձակ ազատութիւն վաղ զեղծանէին յանձնահաճ կամս ՚ի յախուռն բերումն և ՚ի բռնուն, ՚ի դէպ ե ասել թէ և ՚ի մոլեգնուն ։ Ոսկ ի նուաձելն ընդ լծով վասք և վե- հերոտք էին, նկուննք և նուաստք մինչև ՚ի տորկութի ։ Ա՛այց ՚ի բարւոյ և ընտրութիւն բռնի ստիպեալ ծնեալքն և մնեալք յազատութե, այլ նախանձ չէին ՚ի նոսա՝ այլ նուաղեր ևեթ, երբեք երբեք ընդոսանուելն՝ որպես յօրհասական թմբրութենէ

սեթափեալք, և զշղթայսն խղեալ, նոքօք՝ եթէ օրէն լցէ ասել՝ հարեալ սատակէին զշղթայիչսն զանիրաւս։

Հայեցեալ ևեթ ի կարգս պատմուճ սիրակուսացւոց՝ ի մէտ առնումք, զի՝ որպէս Վաղրա յետ ժամանակաց զՀռոմայեցւոց ասէր՝ և համարձակ ազատուճ և ստրկաբար ծառայուճ՝ չկարէին տանել՝ այսմ իրի համատառաջնորդաց էր ի միջասահմանին ունել զնոսա, և որպէս ազատս զնոսա թողեալ՝ իբր թէ սպասաւորել ևեթ նոցա ի խորհրդականուճ օգտակարացն, և արբանեակել ի գործ։ Վաղ գիտացին զայս Թագաւորքն և իշխանք, զորոց ասացաքն, առ որովք Սիրակուսա եկաց խաղաղ և հանդարտ, հլու իշխանուճ և հնազանդ օրինաց։ Այսպա ուրեմն աղմուկք և խռովուճք յանհմտուճ առաջնորդաց քան ի յողդողդ բարուց ժողովրդեանն յառնախեին ի Սիրակուսա. զի իշխանք ոչ գիտէին զիշխեցելոցն զմիտս յանկուցանել լիւրեանս և որպէս զոգիսն, որ կարևորա գոյն Թագաւորաց և իշխանաց գիտուին է։

1 Իշխելոց ես մարգկան՝ որք ոչ ձակ ազատուճ կարեն տանել։ կարի ծառայուճ, և ոչ համար- Տաւ. պատ. ես. ձշ։

ԳԻՐՔ ՎԱՄՆ ԵՒ ԵՐԿՐՈՊԻ

ՀԱՐԱՑԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՑԱՂԸՐԴԱՑՆ

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻ

Յերկուս պրակս զգիրս զայս բաժանեալ, յառաջնումն պատմեալք զիրս Մկրտչատայ արքայիկ պատմագրոյ, յերկրորդումն զթագաւորութենէն Պաղոմեայ Լաթիւրայ, և զվիճակագրայ երևելւոյն, յոր յանգի պատմութիւն Յունաց։

ՊՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

Ինչ սա զմիջոց ժամանակի վաթսուն ամաց թագաւորութենէն Մկրտչատայ, և զերից և աւելի ամաց. յերեքհազարուերեքհարիւր ուվեցերորդ ամի Աշխատայ մինչև յերեքհազար իննհարիւր քառասունևերրորդ ամն։

ԳՕՐՈՒԱԾ Ա.

Ծնաւ Պտղոմէոս Մկրտչատայ յերկրորդամուկնէ ի Պանտոս, և ոչնչել զԱպատովիկ և զԼիւսիանիա՝ հալածեալ անտի զնոսա. և հռոմայեցոյց հասարակել զնոսա անդրէն. և յաղագս հոգորելոյ Մկրտչատայ ի գեմ առաջ զամ հռոմայեցիս և ընդալոյս, որ էին ի գործն Լաթս՝ Լաբիէն պատերազմին հռոմայեցոյց ընդ Մկրտչատայ, վասն փրելոյ նորա ի գործն Լաթս և ի յոռնասան, և Լաբիէնս ևս նոաձելոյ. և Մեղայ զբռավաթ կալ պատերազմին, և պալաղրել և առնուլ զՆբենս. և երեխին յաղնուելն ընդդեմ զբռավարսն Մկրտչատայ մնծաս պատերազմս, և ի լըբրդրտոնն ամ պատերազմին ելիանել ի խաղաղութիւն. և յաղագս մաթենադարանին Նբենայ, և Լբրեպոդելի մաթենիչն՝ զրոս եա Աղլա գանել ի Հռոմ։

Սկիզբն պատմուճ Մկրտչատայ Լուսատորի արքայիկ պատմագրոյ, որ զամս իբր երեսուն ընդ Հռոմայեցիս ժուժկալեալ ի մարտի, եղև անուանի։ Լու եր նա յաբքունի ազգէ, յորմէ Թագաւորք բազումք ընդ բազում

ԱՄ ԱՀՀՆՒ ժամանակս յայնժամ եղեալ ի Պահառս, և առաջին ի նուագանէ՝ ըստ սմանց ի վիպագրաց՝ եկաց Աբուսաւղ, մի յեօթանց իշխանացն՝ որք զԱրդն սպանին, և թագաւորեցուցին ի վերայ Պարսից զԱրտաշէս որդի Վաղարշայ. և Վաղարշ ետ նմա փոխարէն զՊետոս։ Այլ ոչ ոք զԱբուսաւղ ընդ եօթանեսին իշխանան համարի, և եթէ բազում իրօք՝ զի էր նա հնձն որդի Վարդհէ Աբրաքարզան, ոսոխն Վաչեքայ ի գահակալէ Պարսից, զոր թագաւորեցոյց ի Պետոս Հայր նորա կամ եղբայր՝ ի սփոփանսն տրամաբանէն ընդ նախամեծար ընտրութիւն Վաչեքայեայ։ Այլ որդի ի Տօրէ կալան զթագաւորութիւն մինչև ցեօթնեւտասն ազգ. և վերստասներորդ թագաւոր եկաց Միհրդատ Արշակատոր, զորմէ խօսիմք։

388ո . 124 Մ է ն ա . Ի ԹԷ ՓՈՒՔ. Ա ԳՈ Ի Մ Է Ն Հ Ր Տ Ա Ր . 177։

Արկոտասան ամաց էր Միհրդատ ի թագաւորել իւրում։ Մինչ չև մեռեալ էր Հայր նորա, եցոյց զնա փառաւորել ընդ նմա։ Այլ Միհրդատ ընդ գահակալելն սպան զմայր իւր և զեղբայր. և որպէս սկսաւն նոքունպէս և կատարեաց զթագաւորութիւն իւր։ Եւ ինչ ի սկզբան թագաւորելն սորա գործք պատմին. բայց միայն զի կատաղեկ արարեալ զմի ի զօրավարացն Հռոմայեցւոց՝ կալաւ զՓիւլգիա, և ժառանգէր զայն. և յետ ոչ բազում ժամանակի բարձին զայն ի նմանէ Հռոմայեցիքն, յորմէ սկիզբն եղև Թշնամւոյն նորա ընդ նոսա։

3913 . 91 Յ ա ռ ա ջ ի Ն . Լ Ը Ե . Ի . Ս Կ Ր Բ Տ . Ժ Ը . 340։ Գ լ ո ւ խ . Ի Մ Է Ն Հ Ր Տ Ա Ր . 176։

Իբրև Աբիտրաթ արքայ կատաղովացաւ մեռաւ՝ սպան Միհրդատ զերկոսին որդիս նորա, ոչ խնայեալ ի մայր նոցա ի Լաոդիկէ քոյր իւր։ Եւ կալեալ զկապադովկիա՝ կացոյց անդ զմի յորդւոց իւրոց՝ որ դեռ ևս մանուկ էր, և կոչեաց զնա Աբրիարաթ. և զԿորդիոս նոյնպէս կացոյց աստիկան նմա, հաւատացեալ ի վերայ աշխարհին։ Եւ զարհուրեցաւ Ակիմաիդէս արքայ բիւթանացւոց ի զօրանալ Միհրդատայ, թէ գուցէ ժամանակաւ և զաշխարհ իւր գրաւեսցէ. և զտեալ մանուկ մի ձարտար ի կեղծաւորութեան, համբաւեաց զնա երբորդ որդի Աբրիարաթայ. և զի լաոդիկէ, զոր յետ առն նորա մեռանելոյ կին արար, սոխպեաց վկայել զնա որդի իւր. և առաքեաց զնա ի Հռոմ՝ օգնական ի թիկունս կալ նմա յատենի, և պատասպարան լինել խնդրուածոյ սուտ որդւոյն։ Այլ ծերակոյտն իբրև լուաւ զդատաստանն, զերկոսին կողմանն ևս գատապարտեաց, և հրովարտակս զնախադովկացիս ազատ կացոյց։ Այլ նոքա ոչ յանձն առին անտեղւոյնէ կալ. և հրաման ետ նոցա ծերակոյտն՝

ընտրել իւրեանց Թագաւոր, և ընտրեցին զԱրիոբարզան՝ որ էր աշխատասէր և պատուական յաղթօղ։ և պատուեր տուաւ Ալեքսանդր, որ այն ինչ զիշխանուն ատենակալելն կատարեր, ածել Թագաւորեցուցանել զնա։ Նայց Թեպետ և զայս պատճառս առին հեռանալեկը արշաւանացն, այլ կամին նմանն առնել զԱրիստրատ, որ երթայր և զօրաց նայր և զանձիտեցուցանէր զնոսա։ Նոյնպէս և կատարեաց Ալեք- 3գ14 · 90
սանդր՝ ի միւսում ամի զպատուէրն։ և հարեալ զազգումն ի կապադովկացւոց, և զազգմանցնոյնս ևս ի Հայոց՝ որ յօգնուէն նոցա եկեալ էին, հալածեաց զՎորդիոս սուտ Արիաբաթան հանդերձ, և Թագաւորեցոյց զԱրիոբարզան։

Մինչ գեռ Ալեքսանդր էր առ Լիբիա գետով, եհաս առ նա Որոջազ՝ աղգաւ պարթև՝ հրեշտակ Ամբակայ՝ արքայէ, կռել ուխտ բարեկամէնէ ընդ հռոմայեցիս։ Նոյնպէս և հրամայեաց Ալեքսանդր զնա՝ արկանել աթոռս երիս ի խորանին, մի Արիոբարզանայ՝ որ անդ էր, և միւս Որոջազայ, և ի միջի զիւրն։ Այդ որոյ բարկացեալ ասպա Թագաւորն Պարթևաց ընդ Որոջազ՝ թէ ընդէր խմնարձեցաւ առաջի խորհուրդ հռոմայեցւոցն, եւ սպանանել զնա։ Նոյն նախ Պարթևաց ընդ հռոմայեցիս էղեն իրք։

Ալեքսանդր ոչ իշխեաց յայնժամ հակառակ կալ Թագաւորութեն Արիոբարզանայ. այլ ոխս մերձեալ պահէր ի սրտի ընդ հռոմայեցիս, և խնդրէր պարագայ վրէժ խնդրելոյ ի նոցանէ։ Նոյնպէս և խորհուրդ կալեալ առնել թէ կամս հաստատութեն, միաբանեաց նախ ընդ իւր զՏիգրան գինծազօր արքայն Հայոց։ Օ հայաստան աշխարհ Սիւրեաց. է. 531։ կալան նախ պարսիկք, և ի նոցանէ առին զայն մանկտեղ նայիկ. ապա յետ Ալեքսանդրի մեռանելոյ եղև մարդ աշխարհին Պարսից։ Նոյնպէս և առ Թագաւորութէ Ալնտիոքոսի մեծի՝ Արտաշիաս և Օ ադրիադր զօրավարք առաքեցան անդր, որպէս Թուի՝ ի կուսակալել։ Նոյնպէս և ի պարտել Ալնտիոքոսի՝ միաբանեցին ընդ հռոմայեցիս, և հրովարտակաւ նոցա Թագաւորեցին՝ բաժանեալ յիւրեանս զաշխարհն։ Նոյնպէս էր Տիգրան, զորմէ ասացաքն, յաղթէ Արտաշիասայ։ և կալաւ նա միահեծան զԱյս, և զինու զօրութիւն նուաձեաց աշխարհս բազումս չուրջանակի, և կանգնեաց Թագաւորուէն հզօր։ Նոյնպէս ետ նմա Արիստրատ զդուստր իւր Կղեոպատրա կնութէ, և միաբանեաց զնա

1 Ուր էր Մինուա երեսուն։

ԱՄԱՀՆՒ ընդ իւր ընդդէմ Հռոմայեցւոց. մինչև դալիսն կռիլ նոցա ընդ միմեանս, զի զնոմ երկիրն առեալ պատերազմ- մամբ կալցի Մինդատ, և զդերին նոմ կոչիւ Տիգրան։

3915 • 89 Այս սկիզբն արար գործոյ պատերազմին Տիգրան, հա- լածեալ զԼուկիոսէ զՊոռպէոսէ ի Պապագոնիայ՝ զոր Հռոմայե- ցիք ետուն նմա ի ժառանգութիւն, և կացոյց անդ զԱրիա- բաթ որդի Մինդատայ՝ ի ժամանակին յայնմիկ ի կո- կոմիդես արքայ բիւրաժանացուց մեռաւ. և Թագաւորեաց անդրանիկն նորա Համանուն հօր իւրոյ, որպես անկ իսկ էր նմա Թագաւորել Կայց Մինդատ յաղոյ ընդդէմ նորա զՈկրատ զեղայր նորա կրտսեր, որ պատերազ- մաւ հալածեաց յաթոռոյ զեղբայր իւր։ Այս արքայք երկ- քեան հալածեալք եկին ի Հռոմ՝ խնդրել օգնուն ի ծերակուտէն. և հաձոյ թուեցաւ ծերակուտին գործա- ցանել զնոսա յաթոռ. և առաքեաց զԼուկիլլոս, և զԼենիոս Թագաւորեցուցանել զնոսա։ Այս իբրև Թա- գաւորեցուցին՝ խրախուսեցին զնոսա արշաւել յերկիր Մինդատայ, և խոստանային զօրավիգն լինել նոցա. այլ նոքա ոչ իշխեցին տալ պատերազմ ընդ նմին սահ- մանակից։ Այլ Լիկոմիդես տիպեալ ի պատգամա- ւորացն իսկ՝ որոց խոստացեալ էր արձակել բազում վան Թագաւորելոյ անդրէն, և ի պարտատերացն ևս յա- սեական հռոմայեցւոցն, յորոց գանձս բազումս յայն սակս ի փոխ առեալ էր, չկարաց ի տեղ Թախանձա- նաց նոցա հրաժարել. և ասպատակեալ յերկիր Մինդա- դատայ՝ զնմ արձակավայրն մինչև ցԱմաստրիս քաղաք ապականեաց, և դարձեալ աւարաւ՝ հատոյց զմնոն ինչ պարտուցն։

Եւ ինչ զանխուել էր ի Մինդատայ՝ Թէ յումէ չար- ժեալ դրգեցաւ Լիկոմիդես արշաւել յերկիր իւր. և քաջ կարող էր հալածել զնա ունելով զօրս բազումս կազմ և պատրաստ, այլ ոչ խըղտեցաւ՝ որպես զի ինա- սասպարտք գոցին հռոմայեցիք, և իբրամբք տացէ ընդ նոսա պատերազմ։ Այս սկսաւ աղերսական յանդիմա- նութիւն յղել առ զօրավարս նոցա ի ձեռն հրեշտակաց, որոց առաջնորդ էր Պղեղոպիդաս. և բողոքէր զՀռոմայե- ցւոց վասն գործելոյ նոցա ոչխտիցն եդելոց, և մանաւանդ զի ձեռն տային Լիկոմիդեայ ոխերիմ Թշնամւոյ իւրոյ։ Խօսեցան և հրեշտակք Լիկոմիդեայ, և բողոք կալան զՄինդատայ։ Իսկ հռոմայեցիք չև ևս կամեցեալ յայտ յանդիմանութիւն Թշնամի կամ բարեկամ լինել, ետուն տարտամ պատասխանի՝ Թէ ժողովուրդ Հռոմայ ցան-

կայ ընդ խաղաղութիւն Ինչրդատայ ընդ Աղեքսիոսիեայ. Քայց Ինչրդատ չհանդարտեալ այնու բանիւ՝ խաղաղ գոյց փութով զզօրս իւր ի Կապադովկիա, և վերստին հալածեալ անտի զԱրիոբարզան, Թագաւորեցոյց զԱրիոբարթ զորդի իւր որպես միանգամն։ Եւ առաքեաց հրեշտակս առ զօրավարս Հռոմայեցւոց՝ տալ ընդ անձին պատասխանի, և դարձեալ բազում ունել։ Յոսեցաւ Պեղոպիդաս և ասէ. Ինչրդատ զժողովուրդ Հռոմայ ընտրէ իրաւարար, և չղեաց նա հրեշտակս ի Հռոմ։ Եւ յորդորէր զնոսա մի նախ քան զպատեր ձեռնարկել ի գործ, և մի յանդուգն միտ ի պատերազմ՝ որ մարթէիր ածել ի վերայ նոցա չարիս։ Կապա եթէ ոչ արասցեն նմա իրաւունս, անձամբ անձին կարող է առնել։ Հռոմայեցիք ցասուցեալ ընդ խրոխտ համարձակուն նորա, եւտուն պատասխանի՝ զի հանցէ Ինչրդատ զզօրս իւր ի Կապադովկիոյ, և մի և նա նեղեսցէ զԱրկոմիդէս, և մի զԱրիոբարզան։ Եւ Պեղոպիդաս հրամանն եւտուն վաղ միւնել ի բանակէն, և մի և նա դառնալ անդրէն մինչև հնազանդեսցի Ինչրդատ։ Եւ նմին օրինակի և զայլ հրեշտակս ընկալան Հռոմայեցիք։

Կրկնեցաւ ասել մարտ, և զօրավարք Հռոմայեցւոց ոչ և նմայն հրամանի ժողովրդեան կամ ծերակուտին. և Ինչրդատայ կամք կատարեցան։ Եւ այլ նա ի բազում ժամանակաց երկնեալ զպատերազմն՝ բազմայուսանէր նիզակակից, և միաբանեաց իսկ ընդ իւր ազգս բազումս։ Եւ ին ի բանակի նորա ի քսան և երկուց ազգաց զօրք այլալեզուք, և ընդ ամենեսին բնիկ բարբառուն նոցա խօսեր համարձակ առանց սայթաքելոյ։ Եւ զօրքն ամ էին քան և հինգ բիւրք հետեւակաց, և չորք բիւրք հեծելոց, և կառք գերանդազէն հարիւր և երեսուն, և նաւք չորեքհարիւր։

Նախ քան զպատերազմն պատրաստեալ Ինչրդատայ զզօրսն, խօսեցաւ ընդ նոսա բանիւք բազմօք առ ի խրատ խօսել զնոսա ընդդէմ Հռոմայեցւոց, և ասէ.[1] Ով եւ ժամանակ է ընտրելոյ ընդ պատերազմ և ընդ խաղաղութիւն. Հռոմայեցիք նախաձեռն առնեն ի մարտ, և ոչ տան պարապ խորհելոյ. Ժամ է արդ պատերազմի և չայեթուէ. և անշուշտ է մեզ չայեթութիւն, եթէ նուիճ քաջութիւ որով բազում ուրեք և ի մեծոյ ընդ Հռոմայեցիսդ

[1] Հռոմաւորեցի յոյժ վիրաւորեալ Մարկոս Բրուտոս Բանիլ ընդ ձեռամբն հերոսաց, որ Յուլիոս Մուսզիլ ի գիս առնուլ. ասէ, զի երբեմն մնծ ի Տրոեան Պոմպեոս։ Մարսիլ տեսուչ Նոր։

իսկ պատերազմեցայք ի Խուժաստիա և ի Կապադովկիա՝ բեկեալ զզօրս նոցա և հալածեալ, և աստ նոյնպես պատերազմեալք։ Էգիա դէպ ժամանակ, և դիպողազգին քան զայս չկայ՝ մինչ ի միջերկրայս Իտալիոյ մնալեալ աստ պատակէ պատերազմ, և Հռոմ՝ ի համազգի պատերազմ պատակալ, և քանակ կիմբրացւոց զօրաց հասեալ ի Վերմանիոյ՝ հեղեղատեզ զամ Իտալիա։ Էրդ ժամանակ է ընկէզեալ վերոյիշեալ հասարակապետութիւն՝ որ մինոյ ընդ փառս Թագաւորաց, և երդուեալ իսկ ի բառնալ զթագաւորելն յամ երկրէ։ Էայժ դիւրին է պատերազմն այս քան զոր ընդ ահագին անապատս սառնապատն Ալկիւթիոյ արուբ բազմաս հարեք։ Էերկրի բերրի ընդ բազիս բեհառն երկնաս երթայք պատերազմել, ուր քաղաքք Հռոմ և բազմագանձք պատրաստեն ձեզ աւար։ Էպա մանաւանդ անյադ զօրաքաղուն բդեշխին, անողորմ խըլատուել հարկահանից, և ժողովրդեանք անիրաւութեն գառատաւորաց, գաբշի յանուանէ իսկ Հռոմայեցւոց, և ձեզ դէտանին կալեալ սպասէ որպես ազատարարաց։ Օ հետ իմ եկայք, ոչ ի պատերազմ՝ այլ յաներկիւան յաղթուել և յաւարառուել։ Էյս ամ զօրքն ձայնիւ ահեղ ազաղակեալ խրախուսէին քաջ և հաւատարիմ կալ։

Էյս կազմեցին Հռոմայեցիք բանակ երիս զօրօքն՝ որ էին նոցա էայլ և այլ կողմանս փոքուն Էսիոյ. միումն առաջնորդեր Կասիոս կուսակալ կողմանցն պերգամացւոց, միւսումն Էլուխիոս, և երրորդին Պոպիոս փոխանակեալ զնեխի՝ կուսակալ Պամիիզեայ։ Էյս միայ միայ էին չորք բիւրք զօրաց ընդ հեծեալ և ընդ հետեւակ։ Վարձեալ և Նիկոմիդեայ էին հինգ բիւրք հետեւակաց, և վեց հազար հեծեալ։ Էայլ անհրամանն ի Հռոմայ, օրպէս ասացաք, սկսան զպատերազմին. և անզգուշութեք և անհմուտ առաջնորդութեք նոցա՝ երեքին էս բանակք բեկան էայլ և այլ Հակառս, և Պոպիոս և Էլուխիոս

1 Ա՛յլ պատերազմ առաջի կայ. զի չեք քաղցրահաճ օգ քան զանասկանն, և ոչ երկիր արգաւանդ և ոչ քաղաքաց ցանկալի չատնախուն։ Ի ձմեռնամուտն առաւել քան ի վերնոյրսն անցուցանիք զեզ զաւուրս. գիտելոյք ի պատերազմ գիւրագոյն արգելք եթէ ձմեռայն ատաւրաւ ոչ գիտեմ։.... Ասիա սպասեալ միայ, և իրր թէ ձայնէ զձեզ առ ինքն. այնքան ապահովն են նմա հռոմայեցիք յափըշտակութիք փոխանակաց բդեշխին, գրամամբ հարկահանացն (*), և զրպարտութիք։ Էյսոքին։

(*) Գրամամբ հարկահանաց յայտ առնի ի ձեռն վաճառուն զինւոյ այնոցիկ որ չկարին կամ չկամ ոչ կատարանին. և հարկահանն յափշտակին զնա վաճառին նոցա և զպատասխանի. զրպարտութիք նմա զարդ ամբաստանեն։ Այլ և փոքրին զինւոյ ձեռնտու կամ ոչ կամ ձառանգ։

գերեցան, և կրեցին զնա նախատինս։ Այլ զԱկուիլիոս անհնարին ճշմամանօք նախատակած արար Քրիստոս որպէս զառաջնորդ մարտին. զի եւ հեծուցանել զնա յԻէր, և իբրև ի հանդիսի անցուցանել զառաջեաւ զօրացն և ի տեսիլ նշաւակի ամ ժողովրդեան, և բրնաղեսցէ զնա անձամբ զանձն յանուանէ քարոզել։ Այլ եւ վարել զնա Հետի շղթայակապ ձեռամբ ի ձի, և արկանել ընդ բերան նորա կապար հալեալ. և մեռաւ ի տանջանսն։ Օ սա միտիլինացիք չարաշուք ներհուպք մատնեցին Քրիստոսի ի ժամանակի հիւանդութեան, յորժամ էին առ նոսա հաստատել յառաջելն։

Ա ԱՀԱՒՈՐ

Նայց Քրիստոս զանն յանկուցանելոյ լինքն զսիրտ ժողովրդեանն ի համբաւ մարդասիրութեան իւրոյ՝ արձակեաց զամ Հոյնս գերեալս, տուեալ նոցա և զպաշար Ճանապարհին. և զՅուդան այնուհետև եթող զդրունս ամ քաղաքաց, և յամենայն կողմանց գային ընդ առաջ նորա ձայնիւ ցնծութեան, գովելին և օրհնելին զնա, և կարգային խնամող և հայր ժողովրդոց, ազատարար Լիբիոյ, և զանհնարս անուանս Աֆրիկեի աստուածոյն տային նմա. հայրի նմանագոյն, զի քան զամ Թագաւորս ժամանակին արբեցող էր, յոր և պարծէրն իսկ անձնահաճութեամբ, և մեծ փառս համարէր՝ զի արբեցութեն ոչ զգիտէր։

Դիոդ. Տուղ. Վոգ. 401։ Ագաթ. Հ. 213։ Կիւ. Դ փոխ. 4։

Պլուտարք. Իրոյ. 624։

Աթիմբէք առաջնով յաղթութեքն կալաւ զԱֆրիանէս լրիւ իւրով հալածեալ անտի զԱֆրիկիդէս, և զՕթոբիա և զԱիսիա՝ զորս այն ինչ մարդ կացուցեալ էին հռոմայեցիք, և զ նիկիա և զՄամիիլիա և զՄամիիլիա գոհիա և զայլ քաղաքս գաւառս։ Այլ ի Սարատոնիկիա քաղաք հանդիպեալ Անմիանայ օրիորդի, վասն չքնաղ կերպարանին էառ զնա ընդ իւր։

Յաղագ 88 Ագաթ. 185, Կիւ. Ֆռնէս. օր. Հ.

Յաղագի լեալ Քրիստոսի, զի հռոմայեցիք և ամ իտալացիք՝ որ վասն իրաց ինչ էին ի փոքրն Ասիա՝ հնարս խորհէին գաղտ ընդդէմ իւր, և Ակեսոս քաղաքի՝ ուր էր՝ հրովարտակ արար լաւելեայն առ գաւառապետս, և առ աւագանին ամ քաղաքաց փոքունն Ասիոյ՝, կոտորել ի միում ժամանակի աւուր զամենեսին զնոսա, և մի ի կանայս խնայել, մի ի մանկունս և մի ի ծառայս. և զդիակունսն Թողուլ անթաղ, և զինչս նոցա Տատոնել յայրընտիս, կամ սպանոցայն տալ. և որ Քրիստոնեայն զնոսա կամ ապրեցուսցեն զոք ի նոցանէ՝ տուժ եսցին

1 Այս ի միում աւուր ընդ ամ հռոմայեցիս եւ սպանանել և զԱկեսոս յայնչափ քաղաքս պատգամս աւեալ, կիւ։

ԱՄԱՀ.ՆՔ. տոյժս ծանուսնս, և որք գուշակն լինին Թագուհելոցն՝ վարձս ընկալցին։ Այլ գերեաց ազատուելն խոստանալ՝ որ զտեառս իւրեանց սպանանիցեն, և պարտապանաց սպանողաց փոխատուացն իւրեանց՝ կիսոյ պարտեացն Թո-
Ագաթ. 106։ Զ.Ագ. ղուելն։ Ա.ՔԻԴ եթէ ընդ վէպս իրացն խոկ զարհուրեալ սոսկ
Յ.Ա. Ղազար. Նախ.ժք.ՔԲ. կայ անձն, խոկ որպիսի՞ արհաւիրք եղեն ՚ի գաւառսն՝ յորժամ անգթութեամբ հրամանն կատարեր. Այլ սպանան ուր բիւր ՚ի կտորածին ընդ հեռամայեցի և ընդ խռովե-ցի. եւ՝ որ գրեթէ կրկնապատիկ զոսկանեալսն համարին։

Ա.ՂԴ եղև Ա՚ինչդատայ Թէ են գանձք բազումք ՚ի Սով և առաքեալ եբարձ զայնոսիկ. և են գանձքն Ղէսպատ-
Ագաթ. 186։ Դեպոտ. Հայոց. 402։ բայ եգիպտացւոց դէմ յոյնն, որ մինչ պատերազմէրն ՚ի փիւնիկէ ընդ որդւոյ իւրում Ա.աթիրայ՝ եդ զնոսա անդ յաւանդի. բայ յայնցանէ գոսա անդ և ուր հարիւր քանքար, ՚ի Հրեից բնակեաց փոքուն Ա.սիոյ տուեալ ՚ի պահեստ վասն ահի պատերազմին։

Պլուտարք. Ի Սիլլա. 458։ Ագաթ. Ի Մե. հրտոպ. 188։ Ուր միանգամ ՚ի համաշխարհական կոտորածէն Ա.սիոյ ապրեցան՝ անկան ՚ի Հռոդոս, և ընկալան զնոսա հռո-դացիք ինդուէ՝ պատսպարեալ զնոսա յամբն. զի թէ-պէտ և եկեալ պաշարեաց զնոսա Ա՚ինչդատա, այլ վաղ մեկնեալ անտի մազապուր լինէր ՚ի նաւամարտէն՝ յո-բում զազգումն ՚ի նաւայն կորոյս։

Ա՚ինչդատա յետ նուաճելոյ զԼիբոքն Ա.սիա, առաքեաց ՚ի յունաստան զԱ.բդեղայոս զմի ՚ի զօրավարաց իւրոց, և ընդ նմա երկոտասան բիւրս զօրաց։ Այլ եաւ նա զԱ.-Թէնս, և նստաւ անդ, և անտի պատուէր տայր զօրացն ընդ այն կողմն։ Այլ որչափ ժամանակս կայր անդ՝ միա-բանեալ զազգումն ՚ի քաղաքաց և ՚ի պետուէճ յունաս-տանի ընդ Ա՚ինչդատայ։ Այլ Ա՚ինչդոս՝ զայսոսիկ ամբեան յաԹենացւոց՝ նուաճեալ հնազանդեցոյց նոցա. և զա-ւանդս սուրբս, զգանձս որ անդ ՚ի պահեստի կային ՚ի կղզւոջն, գարձոյց ՚ի նոսա ընդ Ա.բիստիոն՝ զօրս ՚ի ձեռն տուեալ նմա երկու հազար ՚ի պահ արծաԹոյն։ Այլ Ա.բիստիոն էր աԹենացի, խմաստասէր յեպիկու-րեանցն. և երկոքումբք հազարօքն կալաւ զՍիմ իշա-նուի Ա՚ԼԹէնս, և անագորոյն բռնաԹէք սպան զազգումն ՚ի քաղաքացոյնս, և զազգումն մատնեաց ՚ի ձեռս Ա՚ինչդ-գատայ որպէս կուսակիցս հռոմայեցւոց։

Ցգ17. 87 Ա՚ինչ դէտ այսոքիկ էին, առաքեցաւ Աիղղա ՚ի վերայ Ա՚ինչդատայ. և չու արար փութով ՚ի յունաստան հնգե-քսումբք լեգէոնօք, և գումարտակօք քանի մի, և հեծե-լովք. Այլ եր յայնժամ Ա՚ինչդատա ՚ի Պերգամոն. բաշ-

խեր բարեկամաց իւրոց գանձս և բարձս և այլ ազգի ազգի պարգևս։

Ի հասանել Ալիղայ ի յոտնատան՝ բացին բնակիչք ամ՛ քաղաքաց առաջի նորա զդրունս, բայց միայն աթէնացիք նուաճեալ ընդ լծով Ք.րիստիանի բռնաւորին՝ հաւատակ կացին նմա, ոչ իբրեանց կամաւ։ Եւ Ալիղայ մտեալ Ա.թտիկէ, և երկպնդեալ զզօրս իւր, կիսացոյց հրաման ետ երթալ պաշարել զՔ.րիստիոն Ա.թէնս, և զկէսս առեալ ընդ իւր խաղաց ի Պիրէոն ի նաւահանգիստն՝ որ էր օրպէս միւս այլ քաղաք, և անդր անկեալ էր Ք.ղբեղայոս՝ յօսացեալ յամուրն, զի կէն նմա քաղաքայնոցն բարձրաբերձք իւր քառասուն կանգնաչափ. շինուած հաստատայոյզ՝ զոր կանգնեաց Պերիկղէս ի ժամանակի պէղոպոնէսեական մարտին, յորժամ ամ՛ յոյս յաղթուէն ի նաւահանգստին էր, և ամրացոյց զայն ամ՛ ամրութիւբ։

Ոչ ինչ երկեաւ Ալիղա ի բարձրութէ պարսպացն. այլ զազգի ազգի կազմածս մեքենայիցն յառաջ մատուցեալ հարկանէր զնոսա, և ստէպ ի վերայ յարձակէր. և եթէ վայրկի մի երկայնամտեր, առանց պատերազմի նուաճէր զամրացն՝ որ ի նեղ մեծ կայր առ սովոյ։ Ք.ղ նա վաղվաղեալ գառնալ ի Հռոմ, և երկուցեալ՝ թէ գուցե այլազգ ինչ իւրք դիպիցին, յանձն կառ զանձնայն վտանգ և զաշխատուն և զձախս՝ զի փութով վճարեսցէ զպատերազմն։ Լծոյ զամ սպառազինութէն և զկարասէ մարտին, ի սպասաւորուէ և եթէ մեքենայիցն ջորիք երկու բիւր անգադար աշխատէին. և ի սպառել փայտից ի յանգս նորոգուէին մեքենայիցն՝ որ խորտակէին կամ խարխլեալ աւերէին ի ստուար ծանրութէ բեռանցն, և այրէին ի հրձգութէ թշնամեաց, ձեռն էարկ Ալիղա յանառաւ սուրբս, և ետ հարկանել զքաղաք ծառաստուհոյս երկուստեք ձանապարհացն Ա.կադեմայ և Լ.կէոնի, որպիսի արտաք ոչ գոյին յարձակավայրս, և ոչ ծառք գեղեցիկք իբրև զնոսա։ Եւ կոտրծանեաց զպարիսպս բարձունս կցորդուբն Պիրէոնի ընդ քաղաքին, առ ի կանգնել աւերակօքն պատնէշս։ Եւ քանզի արծաթ բազում՝ պիտոյ էր նմա վասն պատերազմին, և վասն յինքն յանկուցանելոյ զզօրսն և խրախուսելոյ զնոսա ա. ւատ պարգևօք, ձեռն էարկ ի գանձս անմատոյց մեհենացն, և ետ բերել Ա.ղպիդաւրեայ և Ա.ղիմպեայ զչքնաղ նայ և զանկալն նուէրս գիցն, և զրեաց ի Դ.ղելփիս առ Ք.մֆիկիտիոնս և ասէ. Ընդեալ առ իս զամ գանձս աս-

առաջոյդ՝ բարւոք և խնամուբ գործիցէք , զի ապահովագոյն կացցեն առ իս . և եթէ հարկ լիցի ծախել ինչ յայնցանէ , յետ պատերազմին հատուցից : Այս զկապիս փոխեսցէ , զի ՚ի բաղեկամաց իւրոց , արձակեաց ՚ի Վեղփիս բառնալ բերել զամ գանձն կշռով : Որպա հասեալ ՚ի Վեղփիս երկեաւ ձեռն արկանել ՚ի նուէրսն սուբբս , և ողջոյր առաքի Քրիստիկոնացոց վասն հարկի հրամանին . և ամենք ՚ի միբձակայիցն յաւելին թէ ձայն Քոլոզոնի քաջերն լսելի լինէր ՚ի խորոց սրբուն թեցն . և կապիս հաւատացեալ այնմ , կամ առ յորդոր երկիւղածուն թէ գրեաց զայն առ Աիղղա : Ինչ Աիղղայ ծաղր արարեալ զդիւբահաւանուն թեան նորա , եւս պատասխանի . Օ արմանամ թէ չգիտիցես , զի երգ՝ խնդուն է նշանակ , և ոչ բարկութեան և ցասման . առեալ բերջիր զգանձդ համարձակ , և լեր աներկիւղ՝ զի ձեզ է աստուածոյն , և կամակար Քոլոզի զդոսս :

Պլուտարքոս ասէ պատճառս առեալ , ցուցանել զերբ տիրն ընդ նախնի զօրավարս հնազանդեսցոյ և ընդ այնոսիկ՝ զորոց աստ խօսի՝ Նախնիք վաստակօք ևեթ քաջութեամբ հաւաքեալ , և հաստատեալ բարւոյն միայն ուշ եդեալ , առանց վատ և անարժան հնարից իշխելին և միջոցոյ եղեն զօրացն : Ինչն նոցա զօրք խնամոյնքն քաջնակիրթք և հմուտք , որք առ գամ մի և անյաղթ կատարելեցն զպատուէր զօրավարացն : Արդարև խրախուցիչ , ասէ Պլուտարքոս , վերնէ և միջնամուխք մուծք , այլ անշուշտ և հաւնոսք կենօք , և ամ պատրաստեալ իրրև զառզուման : Ոչ ինչ աւելի քան զկարևոր և զարդար ծախս ՚ի սպաս պաշտամանն իւրեանց ծախելին ՚ի գանձուց աշխարհին , առաւել ամենի համարեալ շռայլել զդրամն քան երկնչել ՚ի թշնամեաց : Այլ այս ամ յոյժ պլաղդ գործեր ՚ի ժամանակին , զորմէ խօսիմք . զի զօրավարք հնազանդեսցոյ՝ փառամոլք և վեղեք՝ հարկաւ որպէս գերիք եղեն զօրացն , և զնոյ առնուին ՚ի նոցանէ զապառնութեամբ՝ լցեալ զագահելն նոցա յորդ պարգևօք , և յաչս նոցա՝ ներելոյ անօրինութեանց զարդար պատուհասիւն զանց արարեալ :

Այնչ իսկ կարօտ էր Աիղղա գանձուց առ ՚ի յագեցուցանել զդրամն , բայց մնասականգ ՚ի ժամանակին յայնմիկ առ ՚ի կատարել զպատճ պաշարմանն . զի յոյժ կարևոր համարէր զայն ՚ի փառս և յաւգնական իւր :

՚ Իսկ նոքա ապջայազունք սրախ , և ՚ի ծախս սակաւապէսք էին :

զի կամէր առնուլ ի ձեռաց Աիւդրտատայ զքաղաքն, որ միայն մնայր նմա ի յունաստան խափան անպիղծ հռոմայեցւոց Ասիա, և բառնայր զնմա յայս յաղթուէ. և Աիւդ զայ հարկ էր կողակոր գառնալ յետուստ, ուր անհաւ բադոյն Թշնամիք մնային նմա Աարիոս և կուսակիցքն նո ցա. Դարձեալ զի խեռայր ևս ընդ Աբիտիրնի բռնաւորին, որ զօրհանապազ բանիւք կսկծելոք երկնծանէր զնա և զկին նորա զԱեսելլա։

Ա կարեմ ասել այք հզօրագոյնք և աստուածագոյնք զըստան, պաշարողք եթէ պաշարեալքն. քանզի երկուստեք զարմանալի քաջութիւն անյողդողդք մարանդիին։ Պաշաբեալքն ստէպ ի դուրս յարձակեալ, Հակառուս պայմանաւ տային պատերազմ. և լինէր Հարուած մեծ, և Թիւ անկելոցն երկուստեք գրեթէ Հաւասար։ Դայց ոչ էր մարթի պաշարելոյն այնու զօրուք զդիմ ունել, եթէ ոչ Հասաներ նոցա առեալ օգնուն ի Ռոմէ։

Ա նահապարագոյն երկնոցա մատնիչք երկու՝ սորուկք աթենացիք, որ էին ի Պիրէոն. քանզի միաբանեալ ընդ Հռոմայեցիս, կամ առ յօժարուէն ընդ նոսա, և կամ զի յառնուլ քաղաքին ապրեսցին, գրեալ ի գունտ կապարեայ զնմ որ ինչ ի ներքս անպք անցանելոյն՝ ձգէին զայն պարսատկաւ առ Հռոմայեցիս. և նմ Հանձարեղ խորհուրդք Աքսէղեայսի, որ Պիրէոնի պահ ունէր, և Աբիտիրն քաղաքին, ի գերև էլանէին։ Խորհեցաւ առ պա միահամուռ նմ զօրուք յարձակել ի Թշնամիս, և մատնիչքն գարձեալ ի գնտակ կապարեայ ազդ արարէին՝ Թէ վաղիւ յայսմ ժամու անկցի հետեւակազօրն ի պատ նէշակ, և այրուձին ի վերայ բանակիդ։ Ա Աիպտա գա բան նոտուցեալ, հնար վանեաց զյարձակեալսն։ Դարձեալ և նաւք ամբարբերք յանցանէին գիշերայն ի քա ղաքն, որ ի սով մեծ կային, ըմբռնեցան մատնուք։ Դայց աթենացիք յայն նմ վիրաս ոչ ինչ վճռեալ, առ ի ծա բար կռուիլն։ Օ կիս ի պարսպամարտ մեքենայից Թշնամեացն այրելին հնարիւք, զայս կեանսփոր ականա հատուք ներքուստ ի վայր կործանեալ խորտակին։

Ա ինչ նուազ քան զԹշնամին ձգնելին հռոմայեցիք. զի ականս հատեալ ընդ երկիրս մինչև ի պարիսպն, և զհոն ի ներքուստ ի բաց պեղեալ, ի մէնթս փայտեղէնս գՀիմունան կալան. և խանձ արկեալ և կուպր և ծծումբ և խճուճ բազում, մեքենայն ի բաց։ Դ իբրև նեցուկքն այրեցան, փլուզեալ նստաւ աՀպկին գղորդմամբ մանն մի մեծ պարսպին, և ընդ խրամանն լայն գիմկին ի ներքս

հռոմայեցիք։ Բայց մարդն յերկարեաց յերկոցունց կողմանց անպարտելի, մինչև հարկ եղև հռոմայեցւոց յետս ամիսիլել. և ի վաղիւ անդր դարձան անդրէն ի նոյն տեղի։ Բայց աթենացիք գիշերային փութացեալ խրամակարկառ արարին զպարիսպն, մանկամէտ որմածեալ ի խոռեալ տեղւոջն. և անչնար եղև հռոմայեցւոց առնուլ զամուրն։

Եւ Աիղղայ վհատեալ յայցողդողդ դիմակալութենէ ամրակամացն, խորհուրդ կալաւ՝ ոչ եւս՝ ի վերայ յարձակել, այլ սովով նուաձել զՊիրէոն. և էր ի ներքս սով սաստիկ յոյժ, և չափ գարւոյ վաճառէր հարիւր դրամս կշռոյ. և ոչ միայն զխոտ գալաք, և զարմատս՝ որ շուրջ զամրոցաւն էին, այլ և զշաղիղ ձիոց և զմաչկ ի կօշկաց խորշեալ ուտէին։ Եւ մինչ ամենեքեան տալին, բռնաւորն շուայտեր ի խրախճանս. և մատեան ուսագնին և քուրջն, և անկեալ յոտս նորա աղաչէին՝ գթալ ի վերայ ժողովրդեանն, և խօսել ընդ Աիղղայ ի խաղաղութենէն. այլ նա տիպօք ի բաց վարեաց զնոսա։

Եւ երբև յանչնարս եմուտ, ասպա խնդրեաց դուռ առնել զինուոց, և առաքեաց հրեշտակս առ Աիղղա՝ Դոքա եկեալ, փոխանակ կարևոր հրեշտակուէն և ազերասանաց՝ սկսան գովել և պանծացուցանել զնենոփոն և զչանդրոս և զնահատակութենէն աթենացւոց ընդդէմ Պարսից. և Աիղղայ տաղտկացեալ՝ ոչ էտ նոցա այլ եւս բաղմացուցանել զխօսս, այլ ասէ. «Ցերեք ձարտարապետք, առաքեալ զդեղեցիկ Ճառադ՝ դարձայք ի տեղի ձեր, զի ես Յ[1]Թենս ոչ ի լսել զնահատակութենէն նախնեացդ առաքեալ եմ, այլ ի պատուհասել զազգատմբս։

Մինչ դեռ հրեշտակքն յանդիման լինէին Աիղղայ, լսեաք մտեալ ի քաղաքն՝ լուսն զի խօսկին ծերք ոմանք ի կերպարիկոս. ՝ Թշնամանեալ զընտանւոցն՝ զի ոչ կացուցաներ պահ կողման պարսպին, ընդ որ մարթէր թշնամեաց ելանել ի քաղաքն սանդղովք։ Եւ դարձեալ արանցն ի բանակն, պատմեցին Աիղղայի որ ինչ լուան։ Իսկ հրեշտակքն դարձան ընդ[2]ուն։ բայց Աիղղա ոչ անփոյթ արար զզրոյց լսեացն, այլ ի նմին գիշերի եւ անձամբ գնեալ զտեղին. և տեսեալ զի արդարև դիւրամատոյց էր, հրաման ետ կանգնել սանդուղս. և յարձակեալ ընդ այն, կալաւ զպարիսպն գիւրին պատերազմաւ, և եմուտ ի քաղաքն։ Եւ ոչ էտ հրձիգ առնել, այլ եթող զայն

1 ի հրապարակն ՊՐՒՆՏ։

յատուր զօրականին. և գտան բազում ուրեք ի տունս ԱՄԱՀ. ՆԳ
խաչագործեալ մանրիկք մանրգան ի կերակուր: Այլ
եղև նահանջիւ մեծ արեան: Ի վաղիւ անդր եաս Սիղղա ի
ձայն քարոզի վաճառել զգերին, և քաղաքացոցն ապրե-
լոց ի սրոյ զօրականացն չնորհեաց ազատուիլ: Այնմօրիկ և
զպիշնաբերդն պաշարեաց. ուր Այրիստան, և որ ընդ նմա՝ ի
ներքս ամրացեալ էին, վաղ ստիպեալք ի սովոյ և ի ծա-
րաւոյ՝ անձնատուր եղեն. և բռնաւորն Հանդերձ Թիկ-
նապահօքն, և որ իշխանք ի նմանէ կայեալ էին, ի մահ
մատնեցան:

Չետ ոչ բազում աւուրց կալաւ Սիղղա և զՊիրեան,
և այրեաց զամն ամենայն նորա, և զքնարան՝ որ էր փի-
լոնի անուանի Հարտարապետին հրաշակերտս: Ապա Այր-
քեղայոս նաւատօրմիւն փախեաւ ի Մունիքեա, ի միւս
այլ նաւահանգիստ Լատինկեայ:

Այն առաջիկայ ձմերայնւոյն Մինդրատայ 3918. 86
Տաքսիլ, մի ի զօրավարաց նորա, անցեալ ընդ Թրակիա Պլ-ոթար. Ի
և ընդ Մակեդոնիա՝ եհաս ի յունաստան բազմութիւն ոտան Սէդր. 461:
բիւրուց հեռակաց, բիւր հեծելովք, և ինքնասուն զե- Ադդ. 196:
րանդազին կառօք: Այլ Այրքեղայոս եղեալ Տաքսիլեայ
էր յայնժամ ի Մունիքեայ նաւահանգստին. ոչ հեռա-
ձայր ի ծովէ, և ոչ կամէր պատերազմել ընդ հռոմայե-
ցիս, այլ յերկարաձգել զգործ պատերազմին՝ զի սպա-
ռեսցին համբարք նոցա: Վասն էր խորհուրդն, և կաթ-
ղին իսկ համբարք Սիղղայ, մինչև ստիպեալ ի սովոյ
մեկնեցաւ Լատինկէ, և եանց ի գաշտաւայրս Հեռով-
տոյ յերկիր բարի. և անդ եկին յարեցաւ ի նա Պրաեն-
տոս: Այլ համախմբեալ երկաքանչիւր զզօրսն, կալան
Լատինք ի գաշտին լեառն մի պարարտ և ծառա-
խիտ, և առ ստիւք նորա խաղայր վտակ: Այլ երբև բա-
նակ կազմեցին, էառես գնացս Թշնամին՝ զի սակաւք էին,
քանզի էին միահամուռ հնդհատասան հազար հեծեալք և
հինգ հարիւր հեծեալք, և ստիպեցին զԱյրքեղայոս
զօրապետք նորա դիմել ի պատերազմ, և մեծաձայ
խանձանօք հաւանեցուցին զնա: Այլ վաղվաղակի յա-
ռաջ խաղացեալ՝ ծածկեցին զգաշտն կառօք և երիվա-
րօք, և բազմութիւ զօրաց՝ որոց ոչ գոյր Թիւ. զի համա-
խրմեալ զօրք երկուց եղեալ էին, եղեն բանակ աշէղ. և
այնուհետև և աղաղակ բազմաձայն ազգացն և բիւրաւոր
զօրաց՝ որք պատրաստեին ի պատերազմ, և շուք և պերճ
ձուլեին կազմածոցն, և ամ ինչ աշաւոր էր: Այլ չողիւն
ոսկեձաձանչ և արծաթափայլ ձոխ զինուցն, և մեզայն

և սկիւճացի վառապանացն երին պայծառ ընդ նշոյլս երկաթոյ և պինդոյ խառնեալ, որպէս վայելատակունք զաչս տեսողացն շլացուցանէին, և ընդուին արշաւօքք զգիան։

Օ, աշխ հարեալ հռոմայեցւոց, ամրացան՝ի պատնէշս իւրեանց. և ոչ կարացեալ Միղղայ յորգորանօք և աղերսիւք քաջալերել զնոսա, և ոչ կամեցեալ բռնի զաշխատելոյն մղել՝ի պատերազմ, հանդարտեաց երկայնամտելով դժոխքսբերը Ձգամբ նախատանաց և երգիծանաց քարբառոսացն։ Եւ այսպէս արշաւեցեալ առաջի նոցա, զի և ոչ կարգաց պատերազմի զգուշանային. սակաւք յոյժ՝ի նոցանէ կային մնացին՝ի պատնէշս, այլք ամենեքեան ցանկուցեալ աւարին դունդ դունդ ասպատակեալ գնային հեռի բազմերեայ Հանապարհաւ. և շուրջ Քանակի աւար հարեալ աւերեցին զքաղաքս։

Իակ Միղղա զայրանայր՝ի տեսանել զկորուստ քաղաքաց դաշնաւորացն առաջի աչաց իւրոց, զոր յարձակմամբ միով մարթեր խափանել. և խորհեցաւ հնարս, վաստակեցուցանել անհանգիստ զզօրն՝ի ջրադարձս Ակեփեայ փոքու գետոյ՝ առ որով բանակեալ էին, և՝ի պեղել խրամս լայնատարածս՝ պատճառանօք ամրուե. այլ՝ի միտս խորհէր, զի ընկճեալ՝ի ծանր վաստակոցն՝ յանձն առցեն զվտանգ մարտի։ Եւ յաջողեցաւ խորհուրդն. զի զաւուրս երիս անհանգիստ աշխատեալ զօրացն, ապա ի[ր]բրև անցանէր Միղղա ըստ սովորութեն այց առնել գործոցն, ձայն բարձեալ ինդրելոյն գալ՝ի պատերազմ։ Եւայց Միղղա ոչ գիւրաշաւան եղև, այլ՝ի տեղի Թամխանձել նոցա և՝ի յաւելուլ յեռանդն, ապա հրամայեաց գէն առնուլ և խառնոյց զնա՝ի վերայ Թշնամեացն։ Եւ խառնեցան Ձակատքն առ երեսս. բայց Թշնամիք բազմունք զօրաց կալեալ էին զնեծամուռ սեպատեալ գագաթն Լաւրենայի լերին, որ Ձգեր երկայներ Ձգեկեկ հռոմայեցւոց, և եր պատապարան նոցա՝ի հարուածոց։ Եւ[ր] երկու քերթողիք եկին առ Միղղա, և խոստանային հալածել զնշխամին՝ի տեղւոջն ամառ ջրկատիս միով փոքու ընտրելոց զօրաց. և ետ նոցա։ Իակ ինքն Ձակատեցոյց զզօրս իւր, և գՀնծելազօրն յաջ և յահեակ Թև բաժանեաց, յաջումն ինքն կացեալ, և գձախոյ Թևն տուեալ Աուրենայ։ Եւ Վալերա և Աքոնիոս սիոս փախստոդք նորա յերկրորդում կարգին զօրավարեին, Աքոնիոս՝ի ձախմէ յօդնուելն Աուրենայ, և Վալերա յաջմէ յօդնուելն Միղղայ։ Եւ երկոքինք զնոյր

այրուձին բարբարոսաց ընդ մեհենակալէն հետևակս, և ոլորտայսյր գայր ի բաց պաշարել զերկրորդ կարգ ձա-
կատուն ի Թիկանց. յայնժամ քերթողացքն երկոքեան փոքու ջոկատիւն որուամ զօրավարէր Իրտիոս՝ Տասին կալան զվէլուխ Մաուրիոնի լերին անտս ի Թշնամեաց. և յանկարծ արձանացեալ կացին։ Իսկ բարբարոսքն զար-
հուրեալ և խուճապեալ՝ անասպարեզին ի փախուստ. և մղեալք ի միմեանց ընդ զառ ի վայր լերինն՝ գահավէժ անկանէին առաջի Թշնամեաց, որք ի բարձանց հա-
սեալ ի վերայ նոցա սուսեր յագեր՝ Տալածէին զնոսա. և կորեան անդ ի լերինն արք իբրև երեք հազար։ Իսկ
ապրեալքն ի նոցանէ, կէսք մտանեցան ի ձեռս Պուրե-
նայ՝ որ այն ինչ ձակատեալ գայր, և կալեալ զառաջս նոցա՝ արար կոտորած մեծ, և կէսք խառն ի խուռն ի բանակն դիմեալ՝ անկան ի կարգ ձակատուն, և ապրեալ խռովեցուցին զզօրս, և լցին խուճապաւ և արհաւրօք. և Տարկ եղև զօրագլխաց անդրէն ձակատս յարդարել, և մի ի գլխաւորս պատճառաց պարտուԹեանն մարտին եղև յապաղումն այն։ Օ այն աւուրն խռովուԹեան պատեհ գտեալ Պիղոյ՝ յարձակեցաւ զօրուքն ի վերայ նոցա, և սպանեալ ընդ միջոց երկուց բանակացն, արգել զաւե-
րած գերանդազին կառացն։ Օ ի կառքս այս ընդ եր-
կայն ասպարեզս զօրաւորք են՝ Թափ և սաստկուԹ առեալ շարժմամբն. իսկ յանձուկ միջոց՝ ուր չէք ընԹացիկն աս-
պարէզ՝ անպիտանք են և անգործ, որպէս զիորձ առին յայնժամ բարբարոսքն։ Օ ի այնպէս յամր և դանդաղ առաջին կառքն յարձակեալ գային, մինչև հռոմայեցւոց աղաղակաւ և մեծաձայն ծաղրս յետս ընկրկեալ զնոսա անասչափ՝ ձայն տային այլս յառաջ անել, որպէս ի հռոմ ի կառաբշաւս կրկիսին տօնելոցն էր։

Իբրև գերանդազին կառքն ի բաց վարեցան, ապա Տարան ընդ միմեանս Տակատքն. բարբարոսքն զերկայնա-
ձիգ նիզակսն յառաջ մատուցանէին՝ մածեալ ընդդեմ ընդ միմեանս, և վաՏանափակ պատսպարեալ անԹափանց ի Թշնամեաց. իսկ հռոմայեցիքն զտեգս ի վայր եդեալ, և սուսերքն զնիզակս Թշնամեաց ի բաց վարեալ, Տուպ մատ-
չէին ի նոսա՝ կռուել կատաղաբար։ Իսկ ի տեսիլ յա-
ռաջամարտիցն և՛և այպրանային, զի զբազմուԹիւն սերը-
կաց այս Տզեւտասան Տազար գործուցեալ ի նոցանէ զօ-
րավարքն Թագաւորին խոստմամբ ազատուէ, ընդ սպա-
ռազին Տետևակս կարգեալ էին ի Տակատուն։ Սորա մեծաձայն պնդուԹիւն և յանդգնուԹիւ կացին առաջի Տարուա-

ԱՄ ԱՀՆԲ ծոց հետևակազօրացն Հռոմայեցւոց անսասան. զի այնպէս կարծր և ստուար էին գունդք նոցա, որ ոչ կարացին Հռոմայեցիք հերձանել զնոսա կամ ընկրկել, մինչև մեհեակապէս հետևակք՝ որ յետ նոսա նոցա կային՝ նետիւք և պարսաքարօք խոցովեցին զնոսա, և ի փախուստ դարձուցին: Իսայց Ա.բգեղայոս զաջ թևն յառաջ մատոյց, պատել զահեկան Հռոմայեցւոց. և Ալամէնսիոս պիւրն ի կողմանէ ածեալ մատուցանէր: Իբրև զայն եւս Ա.բգեղայոս, դարձոյց ի նա զերկու հազար այրուձին՝ զոր ածէր. և Ալամէնսիոս երկուցեալ ի հարուածոյ բազմաց հեծելազնդին, տակաւ ի լեառնն ընկրկէր. քանզի հեռացեալ յոյժ ի բանակէն, ի վտանգի կայր պաշարելոյ ի Թշնամեաց: Իսայց Աիղղա ի Թիկոնս եւ Հաս նմա մնասանք աջոյ թևին անխոնջ զօրօք. և Ա.բգեղայոս ի փաղշն՝ որ ելեալ դիմանէր՝ իրագէկ եղև, և Յողեալ զԱլամէնսիոս՝ գարձաւ յաջ թև, ուստի այն ինչ մեհենալ էր Աիղղա, զի թերևս յաղթեացէ նոցա. քանզի էին առանց զօրավարի: Հայիւժամ և Ջաբսիլ էած ի վերոյ Աուրենայ զհետևական պղնձապատս. և յաղաղակէ զօրացն երկուասեալ՝ մերձակայ լերինք հնչէին. և տապալ կոտեալ վարանէր Աիղղա թէ յո դառնայցէ. լաւ վարկաւ դառնալ ի տեղի ուր էր զառաջինն, և պահել զաջ ձեռն Ա.բգեղայոսի. և զԱլամէնսիոս չորիւք գումարտակօք յղեալ յօգնութիւն Աուրենայ, ինքն ինապէտութիւն եհաս յաջ թև, մինչ պատերազմին անդ զօրքն ընդ Ա.բգեղայոսի, և մարան յերկայնութեան կողմանց կայր անպարտելի: Ա.յլ երբեմն տեսին զնա զօրքն, խրախուսեալ յերեսաց զօրավարին՝ հարին խորտակեցին զգունդս Ա.բգեղայոսի, և ձիգ զնովս մեալ փախստէից՝ հալածեցին զնոսա:

Օ այն յաղթութեն մեծ կալեալ, եհաս ապա ստիպոյ յօգնութիւն Աուրենայ, որ և նա յաղթօղ լեալ էր, և պարտեալ զՏաքսիլ. Ա.ւ համախմբեալ զզօրսն երկաքան ի միասին հալածեցին զփախստեայս. և բազումք ի բարբարոսաց անկան ի ձակատամարտի տեղւոջ, և բազմագոյնք ի փախստին կոտորեցան դիմելոք ի բանակն. և ի բաղաքիւր մարդկանէն՝ բիւր մի ինացին տալեալք, փախուցեալ ի Վաղկիս: Իսկ ի հռոմայեցւոց չորեքտասան արք կորեան, և ի նոցանէ եւս երկուբն գարձան ընդ երեկս. զայս այսպէս գրէ Աիղղա ի գիրս ի[շ]ատակացն:

3919 · 85 Աիղ ի Տրդատ մեծի յաղթութենէն՝ արար ամեն խաղաղութիւն ի Յունաց ի Պարսս, և ի մերձակայ քաղաքաց յունաստանի ած մարտաղիս բաշխել զմիջանակն. զի ընդ [Թե-

բայիս յաստուցեալ էր անհաշտելի։ Այլ զկնի երկրին Նոյա առեալ նուիրեաց Պետեհեայն Լպտղոնի և ողմպիա կանն Լբամադոյ, զի յեկամտիցն անտի նորոգեացեն զնմա սպաս արծաթի՝ զոր եբարձ ի սեհենաց նոցա։

Մինչդեռ այն լինչ կատարէին խաղքն, աղգ եղև զի ա աղերիոս փիլակոս՝ որ ի հակառակորդացն էր, զի ի ժամանակին յայնմիկ սաստիկ բորբոքեր հուր հակառակուեն Մարիոսի և Միտղայ, եկաց բդեաշխ, և գայր հասանէր ի վերայ նորա զօրօք ընդ ծովիկ յանիսական՝ իբր ի վերայ Մհերդատայ դիմեալ։ Այլ չոլ արար վաղվաղակի ի ճնեսաղիա, որպես Թէ ընդ առաջ նորա գնայր. այլ ի Մելիտէա՝ լուաւ համբաւ յնմանէ կողմանց, զի միւս ևս բանակ Թագաւորին մեծ և հզօր քան զառաջինն ասպատակեալ աւերեր զնմա երկիրն զկնի իւր։ Վհանգի Պորիղայոս եկեալ հասեալ ի Վաղկիս բազմութիւն նաւացս, ուրհնուն հազար սպառազինս քաջ պատերազմողս, զքաջակիրթս յնմ զօրացն Մհերդատայ, ած Թափեաց ի Ռէոմահա, և տիրեալ յաշխարհն՝ ծովայր Վհողայն, տալ ընդ նմա պատերազմ։ Ասայ Թէպետ և Լբբելայոս ջանայր շրջել զնա ի խորշդրգոյն, պատմեալ նմա զնմ իրս պատերազմին՝ յոր այն լինչ պարտեալն էր, այլ ընդունայն եղեն խրատք նորա և աղերսական յանդիմանութիւնքն։ Մակայն վաղ ծանեաւ Պորիղայոս, զի բարբ ի խնամատեաւթիւ տայր զնորհուրդն։

Օ դաշան Վրբանիներայ ընտրեաց ասպարէզ մարտին. անդ Միդղա փա հրամայեաց հատանել աստի և անտի, զի մի՛ ի լայնածաւալ դաշտին համարձակ կարասցէ խառն այրուձին Թշնամեաց, այլ ի ձահիճն մնդր հեռանայն։ Ասայ բարբարոսքն դիմեալ ձիարձակ ի վերայ գործաւորացն՝ հալածեցին զնոսա, և զգունդս զօրաց՝ որ պահ ունէին նոցա՝ ի փախուստ դարձուցին։

Իբրև զայն եաես Միդղա, վազեալ ի ձիոյն և յափշտակեալ զվի ի գրօշաց, ընդ մէջ փախստեից յարձակեր առ Թշնամիս, և գոչէր. Ման, ո հռոմայեցիք, փառք են այս մեզ. բայց դուք որոյ Տարցանիցէն Թէ ուր Թողիք զզօրավար ձեր, տուք պատասխանի՝ Թէ յՈլբռմնեան։ Իսկ զօրքն ամաչեցեալ ի հշտամբանացն, դարձան կատաղաբար ի Տարուածս, և վանեցին զզօրս Լբբելայոսի. նոքա կարզաւորագոյն ևս Ձախատեալ անդրէն դարձան, և վերստին վանեալ յօրովք ի նոցանէ քան զառաջինն կորեան։

1 Բաշտ ի փիւռեփ յաբեսին Թէոդոսէ։

Ի վախճան անդր ի ծախել առաւօտուն հաց Աիղղա զղջայ իբր մերձ ի բանակ Թշնամեացն, կատարել զպատրաստութիւն. և յարձակեալ ի վերայ այնոցիկ, որ արտաքս էին նախաձեռն առնել մարտի և հալածել զզօրս ծառայոց, սաստկապէս հարեալ գարձեալ զնոսա ի փախուստ։ Իսկ յաղթիկ փախստեից արշաւիրքն անկան ի ծովեալ զօրսն. և ոչ ուրուք էր խնայեալ կալ ի պահ բանակին, եմուտ անդր Աիղղա խաւն ի խուռն ընդ փախստեայս, և կալաւ զայն։ Ընդ եր տեսանել զՀերձեան ներկեալ յարիւն, և զծովացն լցեալ դիակամբք, և զբազմամբոխ զօրագ Թշնամեացն անկեալ յայլ և այլ Հակառակ մարտին։ Իսկ Ալբերեայոս ի լճին Թաթուցեալ ընդ երկար, վերծաւ ասպ ի Պաղկիս։ Իբրև այս ամ գաւժական եհաս Միհրդատայ, զասէն մեծի հարաւ. այլ ոչ վհատեցաւ այնն հնարագէտ. զօրաժողով լինէր, անդրէն զբանակն կազմէր։ Բայց կասկածեալ թէ գուցէ ի ձախողութիւնէ ժամանակին ապստամբութիւն կամ նենգ անձին իւրումն զօրիցէն՝ որպէս միանգամն, յառաջագոյն զգուշացաւ՝ սպանեալ անդ Թուխթէ զամենեսին յորոց խնդրոյ, և ոչ ի կարևոր բարեկամն խնայեալ։

Պլուտարքոս. էՄԱրտ. 466։ և էԼուկուլ. 495։ Աստ. 204։

Ընդ որ ընդ նոսա յուսահատեալ, փիմբրիաս որ առաջնորդեր անդ զօրացն Հռոմայեցւոց, եհար զընտիր միացեալոց զօրաց նորա, և զփախստեայս հալածական տարաւ մինչև ի գրանս Պէրգամայ՝ ուր նստէր Միհրդատ. որ փախուցեալ անտի ամրացաւ ի Պիտանա քաղաք Յովհաննէսեայ ի Տրովադա։ Ընդ որ հշեալ նորա հասեալ փիմբրիաս պահարեաց զբաղաքն ընդ շուրջ. այլ զի չէին նմա նաւք առ ի պաշարել զայն և ընդ ծով առաքեաց առ Լուկուլլոս, զի եր նա յայնժամ նաւատորմիւն Հռոմայեցւոց ի Միջերկրեայ ծովն, և ասէ. Ընդ ժամ է ստանալոյ քեզ պարծանս յաւետեսական, ձերբակալ արարեալ զՄիհրդատ զանզերծանելին ի ձեռանէ քումէ, և վհատել զմեծ և զկարևոր պատերազմս։ Բայց փիմբրիաս և Լուկուլլոս էին հակառակ կողմանն կուսակիցք, և ոչ յանձն էառ Լուկուլլոս զործակից լինել նմա. և փոխեաւ Միհրդատ ընդ ծով ի Պոնտոսն զերծեալ ի ձեռաց Հռոմայեցւոց։ Ալ զնայեալ մեծ, որ ծանուցաւ տուչ մեր եղև նոցա պատճառք. որպէս պատահի յաճախ՝ ուր հաղարապետք և զօրավարք անմիաբանք իշխեսցեն. որք զօգուտ աշխարհին ասպետ առնեն, զնմ մի հակառակորդացն յաւելցին փառք։

Նա ասա Յուդայեցս եհար զտղամիկ նաւացին Մինդ դատաւ, և երկիցս պարտեաց զնա մեծաւ յաղթութիւն՝ ի զօրամարտին յոյժ ամենեցուն. զի պատերազմական արուեստիւնդ ոչ աչն ունէին ի նմանէ։ Իշխանքն նա զառաջինն հասանն ի հրահանգս Նարատարևսացւոյ եւ, և ի ժամանակի գանձապետութեան Լիսիա՝ ոչ ինչ պատերազմ մղեցաւ ի մարզն յայն. բայց բաւականութեամբ հանգարտ նոքա ոչ կարօտացաւ վարժից փորձոյն, որ ոչ ուսանիցէ այլ բազմութեամբ ժամանակաւ աշխուղն։ Նայց զվերին փորձոյն յեղանակաւ ինն այլազգ եղիւք։ զի ընդ ամենայն ձանապարհն և ի նաւարկել իւրում՝ մերթ գՀնդուս հրամայն գայ մարտի հարցմանէ, և մերթ անձամբ զանձն կրթէր։ Ոսահ գեռաւարտ իրաց պատերազմի ուսինեալ ի Հռոմ, զօրավար քաջահմուտ Լիսիա հասանէր՝ ։ Այցս նմանողք լինին և մեր արի մանկտին։ զի այսպէս աւագք եղանին մարդիկ։

Մինչ դեռ Սիղղա քաջայաղթ արուեստիս կանգներ ի յունաստան, հակառակորդք նորա՝ որ հզօրացեալ էին յայնժամ ի Հռոմ՝ դատապարտեցին զնա որպէս թշնամի հասարակապետութեանն. և Սիննա և Կարբոն զիմ յարիս և անգթութիւն գործէին ընդ արս լաւս մեծամեծս քաղաքին. մինչև բազմաց փախուցեալ յանտանելի բռնութենէն, անկանէին ի բանակն Սիղղայ որպէս ի նաւս հանգիստ փրկութեան. և ի սուղ ժամանակի ժողովեցան և եղեն առ նմա որպէս ծերակոյտ ատեան։ Լիս Մեռելյա կին նորա մազապուր լեալ որգեւզքն, եկն պատմեաց նմա՝ զի Թշնամիք այրեցին զտուն նորա, և զանգատանան փաղաղեցին. և աղաչէր՝ վաղ հասանել ի Հռոմ յօգնութենէ մեռցեալցն, որ կատաղութեամբ հոտան լինէին։ Իսկ Սիղղա ի տարակուսի մեծի կայր. հայեցեալ ի թշուառութիւն հայրենեացն, ցանկայր վաղվաղել անդր յօգնութիւն. բայց և զզօրն մեծ և զկարևոր Թերի Թո-

1 Ընդդէմ Մերդատայ յղեալ ի Ծերակուտէն, ոչ միայն անենկալութեամբ յաղթեաց քաջ զօրքէ, այլ և փառաց նանեցաւն։ Նա առաւել զարմանալի եղև այնու՝ զի զօրավարութիւն պարծանաց ոչ էր ի նմանէ անկալութենէ. զի զմանկութենէ իւրմէ առաւելապատուէ, և զերկար ժամանակս գանձապետութեան ի բազում խաղաղութեան ցղղց Ասիա, մինչ Պատրհոս մերձ պատերազմ ի Պանտոս։ Ալլ զարմանալի նորա հանճարոյն ընդարձակութենէ ոչ կարօտացաւ անբնդելի հրահանգաց փորձոյն։ Վասն որոյ ի ձանապարհին և ի նաւի մերթ ուսանէր զհետ հարցեալ, և մերթ զվերս պատերազմաց ընթեռնուլ, զորս վար քաջահմուտ ուսաս Լիսիա՝ որ իւրոց պատկառելի անդէս մեկնեալ էր ի Հռոմայ։

զուլ, և մեկնել մինչ չև կատարեալ պատերազմն Մի-
հրդատայ, ոչ կամէր։ Այլ մինչ դեռ վարանեալ կայր,
եհաս առ նա վաճառական ոմն Յ[ա]բբէզայոսէ՝ խօսել
ընդ նմա գաղտ, և յոտացուցանելը զնա ի խաղաղուն,
Այլ յոյժ ուրախ լեալ ընդ այն Միհրդատ, փութայր գայր
խօսել ընդ ինքեան խոկ ընդ զօրավարին. և յանդիման
եղեն միմեանց առ Ծովէզերբն մերձ ի Վռէվնոյ քաղաք
փոքրիկ։ Յ[ա]բբէզայոս, գիտելով զի չարկ եր Միհրդա-
տայ Յոտալիա, յորդորէր զնա միաբանել ընդ Միհրդա-
տայ, և առնուլ ի նմանէ արծաթ և զօրս և նաւս,
և պատերազմել ընդ Կինայ և ընդ կուսակիցս Ա-
րիոսի։ Այս ի սկզբանն ոչ ինչ զչարեալ ընդ խրատ նո-
ցա, ինքն իսկ զնա յորդորէր՝ մի և ս ծառայել խրոխտ
և անգութ տեառնն, այլ թագաւորել ի գաւառս կու-
սակալաւք իւրոյ. և խոստանայր բարեկամ և նիզակա-
կից առնել զնա Հռոմայեցւոց, եթէ տայցէ ի ձեռս իւր
զտորմիղ նաւացն Միհրդատայ, որոց հրամայէր։ Իսկ ի
միբոէզ, Յ[ա]բբէզայոսի ցասմամբ զհրաւէրս նորա և յա-
յտնէր զնմանոէդ զայդ առնիցեմ, յայնժամ Միհրդա-
տայ՝ որպէս արդարև հռոմայեցի՝ իշխանական սաստիկ ասէ.
Այս եթէ դու սպայդ բարբարոսին, կամ մանուանդ
սարէպ, վատուն համարիս մեկնել ի ծառայութենէն նո-
ցա, իսկ զիմքդ ժպրհեցար հրապուրել զայր հռոմայեցի՝
սպասս առնել զօգուտ հայրենեաց։ Արծիւքն ևս
չիք խոխր ընդ իս և ընդ քեզ, կամ թէ մնացար յոյժ
ինչ պարտեցարն. այլ դու այն ես, որ երկիցս ի ձեռս
պատերազմի նկուն եղեր առաջի իմ, և ի վերջուումն
փախուցեալ Թաքեաւ ի մըրուտս Ալբոմենեայ։ Այլ Յ[ա]բ-
քեզայոս զարհուրեալ ի սաստէն, ոչ ևս իշխեր խօսել
ընդ նմա։ Այլ յաղթեաց Միհրդատ, և իշխանաբար պայ-
մանս արար՝ ի բաց կալ Միհրդատայ Ա[ս]իոյ և ի Պամ
փիղագոնիոյ, զԿիլեմնիա գաղձուցանել ի Նիկոմիդէս,
և զկապադովկիա Ա[ր]քիոբարզան, և տուժել զծախս
պատերազմին երկու հազար քանքար, և տալ հռոմայե-
ցւոց հօՀամասուն նաւս պատերազմի ամենակազմս. և
ինքն խոստանայր գարձուցանել ի նա զսահմանս քնիկ
աշխարհին, և բարեկամ և նիզակակից առնել զնա հռո-
մայեցւոց։ Հաճոյ Թուեցան Յ[ա]բբէզայոսի պայմանքն.
և վաղվաղակի սուրհանդակ արձակեալ, եցոյց զամ Ի-
հրդատայ։ Այլ եկ անտի Միհրդատ գնալ Ա[ղ]էքսոնդր,
առեալ ընդ իւր և զՅ[ա]բբէզայոս բազում մեծարանօք։
Այլ Հասին առ նա ի Ա[ր]քիսա պատգամաւորք Ի-

հրդեհատես, և ցուցին զնմ պայմանն հաճոյ և ընդունե- ԱՄ ԱՀՒՆՈՒ
լի լեալ, բայց միայն զի ՚ի Պամփիլագոնիոյ չառնոյր
յանձն ՚ի բաց կալ, և ոչ զեօթանասուն նահատ պատե-
րազմի Թողուլ։ Օ՜ չարեալ Աիղղայ վասն մերժելոյ պայ-
մանացն, ասէ ցաստմէր. Իսկ զինուրդ՝ վաճիկ Պիհերը-
դատ Թողուլ զՊամփիլագոնիա, և տալ զնաւսն պահան-
ջեալս, որում պարտ էր իսկ գոհանալ և չնորհ ունել՝ Է-
թէ զաջն ևեթ Թողուի ՚ի նա, որով զատան բիւր հո-
մայեցին սպան։ Լուրդ այժմ չարբունիս իւր ՚ի Պերգա-
մին խաղաղ նստեալ, խորհի ՚ի պատերազմ՝ զորոյ ոչ
զիտէ առեալ է. այլ փոփոխեցեալ ընդ հնոյ զարբեաս
իւր յանցանելն իմում ՀԱՂԻա։ Լ՚յսկիսի ոք իրօնտ էր
Աիղղա. բայց այնու բանիւն ազդ առնէր Պհերդատայ,
զի եթէ անձամբ ՚ի պատերազմինն լեալ էր՝ այլազդ
խօսեր։ Իսկ պատգամաւորքն զհի հարեալ ՚ի բանից ան-
տի, ոչ կարացին տալ պատասխանի և ոչ ինչ։ Բայց Լ՚ը-
քեղայոս ողբեաց գնա և յանձն էառ երթալ հնազանդ-
ցուցանել Պհերդատայ զնմ պայմանն, և գնաց։ Իսկ
Աիղղայ աւար հարեալ զնմ աշխարհն, դարձաւ ՚ի Պա-
կեդոնիա։

Լ՚ըքեղայոս դարձ արարեալ՝ եհաս նմա մերձ ՚ի Փի- 340 · 84
լիպպէ. և յանձն առնոյր Պհերդատ զնմ դադրեցնել, բայց
ցանկայր խօսել ընդ նմա։ Լ՚ածոյ երկիւղ ՚ի Փիլիբպոս
որոյ սպանեալ զՊակկոս բդեաշխ՝ զորմէ վերագոյն ա-
սացաք՝ եկաց առաջնորդ բանակին, և սակս տագնա-
պաւ գայր հասանէր ՚ի վերայ Պհերդատայ. և վասն այ-
սորիկ ինդրեր Պհերդատ զարբեհամուխ Աիղղայ, Յան-
գիման եղեն միմեանց ՚ի Լարգադոն ՚ի Տրօվադա. և էին
ընդ Պհերդատայ երկերիւր նաւք պատրաստի, երկու
բիւրք հետեւակաց, և վեց հազար հեծեալ, և բազմուխ
գերանդազէն կառաց. իսկ ընդ Աիղղայ լորք գումար-
տակք հետեւակաց, և երկերիւր հեծեալ։ Ընդ առաջ
եղև նմա Պհերդատ, և աջ խաղաղութեամբ մատոյց. իսկ
Աիղղա եհարց զնա՝ Թէ առնուցու՞ յանձն զպայմանն.
և մինչ լուռ ևեթ կայր Թագաւորն, յաւել և ասէ Աիղ-
ղա. Եթէ ոչ գիտես, Պհերդատ, զի ազաչաւորին անկ
է խօսել, և յաղթականին լռել և լսել։ Յամառատ Պհե-
րդատայ սկսեալ պատասխանի առնել բանիւբ բազ-
մօք, զպատճառս մարտին ՚ի գիտն և ՚ի հաճոյեցուս ար-
կանէք։ Լ՚չ լռեցոյց զնա Աիղղա, և զնմ բռնութեամբ և
զանգթութեամբ նորա մի ըստ միոջէ յանդիմանել, եհարց
դարձեալ՝ Թէ առնուցու՞ յանձն զպայմանն՝ որպէս Լ՚ը-

քեզայոս եղոյց նմա։ Իսկ Մ[illegible]ր[illegible]դատ յոյժ զարմացեալ ընդ խրոխտ ամբարտաւանութեն նորա, յանձն էառ. և յայժմամ ընկալաւ Սիղղա զողջոյն նորա, և ած առ նա զԼուիթաբղան և զՆիկոմիդես զթագաւորս, և հաշտեցոյց ընդ նմա։ Եւ ետ Մ[illegible]ր[illegible]դատ զեօթանասուն հազար սպառազէնս, և հինգ հարիւր աղեղնաւորս, և նաւաբեկեաց անդրէն։

Բայց վհատեր Սիղղա զի ընդ ուխտ խաղաղութեն էին մեծին զօրքն. զի որ քան զամ Թագաւորս ոչեբիմ Թըշնամին լեալ էր Հռոմայ, և ի միում աւուր կոտորեալ զտասն բիւր հռոմայեցիս՝ որ էին ի սփիւռս Լսիոյ, ոչ յանձն առնուին առնել ընդ նմա զայն քաղցրութիւն, և առաւել զպատիւն զայն, և բարեկամ և նիզակակից կարգալ զնա՝ մինչ դեռ սրիւն Համազգեաց իւրեանց ջեբայերմ ի ձեռս նորա ծխեր։ Նմին իսկ Սիղղա աղերսական բանիւք խնդրեաց արաբ գնասա, զի եթէ չէր յանձն առեալ զխաղաղութէն և մերժէր զՄ[illegible]ր[illegible]դատ, միաբաներ նա ընդ Փիմբրիայ. և ի գումարել զօրուն երկուց Թշնամեացն՝ հարկ էր նմա Թողուլ զաշխարհս կալուածից իւր, կամ խիղախել ի մարտ ընդդէմ բազմաձեռն Թշնամեոյ և երկուց զօրավարաց քաջաց, որ կային զայն կալուածութիւն նորա ի միում աւուր ի գեբև հանել։

Այս կատարած եղև առաջնոյ պատերազմին ընդդէմ Մ[illegible]ր[illegible]դատայ, որ տեւեաց զամս չորս. յորում ժամանակի կորոյս Սիղղա ի Թշնամեացն աւելի քան զվեշտասան բիւր մարդիկ, և Թափեաց գյաղթատան և զՄ[illegible]ակեդոնիա և զՅունիա և զԼսիա և զայլ ևս բազում գաւառս՝ յորս տիրեալ էր Մ[illegible]ր[illegible]դատ, և պահպանեցոյց յոյժ զտուրմիզ նաւաց նորա, և ամփոփեաց զնա ի տաշմանս Հայրենի Թագաւորութէն։ Այլ քան զամ իսկ այն զարմանք են՝ զի վերեամ ասի Համարձակութէ պատրաստելով ի պատերազմ, մինչ զօրանալին յոտանիս հերձուածք ակն նայ և Մ[illegible]սիոսի, և ի պատերազմելոյ ընդ Մ[illegible]ր[illegible]դատայ ոչ ձեռնհասի լինէր։ Օ ի նման զարտաքին Թշնամին յաղթահարել պարտ համարէր, և ապա հնազանդել և պատուհասել զընտանին[1]։ Եւ յոյժ գովելի է արուեստ

[1] Ոչ ինչ ի գործս Սիղղայ պակաս ձառագայթ Հռոմ ինձ քան զայն, զի վերեամ ի զօրանալ երկպառակութեն կինայ և Մ[illegible]սիոսի համարձակ պատրաստեր ընդէմ նոցա ի պատերազմ, և ոչ ի սկսելոյն ձեռնհասի լինէր. քանզի պարտ համարէր ընկենել նախ զՀնամին, և ապա ի քաղաքացոյնն վերջ խրեդրել. և զի փարատեալ զարտաք-

նորա, զի զՀոզը օգնականութիւն Աւետեցաւ ընդդէմ Թշնամեաց իւրոց չէաւ յանձն, մինչ չև էր նորա ընկալեալ զդաշինս խաղաղուե։

Այեաւ ոչ բազում աւուրց խաղաց ի վերայ փխմբեայ, որ առ պարսպօք Ախտաւիք քաղաքի ի Լիւդիա բանակ կեալ էր. և ինքն յանդիման նորա բանակ եհար, և պատնեշ ածէր չուրջանակի։ Եւ զօրք փխմբեայ անգին և անզսո երեթեալ ողոյն տային և զիրկս արկանէին զօրացն Սիղղայ, և կամակաւ օգնական լինէին նոցա ի գործել զղակիչն։ Իբրև ետես փխմբեիսս զարբեհամոն զօրաց իւրոց ընկ նմա, և զի ոչ ակն ունէր Թողուե վասն անհաշտ Թշնամուեն Սիղղայ, հնարեր դաւաճանել զնա. և իբրև ոչ կարաց, չոքաւ վերոյին։

Եւ արկ Սիղղա աշխարհին ասիացւոց երկու բիւր քառաբ. և ի տունս իւրաքանչիւր բնակեցոյց զգլխեռ և զազատ զօրականն յաւարհարուն, զի օրպէս ի քաղաքս նուաձեալս զՀայոյս կամայ իւրեանց առնէին։ Եւ տանուտեարց իւրաքանչիւր հրամայեաց տալ հինգ օր ըստ օրէ չոքս դրամակշիռ առ այր. և նոցա, և բարեկամաց նոցա՝ որոց և խնդրեսցեն, պատրաստել առ Ակի. իսկ զօրագլխաց օր ըստ օրէ չիսուն դրամակշիռս, և կրկին արկանելի՝ առանձին և ի հրապարակի։

Եւ կատարեալ զվերժինդրուելն Ա՛չիա, դարձաւ Ա՛չիեաս բազմութիւնբ նաւացն, և եկն երեքօրեայ ի Նաւահանգիստն Պիրէևսի։ Եւ յաւադ խորհրդատծման նաւիբեցաւ. և առացաւ զմատենադարանն Ա՛տլանտեան, յոր բուամ կին մատենագրութիւնբ Ա՛ըիստոտելի։ Վ՛անգի նա ի մեռանել իւրում աւանդեաց զայնասիկ Թագաւորաց տէր միաւ յանկաուսը աշակերտացն, և նա Ա՛նդրոսի սիեպացւոյ. և Ակեպոս քաղաք է Ա՛չիա մերձ ի Պերգամոն։ Եւ ի մեռանել Ա՛նդրոսի անցին մատեանքն ի ձեռս Ժառանգաց նորա արանց տգիտաց, որք փակեալ պահէին զնոսա յորկեղ։ Իսկ իբրև Թագաւորք Պերգամոյ սկսան Ժողովել գնիւթս ի մատենադարանն, քանզի և Ակեպոս քաղաք էր ընդ իշխանութիբ նոցա, հրկեան Ժառանգք Ա՛նդրոսի Թէ գուցէ և զիրբեանցն բարձցեն, և առաւել ծանգկեցին զնոսա ի նկուղ մի առաբեկրեալ. և կայեն անդ մատեանքն զամս իբր հարիւր և երեսուն, մինչև չետ բազում ազգաց զաւակն Ա՛ն-

Պլուտարք. ի միւս. 468, Սուիտ. ժգ. 609, Ա՛ըիէն. Ը. 214։ Լաէրտ. ի Թափր.

Նոյն հրկիւղ ի պաղատել զտաճն, ապա ընտանւոյն յաղթէր։ Վ՛էւս. Պաւրի. ը. ե. ը։

ԱՄԱՀ. ՆԲ զնոյ ջբաւորեալ ի վերջին կարօտուէն, եհան վաճառեաց զայնոսիկ Աչեզիկեան աւձենացւոց առն մեծատան, որ յիմ աշխարհէ ժողովեր զբանս ցանկալիս ի մատենադարան իւր։ Եւ զի երկարուէր ժամանակաց և ի խոնայ զտան ապականեալ ետ գաղափարել զնաւասար նոցա. բայց էր ի բնագիրն բազում ինչ թերի, զի էին ի նոսա փուտ և ոչդնակեր, և բազում ևս տողք ջնջեալ իրք. զոր գուշակեալ որպէս մաքենէն, լցին զթերի իմաստիցն և զառաջ և զետոյ, այլ ուրեք ուրեք յոյժ անաբուեստս։ Զսակ բազում ինչ ի մատեանն Աբեղտոտելի գժուարիմաց լեալ, ի սկզբանէ և այսր աշխատ առնեն զմիտս իմաստնոց։ Աբդ ի հասանել Աիղղայ Ալքինա այն ինչ մեռեալ էր Աչեզիկան, և ստացաւ զմատենադարան նորա հանդերձ մատենիւքն Աբիստոտելի, և գիրն Հոմայոյ նոքօք ի Հռոմ։ Նա էր անդ յայնժամ Ցիւրանիան քեզաական անուանի, որ յոյժ ցանկայր մատենագրուեցն Աբիստոտելի. և հրամմանաւ գնա եանաստեանն արար զօրինակ նոցա, յորմէ Աղդրմիկոս Հռոգացի օրինակեալ հրատարակեաց զնոսա, և ի նմանէ զմեծի իմաստասիրին ընկալաք զմատենագրութիւնն։

ՅՕԴՒՒԱՆ Բ.

Աիսանգամ պատերազմն ընդդէմ Աիերդատայ՝ զբաւարութեամբ Աստբենայ, որ գնեաց զամն երիս. և կայսերն Աիերդատայ, և դիմեաննէնորա ընդ Աերսբենայ. և երբորդ անգամ պատերազմն ընդդէմ Աիերդատայ. և ոսխոլնէյայ էթելնէխ չղնայ ի վերայ նորա, լուծանելն զպաշտպանն Աիեղիկայ, և պարսկաց պզօր նորա. և կայսեր բեալ զշաղնուրնին՝ հալածելն գնա ի Պանտոս. և վասն ազգասացս նահապետ ոեբրէն Աիերդատայ և ինքն, և անհնել նորա առ Տիփբան, որոմ զբռուսար էր գնալ էր գնանելան. և ոսխոլնէյայ ոռղբուերն Աֆսիա։

3921 · 83
Ադդ · 215։

Աիղղա ի դառնալ իւրում ի Հռոմ, եմոզ զԱռբենա ի վերայ Աչեզ երկրբուվք եգեանօքն փիմբրեայ՝ վասն զգուշելն երկրին։ Եւ յա Աուբենա է Հայր այնբիկ, վասն որոյ Աիեզերն զհրաշալին գատաստանքիւնն արար՝ որ յանուն նորա կոչի. և այն ինչ ակամբեր նա յայնժամ մտանել ընդ հօր իւրում ի պատերազմնեան։ Ի մեկնել գնալ Աիղղայ՝ գարձաւ Աինդրատ ի Պանտոս, և խաղաց պատերազմաւ ի Կողբիս և ի Ասորք,

որք ապստամբեալ եկեն՝ եւ ինքեանք ի նմանէ կողքի ԱՄ ԱՀՖՈ
ցիք Թագաւորեցուցանեալ՝ ի վերայ իւրեանց զորդի իւր
զԱՒՐԴատ. և՝ ի հաւանել նորա՝ իսկ և իսկ դարձան՝ ի
հնազանդութիւն: Բայց ԱՒՐԴատ կասկած նենգութեանէ կա-
լեալ զպատանւոյն՝ կուէաց զնա առ ինքն, և հրամայեաց
կապել զնա ոսկի շղթայիւք, և ապա ետ սպանանել: Եւ
էր նորա քաջայաղթ արուեստիս գործեալ՝ ի պատերազմին
ընդդէմ փիմբրեայ: Ցետս ինձ գործեալ քանի կասկա-
ծոտ է գահաստրուն, և զի Թագաւոր փառամոլ և յոր-
դիմս Թերահաւատ, երագամիտ է՝ ի ծայրայեղ անօրէ-
նութիւն, և առ խելթ մեծոյ կասկածանաց՝ ի կարևոր
սիրելին չմնայէ: Իսկ՝ ի վերայ բնակչաց Ա ոսփորոնի նա-
ւահօրմիզ մեծ կազմիր, և քանակ բազմամբոխ, մինչև
կասկած տալ Հռովմայեցւոց՝ ի վերայ նոցա պատրաստե-
լոյ: Օ՛ն և զԱյապոռովիկա ոչ բովանդակ ևթող ԱՒ-
բիսթարզան, այլ խորեաց՝ ի նմանէ. և խիթայր ԱՒբ-
քեպայոսէ, զի տիրեսցէ զնա՝ ի խաղաղուէ՝ որ էր նմա
՝ի նախատինս և՝ ի վնաս:

Ի գլխեղայոս իւրև իրաւէկ եղև, զարհաւրեալ յոսո-
խէն առ ԱՒուբենա ապաստանեցաւ. և տիրեալ զնա մե-
ծաւ Թախանձանաւք ընդդէմ ԻՒրդատայ՝ ի պատերազմ
Լիւ նա ցանկութիւն փառաց յաղթանակին դիւրահաւան
լեալ՝ ապստամբեաց՝ ի Կապադովկիա, և կալաւ զԿո-
մանա զՀզոը քաղաք աշխարհին: Իսկ ԱՒրդատ հրեշ-
տակս արարեալ, բազում կալաւ վասն դրժելոյ ուխտին՝
զոր եդ ընդ Հռոմայեցիս. և պատասխանի ետ նոցա ԱՒու-
բենա, Թէ ուխտին իսկ չեմ տեղեակ՝ Օ՛ն ոչ ինչ գրով
ետ ԱՀղջա ԱՒրդատայ, այլ զիմ բանիւք հաւաստաբ-
մայոյց՝ Լիւ ոչ դադարեր ԱՒուբենա յաւարառուէ, և
ձմերեաց անդ՝ Լիւ արձակեաց ԱՒրդատ զՀրեշտակսն
՝ի Հռոմ, բազմել առ ԱՀղջա և առ ծերակոյտն. և 3գշ2 . 82
եկեն պատուիրակ՝ ի Հռոմայ առանց հրովարտակի, պա-
տուիրել ԱՒուբենայ հրապարակաւ՝ զի մինեղեցէ զԱՒր-
հրդատ՝ Լայլ ամենեքին խոթուելն հանդիսեցան զայն,
զի և՝ ի ծածուկ խօսեցաւ ընդ նմա այրն. և ոչ դադա-
րեցուցաներ ԱՒուբենա զասպատակն՝ Լիւ եւ ԱՒրդատ
զօրօք, անց ընդ Լլիս գետ, և պատերազմեալ ընդ ԱՒու-
բենայ՝ պարտեաց զնա և հալածեաց՝ ի վաւերգիա, սպա
նեալ առբոյս բազում՝ ի զօրայ նորա:

Ահղջա, որ յայնժամ իշխանապետն էր, ոչ ևս երկայ
նամտեալ ընդ դրժել դաշանցն՝ զոր եդ ընդ ԱՒրդատ-
տայ, զի չև ևս դադարեր ԱՒուբենա յասպատակելոյն,

ԱՄ ԱՀՆՈՒ պատուէր խիստ յղեաց առ նա ընդ Կասկինեայ՝ Թողուլ
ի խաղաղութիւն զՄիհրդատ, և Հաշտեցուցանել զնա ընդ
Աբիոթարզանայ։ Նոյնպէս Մուրենա. և ետ Միհրդատ Աբիոթարզանայ զմի յորդւոց իւրոց մանուկ չափաւոր ի պատանդ, և ոչ եմող զքաղաքն՝ յորս կային ի նմանէ զօրք պահապանք, այլ ըստ ժամանակին խոստանայր դարձուցանել։ Նոյնպէս Հաշ մեծ. և եդ սիրացանակ՝ որ առաւելն չուայտեալ և արբեսցին, և որ յերգս և ի կատակաս յաղթողք լինիցին՝ զամօթապարտ յաղթուհին։ Կասկինիոս միայն չէառ յանձն զսիրացումն զայս։ Այս կատարած եղև երկրորդի պատերազմին ընդդէմ Միհրդատայ, որ տեւեաց զամս երիս, սուղ ինչ պակաս։ Նոյնպէս Մուրենա ի Հռոմ, և յաղթանակեաց առանց մեծի քաջուե։

3926. 78 Կայր Միհրդատ տիսկեալ ի Միղղայէ, դարձոյց զնաւ
աշխարհն կապադովկացւոց Աբիոթարզան. և ի նմին
ամի մեռաւ Միղղա, իսկ Միհրդատ հնարիւք ինն դարձեալ եհան զաշխարհն Աբիոթարզանայ։ Ի Տիգրան
արքայ կառոյց ի Հայաստան քաղաք մեծ ի Տիմանց, և
կոչեաց զայն Լիւր անուն Տիգրանակերտ. և Միհրդատ՝
որ զդուստր իւր տուեալ էր նմա կնութեան՝ յորդորեաց
զնա առնուլ զԿասպատովիկա, և փոխել զբնակիչս նոր
նա ի նոր դաստակերտն և յանմարդի կողմանս աշխարհին իւրոյ։ Հաճոյ Թուեցաւ Տիգրանայ, և ածեալ զնա
կեցոյց ի հայոցմանն երեսուն բիւր մարդիկ։ Նոյնպէս
Տետ յամ տեղեաց՝ ուր հասանէր պատերազմաւ, գաղթականս ածեալ բազմամարդացուցանէր զաշխարհն իւր։

3928. 76 Զգ եղև Միհրդատայ հռչակ համբաւոյն Պերտոսի, որ աշաւորդ պատերազմունս չարուցանէր ի վնաս Պոնտոսի. և ի Պապնիա, և հրեշտակս սրաբ՝ միա
Ընդ. 216։ բանեալ ընդ նմա ընդդէմ հասարակաց թշնամւոյն։ Ի
Պերտ. 580. 581։ սրբ մարդահաճոյք հաւատարեալ զնա Պիւռոսի, և զՄերտոսիոս Կենիբազայ, խրախուսէին զնա՝ թէ ի միաբան եղեալ քաջայաղթ և անհնազանդ զօրավարին ընդ ամենազօր թագաւորին, և ի դիմել առաջի երկուց աշխարհի զօրուցն։ Նմին իրի յղեաց զՀրեշտակն ի Պապնիա նոյնպէս նամականաւոլ և պատուիրանաւ՝ խօսել ընդ Մերտոսեայ. և խոստանայր նմա նաւս և արծաթ յօգնութիւն պատերազմին, միայն զի կալցի անդրէն զգաւառս Քիոյ՝ զորս ըստ Տարկի իրաց ժամանակին եմող ի կռնէն գահինս ընդ Միղղայ։

Յաւ եկին հրեշտակքն առ Պետրոսիս. և ցուցին նմա զանաս Ինդրատայ. և կոչեաց Պետրոսիս զհորդրդականսն ի ժողով, զորս ծերակոյտն կոչեր, և համոյ թուեցան նոցա բանք Ինդրատայ. մանաւանդ զի առ ձեռն պատրաստ կային գանձքն և նաւք զորս խոստացաւը յօդնականսն, և ոչ դժուարին ինչ հրամանի ինոյր ի գործ՝ զի և ոչ իշխանաւէն էր նոցա խափանել զայն։ Ապայ Պետրոսիս մեծախոհուէ, որպէս արդարև հռոմայեցի, չեառ յանձն կռել գաշինս ի նախատինս և ի մեսս հայրենեացս, և ոչ անիրաւուէ յաղթել իւրոց թշնամեացս։ Յաւ կոչեցեալ զՏրեշտակս Ինդրատայ, ասէ. Կալցէք Ինդրատ զԼիւթանիա և զկապադովկիա, ոչ արձելումբ. զի գոքա միշտ իսկ ընդ Թագաւորաց եղեն, և չեն անկ հռոմայեցւոց. այլ մնանել նմա ի փոքրն Ասիա՝ ուստի օրինաւոր ուխտիւք ի բաց եկաց, և որ արդ հռոմայեցւոց անկ է, ոչ հաւանիմ։

Ի բաց լուաւ Ինդրատայ զպատգամն, հիացեալ զարմացաւ. և որպէս պատմեն, ասաց ցբարեկամսն իւր. Իսկ զինչ ոչ տացէ հրաման Պետրոսիս ի բազմէն յատեան ծերակուտին ի Հռոմ, եթէ արդ հալածեալ ի ծովէզր աստանտական Ովկիանոս՝ սահմանն դնի Թագաւորութեան մերում, և սպառնայ պատերազմ ի կոխել մեր յԱսիա։ Յաւ ուխտ և դաշինս հաստատեցին, Պետրոսիսն տալ յօգնութեն Ինդրատայ զորս և զնի ի զօրավարսայ իւրոց՝ զի կալցի զԼիւթանիա և զկապադովկիա, և Ինդրատայ տալ նմա փոխարէն երիս հազար քանքարս առ ժամայն, և քառասուն նաւս պատերազմի։

Յաւ առաքեաց Պետրոսիս զօրօք յԱսիա զԼարիոս զնի ի հալածելոցն ի Հռոմայ ծերոց ծերակուտին, որ ընդ նմա իսկ մեկնեալն էր, և զօր յոյժ մեծարէրն Ինդրատայ։ Օ է ի մտանել Լարիոսի ի քաղաքս խրամբք և տապարօք զառաջաւորօք, զհետ նորա երթայր Ինդրատայ, յօժարեալ երկիրդի լինել նմա, և համարել նիզակակից հզօր, թէպէտ և ի վայր քան զնա։ Ասքան էր յայնժամ հռոմկական մեծութեն, զի և անուն հզօր պետութեն մեծացուցանէր զնոսա և զզօրսն մեծագոր թագաւորաց։ Գաթձեալ զի և օգուտ իսկ էր Ինդրատայ առնել այնպէս. քանզի Լարիոս որպէս ի հրամանէ ծերակուտին և ժողովրդեան Հռոմայ զբաղաքս բազում ազատեր ի ծանուննց հարկաց՝ զորս էդ ի վերայ նոցա Արդտղ, և ասէր ի լուր ամենեցուն՝ Թէ Պետրոսիս Ընդ հզօրս է, զնմանէ գոհացարուք։ Յաւ այնու մարդա-

ԱՄԱԾ. ՆԳ. սիրուչեն և անուանէն Աբգարեայ քան զօրուէ զինուցն աշխարհակալէր Ալէքսդատ։

3929. 75 Ա.Ղ.Ղ.Գ.Ե.Ե.Ե. Ա.Ի.Ե. 175. Ի նմին ամի Աղեկսիդէս արքայ բիւրեանաւոյց մեռաւ, և ժառանգեցոյց զԹագաւորութիւն իւր Հռոմայեցւոց. և յայնմհետէ Ռիւթանիա, որպէս յառաջ ասացաք, մնաց հնազ աշխարհին Հռոմոյ։ Յայնժամ խորհուրդ կալաւ Ալէքդատ միւսանգամ տալ ընդ նոսա պատերազմ. և զայն ամ գրեթէ ի բուն կազմեալ պատրաստեր զօրուէ մեծաւ. զի ի մեռանել Աղեքսի, մինչ դեռ աղմկէր աշխարհն Հռոմոյ, զայն ժամ պատեհ վարկաւ ստանալոյ անգրէն զաշխարհն կորուսեալսն։

Պ.Ե.Ե.Ե.Ե. Ի. Ե.Ե.Ե.Ե.Ե. 496. Լայր յոյժ աղաղոյն զիտոքն առեալ, և Թշուառութիւն խրատեալ, ի բաց արար ի բանակէն զամ զինս ոսկեհուռս և ականակալս, զի յայմհետէ համարեր զնոսա աւար յաղթականին, և ոչ զօրուէ զինակրացն։ Այս ետ կռիւ սուսերս հռոմայեցիս, և վաճանս ամուրս և ըստուարս և պատրաստեաց երիվարս աշխոյժս և մարզիկս, և ոչ զարդարեալս. և երկոտասան բիւրս հետևակաց զինեալ և կրթեալ զօրէն հռոմայեցւոց, և վեշտասան հազար այլուձի սպառազէն, և հարիւր կառս գերանդազինս երկայն գերանդիօք չորեքերիվարեանս։ Կազմէր և բազմէր նաւաց՝ ոչ ևս ոսկեձամուկ հովանոցօք փողփոդեալ, այլ ազգի ազգի պահպանական և հարուածող զինուք։ Այլ և զանձս բազումս պատրաստեաց ի Թռչակ և ի պահպանութիւն զօրացն։ Այս կալաւ նախ զՊամփիղագոնիա և զԻսիս Թռնիա։ Այս ասպացիք կողոպտեալ ի հարկահանսդ և ի վաչխառուսդ հռոմայեցւոց, վասն ազատելոյ ի հարստահարութենէ նոցա՝ դարձեալ միաբան նեցին ընդ նմա. ուստի շարժեալ զրգեցաւ երբորդ անգամ պատերազմն հռոմայեցւոց ընդ Ալէքդատայ, որ տեւեաց զամս իբր երկոտասան։

3930. 74 Այս առաքեցին հռոմայեցիք ընդդէմ նորա զ Ուկուլոս և զկոտտաս բդեաշխս։ Ուկուլլեայ տուեալ բաժին զԱյիա զԿիլիկիա և զԱպադոկիա, և կոտտասայ զԻսիս Թռնիա և զՊոնտոսիս։ Ինչ գեռ Ուկուլլոս զզօշաքաղուէն և զբռնուն հարկահանացն նուաճեր, և յաղթականք զաշխարհս՝ ընդ որս անցանէին, և հաստատեր զնոսա ի յոյս բարեաց, կոտտասայ ժամանեալ՝ նախ քան զ Ուկուլլոս, ժամ պատեհ համարեցաւ առնել միայնակ անուն քաջութեան. և պատրաստեցաւ ի մարտ։ Այս ի լսել զգալոստա Ուկուլլեայ, և թէ ահա ի վերուկիա է, և ընդ հատ հասցէ, առաւել փութայր ի պատե-

բազին. և որպէս ի ձեռին ունելով զյաղթուն, չկամէր ամաչ.ն.ե
բաժանորդ առնել այնմ զիշխանակիցն։ Այլ հարեալ
ընդ ծով և ընդ ցամաք, կորոյս ի ծովամարտի նաւս
վաթսուն՝ հանդերձ զօրօքն, և չորեքհազար այր ընտիր
ի ցամաքի. և փախուցեալ ամբացաւ ի Վաղղեդոն,
անկեալ յիմ յոտից օգնականութ՝ բայց եթէ ուխտե-
լոս կամէր օգնել նմա։ Իսկ սպայք՝ որ ընդ ուխտեալ
էին, զարեալ ընդ յանդուգն յանձնապաստանութն կոտ-
տասայ՝ յորդորէին զի ուխտելոցս մտանել ի Պոնտոս, զի
առանց զգուշութեան թողեալ էր զայն Միհրդատ, և ըզ-
բնակչացն պատմէին թէ պատրաստ կան ի վտարանդել։
Այլ ուխտելոցս մեծախոհութեամբ էտ պատասխանի, թէ
ցանկալի և մեծ է ինձ՝ զի ոք ի քաղաքացոց տալեցու-
ցանել զբան նուաճել զնմ՝ աշխարհս թշնամեաց. և ան-
յիշաչարութ եհաս յօգնութ իշխանակցին ևմ յաջողութ։
Այս առաջին քաջութիւն եղև ուխտելեալ-
զոյն փառաց արժանի քան զայլ ամենայն պայծառ յաղ-
թութիւնսն։

Բայց Միհրդատ քաջալերեալ կրկին յաղթութ[ի]ւնէն, 393։ 23
խոստեցաւս պաշարել զվիրկինն քաղաք ի Պրոպոնտիս, Պետ. է
վասն հզօրագոյն մնալոյն բնակչացն զպատերազմ Անդ. 219։
հռոմայեցւոց։ Օ՛ն ի նուաճել զքաղաքն զայն՝ բանայր
իւր ճանապարհ ընդ Խիւթանիա՛ի փոքրն Ասիա, որ կա-
ռնոր էր յոյժ առ դիւրագոյն և անվտանգ մուտս անդր
զպատերազմին. նմին իւրմէ խոստէր առնուլ զքաղաքն զայն։
Եւ պաշարեաց զայն ընդ ցամաք երեսուն բիւր զօրօք,
բաժանեալ զնոսա ի տասն առաջս. և չորեքբիւրս նա-
ւօք ընդ ծով։ Ընդ եհաս վաղվաղակի ուխտելոս, և
կալաւ նախ զամրոցն՝ որ էր ի բլրի, կարևոր յոյժ ի
տարուբերս համբարոց, և առ ի խափանել զիջնամատցն։
Այնմ ուխտելեալ երեք բիւր հետևակաբ, և երկու հա-
զար հինգ հարիւր հեծեալ. և ի բազմէ զօրաց թըշ-
նամեացն ոչ ինչ զանգիտեր, այլ քաջայոյս ևս էր այնու՝
զի ամբոխին բազմութեն պակասին համբարք։ Եւ խրա-
խուսեր զզօրս իւր, և խոստանայր՝ ոչ յետ բազմաց ինչ
աւուրց ստանալ առանց զոյզն արեան զյաղթուն։ Օ՛ն
զայն համարէր պարծանս, և պատուական էնմանս կեանս
զինուորացն։

Յերկարեաց պաշարումն քաղաքին և սաստկացաւ յոյժ.
և հարկանէր զնա Միհրդատ չիմ կողմանց բիւր ազգի
ազգի մեքենայիւքն։ Ուր ինչ նուազ և քաղաքացիքն զի-
մամարտելին զաբմանալի քաջութիւք, զնմ հնարս և զչար-

ԱՄԱՀՆԳ տարուելն ի կիր արկեալ առ ի վանել զԵհնամեան, և զմեքենայս նոցա զկնաս այրեալ, զայլս անպիտան արա-
բեալ՝ խոչս ընդդէմ նոցա առարկանելով. քանզի յոյ-
սացեալ խրախուսէին ի Լուկուլլոս, որ վաստհացոյց
զնա ընդ ազատուել քաղաքին՝ եթէ նովին քաջալե դիմա-
կալեսցեն մինչ ի սպառ. Որպէս եղեւն իսկ. զի Լու-
կուլլոս ամրացեալ ի դիպող վայրն, առանց միահամուռ
մարտի յօրմ՝ յոյժ զգուշանայր՝ անբաւ չարիս հասոյց
զօրացն Հիրդատայ. քանզի արգել զպաշար նոցա, և
որ զնոսոյ երեթայրն՝ հասանելոր ի վերայ նոցա, և հար-
կանէր զգունդս՝ զորս երբեմն երբեմն զօրացեալ առնէր
Հիրդատա. Յոր համառօտ ասել, զամ աշխատեալն և
զդէպս յօգուտ արկեալ, այնպէս տկարացոյց զԵհնամին,
և արգել ամենևին զՀամբար՝ ամրափակեալ զՀանա-
պարհն, զի սատակացաւ սովն ի վերայ զօրացն յոյժ, մին-
չև խոտաձարակ լինել նոցա և շաղղակեր մարդկեղէն
393ւ. 72 մարմնոց. Հիրդատա, որ քան զամ զօրավարս ժամա-
նակին խորագոյն հմտարեր, իբրև եահս ի զի ի Լու-
կուլլեայ՝ որ ոչ ի բազում պատերազմունս մտեալ էր,
խաբէր ստէպ կեղծ և պատիր շարժմամբք նորա, և ա-
ռանց պատերազմի պարտեր ի նմանէ, յուսահատեալ
յետ զերկեամ պաշարելոյ զքաղաքն՝ մեկնեցաւ կորակօր
ի բաց. և փախեաւ ինքն ընդ Ծով, և զօրավարք նորա
աճին զզօրսն ընդ ցամաք ի Ալեքսիդիա. Օհետ եղև
նոցա Լուկուլլոս, և առ Պրանիկ գետով հասեալ՝ եհար
ի նոցանէ երկուս բիւրս, և տարաւ գերի սատակ.
Հայմմ պատերազմի սաեն կորուսեալ Հիրդատայ իբր
երեսուն բիւր մարդիկ, ընդ զօրական, ընդ սպասաւորս,
և ընդ այլ ամբոխս բանակին. Յետ յայնժամէն դար-
ձաւ Լուկուլլոս ի Կիզիկոն, և անդ եկայ զաւրս քա-
նի մի. ուրախ լինէր ընդ փրկուիւ քաղաքին՝ փառաւո-
րեալ յամենեցունց. և ապա դիմեալ եկն ի Ծովեզերս
Նիւեսպոնտեայ, Ժողովել հաւս և կազմել նաւատորմ.

Պլուտարք. Դ Լուկ. 498: Աղդ. 223. Յակ Հիրդատա լուծեալ զպաշարումն Կիզիկոնի՝ չո-
քաւ ի Նիկոմիդիա. և անտի նաւարկեաց ի Պոնտոս.
Յե եմող զկնաս ի հաւացն յԱրևեսպոնտ, և բիւր մի

1 Քանզի ամ յարձակումն մար-
տին ի պարսպաց Կիզիկոնի մղէր,
և համարբեր զայն Հիրդատա դուն
Աքեոց. զի եթէ բեկեալ խորտա-
կեր զայն համարձակ մտաներ յաշ-
խարն, նմին իբրէ զայս ամ արաբ
Լուկուլլոս, զի և հաւատարիմ նի-
զակակցացն քաղաքն պահեացէ, և
բազմամարդ զօրք Թագաւորին կեր-
կատագուբ պաշարմանն սպանեա-
ցեն: Կիւ. Է Մ՝ոռեն. Լէ:

լինտելով զօրայն, և զերիս ի քաջ զօրավարաց։ Այլ եհաս ընոսա երկիցս | ուկուլլոս նաւատորմաւ Հռոմայեցւոց[1], միանգամ ի Տիենեգան, և միւսանգամ ի | եմ նոս, մինչ պատրաստէին թշնամիք դիմել Յոտալիա, և ցծովեզերս Հռոմայ ածել աղմուկ և աւեր։ Այլ ի կրկին հարուածան սպան գրեթէ զամբողջումն զօրաց նոցա, և ի վերջնումն կալաւ զերիս զօրավարսն յորս եր Մարիոս մի ի ծերոց ծերակուտին, զոր Սերտորեայ յղեալ եր ի Սպանիոյ յօգնութիւն Մհրդատայ։ և սպան զնա | ուկուլլոս, զի ոչ եր արժան զայր հռոմայեցի զաւագ ժողովրդեան ձաղել ի յաղթանակի։ Միւսն ի նոցանէ դեղ առ անձամբ և մեռաւ։ և մին ևեթ պահեցաւ ի շուք յաղթանակին։ | ուկուլլոս ազատեալ զծովեզերս, ապա ի ներքսակողմն գաթձոյց զշէնան։ և նախ զԻփեթանիա նուաճեաց, ապա զՊամփիլագոնիա, և եհաս մինչև ի Պոնտոս, և մինչև ի միջերկրեայս աշխարհին Մհրդատայ մտեալ զսաստրապին։ Ի սկզբան աջողեաց նացն պակասեցին համբարքն, և հարկ եղև նմա ածել զհետ բանակին արս երեսուն հազար ի գաղատացւոց՝ բարձեալ իւրաքանչիւր գրիւս մի ցօրեան։ Այլ ի միջամուխ լինել յաշխարհն, և ի նուաճել քաղաքս և գաւառս, յամախսեաց առատութիւն ամենայն բարեաց. մինչև եղեն մի վաճառէր դրամակշռոյ, և սորուկ չորից դրամակշռոց։

Ել ինչ նուազ քան զաղէտս դառնասէր մարտին կրեաց Մհրդատ ի մըրկէ, ի նաւարկելն ընդ Սեաւ ծով. զի զասլբեալն ի պատերազմ զօրս և նաւս, զոր յօդնութիւնկ բնիկ աշխարհին ածեր, գրեթէ զամն կորոյս անդ։ Այլ մինչ դեռ անդրէն զօրաժողով լինէր սակաւս, վասնզի գմարան՝ զորմէ կասկածեր, և ահա եհաս | ուկուլլոս։ Եր ընդ հասանելն ի Պոնտոս պաշարեաց զՏինոս և զՆեապատորիա զբաղաքս հզօրս աշխարհին, որ մերձ էին ի ձեանց։ Այլ եր Նեապատորիա քաղաք նորակերտ, կոչեցեալ յանուն Մհրդատայ՝ որ Նեապատրն մականուաներ։ ուր և բնակեր իսկ յաձախ, և խորհեր առնել գնա մայրաքաղաք աշխարհին։ Այլ մինչ | ուկուլլոս պաշա-

[1] Ասէր ինչն զամենակատ զբազ բին պատերազմս։ կարծիցես վճռ-
մամբոք առըմիշ նաւացն, զոր զօրա- բեալ զնաւամարտն առ Տենեգաս-
վոյք Սերտորեայ անդադար մտեալ, ուր նաւատորմ Թշնամեացն երագ-
վարին Յոտալիա, եհաս և նուա- սլացմամբ ի գոս զօրավարացն վա-
ձեաց։ Կիճ. յազ. Տաճիւ. օրիճ. ին։ բեալ մերձ Յոտալիա լի յուսով և
[1] Ասէր ինչն զամենակատ զբազ բին պատերազմս։ կարծիցես վճռ-
մամբոք առըմիշ նաւացն, զոր զօրա- բեալ զնաւամարտն առ Տենեգաս-
վոյք Սերտորեայ անդադար մտեալ, ուր նաւատորմ Թշնամեացն երագ-
վարին Յոտալիա, եհաս և նուա- սլացմամբ ի գոս զօրավարացն վա-
ձեաց։ Կիճ. յազ. Տաճիւ. օրիճ. ին։ բեալ մերձ Յոտալիա լի յուսով և

բեր զերկոսին քաղաքն, զօրահաւոյց արար և ի Մե-
միւիրա՝ որ էր առ Մերմոդոն գետով քաղաք Տզօր Հան-
դոյն առաջնոցն։ Այլոց սպայք նորա քրիստնէից, զի ընդ-
ունայն դանդաղեր ի պատերազմ զքաղաքս, և պարսպ
տայր Աւետարանի զանցուցանելոյ զզօրսն և ամեն-
նեսին, վասն որոյ պատասխանի արարեալ ոուկուլլոս,
ասէ. Զայդ խոկ և ես դանդաղիմ, զի խրախուսեսցի Թէո-
դամիս, և գումարեալ զօր բազում և յուսացեալ ի նո-
սա՝ Հակառեսցի ի պատերազմ, և մի խուսեսցէ յերե-
սաց մերոց։ Ես տեսանէք զանեզր զանսահման անապատ
զկնի նորա, ուր ոչ է հնար հետամուտ լինել և հասա-
նել նմա։ Եւ բազում ինչ աւուրց Հանապարհ է յամա-
պատէդ ի Հայս. և Թագաւորէ անդ Տիգրան արքայից
արքայ, որ Տզօր զօրուբ զՊարթևս ընդ իւրև նուաճեաց,
և զազգս Հունաց փոխեալ ի միջերկրեայս Ասորւոց բնա-
կեցոյց, կալաւ զՄօրիա և զՊաղեստին, և զազգն Ակ-
լևկեաց զՀայաստանօրս բարձեալ զնմանէս և զդաստիս նո-
ցա վարեաց ի գերուն։ Այս ինքն փեսայ է Միհրդատայ
և Տզօր նիզակակից. և կարծիլէք թէ անտես արասցէ
զնա յաչսս ունել նորա առ ինքն, և ոչ համագունդ ընդ
նմա մարտիցէ ընդդէմ մեր։ Այլ ի փութալ մեր Հալա-
ծել զՄիհրդատ, զոյգն զՏիգրան ոսոխ յանձին ձգի-
ցեմք. զի նա ի բազում ժամանակաց պատճառս խնդրէ
զրդռելոյ ընդ մեզ, և միշտ պատճառաբ կայցեն գեղե-
ցիկ և արդար և պատշաճ, քան օգնել աներոյ իւրում
և Թագաւորի որ յանհնարս անկեալ կայ։ Ասդէր մե-
զին ձեռն տայցեմք Միհրդատայ, ցուցանելով նմա զօ-
րավիղն, և բռնի վարեալ զնա առ Տիգրան, առ որ
կարդալ վատաբէի արդեաք Թուի նմա և անարժան մե-
ծութեն իւրում։ Ոչ կարի խոկ լաւ իցէ Թոյլ տալ նմա
խրախուսել և յուսալ ի զօրս իւր, զի ընդ եգերայիս
միայն և ընդ Տիգրան և ընդ կապադովկացիս լինցէ մեզ
պատերազմ, որոց բազում անգամ յաղթեցաք, քան խո-
դոխել ի վաստիզ՝ յաւելեալ ի Հնձամիս և զՀայս և
զՄարս։

Ասդէին Հռոմայեցիքն ի վերայ երից քաղաքացն՝ զո-
րոց ասացաք՝ մարանդևին, Միհրդատ կազմեալ բանակ
նորա ընդ բանալ գաղանացն գրանցն, չու արար ի պա-
տերազմ։ Այլ Լեթոյ ոուկուլլոս զՀայաստորեան և զՄի-
սիոս ի ձեռս Մուրենայ, որպէս այնորիկ զօրին Հա-
ռաջ ասացաք։ Օ տանեն վկայ գոլովնէք Աղիկեան, զի
չջնեալ ընդ Նոսա գաւառ բազմագնաց և զեղի, զե-

Թող հետս ագահանէ և զեղուռէ՝։ Եւ ի մեծի պատերազմին բազում արուեստ զործեաց առանց զօրավարին. իսկ զօրավարն առանց նորա և ոչ մի։ Եւ բազում | ուրկուլլոս ընդդէմ Աիկրդատայ, մինչ բանակեր նա ի դաշտին Կարիերեայ. և յերկուս Ձակատս յաղթեաց Աիկրդատ, բայց յերրորդումն ի պարտուիլ մատնեալ՝ ի փախուստ դարձաւ, և ոչ ոք էր ընդ նմա սպասաւոր կամ վահանակիր, և ոչ ձի յասպատանին։ Եւ անագան տեսեալ զնա մի ոմն ի ներքինեացն, զի գնայր հետի ընդ փախստեայս, էջ յերիվարին և հեծոյց զնա։ Եւ մինչ հռոմայեցիք մերձ հասեալ զբեթէ ունէին զնա, նոցին կամակարէն փախեաւ. զի ագահութ զերծուցին ի ձեռաց զրոյն, զոր ի բազմոց հետէ բազում Ձիգն և վըտանգս յանձն առեալ՝ մեծաւ պատերազմաւ հալածելին. և | ուկուլլոս մըրցանակ ամ յաղթութեցն կոչոյս։ Ալիկերոն նահանեցուցանէ զԱիկրդատ Աեգեայ, որ անդրըմտին ի Պոնտոսի փախեաւ՝ հալածեալ ի հօրէ իւրմէ։ Վասնզի պատմին յօշեալ զղիսին եղբօր իւրոյ Աբսիրտեայ, և յանեալ զձանապարհսն՝ ընդ որ հալածականն գնայր առաջի հօր իւրոյ, զի առ սուգ աղօրմ տեսլեանն և ի փութալ նորա ժողովել զզրուեալ անդամսն դահձապետի յընթացս։ Հանդգնին նմին և Աիկրդատ ի փախչելն եթող ի վերայ Ձանապարհին ասլի և արծաթ բազում յոյժ և չքնաղ և յանկալի իրս՝ զորս ի նախընտացս ժառանգեալ էր, և զորս յաւարտ պատերազմացն մեծ բեաւ։ Եւ մինչ զօրքն յաւար գանձուցն պատուհասին, ինքն Թագաւորն զերծանէր ի ձեռաց։ Ալայց զնայր Աեզեայ տրտմեալ, իսկ զՀռոմայեցիսն խնդուն զնէտ փախըստեղծոյց։

1 Ընդ աշխարհն ասկացաւոյ ընդ բազմագանձ և ընդ զեղիս կանց, ոչ Թոզով անգ հետս զօշոպաղուն և զեղմուռ։ Ի մեծի պատերազմին բազում ինչ և մեծամեծ իրս առանց զօրավարին գործեաց, իսկ զօրավարն առանց նորա և ոչ ինչ։ Կին։ Վասն Մարսել. ե։

2 Աբդնպես Աիկրդատ ի Թագաւորսէն իւրմէ փախեաւ, որպէս զԱիկեգեայ փախուստն անգամին ի Պոնտոսէ պատմեն. զի հալածեալ ի հօրէ իւրմէ, զանգամս եղբօր իւրոյ յան և զիր զձանապարհսէն ազ. կանէր. որպես զի հօրն Ժողովելով զնոսա ասաի և անտի, և հայրենի սգոյն զանգալեացի հետամուտս լինել։ Բան նմին օրինակի և Միհրդատ ի փախչել իւրմէ եթող զամբազումն ոսկւոյն և արծաթին և զչքնաղ ազգի ազգի իրաց՝ զորս ի նախնեաց ժառանգեալ և զորս յաւարտ պատերազմի յամ Աբերիայ մեծերեալ էր յաշխարհն իւրի Պոնտոս։ Եւ իբրև մերձ ետ փութով զաւարան նորա, ինքն Թագաւորն զերծաւ ի ձեռաց։ Աբդ զնա պատմուի, իսկ զոսա ընդոծ յամեցոյց ի հալածել։ Կին։ յոչ Մահ. ե։

Եւ յետ յաղթութեան Յովսէսեան կալաւ զԱբբերիա քաղաք, և այլ բազում ամրոցս և բերդս. և եդեալ ի նոսա գանձս յոլով, և արգելականս բազումս ի Յունաց, և ի Թագաւորացնդ ի կարևոր ազգականաց արքայի. որք ի բազում ժամանակաց հետ ի Թշնամուէն բանտին կացեալ, և յայնժամ զաղատանէն գտեալ ի ձեռանէ Յովսէսեայ, համարձին որպէս ի մեռելոց յառնել քան ազատել ի բանտէ. Ընդ նոսին և Աիսա քոյր Թագաւորին ի միում ի դղեկացն գերեցաւ, ըստ յաջողակամին բախտին. զի քորք նորա և կանայք Արշրդատայ, որք հետ ի վտանգէն անկասկած կային յամրի, մինչ չարաչ սպանան հրամանաւ Արշրդատայ, զոր ետ ի փախել իւրում Խաբիդեայ միում ի ներքինեացն.

Այնմ ընդ նոսա և Հռոմանէ և Պատիրա քորք արքայի օրիորդք իբր քառասնամեայք, և երկու ի կանանցն Աբերնիկէ և Արմէմ յոխիացիք. Արմէմ ընդ միմ յոնոստան հանեալք զարմանալի և խիստ ահաբեկ քան զեղեցկութիւն. Որում Արշրդատ տարփացեալ, զնմ հնարս հնարեր ձգել զնա ի ցանկութիւն իւր. և ի միում նուագելն յղեաց առ նա հնգետասան հազար ոսկի. Ոչայց Արմէմայ հրաժարեալ մերժեր զպարգևս նորա, մինչև յանձն էառ Արշրդատ՝ տիկին և դշխոյ կացուցանել զնա, և էառ տանել նմա պատկ արքունի՝ որպէս ի կողմանն յայնոսիկ անլոյծ օրինք էին հաւատանեայ Թագաւորաց. Եւ ի վերայ այսորիկ՝ դժամակութիւք յանձն էառ Արտնիմէ, դիջեալ ի թախանձանս ընտանեացն՝ որք ի Ձաձանէ Թագէն և ի պայծառութիւն զօրուէն Արշրդատայ չլայան, զի էր յայնժամ յաղթող և փառաւորեալ: Ոչայց Արմէմ ոչ ուրախ եղև յօրէն հարսանեացն և առ յապա, այլ հանապազ ի վիշտս կայր՝ ողալով զարբաքսաց գեղեցկուէն, որ փոխանակ հարմուէ գերի զնա արար, և փոխանակ վայելուչ քնակուէ ընդ փեսային՝ բանտարգել արար զնա պահպանեալ յանձկի ի բարբարոսաց, ուր տարագիր ի ցանկալի գաւառացն Լլուագայ, երաշխիր զոյս բարեաց՝ կորուսեալ զսոցգ և զՀատատի բարուքս՝ յոր վայելէր ի ցանկալի հայրենիսն:

Յորդ իբրև եհան Խաբիդ, և եցոյց տիկնոջն զպատուէր Արշրդատայ, զի զօրինակ մահուն Տնօրէնը նոցա ընտրել՝ որ դիւրինն Թուէր նոցա և արագավախճան, կոչեցոյց Արմէմ զպայազն ի գլխոյ իւրմէ, և խեղդ ընդ անձն արկեալ՝ կախեցաւ. այլ ի ծանրութէ բեռնինն ժապաւէնն խզեցաւ. ընդ որ տիկինն ցաւագնեալ՝ արկ զայն

ի բաց, և ասէ. «Ո՛չ յարձակութ պատկ, որ և ոչ զտխուր ԱՄԱՀԱՒԱ
սպառազ մատուցեր ինձ, և ես զպարանոցն ի սուր Խա-
քիդեայ,

Իսկ զԱերինիկէ՝ յառնուլ նորա զդեղ մահուն՝ աղա-
չեաց մայրն, զի և նա անդ եր, Հաղորդ լինել բաժակին.
և հաւանեցոյց զնա, և արբին երկաքանչիւր. Եայց Թէ-
պէտ և զմայրն՝ պատառեալ և նուաղեալ՝ ի բազում ա-
մաչն՝ պալատեաց կէս բաժակին, այլ ոչ կարաց յաղթել
առոյգ զօրուէն Աերինիկեայ. և մինչ յերկար մաքա-
ռեր ընդ մահուն, ոչ սպասեալ Հաքիդեայ դեղոյն ազ-
դեցուէն՝ խեղդամահ արար զնա,

Եւ զերկուց քերցն Հիմրդատայ պատմեն, զի Հոռո-
մանէ անէծս և նզովս ցաւագինս կարդալով Հիմրդա-
տայ՝ էառ զդեղ մահու, իսկ Հատարբ գհանեալով
զնմանէ և շնորհս ունելով՝ զի ի կարևոր վտանգին ոչ
ապրեսցի արար զնոսա, այլ օգնական եղև յաշատօրէն
մահ, զերծուցանելով զնոսա ի նախատանաց Հեթանոսաց,

Եայց Ոլկուլլոս արամեայս յոյժ ընդ մահ նոցա, զի
եր նա գԹագաւ և մարդասէր. Եւ խոպոյր գնայր գՀետ
Հիմրդատայ. այլ իբրև լուաւ, զի նա չորիւր օձևա-
նօք յառաջեալ գիմէր ի հայաստան առ փեսային իւր
Տիգրան, գարձ արար. և նուաճեալ զամենայն յաղգաց և
ի քաղաքաց՝ որ շուրջ բնակեալ էին, ապա յղեաց զՎղ-
դիոս առ Տիգրան՝ խնդրել ի նմանէ զՀիմրդատ. և
ինքն գարձաւ ՀԱՄՍՈՐ՝ որ տակաւին պաշարեալ կայր,
Վասնզի Պալմիդոս, Ձորտաց քան զամենայն մարտա- 394. 70
յարդարս ժամանակին, պահ կալեալ քաղաքին՝ յեր-
կարեցոյց զպաշարումն. Եայլ իբրև ոչ ևս կարէր դի-
մակալել, հուր հարեալ ի քաղաքն՝ եմուտ ի նոսա մի
պատրաստական, և փախեաւ. իսկ Ոլկուլլոս գոր-
ծեր շինջուցանել գՀրդեհն, այլ չեղև հնար. և ի յա-
ջորիւն առտուընն սակաւք մասնել զքաղաքն յատար
զօրացն՝ որք քան զերոյ հրոյն ոչ ինչ նուազ վհատակոք
էին՝ անյագ ցանկութե աւարառուե, անասուրք զօրավա-
րին. Եայց յաջողութեք անձրևոյ յորովք ի վերուստ
ապրեցան. և զայրեցեալն նորագեաց Ոլկուլլոս, և
ապա մեկնեալ գնաց. Եայց Ամսոս հատուած յամե-
նայնէն բնակեր, որք ի վաղ ժամանակս փախուցեալ
անդր ի խոտոլիք Ալբիտինի՝ մինչ բռնակալելն նա
ՀԱԹԷՆս, զնմին քաղաքացոյ կարգ և պատիւ կալան,

Նաև մեկնեալ Ոլկուլլոս, չքաւ ՀԱՄՍ. ասիա-
ցիք կեղեքեալ և հարստահարեալ ի վաշխառուաց և ի

հարկահանաց, առ յոյժ կարօտուէին՝ զուստերս և զդրս-
տեր իւրեանց և զպատկերս և զդրօշեալս սուրբս դիմի
քարոզիւ՝ ի վաճառ ածէին. և որք ոչն ձեռնհաս լինէին
՝ի հատուցանել զսակ և զշարկ և զնաւագանաց վաշխիցն,
մնանէին՝ ի ձեռս պարտատերացն. և բազմայ այնպիսի
անողորմ չարչարանս հասաներ կրել՝ ի զնաւագաւսն առ-
այն ՝ամ չարեօք սփոփումն համարեին և խաղաղուեին,
Լաւ պարտուց նոցա սկիզբն եղև՝ ի տուգանացն երկուց
բիւրուց քանքարաց, զոր արկ՝ ի վերայ նոցա Վեղաս.
և Թէպէտ կրկնապատիկ հատուցաւ արծաթն, այլ չար-
կահանքք զօշաքաղք վաշխս՝ ի վերայ վաշխից յաւելեալ՝
պահանջէին՝ ի նոցանէ վեց բիւր քանքար. և կրկնապա-
տիկ և արծաթոյն՝ զոր հատուցին քնակիչք Ասիոյ՝
մինչեւ նոցա պարտք։

Ասէ Յիրաւի ասէ Յակիտոս, ՝ Թէ՛ մի՝ ի վաղեմի չա-
րեաց են վաշխք՝ ի Հռոմ, և յաճախագոյն պատճառք
խռովուէին. այլ՝ ի ժամանակին յայնմիկ անցեալ զանա-
ցեալ էին չարիքն քան զայժ չափ և պայման։ Ոչ՝ի էին
վաշխք ամօրեայք՝ մի առ Հարիւր, և յայն սակս իսկ
Հարիւրորդք կոչէին կիմ ունկիսական վաշխք, այսինքն եր-
կոտասանորդք. զի ըստ ամսոյ տարւոյ՝ երկոտասան առ
Տ՚ուիս. ժա. Հարիւր գումարեին վաշխքն։ Երկոտասան տասակացն
ոէփ. Ը. ծշ. օրինքք չհրամայէին տոկոսիս աւելի քան զՀարիւրորդն [2].
Լծ. Ե. ծշ. և օրինքս այս վերստին հաստատեցան յերեքհարիւրորդի
ինննեւորդի վեցերորդի ամի շինուելն Հռոմայ՝ի ձեռն
երկուց հաղարապետաց Ժողովրդեան։ Ապա յետ տասն
ամաց՝ի չորեքհարիւրորդի վեցերորդի ամի շինուած Հռո-
մայ՝ սահմանեցաւ կէս առաջնոց վաշխից, որ կիսոյն-
կիսականն կոչէր։ Ապա՝ի չորեքհարիւրորդի մետասանե-
րորդի ամի արգելան՝ի սպառ տոկոսիք, մի՛ բնաւ վաշ-
խել։ Այլ այս ՝ամ օրինադրութիւնք [3] ընդունայն եղեն.
զօշաքաղուն բուռն քան զօրինս՝ յաղթեաց միշտ, և զ՚ամ
կարգս՝ որ առ հասարակապետութիւնն և որ առ ինքնակա-
լօքն եղան՝ի նուաճել զնա՝ ՚ի դերև եհան։ Լաւ ոչ յե-
ղեղեալ օրինացն ակն ած, որ՝ի մասինս յայսմիկ ոչ զի-
ջաւ, այլ զ՚ամ վաշխս և զկարի նուաղն խստիւ դատա-

1 Վաշխիցն՝ի Հռոմ վաղեմի ե-
ղեան, և յաճախ հերձուածոց և
խռովութեան առիթ. Տ՚ուիս. փոբէփ.
Ջ. ծշ.

2 Մի՛ առաւել քան զՀարիւ-
րորդն պահանջեցին տոկոսիք։

3 Բազում հրամանօք առեալ ա-
մենայն ժողովրդեանն զառաջս կա-
լան խարդախութեանց և զրկանաց.
որք առկ ընկճեալ, չկարեմ որ-
պէս գթածեալ՝ի վեր երեւեին։
Տ՚ուիս. ծե.

պարտ. զի զոր ՅՈՅ բնաւին խափանեաց՝ ինքն ոչ իշխի ԱՄ ԱՀՆՈՒ
ներել. Այլ յայտ իսկ է, զի ուր և մտին վաշխք՝ վաղվա-
ղեաց զհետ նոցա կործանումն աշխարհին. որպէս ահա
և յանկումն հասարակապետութեանն հռոմայեցւոց յոյժ
ձեռնտու եղեն. և՝ ի վերայ ամ ազգաց իսկ, որ ընդ ձե-
ռամբ նոցա եկեն, ածին ահագին չարիս:

Ալմն իրի Հուկուլլոս հոգայր՝ ի յանձանձել զիրս Ա-
սիոյ՝ խափանել զանիրաւութիւն և զպատուիր վաշխառուաց
և հարկահանաց. Իսկ նոքա զանբաւ շահն կորուսեալ՝
բողոք բարձին որպէս զրկեալք՝ ի Հուկուլլոսէ, և վաղ
ձեղին առենաբանս բազումս ընդդէմ նորա. յաւացեալ
մանաւանդ զի բազումք յաւագանւոյն Հռոմայ պարտա-
պանք էին նոցա, որ բազում համարձակուէն տայր նոցա:
Այլ Հուկուլլոս արհամարհեաց զբողոքս նոցա չքնաղ և
զարմանալի արիութիւ:

ԳՕՐՈՒԱԾ Գ.

Հուկուլլեայ ապաբարեաւ մարդին ընդդէմ Տիգրանայ, և խաղալ
ի վերայ նորա. և վասն սիրոյ և ծաղրալից չանգիծանէն Տիգ-
րանայ, և պարթել նորա ձիոյս պատերազմաւ. և Հուկուլլեայ
առնուլ մարդիս զՏիգրանակերտ մայրաքաղաք հայոցն, և դաս-
անեաւ յաղթութեն ընդդէմ Արտաշատայ և Տիգրանայ ի փախուն.
և վասն սահակիլոյ և ապստամբութ զօրացն Հուկուլլեայ:

Այլ Տիգրան, առ որ զհրեշտակն յղեաց Հուկուլ- 3934 · 70
լոս, ի սկզբան թագաւորելն տակաւ էր յոյժ · այլ ան- Պլուտարք. ի
ընդհատ զարմանալի յաղթութիւքն զօրացեալ, մինչև ար- Լ.-ի. 554:
քայիլ արքայ մնուանեցաւ. Որ մեծին Արեւելեայ յա- Մ.Խ. Խէ.
ջորդացն յաղթեալ, և զտուն նորա զրեթէ կործանեալ, Կեդրէն. ի
զգոտոզ Պարթեւն բազում անգամ նուաճեալ, և զքա- Մ.Խր. 228:
ղաքս Հայոց լրիւն իւրեանց ի Արաս փոխեալ, զԱս-
րիս և զՊաղեստին կալեալ, և արաքացւոց Արկնիտաց
օրէնսդիր լեալ, թագաւորէր զօրուն, և սաբսէին ի
նմանէ ամ թագաւորք Պարսից, և ազգք և ազինք անկեալ
երկիր պագանէին նմա՝ ըստ արեւելից աշխարհին սոնո-
րութեան: Այլ ևս քան զևս յաւելեալ ի Տիգրանէ անբաւ
մեծութիւն, և փաղաքշոյն անլռելի և անպայման գովու-
թիւք, և անդադար յաղթութեամբք:

Ալմն յանդիման եղև նմա Կլէոպատ. և էր թագաւորն
զգեցեալ ամ երեւելի սպասուք ի ցոյց արքունական մե-

ծավայելուչ փառացն։ Իսկ Կղեոպաս ՚ի հռոմէականն քնիկ գոռոզուէ վիրն յաւելեալ, որպէս արդարև հռոմեացի զՔրեշտակուէնն կատարեաց։ Յօսեցաւ և Եցոյց սուտ բանիւ զառոյնը հռոմեացւոց զի ՚ի հրդեհատաց, և զշաւասադրծուէնի նորա՝ զի առանց ՚ուժ իրաւանց և պատճառանաց ելոյծ զգաչն խաղաղուէ, և ապա ասէ. Վասն ինդրելոյ զՔրիստոս, որպես անկ և վայել է յաղթանակն Կուկուլլեայ։ Ո՞վ ինչ երկայիմ զի տացես զգա, որ ՚ի սկզբանէ բարեկամէ ես հռոմայեցւոց. ապա եթէ չկամիցիս տալ՝ կազմեսց ՚ի պատերազմ. այս հրամանն է։ Ինդ իրօրհատ պատգամն ծանրացաւսուն եղև Թագաւորն, այն՝ որ ոչն երբեք խոսս յուսիքէ լուեալ էր, և որում կարգ և օրէնք կամք նորա էին և հաճոյքն։ Այլ յաւել ՚ի սրտմտուէ յանկարծակէն ՚ի գիր Կուկուլլեայ, զի արքայ ևեթ կոչէր զնա, և ոչ արքայից արքայ՝ որպես իստիս պահանջէին։ Յայն ամբարտաւանուէնի հասեալ, զի Թագաւորս ՚ի սպաս իւր ունէր. զի յեկանէն յարքունեաց՝ արքայք լորք երեսային հետի առ երիվարաւ նորա, երկուք աստի և երկուք անտի։ Այլ ՚ի ձաշ նորա և ՚ի սենեկի և ՚ամ ուրեք՝ մին ՚ի նոցանէ կայր առ նմա ՚ի սպաս անարգագոյն պաշտաման. և առաւել ՚ի յանգիման լինել Տրեշտակաց։ Օ՛ի ՚ի հանդէս փառաց և զօրուէ իւրոյ առաջի օտար ազգաց՝ երկուստեք գահոյիցն կայգէր զնոսա ՚ի ձև և ՚ի կերպարանս անարգ ստրկաց։ Ո՛ ամբարտաւանուէ անհնեհեմ և անհանդուրժելի. զի որ Նարտարանօք հպարտանայն՝ ոչ այնպէս դժոխրմբեր է, Թէպէտ և խիուչն ոչ ինչ ընդհատ։

Ընդ այնպիսուին չէր մարթ հանդուրժել ընդ հռոմբձակուէնին Կղեոպաս. զի զամն քսանևհինգ Թագաւորեալ կամ մանաւանդ բռնաւորեալ գոռոզուէ ՚ի վերայ ժողովրդոց, նախ ՚ի Կղեոդեայ լսէր զայն ազատ և համարձակ բարբառ. և պատասխանի տուեալ, ասէ. Ինդրեսա աներ իմ է, և ոչ մանեցելոց զկարևոր ընտանին ՚ի ձաղանս յաղթանակին Կուկուլլեայ. իսկ եթէ հռոմայեցիք սպառնան տարապարտուց յիմ վերայ պատերազմ, գիտեմ և ես պատերազմել, և ստրջասցին։ Այլ ցաստմբ մեծաս գրէր պատասխանի Թզեոյն, վերնագրեալ ևեթ՝ ՈՒՒ ԼՈՒԿՈՒԼԼՈՍ, և ոչ ինչ մեծարանս նոց անուն յաւելեալ, զօրաւոր կամ որ ինչ անուանս կոչէին հռոմայեցիք։ Այլ գարձաս Կղեոդեոս, և Կուկուլլեայ լուեալ ՚ի նմանէ զնամ և զազգարարուէն մարտին, եկն փութով ՚ի Պանտոս՝ ձեռն ՚ի գործ առնել.

Թէպէտ և յանդուգն Թուէր պատերազմն, և յաճախ զօրուէր Տիգրանայ զարհուրելին յաւազակսն՝ ի բազմութիւն՝ և ոչ ի քաջսն զօրաց և ի բարւոք առաքնորդսն զօրավարին։ Այլ կալաւ զԱՆոսպ քաղաք, և բնակ չաց նորա և ամիսս չաց հնորհաց աղատուէ՝ կալ նոցա ինքնիշխան։ Իսկ Կոստաս ոչ այսպէս արաւ. այլ ի վեր կարաձգել պաշարմանն Լ՚ակուէայ՝ մտածութիւն կալեալ զմն, եհար աւար, և արար խոտորումն յոյժ ընդ քնա կիչս նորա. և գրեթէ զամ քաղաքն հրձիզ արար։ Այլ ի գառնալ նորա ի Հռոմ՝ բարւոք ընկալաւ զնա ծերա կայսն, և միաբանեաց զնա անուանեալ Պոմպացի՝ վասն նուաճելոյ նորա զՊոմպոս։ Լ՚ԱյլԱյսպ իբրև հասին առ բակիւղիք, և բողոք կալեալ յուղին ծերահուտին դէս րիս զօրաքաղուէն և զանգ թուէն Կոստասայ սրտառուչ բանիւք՝ որ և զկարի խոտասիրոս ի գութ ածէին, զոհ կինն ևեթ ի բաց հան ի նմանէ ծերակոյսն զպատմուչ ձան աւագուէն. այլ յոյժ ի վայր եր պատուհասն քան զանհնարին չարիսն՝ որ վկայեալ հաւատարիմ ցուցան։

Լ՚ուկուլլեայ Մողեալ զԱրշնաս՝ զմի ի զօրավարաց իւրոց՝ ի Պոմպոս վեց հազար արամբք, յորս այլովք զօրօքն որ էին երկոտասան հազար հեծելազօր հեծեալ, դիմեաց ընդ Կապադովկիա Ա՚րտիպատ դէտ. և ի խոր ձմերանի անցեալ ընդ այն, և ապա ընդ Տիգրիս, եկն եհաս փոքր միւս ևս անգր ի Տիգրանակերտ քաղաք ազբայանիստ՝ հալածել ի քին իւրեմ զՏիգրան, որ այն ինչ յաշխարհէն Ասորւոց անդր հասեալ էր։ Լ՚ԱյլԱյսպ ոչ զբ իշխէր խոսել ընդ նմա զԼ՚ուկուլլեայ, և ոչ զգալտնեան նորա, զի որ նախ ազգ արար զայն՝ մեծի սպասաւորուէն հատուցումն ընկալաւ մահ անողորմ։ Այլ ումեք ունկն մատուցանէր, բայց մտրդահաճոյին՝ որք ասէին, թէ քաջութեն մեծ գործէ Լ՚ուկուլլոս՝ եթէ Ա՚րտեսոս ևեթ կացեալ մնասցէ, և ոչ անձամբ երթալ փա խիցէ Ա՚ծխոյ ընդ տեսիլ աւազակեայ բազմուէ զօրացս։ Այս կարի խոկ քաջ, ասէ Պլուտարքոս. զի որպէս ոչ ա մենեցուն բնուէ է տանել բազում գիներբնուայ, այս պէս և ոչ ամենեցուն մտաց՝ բերել ի բարեբաստուեն զնմանատուէ, և ոչ զկնել։

Ա՚ռայ Տիգրան, որ յառաջադոյն չկամէր խոկ տեսանել զԼ՚ինդիա, և ոչ խոսել ընդ նմա, Թէպէտ և ըզգուսար նորա ածեալ եր կնուէ, այլ մեծաս արհամարհանօք և խրոխտանօք հեռի չերեսաց իւրոց որպէս ի դիպահոջ ի պահ արկեալ եր ի տեղի մի տղմուտ և

մղեկուտ, յետ պատգամաւորուձեն Արշաւեայ ետ ածել զնա ամենայն մեծաւորսնօք և սիրով յարբունիս իւր։ Ընդ առանձինն ընդ միմեանս մերկացան զինեցեալ իւրեանց ի Թշուառութիւն մեծ բարեկամաց իւրեանց, զի զնոսա զնօքօք կացուցին։ Յորոց մի էր և Մերուժան զոր սկեպսացի, այր մեծամեծատակ, և որ յայժ մեծարս էր Մերդատայ, մինչև կոչել նմա Թագաւորասէր։ Օ սա յառաջագոյն Արշդատ հրեշտակ առաքեաց առ Տիգրան՝ խնդրել ի նմանէ օգնութիւն ընդդէմ հակառակեցուց. և իբրև ետ զպատգամն, եհարց զնա Տիգրան. Կուռ զինչ խրատ տաս առնել, Մերուժորէ։ Իսկ նա տարաժամ և տարապայման անկեղծուքն պատասխանի ետ և ասէ. Որպես պատգամաւոր Արշդատայ՝ խրատ տամ օգնել նմա, որպես խորհրդական զգոյշ լինել։ Եւ յանցեաւ Մերուժոր յանցանս մահապարտս, գոգոյե մանուկ լեալ։ Եւ սպանաւ իսկ յիրաւիկ լինել Արշդատայ յարքայէն Հայոց։

Հայր | ուկուլլոս զայր հասանէր, և որպէս զդուրս ապաքանիցն բաղմեր. և զայն ոչ գիտեր Տիգրան, և չհաւատայր իսկ այնմ զաչացոյս յանդգնութիւն։ Ըստ Արշրարզան՝ մտերիմ արքային՝ յանձն առեալ զմտանգն, գուժիկան եղև նմա։ Եւ փոխարէն պատուէր ընկալաւ՝ վաղ հասանել սակաւ զօրօք, և ձերբակալ արարեալ ածել զ| ուկուլլոս, իբր թէ զնի ոք ի ժողովրդենէն երթայր ունել։ Եւ անկաւ Արշրարզան, և առաւելք ի զօրացն անկան՝ Հզնեալք ի վերայ կորստարար հրամանին։ Ընդառ յայնժամ Թշուառութիւն զդատացաւ Թագաւորն սեպհեալ յարբեցուէն։ Արշդատ բիւր հեծելովք երթեալ ի Պանտոս՝ այլ ևս զօրս ժողովէր, գալ գումարել ընդ Տիգրանայ ի մտանել | ուկուլլոսի ի Հայաստան։ Իսկ Տիգրան ի դատաստերին իւրում կայր, հրամայ տալ զօրաժողով լինել յամ սահմանաց Թագաւորութեանն իւրոյ։ Եւ յետ հարուածոյն երկուցեալ ի | ուկուլլոսէ մեկնեցաւ ի քաղաքէն ի Լեառն Տաւրոս, և զօրացն մնացն պատուէր ետ անդր առ ինքն ժողովել։

| ուկուլլոս դիմեալ ի Տիգրանակերտ, նստեալ զնաւալ պաշարեր։ Եւ էր քաղաքն լի ամ մեծութիւք. քանզի բնակիչք նորա վասն հաճոյ լինելոյ Թագաւորին՝ ոա մին և աւագանին զարգարեալ Հռոմայեցականին զգեստ։ Եւ մին իրի | ուկուլլոս նեղէր զքաղաքն, զի Թագաւորն չհանդուրժեալ ընդ առումն նորա՝ մարտիւ գայլէ զայրագին վանել զնա. որպէս եղև իսկ։ Բայց Արշդատա

սուբհանդակս զօր ՚ամ արձակէր առ Տիգրան, և զգուշացուցանէր զնա զօրաւոր Թղթովք՝ մի բնաւ դիմադրաւել ՚ի մարտ, այլ հեծելազնդաւն ևեթ խափանել զհամբարս Լուկուլլեայ։ Եւ Տաքսիլեայ եկեալ ՚ի նահանգ ՚ի բանակն, մեծաւ Թախանձանաւք աղաչէր զնա հանապազ մի դիմել ՚ի վերայ հռոմայեցւոց գոն և անպարտելի զօրացն։ Տիգրան ՚ի սկզբանն լսեր հեզութեաւ խրատուց նոքա, և հանդարտեր. այլ իբրև հասին գումարեցան առնա բազմանալ անթիւ զօրացն յայլ և այլ ազգաց և ՚ի լեզուաց, այնուհետև ոչ խնջոյք ևեթ թագաւորին, այլ և առեան խորհրդոյն հնչէր ՚ի յանդուգն և ՚ի յոխորտ խիզախմանն և ՚ի խուժադուժ սպառնալեաց։ Եւ կամին զօրքն զՏաքսիլ սպանանել, զի իշխեաց հակառակ կալ խրախուսողացն ՚ի պատերազմ. և զՄիհրդատ հասմարձակեալ ամբաստանէին, իբր թէ առ նահանձու խաչփաներ զԹագաւորն ՚ի պատերազմէ՝ զի մի մեծաւ յաղթութեն փառաւորեսցի։ Եւ վասն այնորիկ աճապարեալ Տիգրանայ, զի մի Միհրդատ հասեալ բաժանօրէ լիցի փառաց յաղթութեն, դիմեաց ՚ամ զօրօքն ՚ի պատերազմ, և ասեր ցբարեկամս իւր. Մի՞ տայր փոխանակ Լուկուլլեայ զնմ զօրավարս հռոմայեցւոց մեզ յոսոխս։ Օ ի՛ ի բազմանի զօրացն յուսացեալ, ոչ ինչ երկմտեր ընդ յաղթութենէն։ Օ ի եկն նորա երկու բիւր աղեղնաւորք և պարսաւորք. հինգ բիւր և հինգ հազար հեծեալք, բիւր մի ՚ի նոցանէ և եօթն հազար զրահաւորք սպառազինք. հնգետասան բիւր հետևակք ՚ի գունդս և ՚ի գումարտակս բաժանեալ. և ոսկիվառք և գոյծաւորք ՚ի կառուցումն կամբջաց, և ՚ի ցամաքեցուցանել զջուրս գետոց, և յայլ պէտս բանակին, որք իբր բիւրք երեք և հինգ հազար, որք զհետ զօրացն կարգեալ կազմեալ ըստ առաքագոն ևս զբանակն երևեցուցանէին, և յաւելեալ զօրաւի և խրախոյս պատերազմողաց։

Եւ իբրև եանց ընդ լեառն Տարսոս, և երևեցան ՚ամ զօրք նորա ՚ի միասին յերևոյս դաշտին, տեսին ևեթ առհարիւս եր։ Լայայ Լուկուլլոս աներկիւղ բաժանեալ զզօրս իւր ևեթող զՄուրենա յանդիման քաղաքին վեց հազար հետևակաք. իսկ ինքն այլովք հետևակօքն՝ որ էին քան և չորք գումարտակք, միահամուռ տան կամ երկոտասան հազար այր, և ՚ամ հեծելազօրաւն, և աղեղնաւորօք և պարսաւորօք, արամբք որպես թէ հազարաւ, խառնոյ ընդդէմ Տիգրանայ, և բանակեցաւ ՚ի գաշտին, և էր առաջի նորա գետ մեծ։

Ի տեսիլ սահմանեաց գնդին՝ ծիծաղեցաւ Թագաւորն, և փաղաքշեալ սպասաւորացն պատճառս առեալ ծաղրանուագել, կէսք յայտնապես կատակէին, այլք վիճակս արկանէին ընդ խաղ՝ Թէ ո՞վ ինչ առնուցու չափս է. և զօրավարք և Թագաւորք՝ որ ընդ նմա էրթային, խրախուսէին միմեանց զպատերազմին վճարել. և խընդրելին չմոռանալ արքայի՝ Ի մարտ ։ Իսկ ինքն իսկ Թագաւորն ախորժելի ինն հանձարաբանել կամելով, ասաց ընդ խաղ զհռչակաւորն բան, զի եթէ պատգամաւորք էիցեն՝ բազումք են, իսկ եթէ Թշնամիք՝ սակաւք ։ Իսկ այն օր այդպէս ի խաղ և ի ծաղր անցանէր ։

Ի վաղիւ մեռք ընդ այգն յառաջ մատոյց Ալուկիւլոս զզօրս իւր ։ Իսկ բանակէին Թշնամիք յայն կողս գետոյն յարևելից, և ինքեանք զեան և խոտորեր յահեակ ընդ արևմուտս. և էր անդ հուն գետոյն ծանծաղ ։ Ալուկիւլոս անդր խորհեցաւ մտանել, և զարձոյց զզօրս իւր ի ձախակողին, և ի վայր կոյս գետոյն ձեռնէր ։ Օ այն իրըև ետես Տիգրան՝ հանդերձեցաւ Թէ փախիցէն, և կոչեցեալ առ ինքն զԱզաբսիլ՝ ասէ ընդ հնչուն. Ահեակ ընդ լեզևանս հեռանկելոցդ անպարտելիս, տեսանեմ զի գնան փախստեայք ։ Ա՛յս պատասխանի ետ և ասէ. Իզձիւք ցանկալի, տէր արքայ, զի բարեբաղդութիւնք քումք, հարին տեղի տոյր. այլ սպառազինութիւն և ընթացք լեգեռացդ ոչ Թուին փախստեից ։ Ա՛յն ինչ նորա բանքն ի բերան էին, խռտոտեցոյց յանկարծ Ալուկիւլոս գնաց խոցնոց լեգեռնին, և զարձաւ արծաւնեանն յակ կոյս, և ամ լեգեռնախումբ զօրքն զՀետ նորա խաղային ընդ գետն ։ Ընդ ազան յարմատ որպէս ի Թմբրութիւն գնեալ սկսան Թագաւորն, գոչեալ կրկին և երեքկին ։ Ապա ի վերոյ մեր դիմեալ գայ ամբոխդ ։ Իսկ խուճապաւ և բազում խռովութիւն կազմեալ Ձախաւեցան մերոյ բազմութիւն զօրացն ի պատերազմ։ Լսեցաւ ի միջին եկաց ի բուն բանակին. զձախոյ Թևն ետ արքային Ալբաբենոց, և Թագաւորին Ալարաց զաջոյ Թևն, ուր և զերկաթապատ այրուձին մեծաւ մասամբ կացոյց ։

Ինչ գեռ Ալուկիւլոս պատրաստեր անցանել ընդ գետն, ամենք ի զօրագլխացն ասէին զադարել զայն օր. զի օրն այն ընդ չարաբախտ աւուրս համարէր, զորս հռոմայեցիք սեռ աւուրս կոչէին. զի ի նմին աւուր բեկան զօրք Կիպեոնի ։ ի կիմբրացւոց ։ Իսկ Ալուկիւլոս ետ

1 Ի հռոմեական պատմութեան վերոյ յիշատակեալ ութերորդ ամսեանն Սեպտեմբերի որ հետ զօրք Կիպեոնի։

պատահանի. Ա՛յլ ես բարեբաղդ արարից Հուժոյ զօրս զայս, Ա՛յն օր վկեցբորդ եր Հոխոմբերի։ Այլ բանն այն եղև ապա հռչակաւոր, Այլ իբրև զայն ասաց Աուկուլլոս, խրախուսեալ զզօրս իւր՝ անց ընդ գետս, նախայարձակ լինէր ի Թշնամին։ Այլ եր ինքն վառեալ պողովատիկ վերտ պահպանակօք՝ յորոց նշոյլք լուսաձաճանչ հատանէին, և արկեալ զիւրև լոդիկ վերջաւորբք, և սուսեր մերկ ի ձեռին շողացուցանէր, յորդորբելով զզօրսն փութալ մատչել ի Թշնամիս, զի փոյթ և երագ յարձակմանն՝ մի ինասցէ նոցա ապարելոյ նեւտաձգուե. զի ի հեռուստ ևէթ սովոր էին նոքա նետիւք մարտնչել։ Այլ Հայեցեալ հետս, զի հեծեալք սպառազինք՝ յորս առաւել յուսացեալ էր Տիգրան՝ պատերազմին առ ստորոտով միոյ ի բլրոց, որոյ գագաթն սպառհարթ չորեքարիւբ ձորաչափ էր ի բարձրութէն, ոչ յոյժ սեպացեալ և գծոյնեանկիւն. և յուսացեալ յօգնական նոսի տեղւոյն, հրաման ետ անդէն հեծելոց Թրակացւոց և գաղատացւոց անկանել ի թևս ի վերայ այրուձիոյն Թշնամեաց, և վանել սուսերօքն զնոսա։ Օ՛ն ամրուն նոցա, մանաւանդ և ամ զօրութէն ի նիզակսն էր, և առանց այնոցիկ չմարթէր նոցա պատերազմել ընդ Թշնամիս, և ոչ պահ ունել անձանց. զի ծանր և կարծր սպառազինութեն զսպեալ՝ ոչ կարէին խաղալ, և դրեթէ անշարժ կային։

Ո՛րպէս դեռ հեծեալքն երեթային ի գործ հրամանին, ինքն երկրբումբք գումարտակօք հետևակօք դիմեաց ի բլուրն։ Այլ խրախուսեցին զնոսա զօրքն, տեսանելով զզօրավարն՝ զի հետի ընդ առաջին վերն յառաջին. Թագ լինէր հանդերձ սպառազինութէն։ Այլ հասեալ ի կատար բլրին՝ եղ եկաց ի բարձր սեպին, և հայեցեալ ընդ կարգս և ընդ յօրինուած Հակառակն Թշնամեաց, աղաղակեր. Ո՞ղջո՞ւն է մեզ յաղթութէն, որք զնոսա բակիցք իմ, անշուշտ է մեզ յաղթութէն։ Այլ երկրբումբք գումարտակօքն ի վերայ սպառազէն այրուձիոյն դիմեալ, պատուեր տայր մի առ ի բացե՝ ի կիր արկանել, այլ սուսերօքն մատուցեալ՝ յարիանել զազգ նոցա և ըզսրսնա՝ որ անպարտ էին։ Այլ առանց աշխատութէն զօրացն, մինչ չև ի կռիս եկեալ՝ կորակոր ի փախստական դարձան հեծեալքն մանչելով. և յաղթանդամ և դանդաղ երիվարօքն երթեալ անկան ի կարգս հետևակացն, առանց պատերազմելոյ և առանց ձեռնելոյ զնիզակ։ Այլ ի փախչելն նոցա, մանաւանդ թէ ընդ դառնալն ի փա-

խուսան, սկսաւ կոտորածն. զի և փախչել խակ ոչ կարէին, արգելեալք յամրակուռ յանձնափանց 'ի ստուար գնդացն իւրեանց։ Խակ խորհուրդ և պերճ Թագաւորն անդէն 'ի սկզբանն սակաւ արամբք խոյս ետ. և տեսեալ զորդիսն իւր զՀշտառակից՝ եհան 'ի գլխոյ իւրմէ զպսակն և ետ նմա արտասուօք, և ընդ այլ Ճանապարհ՝ յո և մարթեցին՝ խրատեր փախչել։ Եւ ոչ իշխեաց ազբայորդիսն գնել զպսակն 'ի գլուխ իւր, զի մի՛ 'ի փախչելն ծանիցին. և ետ զայն միւմ 'ի հաւատարիմ ապաստաւորացն, որ առցէ գերեալ աճառ առ Ուկուլլոս։ Եւ անկան 'ի փախստի աւելի քան զտան բիւր հետևակս, և 'ի հեծելոց սակաւք ոմանք ապրեցան. իսկ 'ի հռոմայեցւոց հազիւր այր վիրաւորք եղեն, և մեռեալք հինգ. այս այսպէս պատմի։ Այլք ոչ ուրեք նուաղունք որպէս զսոսա ընդ այնչափ բազմութեանն Ճշմարտաց Ճակատեցան 'ի պատերազմ. զի քանապատիկ և եւս աւելի քան զյաղթողս յաղթեալքն էին։ Ապաքէ և հմուտք 'ի զօրավարացն հռոմայեցւոց և յաճախագոյն 'ի պատերազմունս և 'ի Ճակատամարտս մտեալք, այնու առաւել գովելին զՈւկուլլոս, զի զերկուս յաղթ և մեծագոր Թագաւորս երկոքումբք Ճակատակօք պարտեաց, դանդաղանօք և Ճեպով։ Ապաքի դանդաղելովն և յերկարաձգելով զգործ մարտին՝ վատնեաց զահեղ և զՀզօր զօրութի՛ն Մհիդատայ. իսկ զՄհիթրան կործանեաց՝ յեղակարծումն 'ի վերայ հասեալ։ Որպէս սակաւուց 'ի զօրավարաց եղև՝ դանդաղաւօք գործ վճարել, և Ճեպով յաջողել անվտանգ։ Զայն սակս իսկ ոչ գտաւ Մհիդատ 'ի պատերազմին. քանզի կարծէր՝ զի գնայն հնարս դանդաղանաց գործեցէ Ուկուլլոս և ընդդէմ Տիգրանայ, որ ինչ հնարեցաւն ընդդէմ իւր. նմին իրի յամր գնայր և ոչ փութայր հասանել առ Տիգրան։ Այլ հանդիպեալ զՃանապարհն Հայոց ոմանց՝ որք զարշաւրեալ և խուճապեալ փախչէին, կասցած եաւ. և ապա բազմաց եւս փախստեից դիպեալ՝ զի գնային մերկ և խոց, իրաւեղէ եղև պարտուէն, և խնդրեր զՄհիդատ. զոր և եգիտ լբեալ յմմ զօրացն ողորմելի։ Այլ անչէաչարուէ ոչ լեալ ոանհարր 'ի կարիս նորա՝ որպէս նա յիւրն, իբրեալ յերիվարէն՝ ողբայր ընդ նմա զՀասարակաց Թշուառութիւն. և ետ նմա Թիկնապահս և սպասաւորս, և միւնթարեալ քաջալերեաց զնա չէհատել։ Այսպէս Մհիդատ ոչ անագորոյն ոք էր, որպէս ահա տեսանի, Եւ երկոքին 'ի միասին դարձեալ զօրաժողով եղէն։

Ասայ ի Տիգրանակերտ աղմուկ մեծ էր. քանզի յա-
րեան Հայոյք ընդդեմ Հայոց, և ինդրէին տալ զքաղքն
ի ձեռս | ուկուլլեայ. ի զայրանալ խռովուէն, և աշա
եհաս անդր | ուկուլլոս. և ի դէպ ժամանակին յարձա-
կեալ կալաւ զքաղքն, և առ նա զամ գանձս Տիգրա-
նայ, և զդաստակերան մատեաց յաւար զօրացն. որք
ընդ քաղքամ մեծուէինն դիմն և ուէ հազար քանքար
արծաթի դրամից. և ետ իւրաքանչիւր նոցա | ուկուլ-
լոս, բաց յաւարէն զոր առին, ուէ հարիւր դրամանկիւռ.
այլ և ոչ այնու յագեցաւ ագահուէն նոցա. և զժողո- Սիրեբ. ժա.
վուրդս, զոր ի Վատինայ և ի Կիլիկեայ և յայլոց կող- 532.ժբ.538.
մանց բուն ածեալ բնակեցոյց անդր Տիգրան, արձա-
կեաց | ուկուլլոս դառնալ յիւրաքանչիւր գաւառս. և
երթային բազումք ուրախութիւ չուս մեծ. և ի սուղ ժա-
մանակի գրեթէ անմարդի եղև Տիգրանակերտ, մի՛ ի մե-
ծամեծ քաղաքաց աշխարհի.

Եթէ | ուկուլլոս իսկ և իսկ զկնի յաղթուէն հետա- Դիոն. կա-
մուս լինէր Տիգրանայ, և չտայր Թոյլ նմա զօրաժողով լե- ։։
լինել անդրէն, ձերբակալ առնէր կամ հալածէր զնա
յաշխարհէն, և վճարէր զպատերազմին. | այն իբրև զօրքն
և քաղաքացիք զգաբել զի ոչ արար այնպէս, ամբաս-
տանին զնա. իբր ոչ անփոյթ լեալ, այլ կամաւ իսկ ա-
բարեալ զայն, որպէս զի կարևոր գանձն ընծայեսցէ,
և յերկարեսցէ յիշխանութէն. | Եւ առ ի վրէժիմդրու-
թիւն՝ զայլ ոք փոխանակ նորա կացուցին, որպէս յետոյ
ասասցուք.

Եւ յետ մեծի յաղթուէն | ուկուլլեայ ընդդեմ Տիգ-
րանայ՝ ազգք բազումք եկին Հնազանդել նմա. Հարէշ-
տակուէ առաքեալ և Թագուհւոյն՝ Պարթևաց աղէրսել
զնա յոտիս բարեկամուէ և նիզակակցութէ. և նա հա-
ւանեալ՝ յղեաց անդրէն պատգամաւորս. | Որոց հասեալ
առ Թագուհւոյն, գոհն զնա տարակուսեալ՝ թէ յո՞ ձեռն
տայէ. քանզի զանազանեալ էր գաղտ առ Տիգրան, խրնդ-
րէր ի նմանէ զի՝ Ինքագեաս՝ խոստանալով օգնականուէ,
Եւ իբրև իրազեկ եղև | ուկուլլոս՝ խորհեցաւ Թագուհ
զի՝ Տիգրան և զՏիգրան, և գաղտուցանել զնմա իւր ի՛
վերայ արքային Պարթևաց, ցանկալի յոտով անդուա-
դան պարծանաց, զձագաւորս երիս՝ Հզօրս ընդ տիեզերս՝
ի մի արշաւանս յերկիր կործանելոյ. Այլ իբրև զայն

1 Որ էր Փրահատ Ինքեամն Ա- և նոյն ինն Ինքեն խոսոնի Փրա-
հատես, հայ Սահարեան տես. ըստ Ասողկին.
2 Այս ի հռոմայեցոց պատմութէն

լուան զօրքն, ընդդէմ դարձան. և հարկ եղև նմա փութել՝ի խորհրդոյն, և պատրաստեր ընդդէմ Տիգրանայ։ Ի յապաղել Լուկուլլեայ՝ Մհերդատ և Տիգրան զօրաժողով լինէին անդադար. և առաքեցին խնդրել օգնութ՝ի շրջակայ ազգաց, մանաւանդ՝ի Պարթևաց՝ որ մեծագոյնք էին և կարողք քան զամենեսեան օգնել նմա՝ի կարևոր ժամանակին։ Եւ գրեաց Մհերդատ առ Թագաւորն Պարթևաց գիր, որ ընդ Հատուկիսիր բանս Աալուսեայ պահի. ուստի մանն ինչ աւասիկ զոդեմք։

ԵՒ ԱՑՍ Է ՊԱՏՃԱՌՆ ԹԼՓՈՑՆ, ԶՈՐ ԳՐԵԱՑ ՄԻՀՐԴԱՏ ԱՌ ԱՐՇԱԿ Ի ԱՐՔԱՑ ՊԱՐԹԵՒԱՑ։

[2] Որք՝ի ժամանակի յաջողուէ՝ի նիզակակցուէ հրաւիրին, պարտ է նոցա խորհել թէ ազատք իցեն կամ՝ի խաղաղութիւն, և թէ իցէ հրաւէրն՝ի փառս։ Ձնոյր եր քեզ կալ միշտ յանխոտով խաղաղութիւն, եթէ էիեն ասոյս հանդուգնեցիք կազմք և ժամանք ընդդէմ քո, և անխիղճք յիմ անօրհնութիս։ Լրթել նոցա յաղթեացես, մեծ եղիցին փառք քո։ Ապերևս դժպատեհ Թուեսցի քեզ այս հրաւէր, նիզակակցել ընդ Տիգրանայ, և հզօր զօրաւորի քում գումարել ընդ Թշուառ Թագաւորի։ Ա՛յլ աղերսել համարձակիմ՝ զի երկու այս պատճառք, ցասումն ընդ Տիգրանայ՝ որ դեռևս ընդ քեզ պատերազմէրն, և վանդագ առաջիկայ մարթիս, ոչ հակառակք են խնդրուածոյս, այլ քաջ իմացեալ պատսպարան և զօրավիդն։ Վասնզի Տիգրան սոքրացեալ արդ, յանձն առցէ զամ պայմանս. իսկ ես, իշխեմ ասել, զի քաղդն՝ի կապել չիենէն զնա՝ի

---

[1] Ա՛յլով հասուցէաց անուն էր Նփաւորացն ահեղեանն Պարթևաց։

[2] Որք՝ի յաջողութիւն հրաւիրին զօրավիգն՝ի պատերազմ, պարտի խորհել թէ ի՛ նոցա հնար՝ի խաղաղութիւնն կալ, կամ թէ իցէ արդար և անվտանգ պատերազմին. փութս եթէ նախատինս ածիցէ։ Մարթ եր քեզ յաւելի՛ի խաղաղութիւնն կալ, եթէ ոչ թշնամիք անօրէնք կալցին։ Ապացոյս անուն մեծ, եթէ գհամայնեցան ընկէնեցես։ Ա՛ւ տարապարս համարձակիմ՝ ինդրել զնիզակակցուի քո, և ոչ վայրապար զրաբերադարձ քո հաղորդ առնել թշնամւոյ իմում։ Ցասումն իսկ քո ընդ Տիգրան զնորոգ պատերազմին, և իրաց իմոց ձախողուած, որք ծանրն խափանել զքեզ, եթէ քաջ խորհիցիս յորգոր լիցին քեզ։ Քանզի Տիգրան յանցաւոր է, և ըստ հաճոյս քո յանձն առցէ զնիզակակցուի. իսկ յիենէն բազում ինչ էարթ բաղդն, այլ զբաւոր պարտ զնս՝ի իրսա. և որ բաբերասացն ցանկալին է, ակարտելիք եմով ասց օրինակ զի զդուշացարդն յարգասիս գերս քո։ Քանզի հանդուգնեցոց՝ի սկզբանէ և սյսր նոյն զրգիռ պատեբրացի է ընդ ամ ազգս և ընդ ժողովրդս և ընդ Թագաւորս։ Իշ խանեն և գանձուց անյագ ցանկութիւն։

ազար վիս քաջ խորհրդական. և որ յոյժ ցանկալի է այնոցիկ՝ որք ի յաջողուն ելցեն, Թշնաւառուն իմով եղեց քեզ յօրինակ և ի խրատ զգուշանալ քան վիս։ Վասնեա քաջ, զի ամ ազգաց և ժողովրդոց և Թագաւորաց Թշնամի են հնամեայեիք. փառասիրուն անասնութիւն աշխարհակալութեան, և անյագ ագահութիւն, բռնութ և վաղեմի գրգռիւք, զինուորեն գնասց ընդդէմ նոցա։

(Լուր յետ այսորիկ՝ ի կարգ արկեալ Թուէ զԹագաւորս և զիշխանս՝ զորս Տալին հնամեայեիք մի ըստ միոջէ, և զառաւելութիւն իրեարց. և պատմէ զառաջին յաղթութիւս ընդդէմ հնամեայեացս, և զվերջին աղէտսն. և յաւելու)՝։

Լուր ազէ՝ խորհեաց, եթէ ի պարտեալս մերոմ՝ գու ամենայնին առաջի հնամեայեացդ կացցես, կամ թէ կարծիցես զի յիմեմ աշխարհիս սահմանեացդ աշխարհակալել նոցա։ Վասնեմ զի հզօր ես զօրօք և զինուք և զանձիւք, և գալիս իսկ ցանկալի՝ մեզ ի զօրավիգն, և հնամեայեացդ յաւար։ Բայց խորհի Տիգրան չձգել զպատերազմսն յաշխարհ իւր, այլ մեզին ամ զօրօք իմովք քաջ պատերազմօքը մղել պատերազմ՝ ի տար աշխարհն։ Լուդ եթէ յաղթեմք և եթէ յաղթիմք, հասանիւք քեզ վտանգ մեծ. Ազխալեցս զի հնամեայեիք յովկիական ծովվ խափանեալ ընդ արևմուտս, ի մեզ գարձուցին զզինմն. Այրբա անդառին ի սկզբանէ հաստատուէ իւրեանց զամ ինչ յափշտակութիւ. ժառանգեցին, և զտուն և զվանայս և զերկիր և զտէրսն։ Լքեալս խառնաղանդ, անաչառութիւք, անագդիք, ի Թշնաւառուն մարդկան սահմանեալք, չարչարեն և աւերեն զաղգս բարեկամս և զդաշնաւորս, զՏնաւորս և զբնակեալս, զաղքատս և զՏզօրս, և չիք ի մարդկայնոցս կամ յանծայնոյ ինչ խափանն նոցա։ Լուդ որ ոչ ծառայէ Թշնամի է նոցա, և ա առաւել Թագաւ-

1 Աւրդ ազէ՝ խորհեաց. ի կործանել մեր՝ գու հզօրագոյն կացցես առաջի Թշնամեաց, կամ Թէ զառաւելցէ պատերազմիւն։ Ապաքէն զօրք և զինք և գանձք բազում են քեզ, և գալիս իսկ ցանկալի ես մեզ ի նեպակակալէ. և նոցա ի չարբաշտութէն։ Բայց խորհի Տիգրան, առանց վտանգելոյ զբնիկ աշխարհն, զօրօք խնամք քաջ պատերազմողք ի տար աշխարհ Թէ Թշնաւառուէ վհատել մեզեն զպատերազմն. ուր եթէ յաղթեմք և եթէ յաղթիմք՝ վտանգ է քեզ, Եթէ ոչ գիտես, զի հնամեայեիք խափանեալ ամենեսեան ընդ արեւմուտս՝ այրը ըզնոս իւրեանց գաւառացին. և զամ ինչ ի սկզբանէ նանեհեալն չարբաշտութէն ունին, զտուն և զվանայս և զանձնասանս և զպետութիւն. Խառնաղանդ անաչխարհիկ և անազգի, ապականաբարբ աշխարհի. սպանին բռնութ զազգս, զդաշնաւոր և զբարեկամ, զՏնաւորս և զվերնակալս, զաղքատս և զՏզօրս. և ոչ ինչ ի մարդկայնոց և ոչ յասուածայնոյն ինչ խոտան է նոցա։ Ամենայն որ ոչն Տնազանդի Թէ-

ւորք. քանզի սակաւք են յաղագս՝ որ անտեղւոյն կա-
միցին կալ և ազատ, այլ բազմաց սիրելի՛ է ընդ արդար
տերամիջք կալ. և կասկածին նոքա զմինջ, զի ոսոխք եմք
նոցա, և կարողք խափանել զանիրաւուսիս նոցա և վրէժ
խնդրել. Իսկ դու՝ որ տիրես Ալէպ կիպ մեծապատնին քա-
ղաքաց, և զՊարսս ընդ ձեռամբ ունիս՝ զաշխարհ Հոռոմ և
Հնդր ընդ տիեզերս, ըմբ ակն ունիցիս ի նոցանէ՝ բայց
այժմ նեղոցուն, և առ յապա պատերազմի. Իսկ նոքա ամ ու-
րեք միչեն զքէնան, մանաւանդ ուր յոյս փաղթամ ասարի
առաջի կայցեն. Իսկ նոքա յանդգնուն և խաբէուն և անգա-
դար մարտիս մեծացան. Իսկ յմիպես և կորուսցեն զանհնե-
սեան՝ եթէ ոչ ինքեանք կորիցեն. և կորուստ նոցա ոչ ինչ
դժուարին է, եթէ դու ի կողմանցդ Ա՛ինքագետաց, և
միք ի հայաստանեայ պաշարեսցուք զանտակ նոցա, արգե-
լուլ զՀամբար և զօգնականսն. Իշաղթուն զնուց նոցա
յարդ ինքեանք Թագաւորք երկու պատճառք, զի ոչ միա-
բանեցին, և ոչ զզուշացան խնամոտուն ընդդէմ հասարա-
կաց Թշնամեացն. Իշղնցին քեզ փառք յաւիտեան, եթէ
պատսպարան լինիս երկուց Թագաւորաց մեծամեծաց,
և զաւազակող ազգաց նուաճեսցես. Ի սոյն յորդորեմ
և ի սոյն խրախուսեմ զքեզ, և զայս տամ քեզ խրատ.
յանձն առ բաժանել ընդ մեզ զիահաս յաղթուն փրկա-
ւէտ նիշանակեցուլն յաւերս և ի կործանուսին հասարակաց
Թշնամեացն, քան Թողուլ նոցա ընդարձակել և ևս զինք
նակալուԹիւն ի կործանուսին մեր։

Ի. ՅԱՒԼ ՈՉ ՅՈՐԴՈՐԵՑԱՒ ՓՐԱՏԱՏ, ՈՐՊԷՍ ԹՈՒԼ, ԸՆԴՈՒ-ՆԱՅՆ ԼԵԱՒ Ա՛ԻՆՔԱՏԱՍ ՅՈՒՏՈՅՆ. և ՄԻԱՑԵԱՆ ԱՐՔԱՔ ԼԵ-

նամէ նոցա, և առաւել պետու-
Թէ. քանզի սակաւք են սիրողք
անտերնուսէ, և բազմաց ընդ ար-
դար տերամիջք կալ Տանդ է, և ըզ-
մինջ կասկածեն, զի՛ ի դէպ ժա-
մանակի լիցուք ոսոխք և վրէժիրնդ-
դիրք. Իսկ դու որ զմինչեկիս զնե-
ւամբ ունիս՝ զհզօրագոյնն քաղա-
քաց, և զաշխարհն Պարսից մեծա-
հարուստ, Իմ ակն ունիցիս ի նո-
ցանէ, բայց զարգիս՝ նեղոցեալն,
և ապա՝ պատերազմի. Հառմայէ-
ցիք առ ամենեսին ձեզ զքէնս. մա-
նաւանդ ուր աւար բազմագոյն կայ-
ցէ՝ Իդպա յանդգնուսի և խաբէուսէ
մեծացան, և պատերազմ՝ ի պա-
տերազմ յաւելեալ՝ նովին և զա-

մենեսեան կորուսցեն, եթէ ոչ ին-
քեանք կորիցեն. Էր կորուստնդ
գնուս ոչ ինչ գժուարին է, եթէ
դու ի Ա՛ինքագետաց, և միք ի հայ-
աստանեայ պաշարեսցուք զբանակն նո-
ցա, խափանել զհամբար և զօգնա-
կանսն. Ցաւրդ յոյսուքէ մերով
յայրուհոց նոցա բազդն. որա ա-
նուն մեծ, Թագաւորաց մեծամեծ
ծոց գովով պատապարան, և զաւա-
զակող ազգաց նուաճեալ. Ջայս
խրատ տամ, ի սոյն յորդորեմ. մի
քան զբաժանել զիահաս յաղթուն
ընդ նեղակակեցս լաւ. Համարիցիս
միասին ընդարձակել ինքնակալուն
ի կործանուսին մեր։

կոքեան զօրաքն իւրեանց։ Այլ Տիգրան հնարս խորհեաւ ցեալ առ՝ ի կազմել նոր քանակ, կոչեաց առ ինքն զՄիհ- դադատ, որ՝ ի չորեքտասան ամաց հետէ՝ ի վերայ Նորա էոյն կայր՝ ի նմանէ, և պատուէր ետ նմա ածել ընդ իւր զամ զօր աշխարհին։ Եւ իբրև Նորին անօրհնեան ծացան, եկն Նահապետ Ասիացւոյ՝ որդի Նահապետին Եւ սեբեայ, ժառանգ Աղեւկեանց Թագաւորութեան, և տի- բեալ՝ ի կողմանս աշխարհին Թագաւորեաց խաղաղութ- զամ չորս։

Եւ կազմեալ պատրաստեցան քանակք երկուց Թագա- ւորացն, եօթն բիւր այրընտիր զօրք, զոր Մ՚իհրդատ ըստ օրինակի հռոմայեցւոց հրամանաւեալ էր. և յընդ- միջել ամառայնոյն սկսաւ պատերազմն։ Այլ Թագա- ւորքն ամ՝ ուրեք խնդրելին զդիպող վայրս, և ածէին պատանէսս չուրջանակի, զի մի յարձակեսցի՝ ի նոսա Նա- կուլլոս. և ամ՝ ջանք Նորա առ՝ ի տարեալ զնոսա՝ ի մարտ ընդհանայն եղեն. քանզի խորհէին նոքա առանց ձակա- տու պատերազմի սպառել տակաւ զզօրս Նորա, և նե- ղեալ տագնապեցուցանել՝ ի չոլ, և խափանել զՀամազօր նոցա, զի տարեալ՝ ի սովոյ մեծեսցին յաշխարհին։ Եւ ամ հնարիւք ոչ կարացեալ Նակուլլեայ ձգել զնոսա՝ ի ձակատամարտ, այլ իմն հնարս խորհեցաւ, և յաջողեաց նմա։ Եւին կանայք և որդիք Տիգրանայ և գրեհէք ամ գանձք նորա Ա՚րտաշատ, որ մայրաքաղաքն էր աշխարհին նախ քան զՏիգրանակերտ. և խաղաղ անդր Նա- կուլլոս ամ զօրօք իւրովք։ Խորհէր՝ զի ոչ հանդարտեսցէ Տիգրան՝ ի վտանգել քաղաքին, որպէս և եղեւն իսկ. զի չոլ արար վաղվաղակի Տիգրան զհետ Նակուլլեայ խափանել զնա, և չորիւք օթիւք մեծամեծօք հասեալ զհետ Նորա և անցեալ զնովաւ, եկն քանակեցաւ յայն կոյս Ա՚րածանւոյ՝ խափանել զանցս Նորա, զի ընդ այն հարկ էր անցանել Ա՚րտաշատ։ Այլ հռոմայեցիքն ան- երկիւղ յերեսաց Թշնամեաց և՝ ի ձգանդ նոցա անկասե- լի՝ անցին ընդ գետն. և եղև անդ ահեղ պատերազմ, և զարձեալ կալան հռոմայեցիքն յաղթեցին մեծ։ Եւին՝ ի բանակին Հայոց Թագաւորք երեք, և յերիան Ա՚ինըր- գատ վատագն գտաւ. զի՝ ի յարձակել լեգէոնացն հռո- մայեցւոց, երկուցեալ յերեսաց նոցա՝ ընդ առաջին փա- խըստեայս նոյս ետ, և արշաւզօք վշտացեցյց զզօրս. և այն իսկ յաւելաւ՝ ի պատճառս պարտուէ մարտին։

Եւ յետ յաղթութեան Նակուլլոս խորհէր գնալ յա- ռաջ Ա՚րտաշատ, և կատարել զպատերազմն. այլ քա-

ԱՄ ԱՀՆՈՒ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ 118.

Յոան. Ե.Բ.

Յոան. 68 Պլուտարք. ի Լուկ. 513.

Լուկ. 3.

զաքեն այն հեռի էր՝ բազմօրեայ ձանապարհաւ ընդ հիւսիս, և ձմեռն եւս՝ ի վերայ կայր և ձիւնաթերք և մրրիկք, և զօրքն նորա վաստակեալ՝ ի խիստ պատերազմէն ոչ յանձն առին գնալ, զի ոչ սովոր էին սառամանեաց աշխարհին։ Լոյր հարկ եղև Ռուկուլլեայ գառնալ՝ ի ջերմային գաւառս. և անցեալ ընդ Տաւրոս լեառն, եմուտ ի Մի-ջագետս. և առեալ զՄծբին քաղաք ամուր, անդ հրամայեաց զօրացն ձմեռել։

Ընդ աղմուկ ապստամբութեանն սկսաւ համարձակել՝ ի զօրս Ռուկուլլեայ վասն խստութեան զօրավարին, ի տա-հակութեանէ զօրացն Հռոմայեցւոց, և առաւել ևս՝ ի բանս սարկաւթեանն կղզեայ։ Վասնզի սա՝ որ կշտամբութիւքն կիւ կերպին ասոնցին նորա ծանօթ է ամենեցուն, ոչ ինչ նուազ կշտանիլ և՝ ի պատմագրաց, լի՝ ամ՝ չարաչար սիրուք, նշանակ զեղծուածն՝ զառածեալ մինչ՝ ի մծղնեւթեան, զի և ընդ քեռն իւրում՝ անկաներ ընդ կնոջ Ռուկուլլեայ։ Հանդերձ սոքիմբք էր նա և ժպիրչ և խռովարար. հա-մառօտ իսկ ասել, մի՝ ի չարանիւթից արանց՝ ծնեալ՝ ի խռովել և՝ ի կորուսանել զամ, ձախողակի կցորդութեան ձարտարուեն ընդ չարեւն, որպէս և աստանօր ցուցաւ։ Օ ի հակառակութեան ընդ Ռուկուլլեայ բանսարկու լինէր, և առեալ առնէր զնա զօրացն, որպէս թէ ողորմե-լովք նոցա վասն դառն աշխատութեան, և կարեկից լինելով. և ասէր հանապազ. Ոչ այս քանի ժամանակք են՝ զի ծա-ւայեք թշուառութեան խիստ և ազահ զօրավարիդ՝ ի տար աշխարհ առանց վարձուց և կալուածոց, մինչ գինուորա-կիցք ձեր զօրք Պոմպէի սակաւ ինչ աշխարհականութեան մեծանան։ Ոչ այսպիսի բանիւք և հեղգութեամբ ընտեւլա-սեր քաղցրութեամբ զօր՝ ի դէպ ժամանակին քաջ կեղծաւորեր, խոտորեցոյց զսիրտ զօրականին, և ոչ ևս հնազանդէին Ռուկուլլեայ։

Յայմմ վայրի եկին եմուտ Միհրդատ՝ ի Պոնտոս յո-րերհազարաւոր հիւրոց զօրացն, և այլ ևս չորիւք՝ ի զօ-րացն Տիգրանայ. և բազումք [2] ի քնակեաց աշխարհին

1 Եւ զօրք մեր թէպէտ և զմայ-րաքաղաք Թագաւորացն Տիգրա-նայ առեալ, և՝ ի բազում պատե-րազմունս յաղթեալ լեալ, սակայն սաքայուրէ վայրացն և ցանկուր-հայրենեացն սառամբին։ Կիւ։ յոզ. Մովսէս. օբէն. նիբ։

2 Միհրդատ հասուսակաց անդ-բին չձեռն իւր զօրաբ՝ որ յաշխար-հէն իւրմէ ժողովեալ էին, և որք՝ ի Թագաւորաց և յազգաց գային առ նա խոտն յօգնականութեի. Ձի միշտ գրեթէ, որպէս վկայ ժամանակաց վկայեն, ընդ Թշուա-ռուն Թագաւորի դիւրագործով են բազումք. մանաւանդ Թագաւորք և որք ընդ Թագաւորաբն կան. զի սուրբ ինն և մեծ է առաքն նոցա

յարեցան ի նա վասն առելու Թէն ընդ Հռոմայեցիս, զի հարստահարէին յոյժ ի նոցանէ, և առ գումէթ բնիկ Թագաւորին՝ որ ի գերապանծ քաղաքէն և ի մեծուէ չայն Թշուառուի հասեալ էր։ Իսկայնդի Թագաւոր Թշուառացեալ աղետական է, և բնաւորեալ իմն մարդկան մեծարել զչիշատակ և զանձն Թագաւորի։ Ա՛ի՛րդատ զօրացեալ և ամրացեալ նորոգ օգնականութեամբն, և զօրօք՝ զոր շրջակայ ազգք և Թագաւորք յղէին՝ քաջալերեցաւ, և ամրագոյն պատրաստեցաւ ընդդէմ Հռոմայեցւոց։ ՚Ի՛ր որ ոչ ևս յուսայր տեսանել զաչխարհ իւր, ոչ միայն կալաւ զայն անդրէն, այլ և՛ի պատերազմ խիստ խնդակից ընդ բազմայաղթ զօրս Հռոմայեցւոց, և հարեալ զդունդն Փաբեայ և հալածեալ, և զՏիրիբոնս և զՄորնատ փոխանորդս Յուլիոսեայ ի կողմանն յայնոսիկ ի նեղ մեծ էարկ։

Ի՛ր Թէպետ Յուլիոսեայ յորդորեալ զզօրս իւր դիմել ի ձմերոցացն յօշնուէ նոցա, այլ անագան եհաս։ ՚Ի՛ր զի Տրիբոնս յանդուգն խիզախեալ ի մարտ, ի պարտուէն մտանեցաւ առաջի Ա՛ի՛րդատայ, և անկան ի նմանէ եօթն հազար այր։ քանս և չորք ի նոցանէ հազարաւ պեաք, և հարիւրապետք հարիւր և յիսուն[1]։ որպիսի նախաշիր դուն ուրեք դիպեալ էր Հռոմայեցւոց ի բազում ժամանակաց հետէ։ Ի՛ր ի սպառ խորտակէին՝ եթէ ոչ վերաւորեր Ա՛ի՛րդատ ի Հակատամարտին, որով խռովեցան զօրք նորա, և Հռոմայեցիք պարապ գտեալ փախեան։ Իսկ Յուլիոսեայ հասեալ ի Հակատուն տեղի, եթողաւ զդիակունս անկելոցն անթաղ, և առաւել այնու ի զայրացուցին էած զզօրսն։ որոց համարձակեալ յառաջանալ Թէ՛՝ անսաստէին, և ըմբռնացեալ արշաւմարհէին գնա։ Ո՛չ Թէպետ վրան ի վրանն չքշեալ զմի մի ի նոցանէ աղաչէր և յորդորէր ի պատերազմ ընդդէմ Ա՛ի՛րդատայ և Տիգրանայ, նոքա անչարժ կացեալ անդգամուէն տային պատասխանի, Թէ երբ միայնակ պատերազմեաց՝ որ միայն մեծանասդ յաւարէ Թշնամեաց։

անուն Թագաւորի։ Կիւ.յոզ Մոսէս. օրէն. իէ։

1 Վասն որոյ այնչափ ինչ սրաբ ի պարտութենէն, որչափ ի ժամանակի զօրուէ իւրոյ չիշխեր ցանկալ։ Ջի ի Թագաւորութենէ իւր ի վեր քան զնա անկեալ գտաձաւ. և յոր ոչն յուսայր, վերկիրն յորմէ հալածեալն էր անդրէն կալեալ, ոչ անգ գկայ էառ, այլ և ի յաղթող և ի պերճ բանակ ձեր յաթձակեցաւ։ Կիւ. Հասն Մասէս. օրէն. իե։

2 Ընդ այնքան աղեաք էին, զի և ոչ համարաւքեր ի պատերազմն յուսին Լուկուլլեայ զգոյն հասոյց, այլ շշուկ համբաւոյն։ Կիւ. անդ.

ԳՕՏԻՒԱՆՑ Դ.

Ի դէպ ժամանակի խոովեալ զբռան հռոմայեցւոց գառնալ Ա-
ՀԲրբապայ ի թագաւորութիւն. և վասն Պոմպէի յաջբդելոյ յա-
խոովչաց, և կանգնել բաղձալ յաղնաւէս ընդդէմ Ա՝Հբրապայ. և
Ա՝Հբրապայ ի նաներ պատպարել առ Տիբբան, որ յայնժամ ընդ
արբայ իւրում պաբերազմէր. բիմոճ Պոմպէի ի Հայս ի վերայ
Տիբբանայ, և անյաղթող լինել Տիբբանայ. Պոմպէի ընդառաջն
հեբաձգող լինել Ա՝Հբրապայ, և եղեալ աներբեն յԱ՝ռբիս՝ նուա-
ձել զաշխարհն, և բարչեալ զնացս՝ուրեանս Ալեքսիանդ՝ գառնալ
ի Պաղաս. փաղանգայ ապաբամբեցուցանել ի հարկէն զբբրն, և
անբնազանդուիլ Ա՝Հբրապայ, և ըն որպէս ոչ էր նա. արշաւել
Պոմպէի յԱ՝ղբաբիս և ի հրէաբան, և առնուլ պաբերազմս զի-
բուազեղ. և նուաճեալ զամենայն փաղաս պնպաբոյց, գառնալ
ի Հռոմ, և յաղնանակել.

Դէպ. կա-
ւ. 7.

Ի Հռոմ հայեին բդեաշխք Վլաբբրիոն և Պիսոն, և
կալաւ Վլաբբրիոն զԱ՝ԼբԹամփա և զՊիզատաս, զերկիր
հռւսակալուԹեն Ա՝ուկուլլեայ. և զլեգէոնս վխմբեալ,
որ էին ընդ զօրս Ա՝ուկուլլոսի, արձակեաց ծերակրայն.
և զայն ամ լուեալ զօրաց նորա, և առաւել խեռեալ
ատաՀակին ընդդէմ զօրավարին. Ա՝այց և լինքն Ա՝ու-
կուլլոս պատՀառս տայր այնմ՝ խիստ և սաստիկ բա-
րուքն, և մերթ ևս յոխորտանօք. Որ Թէպէտ ընդ աւագ
զօրավարս ժամանակին դասելի է, զի էին իսկ ի նմա
գրեԹէ ամ՝ որ ինչ անկ է քաջ զօրավարի, բայց սի ինչ
Թերի կր՝ որ և զայլ ամ առաքինուԹիւն աղարտէր, զ-
ոզբերն ասեմ և սիրելի լինել զօրացն. Ա՝ԺուբարամաՏոյց
եր, և խիստ ի հրամայել, և անաչառ սաստիկ յոյժ՝ մին-
չև առելի լինել ամենեցուն, անողոքելի ի պատուհասել
զզօրսն, և ոչ ի դէպ ժամանակի պարգևօք կամ գովուԹ
կամ քաղցր և ժպիտ դիմօք յինքն յանկուցանէր զնոսա,
կամ հեգհամբոյր քաղցրուԹ՝ որ քան զգովուԹն և քան
զպարգևս առաւել ամրեն. Ա՝այց սի և լինքն Ա՝ուկուլ-
լոս սարտուցանէր զզօրսն՝ յայտ անտի խակ է՝ սի նոքին
Տլու և Տնազանդ եղեն Պոմպէի.

Ա՝բդ ծերակրայն, որպէս յառաջագոյն գբեաց առ
նա Ա՝ուկուլլոս՝ պարտեալ ի սպառ զՍ՝երդատ և կոր-
ծանեալ անկանգնելի, կացոյց պատուիրակս յուղղուի
իբաց աշխարհին պնտացւոց՝ որպէս Թէ նուաճեալ զայն,

Ա՛ստ իբրև հասին պատուիրակքն կարկեցան կացին. զի | ուկուլլոս ոչ թէ պինտացոյ՝ այլ և զօրաց իւրոց ոչ իշխեր, զի արհամարհեալ էր առաջի նոցա, Ոչք և առաւել համարձակեցան ի գալ հասանել Վլաբրիոնի բդեշխին. զի գիտացին ի նմանէ թէ ամբաստանէր | ուկուլլոս ի Հռոմ՝ դանդաղել ի գործ պատերազմին վասն յերկարելոյ իշխանութեն, և զի արձակէր ծերակոյտն զկէս զօրաց նորա, և այլոց հրաման տայր՝ մի ևս հնազանդել՝ նմա. Այս զբեթէ ամ զօրքն թօթափեցան ի նմանէ. և զայն աղմուկ խռովուած պատեհ գտեալ Ա՛ն-հրոյ ատայ, կալաւ անդրէն զձագատորսն իւր, և արար աւեր բազում ի Կապադովկիա։

Ա՛յնչ գեռ այս անցք անցանէին ի բանակին, բազում աղմուկ չիսոթի լինէր ի Հռոմ վասն | ուկուլլեայ. և Պանդիոս այն ինչ դարձեալ էր ի պատերազմն յորում զՏինս ծովամարտս եհար, իշխանուէն հզօր քան զօրինաց դրեալն առեալ ի ծերակուտէն. Ընդ Ա՛նթիլիոս մի ի Հազարապետաց ժողովրդեանն՝ հրովարտակ առաջի արար, զի Պանդիոս սպարապետ կացեալ ամ զօրաց, և կռուսական գաւառաց՝ որ էին ընդ | ուկուլլեաւ, այլ և զԱ՛ֆրիքեայիս կալեալ՝ որում Ա՛կիղլոս իշխէր, տացէ պատերազմ ընդ Ա՛ինզրատայ և ընդ Տիգրանայ, և ամ զօրուքը ծովս հնազանդեսցին նմա, և առաջինն ևս իշխանութիւն նորա ընդդէմ ծովամարտ հինիցն մի բարձոյ ի նմանէ՝ հանդերձ ամ պայմանօքն և ազատութիւք, իշխել նմա համարձակ ընդ ծովեզերս միջերկրականին մինչև ցերեսունն փարսախ հեռի ի ծովէ. Այս այն զինչ էր, բայց եթէ զամ հռոմէական ինքնակալութեն արկանել ընդ իշխանութիւն առն միոյ. զի զամ գաւառս՝ որ յառաջնում հրովարտակին պակասէին՝ զՔաբիւղիա, զ Լիկայոնիա, զԿապադովկիա, զԱսպադովկիա, զվիւրինին, զվողքիս և զՀայաստան յաւելուին տալ նմա երկրորդաւս, այլ և զամ զօրուին՝ որովք | ուկուլլոս պատեաց զերկոսին Թագաւորսն զԱ՛ինզրատ և զՏիգրան։ Ա՛յլոյ ծերակոյտն և ազատասիկն Հռոմայ հայեցեալ ընդ անիրաւուին և ընդ ապերախտուի՝ զի զրկէր | ու-

68 3938 · Պլուտարք. ի Պոմպ. 634։ Ապպ. 236. Դիոն. կա-

1 ի ժամանակի չարեացն և ի դառն ազէտս մօտին. Լուկուլլոս՝ որում Թերևս հնար էր գործան առնել ինաստուն, հրամանաւ ձերով զկէս զօրացն՝ որոց ժամանակ ծառայուն լցեալ էր՝ արձակեաց զկնայ, և զայլս ի ձեռս Գլաբրիոնի էած. և զայս ի ձեռս Գլաբրիոնի էած. և զայս ի ձեռս Գլաբրիոնի էած. զի հաճոյ Թուկուսաւ ձեզ պահել զամենան ժամանակի իշխանութեն ըստ նահանի օրինաց։ Եղ.

կուլլսս ՚ի փառաց մեծամեծ քաջութեցն, և զի այլ ոք փոխանակ նորա զօրավար կարգեալ՝ զպատիւ յաղթամարտիկն ժառանգէր ՚ի նմանէ քան զառաջնորդուն զօրաց, զլաւրէին. այլ առաւել ևս գառն և դժոխրմլեր էր նոցա, ամբառնալ Պոմպէի յայն բարձրութի իշխանութեէ՝ զոր համարէին քանաւորուն նիւթեալ, նմին իրի յորդորելին զմիմեանս առանձինն և խրախուսելին՝ հակառակ կալ հրովարտակին, և մի լքանել զօրհասական ազատութեէնն։

Կեսար և Կլեկերոն՝ հզօրք ՚ի Հռոմ՝ պատսպարան եւ զեն ՚ի՝ անիւեայ, կամ մանաւանդ Պոմպէի, ամ զօրուէ իւրեանց։ Յր յայս սակս ատենաբանեաց Կլեկերոն վճռաշուէն Ճառն վասն Մանիլեան օրինաց։ Որ զկարևոր հարկ պատերազմին ցուցեալ նախ յերկուս գլուխս Ճառին, ապա յերրորդումն ցուցանէ՝ զի միայն Պոմպէոս կարող էր յաղողուէ վճարել զայն։ Ի մին իրի զամ կարևորս քաջ զօրավարի մի ըստ միոջէ ՚ի կարգ արկեալ, յամենեսին ՚ի նոսա ցուցանէ զՊոմպէոս գերազանցեալ. մանաւանդ ՚ի լաւութէ, ՚ի մարդասիրութէ, յուղիղ բարս, ՚ի հաւատարմուէ, յանտես առնել զիւրն և ՚ի սէր հասարակաց բարւոյն։ Յր յաւելուս։ Ընդաքինութէիքս այս այնչափ ևս առաւել կարևորք են, որչափ զի անուն հռոմայեցւոց հայհոյի և ատելի է ՚ առ ազգս օտարս և առ նիզակակիցս զեղխուէ և զօշաքաղուէ և անլուր հարստահարուէ զօրավարաց մերոց և իշխանաց յղեալց առ նոսա։ [2] Իակ ընդ Պոմպէի զգօն և համեստ և անարատ բարսն հայեցեալ՝ համարին զնա իբր ոչ ՚ի Հռոմայ առաքեալ, այլ յերկնից ինչեալ՝ երանաւետել զաղգս։ Ընդյժմ հաւատան, թէ արդարև այնպիսիք՝ որպէս պատմին և զեն նախնին Հռոմայեցիք, այնուամանիք, անտենչք շահու, և զի ընդ այնպիսի առագանաւոին ոչ վայրապար ցանկալին ազինք հնազանդել ժողովրդեան Հռոմայ քան հրամայել այլոց։

1 Ոչ կարեմ ասել, ո հռոմայեցիք, զնոքդ առելի եմք այլոց ազգաց վասն աներաւուէ և զեղուէ զօրավարացն, զորս յայսմ ամի յղեցաք առ նոսա։ անդ. իե։

2 Վասն որոյ այժմ անհնեքն ՚ի կողմանն յայնոսիկ՝ ոչ որպէս ՚ի քաղաքէ ասաի զՊոմպէոս համարին երթեալ, այլ յերկնից ինչեալ։ Ընդյժմ հաւատան՝ թէ իցեն այսպիսիք երբեմն լեալ հռոմայեցիք լաւք, որ այլոց ազգաց չհաւատալ եր, և առաասելիք թուէին նոցա պատմուիքն։ Ընդյժմ պայծառուն ինքնակալութէն մերոյ Ծադէ յայս նոցա. արդ ՚ի մեա առնուն զի ոչ վայրապար նախնիք իւրեանց լաւ համարէին Ծառայել ժողովրդեան Հռոմայ քան հրամայել այլոց, յորժամ այս ուղղուէն էր աւագանւոյն մերոյ։ անդ. խա։

Յոմպկեոս սիրելի եր յոյժ ժողովրդեան. և առ ԱՄԱՀՆԵ
ան ատելի լինելոյ նոցա լուեցեալ զբեթէ ամենեքեան ա
շագը ծերակուտին զդէմը, որք ի սկզբանն քաջալերեան
խոչընդոտ խրախուսէին. Յոյս հրովարտակին հաստատե
ցաւ յիմ ցեղից. և Պոմպէոս՝ մինչ ոչն եր ի Հռոմ՝
սիրապետեաց կալաւ զնմ իշխանութի, զոր Սիղլա զի
նուբ բռնակալեաց՝ անողորմ մարտիւ ընդ համազգիսն։
Յոյս մի որ կարծեսցէ, ասէ ոմն ի հանձարեղ վկաս. Դիոն. կաս.
զրոց, թէ Կեսար և Կնկերոն յօգուտ աշխարհին Յա. ԼՀ. 20։
նաշնար եղեն ի հաստատել զօրինն. Կեսար, այլ փա
ռամոլ և ձեռներէց, սպաս առներ ժողովրդեան՝ որ հզօ
բագոյն էր յայնժամ քան զծերակոյտն, զի ի նմին առա
գութիւն բացցէ իւր ուղի, և սովորեցուցանէր զհռոմայե
ցիս տալ արտաքոյ օրինաց անասհման իշխանութիւնս.
Պարձեալ և զչնորհս և զշքեղ փառս յանձներ Պոմ
պէի, զի առելի արասցէ զնա դիւրատաղտուկ ամբոխին.
Այսպէս Կեսար ի բարձրացուցանել զՊոմպէոս, պէս
էր նմա խորխորատ ի կործանումն։
Յոյս ոչ Կիկերոն այլ ինչ խնդրեր քան զփառս իւր. զի
հզօրագոյն ի նմա ախտն էր իշխանասիրութի, ոչ անօրէ
նութ և բռնութ տիրապետելով հաստատակամեաւք, այլ
հաւանեցուցանելով. նմին իրի ոչ միայն զօրավիգն իւր
խնդրեր զիշխանութի Պոմպէի, այլ և կամէր ցուցանել
ժողովրդեան և ազատանալոյն՝ որք իբր ի կրկին հասարա
կապետութիս բաժանեալ էին, զի յոր կոյս ինքն յաւելցուր՝
անդր հակեր զնժարն. Յոյս սովին հնարիւք ընդ երկոսին
կողմանս ընդելաներ, մերթ յայս կոյս ձեռն տուեալ և
մերթ յայն։
Այնչ դեռ Պոմպէոս ի Կիլիկիա էր՝ այն ինչ վճա- 3938. 66
րեալ զնաւամարտն ընդ հէնս ծովու, եհաս նմա նամա- Պլուտարք. ի
կանի՝ յորում էին աւետաւոր հրամանք ժողովրդեանն։ Դիոն. կաս.
Յոյս յերանել զնա բարեկամացն և յուրախ լինել ընդ նմ. 22։
նմա՝ ինքն զյօնս քոստեալ, զազգր հարեալ, իբր թէ Առո. 238։
ծանրաբեռներ իշխանութն, զժկամակեալ՝ ասեր. Այ
դիք, քանի վաստակք հասանին. ոչ լաւ եր ինձ կալ ան
շուք և անշան. և ոչ լեցի ինձ դուլ ի պատերազմ,
մինչև ի սպառ կրիցեմ զսպառազինութի, և ոչ երբեք
զերծայց ի հալածանաց նախանձու՝ բնակել բերկրութի
ի գեղջ ընդ կնոջ իմում և ընդ որդիս։ Յարբառք սո
վորականք փառասիրացն, մանաւանդ առաւել զառա
ծելոց պատիւն. որք թէպէտ և զանձինս խաբեացեն, սա
կայն դժուարաւ զայլս. զի ոչ թէ զիւրահաւան են նո-

ցա մարդիկ, Խարեկամք Պոմպէի, և մանաւանդ իսկ, ոչ ժոյժ ունէին ընդ կեղծիսն. զի գիտէին ամենեքեան՝ թէ փառամոլութեան և իշխանասիրութիւ, և մանաւանդ հաւասակութեան ընդ | ուկուլլէայ, յոյժ ուրախ լեալ ըստ ըմբռնելոյ իւր ընդ ցանկալի փառս նորոյ աւազակին. որպէս բազում անգամ մերկացաւ գործովք գնոյնիսկ մտացն։

Ի նդ հասանել 'ի գաւառս իշխանութե իւրոյ, պատուէր եհան՝ մի ևս ումեք հնազանդել | ուկուլլէայ. և 'ի չուառնէին դարձոյց զնմ հրամանս նորա, զկնս արձակեաց 'ի պատժոյ՝ յոր 'ի նմանէ դատապարտեալ էին, զայլոց զվարձս խափանեաց, և նմ իրօք չհանայր ցուցանել կուսակցաց | ուկուլլէայ, զի ոչ ինչ զօրութեի և իշխանութե Սուէտ. Ժբ. 55դ. էր նորա՝ ընդ որում միաբանեալն էին։ Որպէս և Սուրա բանի մայրենի հաւոյն զչարեալ վասն սպանանելոյ Վիկտորատոյ զաւագութ յայզականաց իւրոց, և 'ի վրէժ անգթութե նորա՝ միաբանեալ ընդ | ուկուլլէայ, հնգեւտասան քաղաքս 'ի Լապադովկիա տուեալ էր նմա. և | ուկուլլէայ փառաւորեալ զնա, և խոստացեալ վարձս ըստ մեծի վաստակոցն հատուցանել նմա։ Իսկ Պոմպէի ոչ միայն չպահեալ զօրինաւոր և զարդար խոստմունս՝ զոր յօգուտ եւԹ աշխարհին նախորդ իւր արարեալ էր, այլ և ցուցանէր սպառսպուռ ցրել զամենեսեան, և թշնամի համարիր զամենեսին՝ որոց իրք ինչ լեալ էին ընդ | ուկուլլէայ։ Սովորութի է յաջորդելոց յիշխանութի առ հնամարհել զվաստակս նախորդացն, առ յիւրեանս գրաւելոյ զիփառս. այլ ոչ կարծեմ թէ եհաս ոք 'ի չափ Պոմպէի գժոխբմբեր արհամարհանացն։ Ո մեծամեծ առաքինութիւնս նորա և զանթիւ աշխարհակալութիւնն պանծացուցանեն, այլ այս վատ և տեղի նախանձ նահմացուցանէ, և բնաւ իսկ խաւարեցուցանէ զնմ պայծառուի նորա։ Ո այս սկիզբն արար Պոմպէոս իշխանութե։

Այ 'ի քաղքել | ուկուլլէայ դառնապէս, բարեկամք երկոցունցն յորդորեցին զնոսա գալ առ միմեանս 'ի հաշտուի։ Այս ցածուցն համեստաբար յանդիման եղեալ նոցա միմեանց, զնմ մեծարանս և զաթոռկամուի առնէին ջրեհամիջ, որում սովոր է աւազանին։ Այլ վազ մերկացան սերտք նոցա, և տակաւ զայրացան բանք 'ի թշնամանս, և սկսաւ Պոմպէոս կշտամբել զաւազակն | ուկուլլէայ, և նա զփառամոլուի Պոմպէի. և երկոցունցն իսկ կշտամբանք իրաւացի էին։ Այս զայրագին ևս թշնամացեալ միմեանց 'ի միմեանց։

Յոհաննէս Ոսկեբերան

Յոհաննէս Ոսկեբերան ծնաւ ի Հռոմ, ի ծնողաց մեծատանց եւ պատուականաց, եւ ի մանկութենէ իւրմէ ուսաւ զամենայն իմաստս աշխարհական եւ զամենայն գրոց սրբոց, եւ ի մանկութենէ իւրմէ ետ զանձն իւր ի ճգնութիւն եւ ի ճգնութեան կատարեալ եղեւ։

առ թիտ ազատակօք՝ ամրացեալ Տարեւք և յիսուն ասպարէզ չքնաքեւմամբ։ և Մ՚երդատ առ աչի կամ աբ-համարհնանց Թոյլ ետ նմա։ Խորհեր Պամպէոս ածել սով ՚ի վերայ զօրաց նորա, և յայն կարօտութիւն հասոյց զնոսա՝ զի գշաղիղ գրաստուցն ուտէին, յերկիւղս ածեաց իւնայեալ։ Յա այսպէս զաւուրս քառասուն և հինգ կամ յիսուն ժուժկալեալ, ապա հրամայեաց Մ՚երդատ կո-տորել զամենեսին գՀուանդս և գվիրաւորս և զանպի-տանս, և ինքն գիշերագնաց փախստեայ լինէր ընտրե-լեալ զօրօքն։

Որում Պամպէոս հետամուտ լեալ և հասեալ առ Լ՚ի-բատ գետով՝ բանակեցաւ մերձ առ նա. և կասկածեալ Թէ գուցէ ահասպարեալ Մ՚երդատայ անցցէ ընդ գետն և փախիցէ, եղ գիշերայն ՚ի բանակին, և ձախատու պա-հանաւ խաղացոյց զզօրս իւր առ Թշնամիսն, զի զայն գի-շեր պատահեցուսցեալ գնոսա ՚ի վաղիւն մատիցէ ՚ի կռիւ։ Յայց սպաց ծերք միծաւ աղերսական Թախանձանօք հաւանեցուցին զնա գիշերաքուն յարձակել ՚ի Թշնա-միս. զի և ոչ աղջամղին գիշեր էր, այլ ՚ի լուսանկիւ ամ ինչ երևէր, և Ձանազիկին զօրքն զմիմեանս։ Լա ոչ կարաց Պամպէոս խափանել գնոցա զօրացն, և յար-ձակեցոյց գնոսա ՚ի Թշնամիս։ Յակ խուժադուժքն ոչ իշ-խեցին կալ առաջի նոցա, այլ զարհուրեալ ՚ի փախուստ դարձան. և արարին Հռոմայեցիք կոտորած մեծ, և աբ-կին ՚ի նոցանէ բիւր մի ՚ի ձախատուն տեղւոջ, և ախրե-ցին ամ բանակին։ Մ՚երդատ ՚ի սկզբան Ձախատամար-տին ութ Տարեւր հեծելազք սուսեր ՚ի ձեռին ընդ մէջ զօրացն Հռոմայեցւոց էանց. բայց ապա հեծեալքն այսք անդր ցրուեցան, և մնաց ինքն միայնակ, և երկու ազք ընդ նմա յիւրոցն, և Խպսիկրատէ մի ՚ի կանանցն այ-րաւիրա և գոռ պատերազմաղ՝ որ յայն սակս իսկ կոչէր Խպսիկրատես, կանացի անուանն յարական փոխեալ։ Որ յայնժամ հեծեալ ՚ի պարսիկ երիվար, և առնապես վա-ռեալ պարսկաձեով սպառազինութիւ, երթեալ զհետ Մ՚ի-հրդատայ ՚ի տարժանասւոր յերկար արշաւանն, և սպա-սաւորքն նմա, և ինքնին դարմաներ զերիվար նորա, մինչ չէ Տասին յամուլն՝ ուր էին գանձք Թագաւորին և ամ կաղ ցանկալի։ Ոնդ բաշխեալ Մ՚երդատայ որոց անդր եկին զզգեստս ոծծագինս, և բարեկամացն մատոյց դեղ մահու, զի որ կամիցէին զերծցին մահուամբ ՚ի ձեռաց Թշնամեացն։

Լա ոչ ուսաւեք յուսացեալ օգնականուէ՝ բայց միայն

'ի Տիգրանայ, առաքեաց խնդրեաց 'ի նմանէ հրաման՝ պատապարել առ նմա, և զի ձեռն տացէ 'ի կանգնումն սպառնալուս կործանման իրաց աշխարհին։ Բայց Տիգրան արան պատերազմէր յայնժամ ընդ որդւոյ իւրում. և կալ լեալ զՏրէնատակս Մերդատայ՝ եդ 'ի բանտի. և զինն եհատ գլխով նորա, տալ հարիւր քանքար՝ որ զգ կալցի զնա կամ սպանցէ, բարւրս 'ի վերայ եդեալ իբր թէ նորա զինուորեալ էր զորդին ընդդէմ իւր, այլ 'ի ծաղուկ՝ սպաս առնէր Հռոմայեցւոց, որպէս յայտնեցին ընդ հուպ։

Եւ յետ յաղթուն Պոմպէոս չոբ արար զօրաց, խաղաց 'ի մէծն Հայս 'ի վերայ Տիգրանայ, մինչ պատերազմէր նա ընդ որդւոյ իւրում Համառուան։ Որպէս յառաջ ասացաք, Տիգրան արքայ Հայոց աճեալ էր իւր կնաւէ զկղզիսպատրա դուստր Մերդատայ։ Եւ ծնան 'ի նմանէ երեք որդիք, և սպան զերկոսին տարաւարտուց, և երրորդն մնացեալ զերծաւ յանդթեաէ խուժադուժ հօրն առ Փրաատ արքայ Պարթևաց սակը իւր։ Եւ Փրաատ աճ գնա 'ի հայաստան զօրօք բազմաք, և պատերազմեցեալ զՔրատաչատ։ Եւ էր քաղաքն ամուր և կազմ ամ կարևորօք 'ի տուկ յերկրաշարժ պաշարման։ և եթող անդ Փրաատ զկէսն 'ի զօրացն, և գայլ առեալ դարձաւ յաշխարհ իւր։ Եւ Տիգրան արքայ դիմեալ 'ի վերայ որդւոյ իւրոյ, եհար հալածեաց գնա յաշխարհէն։ Եւ երթայր նա պատապարել առ Մերդատ հայր իւր, և զձայն նապարհայն զգայժ առեալ պարտուէ նորա, և անկեալ 'ի յուսոյ, խորհուրդ կալաւ ապաւինել 'ի հռոմայեցիս։ Եւ էին 'ի բանակին առ Պոմպէոս, խնդրել օգնուն. և Պոմպէոս ընկալաւ գնա փառաւ, և ուրախ եղեն ընդ գալստեան նորա. զի վասն արշաւանացն 'ի հայաստան զայն պիսի ոք առաջնորդ խնդրեր. և առաջնորդեալ 'ի նմանէ, խաղաց դէպ ուղիղ յՔրատաչատ։

Իսկ եղեալ Տիգրանայ, և զարշաւեալ չիշխեաց 'ի պատերազմ ընդդէմ հզօր բանակին, այլ 'ի մէծախոհութէն և 'ի գլխոյէն Պոմպէի խորհեցաւ ապաստանել. ետ 'ի ձեռս նորա զՏրէնատակս Մերդատայ, և ինքն գնաց երթեալ եհաս առանց զգուշուէ 'ի բանակն, յանձն առնել 'ի նա և 'ի հռոմայեցիս զանձն և զթագաւորութէ իւր, և ասէ. 'Ի հաւատարմութէ քո քան ամ հռոմայեցւոց յուսացեալ, եկի առ քեզ. և որ ինչ արասցես ընդ իս, հաճոյ է. Իսէ ամէն՝ զպարտութէն չանցն առնուլ առաջի անյաղթելոյն, և ոչ վատուէն հնազանդել այնմ,

Պլուտ. 'ի Պոմպ. 636. Աղաթ. 243. Դիոն. կա. 15.

զոր գեր ի վերոյ ամենեցուն կացոյց բաղդն՝ ։ Հայց ի մտանել նորա ի բանակն՝ ընդ առաջ եղեն նմա նուիրակք երկու Պոմպէի, և ազդ արարին իշխանել յերիվարէն և հետի մտանել, զի ոչ էր օրէն օտարի գնալ հեծեալ ընդ բանակ հռոմայեցւոց ։ Յաւ Թագաւորն լուաւ նոցա, և զսուտսն ևս մերկացեալ՝ ետ ցնուիրակսն ։ և մատուցեալ առ Պոմպէոս, հաներ զձագն ի գլխոյ իւրմէ՝ արկանել զայն յոտս նորա, և խոնարհեր վատուձիք փարել զծնգովքն ։ Հայց Պոմպէոս ընդ առաջ երթեալ՝ ոչ թոյլ ետ նմա, և կալեալ զձեռանէ՝ ած զնա ի խորան իւր, և բազմեցոյց ընդ աջմէ իւրմէ, և զորդի նորա ի ձախմէ ։ և յապաղեաց առ վաղիւն լսել նմա, և զայն օր հրաւիրեաց զնոսա երեկոյին յընթերս ։ Հայց Տիգրան հրաժարեալ՝ ետնոյր յանձն սեղանակից լինել հօրն ։ ընդ որ յոյժ զչարեցաւ Պոմպէոս, զի և ոչ ի տեսանել նորա զհայրն՝ մեծարեաց զնա, այլ օրպէս յօտար ոք հայէր ի նա ։ Ապաքէն Պոմպէոս ի դատել զհայրն, ոչ անտես արար զորդին ։ զի վեց հազար քաջաքաջ տուգանս արկ հօրն, այլ և զծախս տարապարտ մարտին տուժել, և ի բաց կալ յիւր երկրէն՝ որ էր նմա յայս կոյս Եփրատայ, և որպէս ի սկզբանէն՝ Թագաւորել ի մեծն Հայս ։ իսկ որդւոյ նորա առ կինդանուն հօրն ուներ զկորդուաց և զՕտենոյ աշխարհն՝ սահմանակալ հայաստանի, և ի մեռանել հօրն միահեծան զիւր աշխարհն ժառանգել ։ Յաւ և զգանձս՝ որ էին յաշխարհին Օտենոյ՝ հօրն հրամայեաց ուներ, զի բաւական լինի ձեռն նորա ի հատուցանել հռոմայեցւոց զհարկն՝ զոր արկ ի վերայ նորա ։

Հաճ և հաւան գտաւ հայրն ընդ իրաւունսն՝ զոր արար Պոմպէոս, Թողուլ նմա զթագաւորութին ։ այլ որդին ոչ ևս, զի ի մեծէ յուսոյն վրեպ գտաւ ։ և այնքան զչարեաւ՝ զի խորհեր իսկ գաղտագնաց լինել, և յարուցանել աղմուկս անդրէն ։ Հայց Պոմպէի կասկած կալեալ, եդ զնա ի դիպահոլ ։ և ի չհաւանիլ նորա Թողուլ զգանձս աշխարհին Օտենոց, արկ զնա ի բանտ ։ Յաւ իրացեկ լեալ զի զազատագունդ մնկտին Հայոց գերդեր ի պատերազմ, և զՊարթևս ջանայր միաբանել, հրամայեաց պահել զնա ի ձաղանս յաղթամանակին ընդ այլս ։

ւ Կոյն հետայն և ինքն ասդնա- ւոր երթեալ, զանձն և զձագա- ւորութիւր ի նա ապաստան առ րար, և ասէ ։ Ես յոք ի հռոմայ- եցւոց կամ յայլոց ազգաց յոտսա ցեալ եմ, բայց ի քեզ միայն ։ և որ ինչ արասցես ընդ իս բարի կամ չար, հաճոյ է ինձ ։ Ես է վատուճ նկուն լինել յանյաղթելոյն, և ոչ նախասիրէ՝ հնազանդել այնմ, զոր բաղդն գեր ի վերոյ ամենեցուն կա- գեալ ։ Տես։ Պոմպէի։ ԺԲ։ ԼԶ։

Ձետ ոչ բազում ժամանակի վերատ արքայ Պարթևաց անէր նորա առաքեաց խնդրել զնա ՚ի Պոմպէ, և զի մի չայս կոյս Հռոմայեցոցն զաշխարհս կալուին։ Հրուամ Պոմպէոս պատասխանի ետ՝ Թէ ՅՕրն անկ է Հոգ Տիգրանայ, և ոչ անէրոյ. իսկ ինձ արդարուն և իրաւունք Տասցեն սահման, և ոչ յոմանէ ընկալեայց օրինս ։ Հռ առեալ Տիգրանայ զգանձս աշխարհին Հռոմ փաց, Հատոյց վճեց Հազար քանքարաս Հռոմայեցւոց, և բաշխեր պարգեւս զորաց նոցա յիսուն գոմանչիս իւրաքանչիւր զինուորի, Հազար Հարիւրապետացն, և Հազարապետաց բիւր. վասն որոյ փոխարէն առատ պարգեացն կոչեցաւ բարեկամ և նիզակակից Հռոմայեցւոց։ Ձերձել եր ան նմա, եԹէ ոչ անարժան վատուԹքն առղարեր զառատուԹիւն։ Հռ զՊրիոբարզան կացոյց Պոմպէոս ՚ի վերայ ՅՈմ Կապադովկիոյ. և յաւել տալ նմա զաշխարհն Ցոփոյ և զԼորդուաց, որ սահմանեալ էին որդւոյն Տիգրանայ։

Հռ զՅՈմ իրս աշխարհին Հայոց ուղղեալ, ապա խաղաց ընդ կողմն հիւսիսոյ զՀետ Պինդրդատայ ։ Ընդ առաջ եղեն նմա զԼուր գետով Ալբրք և Ցղուանք, ազգք ընդ Տզոյնս բնակեալք ընդ Ալեաւ և ընդ կասբեական ծով, և զդէմ կալան խափանել զնա. այլ ՀՀար զնոսա Պոմպէոս, և խնայեցոյց զՑղուանս ՚ի խաղաղուԹէ. և կացեալ զՅամանակ ձմերայնոյն առ նոսա, ապա ընդ գարնայնոյն բանալ դրանցն գնաց ՚ի Ալ իրս ։ Հռ եղեն զազգն Ցգոզ պատերազմող անպարտելի. զոր ոչ Ալ արք և ոչ պարսիկս և ոչ մակեդոնացիք կարացին ծառայեցուցանել, միաՀեծան զՀետ միմեանց կալեալ զՑրս ։ Հայց Պոմպէոս մեծաս աշխատուԹ ընկենէալ զնոսա, խնայեցոյց ՚ի խաղաղուԹէն ։ Հռ ետ զնոսա Պոմպէոս գանձապետացն, ՚ի գանձս Տասարակաց ։ Հռ և զեգերացիս նուաՀեաց, և զԱղԹակ ԹագաւորՀ նոցա կալաւ, զոր ձաղեացն իսկ ՚ի յաղԹանակին ։ Հռ դարձաւ անդրէն ՚ի վերայ Ցղուանից՝ խնդրել ՚ի նոցանէ վրէժ, զի ՚ի պատերազմել իւրում ընդ Ալ իրս և ընդ եգերացիս՝ նոքա դարձեալ զէն առին ։

Հռ եր զօրագլուխ զօրացն Ցղուանից Կովսիս եղբայր արքային Ալրովզէ։ Սա ՚ի խառնել մարտին՝ խնդրեր զՊոմպէոս, և դիմեալ ՚ի նա՝ արձակեաց զգեղարդն ։

ԵՄ ԱՀՆՈՒ
Պլուտարք. Ի Պմպ. 637։ Դիմ. կոն. 28։ Ստր. 242։ 65 3919։

Ի այդ Պոմպէի հասեալ ի վերայ նորա, և հարեալ կո-
ւրծուքէ, մինչ հանեալ ընդ նա զինուցին, դիմաձաւալ
առ աճուր երիվարին արկ զնա յերկիր։ Եւ խորտակե-
ցան ոտք Ի ղուանից, և խոնարհեցաւ դարձեալ Որոմ-
աքեայ ի խաղաղութենէ որպէս ի հերուն, և ետ տանել
հոժարեցաւոյ պարգեւս մեծամեծս, և զորդիս իւր պա-
տանդ ի հաւատարմութիւն ուխտի դաշնացն։

Ի ՝ինդհատ ժամանակի ձմերայնոյն անցուցեալ ի Վիւռ-
կուրիաս քաղաք, որ էր յերդ Եաւ ծովուն՝ ընդ հիւ-
սիս և ընդ արեւելս, ի հասանել գարնանային չուս արար
ի կիմբեանն Ոսփոր ընդ ազգս Սկիւթաց, յորոց կէս
կամակաւ, այլք ահիւ ետուն նմա անցս։ Իսկ կիմ-
բեանն Ոսփոր, որ է քերսոնակաին Սկիւթիա, էր յայն
ժամ մարզ աշխարհին Ի ՝ինդհատայ. և ետ զայն ի հա-
սոյթ միւսմ յորդւոցն, որում անուն էր Մաքարէս։ Այս
ի պաշարել Հռոմայեցւոց զԻնոս քաղաք, և ի ծովա-
կալել նաւատորմիւս վեւքսինեանն Պոմտոս՝ որ բաժա-
նեի ընդ Սինոպ և ընդ աշխարհ նորա, Մաքարէս ի նեղ
անկեալ՝ արար ընդ նոսա խաղաղութի, և մինչև ցայնժամ
պահէր զնոսին։ Այլ երկուցեալ յեղեսնոյ հօրն, զի
հակառակ կամաց նորա առնէր, յղեաց հրեշտակս ընդ
առաջ նորա՝ աղերսել զնա ի հաշտութի, որպէս ի հարկէ
իւրաց ժամանակին ակամայ բռնադատեալ։ Եաւ ի մեր-
ժել հօրն զպարեր նորա, խորհուրդ կալաւ փախչել ընդ
ծով. և կալեալ ի նաւաց Ի ՝ինդհատայ՝ որ պահէին զձա-
նապարհ նորա, յղաւաւ զնա մի ի ձեռս հօրն մատ-
նեցի։

Ատ. յԱ-
որ. 133։
Ց---ա. ե։ Պոմպէի կատարեալ զպատերազմն հիւսիսոյ, և ոչ ևս
յուսացեալ հասանել զՀետ Ի ՝ինդհատայ՝ որ ի տաք աշ-
խարհ փախուցեալ էր, դարձաւ զօրօքն ընդ հարաւ.
և զձմեռնայարշաւն նուաձեաց զԱրեւմ արքայ Ի ՝արաց,
և զԱնտիոքոս արքայ Կոմագենաց. և հասեալ կալաւ
զՅուդիս։ Եւ Ակաբոս նուաձեաց զսորին Յուդիս
և զԱամասկոս, և Պաբինիոս զայլ ամ երկիրն մինչև
ցՏիգրիս. սոքա փոխանակ Պոմպէի զօրավարք երեթեալ
էին ի կողմանսն յայնոսիկ։ Իսկ Անտիոքոս Ասիացի որ
զի Ի ՝նտիոքոսի Եւսեբեայ՝ ժառանգ Թագաւորուէն Սե-
լեւկեանց, որ ի չորից ամաց հետէ հրամանաւ Ռուսա-
լեայ Թագաւորէր ի մի կողմն աշխարհին, տիրեալ անդ
ի մեռնել ամուսն Տիգրանայ, էկն առ Պոմպէոս՝ խնդրել
ի ձեռն նորա ժառանգել զՀայրենի Թագաւորութէնն։
Եաւ ոչ լուաւ նմա Պոմպէոս, և մերժեալ զնա յամ

աշխարհէն՝ մարզ կացոյց զոմն Հռոմանց՝ Լ.րդ Տիգրա- ԱՄԱՀՆԱ
նայ՝ որ զաշտակ յարիան Հասոյց Հռոմայեցւոց երկայն
ժամանակաց պատերազմաւն՝ Թողեալ զՀայաստան, զի՛ե
տիւքոս՝ որպ ոչ ինչ մեղուցեալ էր՝ տարապարտուց զըր-
կեր յիշխանութէն, պատճառեալով իբր Թէ զՏոքիս ի
Տիգրանայ կալան Հռոմայեցիք, և չէր պարտ նոցա ի բաց
կալ յաշխարհակալութէն, և Թէ Լ.ետիւքոս այր վհե-
րոտ էր և ապիկար ի պահել զաշխարհն, և ոչ կամէին
Հռոմայեցիք Թողուլ վերկիրն Հանապազ յոսնակոխ հե-
նիցն Հրեից և արաբացւոց։ Լ.յսու պատճառանաք մեր-
ժեալ Լ.ետիւքոս ի Թագաւորութէն, իբրև զմի ոք ի ժո-
ղովրդենէ կեայր. և գաղաբեաց ի նա Ալեւեվեանցն
Թագաւորութէն Լ.ւսիա, տեւեալ զամս իբր երկերիւր և 3939. 65
յիսուն։

Ա՛ինչ գեա Հռոմայեցիք պատերազմէին Լ.ւսիա, յա-
րեաւ աղմուկ մեծ Լ.ւգիպտոս։ Օ.ի աղեքսանդրացիք
ոչ ևս Հանդուրժեալ ընդ Թագաւորութիւնէ Լ.ղեքսանդրի՝
ապստամբեցին, և Հալածեալ զնա Թագաւորեցուցին
զՊտղոմէոս Լ.ւլետ։ Օ.այս ստորև երկարապատում ա-
րասցուք։

Լ.այց Պոմպէի երթեալ ի Դամասկոս, ուղղեաց զիրս Պ.ոմպ. ի
եղիպատացւոց և զՀրէից։ Լ.Նգը եկին Հասին առ նա ի Պոմ. 638.
միասին Թագաւորք երկոտասան մեծարել զնա։

Ի սմին ժամանակի, մինչ սոսկալի Հայրասպանութիւնք
և եղելայրասպանութիւնք վասն բարձաձգութեան գործէին,
եղև չքնաղ և զարմանալի ինն մրցումն սիրոյ և մեծարա-
նաց Հօր ընդ որդւոյ։ Օ.ի Լ.րիոբարզան արքայ կապա-
դովկացւոց Հրաժարեալ կամակար ի Թագաւորուէ առ
սեր որդւոյն, եդ զԹագն ի գլուխ նորա յանդիման Պոմ
պէի։ Լ.ակ որդին բազում արտասուօք անկեղծուէ տըրտ
մեալ ընդ որ այլք ուրախ լինէին, անդ միայն անսաստեր
Հօրն՝։ Լ.այս երկիւղս անգամ եղև ի կապադովկիա վհե
ռութեան, որպես զԼ.րիարաթեանցն յիւրում տեղւոջն
պատմեցաք։

Լ.այց Պոմպէոս խորհեցաւ գառնալ անդրէն ի Պոն-
տոս և ի կապադովկիա, և նուաճել զայլ ևս ամբոխ ա-
մենը քաղաքաց Ա՛ինքդատաց. և կալաւ գրեթէ զամ քա-
ղաքս, և ապա չորաւ Լ.ՅսպիսքաղաքՊ ի Պոնտոս ձմերել։

Ա՛արտանիկէ, մի ի կանանց Ա՛ինքդատաց, եՀող

՝ Եբ ոչ մինէր վախճան չքնաղ մարթին, եթէ ոչ սաստ Պոմպէի
կամաց Տէրն օգնէր. Վ.ռ. Մ.ոյ։

ԱՄԱՀ.ՆԴ Պամպակի զամբոյն ի Վ ըսփոր՝ որում ինքն պահ ունէր, Հանդերձ գանձիւքն՝ որ անդ Յածախեալ էին, զի տացե միայն իւր զԼսխիփարէս՝ եթէ անկցի ի ձեռս նորա։ Պամպակոս ոչ ինչ ի պարգեւաց նորա ընկալաւ, բայց որ ինչ ի զարդս մեհենաց պատահանէին։ Լսէ իբրև լուաւ Ս ԻՀրդատ որ ինչ արարն Պոտատոսիկ, և զի վաղվաղակի անձնատուր եղև, մնայեիչ զնա համարեցաւ, և առ վրէժ քինու սպան զԼսխիփարէս յանդիման մօրն՝ որ յայնմ կողմանէ նեղոցին տեսանէր զողորմ տեսիլն։

Ի Կայինն կամ ի Լորն անուանեալ քաղաք, որ էր հզօրագոյն քան զնա քաղաքս Պոնտոսի, եդ Ս ԻՀրդատ ի պահեստի գլխոյվ ի գանձուցն և զնա ցանկալի իրս, համարեալ զամուրն անառիկ։ Լայց առաջի հռոմայեցւոց ոչ ինչ գժուարին եղև առ առնուլ։ և կալաւ զգին Պոմպէոս, և զնա որ ինչ էրն ի նմա։ Լյս եգիտ անդ զգիրս յիշատակաց Ս ԻՀրդատայ զգաղտնեաց, որովք քաջ Հանաչէը որպիսի ոք էրն։ Ի միումն յայնցանէ նշանակեր զանուանս՝ որոց դեղ մահու արբուցեալ էր, յորս էր և Լրբիարաթ որդի իւր, և Ք ղկեոս սպարիկեցի՝ որ ի Հիբերացս յաղթեաց նմա։ Պոմպէոս լսեն երկնչէր՝ թէ գուցէ Յածախեսցին առ յապայս անօրէնութիք իւր, և վասն որոյ զորձեացն զայնս։ ո զառանցեալ միտք։ Պատան անդր Պոմպէոս և գիրք Ս ԻՀրդատայ բժշկականք, զորս Պոմպէոս ետ յեղուել ի լատին բարբառ Լ ինեասի ուսմանն քաջ քերականի, որ էր ազատեալն նորա։ Օի հանդերձ այլովք զարմանալի յօրինուածքն, և բժշկականին Հմուտ էր Ս ԻՀրդատ, և Նա եգիտ զանդիպանն հրաշալի՝ որ յանուն նորա կոչեցաւ, և յոյժ ընդունելի եղև բժշկից։ որ և ցարդ ի կիր արկեալ, և օգուտ բազում գործի նովաւ։

Պոմպէոս ի ձմերընէն Ա ՅՍպիս՝ ուղղեաց զիւրս աշխարհին որպէս մաքեցոյն ըստ Յամանակին, և գաղաւսոյնս եկն գարձեալ Ա ՅՍորիս՝ կարգս հաստատել և անդ։ Լյս էր Յայնժամ Ս ԻՀրդատ գարձեալ ի Վ ռսփոր, բայց ոչ զնետ եղև նմա Պոմպէոս։ զի Հարկ էր պատել զօրաց ընդ Ա ետ ծով, և անցանել ընդ ազգս խուժադուժս և ընդ անապատս, ընդ բազմամոանց կորստական Հանապարհս։ այլ ի պահ ևեթ զգուշանէ կացոյց զնաւատորին, և արգել զնա նաւս ամբարաբերս Ս ԻՀրդատայ, և խորհեր սովով ի նեղ արկանել զնա, և ի մեհենէ իւրում սատ։ Լ ՅՀաւորագոյն քան զնեղեալս Հռոմայեցւոց Հրաշ նամիս Ս ԻՀրդատայ Հեղգում զսով և զկարօտութիւն։

Լայց Ա ՅՍորիս Հեպեցոյց զնա մնչեպին և նաւափառ

Յղկո. 64
Հիւբ. պոմ. Նաբ. ժբ. է։
Պլուտարք. ի Պ.Հղ. 653։
Դիոն. կոս. լէ. 34։
Լաղ. 246.

տէնչ աշխարհակալելոյ մինչև ցծովն Կարմիր ։ Օ ի Ա֊
փրիկէ և ի Պաղեստինա աստի և անտի Մէջերկրականին
կրձին մինչև յարևմտեան Ովկիան ածեալ զչէնս հռո֊
մայեցւոց, և Ա֊ղուանս մինչև ցծովն Կասպից, խորհէր
ի լուսին փառացն՝ հասանել ցծովն Կարմիր ։ Եւ հա֊
սեալ Ա֊սորիս, կացոյց զազատ զՆինուէ և զԱելեւիա֊
քաղաքս առ Որոնտ գետով. և դիմեաց ի Դամասկոս՝
հասանել անտի ի վերոյ պարագոյց, և ապա մինչև ի
ծով մեղէ զյաղթութիւնն ։ Ա֊յլ դեպք յեղակարծ խա֊
փանեցին զնա, և հարկ եղև նմա դառնալ ի Պաբետոս ։

Օ ի յառաջագոյն հրեշտակք հասին ի Մհերդատայ՝
խնդրել զնաղաղուել, և զի կալցէ նա անկորուստ զՀայ֊
բենի Թագաւորութիւն որպէս զՏիգրան, և լնցի հարկա֊
տու հռոմայեցւոց՝ Թողեալ ի նոսա զնա՛ աշխարհակա֊
լուհիս իւր ։ Եւ պատասխանի ետ Պոմպէոս, զի և Մհ֊
հերդատ անձամբ եկեսցէ առ ինքն որպէս զՏիգրան ։
Բայց նա չէառ յանձն գլխատելոյն, այլ զորդիս իւր ասէր
յղել և զկարևոր բարեկամս ։ Եւ Պոմպէի չհաւանեալ,
դադարեցին պատգամաւորութիւք ։ և միւսանգամ պատ֊
րաստեր Մհերդատ մեծաւ եւս պատերազմաւ ։ Եզե֊
ւև Պոմպէի, և հարկ համարեցաւ դառնալ ի Պոնտոս՝
ականատես լինել իրացն ի մօտոյ ։ Նմին երկի Ա֊մի֊
սոս, որ էր յառաջ մայրաքաղաք աշխարհին, կալ անդ
առ ժամանակ մի ։ Ընդ յիրաւի պատուհասեալ ի դից,
ասէ Պլուտարքոս, մեծամեծս սխալեաց փառամոլութիւն
որում եպէրի յամենեցունց։ Օ ի որով սոգ ածանէրն զՈ֊
կուլլոս և բամբասեր զնա առաջի ամենեցուն, զի չէ
զպատերազմն վՀարեալ՝ մարզս կարգէր, պարգևս բաշ֊
խէր, բարձ և պատիւ շնորհէր, և որ ինչ յետ կատա֊
րեալ յաղթութեն պարտ էր առնել՝ նախ քան զյաղթու֊
թիւնն առներ, զնոյն և ինքն արար անձամբ։ մարզ֊
պետս կացուցեալ, և ի մարզս գաշխարհն Մհերդատայ
բաժանեալ, իբր թէ վՀարեալ էր պատերազմն ։ Բայց
տակաւին կենդանի էր Մհերդատ ահաւոր թշնամին,
ամենահնարն և անվհատելի ի գործադակ արկածից, որ
պարտութեն իսկ թուէր յաւելուլ ի խրախոյս և ի զօ֊
րուն ։ Օ ի և յայժմ մինչ կարծէին կործանեալ ան֊
կանգնելի, նա զօրաժողով լինէր գրհ տալ ահպին յար֊
ձակմամբ մինչ ի միջերկրեայս աշխարհին Հռոմոյ ։

Պոմպէոս ի բաշխել վարձս քաջաց զփրկեաց Հայս և
զաղգումն ի շրջակայ քաղաքաց և ի գառաւոյ ետ Դէո֊
տարոսի, որ էր իշխան գաղատացւոց, և յամ պատե֊

բանքին հաւատարիմ եկաց ընդ Հռոմայեցիս. նմին իրի և Թագաւոր Յայմհետէ ետ նմա Պոմպէոս կոչել. Այս ինքն էր Վէտտարոս՝ որ ընդհակապատ մտաբ մինչև ի սպառ կուսակից կացեալ Պոմպէի, և մահուեալ ի ցասումն Կեսարու, ձեռնարկասուքն Կիլիկեցւոցն առբեցաւ.

Այս և զԱրքեղայոս քրմապետ կացոյց Յուտէից մեծի դիջն կոմմագենոյ ի Պոնտոս, և իշխան երկրին յորում բնակէին պաշտօնատարք դիցուհւոյն, որք էրբև վեց հազար. Այս Արքեղայոս, որպես յառաջ ասացաք, էր որդի այնորիկ որ ի Նահիւսի պատերազմին Մհրդատ տայ ընդ Հռոմայեցիս զօրավարեաց զօրաց Նորա ի յունաստան, և ապա անարգեալ ի նմանէ՝ որդւովք Հանդերձ առ Հռոմայեցիսն Հատուածեցաւ. Այս երկոքեան Հաւատարիմ կացին ընդ Նոսա մինչ ի սպառ, և զօրավիգն եղեն նոցա ի պատերազմունս Յ՝սիա. և ի մեռանել Հօրն՝ կացուցին Հռոմայեցիք զորդի Նորա փոխանակ Նորա քրմապետ և իշխան ի Կոմմանա, ի վարձ երկայ քանչիւրոցն.

Մինչ դեռ Պոմպէոս ի Պոնտոս էր, Արբետաս արքայ Նաբաթէից պարսպ առեալ՝ արշաւեր յՈՒսորիս, և նեղեր զնախկին աշխարհին. Այս դարձեալ գայր Պոմպէոս, և զձմեռապարհսն եղեալ զրկակուսս Հռոմայեցւոց անկելոց ի պատերազմին՝ յորում պարտեցաւ Տրիարիոս, և արար նոցա յուղարկաւորուէ մեծաւ Հանդերձանաք, որպէ սիրելի եղև զօրացն. Այս յառաջ անցեալ գնայր Ա՝Սորիս վասն պատերազմին Արաբիոյ, բայց Համառաւ կարևոր Հասեալ՝ խափանեաց զնա.

Ասկ Մինդատ ոչ ևս յուսացեալ ի խաղաղուէ յորմէ հետէ մերձեաց Պոմպէոս նոցա, և ի բազմացն ևս յիւրացոյն լքեալ, ոչ ինչ վհատեցաւ. այլ խորհեր խաղալ ընդ Պոմպիոս, Հատանել անցանել ընդ Ալպեան լերինս, և անդր Յ՝տալիա յարձակել ի վերայ Հռոմայեցւոց, որպէս արարն Հնիբաղ. Յորհուրդ յանգուգն և անհնարին, յոր Հնացեալ ոխուն և խելացեղ յուսահատուէ մղեր զնա. Մկիւթացիք, որ շուրջ զնովա բնակեալ էին, գումարեալ բազմուէն ընդ զօրս Նորա՝ ստուարացուցին յոյժ զքանակն. Այս առ գաղղիացիս Տրեշտակս արար՝ յորդորել զնոսա, գալ գումարել ընդ իւր ի մտել իւրում Ա՝լպեան լերինս. Կիրք բըռնագոյնք դիւրահաւանք են, և սաստիկ ցանկութիւն դիւրապատիր ի յոյս. Մհրդատ յուսացեալ ահն ոմանք, զի Թեթև ծառայապետամբ պատերազմին Յատալիա և ի

Ակիլիա չէ ևս ի սպառ շինեալ՝ արծարծէսցի յերևել ամառ. նո
իւրում անդ, և դարձեալ վաղվաղակի հինք ծովակա-
լեացն և յարուսցեն անդրէն ի վերայ հանմայեցոց պա-
տերազմ, և ազգք հարստահարեալք ի զօշաքաղ և յա-
նագորոյն կուսակալաց և ի զօրավարաց՝ խրախուսեսցին
նովաւ ընկենուլ զլուծն, ընդ որով հնձէին ի բազում
ժամանակաց։ Ո այս այսպէս զմտաւ ածեր Արիդատ։

Բայց եր առաջի նորա ձանապարհ առելի քան զքիւր
ասպարեզս, և աչխարհք բազումք՝ որ այժմ կոչին փոքրն
Ակիլիա, Պոդողիա, Մոլդաւիա, Ալ ալաքիա, Ցբրան-
սիլուանիա, Ունգարիա, Սիրիա, Կարնիթիա, Տիրոլ
և Լումպարտիա. և գեթ մի ծամիճք Լորիսլեին, Վա-
նոք և Պաեռս։ Իսկ զօրացն զմտաւ ածեալ զդիմադակ
և զբազմամեռանգ լուն՝ այնպէս զարհուրեցան, զի առ՝ ի
խափանել զնորհուրդ նորա՝ միաբանեալ Թագաւորեցու-
ցին զՄառնակ զորդի նորա փոխանակ նորա. և նա ինքն
եր առաջնորդ ապատամբելոն։ Այլ իբրև եհաս Արիդա-
դատ զի ամենևքին Թողին զնա, և ոչ ի ձեռաց որդւոյ
իւրոյ կարէր ազատել, խոյս ետ ի կողմն ապարանիցն, և
դեզ մահու արբուցեալ կանանց և Հարճից իւրոց, և
դստերացն՝ որ ընդ նմա եկին, ապա և ինքն արբ։ Բայց
գառնուն Թունիցն ոչ ինչ ազդեալով ի նա, ձեռն ձգեաց
ի սուսեր. և ոչ սուսերըն կարացեալ զանձն ի մահ վի-
բաւորել, ձայն ետ միւմ ի զինուորաց գաղղիացւոց կա-
տարել զհարուածն։ Բայց Վիճն յորդւոյ իսկ իւրմէ
ասէ զնա սպանեալ։

Այլ Թագաւորեաց նա զամն վաԹսուն, և մեռաւ ա- Յցկ. 65
մաց եօԹանասուն և երկուց։ Այլ ահի մեծի կասեցաճա-
նաց անկանելոյ ի ձեռս հանմայեցւոց և ձաղելոյ ի յաղ-
Թանակի՝ կրեր ընդ իւր հանապազ զդեղ մահուն, զի
յանհնարին վտանգին՝ նովաւ ապրեսցի ի ձեռաց նոցա։
Այլ յայնժամ խրեցաեալ Թէ գուցէ մանանեցի յորգւոյ
իւրմէ ի ձեռս Պոմպէի, կալաւ զօրհասական խորհուրդն,
և աձապարեաց ի կատարումն, այլ ոչ զրաւեցաւ ի կե-
նաց. զի որպէս պատմեն, զդեղԹափն զոր եգիտ առ-
նոյր ստեպ, և այնու ոչ ազդէր ի նա դաժանաՀաՀ Թու-
նից։ Բայց այս այլոց առասպելք Թուին, և անհնարին
նովին միով անգեղայիւ զազգի ազգի Թոյնս ջնել։

Այնչ գեռ Պոմպէոս Այրիքով եր յերկիրն պաղես-
տինացւոց, զի վասն հակառակութեացն Հիւրկանեայ և
Արիստաբուղեայ՝ զորոց այլոյր ասացաք՝ անդր երԹեալ
եր, Տասին առ նա սուրհանդակք յաչխարհէն պունտա-

ցաց Համբաւաբերք մահուն Արիդատայ, աճեալ նա-
մակաւն ի զօրավարաց կողմանցն, և տեղք ներկայացն նո-
ցա սարդենեօք պատակեալ էին, որ յաղթութիւն և ունձի
աւետեաց նշանակ էր. և զօրքն ամ ցանկութիւն մեծաւ
սպասեալ ձեռային լսել զաւետիսն։ Այլ զի այն ինչ զնա-
նակ չարկանէին, և չև ևս զրեալն կանգնեալ էին՝ ուստի
զօրավարն ընդ զօրսն խօսեր, առ ի չդանդաղելոյ ի
կազմել զայն դաւաբուով՝ որպէս սովորն էին, առ. Ձեզ
ժամանակին գՀամեստս գրաստուցն առ խուռն ի մի վայր
կուտեցեալն, և եղ անդր Պամպէոս ի վարկպարպղի բեմն,
և ծանոյց նոցա զմահ Արիդատայ, և զօրինակ անձ-
նասպանութեանն, և զի փառնակ որդի նորա աչխարհանն
հանդերձ նուաճեր ի հռոմայեցից, և զզրաւ երկարա-
տև դժոգոհ պատերազմին։ Այլ ուրախ եղեն ընդ նմա
զօրքն ամենայն։

Այս վախճան եղև Արիդատայ, այմ՝ զօրմէ ասէ
ոմն ի վիպագրաց՝, Թէ դժուարին է լուել զմանկէ, և
խօսել՝ ևս դժուարին. գոռ ի մարտ պատերազմի, և ա-
րիւնի զարմանալի, սակաւ երբեք օգնականութիւ բաղդին
մեծ երևեալ՝ այլ անասան քաջութեն միշտ, արդարև զօ-
բաւար հանձարովն և խորհրդականութիւ, իսկ քաջայան-
դութիւն կորովի բազկաւ՝ գինուոր. միւս այլ Ընտիրքաղ
առեալ ընդ հռոմայեցիս։

Խոր. ե. ի. գէ. գ. ճ. Ապագաւոր մեծ յետ Արշեքսանդրի զնա լեալ ասէ Ակ-
կերոն. զի որպէս յայտ է ոչ ոք ի Թագաւորաց հզօրա-
գոյն քան զնա ոսոխ եկաց հռոմայեցւոց։ Այպաքէն էին
ի նմա բազում ինչ զարմանալի, միտք լայնախորհուրդ
ի բռնանդակել զնամ, հանճար գերազանց՝ բաւական առ
կարի դժուարինս, արիւնի անսասան ի դմտդակ արկա-
ծիլ, Հարատարմութի և Համարձակութի ամենահաւատ. որով
յետ սպառնալոցն բեկման՝ վաղվաղակի հզօր ևս երևեր
և ահաւոր։ Այլ ոչ կարծեմ՝ Թէ ընդ քաջ զօրավարս
Համարելի իցէ, զի և գործք պատերազմաց նորա՝ որպէս
ինձ Թուին՝ ոչ զկատարեալ զօրավարի տան զպյոյց։ Այպա-
քէն ի սկզբանն կանգնեաց յաղթութիւն մեծամեծս, այլ
ընդդէմ վատ և անհմուտ զօրավարաց. իսկ իբրև Սիղ-
ղա և Լուկուլլոս և Պոմպէոս անցին ի Ձակատ, ոչ ևս
նոյնպէս. զի ընդդէմ նոցա ոչ յոյժ զարմանալի ցու-

1 Այլ՝ զորմէ ոչ է մարթ լուել, և ոչ խօսել՝ Հարևանցի. գոռ պա-
տերազմող, զարմանալի քաջութ. Երբեմն բաղդիւ, միշտ արիւնքէն մեծ. զօրավար խորհրդականութ, բազկաւ զինուոր, առեալ ընդ
Հռոմայեցիս միւս այլ Ընտիրքաղ։ Վէլլ. Պոպէյ. ք. ծէ։

յաւ Հարտաորութիւն յընտրել զդիպող տեղի Հակատուն, և ոչ արագամիտ յանակնկալ արկածս, և ոչ սրի 'ի վըտանգս և 'ի սաստկացեալ պատերազմի : Իսայց Թէպէտ և էին նմա առաքինութիւնք քաջի զօրավարի, սակայն առաւելի էր անձին սպանութիւն՝ որովք շաղախեաց վիճակուռուելի իւր, և անապօրէն խժդժութիւն՝ որով ոչ 'ի մայրն խնայէր, ոչ 'ի կանայս, ոչ յորդիս, և ոչ 'ի բարեկամս, փոխանակեալ զամենեսին ընդ անյագ փառամոլութեանն :

Պոմպէոս Հասեալ Ա'ղօրիս՝ խաղաց դէպ ուղղի 'ի Կապադովկիա, յոր առնել անտի Ա'ղբարիա 'ի պատերազմ : Իսայց Ա'ղեւտաս արքայ արաբացւոց, իբրև ետես զնա եկեալ Հասեալ զօրօք յաչխարհ իւր, հրեշտակս առաքեալ՝ հնազանդեցաւ նմա : Ա'ւ վասն խոովութեանն հրեաստանի յապաղեալ առ ժամանակ մի՝ ապա գարձաւ Ա'ղօրիս . և անտի չու արար 'ի Պոնտոս , Ա'ւ Հասեալ Ա'ղմիսոս՝ եդիտ անդ զդիակն Միհրդատայ յղեալ առ ինքն 'ի փառնակայ յորդւոյ նորա , իբր զի տեսցէ զԹագաւորացն մեռեալ՝ որ զայնչափ վիշտս և զաշխատութիւն Հասոյց նմա : Ա'յլ և նուէրս մեծամեծս յղեր նմա փառնակ , վասն գտանելոյ շնորհս առաջի նորա . և ընկալաւ զայսոսիկ Պոմպէոս : Իսայց զդիակն Միհրդատայ Թագաւորապէս մեծարեալ, զի սահման թշնամուն զնա՛ն Համարեցաւ , առաքեաց զայն 'ի Սինոպ քաղաք՝ Թաղել 'ի շիրիմս Հարց իւրոց Թագաւորացն պնտացւոց , զի 'ի բազում ժամանակաց Հետ անդ էին գերեզմանք նոցա . և զմեռելոյնն ըստ արքունական շքոյ Հրամայեաց :

Ա'յսմ արշաւանս՝ կալաւ և զամ քաղաքս , որ կոչեա ևս էին 'ի ձեռս կոլսակալացն Միհրդատայ . և ուրեք ուրեք եգիտ մեծաւթիս բազում յոյժ , մանաւանդ 'ի Տիգրաւբա՝ ուր էին բազում ինչ կաՀք ցանկալիք Միհրդատայ , և զարդք մեծագինք , և գինարան մեծ . ուր գտան բաժակք եղեվնաքար յեռաեալ յոսկի՝ երկու Հազարք , և բիւր ազգի ազգի սպասք սեղանոյ , կաՀք և կաթսայ , և անօթք պատերազմի առնագինք և ասպազինք , զորոյ Հազիւ յաւուրս երեսուն կարաց ոմնել զՀամար գանձապետ բանակին :

Ա'յս ետ Պոմպէոս փառնակայ զմ ոսկոր փոխանակ Հայրասպանութեան , և կացոյց գնա բարեկամ և նիզակակից Հռոմայեցւոց , և գարձաւ Ա'սիա՝ ձմերել Ա'սփեսոս : Ա'նդ բաշխեաց մրցանակս զօրացն՝ միում միում Հազար և հինգ Հարիւր գրամակշիռս , և սպայից ըստ իւրաքանչիւր կարգի : Ա'յս ամ պարգևեաց , զոր յաւարէ

ԱՄ ԱԸ,ՆԲ Թշնամեացն բաշխեաց զօրականին, գումարէին ի վիշ-
տասան հազար քանեքար. Լաւ յաւել երկու բիւր քան-
քարս ածել ընդ իւր ի Հռոմ ի գանձս աշխարհին.

3943. 61 Լաւ յաղթանակեաց մինձաւ եւ ելեալ սպառազէն զաւուրս
երկու. և ածէր առաջի իւր գերի արս երեքարիւր քսան
և չորս յաւազաց անտի, յորս կին և Արիստաբուղ աբ-
քայ հրեաստանի՝ հանդերձ Ընտիդմեաւ որդւովին իւ-
րով, Աղեքսանդր արքայ եգերացւոց, Տիգրան որդի մինչ-
ու Տիգրանայ արքային Հայոց, և քոյր Արտդատայ և հրն-
գէքին որդիք նորա և դստերք երկու, և փոխանակ նո-
րա զգահոյն և զգաւազան արքունի, և զպատկեր նորա
կիսակ՝ ուր կանգնեաւ ի բարձրութիւն, պատկեր ասկի
հնկայաձև.

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

Յամանակ իրացս՝ որ ի սմա պատմին՝ ամք երեսուն
և հինգ, ի սկզբանէ Թագաւորութե Պաղտմեայ Արշնսի՝
մինչև ցամս Աղեքսանդրայ, յոր դադարել Թագաւորութի
եգիպտացւոց. յերեքհազար ինհարիւր երեսունևինհնկ
բորդ ամին Թուականութե աշխարհի՝ մինչև ցայն երեքհա-
զար ինհարիւր եօթանասունևչորրորդ.

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

Պաղտմեայ Արշնսի, որ նախատրեր ընդ Արշնսանդրի յԱրիս-
տոս, բաբելամ և Նիլոմետեր լինէր ընդ հռոմայեցիս ի ներ կե-
սարս և Պամղէն, գանձս մատլ բաղսամս. և հարկս ծանուսն նմին
երէ արմանել ի վերայ ծովզրդեան. և ծովզրդեանն հալածել
զնս, և նախատրեցոյանել զներկնիկն դառաբ նորա. և նորա եր-
նալ ի Հռոմ, և բաղսամ գանչէս չկարմանել պատասխանի վան
դառնալոյ յանտս իւր. և վասն հակառակ հրամանի Աներկոյին. և
Պաբինեայ արհամարհել զպատգամն՝ զներս զրուբ դարձցոյանել
զնս յանտս, և նախատրել նորա մինչև ցմահ. և երեսելոյն Արշս-
պարայ դարձ նորա յաշերդել նմա եղբարբն հանդերձ մանկաբ.

3939. 65 Օ Պաղտմեայ, եթէ արդեօք Թագաւորեաց Արգիպ-
տոս, յատաջագոյն պատմեցաք՝. Օ ի Արքեքսանդր նա-
խորդ նորա հալածեալ ի ժողովրդենէ՝ փախեաւ ի Տիւ-

1 Հաս. Դ 779.

բոս, և անդ յետ ոչ քազում ժամանակի մեռաւ։ Այլ զի ոչ գոյր նորա որդի, և ոչ ալ ոք հարազատ ժառանգ, եթող նա զթագաւորութիւն իւր ի հռոմայեցիս։ Այլ ոչ հաճոյ Թուեցաւ ծերակուտին՝ առնել յայնժամ զաշխարհն Թողեալ նմա կռակաւ, սակս պատճառանացն զոր ասացաք։ Այայց ոչ ի սպառ հրաժարեալ յիշխանութենն, խորհուրդ կալաւ ժառանգել զմահն ինչ հրետակին, և արձակեաց պատգամաւորս ի Տիւրոս՝ խնդրել զգանձս, զոր Ալեքսանդր եթող անդ ի մեռանել իւրում։

Այլ իբաւունք հռոմայեցւոց ոչ եղծանէին, և Թագաւորութիւն Պաղոմեայ խաբխուլ էր՝ ցորչափ նոցա իրաւունք հաստատուն կային, եթէ ոչ հնարիւք ինն հրաժարեցուցաներ զնոսա։ Այլ քանզի Թագաւորքն եգիպտացւոց ամենեքին բարեկամք և հնազակիցք լինէին հռոմայեցւոց, նովին պատճառանօք հնազակցեալ մարթէր Պաղոմեայ առնուլ ի նոցանէ հաստատութիւն Թագաւորութեան։ այլ օրշակ կարևոր էր նմա հնազակցելոյն, նոյնչափ և գժուարաստանալի։ Օ՛ի յիշատակ նորոգ կոտակին Ալեքսանդրի դեռ ևս անմոռաց էր. և որպէս զի աննեբելի են Թագաւորաց անպատեհքն նոցին պայմանի, քան ինասակարադրութիւն որ յաճախ անտես լինին, կռվմամբ անուանն Փաղար՝ զոր յիրէն կալաւ՝ յոյժ հաստատելի էր առաջի եգիպտացւոց և հռոմայեցւոց։ Այայց Թէպետ և նա ոչ ինչ վհատեցաւ, և ոչ կասեցաւ ի խորհրդոյն, այլ ամ հնարք նորա ի նահիր եղեն. և Թերևս ի սպառ նանրանային, եթէ ոչ Յուլիոս Կեսար բդեաշխ ելեալ կայր յայնժամ ի Հռոմ, վասն զի ամ փառասիրութեանն զամ ինչ օրէնս համարէր ի կատարումն ցանկութեանն, և անբաւ պարտուց էր պարտապան. և երբև գիտաց զիսոր հռովմ Թագաւորին, զի գանձիւք կամէր ստանալ զոր ոչն կարեր իրաւամբք, վառառեաց նմա զինզակցելի ժողովրդեանն Հռոմայ ծանրագնի օրշափ մարթէրէն, Այս կալաւ զգինն՝ քանքարս իբրև վեց հազար, բաժանել ընդ Պտղոմէի. զի կարօտ էր օգնականութեան նորա առ ի հաստատելոյ զամբոխն։ Ամին սակի գնեաց Թագաւորն զինզակցութեան հռոմայեցւոց։ Այս Թէպետ կրկնապատիկն և աւելի ևս ամ ամ եկամտաւոր էին նմա յաշխարհին, այլ վասն առժամայն հատուցանելոյ զարծաթն՝ յաւել հարկս ծանուս ի վերայ ժողովրդեան։ Այրքա կանխաւ զաւրեալ, զի զնիպտոս՝ որ ի վաղ ժամանակաց էր վիճակ Այգիպտոսի՝ ոչ պահանջեաց ի հռոմայեցւոց, և ոչ պատերազմաւ վհատ խնդրեաց ի

Սուէտ. ի Յուլիոս Կեսար. գլ. 97։
Սուէտ. ժ. 796։

նոցանէ, առաւել ևս յայնժամ ի խիստ հարկաւոր դառնացեալ՝ յարեան ի վերայ նորա զայրագին, մինչև փախստեամբ մնզազուտը լինել նմա։ Այլ այնպէս գաղտագնաց եղև, զի կարծիք եղեն թէ կորեաւ, կամ թէ կամաւ պատճառեաւ զայն ժողովուրդն. և Թագաւորեացոյցին զԼերնիկէ դուստր նորա զանգրանիկն յերից, զի երկոքեան ուստերքն դեռ ևս մանկունք էին։

Պետրոս ի Կ-ոլ· ՌՀ· 7ղճ· Իսկ Պաղտմոս երթայր ի Հռոմ, և հասեալ ի Հռոմ՝ լուաւ զի կանխագոյն հասեալ էր անդր Կատոն, այն՝ որ յետ մահուն Լուտիկեցի անուանեալ կոչի ի վեպս։ Այլ զի ցանկայր խօսել ընդ նմա վասն իրաց իւրոց՝ ազդ արար նմա վաղվաղակի զգալոստ իւր. կարծեր զի ոչ դանդաղեսցի գալ առ ինքն։ Այլ տէս ինձ զմեծախոհի, կամ մնասանդ զերօրսատուն հռոմայեցւոցն, որ ետ տանել նմա պատասխանի, զի եթէ խօսել կամիցի ինքնին եկեսցէ։ Այլ եկն առնա Պաղտմոս, և ի մտանել նորա ի ներքս՝ և ոչ յոտն եկաց Կատոն, այլ իբրև զմի որ ի ժողովրդենէ ողջունեալ զնա՝ բազմեցոյց։ Իսկ Թագաւորն թէպէտ և ընդ արշամարհանն դժուարեր, բայց զարմանայր ընդ միտս՝ թէ ոչպէս պերճանին այն և ամբարտաւանութիւն ընդ անպարծոյ պարզութեն և համեստութեն զգեստուցն և ամ սպասուց կցորդեր։ Այլ ևս առաւել՝ զի անդամսեր գնա Կատոն, վասն Թողլոյ նորա զգեղեցիկ և զցանկալի երկիր Թագաւորութեն իւրոյ, և երթալ մատնել զանձն մահառուէ և անյագ զօրաքաջութեն աւազակացն Հռոմայ, և բիւր նախատինս յանձն առնուլ։ Այլ ասէր՝ զի եթէ զԱլեքսոս լրիւ իւրով վճռեսցես, սակայն ամ գանձիւքն ազահութեն նոցա ոչ լցցի։ Այլ իրաւ տայր նմա դառնալ Ալեքսոս, և իրաւախոհ լինել ընդ ժողովրդեանն. և յանձն առնոյր երթալ ընդ նմա, եթէ կամիցի, և լինել միջնորդ և բարեխօս։ Օ այս ամ իբրև լուաւ Թագաւորն, զարթեաւ որպէս ի քնոյ. և զմտաւ ածեալ զիմաստուն բանս նորա՝ որք անդանդաղ ընդ մեկնել իւր յաչխարհէն, և խորհէր դառնալ յետս։ Այլ բարեկամքն, որ ընդ նմա էին, խոտորեցուցին զնա ի իրատուցն Կատոնի, կաշառեալք ի Պոմպէէ՝ ածել զնա ի Հռոմ. և թէ վասն ինչ պատճառանաց, չայտ է։ Այլ զի զնոյն եղև յոյժ Պաղտմոսի ի հասանելն ի Հռոմ, և ի դրանէ ի դուռն որպէս դեռ հին ոք չքնեալ յաղերս։

Պլուտ·ի Պ·ի·ի·ղ· Պլն·ԼԲ·Ջ· Այլ ևևսաւ՝ յոր Պաղտմոս յուսայեալն էր՝ ոչ էր յայնժամ ի Հռոմ, այլ ի Պաղղիա տայր պատերազմ՝

ԱՄԱՀՆՈՒ ԿԻՒ. ՀԻՒ. Ա. Ե-Ե։

Լ՚ե ընկալաւ զնա առ իւր Պամփէոս, և Հոգայը զնմ սիմոս նորա։ Օ՛ի ՚ի վերայ արծաթոյն՝ զոր ետ Պաղո- մէոս ցՏկեսար՝ բաժանել ընդ նմա, յաւել Հաստատել զնա ՚ի բարեկամութիւն օգնականութիւնքն ՚ի պատերազ- մին ՚Իհրդատայ, և ՚ի հրեական մարտին երիվարս ոսկ Հազար յիւրոց գանձուցն պատրաստեալ։ ՚Լ՚ըդ քաղքն կալեալ Պաղոմեայ յատեան ծերակուտին զժողովրդենէ վասն ապստամբութեան, խնդրեր Հնազանդեցուցանել զնա սա ընդ իւրև ըստ ուխտի նիզակակցութեան։ Լ՚ե կուսա- կիցք Պամփէի պատասպարան եղեն խնդրուածոյն. և պա- տուէր տուաւ ՚Ենտուլեայ գնել՝ որում Կիլիկիա՝ բաժանեալ Լ՚ղիպտոսէ ծովեզերքն ևԷթ ՚Լ՚ուրց՝ Հա- սեալ էր վիճակաւ, դարձուցանել զնա յամօռ իւր։

ՈՒՀԱՒ ՀԱՅՐ ՍՈՒՐԲ ԱՌԱՔԵԼ ՅԱԿՈԲ ՊԱՏՄԱԳԻՐ ՀԱՅՈՑ ՈՒ ՆՈՐԱ ՀԱՒԱՏՈՅ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ՍԱՐԳԻՍ ՍԱՐԿԱՒԱԳԻ

ԱՄԱՀ. ՆԻ ոչ տարապարտ սպանեալ զայն։ Կրնա ապա զի ոչ ևս ինչ զոյր նմա գործել անդամք ի Հռոմ, կամ երկուցեալ՝ թէ գուցէ ի յամենի անդ նախատինս կրեսցէ, զի տեսէ իսկ եր ամենեցուն, յետ ոչ բազում աւուրց խոյս ետ յԱլեքսեոս, և ամբացեալ ի մեհեան աստուածուհւոյն՝ ինայր ելից իբացն։ Օ՛ի ի Հռոմ աղմուկ մեծ յարեաւ վասն գաղատանի նորա. և կատոն մի ի հաղարապետ ժողովրդեան, պատանի բռւռն և ձարտարախօս, բազում անգամ ոսոխ կացեալ ընդդէմ Պողոմկի և Կենտուլեայ խօսեցաւ, և հաձոյ եղև յոյժ ժողովրդեան, և ամենեքին գովէին զբանս նորա։

3948. 56 Եկա և այլ իմն հնարս ի միտ արկեալ, ինայր յաջողեցելոյ նորոց բդեշխից. և իբրև լցաւ ժամանակ իշխանութեանն Կենտուլեայ, եցոյց ժողովրդեան պատգամ ի Սիբիղեայ՝ զի ասէր. Ի կարդալ առ ձեզ եդիպատացոց արբայիւն, լերուք նմա բարեկամք՝ այլ մի զօրօք ձեռնամուխ, զի մի հասցէ ձեզ վիշտ բազում և վտանգ։ Զինւոք էին զպատգամն ցուցանել նախ ծերակուտին, և հրամայեաց նորա հրատարակել. բայց կատոն երկուցեալ՝ թէ գուցէ կուսակիւքք Թագաւորին խափանեսցեն զհակառակ պատգամն, կացոյց յանդիման ժողովրդեան զբմտհիս աւանդապահն մեհենական մատենից. և իշխանութիւն հաստատեցաւ՝ անհրամանի ի ծերակուտէն՝ պատուբեսց նոցա մեհենել ի լուր ամենեցուն զպատգամն գտեալ ի գիրսն։

Ի բանից անտի գողգես չանթահարեալ եղեն Պողոմեոս և Կենտուլոս. զի պատգամ Սիբիղային բացայայտ էր, և ըստ ամ ցանկութեան Թշնամեաց՝ աղգազրական ոամկին։ Կենտուլեայ, քանզի լցեալ էին աւուրք իշխանութեանն, կացեալ փոխանակ բդեշխի՝ մեկնեցաւ գնայ ի տեղի իւր, զի մի տեսցէ զնախատինս եղծման հրովարտակին՝ զոր ինքն ետ առնել ի դաբձուսին Պողոմեայ յաՔոռն։ Կրա ոչ վայրապար կասկածեր. զի յետ ոչ բազում աւուրց՝ Արկեղինոս մի ի նորոց բդեշխից, ոմանք իսկ Թշնամի Պմպէի, եհան յատեան ծերակուտին զպատգամն. և հաստատեցաւ ի խորհրդեանն՝ զոր չնել հրամանին, և մի մնանել զաշխարհն ի վտանգ՝ բռնի Թագաւորեցուցեալ զայրքայն եգիպտացւոց։ Կայլ ոչ այնպես պարզապիտ ոք եր ի ծերակուտին կամ անմիտ՝ ի հաւատալ պատգամին, որ ըստ պատշաճի իրաց ժամանակին ստայօգեալ եր, և խորամանկ քաղաքավարութեամբ։ Կայց զի ի ժողով դիւրահաւան և նանրահա-

ւատ ամբոխին հրատարակեալ հաստատեցաւ, ոչ ևս մնալը էր ծերակուտին այլազգ խորհել։

Հարկածից առտի հարկ եղև Պողոսեայ փոխել զմեքենայսն։ Խորհեցաւ զի | ենտուղեայ բազում էին Թըշնամիք ի Հռոմ, և Թողեալ զհրովարտակն՝ զոր նայն ետ առնել ի հաստատուն իւր, ինդրեր ի ձեռն Լիմնեայ՝ զոր | ենտուղեայ փոխանակ իւր Թողեալ էր ի Հռոմ՝ յանձն առնել զհատարուն գործոյն ի Պոմպէոս. զի որովհետև չէր մնալը բանի կատարել ընդդէմ Ալեքսանդրի պատգամին, խորհէր իմաստութիւն զանուն Պոմպէի ընդ գործոյն փոխանակել։ Լուս Պոմպէոս յայնժամ ի բուն ծայր փառացն էր հասեալ յաղթութեն՝ որով կործանեաց զԼիբրդատ գինծն և զհզօր ազգսն՝ որպիսի ոչ եկաց ա|ջիա յետ նմա ի ազգսն արեւմտից. ետես խորհուրդն յատեան ծերակուտին. ատեանն կայ.ք.ա.ե. պատակտեցաւ, և աստակեան վէճք, և ի հակառակութիւնս կարծեաց բազում ժողովք լինելն ընդունայն, Այայց Կիլիկեան կուսակից եկաց միշտ | ենտուղեայ՝ մանրիմ բարեկամն, որ ի կալ իւրում բդեշխ յոյժ աշխատ եղև ի գործուցանել զնա յաջողանացն։ Լսէր զինչ սպաս կարեր մատուցանել նմա յանհրաժեշտ վտանգս. և յինչ ձեռնհաս էր | ենտուլոս առանց զօրուն ընդդէմ հզօր պետուին, զի Միթրիդատին պատգամին խափաներ զզօրուն։ Լուսինին և անհանձարոյ էր այս խորհուրդ, և որ ոչն գիտեն ձարտարամտել՝ զի պատգամին խափաներ չտալ և եթ զօրս ի Թիկունս արքային եգիպտացւոց, այլ մնալեր | ենտուղեայ Թողուլ զնա ուրեք մերձ ի սահմանս Եգիպտոսի որպես ի պահ, և հզօր բանակաւ երթալ պաշարել զՂեքսանդրիա, և առեալ զքաղաքն պատերազմամբ՝ Թողուլ ի վերայ զօր բազում պահապան նմա, և ապա արձակել զՊողոմէոս՝ որ երթեալ մնասներ անդր անխափան առանց զինուց և զօրաց։ Այս խրատ ետ | ենտուղեայ Կիլիկեան։ և զի մի ոք յերկուասցի, զնորին իսկ զանուն ածից ի Թղթոյն՝ զոր գրեաց յայնժամ առ | ենտուլոս. ասէ։ Լսեանդ Կիլիկեայ և Կիպրոսի, անկ ես քեզ խորհել յոր ինչ ձեռնհաս իցես և յաջողեսցես։ Լսեմ վատահ իցես նուաձել զՂեքսանդրիա և զայլ սահմանս Եգիպտոսի, ապաքէն փառք են քեզ և աշխարհիս՝ խաղալ քեզ անդր նաւատորմիւք և զօրօք քո, Թողեալ զաքքայն եգիպտացւոց ի Պողոմայիս կամ ուրեք ի մեծակոյ տեղեացդ. զի զաստամբութիւն ցածուսցես, և պահ հզօր չիմ կողմանս

ԱՄԱՀՆՈՒ կացուցանէս, և ապա մոցէ ա՛ր Թագաւորն անվտանգ։ Ա՛սյսպէս՝ և զհրաման ձերակուտին կատարեսցես, զոր ի սկզբանն ետ ի դարձուցանել զնա յաթոռն, և մոցէ անդր Թագաւորն առանց օգնականութեան զօրաց՝ որպէս երկիւղածացն Թուի պատգամ Սիբիղային։ Ա՛յս խոբագէտ հնարք, գժպատեհ ուղղուեն և արդարոյ՝ յոր պարծէրն Աիկերոն՝ ոչ էր կարծելի զգօն ատենակալէն ի կարևոր դատաստանին. այլ նա զխորամանկեալ պատգամ Սիբիղային՝ որ ինչ էրն՝ այնպէս համարեցաւ։

Ա՛յլ Հնտուլեայ Հայեցեալ յանհնարին դժուարութեի գործոյն՝ ոչ իշխեաց յայն, և արար ըստ խրատուն Աիկերոնի՝ զոր ի վերջ կոյս Թզեթին յաւելեալ ասէ. Ա՛ստ ելից իրացն դատեսցին զքէն ամենեքեան. տես զի ոչ ես տեղիական գայթողուէ, ապա թէ ոչ լաւ իցէ քեզ չառնել ձեռն ի գործ [2]։

Յգկդ. 55 Ա՛ՌԱՔԵԼՈՅ Ա՛ՌԱՔԵԼՈՅ Դ. Պարբ. 134։ Պաղքինոս, որ փոխանակ բգեշխի կուսակալ կայր Ա՛ռաքելոյ, արհագոյն և յանգգնագոյն գտաւ. Օ՛ի թէ պէտ և խիստ օրինք էին փոխանակի բգեշխից մի ելանել ըստ մարզս կուսակալութեն իւրեանց, և մի առանց պատուիրանի ծերակուտին տալ ընդ ումեք պատերազմ, և ոչ ընդ ազգս՝ որ շուրջ բնակեալ էին, չու արար նա գնալ յօգնուէ Ա՛ինդրադատ ազգային Պարթևաց, զի հալածեր զնա եղբայր նորա յաշխարհէն Ա՛րաց՝ որ նմա հասեալ էր բաժին։ Իբրև անց նա ընդ Լփրատ բանսկան, և ահա եհաս առ նա Պաղքինոս նամականաւուլ ի Պամպիոսէ, որ Պաբլինեայ բաբեկաին էր և խնամակալ, և գեռևս կարգեալ բդեշխ առաջնիկայ ամին. և աղաչէր ի Թզեթին զՊաբլինիոս՝ օգնական լինել խնդրուածոյ Թագաւորին ի դարձուցանել զնա յաթոռ իւր։ Ա՛ռաքմաէտանդ էր գործն, այլ փառք Պամպիէի, և ապաւէն ցանկուի բազում շահից, զրդուեցին զնա. և Ա՛ն-

Պաբ. ՀԱՆ. 916։ տոնիոս՝ որ պարապ խնդրելոց քաջուէ, և հաճեալ զՊաղքինոսէ՝ որ աղաչանօքն ողոքեր զվատասիրուէն նորա, աղեր. սական Թախանձանօք հաստատեաց զնա ի նոյն խորհուրդ։ Ա՛ս ինքն է Ա՛ռաքոս Ա՛նտոնիոս, որ ապա ընդ կրտսերսն Կեսարու և ընդ Բեւիդեայ երիցորդի եհաց

1 Ա՛ռաքսէս կացուցանէս զնա ան. դրէն՝ ըստ առաջին հրամանի ձերակուտին. և առանց բազմութեն զօրաց գարձցի՝ որպէս երկիւղա. ծացն Թուի պատգամ լեալ ի Սիբիլային։

2 Ըստ ելից իրացն լեցի զքէն դատաստան, որպէս տեսանելոյ ... Մեզ այսպէս Թուի. եթէ վտահ իցես նուաճել զաշխարհն, մի յապաղեր. իսկ եթէ երկմտես, դադարեա ի ձանիցդ։

յեռապետական իշխանուն՝ և՛ ածէր զնա Վաբէնիոս ընդ իւր Հ՚Իսորիս, զօրավար այրուձիոյն կացուցեալ զնա։ Վ՚Ասի վանդաւոր էր գործն, ըստ նմին սակի յաՀախեր Վաբէնիոս զչինս օգնականութեն։ Իսկ Պաղտ. մէոս ոչ ագահեալ լինչս առ՚ի Հաւանեցուցանել զնա, յանձն էառ տալ նմա և զօրաց նորա բիւր քանքար, զաՀռաւելագոյն մասն առ՚ժամայն, և զմնացեալն՚ի ժառանգ գել իւրում՝ զաԹոռն։ ԵՒ՚ Վաբէնիոս յօժարեալ Հանեցաւ։

Ընդ այն ամ՚ ժամանակս Թագաւորեր Հ՚Եգիպտոս Հերենիկէ։ Ի գահակալել նորա՝ առաքեցին եղիպտացիք Հրեշտակս Հ՚Իսորիս առ Վ՚Ետիոքոս Խթեացի, տալ նմա զՀերենիկէ և զարքայուն, զի էր նա ըստ մայրենի ազգին՚ի Սելեւկեայ մերձաւորագոյն ուստր ժառանգ Թագաւորացն։ այլ մինչ չև պատգամաւորացն Հասեալ Հ՚Իսորիս՝ մեռաւ Վ՚Ետիոքոս, և զարձան յետս։ ԵՒ՚ ապա լուեալ զի Սելեւկոս Կիբիոսակտոս եղբայր նորա տակաւին կենդանի էր՝ առաքեցին առ նա եգիպտացիք, և յանձն առ Հաւանեցաւ ընդ Հրաւէրն։ Իսկ էր նա այր վատՀառ, և՛ի մեծէ խորհէր։ ԵՒ՚ նախ քան զնա զդիահն մեծին Վ՚ղեքսանդրի ետ փոխադրել՚ի տապան ապակի, և եբարձ զարկն ոսկեձոյլ յորում կայր՝ի սկզբանէ։ Վ՚ան այսր և այլ բազում այսպիսի գործոց՝ առնելի եղև Վերենիկեայ և ամ՚ ժողովրդեան։ և յետ սակաւ միոյ ետ Վերենիկէ խնդամսի առնել զնա։ ԵՒ՚ եկաց նա վերջին Թագաւոր յազգէ Սելեւկեանց։ Իսպա Վերենիկէ ամուսնացաւ ընդ Վ՚ղեքեդայոսի քրմապետին Կոմմայ պմնատացւոց, որ ասեր զանձնէ լինել որդի մեծին Վ՚ԻՀրգատայ, այլ էր աւագ զօրավարին նորա որդի։

Վաբէնիոս անցեալ անդրէնն ընդ Եփրատ, դիմեաց ընդ Պաղեստին Հ՚Եգիպտոս։ Ի՚առեալ քան զամ՚ գործս պատերազմին՝ երկիւղալի էր նմա ՃանապարՀն մինչև ցՊելուսիոն. զի Հարկ էր անցանել ընդ Թանձրախոր աւազուտս ընդ երկիր ծարաւուտ և քնաւ անջրդի առ Սեր։

Պլուտ. ընդ. կոմ. 916։

նէին ի Պեղուս՝ կամեր սխակալութ և վրէժխնդրութ ի տա-
տաւ տուսերի կոտորել զամ պատացիս. և Կ՚ետանիոս
ընդդէմ եկաց, և արգել զնա ի խորհրդոյն, զի ան-
գթութեամբ գործն նման էսկ ի նախատինս եր. և Կ՚ե յամ
ձակատամարտս և ի կռիս ոչ միայն արի ցուցաս Կ՚ե-
տանիոս, այլ և զամ ինչ որպես զքաջ զօրավար գործեաց.
Կ՚երբև ազդ եղև Կ՚ադրիանէ յաղթութիւն Կ՚ետանիոսի,
խաղաց ներքագործն Ա՚ղրիպտոս. Կ՚ե էին աւուրք ձմե-
րայնոյ, և ջուրք Կ՚եղոսի նուազեալ յոյժ, և դիպողա-
գոյն ժամանակ յաղթութե Կ՚ընդ ներքեզայոս այր քաջ և ձար-
տար, զամ գումն գործեաց ի սպհ աշխարհին. և հզօրա-
պես զդէմ ունէր թշնամեացդ Կ՚Ա՚ յէր երբև էլ նա ի քա-
ղաքէն գնալ ընդդէմ հռոմայեցւոց, և եհաս ի տեղի
բանակելոյ՝ ուր պարտ եր պեղել վերկիրն և պատնէշ
ածել, եգիպտացիք անձնդիւրք և պարապորդք ուսեալ
բոլոր բարձեալ խնդրելին վարձկանս ի գանձուց աշխար-
հին աշխատեցուցանել ի գործն. Կ՚ընդ այսպիսի զօրք
զինչ ի պատերազմի կարիցեն գործել, բայց նոյնհետայն
ի փախուստ դառնալ, որպէս և գարձանն իսկ, և Կ՚ը-
քեզայոս անկաւ ի ձակատամարտին՝ արիաբար պատե-
րազմեալ: Կ՚այց Կ՚ետանիոս գտեալ զդի նորա ի ձակա-
տուն տեղւոջ՝ պատեաց զնա ի ծիրանիս, և շքով մեծաւ
յուղարկաւորեաց զնա. զի բարեկամ նորա եր և աս-
պընջական. Կ՚ե ելեալ համբաւ մեծ Ա՚ղեքսանդրիա, և
հռոմայեցիք ամենեքեան՝ որ ընդ նմա էին ի պատերազ-
մին՝ ծանեան զմեծ քաջութի նորա և զմեծախոհութի.

Կ՚ե վաղվաղակի նուաճեալ հնազանդեցաւ Կ՚եգիպ-
տոս. և եմուտ ժառանգեաց Պտղոմէոս զաշխարհիւք.
Կ՚այց Կ՚աբրինոս ելեալ առ նմա գունդս զօրաց հռո-
մայեցւոց ի սահ զգուշուե՝ մինչև հաստատեսցի ի Թա-
գաւորութիւն իւր: Կ՚ե զօրքն Ա՚ղեքսանդրիա ուսեալ ի
բաղս և ի սովորութիւն երկրին, եւտուն զանձինս ի զեղ-
խուն և ի մեղկուե՝ որ անդ յամախապոյն էին քան յամ
քաղաքս: Կ՚ե ետ Պտղոմէոս սպանանել զԿ՚երբինիկ
զդուստր իւր, փոխանակ զի Թագաւորեաց ի ժամանա-
կի աքսորանաց իւրոց. ապա և զամ Հնոս քաղաքին՝ որ
ընդ հակառակորդս իւր միաբանեալ էին՝ սպան, և զինչս
նոցա գրաւեաց ի հատուցումն գանձուցն՝ զոր խոստա-
Դէպ. ա. 7կ. ցան Կ՚աբրինեայ վասն օգնականուեն ի գարձ իւր: Կ՚ե
ընդ այն ամ չարիս լուռ եղեալ եգիպտացիք, ապա ի
սպանանել վայրապար միայ ի զինուորսայ հռոմայեցւոց
զկատու մի, ոչ ի Կ՚աբրինեայ զանգիտեալ և ոչ ի Պետ-

ղօմեայ՝ գէշ գէշ պատառեցին զնա անդէն ի վրէժխընդ- ԱՄ ԱՀՀԲ
րութիւն նախատանաց դիցն , զի և զկատու ընդ դիմն
պաշտէին ։

Պաղոմէայ ոչ ինչ այլ գործք պատմին . բայց իբրև Կիւ. Հ--ի ·
Հաստատեցաւ թագաւորութիւնն նորա , Հրաբիրիոս Պաս- Պ--ի ։
թեմոս ասպետ հռոմայեցի եկն ինդրել ի նմանէ զիրքն.
զի Պաղոմէոս ի նմանէ և ի ձեռն նորա զմեծ մասն
արծաթոյն ի Հռոմ։ Այս պատասխանի թագաւորն .
Ոչ գոյ ինձ ի հատուցանել , բայց եթէ քո յանձն առեալ
զմոգ եկամտից աշխարհիս՝ տասակ հատուսցես ։ Այս նա
յանձն էառ , զի մի զնմա արծաթն կորուսցէ ։ Այսպա թա-
գաւորն բարեբար ի վերայ նորա եդեալ՝ արկ զնա ի բանտ,
ոչ խնայեալ ի մեերիմ և ի վաղեմի բարեկամին Կեսա-
րու , և ոչ զայն զմտաւ ածեալ՝ զի Պտղոմէոս յեղանա-
կաւ իւին երաշխաւոր եղև պարտեացն , քանզի յանդիման
նորա և նորին միջնորդութեամբն ընկալաւ զարծաթն և
զգրաւեան ետ ի միւսմ ուրեք յամառատան ապարանիչ
մերձ Յ|.լեա ։

Այսոյ Հռաբրեայ յաջողեալն մեծ լեալ ազատել ի 3951 · 55
բանտէ , Թշուառագոյն քան զոր եկն՝ դառնացոյր Ա|գիպ-
տոսի ։ Այս ոչ այս միայն , այլ և ընդ ժամանել իւր ի
Հռոմ՝ ածաւ ի դատաստան որպէս ձեռնտու լեալ Պըտ-
ղոմէայ արծաթոյ՝ ի կաշառել զծերակոյտն , և անաբ-
դեալ զպատիւ ասպետութեանն պաշտամանէն՝ զոր կալաւ
Ա|գիպատոս , և որպէս բաժանորդ լեալ կաշառոյն Պա-
բինեայ համախոհութիւն ընդ նմա ։ Ոչ ատագոլութեամբ նորա՝
արաբեալ ի Ալիկերոնէ՝ պահի անկորուստ , արձանն յա-
ւէժական ապերախտութեամբ և նենգութեամբ անարժան թա-
գաւորին ։

Այս Պտղոմէոս Ա|ւլետ յետ դառնալոյ յաթոռ իւր 3953 · 51
զամս իբր չորս կալեալ խաղաղութիւն զԱ|գիպտոս , մեռաւ .
և եթող ուստերս երկու , և երկուս դստերս ։ Այս ետ
կտակաւ զթագաւորութիւն երիցու որդւոյ իւրում և ան-
դրանիկ դստերը , զի ըստ սովորութեանն ազգատոհմին ամուս-
նացեալ ընդ միմեանս՝ ի միասին թագաւորեսցեն ։ Այս
զի չև ևս յարքունս հասեալ էին , զի դստերն՝ որ երիցս-
գոյն էր հասակաւ՝ էին ամբ եօթնևտասն , յանձն առ-
նէր զնոսա ի խնամս ծերակուտին Հռոմայ ։ Այս է ա-
նուանին Պղեոպատրա , զորոյ առաջի կայ մեզ կարգել
զպատմութիւն ։ Այս կացուցին հռոմայեցիք զՊտղոմէոս ու- Ե---ր· Ի·
տիկան արքայի մանկանն , որ յետ ոչ բազում ամաց ետ
զնա սպանանել նենգաւ ։

Պղծեին և Յիլեղա իշխանի արքայի հալածեին զկիւսպատրա, և զբաժանղվ նորա վասն խափարելոյ անդրէն . պարտաւորէ Պամպէի ի վիտալէա , և խոստել յԱլէքսոս , և թագաւորին մահ նոցա. Կիւսարա , որ հալածէրն զնա , հասեալ յԱղէքսանդրիա և լսեալ զմահ նորա՝ առաք առնուլ , և վասն հաղորդասանելոյ գոյր ընդ եղբօր՝ հուիշեալ զկղեոպատրա , և ապա պարթել նմա . աղմախ խառնեցեալ յԱղեքսանդրիա , և պատերազմունք եկեղեցասոյ ընդ կիւսարա , և բերելն յամ ձախսս զօրանալ նորա . և վասն արտոյին եւ եկեղեցասոյ հաստատութեան գեղահեղիչ լինելոյ ի խախտ . և հնազանդել եկեղեցասոյ կիւսարա , և խափարելոյ նորա

հրեացունց անարժան արարածն՝ որք իշխէին Թագաւորին, քան սպասինել՝ի Կեսար յառեր իւր, ի վհատչին հռոմայեցւոց։ Իբ եղեն հերձուածք. կիսք ասէին ընդունել զնա, այլք՝ պատուէր տալ զի այլոյր պատասխանի։ Բայց Աղեքսանդր ընդ այս և ընդ այն չհաւանեալ, զնամ զօրուն Ճարտարխօսուէն՝ի գործ հարկ առ՝ի ցուցանել՝ թէ չգոյր հնար, բայց եթէ սպանանել զնա. ասէ. Օ ի եթէ ընկալցուք զդա, ոչ ներեսցէ մեզ Կեսար, զի Թշնամանս նորա ձեռնտու լինիմք. ապա եթէ առանց օգնականուէ զդա արձակեսցուք, ի յաղթել Թշնամեացն՝ վրէժ խնդրեսցէ՝ի մէնք։ Ձրիք ապա խորհուրդ աներկեան՝ բայց կորուսանել զդա, և լինել բարեկամ Կեսարու, և յերկիւղէ դորա ապրել։ Իբ զառաջն ևս՝ի վերայ ածէր, զի դի ոչ ևս խածանէ։

Չաղթեաց այս բան խորհրդի որպէս արդարև քաջ և անվտանգ, և դահճիքն կարգեցան Ղ քիւլաս և Վեսպէսիոս սպայ հռոմայեցի՝ որ կայր՝ի Ծառայուեմ աբքային եգիպտացւոց, և այլք ոմունք։ Իբ չոքան մանուկաւ ի քաջանալ զՊոմպէոս, իբր թէ նաւք մեծամեծք ոչ կարէին հասս լինել անդր՝ի ցամաք. և Պտղոմէոս առ ծով եղերքն կայր զօրօքն որպէս՝ի պատիւ։ Վեսպէսիոս ձեռն ետ Պոմպէի նենգաւոր՝ տեր իւր գնա կոչելով, և հրաւիրեր առ արքայ բարեկամ՝ իւր և որպէս առ սան և որդի։ Իսկ Պոմպէոս դարձեալ առ Կուռնելիա կին իւր՝ որ անդ սասին իսկ ողբայր զմահ նորա, յիշեաց զնա Սոփոկղի և ասէ. Որ յապարանս բռնաւորի մտանէ՝ դերի է նմա, թէպէտ և ազատ որ իցէ։ Իբ եղ՝ի կուրն. և իբրև մտանեան՝ի ցամաք, սբսխողխող աբարին գնա յանդիման Թագաւորին։ Իբ Հատեալ զգլուխ նորա, արկին զիբանն՝ի ծովեզրն անեծաղ. բայց մի ումն ձերբազատ նորա, ձեռնտուուք Հռոմայեցւոյ ուրումն Ծերուեւոյ՝ որ դիպաւ անդ, արար նմա խարսխ աղբատին, և ծածկեաց զաճիւն նորա բեկորովք նաւու, որ անդ՝ի ծովեզրն խրեալ քայքայեալ էր։ Ինդ եր տեսանել զանպատմելի ողբումն Կուռնելեայ ընդ ողբմ տեսիլ խորհողելոյ առնն։ Իբ որ ընդ նմա՝ի նաւին էին և յերկուս յայլ նաւս, ի տեսիլ սպանման նորա ձիչ բարձեալ, մինչև հնչէր ծովեզրն՝ի ձայնէ ողաց նոցա, և առեալ զիարիսխս՝ փախեան. և Տղոյն աշղոակ հնչեալ՝ վարեաց զնա յանդունդս, և եգիպտացիք՝ որ զհետ նոցա սլարզէին զառագաստս՝ դադարեցին։

Իբ ահա եհաս Կեսար Ալեքսանդրիա, զի կառածել՝

անգր Պամպիկ անկեալ. ակն ուներ գոհանել զնա կենդանի, և առ ձեռ Ճանապարհին առեալ եր ընդ իւր ուղի հարիւր ևեթ հեծեալ, և երեք հազար երկերիւր հետեւակ. իսկ զբազմութիւն զօրացն Թողեալ եր ի յոնաստան և ի փոքրն Ասիա առ զօրավարս իւր, և պատուիր տուեալ նոցա՝ ի դէպ ժամանակի յաղթուիլն հնազանդել զնմա գաւառան։ Իսկ ինքն յուսացեալ ի Տաճիւռ իւր՝ և ի յաղթութիւն ի վարսաղիա, և ամ ուրեք զանձն յամրի վարկուցեալ, դոյզն գնգաւնաւարիկեր անկասած Ա[ղեքսանդրիա. բայց մազապուր եղև ի մեծէ վտանգէ յանդգնութեն։

Եւ ի հասանելն անգր լուաւ զՏամբաւ մահուն Պամպեի, և եր քաղաքն ամ աղմկեալ։ Իսկ Թէոդոտ որպէս Տաճոյ ինչ առնելով նմա, ած առ նա զգլուխ Պամպեի. այլ իբրև ետես զայն կեսար, սոսկացեալ դարձոյց զաչս իւր ի բաց, և արտասուեաց։ Եւ ապա ամ օրինաւոր կարգօք ետ Թաղել զնա. և ի միւնիւ և ի մեծարանս անուան նորա ընդունէր սիրով և մեծապարգև մեծարեր զնամ կուսակիցս նորա՝ որ էին յայնժամ Ա[ղիպտոս։ Եւ ի Հռոմ գրեր առ բարեկամս իւր, Թէ խնդութիւն մեծ ունիմ, և վայելեմ յարգասիս յաղթուէ իմոյ, ընդ հելով կեանս և բարերարելով հանապազ քաղաքակցաց իմոց՝ որք զէն առին ի վերայ իմ։

Նայց Ա[ղեքսանդրիա օր ըստ օրէ զայրանային աղմուկք, և յամախնէին արիւնհեղութիւնք. զի եր քաղաքն անտէրունչ, և կարգք և օրինք բարձեալ էին։ Եւ իբրև ետես կեսար, զի սակաւ գնդաւն չկարեր հնազանդեցուցանել զստահակ և զխռովայոյզ ամբոխն, պատուիր առաքեաց Ա[ղիա առ լեգեանս զօրացն՝ զորս եթող անդ, վաղ հասանել առ ինքն։ Օի ինքն ոչ կարէր մեկնել Ա[ղիպիտոսէ վասն տարևօրական ընդդիմակ հողմոյն, որք ընդ ամենայն ժամանակս Շնիկ աստեղն երևելոյ տևէին, և Ա[ղեքսանդրիոյ անդր խափանէին գնաւս. գնացաւ, կշիռ ի հիւսիսոյ չնչեալ։ Եւ ի պարապոյ ժամանակին պահանջէր ի Պտղոմէոս զպարտս, և քննեալ հետազօտեր զպատճառս գրգռուեն նորա ընդ Արքեպատրայ։ Օի յառաջնումն նուազի բռնչխունէն կեսարու, որպէս յառաջ ասացաք, յինքն էարկ գնա Պտղոմէոս՝ խոստացեալ նմա վեց հազար քանքար, և ի ձեռն նորա

1 իսկ կեսար յուսացեալ ի հետ. ուրեք յանկասածի զանձն վտ-
բաւ քաշուէնցն, ոչ ինչ երկմտեաց կանէր. կէս.
չոյ առնել տկար ձեռամբ. և ամ

զարձաւ յաթոռս իւր, և բարեկամ և նիզակակից եղև Հռոմայեցւոց։ Իսայց զարծաթն ոչ բաւականակ հատոյց, գրաւ տուեալ ընդ պարտեացն։ Լսեդ զայն պարտս խնդրեր Կեսար ի ոռճիկ զօրացն, և խստիւ պահանջէր։ Յորժամ Պոմպէոս հաղարապետ արքային խորամանկ հնարիւք յաւելեալ ի խստուէ նոցա, կողոպտեր զհեհեսաս և առ նայր զնամ ոսկին և արծաթ գտեալ ի նոսա, և արքայի և մեծամեծաց նորա յանօթս խեցեղէնս և ի փայտէ զնս տայր պատրաստել կերակուր, բանսարկեալ իբր թէ զնամ սպաս ոսկի և արծաթի եբարձ Կեսար, և հա ւանական քաջ ընդ քեզ չարացուցանէր ի վերայ նորա զամբոխն։ Իսայց մանաւանդ ընդ իշխանական Ճոխութին Կեսարու զարհանային եգիպտացիք, մինչև զնն առնուլ, թէ ընդ էր իշխեաց նա լինել դատաւոր ընդ Պտղոմէոս և ընդ Կղէոպատրա, կուեցեալ զնոսա յատեան։ Իսայց թէ ևս իշխեացն, ասացուք ընդ հետ։

Լսեդ իբրև հրամայ ետ նոցա արձակել զզօրս և գալ յանդիման լինել առաջի իւր՝ի դատաստան, բողոք բարձին եգիպտացիք որպէս ընդ եղեռն թշնամանաց թագաւորին՝ որ ինքնիշխանն էր և դեր՝ի վերոյ ամենեցուն, և ոչ ընդ դատաստանաւ ուրուք անկեալ։ Իսակ նա զկտակն Պտղոմեայ՝ի մէջ ածէր, զի նա յանձն արար զորդիս իւր ծերակուտին, և Ժողովրդեան Հռոմայ. և ամ իշխանուէ նոցա էր՝ի ձեռս բռնչխին, և նովին իշխանու թեամբն լինէր իրաւարար։ Իսյլ զի անկ էր նմա ատել կանուէն իրաւ առնել նոցա, և որպէս սպասաւոր և եթ կատակին խաղաղութիւն առնել՝ի մէջ նոցա։ Իսյլ սովին պատճառանօք զինչս ամբոխն, և ածաւ դատաստանն առաջի Կեսարու, և կացին երկուստեք դատաւոցք։

Իսայց Կղէոպատրա զիաեր իւ պարտէրն Կեսար, և ողբալիչ քան զնամ փաստաբանս համարեցաւ զգեղ իւր յատենին։ Ձղեաց առ նա և ասէ. Վիսեմ զի դատաւ սացք նենգեն լինձ, տուր հրաման զի ինքնին յանդիման եղէց յատենի։ Իսակ Պլոտարքոս նմին իսկ Կեսարու ա սէ ստիպեալ զնա գալ անձամբ՝ի պատասխանատուութիւն։ Իսյլ հառ նա ընդ իւր՝ի բարեկամացն զԻպողոդոր սիկիլիացի միայն, և մտեալ՝ի նաւակ մի՝ մտեաւ մինչև՝ի ստորոտս պարապայ դղեկին Իսզեքսանդրիոյ՝ի խոր գիշերի։ Իսյլ վասն զի չէր մարթ յանծանօթս մտանել նմա՝ի քաղաքն, հնարիւք խաբեաւ՝ի ծածկեցաւ՝ի պատատ հանդերձանոյ, և Իսպողոդորայ պատեալ զնա և կապեալ փոկով՝ եբարձ յուս իւր, և ած ընդ դուռն դղեկ-

կին մինչև յապաղանս կեսարու. որում ոչ անհաճոյ
Թուեցան հնարք խաբէութեան, և առեալ չքնաղ կերպա-
րանին յաջողեաց զնմա՝ որում ցանկային կղէոպատրա,
Ի վաղիւ անդր առաքեաց կեսար առ Պաղոմիոս, և
ասիպէր զնա՝ առնուլ անդրկին չկինչն զկէոպատրա, և
հաշտել ընդ նմա։ Վասն այնորիկ զանկառուն դա-
տաւորին, և իրաւեկ լեալ զի յապաղանս նորա էր կղէո-
պատրա և ի սենեակ նորա, եւ արտաքս զսրազին, և
ի փողոցամիջի ձգեալ ի գլխոյ իւրմէ զպսակն՝ պատա-
ռեաց և ընկէց զայն յերկիր, և ողբայր կականաւ գնատ-
նուԹիւնն, և պատմէր մի ըստ միոջէ զնմա ամբոխին՝ որ
խռնեալ դիպանայր։ Վաղդեցաւ անդէն քաղաքն ամ-
և դիմեաց խաժամուժն զնմա յապաղանս կեսա-
րու կատաղեալ մնջեղին, որպէս պատահէ յամախս յայն
պիսի դէպս։ Իսկ կալան զինուորք հռոմայեցիք Թիկնա-
պահք կեսարու զՊաղոմիոս. բայց այլք ի զօրացն անկ-
բազեիք ցրուեալ էին ընդ քաղաքն մեծ և ընդարձակ.
և փորը միւս ևս և մասներ կեսար սրտմտեալ խուժա-
նին, և զեղ զեղ պատառէին զնա. այլ նոա հնարագի-
տութ ի բարձանց ապարանիցն երևեցաւ նոցա՝ կացեալ
յամբոխ, և քաջալերեաց զնոսա, և խոստացաւ ըստ ցան-
կուն նոցա տալ վճիռ. և յուսոյն այնուիկ ցածոյց զե-
գիպտացիս։

Իսկ ի վաղիւ անդր ած յատեան ժողովրդեան զՊըտ-
ղոմիոս և զկղէոպատրա. և հրամայեալ ընԹերնուլ
զնոսայն Լաւլեսի, ապա որպէս խնամակալ և իրաւարար
սահմանեաց Պաղոմէոյ և կղէոպատրայ Թագաւորել
ի միասին Եգիպտոս ըստ հրամանի կտակին, և կրտսե-
րոյ եղբօր նոցա ընդ Լաւկինոյեայ կրտսերոյ քեռն Թա-
գաւորել ի Կիպրոս, առ ողբալոյ զժողովուրդն յատե-
լեալ զայս ընորհ. զի Կիպրոս էր ժառանգուն հռոմայե-
ցւոց, այլ երկեաւ նա ի մոլեգնուէ աղեքսանդրացւոց,
և վասն ազատելոյ ի վտանգէն՝ ընդհեաց զայն նոցա։

3957 · 47 Յայնմ Թուեցաւ ամենեցուն վճիռն, և ուրախ եղեն.
բայց Պոմպէին, որ գրգռեացն զկղէոպատրա ընդ Թագա-
ւորին և ետ խալածել զնա, յիրաւի կասկածեր զի ի կո-
րուստ իւր լինիլ հաշտուԹիւն նոցա։ Իսկ առ ի խոտանել
զվճիռն կեսարու, դարձեալ բանսարկեալ՝ ի հակառա-
կուն և ի նախանձ գրգռէր զամբոխն, իբր Թէ բունի ետ
կեսար զվճիռն, և ընդ հնոյ փոխեսցէ. զի խորհի նա
զկղէոպատրա միայնակ Թագաւորեցուցանել. Իսկ յայս
մտնէ զարհուրելին եգիպտացիք, չառեալ յանձն կալ

ընդ հնաւ, և՝ տալ ի ձեռս կնոջ գնամ իշխանութիւն։ Եւ իբրև ետես Պոթիէ՝ զի միաբանէր ժողովուրդն ընդ իւր, կոչեաց զԱքիլաս հանդերձ զօրօքն ի Պելուսեում, հալածել զԱլեսար ՚ի Ղեքսանդրիայ։ Եւ ի հասանել զօրացն՝ դարձեալ խառնեցաւ ամբաստին։ Քաղաքացիքն երկարէին բիւրուք ընտիր զօրօքն արհամարհել զսակաւաձեռն զօրս Ալեսարու, խորհէր հասանել հարկանել զնոսա միանգամայն. բայց Ալեսարու կարգեալ և բաժանեալ զզօրս իւր ի կիսա փողոցաց և ի մուտս Թաղից՝ որ էին ընդ ձեռամբ իւրով, դիւրաւ զդէմ կալաւ բազմաձեռն նոցա։

Եւ իբրև ոչ կարէին բռնադատել զնա, փոխեալ զմիքենայն՝ դիմէին ի նաւահանգիստն, առաք առնուլ զնաւատորմ նորա, և արգելուլ զնա ի ցամաքի անօգնական ի ծովէ և առանց պաշարոյ։ Այլ Ալեսար և զայն ևս խորհուրդ նոցա արգել՝ հրձիգ արարեալ զտորմիղ նաւաց նոցա, և կալեալ զաշտարակն փարոսի, և անդ զօրս կացուցեալ. որով անարգել և անվտանգ կաւլաւ զծով, ապա Թէ ոչ՝ անշուշտ հասանէր նմա կորուստ։ Ի բորբոքեալ նաւացն ոմանք ի ծովէզր նաւահանգստին վարեցան, և ի նոցանէ իսկ անկեալ ի տունս ծովեզերեայս, և անտի ընդ ամ կռուին այն քաղաքին՝ որ կոչէր Ալրուքիոն՝ հրդեհն Ճարակեցաւ։ Եւ ի հրայրեացն անդ կիզեալ հուլակաւոր մատենադարանն, յորում էին յայնժամ չորեքհարիւր հազար մատեանք՝ ջանիւք Թագաւորացդ բազմաց ժողովեալ։ Ի՞նչ բանասիրականին անգիւտ տուժիցն։

Ալեսար ի վտանգաւոր մարտին՝ որ սաստկանայր ի վերայ նորա՝ զարհուրեալ, պատուէր արար յամ մեռանելոյ աշխարհ՝ զօրս ի Թիկունս հասուցանել։ Պրեաց և առ Պոմպեոս կալսրնոս՝ զոր ի փոքուն Ասիա զօրավար կացուցեալ էր, և եղոյց զմտալուտ վտանգն. և վայելուչակի զօրահատոյց արար Պոմպե լեգէոնս կրկին, զմին ընդ ծով և զմիւսն ընդ ցամաք. և եկին հասին ի դէպ ժամանակի երթեալքն ընդ ծով, իսկ ցամաքայինքն տաբաժամ հասին յետ վախճանի մարտին։ Ի՞նչդատ պիտ զամոյզ առաւել քան զամենեսին զօրավիգն եղև Ալեսարու՝ յղեալ ի նմանէ Ա՝ՅսօրիԽ և ի Կիլիկիա, և առնել զզօրս իւր ի կիսա փողոցաց և ի մուտս Թաղից՝ որ էին ընդ ձեռամբ իւրով, դիւրաւ զդէմ կալաւ բազմաձեռն նոցա։

Ի՞նչ դէռ Ալեսար սպասեալ ինայր օգնականութեան, ամենայն զկողմն քաղաքին՝ յորում կայր, ի մի կան-

խեսոյէ Թէնամին բազմաձեռն զօրօք ստիպել զնա ի պա-
տերազմ. և այծ շուրջանակի սպրիսպաւ՝ խիտ առ խիտ
մարտկոցօք և աշտարակօք. և էին ապարանքն աքքունի
ի շրջապատի անդ, և մերձ նմին տեսարանն՝ որ եզև նմա
յաւրոց, և Ճանապարհն՝ որ երթայր ի Նաւահանգիստն.
և Պաղտատիոս էր ընդ ձեռամբ կեսարու. բայց Պա-
Թին՝ ոստիկան նորա և հաղարապետ աշխարհին՝ Համա-
խոհ էր Լ՚քիղասայ, և ազդ առնէր նմա զնա՛, և խրա-
խուսէր զնա սաստկացուցանել զպատերազմն ի վերայ
կեսարու. Լ՚մբռնեցան Թուղթք նորա, և յայտնեցաւ
դաւն. և կեսար ետ սպանանել զնա:

Իսկ Վանխիմեդէս, միւս այլ ի ներքինեաց դրանն,
դաստիարակ Լ՚ուսինոյեայ կրտսերոյ քեռ Թագաւորին,
երկուցեալ՝ Թէ գուցէ և ինքն ի մահ մատնեսցի, զի և
նա դաւակից էր, Հաւ ընդ իւր զԼ՚ուսինոյէ և փախեաւ
ի քանաքն եգիպտացւոց: Լ՚ոբա իբրև տեսին զդոյր արք-
քայի, զի ոչ ոք էր առ նոսա Թագաւորդն, յոյժ ուրախ
լեալ՝ ի ձեռն քարոզի դչնոյ զնա հաչակեցուցին: Լ՚այց
Վանխիմեդէս դարձեալ լեալ Լ՚քիղայ, չարախօսեր
զնմանէ՝ Թէ կամաւ գնաւ առ նոսա՝ զի եՀող կեսարու հրաՀէ
առնել, և զնա մատնեալ ի մահ տարապարտ՝ ինքն սպա-
րասէր եկաց զօրացն, և հաղարապետ ի վերայ ամ Թ-
դաց աշխարհին: Լ՚ւ որպէս Թուէ՝ էր ի նմա ամ՝ որ
ինչ կարևորն է յառաջնորդութեան, բաց ի լաւութենէ՝ որ
ի բազմաց առ ոչ ինչ գրի: Օ՚ի էր նա կորովամիտ և
Ճարտար, որ և բազմահնար գաւառիք խուճապեցոյց զՀա-
սար ի պատերազմին յայնմիկ: Օ՚ի և զշուր ըմպելոյն՝
որ յայն կողմն քաղաքին հոսէր՝ դառնացոյց, և փոքր
միւս ևս՝ և երաշտիւ կորուսանէր զնա: Վ՚անզի ա՚ղբեր-
անգրիա ոչ գոյր շուր ըմպելոյ բաց ի Լ՚ւեղոսէ. զի էին
ի տունս իւրաքանչիւր գուբք՝ և ամի ամի ի յորդել գե-
տոյն՝ յառատագոյն զեղմանն գայր մտանէր ի քաղաքն
ընդ առու ձեռագործ ի ջրանցս, և ընդ կաղմակալ սա-
հմոս քաղքին՝ ընդ առ ի գուբս, որ էին ջրամբարք քա-
ղաքին. և անդ տակաւ յատակէին յաքքուն տանց. խակ
ամթոխն անգետին ի հոսանսայ գետոյն ըմպէր շուր ալըղ-
տոր և ջնասակար, զի ոչ էին աղբերք ի քաղաքին: Լ՚այց
գթոյն Հաղորդուէ եր ընդ միմեանս. և միանգամ լցեալ՝
զամն ողջոյն ոչ սպառէին: Լ՚ւ ի տունս իւրաքանչիւր

1 Էի և արդ յԱլեքսանդրիա հան- որպէս անդ ուրեմն ի վազ ժամանակս։
գոյն այսոքիկ գոյութիւն, և ահ ահ ընտ Թրգնոթ.

էին նոցա քերմանք որպէս ջերհոյց, ուստի զջուրսն հա-
նէին սափորօք կամ դուլիւք ։ Իբր զջրանցս գլոյ կող-
մանն քաղաքին, ուր էին Կեսար, եթէ Պանխմեդես. և
հնարիւք ջուր ի ծովէ գնացուցեալ ի գուբան, զամ
ամբարեալ ջուրս դառնացոյց։ Այն իբրև զգացին զօրք
Կեսարու, ամբոխ արարեալ բոզոք բարձին. և Տարկ էր
նմա մեկնել ի տեղւոջէ անտի ի միաս մեծ, այլ նա հնա-
րագիտուէք ետ պեղել ջերհոյս ի տեղւոջն, և եգիտ աղ-
բիւրս ջուրց ի լուսնկիւն բանականի՝ փոխանակ ջուրցն
դառնութեան։

Իբրզի եղև Կեսարու՝ ի լեգէոն զօրացն, զոր Պոմեո
առաքեր ընդ ծով, հասին ի ծովեզերս Իթիոյ՝ որ ոչ
ինչ կարի հեռի էր անտի, և գնաց ընդ առաջ բազմութէք
նաւացն՝ ածել զնոսա անվտանգ յԱլէքսանդրիա։ Իբրա
զեկ լեալ և Պանխմեդես, նաւուք եգիպտացւոյք՝ որ-
չափ ի ձեռս եկին, եւ հարկանել զնա ի դարձին։ Իբ-
յաղթեալ լեալ Կեսարու ի նաւամարտին, եմոյծ զքե-
գհոնն անվտանգ ի նաւահանգիստն. և եթէ ոչ գիշեր ի
վերայ հասանէր, ոչ ապրեին նաւք Թշնամեաց։ Պանխ-
մեդես առ ի կամպնել զկորանն, ետ ածել նաւս՝ որչափ
մնացեալքն ի բերանոյ Նեղոս գետոյ. և կալմակ նոր
նաւատորմ, եկն եմուտ ի նաւահանգիստ անդր, միւսանգ
գամ տալ նաւամարտ։ Իզեքսանդրացիք եղեալ բազմաբէ
ի շրջակայ տանիս ի գնին մարտին, աչիւ և դողութէք
ձեռս յերկինս համբարձեալ՝ պաղատեին առ դիս վասն
յաղթուէ։ Իսակ հռոմայեցւոց սպառազինուս կորուստ ա-
ռաջի կայր. զի ոչ ևս ընդ ցամաք կամ ընդ ծով զոյր
նոցա օգնականութի՝ եթէ անդ պարտեին. այլ յայնմ ևս
ձակատու յաղթեաց Կեսար. և զօրավիգն յաղթուէքն
եղեն հռոմայիք՝ ազգ պատերազմող և հմուտ ի նաւաս-
տականութէ։ Իսու յետ մարտին ինքնագեալ զզօրս իւր ի
վարոս կողզի, խորհեցաւ ի դէպ ժամանակի յաղթուէն
նուաճել և զայն, և զԱղեքսանդրիան ևս ունել զնե-
ղուցն կցորդուե նորա ընդ ցամաք ։ Իայլ յետ բազում
յաղթուէնցն հալածական վարեցաւ, և անկան ի նմանե
արք աւելի քան զուէ հարիւր, և ինքն մազապուր եղև
ի փախստին։ Այ ի նաւն՝ յոր փութայր անկանել՝ ընկղղ-
մէր առ խուռն բազմաե ապաւինելոցն անդր, և սրկ
նա զանձն ի ծով, և անց ի լող ի մի ի մերձակայ նաւաց
բազում աշխատուէք. զի միով բազկաւն լողայր, միւսովն
ի վեր կալեալ զՁուղթս կարևորս առ անձամբ պահել։

Իբրև տեսին աղեքսանդրացիք, զի Թշնամիք յաւե-

լուին պարտուցն ի խրախոյս, խորհեցան առնել խաղաղութիւն. կամ այսպէս կեղծաւորեալ՝ առաքեցին առ Կեսար՝ խնդրել ի նմանէ զՊողոմէոս, զի թէ եկեսցէ՝ հանդարտեցուսցեն ի խաղաղութիւն։ Այլ Կեսարու գիտելով վերատեսանել նենգաւորութեն նոցա, ոչ դիւրահաւան լուեալ. այլ զի ոչ ինչ գոյր վտանգ ի տալ նոցա զթագաւորն՝ յանձն առեալ հաւանեցաւ, զի եթէ դրժեսցեն բանիցն՝ վրէժս սաստիկս խնդրեսցէ։ Եւ յորդորեր զՊողոմէոս՝ վերատիւ ի դէպ ժամանակին զժողովուրդն յուղղութիւն և ի խաղաղութիւն, և խափանել զարիս՝ զոր տարապարտ պատերազմանն ածին ի վերայ աշխարհին. և մի ասել բռնաւ լինել ընդհէն ազատութեն, որպէս յուսացեալ՝ արձակեր զնա, և մի բարեացն՝ զոր արար ընդ հօր նորա։ Իսկ Թագաւորն՝ կրթեալ վաղագոյն ի դաստիարակացն ի կեղծաւորութիւն և ի խաբէութիւն, ազատեր արտասուօք զկեսար՝ մի զրկել զնա յերեսաց իւրոց, որպէս քան զբռնաւ աքսայուն ցանկալի համարեալ զայն։ Եւ վաղ յայտնեցան նենգաւոր արտասուքն և կեղծիք սիրոյն. զի ընդ հասանել առ զօրս իւր՝ աստակացոյց զպատերազմն, և նաւատորմ եգիպտացւոց խափաներ զանթառաբեր նաւս։ Եվմին իրի վերստին խառնեցաւ նաւամարտ առ Կամոպեա, և յայնմ ևս յաղթեաց Կեսար։ Ի մղել մարտին և Մհերդատ պերգամացի հասաներ զօրօք յօգնութիւն կեսարու. զի էր նա առաքեալ Ա[ղ]եքսիոս և ի Կիլիկիա՝ ժողովել և ածել զօրս օրչափ գտանիցէ. որ և փութով և խնաւտուքն կատարեալ զգործն, հասոյց զօր բազում։

Յն. պաշ. Նախ.ժդ.։ Եւ Պետիպատրոս եգովմայեցի զօրավիգն հղև երիք հազարաւ երջայեցւովք, և զիշխանս Ա[ղ]եքիոյ և զտուրին Ա[ղ]օրոց և զքաղաքս ազատս փիւնիկեցւոց և Ա[ղ]ուրոց միաբանեալ յօգնականութիւն։ Եւ էին Մհերդատ, և Պետիպատրոս ընդ նմա, Ա[ղ]եքսանդրեայ. և հասեալ ի Պիւղուս կաս զայն պատերազմաւ, քաջութիւն Պետիպատրեայ. զի նա նախայարձակ լեալ ի խրամատն՝ եղ ի պարիսպսն, և զօրքն ամենայն զհետ նորա խրախուսեալ առին զքաղաքն։

Պետի ընդ Պոմպ հարկ էր անցանել Ա[ղ]եքսանդրիա, և Հրեայք բնակիչք երկրին պահէին զճամ կիրձն, և ար-

1 Սիրտ արքայազնին ուսեալ ի հարկէ զնա, իբր թէ գառն էր նմա հրաշանգս խաբէութե, և ոչ ի բա- զսկել յերեսաց Կեսարու քան ի բուց իւրայնոցն օտարացեալ, ա- Թագաւորութեէ։ Հերո. յաղ. դա- զաչէն արտասուօք զկեսար մի ար- թերամ։ Աշխ.։

դնելեալ ինայր բանակն, եթէ ոչ վասն Պետիպատրեայ և Հիերականեայ՝ յորմէ նատակաւի ի ձեռին ունէր Պետիպատրոս, հաւանեալ միաբանելին նորա ընդ Կեսարու. Յոր ի տեսանել միաբանութեան նոցա՝ յուսեան և Հրեայքն մեծիացեալ ի Կեսար. և աստի և անտի ելից Պետիպատ զպետս պաշարոյ զօրականին. Յոր իբրև մերձ եղեն ի Պելուսիա, ասպատակ արար Պողոմէոս՝ չտալ նոցա անցս ընդ Եգիպտոս. և եղև անդ պատերազմ. Պետիպատ զգետս ի զօրացն ինքն ածէր, կիսոցն առաջնորդ կացուցեալ զՊետիպատրոս. Յոր իբրև գունդն Պետիպատայ քեռկեալ անդէն ի փախուստ դառնային, Պետիպատրոս հարեալ զդիմամարսս իւր՝ եհաս առ նա յօգնութիւն. Պատասխայաւ անդրէն պատերազմին, և ի փախուստ դարձան թշնամիքն. և Պետիպատ և Պետիպատրոս զետ մտեալ՝ զօրծեցին նախձիր մեծ. և կալան զՀակատուն տեղի, և աւար հարին զբանակ նոցա, և զապրեալսն հալածական դարձուցին ընդ Եգիպտոս.

Յաջմամ Պողոմէոս միահամուռ ամ զօրօքն խաղաց ի վերայ յաղթականացն, անդր և կեսար դիմեայ յօգնութիւն իւրոցն. և ընդ հասանել նորա սկիզբն եղև մեծի պատերազմին, և կալաւ կեսար զկատարեալ յաղթութիւնն. Իսկ Պողոմէոս յաձախապարել փոքու մակուկաւ ի փախուստ, հեղձաւ ի Եգիպտոս. և Պետիպատրեայ և ամ Եգիպտոս հնազանդեցան կեսարու.

Յոր եմուտ կեսար Ալեքսանդրիա ի կին յաղթութեան. և անարգել անխափան թագաւորեցոյց զԿղեոպատրա ընդ կրտսերոյ եղբօր նորա Պողոմեայ ի միասին. այլ գրեթէ միայնակ զնա թագաւորեցուցանէր, զի Պողոմեայ չև էր ամբ միտասան. Յոր ստոյգ իսկ պատճառաբ մեծի այսր պատերազմի եղեն տափանք կեսարու ընդ նմա. յորմէ ծնաւ իսկ որդի զԿեսարիոն, զոր սպան Օդոստոս ի նուաճելն զԱլեքսանդրիա. Յոր վասն նորին իսկ տափանցն յերկարեաց Ալեքսիոս քան զկնի ժամանակին. Օ ի զմի՞ն արարեալ և կատարեալ յամենայն յաղթութիւն, ի վերջ կոյս ապրիլի մերկեցաւ Ալեքսիոսէ. քանզի ասէ զնմանէ Պետիպատրոս զինն ասիս կացեալ Ալեքսիոս, և եկն նա անդր ի կատարած յուլիսի առաջնոյ ամին.

Յոր զմի գիշերս էր ի ինջոյս ընդ Կղեոպատրայ. և [illegible] ընդ նմա նաւարկեալ ընդ Եգիպտոս, շրջելացաւ նաւատորմիւն մեծաւ ընդ ամ աշխարհն. Կամէր և Ալեքսիոս մտանել, այլ զօրք նորա հրաժարեցին. և ի Հռոմ խոր-

հեր ածել զնա ի կռուեղի իւր, և յատենի ժողովրդեան օրինադրել՝ զի իցեն ազատ հռոմայեցիք ածել կին զոր ևս որչափ զոք կամիցին։ Ո այս Պարիոս կիննա հազարապետ ժողովրդեան յետ մահուն նորա խոստովան եղև. զի ինքն իակ ի հարկեցուցող թախանձանաց նորա հանդերձ ձեռք եր առնելոցս ի հաստատուելի օրինացն։

Իակ զԼբսինոյ գերեալ ի պատերազմին, ածի ի Հռոմ. և շղթայակապ ձաղեալ զնա ի յաղթանակին, ապա իակ և իակ ազատեաց զնա։ Լսէր ընդ նմա դառնալ Լիգիպտոս, թէ գուցե դարձեալ խռովուելի ինչ լինիցի, և խախտեսցին կարգք՝ զոր եդ։ Լիւ ընտրեաց Լբսինոյ քնակել Լիգիա, կամ ի ժամանակի ևեթ պատերազմին Փիլիպպեայ քնակեր անդ. զի անդ եգիտ զնա Լնտոնիոս յետ մարտին, և ապա զնա վան թախանձանաց քեռ նորա Կղէոպատրայ։

Մինչ չև մեկնեալ եր Կեսար Լիզեքսանդրիայ, փոխանակ օգնականուելն՝ զոր եռուն նմա Հրեայք, յաւել հաստատել զնմ օրէնս ազատութեան նոցա. և կոթող կանգնեալ՝ արձանագրեաց ի նմա զայն ամ, և զհրովարտակն հաստատուելի։

Լպա այնուհետև հարկ եղև Կեսարու մեկնել Լիգիպտոսէ վասն պատերազմին Փառնակայ արքային, որ Թագաւորեր ի կիմերեանն Ասպոր. և եր նա որդի Մհրդատայ՝ որ վերջին Թագաւոր եկաց ի Պոնտոս։ Ո նա եհար Կեսար մեծաւ պատերազմաւ մերձ ի Ո եւ լա քաղաք Կապադովկիոյ, և բնկեալ զնմ բանակն նորա, հալածեաց զնա յաշխարհին պոնտացւոց։ Ո երբ զուն յաղթութեն այսր պատերազմի առ ի ոմն ի բարեկամաց իւրոց գրելով, երիւք բառիւք յայտ արարեալ՝ ասէ. Լհկ, տեսի, յաղթեցի։

Պլուտ. Ի կես. 731։

ԳՕԴՈՒԱՆ Գ.

Օչ Աղեղապարայ գլխաւոր էր սպանեալ, գնաւէպ. Եւ ի հետանել Լեւսարա՝ Պնախնոս և Լեւդէոս և Լրսեան Լեսար Հիպարանան էին եղեալք, և Աղեղապարա գիաննէ ընդ նոսա. Երբ նորա ա՝ Պնախնոս ի Ցարսա, և ի ցանկանալ էր ձեռն ածել Աղեղանդրեա. Պնախնոս երկոն ի Հոռմ, և հարանեան ընդ Աիկոպոլ, և անդրէն ի Աղեղապարա տուին. և չէր արշաւել նոցն դառնալ տանել յաղթանակս Աղեքսանդրեա, և կապարել զնանդես հակառորութեանն Աղեղապարայ և որդոյ նորա. գրծել նորա ընդ Լեւսարա, և արձակել զԱիկոպոլ. զոր նահապետացն ասել և անդ, և Աղեղապարայ ելանել դէպ Պնախնոյ. և զանն նահապետին ա՝ Լրդեա, և գախտասան Աղեղապարայ, և Պնախնոյ գնալ դէպ նորա. Լեւսարա կապարել զաղաքութիւն, և ապա գնալ ի վերայ հաղորդին աղեքսանդրացոց, և նոցա վաղ անձնատուր լինելն. զոմա տակ Պնախնոսի և Աղեղապարայ, և կատարել Լրգեղոսի ընդ մարզս աշխարհին Հռոմոյ։

Եւ կեա պատերազմին աղեքսանդրացւոց՝ Թագաւորեցոյց Լեսար զԱղեղապատրա, և առ ձև օրինացն գահակից նմա արար զեղբայր նորա՝ որում չև ևս էին ասք մեծասան. և մինչև ցարբունս նորա միապետեաց Աղեղապատրա։ Այսպէս էրբև եղև նա ամաց հինգետասանից, և 3961 . 43
անկ էր նմա ըստ օրինաց ունել իւրքենիական զկին Թագաւորուհին, արբոյց նմա զեղ մահու, և միահեծան կալաւ զգահոյսն։ Եբ. գծ. Նախ. ժէ. ք. գլ. 226.

Ի ժամանակին յայնմիկ սպանաւ Լեսար ի Հռոմ դաւաճանութ. և գաւաճանացն առաջնորդք էին Իրուտոս և Կասիոս. և կացին եռասպետք Պնտոնիոս և Եպիդոս և Հկտաւիանոս Լեսար, ի վրէժխնդրութիւն մահ հուն Լեսարու։ Ի հաբանեաց ընդ նոսա և Աղեղապատրա մտադիւրացաւն։ Լե ետ ի ձեռս Պղինոսի փոխանակի Ադդ.ֆ.576.
բդեշխին Գալատեացւոյ չորս լեգեանս՝ որ էին ի զօրացն ք. 623. ե.
Պոմպեի և Կրասոսի, և Լեսարու զնոսա Թաղեալ եր 675։
ի Գիպտոս վասն զգուշութե երկրին։ Լե նաւատորմ ամենակազմ Հանէր ընդ ծով, այլ մրրիկք խափանեցին զշուն։ Լե գերեաց Կասիոս զգորեսին լեգեանն, և ստեպ 3962 . 42
Թախանձէր զԱղեղապատրա յօգնականուե, այլ նա հրաժարեաց մինչև ի սպառ։ Լե կետ ոչ բազում աւուրց չու արար բազմութե նաւաց՝ երթալ յօգնուե Պնտոնիոսի

ամ ազ.նոջ և Հկատաբանսի, և՝ ի խիստ մերկիկ զբաղումս ի նուաստն
կարգս, և ինքն հիւանդացեալ՝ դարձաւ յԱլեքսիոս։

5963 . 41 Պետ. յԱՅՏ. գոն. 926։ Դիտ. խբ. 371։ Ազգ. տոմար. Տոր. Ի. 671։

Իսկ յետ պարտուելոյն Կասիոսի և Խրուտոսի՝ ի վիճակի՝ Ընտրեալ Հանդերձ յԱրսիա հաստատել զիշխանութիւն Թէոդոսի։ Եւ գայլին առնա Թագաւորը և իշխանք արևելից բազումք, և հրեշտակք յամ կողմանց ի պատիս նորա։ Եւ իրագէկ լեալ զի կուսակալք փիւնիկեցւոց աշխարհին՝ որ էր մարզ եգիպտացւոց՝ օգնական եղեն Կասիոսի ընդդէմ Վալաբելայ, կոչեաց զՎզեոպատրա՝ տալ համար զկուսակալաց իւրոց։ և յղեաց առնա զմի ի զօրավարացն՝ ստիպել զնա զալ առ ինքն ի Վիկիկիա, զի անդր գնայր առնել աշխարհաժողով։ Եւ զայս գործ նորա՝ Հանդերձ յարակցելովք այմ իրօք՝ ազեաբեր եղև նմա յոյժ, և ի ծայր չարեաց Հասոյց զնա։ Յանկուն նորա ընդ Կղեոպատրայ զարքայդ գծածկեալ և զմերբեալ ի նմա գնաստս, և գրգռեալ մտից նեցոյց։ և զառակայծեալ նշոյլս պարկեշտուէ և առաքինութեան նորա ի սպառ նուաղեցուցեալ չիջոյց։

Վզեոպատրայ զիորձ առեալ զօրուձէ գեղոյ իւրոյ ի Հռուիոս Վեսար, յուսացաւ գիւրագոյն և զնա գերել. զի զՎեսար ի մնատղ սիս տուփեցոյց մինչ գեռ անփորձ էր իրաց աշխարհի, իսկ ի սա մնաչէր ի Հասակի յորում ընդ առոյգ գեղոյ կցորդին կորովք կանացի մտաց ի յանձնառնել և ի ձեռսատրել մեծասնեծս. զի էր յայնժամ Վզեոպատրա ամաց քսանևհնգից։ Եւ պատրաստեալ պարգևս մեծագինս, և գանձս բազումս, և հանդերձս և զարդս բազմագոյնս, և առաւել վստահչանձն ի հրապոյրս և ի գեղ իւր՝ յորչափ քան զզարդ և զոսկի, երեմայր առ Ընտրեալս։

Եւ զձանապարհայն նամակաւն առեալ ի նմանէ և ի բաբեկամաց նորա՝ որք էին ի Ցարսոն, զի ձեպեկին գնա, ծիծաղեցաւ և գնայր հանդարտ։ Եւ անցեալ ընդ Ծովկ Պամփիլեայ, եմուտ ի Կիլիկիա, և ընդ վեր կոյս գետոյն Նաւարկեալ, եկ ի Ցարսոն։ Եւ էին կազմածք նաւուն պերձք և շքեղք, որպիսի ոչ եղեն երբեք. խեչքն վառեալ ոսկեհուռ, առագաստք ծիրանի, Թիակք արծաթապատք, և պաղպաջունք ոսկեձել ի վերնայարկ նաւուն կանգնեալ, յորում էր դշխոյն զգեցեալ ի ձև Աստղկան, և շուրջ զնովաւ նաժիշտք նորա օրիորդք գեղեցիկք, կնք ի կերպ Ներեանցն այլք ի կերպարանս Շ նորշաց։ Եւ փոխանակ փողոց հնչեին սրինգք և շեփորք և տաւիղք և այլ հանգոյն սոցին նուագարանք՝

զերգս սիրոյ նուագելով։ Յոր Թիոյն յարմարաւոր չա-
փով չարժուէին՝ ներդաշնակագոյն զմիաբանութիւն երգոյն
գործէր։ Յոր բուրումն անուշից խնկոց ի նաւէ անտի
ծխեալ ծաւալէր ընդ երեսս գետոյն, և ի գետեզերս
յայս և յայն կոյս, ուր անբաւ բազմութիւն մարդկան խըռ-
նեալ էին ի նորահրաշ տեսիլն։

Յու եղև գալուստ նորա, և ելին ընդ առաջ ամենայն
տաբացիք. մինչև Յետոնիոսի, որ նստեալ յատենի՝ լսեր
զազերս ժողովրդեան, միալ միայնակ ընդ պալիկն և ընդ
սպասաւորս։ Յոր համբաւն հնչեր Թէ Յաղեին ծպտեալ
գայ առ Վիմնիսոս ի բարօրութիւն ազգաց Քրիս։ Ընդ ի-
ջանել նորա ի նաւէ՝ յղեաց Յետոնիոս հարցանել զոր-
ջուն նորա, և հրաւիրել զնա յընթրիս։ Իսկ նա պա-
տասխանի ետ հրաւիրակացն, զի ինքն եկեսցէ ի սեղան
իւր, զի ընդ խորանաւոր առ եղերբ գետոյն տայր պատրաս-
տել ընթրիս. և ոչ հրաժարեաց Յետոնիոս։ Յոր էին ըս-
պասք սեղանոյն Ոսիք անպատմելի. և առաւել ընդ գեղ
բազմաջահեան աշտանակացն զարմանայր, և ընդ Ճար-
սար կազդուրութիւն նոցա, որոց պայծառութիւն՝ միջօրեայ
ակնապարար ի խոր գիշերի գործէր։

Յոր ապա Յետոնիոս հրաւիրեաց զնա առ վաղիւն փո-
խարէն ի Ճաշ։ Յոր Թէպետ յոյժ Քանացաւ յաղթել
նմա ըստ Ոսկութեն և ըստ յօրինուածոյ սեղանոյն, այլ
զպատուել խոստովանեցաւ՝ նախ քան զդէմոյն ինքնին
զիւրոց կոչնոյն զգեաւել և զգեղգկութիւն ծաղր առնելով
առ Ոսիւքն և առ ազնուականութեամբ նորայոյն։ Իսկ
դէմոյն յանհեդեդ կատակաւս նորա, որ զինուորականք
էին մանաւանդ և ոչ արքունականք, համարձակագոյն
զիւրն յաւելոյր. այլ հանձարեղ և ախորժ բանիւք՝ ա-
ռանց կծանելոյ զնա։ Օ ի ընդ Ճաշ և վայելչուի բանից
նորա՝ հանդերձ քաղցրութեն և զուարթութիւն առաւել քան
զդեղ դիմաց նորա հրապուրէին, և ի միտս և ի սրտի
Ճոզուն խայթ սաստիկ. մանաւանդ զի և քաղցրալուր և
դաշնակաւոր բարբառովն զմայլեցուցանէր զունկնդիրս։

Իսկ զամբաստանութեցն, ոչ ինչ խնդիրք եղեն, զի բա-
րուրք իսկ էին։ Յոր այսպէս կախարդեալ զսիրտ Յետո-
նեայ յինքն պարուրեաց, զի ոչ ինչ կարեր նա ժխտել
նմա. և վասն Թախանձանաց նորա սպան զՔրսիոսէ
գքոյր նորա, որ ի Վիլետոս ի մեհեան Քրեմեայ գնցն
ապաստանեալ յամբի կայր։

Չանապազոր խրախճանք, և Ճաշք զՃաշս գլխէին. գոզ ԱՌԱՒ. Ը.
ցես իմն ընդ անձին մյուերը գշխոյն, և յաղթեր անձին։ ՀԱՐ.

Ի միւսմ նուագին մինչ Կոստանիոս ընդ Նախաւի համաս-
փիւռս սպասուցն զարմացեալ կայր, մանաւանդ ընդ բազ-
մութեի ականակալ և Հարտարագործ ոսկի բաժակացն,
Հայեցեալ ընդ այն Կղեոպատրայ՝ արհամարհելով ինն
զայն ՚ամ պարգեւեաց նմա։ Իբրև ի վաղիւ անդր մեծա-
գանձ և պատրաստեաց սեղան. և Կոստանիոս ըստ Հա-
նապազորդ սովորուեն ած ընդ իւր խրախճանակիցս բա-
զումս, զմեծ աւագ սպայս. և ետ նոցա Կղեոպատրա
գինեմ անուշս և զսպասս ոսկի և արծաթի՝ որ էին ի վե-
րայ սեղանոյն։

Ի միւսմ՚ի կոչնոցս, որպէս Թուխ, դիպուած պատմեալն
ի Պլինեայ, զոր ի նմանէ առեալ պատմէ Ալեքսիոս։
Օի ի ծաղր առնել Կղեոպատրայ ըստ սովորութեի իւ-
րում զկուշնս Կոստանիոսի որպէս գծուծս և անպար-
գարս, զարթեալ Կոստանիոսի և դժգոհեալ ասէ. Իբրև զինչ
ևս մարթի իցէ ծախել, ազէ՝ ասա։ Իսկ դշխոյն գաշն
ձայնիւ ասէ. Ետերերս Հազար բիւր ի մի ձաշ։ Իբրև
նա ասէ. Ո՞չ ապաքէն բանք իցեն։ Իսկ նա գրաւ եդ,
և զվիրանիս կացուցին դատաւոր. և գարձան ի վաղիւ
անդր՚ի ձաշ։ Իբր սեղան մեծ պատրաստեալ, այլ ոչ
ինչ կարի առաւել քան զայլ առուբսն։ Կոստանիոսի հա-
մարեալով զծախսն՝ ասէպ զգինս իրացն Հարցանէր, և
աներևակայ ընդ յաղթութենէն՝ ծաղր արարեալ ասէր.
Հայր տակաւին ի բացէ եմք, Իսկ դշխոյն. Ո՞նա վայ-
րկի մի, տակաւին սիրզեն ե ձաշոյ. ես ինքն գՀազար
բիւրսն ձաշակեցից։ Իջաւ սեղան երկրորդ[1], և բա-
ժակ աւեթ լի քացախով՝ որպէս պատուէր տուեալ էր
սպասաւորացն. և Կոստանիոս զարմացեալ ընդ նորա-
նման սպաս սեղանոյն, ոչ կարեր կալ ի վերայ իւրոցն։
Իսկ Կղեոպատրայ գինդք երկու մարգարիտք չքնաղք
յակինթեան, անգիւտք ընդ տիեզերս, և գինք միոյ՝ Հա-
զար բիւր սեստերտս։ Հայցմանէ առեալ գմին արկ ի
քացախն. և ի լուծանել[2] մարգարտին, արբ զգաւաժն։

1 Ջի սա նախնիք ընդ սպասս իւ-
րեանց ծախէին սեղանս։

2 Քաղաքն Իտալիոյ Պուէ-
ծանէ. վասն որոյ տահմանէ գայն Պլին.
Նէապօլիտ անմերձագիմ.

ել ինձ Կղեոպատրայ հանճարեաց, այլ
նախ քան զնա յամենի ինձն Կղեոպատրէ
Լուսեղէն յոսկիներսն առներ սպեղ.
ընդել զարգարուիս լուծեալ սա ինձ.
գնոյնիչ սեղանոյ.

Ընդ չքնաղ մարգարիտս յուսկանէն Ալեքսիայ
Անդ և լոյծ ի քացախ շառաւիղն Կղեոպատրայ.
Իբր սեստերտս հարիւր բիւր
Ի մի ուսմ կերակրիւր։

Ոսկեփոր. էրգիք. բ. ճ. 259։

Իբր իբրև ի միւս ՝ եւս արկանէր զձեռն՝ արկել զնա ԱՄԱՀՆԻՒ
փլանակս , ցուցեալ զնա յաղթող և զՅունոխիս պար-
տեալ՝ Այլ յոյժ անիրաւեաց , զի չեձող դշխոյին կըր-
կին ժառանգել զգերապանած զանհամեմատ փառս ՝ի մի
ուսմի զհարիւր բիւրոն ձաշակելոյ ։

Ետայց Յունոխիոս խեռայր ընդ Կեսարու . և մինչ փու- 3964 · 40
լուխա կին նորա ջանայնար լինէր ՝ի Հռոմ վասն նորա ,
և զորք Պարթեաց մեռանէին Այսորիս , ինքն անփոյթ
լեալ , երթեալ զհետ Արշակայ Աղեքսանդրիա ,
անդ ընդ նմա պարապէր ՝ի խաղս ՝ի զբօսանս և ՝ի հեշ-
տուխս . և հանապազորը ընթերս ասէին միմեանց , գանձս
սատափիկ անհնարինս ծախեալ . օրական ի գուշակել և
յերգս՝ զոր աւասիկ զոհեմք ։ Պատանի մին հեղլէն և Պլու. ։ Ան-
կեալ Աղեքսանդրիա ՝ի բժշկականին յուսուն , ՝ի հրա- Բա. 928 ·
չակ համբաւոյ կոչնոց նոցա՝ ցանկացաւ ականատես լի-
նել երգացն ։ Եւ մտեալ ՝ի խոհակերոց անդր Յունոխիո-
սի , ընդ աղգի ազգի խորտիկս եփես և կինձս ուբ՝ ար-
ջոյն ՝ի խորով արկեալ , և ասէ . Ահաբէ , քանի ամբոխ
կոչնակասաց ձաշիցեն ։ Չիւծաղեցաւ խոհակերն և ա-
սէ . Ձ որպես կարծեաց՝ պիտակի բազում կոչնակսիք
են , ընդ բնաւ թէ իցեն՝ անձինք երկոտասան ։ Այլ
հարկ է ըստ ժամանակին զազգի ազգի խաշիցն զեփոյս
պատրաստել , զի ժամ ՝ի ժամ խոհրեալ անհամբոյհ
վասն ձաշաժամուն ոչ սահմանելոյ . զի մերթ հասանէ
պատրաստել սեղան , և մերթ գարձեալ յապաղէ ՝ի զուռս
ցատրուիս . վասն որոյ բազմապատիկ պատրաստեմք ձաշ ,
ոչ գուշակելով ժամանակին ։

Ետայց Աղեքսանդրայ երկուցեալ՝ թէ գուցէ գաղտա-
գնաց լինի Յունոխիոս , չհետացուցանէր զնա յայնց իւ-
րոց , և ոչ մեկնէր ՝ի նմանէ զտիւ և զգիշեր , այլ զառա-
ջեցուցանէր զնա հանապազ , և արգելեալ պահէր ՝ի շըզ-
նայն . յորս և ՝ի տապերազուսնս զբօսնոյր ընդ նմա , և
՝ի հրահանգս մարտի միշտ առ ընթեր կայր ։ Եւ ուշ և
դեալ թաթաւփեցուցանէր զնա հանապազ , և ոչ տայր
նմա պարապ ՝ի տաղտկութեի ։

Եղեւ օր մի , զի Յունոխիոս ձուէն որսայր կարթիւ ընդ
Աղեքսանդրայ . և ոչ ինչ ըմբռնել կարացեալ՝ դժգոհա-
կեր , զի անաջողակ և անբաղդ թուէր յաչս նորա ։ Եւ
պատուէր ետ ձկնորսացն ոմանց , զի մխրճ՝ հարեալ ան-

1 Օյմարթուխս զոյս Ալթվանն ՝ի Հռոմ և հաթեալ զոյն ընդ ձկ ,
նորերեաց տալ կերայր , չի ՝ի գառ- գոնեպ էր ձկ յոյժ . էր ՝ի գիշեր առ
նուբ յԱղեքսանդրիոյ՝ աթեալ ընդ իւր գոսաթուհոյն . Պլին . անդ ։

ԱՄԱՀ. ՆԲ. տեսաբար անցուսցէն 'ի կարճ իւր ձկունս մեծամեծս յորսոց իւրեանց. և արարին ձկնորքն որպէս հրամայեաց նոցա Յիսուսիոս, և ձգեր ձկունս ստուարս կրկին և երեքկին։ Իրազգաց եղև Հաարիցն եգիպտուհին. և վեր 'ի վերոյ զարմացեալ ընդ բարեբաղդուե նորա, իսկ 'ի ծածուկ պատմեաց զիրսն բարեկամաց իւրոց, և ետուէ բեաց զնոսա առ վաղիւ 'ի ընկն հանգոյն ինն խաղոյ. և եկին, յոր իբրև ելին 'ի նաւական ձկնորսականս, և ընկեց Յիսուսիոս զկարճն, պատուիրեաց Յղէսպատրա միամ յիւրոցն՝ ձնապատրել նախ քան զլուղորդս նորա 'ի ծով, և հարկանել 'ի կարճ նորա ձուկն մեծ աղջեալ, 'ի պոկ տականացն՝ որ աճէին 'ի վաճառ. Յոր իբրև զգաց Յիսուսիոս զնոյնումն կարճին, ձգեաց զսյն 'ի վեր. և 'ի տեսիլ աղկեր ձկանն՝ զբբերիլ բարձեալ ամենեքեան ծիծաղէին Յոր ասէ ցնա Յղէսպատրա. Լաղ այսր, զօրավարդ, 'ի Թագաւորս և 'ի դշխոյս փարոսի և Կանոպայ զկարճդ. քեզ զբաղաքս և զաշխարհս և զթագաւորս անկ է որսալ։

Ապին դեռ Յիսուսիոս 'ի զբօսանս կայր և 'ի մանկական խաղսն, ազդ եղեն աշխարհակալուհիսն Յ աբիւնոսի պարճևական զօրաք, և որպէս 'ի խոր քնոյ ընդոստուզեալ՝ չու արար ընդդէմ նորա. Ի Յ. ՀՀ զձանապարհսյն լուեալ զգոյժ մանուն Փուլուխայ՝ դարձաւ 'ի Հռոմ, և հաշտեցաւ ընդ կրտսերսյն Կեսարու, և առ զքոյր նորա զԿատաիա կնուհ զայրին Ապակեղեայ կին Ժրագուխս։ Փուլեր զի Թերևս յամենանալն ընդ նմա՝ մոռասցի

3965. 39 զՂղէսպատրա. այլ 'ի գնալ իւրում ընդդէմ Պարճևաց՝ մոլեգնին ևս վաւեցաւ տուփումն նորա, կախարդեալ լինն 'ի սեր եգիպտուհյոյն։

3966. 38 Ետես զնա եղեալ ի ծոց և վըզոյ։

Ապց Յղէսպատրա Թեպետ և սաստկապէս հարեալ սիրեաւն, 'ի կարի իսկ արբեցութէն հեշտանացն չեզոռ զգայնկուէ բանասիրուե և գիտուեց. և փոխանակ բազմահաճակ աղեբսանգրեան մատենադարանին՝ որ ամբ ինչ յառաջ հրկեզ եղև, որպէս ասացաք, կառոյց նոր. և ոչ սակաւ ձեռնտու եղև նմա Յիսուսիոս 'ի յոլովել անդ զգրեանս, պարգևեալ նմա զմատենադարանս՝ որ էին 'ի Պերգամոն, ուր էին աւելի քան զքսան բիւր մա-

Պլուտ. ՅԱնտ. գլ. 27. տեանս։ Ապ ոչ առ 'ի զարդ ևթէ մեթերը զգիրս, այլ 'ի պետս իւր. զի սակաւք էին 'ի բարբառոս ազգաց՝ ընդ որս Թարգմանաւ հարկ լինէր նմա խօսել, այլ ընդ զուսն քնիկ բարբառոյն նոցա խօսել, ընդ եհովացիս, ընդ Տրոգղոդիտս, ընդ եբրայեցիս, ընդ արաբացիս, ընդ Յորդանացիս, ընդ Ապրիս, ընդ Ապս և ընդ Պարճևս։ Ապ ոչ այս-

չափ միայն, այլ և ի լեզուս այլոց ազգաց խօսէր. իսկ ԱՄ ԱՀՆՈՒ
որ յառաջ քան զնա թագաւորք կային Հ[ա]յոց պատմեցաւ՝ տա-
զնի զբաբեաս եգիպտացւոց ուսեալ, և կերպ զմահեդո-
նականն իսկ զընկէզ բարբառս իւրեանց մոռացան։

Յետ յայժ նախանձեցեալ Արշակայ ընդ ամուսնութեան Տրդատայ ընդ Հոռոմոսի ընդ Հաւատոյ, զի համարեր գողացեալ յիւրմէ զամուսնին։ Յետ ժարի եղև Տրդատիոսի առաջ պարգևաբ զկնուանել զնա. և ետ նմա զկինդիկէ, և զտորին Տորիս, զԱիսպրոս և ընդարձակ սահմանս ի Կիլիկիա, և զկողմն ինչ հրեաստանի և զԼբարիս։ Ընդ որ յայժ զբարեցան հոմայեցիքն վասն հատանելոյ բա-զում սահմանաց յաշխարհէն նոցա միաժամայ պարգևաբն, զի և յառաջագոյն գժգոհեալ էին ընդ Տրդատիոսի՝ վասն առաւելագնոյ սպաս առնելոյ նորա տիկնոջն այլազգւոյ։

Յետ զերկեամ ի Տրդատիոս ստէպ գարձ արարեալ ի Հռոմ, և երբեք երբեք ի Պարթեւս և ի Հայս արշաւեալ, ոչ ինչ քաջութեամբ արար։ Բայց ի միում նուաճեն ի մի ի գառաւաց Հայաստանի աւար Տարին զօրքն վիճեան Տրդատայ դիցն՝ որ յայժ էր հռչակաւոր, և զպատկեր նորա ոսկեձոյլ խորտակեցին, և միճացան նո-վաւ բաղուկն միճուկ յայժ։ Ոմանք ասեն՝ զի ոմն ի ծերոց զօ-բացն բնակեալ ի Տրդատիոս քաղաք Իտալից՝ ընկալաւ ի միում աւուրց զ()գոստոս ի տուն իւր, և ընթերից ետ նմա։ Յետ մինչ դեռ ուսեին՝ եհարց կայսրն. Իթէ չքմարիտ իցէ, զի որ նախ ձգեաց զձեռն ի պատկեր Տրդատայ՝ ասեն զնա կուրացեալ և անդամալուծ գրա-ւեալ ի կենաց։ Իսկ նա ծիծաղեալ, ասէ.[1] Իթէ այդ-պէս էր՝ չկարէի արդ զ()գոստոս հիւրընկալել, իմ իսկ ձեռն արկեալ նախ ի պատկերն և չաջողեալ։ Ո՛վ որ ինչ ի իմ, նովաւ ունիմ զայն. և զընթերիս զայս, տեր արբայ, ի միոջէ յոտից նորա պատրաստեցի։

Տրդատիոս զամ ինչ ի կողմանն չայնոսիկ չաւպահե- Զոց. 35
լեալ, գարձ արար զօրքն. և առ ցանկուէ վաղագին Պ-ա-
հասնելոյ առ Արշակայ՝ ստէպ տագնապաւ չու ա- գաս. 939.
բարեալ ի կարևոր ձմերային ընդ ցոծ ձիւնաբերս, ուրի հազար այր կորոյս զձմռնապարչաս. և սակաւուք ոմանքն եչան ի փլունկէ։ Յետ մեռանել անդ Արշակայ, և ի չամել նորա՝ հոգացեալ զգումարք և ծիւրեր անկանօք, մինչև եչան նա՝ ածեալ հանդերձս զօրացն և արծաթ բազում չայժ։

[1] Կայ պատասխանի եա. Ի միւս պատրաստեցի. ես ինչն եմ, և զա-
զի ի բարեկ նորա զընթերիս զայս մինչն ինչ չաւարկ անսի ունիմ.

Ի նմին ժամանակի Ակտաւիա մեկնեալ ի Հռոմայ գալ առ Կնտոնիոս, եհաս ա[Թ]ենաս։ Իսկ Կղէոպատրայ գիտացեալ զի գայր նա դարձուցանել յիւրն զսիրտ Կնտոնիոսի, կասկածեր Թէ գուցէ պարապ գտեալ ցածուն և ցանկալի և մեղմատեսիլ գեղոյնն և առաքինութիւնն և խնամատուքն և զգօն բարուքն որպասոյն զայր իւր, և յիւրն պարուրեսցէ զսիրտ նորա, և պատճառեր խօթանալ առ սէր Կնտոնիոսի մինչև ցմահ, և հիմներ զմարմին իւր անսուաղուրք։ Եւ ի մտանել Կնտոնիոսի առ նա՝ պշուցեալ հայեր անքթիթ ի դէմս նորա, և ի մեկնել նորա Թակնայայր և նուաղեր. և ստէպ արտասուեալ առաջի նորա՝ սրբեր արագ զարտասուսն և ծածկեր, իբր զի մի գիտասցէ զաղէտս իւր և զախտն։ Իսկ Կնտոնիոս՝ որ զամի հարեալ երկնչեր զի մի զդիմորն դառնացուսցէ, գրեաց առ Ակտաւիա՝ ծնալ ա[Թ]ենաս և մի այսը անցանել, պատճառանօք առաքինակ մարտին։ Ուանգի պատրաստեր ընդդէմ ՊարԹեացւոյ, ստիպեալ յարքայէն Ա՝ առ՝ որ խոստանայր լինել նմա զօրավիգն։

Իսկ առաքինի տիկինն զանիրաւուն անտես արարեալ, յղեալ առ նա հարցանէր՝ Թէ ուր կայմս զի առաքեցից զնուերս, քանզի չհրամայես անձամբ ածել առ քեզ։ Եւ ոչ այնու ի գուԹ խանգաղատեցաւ Կնտոնիոս։ և Կղէոպատրա ոչ միայն արգել չտեսանել նմա զԱկտաւիա, այլ և ոչ զնուերս նորա ընդունել։ Եւ Ակտաւիա տխրեալ դարձաւ ի Հռոմ ունայն. բայց միայն յաւել պարտաւոր առնել զԿնտոնիոս, որում ցանկայրն իսկ կեսար վասն համարձակելոյ ընդ նմա զքննամուն։

Ի գառնալ Ակտաւիայ ի Հռոմ, զարեալ յայժ կեսարու ընդ նախատինս նորա՝ հրամայեաց նմա ելանել ի տանի Կնտոնիոսի, և բնակել առանձին։ Եւ պատասխանի ետ և ասէ. Ես մեկնեցայց ի տանի առն իմոյ. և եԹէ վասն իմ իցէ պատերազմի, չանդարտեաց և մի ընդ իս Հոգասցիս։ Եւ եկայ անդ ի սպառ որպէս ընդ առն իւրում. և մուրացանէր ինամով և առատուԹ զորպիս նորա, ոչ միայն զծնեալսն յիւրմէ՝ այլ և զորս ի փուլուիայ ծնեալն էր։ Ուանի՞ ինչ ի մէջ է ընդ Ակտաւիա և ընդ Կղէոպատրա. մին մերժեալ և նախատեալ՝ արգոյ և պատուական է, միւսն ի մեծամէ և ի Ճոխուէ անարգ և զրոյվելի։

Ել ինչ ի Հնարից եւեղ Կղէոպատրա ի կաշկանդել զԿնտոնիոս ի ցանկութիւն, արատասուս, աղբատս, բոզ և սպառնալիս, զամ ի կիր արկ։ Եւ զամենայնին

զմերձակայս և զմտերիմն Կ՚Յոհաննիսի հինգին հարկ պարտ- ԱՄ ԱՀ-ՆՈ
գեաք. և մարդահամարք խիտ և տմարդի ցուցանէին
Թողուլ զկղեպատարա ի վիշտս, զի նմա հաւասար էր
մահու՝ բաժանել ի միայն սիրելւոյն, իբր Թէ նորա ոգին
գնմանէ կախեալ էր: Լուե մեղկեալ լուծին զսիրտ Կ՚Յոհա-
ննիսի՝ դառնալ վաղ Ա՚ղեքսանդրիա, զի մի գուցէ մնա
ձին արասցէ դշխոյն, և յապաղեաց ի գարունն զպա-
տերազմն Կ՚արաց: Լ՚ԱՀ և յայնժամ դժուարեր մեկ-
նել յեգիպտոսէ, և Թողուլ զտարփալին. նմին իրի եկն 3970. 34
նա ընդ իւր մինչև յեզը գետոյն Նփրատայ:

Կ՚Յոհաննիս մանուկն և զնուբ նուաճեալ զՀայաստան, 3971. 33
և առեալ աւար բազում, դարձաւ Ա՚ղեքսանդրիա յաղ-
Թանակս, վարեալ առաջի կառացն զԹագաւորն Հայոց
կապեալ ոսկի շղԹայիւք, և ածեալ զնա առ Կղեոպատ-
րա, որ յոյժ զուարճացաւ տեսանելով զԹագաւորն գե-
րի յոտս իւր: Լուե պարապեալ ի ծանուց աչխատուԹենէ,
զւսծնոյդ ի ինջեայս և ի խրախճանս ընդ Կղեոպատրայ
զցայգ և զցերեկ: Լուե ի միւմ նուագին, յարբեցուԹե-
Կ՚Յոհաննիսի, ինգրեաց ի նմանէ փառաւոր դշխոյն զՀռո-
մէական ինքնակալուԹին. և նա ոչ ամաչեաց խոստանալ
նմա զայն: Լուե մինչ պատրաստեր միւսանգամ յոտ առ-
նել ի պատերազմ՝ արար զՀանդէս ԹագակալուԹ Կղէո-
պատրայ և օրդւոց նորա, առ ի յաւելուլ զնա ի սէր,
և զտղոցնուԹէր սերոյն տալ զառհաւասէս: Լուե կանգ-
նեաց բարձրագահոյս ոսկեձոյլ յապարանս իւր, աստի-
ճանօք արծաԹեօք, և բազմեցաւ ի նմա զգեցեալ ծի-
բանիս ասղնեգործեալ ոսկեԹել, և կոձիկն՝ քարամբք
պատուականօք, և գաշտն պարսիկ յազգէ իւրում՝ և
պատեան նորա և երախակալ ականակուռ. Թագ ի գլ-
ուխ և գաւազան ոսկի ի ձեռին, որպէս զի ամ սպասքն
իցեն վայելուչ առն դշխոյին եգիպտացւոց: Լուե նոսաւ
ընդ աջմէ նորա Կղեոպատրա՝ զգեցեալ կերպասս պայ-
ծառս ի կերպ Խեաչ դիցամօր եգիպտացւոց, ցանկա-
ցեալ կրել զՀանդերձս և զանուն նորա: Լուե յաստիճանս
գահոյիցն բազմեալ էին յաՀոռ Կեսարիոն որդի նորա
ծնեալ ի Յուլիոսէ, և Կ՚ղեքսանդր և Պտղոմէոս ծնեալք
Կ՚Յոհաննիսէ: Լուե ի բազմել նոցա յիւրաքանչիւր աՀոռ,
Կ՚Յոհաննիս ի լուր ամ ժողովրդեանն, քանզի գրուՀք ար-
քունեացն բացան և ի ներքս խոնեցեալ ամբոխն, Հրա-

1 Դշխոյն եգիպտացի յարբե. զինքնակալուԹիւն, և խոստացաւ. ցեալ զօրավարէն վարձս զեղեաւ. Կ՚Յոհաննիս: Փչրու: Գ. ՃԵ:
Թեանցն զՀռոմէականն ինդրեաց

մեն ետ քարոզել զՔրիստոսատարս Թագաւոր եգիպտացւոց և կիպրացւոց և լիբեացւոց և սոդրէն Ալեքսոց, և զկնաարիոն որդի նորա ընդ նմա. և զերկուս որդիս իւր առքայից արքայս. և խոստայեալ նոցա ընդարձակագոյն տէրութիւն, սահմաներ Ալեքսանդրի անդրանկան իւրում զհայաստան և զաշխարհն Պարսից, և զՊարթեւացն յորժամ նուաճեսցէ. և Պտղոմայ կրտսերայ իւրում զԼիբիա և զմիւսին և զԿիւրենիէ և զԼիբիկիա։ Եւ զգեցեալ էին երկաբեան զիներով գնակաց աշխարհացն, որոց Թագաւոր կարգեցան։ Պատ երեքեան ի միասին չոսն կացին յաԹոռսդն. և մատուցեալ ի գահոյս Պտոմիոսի, և ի ձուխը իջեալ համբուրեցին զաջ նորա և զվզեսպատրայ։ Եւ կարգեցան նոցա սպասաւորք ըստ իւրաքանչիւր իշխանութեանն պայմանի, և գումարք թիկնապահք յաղնուականց աշխարհին իւրեանց։

Եւ կանխեալ չուս արար Պտոմիոս ի հայաստան ընդդեմ Պարթևաց. և ի հասանել յերր Եփրատայ, լուեալ զհամբաւս չարեացն զոր խորհէին ի վերայ նորա ի Հռոմ պտեղի էառ, և ձեռնթափ եղև ի պատերազմին։ Եւ վաղվաղակի զօրահատոյց արարեալ՝ զկանիդիոս վերատասան լեգէոնօք արձակեաց ի կողմն յոնիական ծովուն և սպաս փութացեալ եկն եհաս առ նա Յ՝ափեսոս, ուսանի կարելր զդեմ ունել կեսարու ի համարձակել մարտին՝ որպես կասկածէրն։

Եւ ընդ նմա և զվզեսպատրա, որ եղև խակ ի կորուստ նորա։ Խրատ տային նմա բարեկամքն արձակել զնա Ալեքսանդրիա, մինչև ելք իրացն յայանեսցին. այլ վզեսպատրայ կասկածեալ՝ Թէ գուցէ Պտոմիոս աղաչանօք Կիտաւիայ հաշտեսցի ընդ Կեսարու, դաշառաբեկ արար զկանիդիոս, և նա օգնական եղեալ նմա՝ խոսեցաւ ընդ Պտոմիոսի, Թէ ոչ է արժան արձակել զվզեսպատրա՝ որ զօրավիգն է քեզ, և ոչ խորհուրդ քաջ, զի ի մէնել նորա վճատեսցին զօրք եգիպտացիք բաղմուել հաւատարմագոյն։ Դարձեալ և ոչ պակաս ինչ է վզեսպատրայ իմաստուն և հանճար քան այլոց Թագաւորաց և իշխանաց՝ որ պատերազմակից են քեզ. զի այս քանի ժամանակք են յորմէ հետէ վարէր նա զԵգիպտոս զաշխարհ մեծ, և բազում ժամանակս իսկ լեալ ընդ քեզ՝ ուսաւ յանձամանձել իմաստութեամբ և ձարտարուեստ պիրս կալ բևռս և դժուարինս։ Եւ ոչ կարաց Պտոմիոս մերժել զաղերսս, որ հրապուրեր զանձասիրութեամբ նորա և զցանկութեամբ։

Եւ չուս արար Ալեքսեոսն Կղէոպատրաս հանդերձ ի ամա-
Սանս, ուր էր զօրաժողով մեծի մասին զօրացն. և անդ
պարապէին ի շուայտուն և ի հեշտուն, ոչ ինչ նուազ
շուայտել քան Ալեքսանդրիա։ Եւ Թագաւորք՝ որք
ընդ նոսա էին՝ վասնզին զամ գանձս իւրեանց վասն հա-
ճոյ լինելոյ նոցա, և յաւելին կարի յոյժ զղեղմութիւնս
կռնոց նոցա։

Ընդ ի միում նուագին, որպէս կարծեմ, դիպեալ պատ- Պլ. խ. ֆ.
մաւն ի Պլինեայ, Օ ի թէպէտ Կղէոպատրա սէր սաս-
տիկ ցուցանէր առ Անտոնիոս, այլ նա խելամուտ գոլով
կեղծաւորը բարուց նորա՝ զի յամ անօրէնութիս ձեռնհաս
էր, չգիտէմ յինչ պատճառանաց կասկած կալաւ զնմա-
նէ՝ իբր թէ կամիր զերազակուր առնել զնա, և ոչ ինչ ու-
տէր՝ մինչ չև ուրուք զհաշակ առեալ։ Եւ Կղէոպատ-
րայ զգացեալ զայն, զի և ոչ հնար էր յայտնի կասկա-
ծանացն ձանձկել, նորաստեղծ իմն հնարիւք փարատեաց
զտարապարտ երկիւղ նորա, և եղոյց զի թէ արդարև
կամիր մեղանչել նմա՝ ամ զգուշութիւք ընդունայն էին։
Օ ի ետ Թուխնաւորել զձայրս ծաղկանց՝ որովք պատ-
նէական բազմին ի սեղան ինքն և Անտոնիոս ըստ վաղնջ-
ուց սովորութեանն. և ի զուարճանալ կուշտացն՝ իբրև ընդ
կինս մտին, հրաւիրեաց Կղէոպատրա զԱնտոնիոս զու-
րախութիւն նուագն ծաղկամբք բմռել։ Եւ ոչ ընդդէմ
գործեաւ Անտոնիոս. այլ կորզեալ մատամբք ի ձայրից
ծաղկանց պսակին, արկ ի բաժակին լի գինեաւ. և իբրև
կամիր բմռել՝ արկել Կղէոպատրա զձեռն նորա, և ա-
սէ. Ահա դեղատուն՝ յորմէ այրեան զգուշանայիցին. եթէ
մարթ եր ինձ կեալ առանց քոյ, տէս զի դեպք և հնարք
չպակասէին ինձ։ Եւ ետ ածել զոք մահապարտ, և արբ-
ուցանել նմա զաժակին. և մեռաւ անդէն մահապարտն։

Եւ ի Սամոսէ չուս արարին Ալեքէնս. և եղեն անդ
աւուրս բազումս գործեալ ի նոյն զեղխութիւնս։ Ա- Ի ինչ
խնայեաց անդ Կղէոպատրա առ ի հաճոյ լինել և մեծա-
րոյ առաջի աթենացւոց, որպէս լեալ էր Ալկաւխա զամ
ժամանակս՝ զորս եկաց Ալեքէնս. այլ ամ չանք նորա
ընդունայն եղեն, և վեր ի վերոյ մեծարեցաւ. զի հնէ-
րամս ևեթ ի ստիպելոյ Անտոնիոսի յղեցին առ նա ա-
թենացիք, և առաքեցոր նոցա եկաց ինքն Անտոնիոս՝
զբաղաքացւոյ պատիւ առեալ։

Կայիոս Սոսիոս և Դոմիտիոս Ահենաբարբոս՝ նոր ըս- 3ղղ. 32
դեալք՝ հաւնարձակ կուսակից լեալ Անտոնիոսի, չուս ա- Պլ.-ր. ՀԱ.
րարեալ ի Հռոմայ չորան առ նա։ Ոսկ Ալեսաւ ոչ աւ- ֆ. 9ղ2.

գէպ զնոսա, և ոչ գՀետ եղև նոցա, այլ Տամբաւեաց Հրամանաւ իւրով երթեալ զնոսա առ Լիւտոնիոս. և Հրամանն ետ առնելոյն Հրապարակաւ, զի որ որ յոր կողմն և կամիցէ ընդ նմա միաբանեսցէ. և Լիւ այսպէս սերապատեաց ՚ի Հռոմ. և որ ինչ օգուտ Թուէը նմա ընդդէմ Լիւտոնիոսի՝ Հրամայէը և առնէը,

Իրագէպ լեալ Լիւտոնեայ, ժողովեաց զամ զօրագլուխս ՚ի խորՀուրդ. և Տաստատեցաւ՝ ազգ առնել պատերազմ ընդդէմ Կեսարու, և արձակել զԿաւատիա ՚ի Հնուէ. և արար այսպէս. Լիւ այնպէս կազմ և պատրաստ էր ՚ի պատերազմ, զի եթէ ոչ դանդաղէր դիմել ՚ի վերայ Կեսարու՝ ունէր անշուշտ զյաղթուԹիւն. զի չև ևս Թշնամին կազմեալ էր ընդդէմ նորա, ոչ ընդ ծով և ոչ ընդ ցամաք. Լիւ Հրապոյրք հեշտուԹեաց յաղԹեցին, և յապաղեաց զգործ պատերազմին զամ մի ՚ի կորուստ իւր. զի ժամ առեալ Կեսար կազմեալ պատրաստեցաւ առնոյն զօրուԹեամբ.

Հրեշտականն, որք եկին ՚ի Հռոմ՝ ածել զապաՀարդանն Կաւատիայ, պատուէր առեալ էր Լիւտոնիոսէ՝ Հրամայն տալ նմա ելանել ՚ի տանէ որդւոցն Հանդերձ. խակ յանսաստել նորա՝ Հալածել զնա, և զծնեալսն ևԹԷ ՚ի փալատիայ կնոջէն զորդի իւր Թողուլ ՚ի տան. Յայժ գառն էին Կաւատիայ նախատինքս այս առԹեալ ՚ի նախանձողէն. այլ նորա նահանջեալ զբարհամԹէին՝ խօսեցաւ ընդ հրեշտական արտասուօք, և Հնազանդեալ անօրէնն Հրամանին՝ եղ ՚ի տանէն որդւոցն. Լիւ զամբոխն՝ որ եկեալ խռնեին ՚ի վերՀիմնադրուԹի՝ ցածուցաներ, և ողբերն վԱեսար. խօսեր ընդ նոսա և ասէր. Մէ արժան ոչ պատեհ է փառաց Հռոմէականի ընկէն վէՀ այգ. կանանց է այգ կագ, և գժպատեհ Հռոմայեցւոց ՚ի վերՀիմնադրուԹէ. Ցբամանի է ինձ յոյժ պատՀասել զոՀմարտի, որ առ ՚ի Հաշտեցուցանել զԼիւտոնիոս ընդ Կեսարու. եղէ նմա Հնուէ. Լիւ աղերսանացն ընդդէմն պատասՀեցին. զի ժողովրդին, զարմացեալ ընդ առաքինուԹիւն նորա, յաւել կարեկից լինել նմա և առել զԼիւտոնիոս. Լիւանաւանդ վասն կատկին՝ որ Լիւտեալ կուսաց նացն էր առանձեալ ՚ի ծածուկ, բայց Ցիտիոս և Վլանկոս՝ երբեմն բդեաշխք՝ յայտնեցին զայն. Օ ՚ի նոքա տաղտկացեալ յամբարտաւանուԹէ Կղէոպատրայ և ՚ի մեղկուԹ Լիւտոնիոսի՝ եկին առ Կեսար. և զի վկայք էին կատկին, և զիտէին զգաղտնին, պատմեցին զնմ՝ Կեսարու. Լայց Լիւտեանք ոչ յանձն առին տալ զգիր կատկին

վասն առանդասահ զգուշանէ օրինաց, առանց ստիպելոյ ի ժողովրդենէ։ Այսպա ածին զայն ի մեծ հրապարակին, ուր ամ ժողովուրդն հաւաքեալ էր, և ընթերցան առաջի նոցա զայս երիս պրակս. նախ՝ զի Աստուածոս յայտ առնէր զվեսարիոն որդի հարազատ Յուլիոսի վեսարու. երկրորդ՝ զի կացուցանէր ժառանգ զորդիս իւր զծնեալս ի Կղէոպատրայ, և կոչէր զնոսա արքայից արքայս. և երրորդ՝ պատուիրէր, ի մեռանել իւրում՝ ի Հռոմ՝ զդի իւր ածել հանդիսիս ընդ քաղաքն, և ապա ընդ երեկս եդեալ ի մահիճն շքեղ՝ յղել առ Կղէոպատրա, որում զամ հոգ յուշարկաւորուեն և Թաղման յանձն առնէր։

Ամանք ի պատմագրաց զկտակս զայս կեղծեալ ասեն Կեսարու, վասն առաւել ատելի առնելոյ զԱնտոնիոս ժողովրդեան։ Օ՜ զնարդ որ քաջն գիտէր՝ թէ քանի՛ վտիժմունք է ժողովուրդ Հռոմայ օրինաց և իրաւանց իւրոց, յանձն առներ նմա զկտակ՝ յորում զայնոսիկ արհամարհեալ աղաղտեր։

Երբև պատրաստեաց Կեսար բանակ և նաւատորմ հզօր ընդդէմ Թշնամեոյն, ազգ արար և ինքն պատեբազմ։ Այլ ի հրովարտակի ժողովրդեանն ետ դնել ընդդէմ Կղէոպատրայ զպատերազմն, և ոչ ընդդէմ Անտոնիոսի, թեպետ և՝ ի վերայ նորա գումարեր։ Այս խորագէտ քաղաքավարութիւն զայս այսպէս արար, ոչ կամ մեղայ հշտամբել զնա որպէս զպատերազմող ընդդէմ հայրենեաց, և գրգռել զկուսակիցս նորա՝ որ բազումք ևին և հզօրք և ահաւորք. զի եթէ զԱնտոնիոս յանուանէ նե գներ ի հրովարտակին, ամենեքին նոքա Թշնամիք աշխարհին յանդիմանեին։

Անտոնիոս գարձաւ ՅԱթենայ ի Յաստն, ուր տօրմիզ նաւացն ժողովեալ էր. որ եկն հինգ հարիւր նաւք պատերազմիկք յայնքէ ամբակաւոյգք և բազմայարկք, և աշտարակք բարձրաբերձք յատաքս և ի խելս նոցա, որովք շինուածք հոյակապք ի մէջ ալեաց, կամ որպէս կղզիք ծովածածուք երևեին։ Այլ առանց բազմութեան նաւաստեաց ոչ վարեին ծանրագանդաղ մեքենայքն. իսկ Անտոնիոս առ ի չգոյէ նոցա՝ ժողովեալ էրից ի նաւս արս հզագործս, կրպակաւորս, ջրբեղանս, և խառն ի խուռն չիմ կարդաց անհմտաւս, այլկարարս սրբամանուածք, և ոչ ի գործ արբանեկութեան նաւացն պիտանիս։ Իսկ զօրք չիմ բազմեալ նաւացն եին քան բիւրք հետևակաց և երկտասան հազար հեծեալք. և արբայք Ի-բէրիա, Կիլիկիոյ, Կապադովկիոյ, Պամփիլագիոյ և

ԱՄԱՀ. ՆԲ Կամաքենացին և Թրակացւոց էին անդ. և Թագաւորք Պանտոսի, Հրէաստանի, Լիկայոնիոյ, Կաղատիոյ և Ա՛սորւոյ զօրավիգն էին զօրք։

Վասն վայելուչ եր տեսիլ ջուղայ բազմութիւն նաւացն ի պարզել նոցա զառագաստս։ Այլ պերճութիւն նաւուն կղեօպատրայ ոչ գոյր ինչ հանգոյն. զի ոսկեհուռ փողփողեր, ծիրանածաւալ առագաստիցն խորշս առեալ, և բազմաձեմեալ դրօշուցն ճաճանեալ ի հողմոյ. և փողք ի նմա և այլ պատերազմական նուագաց գործիք հնչէին երգս ուրախութեան և յաղթական նուագս։ Ո՛չ կէտ գոյր Ա՛նտոնիոս ոչ ինչ նուազ զարդարեալ նաւաս. Լակ զԸՀխոյն՝ արքեցեալ բարեբաստութեամբ և մեծութեամբ, և զառանցեալ փառամոլութեամբ, յանդգնացն սպառնոյր աւերել ընդ հուպ գԱլեսքսոնդր, և պատրաստեր անարգ գնդաւ նեղել նեաւցն գՀռոմէական պետութիւն կործանել անկանգնելի, Լակ Թէոնամացին չուք սակաւ, և զօրուն Թի բազում եր, Օ՛ի էին կեաղրու երկերիւք և յիսուն նաւք, և զօրք ուէթ բիւր հետեւակք, և հեծեալք հաւասար Թէնամեացն, Լայց ամ զօրք նորա էին ընտիրք, և նաւաստիք հմուտք. և նաւք նորա ոչ իբրև գԷնամեացն մեծամեծք էին, բայց Թեթեւուքն աղաղակք ի մարտ. և զօրաժողով զօրաց նորա եր ի Խրոնդոս։ Լ՛չ եկն եհաս Ա՛նտոնիոս մինչև ի Կորիւբրա. բայց զի ժամանակն եր անագան, և զի ձմեռն եւս ի վերայ կայր, երկուստեք նահանջեալ՝ արձակեցին զզօրսն ի ձմերոցս, և գնաւս յապահով նաւահանգիստս, մնալ գարնանոյն։

3ց93. 31 Լ՛չ ընդ հասանել գարնանային, չուս արարին ընդ ծով և ընդ ցամաք. և մնին տօրմիղքն երկոքեան ի ծոց Լ՛մբրակեայ Լ՛նտիրոս։ Վ՛հաքն և հմուտք ի զօրագլխացն Ա՛նտոնիոսի խրատս տային՝ մի խիզախել ի նաւամարտս, այլ զՀղեօպատրա արձակեալ Լ՛նդիպտոս՝ հասանել ի Թրակիա կամ ի Մ՛ակեդոնիա, և պատերազմել ընդ ցամաք. զի ասէին Թէ երկրախուռմբ զօրքդ՝ ընտիրք և բազում յոյժ քան զԷնամիս՝ ասն զառաջնեալ յաղԹրոմԲէ. իսկ նաւատորմիդ, Թէպէտ և բազմացեալ, այլ նաւաստեացն անհմուտք կասկածելի է։ Լ՛ևայց Ա՛նտոնիոս

1 Ընդ երբեմն ի ձահ գիկուբեան բաժակ
Ի հեն մեծերայ ածել ի ձաշակ,
Մինչ վայրենացեալ դշխոյն պատրաստեր
Ասուգ Կապիտոլին և Հռոմայ ասէր,
Փիճ և ժանտ նախրաւն յանդգնեալ անասուն,
Ցաջողակ բազդին արբեցեալ ի բաստ։

Ա՛ՂԵՔՍ. ՔՈՒՔԵՐԻ. ՙՈ. Ա՛. 5.

'ի բազմաց հետէ անլսող էր խրատուց բարեաց, զհա-
ձայս եւեթ Աղէոպատրայ առնելով։ Իսկ գուշակ դշխոյն,
որ ըստ աչս գատէր զամ, համարեր անպարտելի զնաւա-
տրմ իւր, և որպէս թէ չկարիցէին նաեւ թշնամեայ մատ-
չել 'ի նոսա անխորտակելի. և զի գարձեալ 'ի ձախողել
մարտին՝ դիւրաբար զերծանէր ընդ ծով քան ընդ ցամաք,
զօրացաւ խորհուրդ նորա քան զամ զօրավարացն։

Յամեհանն Աեպտեմբերի, որ օր երկրորդ էր ամսոյն,
եղև նաւամարտ 'ի մէջս Ակտիական ծոցոյն՝ մերձ Ակ-
տիոն քաղաք յանդիման երկուց բանակացն, որ աստի և
անտի 'ի հիւսիսոյ և 'ի հարաւոյ կրձին Ճակատեալ կայ-
ին 'ի զնէն մարտին։ Այլ մեայր մարտն յերկոցունց կող-
մանց անպարտելի, և երկոցունցն իսկ յաջողէր մինչև
ցմիջնել Աղէոպատրայ։ Օ'ի նա զարհուրեալ յաղմիկ
մարտին, յորում ամ ինչ յաւելուին արհաւիրս կենաց,
փախեաւ ինքնահալած. և ամ գունդն նորա եգիպտա-
ցի՝ նաեւ վաճառն բարձրակոյք՝ խոյս եառուն ընդ նմա,
առաջս ձգեալ ընդ Պելոպոնես։ Չեսեալ զնա Կնտո-
նիոսի՝ զի գնայր փախստական, մնացաւ զանձն և զամ
ինչ, և փութացաւ զհետ նորա, Թողեալ Կեսարու զյաղ-
թութիւն՝ վասն որոյ ցայն վայր պատերազմէին։ Այլ և
ոչ յայնժամ դիւրաբար յաղթեաց Կեսար. զի տակաւին
նաեւ Կնտոնիոսի այնու քաջութիւն մարմնչէին, զի զմիջ-
ուրբ սկսեալ պատերազմի՝ գիշերային կատարեր, և զօրք
Կեսարու զանց գիշեր 'ի նաւս դադարելին։

'Ի վաղիւ անդր Կեսար յետ կատարելոյ զյաղթութիւն՝
զօրահաւոյց արար զհետ Կնտոնիոսի և Աղէոպատրայ.
այլ երթելոյն յուսահատեալ Տասանել նոցա, զի հեռի
էին յոյժ, գարձան 'ի նաւատրմիցն։ Կնտոնիոս 'ի պար-
առաջ նաւին՝ յորում էր Աղէոպատրա՝ անցեալ նստեր
յառաջակողմն, արմունկ 'ի ծունկս, և ձեռս յերեսս,
կարացեալ յամեծոյ և 'ի արամութիւն, յիշելով զառն
տիրութիւն զանօրէնութիւնն, և զոր նոքօք յանձն ձգեաց
զիշատաւութիւնն։ Այլ յայնմ տիրութեան այնպէս զաւրս
երիս կացեալ՝ մինչև հասին 'ի Տիւռոս[1], ոչ եռես և ոչ
խօսեցաւ ընդ Աղէոպատրայ. ապա յետ երից աւուրցն
եկին առ միմեանս, և որպէս հանապազն կային 'ի միասին։

Կայր Կնտոնեայ ցամաքային զօրք զեռևս ամբողջ
կային, լեգէոնք ութևտասան, և քսանևերկու հազար հե-
ծեալք, ընդ Կանիդեաւ զօրավարաւ. և մարթէր նոքօք

[1] Տիւռոսէն 'ի Լիբիա։

ԱՄԱՆՈՒ զդեմ ունել Կեսարու, և նեղուիլն բազում հաստա-
նել նմա։ Այլ զօրագլուխքը զօրացն Թողլն զնոսա, և
զօրքն անձնատուր եղեն ի Կեսար, որ թէ ատարած ըն-
կալաւ զնոսա։

Իսկ Կղէոպատրայ մեկնեալ ի Տիւնարոյ, երթայր
Ա՛ղեքսանդրիա. և Յուտինոս ի Իբէա, ուր զօրս բա-
զում Թողեալ էր՝ պահել զերկրս սահմանացն։ Այլ իբրև
էջ անդր ի նաւէ, և գիտաց զի Կարպոս զօրավար նո-
ցա է ընդ Կեսարու, ի խոր խոցեալ յանսակնկալ չա-
րեացն՝ կամէր զնալ զկնի[ին], և Հազիւ արդելին զնա
բարեկամքն։ Այլ ոչ գոյր նմա ապաստան, բայց երթալ
զհետ Կղէոպատրայ Ա՛ղեքսանդրիա, ուր նա ինքն հա-
սեալ էր։ Այլ Կղէոպատրայ ի մտել ի նաւահան-
գիստ անդր՝ կասկածեալ թէ գուցէ ոչ ընկալցին զնա
աղեքսանդրացիք վասն պարտուէն, հրամայեաց պահակ
զարդ զնաւն յօրինել ի նշան յաղթուէ։ Այլ ի մտա-
նելն ի քաղաքն՝ ետ սպանանել զնմա մեծամեծս աշխար-
հին, զորոց կասկածէրն՝ թէ գուցէ ապստամբեսցեն ի
յայտնել պարտութեն նորա։ Այլդ միւս գեռ նա զսպա-
նուէնն առնէր, եհաս առ նա Յուտինոս։

3գ7ձ. 30 Խորհեցաւ ապա նոր իմն տարակարծ հնարս առ ի
խաւսել ի ձեռաց Կեսարու, քանզի գիտէր թէ հասցէ
նա զհետ իւր Ա՛գիպտոս։ Խորհուրդ կալաւ փոխել
զնաւս իւր ի միջերկրականէն ի կարմիր ծով ընդ նե-
ղուցն՝ որպ լայնսուն եր վեց հարիւր ասպարէզ, և բառ-
նալ զնմ զանձս իւր ի նոսա, և յայլ նաւս՝ որ էին նմին
անդ։ Այլ արաբացիք բնակեալք ի ծովեզրն հրամիք
արարին զնմ նաւս նորա՝ որ էին ի ծովն կարմիր, և խա-
փանեցին զխորհուրդ նորա։ Այլ չքջնեալ զխորհուրդն՝ եդ
ի մտի լինքն յանկուցանել զյաղթողն, և մտանել ի
ձեռս նորա զՅուտինոս՝ յորմէ Թշուառութիւք ցրտացու-
ցին զսէր նորա։ Այսպիսի ոք էր Կղէոպատրա. զմնե-
գին տուփումն նորա ընդհէր փառասիրութիւն. և զքաղա-
ւորուէ քան զամենայնն լաւ համարեալ, խորհէր զկնայս
նորա ընդ այնմ փոխանակել։ Այլ առաջի նորա կեղ-
ծաւորեալ, հաւանեցոյց նմա հրեշտակս արձակել առ
Կեսար՝ խոսել ի խաղաղուէն. և յաւել ընդ հրեշտակս
նորա զերբեան, պատուէր տուեալ նոցա ուրոյն չերեսաց
իւրոց պատգամաւորել։

Այգեալ հրեշտակացն Յուտինեայ, և ոչ գերեսս տեսին
Կեսարու. իսկ դէմքին հրեշտակքն պատգամն Հաճոյս
գարձուցին։ Ոչ ցանկայր յոյժ Կեսար զզառամբ ածել

գնա ի շուք յայլմանակին, և զգանձս նորա ի հատուցումն պարտուցն ի ծախս պատերազմին։ Այլ ինքն իբրև յոյս մեծ առաջի գնէր՝ եթէ տացէ զՍտոնիոս ի ձեռս իւր։

Լայց Ստոնիոս յետ գաղթին ի Լիբիա, խոյս արեալ բնակէր յամրաստան ապարանս՝ զոր առ Լեղեոս գետով կառոյց, և անդ կենցաղէր ընդ երկոսին բարեկամս իւր՝ որք եկին զհետ նորա։ Լուեալ ի միայնութենէ անդ մտաց իւրոյ եթէ լսել զնչաւոս հանձարելոս վերկուց իմաստասիրացն. այլ ոչ կարացին նորա խլել ի սրտէ նորա զսէր Լղեոպատրայ՝ զպատճառ ամ չարեացն, և վայրիկ մի գադարեալ ախտն՝ անդրէն բռնակալեաց։ Եւ գարձեալ Ստոնիոս Ա՛զեքսանդրիա, ետ զանձն անդրէնն ի հրապոյրս և յողբանս Լղեոպատրայ. և ըստ հաճոյից նորա հրեշտակս արար միւսանգամ առ Կեսար՝ խնդրել ի նմանէ զկեանս, յանձն առեալ զլատութիւնն՝ կեալ Ա՛թենս իբրև զմի ոք յամբոխէն, միայն զի զմա գաւորուն Լիգիպտոսի Թողէ ի Լղեոպատրա և յորդիս նորա։ Եւ իբրև դարձեալ մերժեաց Կեսար զհրեշտակս նորա, այնուհետև Ստոնիոս արհամարհեալ զբարիս՝ յոր անկեալ գնէր, և զերիվերս աւազիկապիցն, Թողուլ ի սպառ ի շուայտութիւն և ի հեշտութիւս. և փոխանակաւ զմիմեանս հրաւիրելին հանապազօր ի կռուսն, մեծաձախս ի նախանձ իրերաց պատրաստեալ սեղանս՝ վատնելով զգանձս։ Լայց Լղեոպատրայ նախատեաց լեալ հանդերձելոց չարեաց՝ պատրաստէր ազգի ազգի դեղս Թունաւորս, և փորձէր զոյժ և զազրութիւն նոցա ի բանտարկեալս մահապարտս, թէ իւ գիւրագոյնն մեռանիցէ։ Եւ զերծն առեալ գիտաց՝ զի հզօրագոյնք վաղ սպանանեն, այլ դժդուակ ցաւովք. իսկ մեղմագոյնք հանգըստեամբ, այլ յաստ։ Եւ զնաճուածս ևս Թունաւոր կենդանեացն փորձեալ, զազգս ազգս օձից հրամանն տայր արկանել ի վերայ մահապարտաց առաջի իւր։ Եւ ի բազում փորձոյ ուսաւ, զի քարբին խածուած ոչ ի վերայ ածէր ցնցումն և պրկումն, և ոչ խիթս, այլ նիրհ և Թմբրութիւն, և դոյզն ինչ քիրան ի դէմն և անզգայութիւն, և առանց ցաւոց սպանանէր. և Հարեալքն ի նմանէ դժուարաթունք և անյարիրք որպէս զխոր քնով անկեալ գնային։ Այս դեղ մահացու ընտրեաց Լղեոպատրա։

Լայց ի փարատել զկասկած և զարմանալ Ստոնիոսի, առաւել ևս յայնժամ փայփայեր զնա. զի և զօր ծննդեան իւրոյ ըստ Հարիւլ ժամանակին ոչ տօնախմբեալ

զնոքայն շբայլեալ. որպէս զի բազումք ի կոչնականացն աղքատք, մնծատունք ի խնջոյիցն մեկնեցան։

Իսկ Կեսար կարևոր համարեալ անթերի առնել զգաղտնութիւն, զնգ հասանել գարնայոյն՝ անց Յ[ունաստ]ոբիս, և եկն եկաց յանդիման Պեղուսեայ։ Իմացեալ զնգ քաղաքին բանալ նմա զդրունս. և Աելևկոս՝ որ անդ ի Կղեոպատրայ վերակացու կայր, պատուէր ի նմանէ ի ձաճուկ ընկալեալ՝ ետ զքաղաքն առանց պաշարելոյ։ Նա ի համբաւել մատնութեն զնգ քաղաքն, Կղեոպատրա՝ առ ի քերել յանձնէ զինամն՝ մատեաց ի ձեռս Յ[ունո]նիոսի զկին և զորդիս Աելևկեայ, սպանանել զնոսա ի վրէժ մատնութեն։ Հրէշ այլանդակ, և դժնեպղծն անօրէնութիւնք կցորդեալ ի նմա, լրբութիւն առանց ամ ամ թոյ, նենգութիւն, անիրաւութիւն, անգթութիւն, և լրումն ամ չարեացն՝ կեղծաւոր բարեկամութիւն, որով գգուէրն և փայփայէր սիրատարփ զոր Թէնամէյն մատնելոյ էր։ Զայս վայր մղեալ զառաջեցոյց զնա փառամոլութիւն, բանագոյն քան զամ սխտս նորա։

Յո մեհենին Իսեայ կառուցեալ էր նորա չերիմն և գահկնիձն գերապանծս գեղով և Հոխութիւք և Հայակապ բարձրութիւ։ Յոր անդր հրամայեաց ածել զամ կամ գանձ կալի զոսկի և զարծաթ, զականս պատուականս, զոսպնիազ, զիզոսկր, զնունկս և զազգի ազգի փայտս անուշահոտս, որպէս խարոյկ պատրաստեալ իւր յայրումն, ամ գանձիւքն հանդերձ։ Ոմանց որոյ կեսար յոյժ երկուցեալ՝ թէ գուցէ առ յուսահատութեն յանձին դարձուսցէ զամ, սակայ պատգամաւորսք յուսացուցաներ զնա ի քաղցրութեն և ի մարգասիրութեն, և գայր մերձենայր շտապաւ ի քաղաքն։ Յոր հասեալ բանակեցաւ ի Զիրնթացան, տիրել վաղվաղակի քաղաքին համարհուրեն Կղեոպատրայ՝ յոր առաւել յուսայր քան ի բանակ իւր։

Իսկ Յ[ունո]նիոս ոչ ինչ կասկածեալ զգաւոյն, և ոչ ունէն գնելով այնոցիկ՝ որ գուշակն լմնեին, կամէր ի հզօր գիմամարտ։ Յոր սաստիկ յարձակմամբ զպաշտօղսն հարեալ, և զՀեծելազունդն՝ որ ընդդէմ նորա գայր՝ հաքածեալ մինչև ի բանակեցոյն, գարձաւ յաղթութեն ի քաղաքն։ Յոր եր այն օրհասական զօրութեն Հիգն, որով սպառեցաւ ամ ոյժ նորա և ցանկութեն փառաց յայմ արուեստն։ Օ ի յետ այնօրիկ փոխանակ յօգուտ արկանելոյ գյաղթութեն, և փառաւոյ գնդութեն

ի պահ անձին զգուշանալոյ ի Կղեոպատրայ՝ որ մատնէրն զնա, նա սպառազէն եկն անկաւ առ ոտս նորա, և զձեռս համբուրեր. և հնչէին նոյնհետայն արքունիքն ձայնիւ ցնծութեան, զի լուծաւ պաշարումն քաղաքին. և Կղեոպատրա առ ի զբաղեցուցանել զնա՝ յոր միայն ջնջայր, ետ պատրաստել ընթրիս ամ առատութեան. և կատարեցին ի միասին զայն ուխ և զկէս գիշերոյն։

Ի վաղիւ անդր խորհեցաւ Անտոնիոս դիմել ի վերայ Կեսարու ընդ ծով և ընդ ցամաք, և ձակատեցոյց զզօրս իւր ի բարձունս քաղաքին, և անտի դիտէր զնաւատորմին՝ որ դիմեալ գնայր ի նաւահանգստէն ի վերայ նաւացն Կեսարու, և կացեալ միտ դնէր ելից մտից։ Այլ իբրև եհաս զպարտաւոր նաւուն Կղեոպատրայ խոնարհեալ զդրօշն ի մտերն առ կեսար, և զնաւատորմին նուաձեն ի նա, կարկեալ եկայ։ Ոչ զգաստացեալ խելամուտ լինէր անագան խրատուց բարեկամացն յաղագս նենգութեանն գործոյն։ Ոչ յանհնարին վտանգին խորհեցեալ նորանչան քաջալերէր առնել անուն ևս, ձայն տայր կեսարու ի մենամարտ։ Այլ նա պատասխանի ետ. զի թէ ի կենաց տաղտկացեալ է, մերթի և այլազգ մեռանել նմա։ Ոչ Անտոնիոս ծաղր լեալ ի նմանէ և մատնեալ ի Կղեոպատրայ՝ եմուտ անդրէն ի քաղաքն, և անդ թօթափեցան ի նմանէ հեծեալք. և ինքն լի կատաղութիւն յուսահատեալ գիմեաց յարքունիսն, առ վտիտ քինու սպանանել զԿղեոպատրա, այլ ոչ եգիտ զնա։ Ի խրամանի դչեոյին յառաջագոյն գուշակութիւն ամրացեալ էր յերեսաց սրամտութեան նորա, խոյս տուեալ ի շրջիսն Թագաւորացն եգիպտացւոց՝ որ ՀՀր պարսպաքո չուրջ պատեալ էին, և զդրուսնն ետ ամրափակել. և Հասոյց լուր առ Անտոնիոս՝ թէ Կղեոպատրայ լաւ համարեալ զմահ պատուական քան զամօթալի գերութիւն, չոքաւ վիւրովիւ ի շրջիսն Հարց իւրոց, Թագրել անդ ընդ նոսա։ Ոչ նորա գիւրահաւան լեալ, և ոչ ինչ Հոգացեալ ստուգել զՀամբաւն՝ ընդ որ պարտ էր նմա կասկածել յետ յայտնելոյ նենգութեանն գչեոյին, և յիշատակաւ մանուկ նորա ի մէջ սրամտութեանն յեղեալ ի խոր սրամտութեան, կամ ի մեռանել զՀետ նորա։ Ոչ մտեալ կատաղաբար ի սենեակ իւր ընդ միւսմ ի սրկայն, մերկացաւ զզրահն, և Հրամայեաց ձգել զդաշոյն ի կող իւր։ Այլ Հաւատալ ըստ տիրասէր և տիրասիրաբար սրկին յանձն ձգեալ գործոյն, անկաւ առ ոտս նորա մեռեալ։ Ոչ այն իբրև եհաս Անտոնիոս, յաւել ի խրախայս. եգ սուսեր ընդ պոր-

տով, և անկաւ յերկիր ի նախիւր արեան իւրոյ և գերեաւն։ Եւ ահա եհաս մի ոմն ի սպասից Կղէոպատրայ, գայր ազդ առնել նմա՝ զի գեռ ևս Կղէոպատրա կենդանի էր ։ Նա ի լսել զանուն Կղէոպատրայ՝ ոգի հաւ. և իբրև գիտաց զի Կղէոպատրա կենդանի է, Թոյլ ետ պատել զվէրսն, և հրամայեաց անել զինքն յամուրսն՝ ուր էր նա պատսպարեալ։ Եւ էհաս նա յանձն բանալ ընդրուանն առ ի մուծանել զնա, քանզի երկեաւ՝ Թէ գուցէ նա գաւ ինչ գործեսցէն. այլ էլ ի պատուհանն, և արկ շղթայս և պարանս ի բարձանցն, և կապեցին զՆտոնիոս, և ձգէր զնա ի վեր Կղէոպատրա ընդ երիսուս նաժիշտս՝ զորս միայն ածեալ էր ընդ իւր ի շիրիմսն ։ Ընդ էր տեսանել ազդրմ տեսիլ. զի Նտոնիոս արիւնաշաղախ կախեալ ընդ օդս, և մածեալ մահ ի դէմս նորա, զաբեաւցանէր զառկայծեալ աչս իւր ի Կղէոպատրա, և ըզԹուլացեալ բազուկսն տարածանէր իբր պաղատելով Ժողովել զշունչն յետին. և Կղէոպատրայ կարկառեալ ընդ պատուհանն, և ձգտեալ ձեռօք ձգեր ուժգին զպարանն. և ազդ ի վայրն կային, ոչ կարացեալ օգնել նմա՝ ձաղնիւ մեծաւ խրախոյս տային ։

Եւ ձգեալ զնա առ ինքն կողմնեցոյց, և պատառէր զՀանդերձս իւր, բաղխեր զկուրծս և ցտէր, և անկեալ ի վերայ երեսաց նորա՝ ջնջէր երեսօք իւրովք զարիւնն, և տեր իւր կոչէր զնա և Թագաւոր և փեսայ տալոյ. և ի կոծէն կականաւ՝ փոքրեր զՀերս նորա, որոյ հեՀաւնոսք նանրահաւատք համարեին գիւրել զվիշտս բռնաւմահ վախճանելոցն ։ Նտոնիոս իբրև անձին զգաց, տեսանելով զգոթի և զսէր Կղէոպատրայ՝ սփոփեաց զնա, և ասէ. Ներեցարդ ի գերկս քո մեռանիմ, և ոչ ամենի համարիմ զպարտուէն. զի ոչ է վատուէն Հռոմայեցւոյ ի համազգւոյն յաղԹել։ Եւ ապա խրատ ետ նմա ապրեցուցանել զանձն և զաշխարհ իւր առանց վատուԹե, և զգոյշ լինել ի նենգուԹենէ իւրոցն, և ի Հռոմայեցւոց սպառաւորացն Կեսարու, բայց միայն ի Պրոկուլէոս վստահ լինել։ Եւ վախճանեալ զբանս իւր մեռաւ։

Յայնմ վայրի և Պրոկուլէոս եհաս, առաքեալ ի Կեսարէ. և ի լուր աղետիցն՝ զոր պատմէին նմա, և ի տեսիլ արիւնանեկ սուսերին՝ զոր ցուցին, ոչ կարաց բըռնել զարտասուս։ Պատուէր առեալ էր նմա Կեսարէ՝ կենդանւոյն ունել զկղէոպատրա. այլ Կղէոպատրա չեառ յանձն անձնատուր լինել, և ոչ ի ներքս Թոյլ ետ նմա մտանել այլ մատուցեալ խօսեր ընդ նմա ընդ Կերպա

ամրափակ գրանցն՝ յերկար զբանիւք անկեալ, և խըն-
դրեր Թողուլ զԹագաւորութիւնն որպէսզ իւրոց. և Պրո-
կուլոս յուսացուցաներ զնա, և յորդորեր զնմ՝ որ ինչ
և խնդրէին՝ յանձն առնել՝ի կեսար։ Այլ զել և զմեռ-
ամրոյն դիտեալ, դարձաւ առ կեսար՝ պատմել նմա զնմ։
և կեսար նոյնհետայն առաքեաց զՊաւլոս, խօսել դար-
ձեալ ընդ Պղոպատրայ։ Այլ մնացեալ Պաւլոս՝ի գը-
բունն խօսել ընդ նմա հանգոյն Պրոկուլեայ. և պատ-
ՀառանՀաւ յերկարեր զզրոյցն, մինչև Պրոկուլոս յե-
տոյ կողմանէ սանգուզա՝ի պարիսպն մնաւուցեալ՝ եմուտ
՝ի ներքս ընդ պատուհանն ընդ որ զՆեռնիոս՝ի վեր ձգե-
ցին. և երկոքումբք սպայիւք՝ որ ելին զհետ նորա՝ եջ՝ի
գրունեն, ուր Պղոպատրա խօսեր ընդ Պաւլոսի։ Այլ
մի՝ի նաժշտացն՝ որ ընդ նմա էին՝ տեսեալ զնա և յիմա-
րեալ ահիւ, զոյեր զհետ Պղոպատրայ. Այղուկ, մատ-
նեցար՝ի ձեռս Թշնամեաց։ Այլ Պղոպատրայ յետ կոյս
դարձեալ՝ իբրև ետես զՊրոկուլեոս, արկ զձեռն՝ի դա-
շոյն՝ զոր կրեր Հանապազ ընդ միջ, և կամեր երԹալ զիւ-
րովինն։ Այայց Պրոկուլեայ ամենապարեալ՝ կալաւ զնա՝ի
միջ բազկացն, և ասէ. Դադարձ զձեռն քո, մի մեղանչեր
անձին քում, և մի կեսարու՝ չԹողացուցանելով նմա զը-
դեղ ժամանակ հեղուլն և գԹուլն։ Այլ կորզեաց զդա-
շոյն՝ի ձեռաց նորա, և զՀանդերձսն ԹօԹափէր՝ ԹէԹ
գուցէ մահացու ինչ դեղ ծածկեալ ունիցի։ Այլ յղեաց
կեսար զԱպաթրոդիտ զմի յազատելոց ծառայից իւրոց,
պատուէր տուեալ զդուշանալ ամ՝ խնամով զի մի կղեր
պատրա անձին առնիցէ, և զամ մեծարանս և զՀնարՀս
ըստ ցանկալԹէ նորա առնել նմա. և Պրոկուլեայ պա-
տուիրեր Հարցանել ցնա ԹէԷ զինչ խնդրեսցէ։ Այլ ինքն
պատրաստեալ մտանել Ա՝ղեքսանդրիա, զի ոչ ևս ոք
կարեր ընդդիմանալ նմա, եԹէ եղիս զդրունս քաղաքին
՝ի բաց, և զժողովուրդն աՀաբեկեալ՝ի վարանս երկիւ-
ղի և յուսոյ։ Այլ մտաներ՝ի քաղաքն խօսելով ընդ Ա՝-
ղեսսի ուժիմն իմաստասիրի՝ յեցեալ՝ի նա ընտանեբար,
Հրապարակայայց զմեծարանն առնելովն Այլ ելեալ յար-
քունիս՝ ետ գահոյս արկանել, և բազմեցաւ յատենի. և
Հրամայեաց ժողովրդեանն յառնել, քանզի յերկիր խո-
նարՀեալ կային առաջի նորա, և ասէ. Վասն Ղեր-
ծանդրի մեծին՝ որ Հիմնարկեաց զԹագաւորութիւդ, և
վասն գեղեցիկ քաղաքիդ, և վասն Ա՝ղեսսի քաղաքակցին
ձերոյ քաջի՝ առն և բազմագիտի, ներեալ լիցի ձեզ։

Ասէ Պրոկուլեոս կատարեաց զպատուէր Հրամանին

կեսարու. և ոչ ինչ խնդրեր կղէոպատրա, բայց միայն յուզարկաւորել զՔնտոնիոս. և յանձն առ հաւանեցաւ կեսար։ Եւ կղէոպատրայ մեծաձ շքով և ամբառաջ տուեալ եգիպտական օրինաք յուզարկաւորեալ գնա, եւ զմեռեալ զդի նորա արևելեայն ազնիւ ինկաք, և թաղեաց զնա ի շիրիմն Թագաւորացն եգիպտացւոց։

Իսկ փութացաւ կեսար այգ առնել կղէոպատրայ՝ մինչ գեռ ի սաստիկ սուգ համակեալ էր, այլ յապաղեալ մինչ չէ ի գէպ ժամանակ, և հարցեալ իսկ զնա՝ ապա եկն առ նա, ծածկելով մեծարանաքն զնորհուրդս իւր։ Եւ եր նա ընկողմանեալ յանկողնի անչուք և անպատչէ, զգեցեալ պարեգօտ լոկ։ Եւ իբրև ետես զկեսար՝ յարեաւ գնաց ընդ առաջ, և անկաներ յոտս նորա պլանդակ, գնսեհաւիս, խուճապեալ գիմօք և արիւնառուչտ, կերկերեալ ձայնիւ, և սորեալ աչօք ի բաղում լալեացն, և կուրծք նորա կապուտակեալ և վիրալից։ այլ տակաւին առ կայծեր բնաւորականն գեղ նորա, և կցորդ նմին սեգ խրոխտումն. և յայնմ ժամուն ևս ի խոր տրտմութեանէ և ի վհատութեանէ՝ ձառագայթք և փայլատակունք ի նմանէ որպես ի բալանիի ամպոյ յայտ նուազ և ի բոլոր կերպարանացն ցոլանային։ Եւ թէպէտ և եր կին, սամեա, այլ յուսայր ձգել ի սեր իւր զպատանեաքն յաղթող, որպես զՅուլիոս և զՔնտոնիոս։ Եւին ի սենեկի նորա կենդանագիր պատկերք բազումք Յուլիոսի. և ցուցեալ զնոսա Ալկաւեայ, ասէ. Ահա՝ որ ընկալաւն զքեզ իւր յորդեգիրս և ի յաջորդ կիրճնակալութիւն Հռոմայ, և յորմէ եան ընկալայ զթագաւորութիւն։ Եւ հանեալ ի ծոցոյ իւրմէ զնամականին Յուլեայ՝ համբուրեաց, և ասէ. Ահա ցանկալի գրաւականքս սիրոյ նորա։ Եւ զգոլովականն ի նոցանէ ընթերցեալ, ողորմելի գեղձմամբք զհայեցուածան մեղմեղէր։ Ա՛յլ ի զուր ամ հրապոյրքն եղեն. զի ոչ ևս որպէս յառաջագ մանկութեն կախարդէր գեղոնին զտեսողս, և կամ զի փառասիրութեն հզօրագոյն էր յԱկտաւիոս, և ոչ մեղկեցաւ ի տեսոյ և ի բանից նորա. այլ քաջալերեալ յուսացոյց զնա ի բարութեն։ Եւ կղէոպատրայ գիտացեալ զանհրապոյր միտս նորա, գուշակեաց զյաղին. բայց ծածկեալ զտրտմութին, և փոխեալ զերեսս իւր, գոհանայր զնմանէ վասն մեծարանացն՝ զոր ի ձեռն Պրոկուլեայ արար ընդ իւր, և զոր անձամբ յաւել. և փոխարէն նմոյ ի նա մեծագիւր գանձս թագաւորացն եգիպտացւոց, և տայր նմա զչքիւ համարոյ ամ կահիցն և ականց պատուականաց և

զնմ՛ դանձուցն ։ Իսայ Աղեւմոս մի՛ ի դանձաւորաց նո-
բա , որ անդ կայր , ամբաստանեաց զնմանէ՝ զի չայսոքեր
զնմ՛, այլ զցանկալիս յընչից խորհր ։ Ընդ որ յոյժ
սրտմտեալ Աղէքսիատրայ , և կոփարհաբեալ զնա , դար-
ձաւ ՛ի կեսար և ասէ . Արժան ինչ իցէ , զի մինչ դու
այդ առնես ինձ հեքիա ՛ի սիրուելն , ծառայք իմ ամ-
բաստան լինիցին զինեն առաջի քո , զի զարդս ինչ կնո-
ջակաւս առ իս կալայ , ոչ ՛ի պահուհանս հեքիա՝ այլ
առ դոյզն ինչ նուէր քեւ քո Աստուած , և Իսայ
հարսին քումմ , որպես զի աղերսանօք նոցա զԱթանգիս ՛ի
Թշուառացեալս յիս ։

Իսկ յոյժ ուրախ լիներ Կեսար ընդ բանս նորա , կար-
ծեալ ՛ի մտի՝ Թէ երկիւղ մահուն տայր բարբառել նմա
զայն ամ՛ ։ Իսկ եԹող ՛ի նա զնմ՛ զարդսն զոր առ իւր
պահեալ էր , առնել որ ինչ և կամիցի . և վստահացու-
ցեալ զնա՝ առաւել քան զնմ՛ ակնկալել Թէ առնել ընդ
նմա զԱԹ և շնորհս , մեկնեցաւ ՛ի նմանէ՝ որպես Թէ
պատրեալ զնա . այլ ինքն ՛ի նմանէ պատրեցաւ ։ Վհան-
զի Աղէքսիատրայ ոչ ինչ յերկուացեալ՝ զի ՛ի շուք յաղ-
Թանակին պահէր զնա Կեսար , եդ ՛ի մտի մահուամբ
զերծանել ՛ի ձաղանացն ։ Իսայ պահ զգուշանալ Թէ կայր ՛ի
վերայ նորա , և պահապանիք իբրև ՛ի պատիս շրջելիս ընդ
նմա ուր և երԹայր . և ժամանակն կարձէր , և մերձե-
նայր դարձ Կեսարու ։ Իսկ առ ՛ի բառնալ զնմ՛ կասկած ,
առաքեաց ինդրելոց ՛ի նմանէ հրաման՝ երԹալ զվերջին
սպան մատուցանել դամբանին Յուստեայ , և հրաժա-
րել ՛ի նմանէ ։ Իսկ հրաման ետ Կեսար . և երԹեալ
Աղէքսիատրայ լայր ՛ի վերայ գերեզմանին նորա , և որ-
պէս ընդ կենդանւոյ խօսէր ընդ նմա , և խոստանայր
տալ ընդ հուպ զաղջ առհաւատչեայ սիրոյն ։ Իսկ զայս
ողբովք և հառաչանօք արարեալ՝ ապա ծաղիկս ետ սփռել
զգերեզմանսն , և դարձաւ ՛ի սենեակ իւր ։ Իսկ մտեալ
՛ի բաղանիս , և ՛ի բաղանեացն եկն ՛ի սեղան , Ձաշ մեծ
հրամայեալ պատրաստել ։ Իսկ յարուցեալ ՛ի սեղանոյ՝
գրեաց ԹուղԹ առ Կեսար . և Հանեալ արտաքս զամե-
սեան՝ Էառ ընդ իւր զերկոսին նաժիշտսն միայն , և փա-
կեալ զդուրս սենեկին՝ նստաւ ՛ի բազմոսկանին , և խրնդ-
բեալ զկողով Թղթոյն՝ զոր ուրուն ՛ի գերեզմանից այն ինչ բե-
րեալ էր ։ Իսկ եդ զայն առ ինքն , և ընկողմանեալ յան-
կողինն որպես նիրհեալ , արկ զգաւազն իւր ՛ի կողով
Թղթոյն , և քարբ՝ ՛ի նմա ծածկեալ՝ եհար զնա . և նոյնհե-
տայն Թոյնք ՛ի սիրտն ծաւալեցան , և մեռաւ անշշունչ

առանց ցասց։ Օ՛ի թէպէտ պահապանացն պատուէր տուեալ էր յուզել քնանել զնա, և ապա մուծանել, այլ մի՛ ի հաւատարիմ ծառայից նորա՛ ի շինականութենէ կեր. պարանս ծպտեալ, հարուստ կեղծաւորութեաբ անկասկած ծելի արար զկողով պտղոյն՝ թէ գուցէ՛ ի նմա խաբեսու թիւն, և թողուն մուծանել զայն՛ ի ներքս. և ընդունայն եղև նմա զգուշութի՛ն կեսարու։

Այլ երբեմն ընթերցաւ նա զԹուղթն, դիտաց զխորհուրդ Աղեռսպատրաց. քանզի խնդրէր հրաման տալ Թադէոս զնա առ Աշտանիոսի՛ ի նոյն դամբան։ Այլ փութացեալ յղեաց զերկուս՛ ի սպասից՝ ժամանել խափանել զնա. այլ՛ ի զուր ձեպելին, և գտին զնա մեռեալ։ Օ՛ի սէգ դէմսոյն, և քան զնդգս սիգագոյնն, չհանդուրժէը՛ ի կառս յաղթողին լծել. և երբեմն եդ՛ ի մոի մեռանել, յես դժընդակսն եղև բաւական, և անկարեկիր անխոտոլ աչօք Հայէր՛ ի քարքն՝ մինչ զմահացու Թոխնն հեղոյր նա յեբսախս իւր՝։

Այլ մեռաւ Աղեռսպատրա ամաց երեսուն և հնուհց, Թագաւորեալ զամս քսան և երկու յետ մեռանելոյ հօր իւրոյ։ Այլ՛ ի կարծանել անդրեանցն Աշտանիոսի, Աղեռսպատրաց անդրիքն կանգնուն պահեցան. զի Աբբիքիոս, որ՛ ի ծառայութե՛ նորա լեալ էր, մատոյց Կեսարու հազար քանեաք, զի մի և զայնս կործանեսցեն։ Այլ յետ մեռանելոյ Աղեռսպատրաց՝ եկաց Աբգիստոս մարդ աշխարհին Հռոմոց, և կուսակալաբ Հռոմայեցեաբ կային անդ։ Աբգ ամ ժամանակաբ Թագաւորութեան Պաղոմեանցն Աղեքսիտոս՝ յետ մահու Աղեքսանդրի մեծին՝ ժողովին ամբ երկերեսբ հնուսուն և երեք, յերեք հազար վեց հարիւր ութանեսներորդ առաջմէ ամի Թուականութե՛ աշխարհի մինչև յերեք հազար հնին հարիւր հօթանասուն և չորրորդ ամն։

1 Ընծուցանել զեմբք մտանել անդրէն
Իշեալ յարքունեան՛ ի զգեստեան արգէն,
Եւ զժժեալ սողունան առեալ անվնէր,
Ընդ մարմնին ըղձալ Թոխնոն ծառալեր,
Ընդոյս՛ ի կենաց՝ լեալ ամհագոյն.
Օ՛ի գաբեր, և ոչ յանձն առնոյր գշնոյն,
Յանդուգն լեբուրնեանց իբր անարգ ոբ կին,
Վարել առ՛ ի չուբ պերճ յաղնանակին։

ՈՒՀԱՒ. ԳՈՂԵՓ. Ա. ԼԶ.

Ա՜հա ցայս վայր երբեակ հղօր ինքնակալութիւնք, (Թո՛ղեալ անդր զնախնի եգիպտացւոցն, և զայլոց ինքնուրոյն անկցորդ պետութեանց), կործանմամբ միմեանց յաջորդեցին իբրեւց ընդ բազմահղոլով դարս, մինչև՛ ի սպառ անհետացան։ Ասորեստանցւոցն, երկրորդ Արաբացն և Պարսից, և ապա մահեդոնացւոցն, և որ զհետ Ղեքսանդրի կացին Թագաւորք։ Այնպ յորրորդ ինքնակալութեանն հռոմէական, որ զմեծ մասն նոցա եկուել, և որ և և ընդարձակեալ զսահմանս իւր, և զամենեսեան զինուք նուաճեալ, ապա և ինքն որպէս ի ծուէնս պատառեալ՝ բաժանեցաւ, և յարեան կացին ի նմանէ զրեթէ ամ՛ պետութիւնք՝ որ արդ ընդ Լ՛սիա և ընդ Լ՛ւրոպա և ընդ Լ՛փրկէ տիրեն։ Լ՛ա՛ Ճշգրտիւ ասացեալ՝ հանճռօտաւ զիծ պատկեր դարուց և ժամանակաց, փառաց և զօրութեանն ամ պետութեանց երկրի, և բնաւ ամ պարծանայ և զարմանալեաց մեծութեանն մարդկան։ Լ՛սա համայնքս պատշաճ զուգութիւք կցորդին. զեղեցիկ հանճար և կիրթ ա խորժակք ընդ կորովի խոհականութեանն, չքնաղ բարեմասնութեան հաւատարիմսութեանն ի բուն ծայր կատարումն հասեալ՝ անայլայլակ ի բնականին և ի ճշմարտին, փառք գինուց ընդ արուեստից և գիտութեանց, աշխարհակալ քաջութեանն ընդ ներհուն քաղաքավարութեանն։ Լ՛սա խուռն ի վեր երևին արք աւագք յամ կարգէ. Թագաւորք հղօրք՝ պսակեալք փառօք, զօրավարք քաջք, աշխարհակալք անուանիք, զգօն ատենակալք, հանճարեղ խնամատարք, և օրհնադիրք զարմանալիք։ Վ՛ամ վայելուչ ի տեսանել՝ ի դարս դարս և ի տեղիս տեղիս սեփականս գոյն նոցա զջերմն նախանձ արդարութեանն, զսէրս հայրենասիրութեան, զազնուական անտեսութիւնն իւրաքանչիւր օգտին, զվեհ արհամարհումն մեծութեանց, և զսէր աղքատութեանն, յորմէ զարհուրեալ սասանիմք՝ քան զգօրուն մարդոյ գեր ի վերոյ վարկուցեալ զոյն։ Լ՛սքան և մեր խոկումն և դատաստան։

Ա՜յլ ի պայծառ առաքինութեանն, ընդ որս մեքն հիանամք՝ զմայլեալք ի տեսիլ նոցա, ոչ ինչ գտանէ ամենադատաւորն՝ որ միայն ուղիղ դատի զամ՛, բայց վատուն, նուաստախոհութեանն, մանաւանդ և ամբարտաւանութեան. և մինչ ջանահնար լինին մարդիկ մշտնջենաւորել

զտկրութեի՛ ի զատակի իւրմանց, և հիմնել Թագաւորութեիս, և հնարել Ձակատագրել զնոսա յանմահութեի՛ ձե յերկնից յաթոռոյ իւրմի կործանել զամ խորհուրդս նոցա, և զամբարտաւանութեի՛ նոցա վարել ի կատարումն կամաց իւրոց՝ որ անհասանելիք ի վեր են քան զամ միտս։ Ի՛սքն միայն գիտէ զգործս և զխորհուրդս իւր, և ամ

Սիրա. ի՛ 25։ յաւիտեանք մերկապարանոց կան առաջի նորա. “ Ո՛ր յաւիտենից մինչև յաւիտեանս Հայի՛ ,, ։ և բաղդ և սահման պետութեից կիսեալ են առ նմա. և յամ աղմկական, զորս պատմեցաք, ոչ ինչ վայրապար պատահեցին դէպք։

Դան. է։ Ի՛սպառէն օրինակաւ մեծի և աշագին պատկերին, զոր եահս ի՛ աբուգոդոնոսոր, որոյ գլուխն յոսկւոյ սրբոյ, և լանջքն և բազուկք արծաթիք ելեն, մէջք նորա և բարձք պղնձիք, և սրունք երկաթիք, այլ ոտքն՝ կէս յերկաթոյ և կէս ի՛ խեցւոյ, եցոյց ամ զյորեսկին Հզօր պետութեիս, ժողովեալ ի՛ նոսա զամ փառս, զմեծութեի՛, զզօրութեի՛ և զիշխանութեի՛, որպէս ակներև տեսաք ։ Այս իւ կործանի աներկակալ զհակայաձև պատկերն, իւ ջաղջախեալ ի՛ փոշի դարձուցանի։ “ Ո՛վ էմ փոքրիկ առանց ձեռին Հատեալ, եՀար զպատկերն. և առ Հասարակ մանրեցան խեցին և երկաթ, պղինձն և արծաթ և ոսկին, և եղեն իբրև զփոշի կալոյ ամարայոյ. և առ զնոսա սաստկութեի՛ Հողմոյ, և տեղի ոչ գտաներ նոցա ։ Այս վէմն որ եՀար զպատկերն՝ եղև լեառն մեծ և ելից զամ երկիր ,, ։

Ա՛րդ զէս այսր Հարաշալի գանիէլեան գուշակութեի՛, եթէ ոչ լիով՝ այլ ըստ մասին տեսանելիք յայտնապէս կատարեալ՝ Օ՛ի վէմն փոքրիկ առանց ձեռին մարդոյ՝ ի լեառնէն Հատեալ՝ այն ինքն է, որ էջն յերկինից, և մարմնացաւ յամնարատ արգանդի Կուսին առանց կցորդութեի՛ առն ։ Որոյ տիպք նկարագրին ըստ ազգատոհմին, ըստ արտաքին կերպարանացն, ըստ վարդապետութեին, ըստ աշակերտացն, և Համայն ասացեալ՝ ըստ ամ որ ինչ պատկանէին նմա, էին պարզութի՛, աղքատութի՛, և խառնարհութի՛ այնքան՝ մինչև զծածափալ ձաձանչ պայծառ աբանելեացն ծածկել յաչաց ամբարտաւան Հրեից, և զահեղև ցոյցս ածութեի՛ի խորամխին պղտոցեալ աչաց դիւաց ։

Յով. ժ. 2։ Ո՛վքին տկարութի՛ և խոնարհ ձեռվ տիեզերակալեաց փրկիչն. վասն որոյ ասէ այլ մարգարէ. “ Ի՛կին յաղթողն զի յաղթեսցէ ,, ։ Այս յայն իսկ առաքեցաւ. “ Օ՛ի յաբուսցէ երկինից Թագաւորութի՛ որ յաւիտեան ոչ եղծանիցի, և Թագաւորութի՛ նորա ազգի այլում ոչ մնաս

ց՛է, (որպէս մեացէն այլոցն՝ զօրոց ցայս վայր ասացաք), և մանրեացե և հօսեացէ զամ թագաւորութիւնս, և ինքն կացցէ յաւիտեանս »։ Իշխանութիւնն հինեողի այսր թագաւորութիւնէ ոչ գոյ չափ և սահման և վախճան. թագաւորքն՝ սանձաւորեալք զօրութիւն՝ և ոչ՛ի կշիռ համեմատութիւն գայցեն ընդ նմա. զի նոքա ոչ իշխեն կամաց մարդկան, որ սիրասիկան ի թագաւորել։ Հոգելուրդք նոցա ազատօրէն խօրհին զամ որ ինչ հաձոյ իցէ, և անքաւելիք անհրաման՛ի նոցանէ գործեն, և՛ի վեր իսկ են քան զիշխանութիւն նոցա և զգօրութիւն։ Խորհուրդք նոցա ցրիւ և՛ի գէրև ելանեն, և բազմաց առ կենդանութիւն իսկ նոցա. և ամ մնծութիւն նոցա ընդ նոսա վախճանի, եթէ ոչ արագավախճան ևս լիցի։ Իսկ նմա « Տուաւ ամ իշխանութիւն յերկինս և յերկրի »։ Իշ մանաւանդ իշխեմնայ և սրտից. և չիք ինչ՝ որ ոչ հրամանաւ նորա կամ ներելոյն գործիցի. ամ ինչ խնամատութիւն նորա և զօրութիւն ուղղին, և ամ ինչ իւրև կամ միջնորդաւ՛ի գործ կամաց նորա արբանեկին։

Ի շարժել քնաւից ընդ տիեզերս, և՛ի փոփոխել անցանել արագ արագ աշխարհաց և պետութեանց, մինչ ազգք մարդկան զգաղեալ յընդունայն տեսիլն՝ անզգայաբար սահին ընդ հոսանս նոցա, անդ հրամանք աներևոյթ և ծածուկ խորհրդոյն այ գործին, և յաւիտենից կեանք մեր սահմանին։ Ի լսումն լեթ համարոյ ընտրելոց տեառն ժամանակք, և օր ըստ օրէ աձէ և բազմանայ թիւ նոցա. ի բովանդակել նորա մահուամբ կրտսերագունն ընտրելոյն՝ ապա եկեսցէ կատարած, « յորժամ տասկ ի ձեռս Քրիստ զթագաւորութիւնն այ և հօր, և յորժամ խա- ա. կոր. ժե. փանեսցէ զամենայն իշխանութիւս և զամենայն պետութիւն 24։ և զզօրութիւնս »։

Իսկ և մեզ ամենեցուն մասն և վիճակ յերանելի արքայութենէն, ուր օրհնք՝ ձշմարտութիւն, թագաւոր՝ սէրն, և ժամանակ՝ յաւիտեանքն են. Իշխեցի եղեցի։

ԳԻՐՔ ՎԱՄՆ ԵՒ ԵՐԻՒՂՈՒ

ՑԱՂԱԳՍ ԱՐՈՒԵՍՏԻՑ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԵԱՆՑ

ՆԱԽԸՊՐՈՒԹԻՒՆ

Լկենցաղօփոյ գիւոյ արուեստից ևս գիտուածոյ ՁՃապարգիւ։

Ո՛վ ինչ են վէպք արուեստից և գիտուեցէ և քա-
ջաց Ձարտարացն և գիանոց, եթէ ոչ պատմուճ հանձա-
րոյ մարդկան, ոչ ինչ՝ի վայր քան զվէպս Թագաւորաց
և գիւցազանց՝ զորս կարծէք մարդկան՝ի ծայր բարձրու-
Թիւ փառաց կացուցին։ Լաւ զայս ասեմք, ոչ առ ազար-
տել զիարիր կարգաց և զայսմանոց, և վեր՝ի վայր հա-
րեալ գՂորդել զասուձանս՝ զոր ՁԷ եդ՝ի մարդկի. զի
նա կացոյց՝ի վերայ մեր զիշխանս և զԹագաւորս և զուեստս
աշխարհաց, աւանդապահ տէրութիւն իւրոյ. և յետ նո-
ցա զղօրավարս, զՀազարապետս, զդատաւորս, և զամե-
նեսեան՝ որ նոցա՝ի յանձանձանս իրաց աշխարհի արբա-
նեկեն։ Լաւ պատիւ՝ զոր ընծայեաք նոցա, և իշխանութիւն
զոր ունին, անկ իսկ է նոցա. զի ՁԷսիրանալ տեսչու-
ամբարձ զնոսա յայն կարգ, և հրամայիլք Հպատակել
նոցա և հնազանդել, և մեծարել զնոսա որպէս զիոխա-
նորդս ՁԱ։

Այլ է և այլ իմն կարգ, ՝ի նմին վերնախնամ տես-
չութիւն գետեղեալ, որ զառաջինն անեղծ պահելով կարգ
մեծութիւն՝ միւս այլ հաստատեաց ամենևին զանազանեալ։
Ո՛վ ի աստ պատիւ ոչ ազգին և ոչ մեծութեացն է, ոչ իշխա-
նութիւն, և ոչ բարձի, այլ միայն վաստակոց և գիտուեցէ։
Այլ գարձեալ և աստ նոյն ինքն սահմանել զկայս, բաշ-
խելով իշխանաբար զմիտս և զՀանճար՝ ումն և որպէս
կամի, ոչ ազգի և ոչ երեսաց ակն առեալ։ Ո՛ ազգի ազ-
գի իմանաւոնս ժողովեալ կացուցանել՝ի նոր իմն պետու-
Թիւն աշխարհի, զնա՝ զարս և զաշխարհս՝ի մի կցորդեալ։

ոչ զՀասակ խտրէ, ոչ զսեր, ոչ զպայման և ոչ զգաւառ։ Օ՛ի ասա անագգին ընդ աղնուականին, և ռամիկն ընդ թագաւորին հաւասար են, և յաձախ և քան զնոսա գերազանց։

Արևմտագոյն օրէնք և օրինաւոր պայման անկապուտ փառաց յայսմ բանասիրական կարգի է՝ գոհացող լինել իւրաքանչիւր աստիճանաւն, և մի չարահնել ընդ փառս այլոց, այլ Հայել ՛ի նա իբրև ՛ի վաստակից իւր՝ յաձախանամ տեսչութեէն կարգեալ որպէս զինքն ՛ի զարգացումն և յերախտիս հասարակաց, և չնորհապարտ մնաք խոտովանիլ զաւուրն հանձարոյ և վասն որոյ եան զայն։ Օ՛ի ոմ՛ոք ՛ի գիանագունիցն կարիցէ պարծել իբր իւրովի ունելով զուշիմութեի և զարագամտութեի, զնաշ տարուն ՛ի հնարս և ՛ի գիւտս, զգեղ և զաշխոյժս մնաց և պիեէամտութեի։ իսկ եթէ չայլմէ զայս ամ՛ հնորհս ընկալաւ, չէ օրէն նմա հպարտանալ, և ոչ բան հաձոյս կամաց ՛ի փառս ևեթ և ՛ի համբաւ անձին վարել նոքօք։

Օ՛որ օրինակ իմանալոյն կացուցանէ զթագաւորս ՛ի բարեկենդանութեի ժողովրդոց, այսպէս և զազգասեռն հանձարոյն տեսակս բաշխէ ՛ի կենցաղոգութեի։ Ա՛յլ օրպէս ՛ի թագաւորս լինին յաչխատակոցք և բռնաւորք՝ որք առ ՛ի մեծանալ հարստահարեն զայլս, բան նմին օրինակի իցեն և ՛ի գիտնոյ բռնաւորք մնաք՝ եթէ ՛ի դէպ իցէ ասել զայս, որք չարահնեն ընդ յաջողութի այլոց, տրտմին ընդ համբաւ օտարաց, անգոհանան զվաստակս նոցա, զանձինս ևեթ մեծարգեն, և միսնակ իշխել կամին։ Ա՛չխատ եպէբելի, որ ածէ նախատինս գետնոց։ Ա՛չ թէպէտ յաձախ զնոսին բանիւք գայցեմ՝ ոչ ասելի ինչ ասեմ, զի ՛ի բանասիրական կարգիս փառք անկապուտ ՛ի կենցաղոգութեի և ոչ առանձինս. և սովաւ քան զթիեղերապետուի զկարգն զայն իշխեմ վերադասել։ Ա՛շխարհակալութեանց, որք զմեծ մասն մտենից պատմագրացն գրաւեն և գերահաշիւ թուին, միշտ իսկ գրեթէ կցորդ են աւերածք աշխարհաց, կործանումն քաղաքաց և կոտորած մարդկան։ Վերապանծ գիւցազունքն վաղ ժամանակաց գոլ որ լաւագոյն յարդարելոյն, և քանի որք երանելի՝ Ա՛պարէն քաղաքս և պետութիս յօգուտ առյատալ մարդկան կանգնեցին, այլ առաժիւք զրահիզեղ արեան ժամանակագոյցն։ Ա՛չ օգուտ իսկ նոցա տեղեաւ և ժամանակաւ չափեալ. զի զինչ շահ արդեաւք, զի կացին Ա՛ներսէի և Ա՛ներսես և Ա՛ղբատիդը։ Ա՛ն ամ՛ անուանք մեծամեծք,

և յաղթուիլք՝ որ ընդ ժամանակս ժամանակս եղիցին զարմանալիք, և Թագաւորք և աշխարհակալք և ամ հրաշակերտք նոցա գործք և խորհուրդք վեպք, զարդիս ոչ ինչ են. ցնորք էին, և անցին. ծուխք, և պակասեցին։

Ա՛յլ գետղք արուեստից և գիտութեանց՝ յաւիտենից վաստակեցին, և յարգասիս երկոց և ձարտարութեանց նոցա արդ և մեք վայելեմք. ի հեռաստանէ զպէտս մեր պաշարեալ, և զամ դիւրութիւն կենցաղ պատրաստեցին մեզ, և զամ արարածս գործածեցին ի սպասաւորութեան պիտոյից մերոց, և զանարգասաւոր նիւթս ածին ի պիտանութեան։ Ա՛ենութիւնս ցանկալիս յանդնադոյզ երկրի և ի խորոց ջուրց ուսուցին վերբերել. և կարի առաւել մեծ՝ բայիս մեզ զգանձս ամ գիտութեաց, և հանին զմեզ ի բարձրագոյն հմտուխս կարևորագոյնս և վայելչականս մարդոյ։ Լ՛ուծ առ ձեռն և առաջի աչաց որ ինչ ի գեպ են բարգաւաճութեանէ մտաց, և բարուց ուղղութեանէ, և որ յարդարեն լաւ քաղաքացիս, աւագորեաք քաջ, և թագաւոր բարի։

Ա՛յս փոքր ի շատէ արգասիքն, զոր հայթայթեցին մեզ գիտիչք և կատարիչք արուեստից և գիտութեանց։ Ա՛յլ առ ի քաջ խելամուտ լինել մեծաց և կարևոր կենցաղոտութեացն, անցցուք մասք ի տղայոց ի աշխարհն ի գաւս տխմարութեանէ, յորում բնութիւնս մեր՝ դատակնիք քեաւ քըստմիք երեսաց ուտել զհաց՝ անօգնական և առանց գործեաց ստիպէր առ քաղցի գործել զերկիր, և առ պատսպարութեանէ հիւղս և յարկս ծածկութեանէ կազմել, և հանդերձս առ ի ցրտոյ և յանձրևաց պահպանութեանէ, և համառօտ ասացեալ՝ ձարտարել զամ պէտս կենցաղ։ Ա՛նանց աշխատութեանէ, քանի՛ հոգւ և վարանք ոչ առաջի կային նմա. այլ արդ զի այս ամ բարձան, ոչ բարւոք ի միտ առնումք թէ քանի՛ հնարհայարտ եմք ձարտարացն և վաստակաւորաց՝ որք նախ զիարձ առին զարուեստից, և կենցաղոգուտ տաժանաւոր գիւտիցն եղեն խուզարկուք։ Ա՛յոցս ձարտարութեանէ և վաստակոյք քնակեմք յանդորը և զգնումք, և քաղաքք և պարիսպք և տունք և տաձարք են մեզ։ Ա՛յոցս օգնականութեանէ վարեմք զերկիր, տունս կազմեմք, գործեմք բեհեզս և հանդեղս, և կոփեմք զպղինձ և զերկաթ։ Ա՛յս եթէ ի պիտանին և ի կարևորն և զախորժելին ի դէպ իցէ յաւելուլ, նոքա ուսուցին զնեաս մեր ի վրձին, ի գրոց, և ի քանդակ, և յամ գործի։ Ա՛յս պարգևք և կենցաղոգուտ գիւտիք հաստատունք յարակայք մնանցելոցդ, միշտ

անձեցականք, և յայմ ժամանակի առ ամ ազգս և առ իւրաքանչիւր ոք օգտակարք, և դարուց ի դարս ընդ աշխարհի տեւականք։ Օ ինչ հանգոյն այսմ քնաւ ամ աշխարհակալք գործեցին. այլ մեք ընդ նոսա յաձախ զարմանամք ընդ գիւցազունն արիւնահեղս, և դուն ու՞ր ետ զարուեստագիտացն յիշեալք զերախտիս։

Լաւ ի վեր ևս հանցուք զպարտութիւնսդ գոհալին և զփառս, ի տուիչն այնոցիկ, և որ միայն կարողն է տալ։ Օ այս չշմարտութեի՛ և հեթանոսք խոստովան են, և Իլիկերան վկայէ համարձակ՝ զի յայլ ընկալան մարդիկ որ ինչ զնոցա բարեկենդանութի՛ միախուռն պինդ ունին։ « Վ՛ասցէ, ասէ, ամ՝ մարդ՝ զի որ ինչ արտաքին դիւրութիւնքն են, և այն պարգև դիպն է »։ Համաձայնագոյն իմն և Պլիմիոս ի բնախօսել զՀրաշալն ախտաբոյժ զօրութեանց բուսոց և խոտոց իմաստասիրէ, զոր և ի բազում այլ յառաւելաչքով իրս յայտնել ոչ ինչ է տարագէպ. զի ասէ՝. « Ընչնորհակալութիւք և ապերախտութիւն այ են, որք մարդկան տան զպարծանսն։ Պայաքէն դէպք եւտուն գայթողութի՛ գիւտից, այլ դէպք ինքնին աստուած է. զի և սուլաՙ որպէս բնութի՛ն՝ զնծ է խմանալ »։

Օ՛ի զոր օրինակ՝ եթէ ոք ի գործածս ոսկւոյ և արծաթոյ երկաթոյ և պղնձոյ և արձէնոյ հայեցեալ և դարձեալ հայիցի յանարդ նիւթին նոցա՝ որ յայս երկրի ծածկեալ կայ, և զբնիկեզ նուրբ և բարակաման կամ զխոշորն իսկ և գնարամեծագոյն համեմատեսցէ ընդ վուշն և ընդ կանեփ, և զազգի ազգի ասուեացս ընդ կտուրս խաշին, և զչքնաղ գեղ մետաքսիից ընդ զազիր որդանն ապերեսութի՛, թոռտովանեսցի՝ թէ արդարև մարդ իւրովին հանճարոյն չէր բաւական հրաշալի գիւտիցն։ Պայաքէն, որպէս ասէ Պլինիոս, բազում իրայ գիւտք՝ բաղդին և դիպուածոյ թուէին լինել արդասիք. այլ ո՞չ ետեանիցէ, զի ամ՝ ի հանդէս շնորհակալութե՛ մերոյ զբարերարութե՛ն աքօղէ պատասխանօք. ընդ որում միոջ՝ ազատ ինչ նշուլիւք հատուցոյ լուսատուրեալ՝ տեսանէն աչերիւք ընձեռն բարերար, որ ընու զմեզ պարգևօքն։ Հայտնագոյն ևս խնամք այ երևին ի բազում գիւտս արդիս. զի որ

1 Ջորս եթէ՝ ի մարդկանէ հնարեալ համարեսցի ոք, ապաշնորհ դիպն պարգեայ գոանի... Ո՞ ընդ այն յերկուասցէ, զի ըստ գիտուածոյ գոյա, ... այլ գիտուածն, որ բազում ինչ՝ ի կենցաղս եգիտ, և ինքն ետ. զնոյն կրելով գանուն, որով նոյն ինքն մեզր և վարգապետ ամ իւրայ կոչի բնաւին։ Պլին։

ամենևին գիւբահշտաքէն Թուէն, ընդ այնչափ յաւելեալ ծածկեալ էին ի հանձարոյ և ի խուզարկուէ բազմաց պարապելոց ի վարժս և ի զարդացումն արուեստից, մինչև հաձեցաւ ՚ած բանալ զայս նոցա առ ի տեսանել զծածկեալսն։ Ո՛նդ որս ի դէպ ե Թուէլ և զդիւտ աղօրեայ, զլծաղացին և զհղոմաղացից, որոց կենցաղօգուտ գիւտք ոչ բազում ժամանակ է զի գտան, Հնոցն ի պղինձ քանդակագործելով, զիմդր ոչ խորհեցան զքանդակեալն տպաւորել ի Թղթի՝ և ի վայրկեան ժամանակի հանել ի գիր զբազմաժամանակեայ փորագրուէլն գրոցին։ Օ՛ի արուեստ տպագրուէ՛ն երեքարիւր ամք են՝ յորմէ հետէ գտաւ, և ոչ աւելի։ Օ՛նոյն է ասել և զփուշոյ հրազինացն, որ ոչն գոյր առ նախնին աշխարհակալօք, առ ի կարձել զերկարաժամանակեայ պաշարումն քաղաքաց։ Ո՛սեղն չիեալ ընդ խանդումանդ, և շրջադարձ յառանցս հաստատեալ ի տիւ՝ գործի բևեռացոյց կենցաղօգուտ յոյժ, եպիտ նոր աշխարհ և զազգս և զազինս կցորդէ ընդ միմեանս տուրևառիկ վաճառաց շահաչատութէ։ Ո՛րդ մարդիկ, որք զՅԱՄ զօրութիւնս խանդումանդին գիտէին, զիմդր կարևորագուն նին զայնչափ բազում ժամանակս չեղին խելամուտս։

Ո՛րք կիսոց ի գիւտիցն անշնարին դժուարութէն, որ անգուշակելիք գոլով՝ հասանակիցք են գոգոյես մարդկութէս, և կիսոցն առ ձեռն պատրաստ գիւրութէն, որ գրեթէ ամենեւին կալով՝ յետ դարուց բազմաց գտան, Տարկ է՝ որպէս ինձ Թուէ՝ խոստովանել զերկաքանչիւրն անօրինեալ ՝ա՛էն, որ անբաւ խմաստութէն և զօրութէ վարէ զտիեզերս։

Ո՛պաքէն ագիտաք եմք, եթէ ոչ բնաւիւրն՝ սակայն բազում խորհրդոց զանազան խնամոյն ՚ած ի յայտնել ըզգաղանիս բնութէ. այլ ոչ եթէ առ ոգիտութէ մերոյ խնամակալութէն նորա նուազ պաշտելի է։ Ո՛նչ ինչ ի խորհրդոց նորա ի գիւտս իրիք իրիք նշմարեալ, գնոյն և զայլոցն խրատիւք խմաստասիրել։ Ա՛յլոմբոս ի խնդիր նոր աշխարհայ՝ գիմեաց առ իշխանս, և Թուէլը յայս նոցա մոլել. զի յիմարութէ իսկ Թուէլը խորհուրդն։ Ո՛ՀԼ նա որպէս ի բնէ ունելով միտութէն յայն, յորդաբորբ անչինանելի առնչիւն ստիպէր՝ անընկճելի յԱՄ խափանոց և յԱՄ աղերսական յանդիմանուեց։ Ո՛րդ ո՛ զայն գուշն խորհուրդն ազդեաց ի նա, ո՛ զանցողդողդ հաստատութէն էա նմա, այլ ած՝ որ ի յատիենիցն ասմնանեաց բարոզել աւետարանի որդւոյ իւրոյ յայգս նորոյ

աչխարհին։ Վիւտ կողմնացոյց գործւոյն յայծողեաց ըզխորհուրդ նորա. զի ժամանակ մեծի իրացն ահմանեալ էր լինել, և վայրիկ մի կանխել կամ յապաղել չէր հնար։ Վասն իրի զայնպիսի ժամանակս ծածկեալ, ապա արագ յայծողէր մեծաւ արիւնհեղութեան։

Ո՞յսոսիկ զեկուցանել կարեւոր վարկայ բազմաց՝ որ զչիրս զայս յահն արկանիցեն, արդ այժմ եկից ի ձառն։ Վ գիրս երիս խօսեցայց զարուեստիս և զգեստուելեաց. յառաջնումն զերկրագործութիւն, զվաճառականութիւն, զՀարստատպետութիւն, զքանդակագործութիւնն, զնկարչութիւն և զերաժշտութիւն. յերկրորդումն զՀրահանգաց մարտի, և որ ինչ անկ են ի զօրաժողով, ի պահպանութիւն զօրաց, ի ձակատամարտ, և ի պաշարսումն քաղաքաց ընդ ծով և ընդ ցամաք. իսկ յերրորդումն, յոր զկայ առեղ մատենագրութիւս՝ առարտաբառնեալ զարուեստից և զգիտութեանց՝ որ պատկանաւորագոյն են հանճարոյ, զքերականութիւն, զբանաստեղծութիւն, զվիպասանութիւն, զՀարստարիսսութիւն և զիմաստասիրութիւն, և զմասանց նոցա։ Վ յլ աստուին խոստովանիմ՝ Հաւմարձակ, որպէս ի սկզբանէ և այսր, զի բուռն Հարկանեմ զձառից իրաց՝ որ բազում մասամբք անձանօթ են լինձ. վասն որոյ դարձեալ ներել մաղթեմ, զի որպէս միշտն՝ աղատօրէն ի կիր առիլ առ ի յայլոց զնպաստս, որ առաջիկայիցս ի գէպ գայցեն. զի առաւել և աստ կարօտ եմ օգնականութեանն։ Վայց թէպէտ և վտանգ առաջի կայ լինձ կորուսանելոյ զփառս ինքնագիր մատենագրի, Հրաժարեմ մնադիւթ ի փառացն՝ առ ի Հաձոյս և յօգուտ ընթեռնլեացն։ Վ՝ի որ խնդրեսցէ ասել ներհուն Հմուտն Հմուտելի, Հայելով ի վերնագիրս ձառիցս. զի ոչ դիտոց պատրաստեմ ուսուցին, այլ որ ինչ յարուեստս իւրաքանչիւր բազմութեանն ընթերցողաց պատշաձ է ի գիտութիւն։

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

ՑԱՂԱԳՍ ԵՐԿՐԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ

ՊՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

Յաղագս պէ՛տ վաղ ժամանակաց էր երկրագործութիւն. և կենցաղ-օգտութիւն նորա, և պէտ յոյժ ընծաբերքն առ հասին. և թէ ահաւոր կարծեր է յարքել պայն, և ընաս ընծ՝ ապակա առնելն։

Ի գլուխս արուեստից արժան համարիմ կարգել զերկրագործութիւն, որ հնութեամբն և կենցաղօգտութեամբ յաղթէ բնաւիցն։ Հաստակակից աշխարհի զսա՛ ի դէպ է ասել. զի անդ ուրեմն յեդեմական դրախտին ծնաւ այս արուեստս, միայնեւ Ադամ նորաստեղծեալ՝ զգանկալի Ծննդ. բ. 15։ զանձ անմեղութեան ունէր զկորստականն։ Օ՛ի եթ զնա՛ ած՝ ի դրախտին փափկութեամբ գործել զերկիր. ոչ ծանր և տաժանաւոր ձգելով ակօս, այլ դիւրին և ախորժական՝ առ՝ի զբօսանս և առ՝ի հոգւոյ նկատել՝ի բերս երկրի զնմաստութեամբ և զառաւտութեամբ արարչին։

Ադամ մեղաւ տապալեցաւ զկարգն, և ած զնովաւ ած զզատակնիք աղետիցն, քրտամբք երեսաց ուտել զհաց, և զգբօսանան գարձոյց՝ի պատուհաս, և եդ՝ի վերայ նո՛ր աշխատութեամբ խոտ. որում անփորձ մնայր, եթէ հա՛ նապազորդեր յանպիտութեան չարի։ Ադամ փոխանակ զի տպատամբեաց յած, և երկիր տունպանեալ և անասնատեալ հրամանաւ նորա՝ փուշ և տատասկ բուսոյց։ Պարտ էր այնուհետև քանի՛ հանել՝ի նմանէ զհարկն՝ որում անբժան եղև մարդ ապերախտութեան, և ամի ամի աշխատութեամբ առնել զնա պտղաբեր՝ի մանուկս՝ զոր յաղաչ ձրի և անձան մատուցաներ։ Ցնա՛ ինձ ցոյր վայր սկիզբն երկրագործութեան՝ ի վեր ելանէ. և զի որ պատուհասան տուաւ յած, նոյն գարձեալ մեծաւ գթութեամբ նորա եղև մայր և գայեակ ազգի մարդկան։ Օ՛ի սա արգարև ապրիւր է անկապուտ ընչից, և արժանայարգ մեծութեաց՝ որ ոչ՝ի կարծիս ևեթ մարդոյ ունկն գոյութեամբ, այլ բաւեն՝ի լիութեամբ կարևորացն և՝ի բարեկենդանութեամբ իսկ, և ունելոյք նոցին ոչ ինչ կարօտին օտար ազգաց, այլ նորա

ինքեանց էն կարօտք . և որ առատագոյն եկամուտքն էն պետութեի , և ընաւն զզակաստութի բնաւից այլոցն : Այսպա ուեսցին բովք ոսկեշանք և արծաթաշանք , և կորիցեն տեսակք նոցա , թաղեալ կացցէ մարգարիտ և գոհար ակն յանդունդս երկրի և ծովու , խափանեսցին երթևեկք վաճառաց ըստ աղգս շուրջ բնակեալս , և քնաւ ամ արուեստք՝ ի գեղ և ի յօրինուած ևեթ պիտանացուք՝ բարձրին . այլ արգասաւորութի երկրի լցցե զամի զտեղւ . նա տա՛ ես առատ զպետս հասարակաց , նա և զընակիչս իւր մնուա՛ ցե , և զվերամբարեկս իւր զգօրս :

Այսպա ուրեմն ոչ է զարմանալի՝ զի երկրագործուե՛ն առ Հինն մեծարեալ պատուեր , այլ զարմանք այն իակ էն՝ զի չպատուի այժմ , և զի կարևորագոյնն յարուեստից և անհրաժեշտն արհամարհի : Ա՛ ան որոյ հանձարեղք ի Թագաւորաց և հազարապետք իմաստունք , որպես առացաւ ի պատմութեն , խնամ մեծ կալան ի զարգացումն երկրագործուե՛ն՝ ձեռն տալով և խրախոյս : Հայասորեատան և ի Պարսս նախարարքը՝ որոց երկիր քաջ մշակեալ էր՝ վարձս ի Թագաւորէն ընդունէին , իսկ որոց իսպառն էր՝ պատուհաս : Այսմ մի յիմնամուդոյն Թագաւորաց առաջնոց , որ քաջ գիտաց զպարտս իշխանութե՛ն և ելից անթերելի , լարաբաժին արարեալ զամ սահմանս Հռոմայ՝ առնոյր համարս խոտաս յերկրագործացն . կոչէր առաջի իւր զժիրս , գովէր զնոսա և խրախուսէր , և զՀեղգս կշտամբէր : Կալուածք անդոյ , ասէ վիպագիրն , համարէին յայնժամ քան զամ մեծութե՛ս արգար և օրինաւոր , և զէր ի վերոյ քան զշահ պատերազմաց՝ որ կարձառեք են : Այնկոս , որ չորրորդ Թագաւոր եկաց ի Հռոմ , նախանձաւոր եղեալ առաքինութե՛ն Այսմայ՝ նախ զերկիւղածութի՛ն ի դից և զկրօնասիրութի՛ն , և ապա զնշանութի՛ն և զՀովուութի՛ն հրամայէր ժողովրդեան , որ կարձառեք են : Այս նախանձ ընդերկար տեւեաց առ Հռոմայեցիս . և մինչև ի ժամանակս յետինս զՀեղգս յանդիմանեալ կշտամբեին համարակալք [1] : Օ՛ի ուսեալ գիտեին յանսխալ փորձոյ՝ թէ երկրագործուե՛ն , և զարման խաշանց՝ որ կից է նմին և նորին մնան , են աշխարհի աղբիւրք գանձուց և առատութե՛ն անսպառք և աներկիւնք : Երկրագործուե՛ն ոչ ուրեք որպես առ եգիպտացիս յարգեցաւ , զի էր առաջնորդութե՛ն աշխարհին նոցա և քաղաքավա-

Դտ. ուէ. հաթս. հմ. ք. 135. ֆ. 177.

1 Ա՛ն՛ժշակուե՛ անդոյ կշտամբելի ի համարակալից նախատինք էին : Պլ՛ի. ժբ. ա :

բանէ կարևոր մնան. և աշխարհ քան զնոցայն բնակա-
ւէտ Ճոխ և հզօր ոչ եղև։ Օ՚ի զօրութի՛ն աշխարհի ոչ
յընդարձակութեան սահմանացն է, այլ՚ի բազմութեան
բնակչացն և՚ի կենցաղազուտ վաստակոցս։ Այժ զար-
մանք են, զի անձուկ սահման երկրին աւետաց զիարդ
զայն անթիւ բազմութի՛ն բնակչաց լինել՝ բերեալ տա-
ճար, բայց եթէ երկրին քաջ մշակութի՛ն։

Որ ինչ զՃոխութի՛ն քաղաքաց բազմաց Սիկիլիոյ, և
մանաւանդ զանբաւ գանձուցն Սիբակուսայ, զՀոյակապ
շինուածոց նորա, զամենակալ զՀզօր նաւատորմացն,
և գյաճախագունդ բանակացն որ ինչ պատմին, չհաւա-
տալի թուէր, եթէ ոչ միաբան վկայէին ամ՚ նախնի մա-
տենագիրք։ Բ՚զդ ուստի՞ զայնչափ զանհեթեթ ծախսն
հայթայթէր Սիկիլիա, եթէ ոչ անդստին յերկրին՝ զար-
մանալի Հարստար մշակութի՛ն։ Օ՚ մշակականին փայ՛ն նա-
ցա բարւոք՚ի միտ առնումք՚ի ինամոյն, որով Հերոն
երկրորդ՝ մի՚ի հզօր Թագաւորաց Սիրակուսայ՝ արար
զայնմանէ գիրս, յորում՝ հանձարեղ խրատս և օրէնս
դեղաղնացս՝ պահել և յաւելուլ զարգասաւորութե՛ն
երկրի ասանդէր։

Ո՛չ ոչ Հերոն միայն՝, այլ և այլք՚ի Թագաւորաց ոչ
սակաւք Համաքերեցան ազնուականութե՛ն և իշխանութե՛ն իւ-
րեանց՝ աւանդել յետնոց զօրէնս մշակութե՛ն, քանզ իւելա-
մուտ լեալ պիտանութե՛ն և սքանչանաց նորա. որպէս Ա՛ռ-
տաղոս Փիլոմետոր Թագաւոր պերգամացւոց, և Ա՛ռքե-
զայոս արքայ կապադովկացւոց։ Ել զարմանամ զի Պղա-
տոն, Վ՚Արենոփոն, Ա՛րիստոտէլ և այլք յիմաստասիրաց
զառաջնորդուէ Ճառագրեալ՝ ոչ զանց արարին զնոսայս,
որ նորին կարևոր մնան է. այլ ո՛՚ի կարգս նոցա կարծեր
զՄ՚ոգոն զօրավար կարքեդոնացւոց։ Ա՛րև ի բազում՝ Հզօր-
սիւ գրեալ նորա զայնմանէ. զի յառնուալ կարքեդոնի՝
դտան գիրք նորա քանևևուլ մատեանք, և պատուե-
ցան. զի հրաման էտ ծերակոյտն յեղուլ զայս՚ի լատին
բարբառ, և Մ՚իլտոս մի յաւագաց ատենակալացն յանձն
էառ Թարգմանել։ Ել աղագոյն և կասխոսի Վ՚իտրուէսյ
ուտիկեցւոյ՚ի կարքեդոնացի բարբառոյ՚ի յոյն փոխեալ
էր զայն։

Վ. ԳԵՂ. ա. ա։

Վ աղագոյն Կատոն Հանդարակալ զնշանակէ գիրսն էտ։
Օ՚ի չև և յայնժամ զեղծեալ էր Հռոմ, և սէր նախնի

՝ Փոյթ մեծ եղև և այլոց աղագս զնշանակութե՛ն օրինադրել։ Պլին. ԺԸ. Գ։

պարզուԼԷն չև. զի՛ջեալ ՚ի սպառ. զի դեռ և բերկրու-
թի՛ւ և զարմացմամբ լիշէին զաւուրսն՝ [1] յորս աւագանին
գրեթէ զամ՛ ժամանակս ՚ի գաւառս բնակեր, զի ևնքնին
զիւրաքանչիւր երկիր գործէին՝ առանց ցանկանալոյ ա-
գահուԼթի՛ւ և անիրաւուԼթի՛ւ օտար անգոյց, և զի բաղուձ-
մի՛ւ ՚ի մանՀ և յարօրյ ՚ի բդեչխուԼթի՛ւ և յիշխանապետու-
Լթի՛ւ կոչեցեալ լինէին ՚ի բարեհնչման աւուրսն, ասէ Պլի-
նիոս [2], երկիր պանծացեալ՝ մշակելով յաշխարհակալ և
՚ի յաղթող բազկաց, Թուէր Ձգնել յառաւտ պտղաբե-
րուԼթի՛ւ իւմ՝ զի նոքա արք զարմանալիք, միապէս քաջք
էին ՚ի զէն և յարօր, ՚ի հերկել զերկիր և յաշխարհա-
կալել, և մտադիւրագոյն ժրուԼթի՛ւ քաջ արդասաւոր ղնաս-
տական առնէին։

Ի պաՀքին և ՚ի փորձոյ վկայեալ՝ այր ազնուական և
Հանճարեղ ազգագոյն խեչամտագոյն և Հաստատագոյն
է յարուեստս, և ախորժակաւ էս գործէ, և առաւել
ՀնարագիտուԼթի՛ւ, և բազում ՚ինչ խուզարկուԼթի՛ւ և փոր-
ձով գտանէ գիւտս. իսկ գաՀկիին կայ և ՚ինոյ Ծառայա-
բար յատեան և ՚ի նախկին կրԹուԼթին։ Ոչ ինչ ընդոս-
տուգեալ զվիտս նորա, և ոչ իւիք քան զսովորականն զգօ-
նանայ Հարտարել. յետ բազմՀոգով ամաց աչխատուԼթե՛ւ
նոյն իսկ է, և ոչ քնաւ զարգանայ յարուեստն։

Աղբա արք աւագք ոչ վասն այլ իւիք գրեցին զերկրա-
գործուԼթի՛ւ, բայց զի կարևորուԼթե՛ւ նորա խելամուտ ե-
ղեն, բազմաց ՚ի նոցանէ և զփորձ առեալ արուեստին։
Ցայտ է ամենեցուն՝ Թէ քանի՛ սիրելի էին Կատոնի հե-
նաԿան կեանք, և զիարդ մտադիւրուԼթի՛ւ կրԹեցաւ յայն,
յորդորեալ մանաւանդ ՚ի նահանջ Կլուբիոսի աւագ Հռո-
մայեցւոյ, որոյ երկոյս յաղԹանակեալ էր. զի էին կա-
լուածք նորա մերձ ՚ի վիՃակս Կատոնի, և անդր երԹայր
ստէպ Կատոն և շրջէր։ [3] Լու Հայեցեալ

Պլուտ. ՚ի
Կատոն. 337։

1 ՚Ի վաղ ժամանակս յորօրյ բերկրեր ին գոգդես պահպանող
՚ի բդեչխուԼթի՛ւ կոչէին։... Լու արք խոտովն և յաղԹող արօրագոր-
առաքեցան, գոն զՂՏեղեաս՝ զի զի Կամ նովին քաՀուԼթի՛ւ սերմա-
սերմաներ իւրովի։... Օ՜իւրաքան- նէին՝ որով պատերազմէին, կամ
չիւր անգս քաջ մշակէին, օտարըն նովին ժրուԼթի՛ւ գործէին զերկիր՝
անդրց ոչ նախանձելակէին։ Ոսոմ. Ե։ որով Հակառակ յարդարէին, և կամ
2 Լու ին քաՀաքերք էին. զի գո- զի արգոյ ձեռաց բարւոք յաջողէ
բաւարարչն ձեռօք մշակեալ լինէին ամ, զի ժրագոյնք իսկ էն։ Պլին.
յայնժամ անգաստանաք, և երկիր ժը։ Ֆ։

3 Ըզգա, ըզկամիլ, և ըզթագկաներ զաՀագանն ՚ի մարտ
Եւ ըզկուբիոս, կեանք անխոչ, արտակ և Հայրենին ասա։
Ասէ։ Պատրի. ա. ֆէ. հւ։

փոքրիկ և՝ ի վարկաբաղձ անակն, զարմանայր ընդ այն մեծ՝ որ վեհ քան զամ հառմայեցիսն էր, և նուաճող ազգաց գաղ գոռ պատերազմողաց, որ ջՊիւռոս հալածեաց յԻտալիոյ, և մնակեր զաճռ փոքր, և յետ բազում պնչափ յաղթանակացն՝ բնակեր ի գծուծ տան. և զայն և այ ծեալ գմուռ՝ զի անդր եկիս առ նա հրեշտակք սահմանեցին՝ , մինչ առ հրովն նստեր յեփոյս ընդոյն, և մատուցին նմա գանձս բազումս. իսկ նա հանդարտով էտ պատասխանի՝ թէ չեն կարօտ ոսկւոյ, որ սովին անպատճառ կերակրութեամբ չատանան. և թէ ցանկալի է ինձ յաղթել ունևորաց ոսկւոյ, քան ունել զայն։ Ո՛չ այսոսիկ գմուռ ածելով գառնայր Կատոն յԻտալիս. և գարձեալ այց առնէր տան իւրոյ և անդոց և սերկաց և ամ ծախուց, և զաւելորդսն կարձեր, և յաւելոյր յաշխատիրութիւն. և անդստին՝ ի մանկութէ զարմանալի էր ծանօթիցն։ Վաղերեայ Փլակիոսի, որ էր մի յառաջնականագունիցն և՝ ի տղերագունից Հռոմայեցւոց, էին անդաստանք կից յարտորայս Կատոնի. և տորուքքն պատմէին ստէպ զկնի ցաղ դրացւոյն և զվաստակ նորա յանդս. զի ընդ առաւօտս երթայր շուրջ յաւանս՝ ի փաստաբանութէն և՝ ի ջատագովուէն յԻրէն ազատանելոյն, և գառնայր յանդ իւր. և՝ ի ձմերային գծուծ գրգռեկաս, իսկ յամարայնի մերկ գոգեաս ընդ ծառայս իւր վաստակեր. և ապա բազմեալ ընդ նոսա՝ ի սեղան՝ գնոյն հաց ձաշակեր ընդ նոսա, և գնոյն բաժակ ըմպէր [2]։ Ի դրդ տես ինձ քանի սիրողք էին նախնին հռոմայեցիք անպաճոյճ պարզութէն և աղքատութէն և ձեռագործի։ Ո՛ւարձալի է ինձ յայժ ընթեռնուլ՝ ի գիրս Վարրոնի. Ե. Ֆ. Ե: Ա՛ր որոնի զՀանձարեղ և զխնաստուն կըշտամբանսն, զոր ունի՝ ի ծերակուտին Հռոմայ առնէ Ի՛րպիոսի Կղոդեայ վասն հոյակապ ամարաստան ապարանիցն, Համեմատեալ զայն ընդ աղքատին կալուածն՝ յորում կայրն. ասէ. Ոչն աստ պատկերք և անդրիք, ոչ որմք առաղձագործք հատուածոյք, և ոչ յարիք առխտակամած գրուագեալք. այլ որ ինչ երկրագործութէ՝ ի դէպ էն, և այգւոյ մշակութէ, և գարմանոյ անգէտոյ։

1 Կասերիոսի, մինչ առ հրովն նստեր, կշիռ մեծ ոսկւոյ սահմանեցին զմատուցանել՝ մերժեցան՝ ի նմանէ. զի ասէր. Ոչ զժառանգութէն ոսկւոյ՝ այլ իշխել ժառանգողացն գայն, պարծանս համարիմ։ Ո՛չ այսոսիկ Կիւիւերն՝ ի գիրսն Տերոնէ ասացեալ՝ զոր ինչ ի ծերութեան՝ ի նմանէ՝

Ա՛ռ քեզ՝ ամ ինչ ոսկեհուռ և արծաթափայլ և կձեայք են. ոչ անդաստանք և ոչ այգեստանք ի մշակութիւն, ոչ արջառ և ոչ խաշն. ոչ խոտ ի մարագի, ոչ կուրք ի հնձանս, և ոչ հունձք ի շտեմարանս. արդ իսկ գնա լուսաց, կամ նմանիցի հայրենասիրդ և պաակնեայ։

Ի մտանել այսր զերկիրս ի Հռոմ, չմարթեր այնուհետև որպէս յառաջն մշակել անդուդ, և զնոյն պատզաբերել[1]։ Ո՛ զինչ ի տորհաց և յանարգ վարձանացն, որք բռնի գործէին զերկիրք, պարտ էր աչն ունել։ Ո՛ այս վիխակ մեծ և հակառակ հասարակաց մտաց ևպերին ամենեքին՝ որք ի յետին ժամանակս մտանեցագրեցին զայսմանէ առ հռոմայեցիս։ Ո՛ ի առ բարւոք մխալ կուշտի երկրի՝ հարկ է ախորժելով և մտագիւրութիւն զնովին գալ, և առ այս՝ հարկ է ունել անտի զօգուտ և զշահ։

Այսպ առ ի յարգել զամ երկիրք տէրութեան, որ պիտանի իսկ է քան զսահմանն ընդարձակել, կարևոր է բաշխել ի տանուտեարս՝ որ շուրջ ի գեղս և յաւանս բնակեն՝ վիճակս իւրաքանչիւր, զի մտագիւրագոյն զիւրն զայն զգանկալի երկիրն մշակեսցէ. զի ընտանեացն փոյթ լիցի զամսանել, և սիրեսցեն զայն, և կացցեն անդ, և մի կարասցեն մեկնել յերկրէն։ Իսկ վարձկանք՝ զի ոչ զիւրեանցն վարեն զերկիրք՝ թերահոգք առնեն, և ամայ վաստակեն։ Պարտ է տանուտեարք[2] որոց կալւածք իցեն՝ մտագիւրագոյն զմշակութի՛ն անդուդն թողուլ՝ ի ձեռս միոյ ազգատոհմի, որպէ՛ ի հօրէ յաջորդել, զի յոյժ առաւել կալցին ոգիք նոցա ընդ երկրին. և որով իւրաքանչիւրոցն օգուտ գործէ, նոցին և աշխարհին օգուտ է։

Ա՛յլ յորժամ երկրագործն կամ վարձկան ձաբտաւրութիւք իւրով և մտագիւրութիւք յաւելցու զչահս, որ տեղացն իսկ է յօգուտ, չէ արժան՝ ասէ Պիկերոն՝[3] ըստ նմին չափոյ յաւելուլ զսակս, այլ ըստ արգասաւորութեան

[1] Ասէր այժմ ոտք պարտեալք, ձեռք գառապարտեալք, և ձագեալք գործելոք զնոյն անգամս ամեն վարեն։ . . . Եւ զարմանաքէ զի ոչ զնոյն պատզաբերութի՛ն գործեն սարուկքդ՝ որ ինչ զօրավարքն գործեն։ Պլն. Ժէ. Գ։

[2] Լուայ ի Պաւկիսոսէ Վարռոնէայ, զի ասէր քաջաբերս լինել զանգս տանուտեառն՝ որոյ իցեն մշակք ընկիք, որպես ընդոմինք՝ ի վիճակս հայրենիս, և ի խանձարրոյ ընտանեցելոք։ Կ։ Ս. ա. Է։

[3] Ջսակ երկրագործին, ոչ ըստ այլ մեծութեանն՝ եթէ իցէն նմա՛ պարտ է յաւելուլ, այլ ըստ չափ և ըստ զօրութի՛ն երկրագործութեանն՝ որչափ ձեռնհաս է և գրէ. և որչափ ինչ գործել կարիցէ կամ պարտիցէ։ Կիւ. ի Վէր. յոգ. ՃՀ։ Տպ։

երկրին՝ զոր գործէ, և որ ինչ ըստ արդար չափոյ կշռի-
չին սակ և վարձք։ Ո՛չ ծանրացուցանել և յաւելուլ
բեռն ի վերայ քաջ վաստակաւորացդ՝ այնպէս է, որպէս
պատուհասել և խափանել զձարտարութիւն զոր ամ բար-
գաւաճեալ ազինք պարտ համարեցան խրախուսել պար-
գևօք և նախանձու։

Հանդերձ այլովքն և այս պատճառք են անպտղութեան
երկրի, զի մշակութեանն չհամարի յարուեստ ուսանելն օրի-
նօք և կարգաք և խելամուտիւթ. այլ ամ ոք ըստ մտի և
ըստ սովորութեանն գործէ, ոչ ոք ձարտարամտէ, ոչ ոք խու-
զարիկ և յաւելուլ օրէնս փորձիւն ։ Լ՚ուզդ խորհեին Կ՚ուսմ. ա. ։։
հինք. զի նոցա երեք ինչ կարևոր թուէր առ քաջ երկրա-
գործութիւն ։ Ա՛յս՝ յօժարութեանն, զի պարտ է սիրով և
մտադիւրութեամբ և բերկրութեամբ որպէս առ ի զբօսանս գոր-
ծել զերկիրս ։ Ա՛րկորդ՝ բաւականութեանն առ ի ծախս կա-
լևորս ի պարարտութեան երկրին, ի հերկ, և որ ինչ յար-
գասաւորութեան նորա պէտ են. յորմէ բազումք նեղ
գտանին ։ Ա՛յս երրորդ՝ գիտութեանն քաջահմտատ ամ օրի-
նաց մշակութեանն, զի առանց այսր՝ առաջինքն անպիտանք
են. և ոչ անպիտանք միայն, այլ և յոյժ վնասակարք տա-
նուտեառանն, և պատճառք տրտմութեանն, ի տեսանելն զի
արգիւնք ոչ հաւասարեն ծախուցն և յուսոյն. և ընդ՚ը-
նդ, զի առանց գիտութեանն և անխտիր ծախեցաւն ։ Յայսոսիկ
ի գեպ է յաւելուլ և չորրորդ իմն, զոր և նախնիքն ոչ
անյիշատակ առնեն. զփորձն ասեմ, որ յամ արուեստս
իշխն գեր ի վերոյ քան զամ օրէնս, և ուսուցանէ զվրի-
պակս ևս յօգուտ արկանել. զի բազում այն է՝ որ սխա-
լանաք յայոցի հմտութեանն [2]։

Յայժ առաւել քան այժմ արգոյ էր առ նախնիս երկ-
րագործութեան. և վկայէ բազմութեանն և ազնուականութեան
մատենագրողացն զայնմանէ ։ Ա՝ արբան մատենագիրս յի-
սուս ի Յունաց ևեթ յիշատակէ. և ինքն իսկ գրեաց,
և յետ նորա Կ՚ուլումէ ։ Լրեթբեն սոքա ի Հ՚աստնաց,
Կատոն և Ա՝ արբան և Կ՚ուլումէ, կարի ձշդրտիւ զամ
մասանց արուեստին ճառէցին. և ոչ զուր և ընդունայն
լեցի համեմատել զօրէնս և զկրաճանգս առանդեալս ի
նոցանէ ընդ այժմու մշակութեանն։

1 Պարսիք զայրոյն ի կիր ա- վրիպակք ոչ ուսուցանիցեն. զի
ռեալ, և այլազգ ինչ մեզին յաւե- ի ձախուձէ ուրուք սխալանաքն՝
լուլ ի փորձ։ Վեր՚ըն. ա. ձբ։ զգուշացայ ի վրիպակէն, և զա-
2 Փորձ և կրճռութեամբ իշխեն յա- րուեստին ճանապարհն լուսաւորեա-
րուեստս. և չիք գիտութեամբ յոր ցէ հրաշանգ ։ Կ՚ուսմ. անդ։

Կոլոսէլ, որ առ Տիբերիս եկաց, Հարտասր և ապետաս. ա. յ–ԼԲ.
լի ողջովք աւազէ վասն արհամարհելոյ յայնժամ սուբ
նեցունց զերկրագործուելն, և ոչ պիտոյ համարելոյ հրա
հանգս ի գործ արուեստին : Ցեսուէ, ասէ, ի Հռոմ
գալոցս իմաստասիրուելն, Հարտաբասուելն, երկրա
չափուելն և երաժշտուելն . և մեծ ևս զարմանք՝ խա
համեքս ախորժարարս գրգռելյս որկորստուելն, և յօրի
նելս վարպից՝ որ զդանգուրն գործեն . իսկ գալոց մեակա
կանին ոչ ուրեք : Սակայն զամենեքեանս զնոքօք մար
թեր զանց առնել՝ , զի առանց մնոտի արուեստիցդ եկաց
Հռոմ ի պայծառուելն՝ ժամանակս բազում . իսկ զեր
կրագործուելն զանց առնել չէ հնար , զի նուաճ իսկ
կեամբ :

Վարձեալ և իւ վայելչագոյն և արդարագոյն ժառանգ
գուելիքն պահիցին և յաւելցին : Պատերազմեալ . մեծ
բելով զկապուտա ներկեալ արեամբ մարդկան ,
և ի ամանակութեն զբիւրաւորս հասուցանելով : Իսկ վա
ճառականութեամբն . տարաշխարհիկ լեալ , մատնեալ ի
վտանգ մրմնեալ ալեաց և հողմոց , և սահեալ նժդեհու
թեն յերկիր անծանօթ առ ի շահ : Լայն Թերևս սեղա
նատորութեամբն [2] և փոխատուութեն , որ ատելի և ինա
սակաբք են՝ որոց օգնելն իսկ Թուին : Լաւ պարտ իցէ ինչ
համեմատել ընդ սոսա զիմաստուն և զամենի վաստակս
երկրագործուեն , զոր խանդարումն ևեթ բարուց էդ աբ
համարհ , և արհամարհութեն ամուլ և անբեր : Վասն
բազմոց թէ այժմու անպտղութեն երկրի՝ սակաւաբեր
յոյժ քան զառաջին ժամանակս՝ իսկ յանհարթութեն
օդոց և եղանակաց , կամ ի հողոյն իսկ այլայլմանէ , որ
ի բազում ժամանակաց անդադար ի վար արկանելով
անօսրեալ և ազազեալ՝ ոչ ևս նուիրն զօրութեն և առա
տութն պտղաբերիցէ : Լայս ոչ Հնմարտիւ կարծի . զի
որում արարիչն մնանջենաւոր ետ զարդասաւորութեն ,
ոչ ի դէպ է նմա զառնալ յամութեն՝ իբր ախտիւ հի
ւանդութեն . և որ ի տեառնէն զիծակերպ զանձերսա
նալն մանկութեն ընկալաւ , որով կոչեցաւն իսկ մայր
հասարակաց՝ զի ծնաւ և ծնանի հանապազ զէքս ամ՝
զնմանել չէք կասկածել թէ զառամիցի և ձերանայցէ
հանգոյն մարդոյ : Լէ յանհարթութեն օդոց , և ոչ ի

1 Լ՚առանց մնոտի արուեստիցդ... եկեն և լիցին քաղաքք ի բարե-
կենդանութեն . այլ առանց երկրա-
գործուէ չէ հնար մարդկան կեալ
և մնանել , այն յայտ է ամենեցուն :
2 Մի թէ փոխատուութեն ,
առեալ և որոց օգնելն Թուի :

բազմամեայ աշխատութեէն եկիւրս մեր անբեր կ՚ելլ առ հեղգութեէ մերոյ, ի մերմ թերութենէս։ Ընձանոյ մեղ գիւղաք, զի ի ձեռս սորիայ լքանեսք զանգս՝ զոր առ նախնեօք մերովք ամուսնականացոյցք մշակին։

Այսի հանձարաբար խնամատարիւք զայս կոլուածել, և փորձ իրացն իսկ վկայէ։ Օ ի ահա, հանդերձ այլովքն, և Վրաստան եր եկիւրք բերրն և արգաստաւոր ի ժառանգել զայն իսպառնալացոյց՝ յետ բնակելոյ մեզ քանանացւոյն զամն առելի քան զեօթեն հարիւր։ և ամբ իբր հազար ի վերայ անցին մինչև ցգերութենէն բաբելացւոց, և յետ այնօրիկ իսկ ի նմին արգաստաւորութենէն կայր առանց ձերութենէ և հիւծութենէ. իսկ զի յետ բազում ժամանակաց գրեթէ յամրութենէ ասի դարձեալ, ապա քաջ իմաստասիրէ կոլուածել՝ զի ոչ եթէ՝ երկիրն ձերացեալ և պատկառեալ է ի զօրութենէ, այլ զի ամայի թողեալ է և խոպանացեալ։ Այսպէս և քաջ արգասաւորութենէ տեղեաց տեղեաց, որ վերջ ի վայր յիշին ի վերոյ, եր ի ջանից տեղանցն ի մշակութենէ երկրի և այգեաց և ի դամման անգէտց, զորոց ժամ է ասել կարճառօտիւ։

ՊՐԼԿ ԵՐԿՐՕՐԴ

Հ՚ձաղափս մշակութենէ երկրէ, և ինչ ինչ յաշխարհսդ ի վաղ ժամանակս առաջաւորիցն ցորենոյ եղջն անուանիք։

Օ՚չառաս մշակութենէ երկրի ի կարևորագոյնն ամենից մանր՝ յարդիւնս ցորենոյ։ Այսն աշխարհիս Համշէնական առ առաւելեալ ցորենոյ՝ Ճպտակիա, Սարդինիա, Սիկիլիա, Եգիպտոս, և Պիբիկէ։

Ինչ զանգիա ևեթ քաղաք Ճրտակիոյ ամի ամի տայր աշենացւոց քառասուն բիւր կեղեւ ցորենոյ. որպէս վկայէ Վեմոսթենէս։ Այլ ունէր կեղեւն գրեթս վեց, և յաւուրս նորա վաճառէր հնգից դրամանիշոց։ Ամենգերձ այսոքս, և այլոց քաղաքաց բազմաց և աշխարհաց մատակարար Ճրտակիա ցորեան. արդ տես ինձ քանի բերրի հարկ էր նմա լինել։

Պլնիոս. ընդ. դեմ Լիդ. հկն. ի փոր. 9կն.

Կատոն [2] համարակալէ, այն որ վասն գործուածէն ի-

1 Ըստ ոսրեն ոչ ի պարտ. սեղոյ՝ որպէս ոմանց թուեցաւ, և ոչ ի ձերութենէ, այլ առ հեղգութեէ մերոյ ձգելոյ պաղաքերէն անգղ։ Կոլուած. բ. է։

2 Կատոն խնամատարն շահմանաց աշխարհիս կոչեաց, և գայեակ ժողովրդեան Հռոմայ Ճիկիլիա...

մաստուն անուանեցաւ, ոչ վայրապար կոչէ զՄիկիելիա շաւեմարան և մայր և գլխակ Հռոմայ։ Օ՛ի անտի եբ- Թայր յառաջագոյն՝ի Հռոմ գրեթէ ամ ցորեան՝ի կե- րակուր ժողովրդեան և զօրացն։ Ա՛յլ և՝ի Ասբդինիոյ աճէր անդր ցորեան բազում, որպէս ցուցանի Խիտոս։

Ձկիք որ որ ոչ գիտիցէ գառատ պտղաբերութեան ցորե- նոյ երկրին եգիպտացւոց՝ շահեկանութիւն Ալեքսանդրիոյ, որ մշակեալք ողորեալ պարարտացուցանէ զնա՝։ Ո՛չ ինչ Ստրաբ. ժ. տուս՝ի կացուցանել զաշխարհն մարդ Հռոմայ, Հոգ և յոգ. Ե. համ. խնամ կալաւ զձորոյ և զջրառաջելոյ բարերար գետոյն՝ որ յանիծեալ առնելոյ Թագաւորացն եգիպտացւոց խը- ցեալ ելին սկաս, և ետ պեղել զայն զօրացն։ Ա՛յսոքիւ ամի ամի գայր՝ի Հռոմ երկու հազար բեռ գրիս ցորենոյ, և առանց այնր հասանէր վտանգ սովոյ. որպէս եղեւն իսկ առ Օգոստեաս։ Օ՛ի ոչ միայ ցորեան՝ի քաղաքին աւելի քան զերկիր աւուրց՝ի պարէն ժողովրդեանն. և կայսրն առ յոյժ գԹուլենն եդ՝ի մտի՝ զեղ առնուլ անձամբ և մեռանել, եթէ ոչ նաւատորին ամբարաբեր յառաջ քան զերբս աւուրն հասցէ։ Որ և եհաս՝ի գէպ ժամանակի՝ի փրկութիւն ժողովրդեանն և Թագաւորին։ Ա՛չ գիմանատուն զզուշութիւն Հռոմայեցւոց առ՝ի պահել՝ի վտանգին, ասասցուք ընդ հուպ։

Ել ինչ նաւագ քան զԱլեքսանդրիոյ պտղաբերքն Ալբիկէ- գի անդ՝ի մի՝ի գաւառաց՝ գրիս ցորենոյ բերեալ հարիւր և չիսուն, և հատ ցորենոյ մինչև հասկս չորեքհարիւր, որպէս գրեն առ Օգոստոս և առ Ներոն կուսակալք աշխարհին՝ի նոցանէ կացեալք. այլ այս ոչ յաձախ պա- տահէր, որպէս Թուի՝ Ալեքսանդրիա ընդ Պելուսիոն գրող այսո- ցիկ՝ վկայէ, զի՝ի Խեավաիա և Աեգիպտոս ցորենահասան բերեր սովորաբար հարիւր հասկս. և անդ՝ի գէպ տեղ- ւոջ զլերնախնամ տեսչութեան տայ նկատել, զի չիամ բուսոց զատածորն մարդկան և զկարևորագոյնն հոգա- ցաւ բեղնաւորագոյն պատրաստել՝ ի՝ Հռոմ, որպէս ասացի, ամ ցորեանն՝ի կերակուր՝ի Ալեքսիոյ և՝ի Ասբդինիոյ ածէր յառաջագոյն. այլ՝ի նուաձել Հռո- մայեցւոց զԱլբեդոն և զԱղեքսանդրիա, լիագոյն շահ- մարտիք եղեն նոցա Ալբիկէ և Աեգիպտոս, Ա՛չ գայիոս ամ չամ առօրիւք նաւաց ակաղձեալք ցորենոյ՝ի կե-

Ալեքսանդրիա պէտք մեր՝ի Սիկիլիոյ ընդունի, որպէս եթէ բերք երկրին ոչ վան բնակչացն ձնանէին, այլ՝ի տուն մեր մնային։ Կիւիւռ. Գ Վերրե. Գ. Է։

Աղեք վկայող որպէս մշակ աշ- խարհին է։ Պլին։

բանալը տիւզերական Ժողովրդեան։ Ան՝ ի նուազել միայն հնձոց ի լուսեղի բաւականին, միւսն զեղերին ընայր պարունից մայրաթաղաքին տիեզերաց։ Ասոն որոյ և

Լխ. լծ. ճ. Լծ. կբ. խգ. ղ. յայժ դիւբագին էր ցորեան ի Հռոմ, մինչև գրիւ ցորեան նոյ վաճառէր երբեմն երկուց դահեկաց կամ փողոց։ Օրովիդ Պբերկիեայ՝ երկիր արգասաւոր ի բերս ցորենոյ՝ էր մասն փարթամ Աճուղեցին Կաբբեդովկի։ Եպտիս միայն քաղաք՝ բնակեալ յատաղուսն փորք՝ Հարկէր նմա օր լսոտ օրէ մէն մի տաղանդ. և ի պատերազմին փիլիպպեայ՝ հրեշտակ կարգեցուցաց Տիրիւ բիւր գրիւ ցորենոյ, և յիսուն բիւր գարւոյ Տասուցին յօգնուէ Հռոմայեցւոց. Նոյնպէս և հրեշտակք Աստինեայ։ Ոչոյն և ի Կոստանդնուպոլիս՝ յետ փոխելոյ անգր ա Թոռոյ ինքնակալութեին՝ զարմանալի կարգ էր, որպես ի Հռոմ, Տայնպէսելոյ անբաւ բազմութեի բնակչացն պա-

Ա։ւբա. ք. ծ։ բէնս։ Օ ի ինքնակալն Կոստանդնի տայր օր լսոտ օրէ բաշխել Ժողովրդեան երբև ուզ բիւր գրիւ ցորենոյ՝ որ դարձ Աղեքսանդրիոյ, պարէնս վաճառուն և չորից բիւրոց ոմանց. զի գրիւն Հռոմէական ուղիղ ոմանց առ-

Եզիա. ի Սուէր։ օրեայ պարէն էր։ Ի մեռանել Աեւերոսի Աեպտիմեայ ինքնակալի՝ էին յամրարանոցս Տասարակաց ի Հռոմ մեզերք եօթն ամաց ցորենոյ, աւուրն եօթնասունն և հինգ Տազար գրիւ ի պարէն վաճառուն բիւր մարդկան։ Տէս ինձ զնախասոզ գգուշութեն վասն ամացն անպատուէ։

Կայ յաշխարհս աստի երկիր սերմաներ սովորա-

Կիւ. Վէրր. յոգ. յոր. ձմբ. ձհգ. տաբերք ցորենոյ։ Յարտաւոր երկիր սերմաներ սովորաբար կեղի մի ցորենոյ. և ուներ կեղի գրիւս վեց, և

Պլին. ժբ. ը. գրիւ լսոերս իբր քսան։ Ի Տեսարանն ընտրեե դնի չափ սերմանն սերմանեելոյ յարտաւոր երկիր՝ Տարիւր և քսան լիտր ցորենոյ, որ Տատասար գառնին։ Ի ստացագոյն բերք արտաւար երկրի էր տասն ընդ միոյ, և ուղի ընդ միոյ սովորականն և շահեկան։ Օ այս ինչ Կիկերոն ի Ջատագովելեեն սիկիլիացւոց ընդդէմ Վ երրեսի մանրապատում առնե, վասն որոյ Տարկ էր նմա տեղեակ լինել ի բանն. և խօսի զլեռնատացւոց երկրէն, որ էր յարգասաւորագունից անդաստանացն Սիկիլիոյ։ Գրիւ ցորենոյ, որ քան զմերն չորիր մասամբ փորք էր, վաճառեր ծանրաբ կին երից սեատերատաց, կամ եօթն և կէս փողոց։ Ա յժմս մեր մերս քուռ երկոտասան գրիւ է, և Տասարակ գինք նորա՝ տասն լիտրայ. որով գրիւն մեր արժէ վեցտասան փող, սուղ ինչ աւելի. և գտանի ծանրագին երկոտասիկ Տաւսկականին։

Որ ինչ 'ի Նիկերոնէ առեալ եդաք զցորենսդ, զգինս
և զչուխ սերման արտաւար երկրի և զարգասեաց նորա,
մի՛ ոք յօրէնս հաստատուն կալցի զայն. զի ըստ աշխար-
հայ և ըստ տեղեայ և ըստ ժամանակաց՝ այլ և այլ
չափք եին։

Ձինք պէս պէս կասուին զցորեան. կէսք կամիսայ- Պլին. ԺԸ. ։
լիս, այլք սմբակակոխ ընձագրեալ ձիոց, և կէսք գաւա-
զանաւ ծեծելին զորայն, որպէս և այժմ բաղում ուրեք։
Այս առ 'ի պահել ընդերկար զցորեան՝ այլ և այլ հնարք
եին նոցա, մանաւանդ 'ի գուբս գետնափորս սմբարել
զորայն անկաս, շուրջանակի յարգիս պատսպարեալ 'ի
խոնաւոյ, և ամրափակեալ զբերան գբայն անթափանց
օդոյ։ Այս այնպէս զամս յիսուն անապական պահեր, որ- Ա. յոզ հնէ.
պէս վկայէ վարրոն։

ՊՐԱԿ ԵՐԲՈՐԴ

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

Յաղագս այգեգործութե, և ամենից գիտելոց յանախապահ և հսկելոյ։

Զի ինչ հուսագ խնամս երևիլ կալեալ մարդկան 'ի մշա-
կուն այգւոյ քան ցորենոյ. Թէպէտ և անագան հնարե-
լոյ այգեգործութե՝ Աստուածային գիրքն յետ ջրհեղե-
ղին յուցանեն զդիմի գտեալ. "Այս սկսաւ, ասէ, 'ի այ ծննդ.թ.20։
այր հողագործ գերկիր գործել, և տնկեաց այգի "։ Որ
Թէպէտ և յառաջագոյն ծանօթ էր պտղոյն, այլ ոչ գի-
նեաւ։ 'Ի այ անկեաց այգեստանս, և զգինս խաղողոյ ե-
գիտ. և հնձանահարեալ, և զխաղմուկն շուեմարանեալ,
քաղցրութե նորա պատրեցաւ՝ չև ևս գիտէ առեալ զօ-
րութեն. զի "Ուրբ, ասէ, 'ի գինւոյն և արբեցաւ "։
Թէեմնսոք նախագտակ գինւոյ համարեցան զԱխոնիա՝
ոչ քաջ ծանուցեալ գինս, և յարբեցուէն 'ի այի պատ-
ճառս առեալ՝ տեսցին գնա տատուած գեղխուէ և գի-
նեհարուէ։ 'Ի սիրել ապա որդւոց 'ի այի ընդ աշխարհ,
ածին ընդ իւրեանս զորթ, և ուսուցին որդւոց իւրեանց
զգինս գինւոյ։ Ուսիա նախ զբերկրուէն պարգևին ա-
ռեալ զձաշակ, ձաշակեցոյց զայն ընդ հուպ Աբրոպայ եւեւ. է.
և Ափրիկեայ։ Յաւուրց պատերազմին Ցրովադայ լե-
նինն տարօրեքը գինւոյ ընդ այլ վաճառս, որպէս 'ի
Յոմերոսի գրոցն յայտ է։

Պահէին յայնժամ զգիսի ի թակոյս և ի տիկս. որպես և յայժմ ուրեք ուրեք պահի առ նուագարանէ փայտ։ Պաղղիացիք բնականալք առ Պադուս գետով, ասի թէ նոքա գտին զկենցաղագնաց հնարն ի կարասս փայտակերտս պահելոյ զգիսի, ամրափակեալ զնոսա, և պատրաստեալ կապանօք զբռնութիւնն նորա։ Զայսմ հետէ դիւրացաւ և պահելն և կրել զգիսի, քան յորժամ ի խեցեղէնս դիւրաբեկ անօթեան պահէին, և ի տիկս՝ որ պատահէին և բորբոսէին։

Ոտ.Ա.19։ Ո Մարտնեայ Թրակացւոց քաղաքին յիշէ Հոմերոս զգիսին հռչակաւոր, որ քանապատիկ խառնեալ ջրով պահէր զզօրութիւն. բայց Թրակացիք անապակ ըմպէին զայն։ Պապքէն ասի յայնքան վայրենութիւն ազգն այն պլն. ժգ.ջ. զառածանեալ[1]։ Պատմէ Պլինիոս, զի յաւուրս իւր Մովկիոս[2] այն որ երիցս բդեաշխ եկաց՝ անձամբ ի Թրակիա փորձեաց զՀռոմերի ասացեալն, ի մի չափ գինւոյ ութսուն ջուր խառնեալ, զեռապատիկ հեղձն քերթողին ասացուածոյ։

Զայն մատենագիր և զազգս ազգս հռչակաւոր գինեաց Ատալիոյ յիշատակէ զանուանեալ ոսկիմանն, զի յաւուրց բդեշխուէ Պտղոմեայ՝ ամբարեալ պահէին մինչև յիւր ժամանակս իբր յերկերիւր ամաց հետէ, որ այնուհետև անպիտան եին հնութեն։ Լաւ որպես պատմէն, սակաւիկ մի ի նոցանէ ընդ այլ գինիս խառնեալ, յաւելուին հրաշալի զօրուն և քաղցրուն։ Ասայց Թեպետ[3] և յայժ համբաւին ոսկիմանն գինիք, և որ առ Ընիկեաս բդեշխին ի պահ եդեալք՝ զի և այնք հռչակին, այլ Կիկերոն հարիւր ամաւ և եւս յառաջ քան զմահտնեան գրել Պլինեայ թոտէ զնոսա որպես զառասպել և անըմպելի։

Յունաստան աշխարհ և Ատալիա ի վերայ բազմապատիկ պարծանացն և առնիւ գինեաւն գերապանծք եղեն։ Ի յունաստան, հանդերձ այլովք բազմօք, և կիսրոս սեանն և Լեսբեայն և Քիոյ հռչակաւորք եին, որպես յայդ ևս հռչակի կիսրոսեանն։ Իվրատիոս զԼեսբեայն

1 Ընդ բաժանն ուրախարար
Խառնել Թրակաց ի պապքար։
Ովր. պաշերփ. ա. ի։

2 Ա՛ն է անուանն Պոմպէոս, որ զերկիր եղև Վիտռիդէայ ի վիճակ ինձ։

3 Ակնիւք են և այնք, ոչ ժըխ- տամ, այլ յայժ ծերացեալք. և կոյսեաւք է նոցա զգանկալին քաղցրութիւն, և զմրկեցուցիչք են։ Կիս. ի

յաձախ յիշատակէ [1] օգտակար և ախորժահամ գոլ, Ա.Ե.Ն.ա.26.
Ի այց Աիւխայն յաղթեալ ամենեցունն, և ստուերացուցա-
նել զիւրաքանչիւր ոք ի նոսա. մինչև բնակեալ կղզւոյն այնորիկ հա-
մարել նահատակողս այգւոյ, և ուսուցիչս պիտոյից նո-
ցա։ Իսկ ամբոխ [2] գինեաց յոյժ ցանկալի և մեծագինք
էին, մինչև ի ժամանակս տղայութեան ուսկուլեայ ի
մեծահաց կոչուեաս ի Հռոմ՝ վերջին ևեթ նուագն մատ-
ուռակեր յայնցանէ. և աղեուսուիչն նոցա առաւել ի
քաղցր և յախորժահամ ձաշակն էր։

Հռոմուլեայ յայն սակս համարի Պլինիոս պատուի- Պլ. ժ.թ.
րեալ կաթամբ առնել զքաւուն, և Կումայ արգելեալ
չհեղուլ գինի ի խարոյկ մուելոյց առ ի պատիւ, զի չև
ևս յայնժամ յաձախեալ էին այգեստանքը Իտալիա,
այլ ապա բազմացան։ Իբ որպէս հաւանագոյն թուի,
զայս ևս շնորհ ի յունաստանէ ընկալաւ Իտալիա ի գի-
նեձաւ աշխարհին, որպես յետոյ զերջանգպա արուեստից
և պիտուեանց։

Յաւուրս Կաիլլեայ՝ [3] ցանկութիւք գինւոյն Իտալիոյ
անդր վերստին յարձակեցան գաղղիացիք. զի ախորժա-
համ ձաշակին զմայլեցուցիչ քմայ նոցա՝ ձգեաց զնոսա ի
հայրենացն։

Յայմ աեղեաց համբաւելոց ամենից գինւոյն՝ երկու
երիր մանն էին գաւառք Իտալիոյ։ Ա այնջեական [4] սովո-
րութիւն էր բնակչաց աշխարհին, և է իսկ ցարդ, լինուլ
զբիլ ի ծառս՝ [5] մանաւանդ ի կաղամախ՝ յորս ուռք

1 Ասա ըզԱխորեանն ընդ հովանեաւ
Աւրջեաս զանմեղ ըզքաջաճակ։
Ոիէ. Թագաւոր. ա. ծէ. 21։

2 Ամբոխ էր մեծարգի գինին յունաստանի, զի ի կոչունս մեծս ի նուագ մատուցանէին։ ... Լ. Լուկուլլոս մինչ դեռ մանուկն էր, ի քաղմախորհրդի ձաշս ի տան Կօր իւրոյ ոչ առաւել քան զմի նուագ հառս մատուռակաալ ի գինւոյ յունաստանի։ Պլին. Ի Վարդ. ժէ. ծէ։

3 Գաղղիացիք, որպես համբաւ է, ի քաղցրուէ պտղոց, և մանուկք նորաձաչակ գինւոյն ըզմայլեցուցիչ ախորժակաւն ձգեալ հասին անդին ընդ լերինս Ալպեայ։ Ք. Ք։

4 Ի գաշտս Կամպանիոյ ընդ կամսախս ամռանաւորն զորեան. որ զամենայնքն գիրկս արկեալ կամարս բազիկք, մինչ ի գագաթն ընդ ուղեչս նոցա ի վեր սողոսկին ձնդակապ բարուկաքն։ Պլին. ժէ. Ա։

5 Ի սովորոյ սասք ի սովն Ոիէ. Թագաւորաց Ա. ԺԹ. 21։ Եւ ասէ Ելիսէոս ցԱզաէլ. Ես գիտեմ զոր ինչ դու այսօր առնելոց ես ընդ որդիս Իսրայէլի. զի ամրացուցանելոց են զբերդս նոցա, և զծառս նոցա կտրելոց։ Ոիէ. Թագաւորաց Դ. Գ. 19։

Ջամբասիածէիք այգին ուռոցն ի ձառայ,
Մերթ հարսնածէ առ բարձրուղեշ կաղամախ։
Վէրեր. բ։

մինչ ի գալաթիացնան պատասխին, քան վայելուչ և հաճոյ աչաց ի տեսանել. և բազում ուրեք ընկէ և նեցուկս նեւք քոյ հաստատեալ։ Երկիրն ևեթ կապուտայ մատուռա-կեր զի՝ասիկայն, և զկաղենեացն, զխորհրդանն, զկենսացնան և զփաղբրնեան գինւոյ, զոր Ավրատիոս՝ նեւք բռոզկ ի տաղս եւր։ Լուսաքեղն արգասաւորուի երկրին և մարմնոյ վայրք կին պատճառաք այնուհետ գինւոյն, այլ ոչ է մարթ ժխտել՝ զի առաւել ևս ի նոյն նպաստատմանցայք լինկին փոյթ և հաւատարուն այգեգործացն, որք ամ խնամով և մտագիւրութ պարապկին ի մշակութէն։ Եւ յայս այս յայնմանէ է, զի յաւուրս Պլինեայ՝ եթէ հարիւր ամաւ յետոյ քան զԱվրատիոս՝ այն[2] բազմացաւ չակ ազգ ազգ գինեացն խոտելի եղեն յանխնամակալուէ և ի տգիտուէ այգեգործացն, որք ի յոյս և ի հրապոյրս շահու՝ խնդրելին կուլծ յօլովս և ոչ զլաւն։

Պլ. ժ. ֆ. Պլինիոս բազում օրինակաք ցուցանէ զնոքին պատճառս երկրի լսա քաջ և լսա յոռի մշակութէն։ Եւ հանդերձ այլովքն զբերականի ուրուէն երևելոյ, որ յաւուրս Տիբերի և Կղոդեայ եկաց, պատմէ զնոքս։ Ոչ ոտացաւ նա զիւրացին զայգի խոպանացեալ ի բազմաժամանակեայ անմշակուէ, և քանիւ միծաւ և հարատար մշակութէ ի տակաւ ամս արար աբանդելի փոփոխումն։ Ինդ որպ մախայեալ ընդ նորանշան պայքարելոյն ի մէջ ամալ և անբեր այգեստանեայց՝ որ շուրջ զնովաւ այգեգործքն բնակեալ էին, առ ի ծածկել զչէզոյութէն և զգիտուէ իւրեանց՝ ամբաստանելոյն զնա ի մոգուէ և ի գիւթութէ։

Աբէն.ա.26։ Յամ գինեայ աստի կամպանիոյ՝ վայելչնեայն առա-

Ե՛ ուրէ՛ պրի կուչ գծաս ի շամանել ուրացն չեչելոց ի նաս.
Երբ մերթ պղբեայց ծառոց կցորդ
Տնկագործն առ ընթեր զորթ։
Տ՛ուչերփ. գ. Ե. 30։

Ե՛ պյ ուրէ՛ ամուրի կուչ, առ ուրամ լե փնիլ են ուրի՛։
Սան ի բաց ամուրի
Հալածէ զդինձեի։
Տ՛ուչերփ. ֆ. ձԵ. 4։

1 Պու զկնկուպեան ըմպես ըղձոյզ.
Եւ զի հնձանըս կաղենան ձմեռել ոդոյզ.
Ու փաղերնեան որթեք յիմ բաժակ
Եւ ոչ փորձան խառնին ըղուրբըն գանապակ։
Տ՛ուչերփ. ա. Ե. 9։

2 Որ արգ անկաւ հեղգուելի մշա- ձաւ այգեգործացն յանգանաք. զի
կացն։ . . . Զի հոգովք և մշա- յատատուելի կենացն քանան և ոչ
կուելի մինք այն։ Եւ այն ևս բար- յաջուուելի։ Պլին. ժ. ֆ։

ւել ցանկալի էր. զի էր բարկ և ասասիկ, և յառաջ քան զամն տասն ոչ էր ընդելի։ Յոչ ամաքէին մեզու վիրաւոուէ և զասասիւէ նորա, կամ՝ ի Քրիստոս գինւոյ խառնեն ցայն, և փսխեր՝ի գինի ածիս։ Ցպաքէն՝ի մանկունս յայսմիկ հաւատարիմք են կիրթ և զգայուն ախորժակք բարեկեցիկ հաւմայեցուցն յետին ժամանակաց, որք՝ի խրախճանս կոչնոյ ոչ ինչ յախորժելեաց և՝ի ցանկալեաց զգայութենէն Թերի Թողին։ Այն և այլ ազգք փաղերեաւն գինւոյ քաղցունք և մեզմագոյնք, այլ ոչ նոյնպես ցանկալիք։

Ա՛այնիկք, հմիւտք ազնուուէ գինւոյ, ոչ անգիտացան Ղևիտ. Ժ. և զձիասակարուէնիս նորա։ Քաղուած զՕ աւելեկայ 429. օրէնն, որ լրկրացոյ բնակելոց սերձ՝ի Օ՞հիերիոն մանր հու չափ արգել մի ուժիք ըմպել գինի՝ բայց միայն հիւանդաց։ Ասիլացիք և միւետացիք ներողագոյն և չափաւորագոյն եղեալ օրէնս, կանանց ևս արգելին զայն. և առ նմանի հաւմայեցիս ազատագունդ մնակուացն՝ յետ բեռնամենից և՝ի խոնարհ արգելեալ ևին գինեբաբոք. իսկ կանանց՝ ամենեցուն իսկ, վասն գիւրաւ զառածանելոյ զեղխուէ նոցա՝ի խորս անօրէնուեց։ Ահեկա ազբայ գառնապէս, զի յաւուրս իւր գրեհի առ հասարակ լուծանելին օրէնքս այս, և ասէ[2]. Լհնուեհի նոյն ե նոցա տկար և փափուկ, իսկ բարք ոչ ևս նոյն՝ այլ յեղափոխեալ. հաւասար արանց հղօրաց գինեհարին, զգիշերս հանին ընդ նոսա՝ի խրախճանս, և անապակ՝ի ձեռին՝ ձայն տան նոցա՝ի գինեբոյս, և մրցին յաղթել նոցա։

Ու վայրապար արգելոք ինքնակալն Դոմետիանոս զան Սուետոն. ի այսպիսի գՀրօվարտակն արար. զի զեզանելին հնձանք Դոմետ. է. գինւով, և ցորեան ոչ գայր. և գիտաց նա զի յառաւել խնամալուէ միոյն՝ միւոյն անխնամ լինէր մշակուին, և զան այսորիկ արգել մի ևս ուրեք յատաւիս նոր այգի անկել. և՝ի մարզս աշխարհին խլել զրկեալ, և մի աւելի քան զհինս այգեստանեաց Թողուլ։ Փիլոստրատ յաւե- Փիլոստ. Ա՝ լու իսկ՝ Թէ համարելն գնամ այգիս հրամանս ետ խլել, կամ Դեմ. կ. ծէ. գաշխարհին ևեթ ասիացւոց. զի ասէ, Թէ ապստամբուէ Թեցն՝ որ ուրեք ուրեք՝ի քաղաքաց գիպիկին՝ գինին հա մարեր առիթ։ Ալին իրի առաքեցին առ նա ասիացիք

1 Կանայք հաւմայեցեք ոչ ըմպելին երբեմն գինի, Թէ գուցէ յանպատեհս սահեցցին. զի՝ի զեզ խուէցն հօրէ Պրոխորեայ յատարժան Ըպոլիկն գոյն անցք են։ Վպղերիոս. Մաքս. Բ. Ա։

2 Ալ ինչ ընդհատ արձին, ոչ նուազ սրբէնան, և ձայն տան առանց՝ի գինեբոյս։ Սենէկ. Բնե. ղե։

զՄկոպելիանոս, որ ի Ո միւռնա վարժապետն էր Ա՛ար-
տարիոսուԼԵ. և Հղօր աղերսանօք Հրաման էառ նա ոչ
միայն մշակելոյ անդրէն զայգիս, այլ և զի որ Հեղգա-
ցեն՝ տուժեսցին։ Ա՛այց այլ ինչ կարծի լեալ Հաւաստի
պատճառք փոխելոյ Հրովարտակին. զի գոյն տումակք
ընդ քաղաքն, գրեալ ի նոսա ի կրկին տողս Հելլենս այս
իմաստ. Լմե և Հուպ առ արմն կերիցես զիս, բերից զա-
ւականն ի նուէր զոհին կեսարու։

Ա՛այց որպէս Մխիլեան ասէ, Թուի ԹԷ Հրովարտակն
այն եկաց ի կողմանս արևմտից ի մեծ մասն աշխարհին
մինչև ցաւուրս Պրոբոսի, զամս իբր երկերիւր։ Ապա
Պրոբոս կայսր յետ քաղաքի պատերազմացն, ընդ ա՛մ
աշխարհ ինքնակալուԼ իւրոյ Հաստատեալ զխաղաղուԼԵ՝
պարապեցուցանէր զզօրսն ի գործ կենցաղոգուա, զի մի
պարապօղքդ կացեալ՝ զեղծիցեն, և Ձրի ըստՆկին կերի-
ցեն։ Ա՛ւ որպէս երբեմն Ա՛ինիբալ ելից զԱ՛իբրիկէ Ձի-
Թաստանօք, զի մի զօրքն անգործ մնացեալ՝ յապատամ-
բուԼԵի մտաբերեսցեն, ըստ նմին օրինակի և Պրոբոս աշ-
խատեցոյց զզօրականն ի մանկէ այգիս ընդ գաբլանսս
ի Վաղղիա և ի Պանոնիա և ի Ա՛եսիա և յայլ քա-
ղաս տեղիս։ Ա՛ւ ամենեցուն Հրամայեաց էտ, գաղղիացւոց
և պանոնիացւոց և սպանիացւոց, անկէ այգեստանս որ-
չափ և կամիցին. զի Հրամանն ՎռոմեաՀանոսի ոչ էր Հասա-
րակաց ամենեցուն։

ՅՕԳՈՒՆԴ Բ.

ՊողաբերուԼԵ այգեաց յատուցս Վալենտիոյ։

Ա՛ինչ չև վախճանեալ զՀառս այգեգործուԼԵ, ասացից
ի Վալենտիոյ Համառօտիս յաղագս պատաՀերուԼԵի այ-
գեստանաց ժամանակին. զի ինչ ինչ մանրամասնաբար
Նշանակէ՝ որ ինձ ԹուԼին արժանի գրոց յիշատակի, և
յաւելուս ձիւղ զՀաչիս ելի և մահ եօԹանց արտաւարաց՝
առ ի ցուցանել զայգեգործուԼԵն շահաւէտ և արգասա-
ւոր քան զայլ ամ իրաց միակուԼ, և քան զցորեանոյ։ Ո՛ր
Թերևս ի ժամանակին յայնմիկ այնպէս էր, այլ արդ ոչ
նոյնպիսի, գԼԵ ըստ Հասարակաց կարծեաց։ Վ՛ասն այսմ
պատՀառք արկածք օդոյ կողմանցս՝ ընդհանրապէս այգեաց,
սառամանիք, անձրևք և գօս, յորոց զերծ են ՁԼերին նա-
Հանգք։ Վ՛արձեալ և ի վենս կարասից վասն ամացն ա-

առատութեամբ առաւելագոյն մասն շահիցն ծախի . և մաքս գործեալ նուազել յոյժ զշահս գիւղոյ ; կա՛ և հինք իսկ ոչ ամենեքեան զկարծիս կոլումելայ ունին ։ Պատճէն և ։ Կատոն զայգեստանս շահաւետագոյն վարկաներ , այլ որ ազնիւ և առատ բերէն գինի , զորոց և արդ գինոյն է առել ։ Եւ բազումք շահաւետ և զմարգագետնին համարեին , զոյժս մշակութեամբ այգեաց առաւել քան զշահն պղտաբերութեան վարկուցեալ ։

ԾԱԽՔ ԿԱՐԵՒՈՐՔ ԵՕՔՆ ԱՐՏԱՎԱՐ ԱՑԳԵՍՏԱՆՒ

	ՍԵՍՏԵՐՑՔ
Որ են այսոքիկ .	
Ա . Վինք սորին ի մշակել զեօթն արտավար այգեստան , առ որ մի ոք բաւական է .	8000
Բ . Վինք եօթն արտավար երկրի .	7000
Գ . Վինք խեչակացն , և այլ ծախք կարևորք ի մշակուն եօթն արտավար երկրին .	14000
Յրեքին միահամուռ .	29000
Դ . Վարձեալ և զշահ քանևևինն հազար սեստերտիցն յաւելեալ՝ վեց առ հարիւր , զի զերկեամ մի մինչև ի պտղաբերել երկրին մնայ արծաթին անգործ .	3480
Լինին համագումար .	32480

ՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ ԵՕԹՆ ԱՐՏԱՎԱՐ ԱՑԳԵՍՏԱՆՒ

Եօթն արտավար այգեստան պտղաբերէ ամ ամ վեց հազար երեքարիւր սեստերտս . և յայտ է այսպէս ։

Տիկն տանի մասս քսան , և գիւրագին քան զերեքարիւր սեստերտս ոչ վաճառի . իսկ արտավար գետին քեռկ յամի նուազելոյ երիս տիկս [2] , որ արժէն սեստերտս հինն հարիւր . ապա ուրեմն եօթն արտավար բերէն սեստերտս վեց հազար և երեք հարիւր ։ Յորդ շահք ամ ծա-

1 Ազգաբէն Կատոն շահեկանագոյն գտանի զայգեստան առատաբեր ազնիւ գինւոյ ։ ... Ասէր շահաւետ և զմարգագետնին համարիլն ։ ... Եւ են որք զծախս այգեստանեաց առաւել քան զշահն վարկանին։ Վարր. յղ. մ. ա. է։

2 Կալումելա գյոգեստանոյն Մնեմոյոսե , թե տրտուղ երիւր բերէր ։ թ տիկս։ ե. է։ Իսկ Վարրոն , թե էին խոշտանգ որ տան և հինգ տիկս տրտուղ երիւր տնէր ։ ա. է։

մուցն երեսուն և երկու հազար չորեքհարիւր և ութսուն սեստերտից, համաբեալ վեց առ հարիւր ի տարեդարձ, զումարին հազար իննհարիւր քառասուն և ութ սեստերտք, սուղ ինչ աւելի. իսկ շահք տարեւորական արդասեաց եօթն արտավար այգեստանի են վեց հազար և երեքհարիւր սեստերտք, որ գտանի առաւել յոյժ քան զմիւսս. և այն ըստ նուազ պտղաբերութեանն, զոր և կոչեմեն կամի ցուցանել։

Ի վերայ այսր և զտաշտաթաղիցն յաւելու շահս, և տաշտաթաղ է բարուենակ կամ ուռ որթոյ թաղեալ յերկիր և արմատացեալ յաձնումն։ Բերդ յարտաւոր երկիր ամի ամի աճէն ածք տաշտաթաղք բիւր մի և աւելի, որ արժէին սեստերտս երեք հազար. առաւ տաշտաթաղք եօթանց արտաւարաց բերէին երկու բիւր և հազար սեստերտս։ Իսկ զայս կոչումեմ բառնուատազդոյն շահեկանութեանէ տաշտաթաղիցն գնե, զի զկրկնատպատիկն ամի ամի շահեր՝ որպէս վկայէ իսկ ինքն։ Իսկ խօսի նա զայդ պետանացդ Իտալիոյ, և ոչ զդաւառացն։

Բերդ եթէ գինեայն և տաշտաթաղիցն շահք ի վերայ միմեանց գնիցեն, լինին եկամուտք տարեւորք եօթանց արտաւարացն քառասնեօթն հազար և երեքբիւր։

Իսկ այժմ ի տաշտաթաղից ոչ ինչ շահք են. զի յայնժամ ի բազում գաւառս նուազութեանէ յոյժ եր այգեաց, և վասն հնանալոյ համբաւոյ գինեղէն Իտալիոյ անդր ընծանային չամ կողմանց առնուել աճս յորժոց աշխարհին, առ ի մանել այգեստանս բարերերս յերկիր՝ ուր չէ ևս անկեալ եղէն, կամ անշահք անկեալ։

ՊՐԱԿ ԶՈՐՐՈՐԴ

Յաղագս անդէորդութեան։

Անդէորդութիւն՝ որպէս ասացաք՝ մանն էր երկրագործութեանէ, և մանն կարևոր[1]. ոչ միայն զի անդեայք առաստաղուին պարարտացուցեալ զերկիր՝ պահէն և յաւելուն զարգասաւորութեն նորա, այլ և զի երկնառնեն ի միջակութիւնն՝ զտարժանաւորն մանն աշխատութենէն տարեալ։ Այսր աղագաւ[2] զարջառ՝ զաշխատակից մարդոյ յերկ-

1 Անդէորդութիւն անգամն ի հեկտանգոյն մանն։ 2 Ջարջառ զրաշխատ օգնա.

բագործուէ՝ յոյժ խնամելին նախնիք , և զսպանողս նորա մանաւանդ առնելին որպէս զմարդասպանս , եթէ զի սպառնասցէ նոցա՝ մարդկան գործեր ինասս , որոց մնասնդ և կեանք կարօտ են օգնականութեան նորա ։

Որչափ ի սկիզբն ժամանակաց որ ի վեր ելանիցէ , յաճախագոյն առ Աստ աղգս գշտհետութեան դարմանոյ անդէնոյն գտանէ ։ Ի-ողելաւ անդր զԱբրահամ՝ որոյ բազմութեան խաչանցն և արջառոց յամբոխէ հովուացն յայտ է , և զԱբան զԹռան եղբօր նորա Լաբանայ , զՅոբայ եւ զ Ի. Թագ. ժ. 3. իսկ զմիճուխին առաւել յանդգնեալս կացուցանէն զիրք ։ զի էին , ասէ , խաշինք նորա եօթն հազար , ուղտք երեք հազար , լուծք եզանց հինգ հարիւր , և էշք մատակք աբօտականք հինգ հարիւր ։

Յողջ երկիրն աւետեաց , Թէպէտ և անմուկ , մեծաց յուցանէր զիշխանս և զանհնարին բազմութեան քնակչացն աւելի քան զերեքարիւր բիւրս հանդերձ կանանիբք և մանկտւով ։ Լքաւոր արքայ Իսրայելի նուաստաձեալ զմա- Ե. Թագ. Ի. 4. վաբայիս , ամի ամի առնոյր ի նոցանէ հարկս հարիւր հազար մաքեաց , և հարիւր հազար խոյոց գեղմնաւորաց , Լդր սոքա ի սուղ ժամանակի ածեցեալ և բազմացեալ՝ զոր առատուէն ոչ ածէին աշխարհին ։ Վարձեալ գիրք ի Ե. Մոս. իզ. յուցանել զՀիպ արքայ ամենևին կատարեալ յառաջ- 10. նորգուէ աշխարհի , զայն ևս յաւելուն՝ զի անասունն բազում էր նորա ի Սեփեղա և ի դաշտին , և այգեզործք ի լերինն և ի Կարմելոս ։ և զի չնեաց նա աշտարակս յանապատին և զօրացոյց ի բնակուէն հօտին և հովուացն՝ պատսպարել նոցա անդ , և փորեաց ջրհորս բազումս ։ Վաստակեցաք գծուծք , այլ ոչ ինչ նուազ քան զՀոյակաց ապարանս գովելիք ։ Լոչ արդեօք խնամք մշակուէ և հովուուէ մեծացուցին զԱբագաւորութեան նորա , հաւատարեալ փաբԹամագունիցն ի Թագաւորացն Յուդայ ։ Լայց գիրք յաւելուն և զպատճառն , “ Լքանզի սիրեր , ասէ , զերկրագործուէն ” ։ կամ Ձիշդ ըստ եբբայական կանխի ասացեալ , “քանզի սիրեր զերկիր ” ։ Լմա , զի բերկրեր նոքա , Թերեւս և ինքնին մշակէր ։ զի ի յարգի կացուցանէր զերկրագործուէն , խեղամուտ գոյսվ կարեւորութեան նորա ։ գիտէր զի երկիր խնամով և մատիւբուէ մշակեալ՝ էր աղբիւր անեղկեան մեծութեան իշխանաց և Ժողովրդոց ։ Լմին իբր և զնահատակուէն զայն համա-

կան մշակին՝ այնպես յարգէին նախ- պարտ առնելին որպէս զսպանողս նիք , զի զսպանողս նորա մանա- քաղաքացւոյն ։ Կ. ղ. յ. ԼԲ ։

բեր կարևոր պատրաստ Թագաւորի, Թէպէտ և ի բազմաց արհամարհեալ։

Ա. Մակ. ը. 29. Նա զՅեկիայ զարբեսպաշտ արքայէ ասէն գիրք, Թէ եղև նմա պատրաստուել խաչանց և արշաւոց բազում, և Թէ ետ նմա ոմն ստացուածս բազումս յոյժ։ Ո՛ի զայլ ամէ չհաւատուել նոցա ի բաց Յոդեալ, ի կորոյ ևԹէ խաչանցն չաչ բազում յոյժ հարկ եր գանձել աշխարհին առ անԹիւ բազմուԹեն նոցա։ Ալ ամն այնորիկ իսկ կատարք խաչանցն ինչպիսիք կատարեին։

Նոյն և առ ՀեԹանոսս անդստին ի վաղ ժամանակաց՝ Թագաւորաց մեծուԹիւնք եին հօտք և նախիրք, որպէս զ Ատինայն և զԱիգիսեայ Ալ իրգիլ և Հոմեր վկայեն, Նէ առ հռոմայեցիսն նոյնպէս. և օրինք եին նոցա հին աւանդ, տայժս փոխանակ արծաԹոյ առնուլ արջառ և ոչխարս։

Նդրդ յայսքան չհաւատուէ անդևորդուէ հայեցեալ՝ մի օք զարմասցի, զի Ալ արդն՝ այր մեծիմաստ՝ արժան համարեցաւ ամ Ձեզ գրել և հաւաստեաւ գրել զերեոց պիտանեաց գեղջկին յերկրագործուէ, կամ ի մտանդ, կամ ի բեռնակրուԹէ և ի գիւրուԹէն նոցա։ Ալր նախ զՀօտից խաչանց Ձառէ և զխոզից, և ապա գնախրաց արջառոց զիչոց զձիոց և զուղտուց. և յետ որոյժն հանգուցանէ զՁառս իւր, յերամս աղաւնեաց, տատրակաց, հաւուց և սագաց, և այլոց սոցին սակի կենդանեաց։

Կ. Հանգոյն նմին և Կօղովմէ մանրամասնաբար զայսցանէ Ձառէ. և Կատոն համարակալ հարևանցի զմանէ։ Կա հարցեալ՝ Թէ իւ վաղ և անվրէպ մեծասցի գեղջեայն, ասէ. Կնդհրդուռք, զի սա իմամբ և Ձարտար հովուէն հայԹայԹէ շահս անբաս։

Նէ կարի իսկ քաջ. զի անդեայք յար ի կարևոր սպասու կան մարդկան, և պիտանեաւէ նոցա ոչ ընդ կեանն վաՁանի։ Կաքա բաժանէն ընդ մարդոյ, մանաւանդ Թէ բնաւ իսկ բառնան ի նմանէ զաչխատուԹէն երկրագործուԹէն, և առանց նոցա երկիր արգաւանդ՝ ամուլ և անբեր է։ Կաքա զբեւեխս կրէն ի տուն, և զչեղջս մեծուԹեց նորա ի բացէ յասպհովէն ընդ յարկաւ, և գնա ինքն բարձեալ բերէն։ Նէ բազուքք ևս մատուցա նէն ի սեգան նորա կաԹն և կոգի և պանիր՝ կերակուրս ստացիչս, և խորտիկս աղնիւս. և զաոր ի նիւԹ անսպառ ազգի ազգի կերպասուցն ի պէտս հանգերձից, և բազում այլ ինչ ի գիւրուԹէն կենաց։

Կայս ուրեմն անդաստան ծածկեալ հասկօք և սրԹովք

և հօտիւք՝ արդարև գանձաբան մեծուձէ է, ցանկալի և պատուական քան զՊերովիայն՝ ուստի ոսկին և արծաթէն հատանի, Օ ի նովաւ ևեթ չարչերբ մարդ ի սովոյ ի ծաբուայ և ի ցրտոյ. իսկ աստ քնակեալ յերկիրբ բարի՝ տեսանէ շուրջ զիւրև ժողովեալ զնմ ինչս իւր, և յաճուպիոքրիկ՝ ժառանգէ զիարթամ և զարդար մեծուխս. զորս Թէպէտ և առատաբաշխ ձեռինն այ գաւանէ պարգևս, յորմէ գնոն ընկալաւ, սակայն և որպէս յարդասիս երկոց իւրոց բերկրի ի նոսա.

ՊՐԱԿ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

Նդէղ ե բերէրաւէ կենցաղ գեղջկի և հլաչոյ.

Ոչ զեկամուտս միայն և զշահ մատուցանէ երկրագործն, և ոչ այն կարևորագոյն նորայն է յոլովուն, Որք միանգամ զգեղջկից կենացն գրեցին, ամենեքին նեբբուզեն զայն որպէս արդարև խնամատուէ և երանուէ կեանս՝ որ աճէ զմարդ յարդարութիւն ի ժուժկալութիւն ի զգաստուէ և յանկեղծուէ, և բնաւ ամենևին առաբինի առնէ, և պարսպէ յախտից չարաց՝ ամրացուցեալ զնա ի սահմանս պարտուցն և հանապազորդ անպարապելի աշխատուէն. ՝ Օ եղևուլթի ազահուէ անբերաւուէ բանուէ և փառամոլուէ՝ մեծուէցն կցորդք անանձրպտեբք՝ ի քաղաքս մեծամեծս իջևանին, ուր Ձարակ և պատեհք են նոցա. անապատական խիստ և աշխատաւոր կեանք՝ ախտից այսոցիկ անաստվնդականք են. Ոչսոի պատճառաւս առնն քերթողք այլաբանել, Թէ արդարութիւնն դիցուհին Աստրէա՝ ի մէկնել իւրում յաշխարհէ՝ անդ ի կիւղս դղեբջին օթևանուն կալաւ.

Ի կիրս Կատոնի է օրինակ աղօթից երկրագործաց, յոր երևին հետք ցանկալի աւանդից նախնեացն՝ որք զամենայն ինչ այ ընծայեին, և յամ պետս կենցաղոյս առ

---

1 Ջեղևուէ ծնանի ի քաղաքի, և զեղևուէն կցորդ անմկնելի է ագահուէ, և յագահուէ բղխեալ չաւաւիղ յանգգնուէ, և անտի ամ ոճիրք և չարագործուէք ծնանին. ... Ի գեղջկէցն բարս, ի բարեկ պարկն, յոյն խոտ և յանպատճոյ կեանն չարիքս այս ոչ ծնանին. ... Ոի ցանկուէք տեսի գոցեն ի նոսա՝ որք ի գեղջ հանապազ բնակեն, և զերկիր գործեն. զի այս կենցաղ անշորգելի է ցանկուէ, և անքակ ընդ պատճառս չորգեալ. ... Իսկ անապատական կեանք պարկեշտուէն և զգաստուէ և արդարուէ վարժ պետ է. կիւ. Ռ. լ. ձ. ձ:

նա կարդային՝ որ անօրինէն զնամ, և որում հնազանդին
ամ ինչ։ Ալ անհաճոյ վարկանիմ ընթերցողաց ածել
անտի մասն ինչ ոչ սակաւ. ի սովետաբերդեան կամ ըստ
այլոց ի սովետաբերդեան տօնին, յորում ատուր գեղ-
ջկեցն շուրջ եկեալ զիւրաքանչիւր անդաստանաւն՝ քա-
ւութիւն առնէին և զոհս մատուցանէին գից, անդ մաղ-
թեր աղօթականն այսպէս. « Օ քեզ աղաչեմ և ի քէն
խնդրեմ, ո հայրդ Ա.րեա, օգնական մեր լեր. լուր ինձ
և ընտանեաց իմոց և ծառայից՝ որ յանդաստանիս ի վե-
ձակի իմում և ի կալուածս առ քեզ պաղատին. փարա-
տես ի մէնջ, արտել և հեռացո զնամ ախտս և զհիւան-
դութիւնս՝ որ ծանօթ և որ անծանօթ, ցաւեր և զմրսիկ,
և զնամ արկածս և զդիւահարուն օդոց. ածեցո և հա-
սուսացո զարմտիս մեր, զպտուղս, զայգի և զծառս պըտ-
ղաբերս. կեցո զհովիւս և զհօտս, և ընդհակառակ մեզ կեանս
և առողջութիւն ինձ և ընտանեաց իմոց և ծառայից »։
Ա.մենեցեան քրիստոնեայք և մանաւանդ տեառք անդաս-
տանաց, որք ոչ փութան խնդրել յոյզ զպատաղութիւն,
և ամէն համարին զոհանալ զնամեն վասն պտղաբերու-
թեանն։ Օ և զձաշ աղօթիւք սկսանիլին և կատարին
հեթանոսք. իսկ զարդիս գրեթէ առ հասարակ ամենե-
քին առանց օրհնուն ձաշելոյ։

ա. Շ. Ա՛ր. Կալուածիւ զպարտուց տեառնց առ մխակն և զվինա-
ա. Ա՛ր. յ–էջ. կականաց մանաւանդ արաբաբար կարգէ խրատս լի արդարուբ
և մարդասիրութ։ Վ.անզի ասէ. Խնամ լիցի զգեստուց
նոցա, զի զկարեւորն առանց փափկութեան զգեցցին առ ի
հոգւոյց և ի ցրտոյ և յանձրեւաց պահպանուն։ Օ ձայն
լիցին տեառք, մի թերևս թէ և մի սաստիկ խօսուբ հրա-
մայել, այլ ըստ արդար չափոյ։ ՚ երկեցուցանել զնոսա
քան պատուհասել. առ ընթեր կալ նոցա հանապազ, և
չտալ թոյլ չարեաց. զի խնամատարն այն է, խափանել
զչարիս՝ քան զսաստ պատուհասին ածել զնոքօք. խնամ
ունել հիւանդաց և ընուլ զնամ պէտս նոցա, որոյ յօ-
ժարագոյնք լիցին մշակք ի ծառայուբ։ Ա.յսու օրինա-
կաւ և ընդ գերիսն խրատեալ վարել, զորս շղթայակապ
սովոր էին վարել յերկրագործուբ, և յայժ խստանային
առ նոսա տեառքն։

Ա.չ զայն ոչ արժան համարիմ լռել, զոր ի խօսել վվի-
ճակակաւոյ՝ ասէ. Խնամակալուբ բնակեցոյց զայր ընդ
կնոջ յօդնականութիւն միմեանց. նմին իբր զերկաբան-

՚ Քահ. երէր. փոթեին վերին։

չիւրոցն սահմանեաց զգործս։ Իհուսն արտաքոյ կրել ցուրտ և տօթ, գնալ Ճանապարհ հեռի, վաստակել ի խաղաղութեան և ի պատերազմի ի միջոցին կամ ի զիւղ նուռւորութեան, և զնմ գործ կատարել և աշխատութեանց գործել. իսկ զմիւսն անձեռնհաս այսոցիկ՝ սահմանեաց յառանցին իրս, և ըստ պատմանն պատշաճանն առ ի մէջ տադրուն և ի զգուշութեան երկրին զքան զայրն արար. զի երկիւղ մնադիր է և զղջ։ Իսկ զայրն, որում գրեթէ հանապազ արտաքոյ տանն հասանին վաստակք, և հարկ է նմա տակաւ վանել զանիրաւութեան, արիագոյն վիճակեցոյց։ Ոման որպ յիմ ժամանակի [1] առ Հոյսիս և առ Հռոմայեցիս՝ կանանց անկ էր տանտիրուհութեան, իսկ արք զարտաքինան վճարեալ գործս՝ առանց նմ հոգոյ մնասնեին ի տուն հանգչել անզգաղ։ Օ՞ր Ովրատիոս [2] քաջ վայելուչ նկարագրէ ի միւսմ ի տաղերն, ասէ. Իսկ պարկեշտ տիկին նորա որպէս զաբինացիան և զտալուցիս արևակէզս՝ զառնին իրաց և զնանկանցն խնամ ունի. և ի մակազատեղ զխաշինն ածեալ կձէ զկաճն, և հուր կազմեալ պատրաստէ ի գառնալ վաստակելոյ առնն ի տուն, և զնորահաս գինին մատուցանէ նմա, և սպասաւորէ ի սեղան խորտիկս առանց գնոց տնասունս։

Երկրագործուն այնքան Ճոխ և գեղեցիկ խնամոտ մատուցանէ քերթողին, զի նախնեք ի խօսելն զայնմանէ՝ գեղեցկագոյն յոյժ զՃառն յարգարեն։ Երանի՛ գեղջկաց, ասէ Ովրգիլիոս, թէ գիտիցեն միայն զբարդ իւրեանց [3]։ Օ՞ երկիր նոցա անվզդով՝ ի զինուց և ի պա-

1 Օ՞ և առ Հոյսիս, և առ Հռոմայեցիս ի նահանեաց միւսոց ցմիջ։ տեսրք յորտաքնոյ վաստակոյն ի տան առանց նմ հոգոյ գառնային անկ է գրեթէ նմ։ Հանգեստ առանց նմ հոգոյ գառնան ի տուն առ Թերափս իւրեանց։

2 Երբ մանաւանդ եթէ պարկեշտ տիկնոջ,
Խնամէ զմանկունսըն ցանկալիս առաջին,
Պաբինահնդոյ հանգոյն տիկնոջ, և կամ Ծիբ
Կապուչեցւոյն տօթիկեզ հարսին զուգակիր.
Ի վաղիմի փայտից կազմէ գեւբարծարծ,
Ըզնաբրկեալ առբրբ վաստակելոյ առն ի գարժ,
Երբ զնշաստիճգ խաշն ի ցաւերայ ցանկապատ
Ի յոյր ըստեանցըն մանգէ կենդ առատ.
Բացեալ ըզքաղցրըր զամանոր մար գինւոյն,
Երբ պատրաստէ ի Ճաշ խորտիկս ընդառաջն։

Ոևէտ. Հեբեբ. թ. 39.

3 Ով երջանիկք յոյժ, թէ գիտիցեն
Հաղդին իւրեանց իցեն գետակք.
Ոյց Ճաշ գեբրին ապ չնորհապարտ,
Ի խամաբար գինուց գերծ արտ։ ...

սերազմաց՝ առատ պտղաբերել պարզ և ընտել կերակուր, իրաւացի հատուցումն վաստակոց նոցա ։ Ընդ ամ ուրեք անխռով խաղաղութեի, և ուղղութեի սըտի առանց ամ նենգուե և խաբեուե ։ Ընդ ազգի ազգի մեծուքեիք արքայից, և անգորը բերկրալի ի բարեբեր երկրին, գաշաք ընդարձակք և գեղեցիկք, անձաւք զովացիկք, վտակ ականակիտք, և նսեմաստուեր անտառք՝ որք ընդ հովանեաւ ի նմին հրաւիրեն, և քաղցրալուր բառաչք արջառոց ։ Ընդ և գունդ պատանեաց աշխատասէրք, ի սակաւապետ և ի զգաստ կեանս սովորեալք, և առաւել զարմանալիք երկիւղած մեծարանօք գիշեր և ցնորղաց ։ Համառօտ իսկ ասել . արգարուե ի մեհենէն յաշխարհէ, անդ առ նոսա կալաւ զվերջինն օձևան ։

Կիկերոն ի Հառս ծերուեի գեղեցիկ նկարագրուեի տակաւ պտղահաստուեի ցորենոյ և խաղողոյ՝ յայտ առնէ զախորժակս իւր առ չինական կեանս, և խրատ ընծայէ՝ մի հարևանցի հայել ի հրաշս պտղաբերութեացն, որք տարեւորական սովորութեն ոչ ինչ զարմանալի թուին. Օ ի եթէ պատմուին և եթ այնպես բերկրալի է, քանի՜ և արդիւնք իրացն հրաշալի բնաւընին մեզ, ի տեսանել որ ինչ անցք անցանեն ընդ որեին և ընդ ցորեան՝ մինչև յամմիսրել պտղոց նոցա ի շտեմարանս ։ Օ նոյն իմա և զայլոց մեծութեց, զոր ամի ամի բերէ երկիր ։

Ամէնն իսկ և աւագանւոյն, և պարապեալոց ի ծառս և ի կարևոր իրս, քաղցր և զուարճալի և ցանկալի է բնակութեի գեղջ ։ Ի անդի խոնջք և պարտաւորեալք ի հանապազորդ հոգոց և ի յանձնաձանաչ իրաց, զՄվրատեայն հառաչեն . ՝ Երբ տեսից զքեզ, գիւղ ցանկալի, երբ

Ահա ի անդորը անդ անկասկած,
Խաղաղութեի համատարած.
Կենցաղ անփորձ խաբեութեան,
Փարթամ ի յինչս բազմազան.
Աջնաւաք և լիակ ականակիտք
Եւ գաշտք Տեմպեայ հովանաթխիք.
Ի բառաչող անգանօր կով,
Եւ քաղցրահոտ նինջ ընդ ծառով.
Ընդ գաղտնաց օրջք և անտառք,
Եւ ժիրաժիր մանկուց պարք,
Սովորք ի կեանսս խաստմբեր.
Դիպ և ձնողաց պաշտօնասէր.
Աբրգարութիւն զվերջին գիւր հետ,
Ի գնալն յերկիր առ նոսա եզ.

Վէրգ. հդ. Ը. 458։

՝ Ե՛րբ հգէ ինձ, գիւղդ իմ, ըղձելի տեսանել,
Ե՛րբ ըղնահնեացըն մասանիւք Թաւալել.

իցէ ինձ փարատել ՚ի քէզ զնմ հոգ և զվարանս, մերթ ՚ի նախնեացն գիրս պարապեալ, մերթ անգրագէտ և մերթ քաղցր ՚ի քուն լեալ՝ Այլ արդարև անդ է անապակ բերկրութիւն. ա՛ն ըստ նորին իսկ դարձեալ քերթողի ՚ գեղեցիկ խմաստիցն, անդ գոգցես ՚ի գերութիւնէ ազատեալ՝ տիրեմբ անձանց, որ է տիրապէս կեալ և Թագաւորել՝ Այլ որպէս խօսակից լեալ ընդ ծառս՝ պահանջեմբ ՚ի նոցանէ զհամար սակաւապատուէրն, և զբաղաք նոցա Թուխիք լսել զյորդորել ՚ի անձրևաց, կամ զտապոյ խօրշակի, և կամ զառատամնեաց, որպէս ձևացուցանէ Վիրատիոս՝

Իսպէս զայս, որպէս ՚ի Ճառիցս իսկ յայտ է, ոչ զբազմաբիրտն և զտաժանաւոր հողագործութիւնն ասելիք՝ յոր քնուԹիւնս մեր դատապարտեցաւ, այլ զբերկրալէզն և զղուարձալի մշակութիւն՝ հանգոյն պայմանի նախատեղծ քնուԹեան և կամաց արարչին, որ անդէն ՚ի ստեղծանելն զմարդ՝ սահմանեաց նմա զայն: Որ Թուի զեղեմական դրախտին աղօտ ինն բերել զնմանութիւն, և զնշմարանս երանելի պարզմտութեն և անմեղութեն նախաստեղծիցն. որպէս և յետ ժամանակի քան զանկանչն ինչ բերկրալի Թուեցաւ սա իշխանաց և Թագաւորաց հղօրաց: Այլ եւ լորդ համարիմ ասել զկախաղանաւոր բուրաստանացն, որ կէին զարդք Խաբելոնի: Այլ ոչ զայն հարկ է պատմել, զոր կրտսերն Պլիւրոս ասաց յ՚ Լուսանդր ՚ի զարմանալ նորա ընդ գեղ և ընդ յօրինուած դրախտին նորա. ասէ. Այս ցուցի զօրինակ գորա, ես զկարգ դորա յօրինելոյ, և բազումք ՚ի ծառոց այսր ձեռաւտունկք իմ են:

Չանկալի է մարդկան հանապազ ՚ի գեղջ քնանիլ. այլ կէ՛ւ յաճախ ձի՛ յայնմանէ վերջացեալք՝ հնարեցան պատրանօք իմն սիրափել զյանկուցին, գոգցես զգիւղ ՚ի քաղաքս փոխեալ. ոչ

Մերթ ՚ի ննջիւն և մերթ յանդորր անդրդուռ
Քաղցր ՚ի մոտաց զհոգոցս ածեալ ըզկենցաղ:
Ագաթ. Երէից. բ. Ը. 60:

1 Դուռ անտառաց պէտ և չինին,
Ձիս անձնիշխան կացուցողին:
Ովտաթ. Ռաղե. ա. ֆ. 1:
Ջինչ ևս. արդ կեամ, իշխեմ այժմիկ,
Ընդ լքանելըն զայդսոսիկ:
Ընդ. ա. Ֆ. 8:

2 Ոչ որթք բեկտեալ ՚ի կարկաճ,
Եւ ընա երկիր ոչ պաղեճ.
Ոչ զանձրևաց ծառք զուշեցեք,
Եւ ոչ զասունգ ջերմակիծ
Կամ ըղձմերաց խաւաշունչ.
Չունին բաղաք և արուարձ:
Ագաթ. Բաղէրէ. Ֆ. ա. 30:

պարզ և անշուք բնական և եթէ գեղոյն առանց օդնական-
նուէ արուեստի, այլ յօրինեալ և պատշաճեալ և՛ի գեղ
ածեալ, և իբր շպարեալ։ Օ ջանկալի և գեղեցկաղ զգենա-
պարար և զմայլելի բուրաստանացն ասեմ. զորոց գե-
ղեցկութիւն և զՀոտութիւն, զուրբրմունս Հոտացն
անուշից, և զերկին երանգացն և զխառնուածս և զՀա-
տուածաձեւս չէ Հնար բանիւ յանդիման կացուցանել։
Ուր յանայլայլելի և յանփոփոխելի կարգ յաջորդութեանն
ծաղկանցն Հայեցեալ, զնոյն ասեմ և զայլոց, Թուի տե-
սողաց Թէ երկիր առ Հաձոյ լինել միակողմն՝ Հնարիցի
միանգնեաւորել զբերս, ըստ կեղծանակաց տալով Տարկս[1]։
Ի զրդ քանիւ իմաստս բնաշունչն մտաց ոչ ընծայիցէ այս,
մանաւանդ բարեպաշտից։

Պէսպէսայ խոստովանեալ՝ զի Հարստարուեստ բանից չէ
Հնար յանդիման կացուցանել զանբաւ առատութիւնն և
զբիւր ազգի ազգի զբանչելի գեղ և գՀոտութիւն բնութեան,
որ իբր ընդ խաղ սփռեալ է՛ի պարտէզս, կամ առ՛ի զո-
հոտել զայս տեսողաց, յաւելում ազգ առնել զնտիրն՝ զոր
եդ ինամակալութիւնդ ընդ ծառս և ընդ ծաղկունս։ Օ՜ի
զծառս [2] և զթռչուս, որ սահմանեալ են՛ի կերակրել
պտղովն զմարդիկ, և զպիայս՝ ի չհնաւանդ տանց և հնաւան-
մնատեցութեանել, երկարակեաց արար յամս յոլովս և՛ի
դարս. իսկ զծաղկունս և զբուրմունս անսոթժականս առ-
օրեայ և առ ժամայս արար, յայտ ինն արարեալ՝ զի պերճ-
ձադմութ վաղանցկիկ և դիւրաթառամք են։ Պայծառա-
գոյն զնմաստս զայս ընծայէ Ա՛ալբոյ յեղերգութիւնն
վաղամեռիկ չքնաղագեղ օրիորդին.

Ո՛ղկենցաղ վարդից կենցաղեալ վարդն այն,
Ո՛ւ յերկարաձեալ քան ըզվաղորդայն։

Նշդկրագործութեան և այս օգտակարագոյն առաւե-
լութիւն է, զի քան զնմա արուեստս պատապարան է կրօ-
նից ձեծպաշտութեան և ուղղուն բարւոյ։ Ա՛յնմ իբր ասէ
Աիկերոն, Թէ գեղջկին կենցաղ յայժ Հպատոս է իմաստ-
նոցն կենաց. զի գեղջուկք գործով իմաստասիրեն։

1 Ո՛ՎՀ մարգասիրուն բնութիւնն, որ զբիւր ազգի ազգի զանազան ծառս ի մնութ մեր, ոչ միանգամայն՝ ի միում յեղանակի, որպէս զի և նորութեն և առատութ բերկրեսցուք։ Կիւ. չչ. Ֆ։ Ձ։

մնութ Ծնաւ., Նմին իբր երկարա. կեաց արար ընդ դարս և ընդ ա. բիս. իսկ զծաղիկս և զբուրմունս՝ առօրեայս առ՝ի խրատ արդեօք մարդկան, զի գեղածաղիկքն պայ. ծառացեալք վաղանձարչանք են։ Պլիս. Ժան. Ա։

2 Ջի զնոսա առ՝ի պէտս և՛ի

Լաւդ այժմ հանգուցեալք ուստի սկսաքն զսակաւամանեայ Ձառս երկրագործուէ։ Լայսքէն քան զմեզ պատրաստ էր, որ ոչ անընդհատ բերին չարչարանս և չարդարուէն, անմեղագոյն է երկրագործուէն։ և որպէս ասացի իսկ, այն էր նախաստեղծին զառաջինն չարդարուէն՝ մինչ չէ ստուգապատեալ պատուիրանին, և նոյն դարձեալ չարչարուէն մասին եգաւ նմա։ Լայսպէս յերկոսին իսկ կեանն, նախ քան զանկումն և յետ անկմանն զոս սահմանեաց նմա Ած, և նովին իսկ զառակի նորա։ Ձայց մնափառուէն քան զմեզ գործս անարդ և նուաստ զայն կացոյց. և մինչ անպիտանք չարուեսից և ի զեղուէն և ի զրգանս և ևեթ պիտանացաքն խնամին, ի լուէն և ի բարեկենդանուէն այլոց վաստակաւորքն անխնամ ի Ձեռաւուէն կեան։

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

ՅԱՂԱԳՍ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՊՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

Թէ չանչ պատուական և չահաւէտ է վաճառականուէն։

Ի գեղ է և ոչ աւելի ինձ՝ զվաճառականուէն կոչել հինն անխախտելի քաղաքաժողով միաբանուէն, և կարեւորագոյն կապ կցորդուէ մարդկան՝ որոշելոց աշխարհաւ և պայմանաւ կենաց։ Ասոլաւ ամ երկիր է երբեմն քաղաք մի, և աշխարհ ամ՝ միակ ազգատոհմ։ Ա՛ա լուռ զսիեզերս առատուէ, և զմեծուէս ուրուք ուրուք յազգաց՝ հասարակաց առնէ ամենեցուն։ Ոմիք կողմն երկրի ամուլ, կամ ամլուէն չքաւոր. ի ծագաց երկրի պէտք նորա ի գեղ ժամանակի հասանեն, և եկամուտ բերովքն լի եղեալ՝ զարմանայ, զի զայնոսիկ յիւրմէ չուներ, և Ձոխանայ բիւրազգի գիւրուէք՝ որ զաշխեկենդանուէն մարդկան յօրինեն, և որ ոչ ի գիտաւէն նորա հասեալ էին։ Ասոլաւ ընդ Ձով և ընդ գետս նաւարկեալ մարդիկ, զարմանալի իմն վերնախնամ տեսչէք ընդ միմեանս Հաղորդին՝ ուսեալք զբանաւորագոյն[1] տարերս նուաձել,

[1] Ձբանաւորագոյնն ի տարերց՝ նկն. գծով և գհոգմ. նաւասահակաղորս Ծնաւ բնաւին, նուաձեալք ինք. նկն գիտաւէ։ ԿԻՒ. ԴԻՑ. ՃՃԲ։

զնով և զՀողմն, և վարել զնոսա ՚ի սպառ և ՚ի պէտս ՚Ի.յսու օրինակաւ կցորդեաց ՅՈՎ ընդ միմեանս զսդիս հեռաւորս, Հանդոյն իմն կապոյ կցորդութեան անչափից մարմնոյ ջերք և ներդիւք ։ ՚Ի.Հա փոքր ՚ի շատէ Ձաշակ իմն կենցաղօգուտ թեց վաՀաճաշահուն թե. յոր թէ ոք խորաչնին յատկեցէ, զմբ հրաշս ոչ գտցէ ։ ՚Ի.Ա՛ր զի այս ոչ է մեզ անկ, ինչ մի շատ համարիմք ՚ի ցոյց տակարուն մանգամանսն և մեծութե մարդոյ յուշ առնել ։

Ա՛ռաՀ ՚ի կատար բարձրութե տեսցուք զնա յաՅոժո թագաւորութե ՚ի Հոյակապ ապարանս բնակեալ, շուրջ պատեալ զրգունական փառօք, մեծարեալ և երկրպագեալ գոգցես յամբոխել աւագանուցն՝ որ առ ինւ սաբսեն յերեսաց նորա ։ զեղուն զնովաւ գանձք և բերկրութիք, և պար առեալ պահպանի ՚ի զօրաց բազմաց՝ որ ակնարկուե Հրամանաց նորա սպասեն. ահա ծայր մեծութե մարդոյ ։ Ա՛այց և թագաւոր մեծազօր և ահաւոր, ՚ի բառնալ վաՀաՀականութե՝ Թողեալ ՚ի Ձարտարութե իւր և ՚ի զօրուն, զի՛նչ իցէ իւրև ։ Ա՛քեալ ամայի, մերկացեալ յիմ երևելի շքոյ, որ ոչ անձին նորա է՝ այլ օտար ՚ի նմանե, գառնոյ անօգնական ՚ի Թշուառութե և ՚ի կաթսուածք՝ յորում ծնաւն իսկ. Համառօտ ասել, ոչ ևս ինչ է ։

Ա՛րդ և ՚ի սոսկական բաղդին տեսցուք զնա ։ Պատրս պարեալ յանձուկ տան, Հայիւ և գիւեաւ և գոյզն աղպէտաւ շատացեալ, անսպառելն զգեցեալ, և զառատնին պէաս դիւրութե կենացն Հագիւ Հայթայթե ։ Ա՛վ միայնութե, ո՛վ անօգնական ամայութե՝ Լքեալ յիմ մարդկանէ, այլ յերևմանն. զի որ այսպէսն կարծիցէ, յոյժ խաբէ ։ Տիեզերք ամ խնամ ունին նմա, ձեռք բիւրաձոր բաց վաստակեն ՚ի ծածկել զնա, ՚ի զգեցուցանել և ՚ի կերակրել ։ Ա՛ան նորա գործարանք կանգնեալ, և ընծն չտեմարանք ցորնով, և հնձանք զեղուն գինեաւ, և աղբ ի աղգի հրահալք ՚ի բովուց բազմալատնգ աշխատութ Հատանին ։ Ա՛ւ որ ինչ ՚ի բարեկենդանութե նորա պատկանին, ՚ի տար աշխարհաց ընդ մերկածուփ ալիս բերին նմա ։ Ա՛Հա նպաստք՝ զոր վաՀաՀականուցին, մանաւանդ Թէ վերնախնամ տեսչութե՝ միշտ խնամակալ պետութիւ մարդկան՝ վաՀաՀականութե պատրաստէ իւրաքանչիւրոց. նպաստք, որ քաջ խմացեալ՝ աքանչելիք են. ընդ որս պարտ էր ցանկ զարմանալ, և առ յոյժ ջորհակալել՝ զմարգարէին գոչել. “Տէր, ո՛վ է մարդ՝ զի յիշես դու զնա „ ։

Ա.ՀԱ ԸՆԻՆ ՎԱՃԱՌԱՇՀԻՑՆ ԵՐԱԽՏԻՔ ԻՄԵՆ . ապաքէն առ ագահութեամբ և ոչ վասն մեր վաստակին : Խարէութիւ է . սակայն նուաճ ինչ տխուր գործիցի մեզ օգուտ . ասէ , որ միայն ի չարէն հանել զարբի , զկիսոցն ագահուն յօգուտ այլոց ի կիր արկանէ . վասն այսորիկ խակ եդ ի մարդիկ զխտիրն զարմանալի , և ոչ հաւասար գմեծութիւնս բաշխեաց : Եթէ ամ մարդիկ բարեկեցիկք էին ճոխք և փարթամք , ո՞ի նոցանէ գործեր զերկիր , ի քրեական մեծ տաղս ո՞ խոնջէր , ո՞ զհամատարածն հատաներ անցանել : Իայլ աղքատութեամբ և ագահուն զթերին ընուն , և զտա ժանաւոր վաստակն յանձն առնուն զկենցաղօգուտս : Որով ահա ամ մարդիկ , չքաւորք և մեծատունք , հնօրք և տկարք , թագաւորն և ռամիկ կարօտ են միմեանց . ոչ աղքատն առանց օգնականութեան մեծատան կարող է կեալ , և ոչ մեծատունն առանց վաստակոց աղքատին : Ահ վաճառականութեանի , ի ձեռն այլ և այլ ցանկութ նոց , հայթայթեալ զամ պէտս մարդկան և զգիւրութիս :

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

Յաղագս չէ ի սկզբանէ ալխարհի եր վաճառականութիւն . և թէ որ և իցէ հաղագս առաւել բարեփառեցաց :

Երբեմն ոչ ինչ կրտսեր լեալ ժամանակաւ վաճառակա նութեան քան զերկրագործութի . զի սկիզբն յատանգնական տուրհատից կալաւ , որպէս հարկ եր , յօգնելոյ մարդկան միմեանց ապրելոյ և կարևորօք կենաց : Ապաքէն Կայէն ի ցորենոյ և ի պտղոյ երկրին տայր Աբելի ի կերակուր , և Աբել փոխարէն տայր նմա մաքուկ և ասր ի գեաս , և ի կաթնանէ խաշանցն , Եւ Կայէն պարապեալ ի դարբնել զերկաթ և զպղինձ ի գործս կարևորս կենաց հասարակաց , և ի զենս ընդդէմ թըշնամեաց և գազանաց ամենեաց , փոխանակեր արդեօք զգործածս իւր ընդ այլ վաճառս կարևորս ի կերակուր ի զգեստ և ի բնակութիւն : Այսպէս մերձ ընդ մերձ սփռեալ վաճառականուի ընդ քաղաքս և ընդ աշխարհս մօտաւորս , ապա և ի հեռաւորս անդ ընդ ծով և յետ ջրհեղեղին տարածեցաւ առ հասարակ ընդ տիեզերս :

Ձերկին վաճառականիք հինք ի սուրբ գիրս խմնեալ Ծն. կ. 25. յիքն և մադիանացիք , որոց վաճառեցան Յովսէփ յԵղբարբայն . զի գային նոքա ի Գաղաադէ ուղտերամատոք լի

խնդրեալ սատակեալ և ոչնչեալ Յակոբոսի, զի գնային անդ վաճառքն այն ի պատանս գիոց՝ զորս խնամով մեծաւ և յոյզով ծախիւք զմուէին եգիպտացիքն։

Ի ժամանակս գիւացանց՝ յաւուրս պատերազմին Տրոյական, որպէս աւանդէ Հոմերոս, սովորութիւն էր վաճառ ընդ վաճառս փոխանակել ի հայթայթմանս պիտոյից կենաց։ Որոյ հաւաստի է, ասէ Պլինիոս, զի առհարկի և ոչ առ ոսկւոյ ծառայէին, ի վերջ կոյս հօմինէորդիք գրոց Յունականին, ի հասանել նաւաց անդր՝ խոտան ընթանան զօրքն գնել գինի, բերլով պղինձ և երկաթ, կաշի, եղիւնս և տարուկս։ Զիք ի վեպս նոցա քան զեգիպտացին և զփիւնիկեացիս նաւարկողք յիշատակեալ։ Յորմէ երկուց մերձաւոր ազգացն զվաճառականսն ծովու բաժանեալ յիւրեանս։ Եկիպտացւոց կալեալ զարեւելեայն ընդ ծովն Կարմիր, և զփիւնիկեացւոց զարեւմտեայն ընդ միջերկրական ծով։ Յաճախ պէտս պատահեալ մատենագրաց ասացեալքն զՍիրեայ, որ է Վիրոնասն Յունաց, թէ գնաց նա պատերազմիլ ընդ Աքաւեղ զՆդիկն՝ զոր Աեսոստր յետոյ նուաճեաց, պատճառս տան կարծելոյ՝ զի վաճառականսն մեծ եր եգիպտացւոց ընդ Հնդիկս։

Յայլ փիւնիկեացւոց վաճառականութիւն յամախագոյն եր քան զեգիպտացւոցն յարեւմուտս. վասն որոյ ոչ ինչ են զարմանք՝ զի մատենագիրքն Յունաց և լատինացւոց առաւել զնոսա պանծացուցանեն, և զի Լրոդոտ զնոյնպէս ասէ՝ թէ ածէին վաճառս Եգիպտոսի և զԱսորեստանի, և թէ զնոմ վաճառականսն աշխարհացն նոքա ունէին, որպէս թէ եգիպտացիք անբաժք եին։ Եւ զի նոքա հանարէին նախագտակք վաճառականսն և նաւարկութիւն, որ մանաւանդ եգիպտացւոց պարծանքն էր։ Այլ այն հաւաստի է, զի փիւնիկեացիք քան զնոմ ազգս հմուտք էին նախնոյ վաճառականսն։ Եւ ի նոսա յայտնագոյն երևի՝ յոր մեծուքիւն փառաց և զօրութիւն Հնդկաց հնար է հասանել ազգի՝ ի ձեռն վաճառաշահուն։ Ի ծայրս ծովեղերեայ բնակեալ էր ազգն այն, և Տիւրոս իսկ բնակեր յերկիրս անբեր, այն՝ որում և բերրի և արգաւանդ երկիրն ոչ բաւէին բերել մեծի բազմութեան բնակ-

Նբտ. ա. ե։

1 Ձերանելի գրուն՝ յորում վաճառք ընդ վաճառս փոխանակէին, որպէս և առ արտաքոյ բան Հոմերոսի վկայութեան սովորութիւն էր, զի առաքեալք՝ որպէս կարծեմ՝ վասն պարենից կենաց հնարեցան։ Ակն՝ասէ՝ ընդ արիւնաւաղս պատերազմի առնուին վաճառս։ Պլին. լբ. ե։

ւսոյն՝ զորս նախկին յաջողեալ վաճառականութեանն
ձգեցին անդր ։ Այլ երկրաւորիք յոլովեալքիք զթերին
լցին · զի անձուկ երկիրն նոցա էին նաւաշինդիւթք ընդ-
արձակք , մանաւանդ որ առ ամենայն քաղաքաւն նոցա
էր · և զի յոյժ հանձարեղք էին ի վաճառաշահ , վասն
որոյ և համարեցան գտակք վաճառականութեանն ընդ ծով ,
մանաւանդ ի տար աշխարհն նաւարկուէ ։ Երկրաւորիքն
այսոքիւք փիւնիկեցիքք յաջողեալ ի սուղ ժամանակի կա-
լան զծով և զվաճառականութի ։ Փայտս ընտիրս | իբա-
նան և այլ մերձակայ լերինք մատուցանէին նոցա ի կա-
ռուցումն նաւուց , և վաղվաղակի նաւատոմարք բազմանէ
վաճառական նաւուց երիս ընդ ծով դիմագրաւեալ նաւ-
արկել յաշխարհս անծանօթս ի վաճառաշահութի ։ Այլ
ոչ ի ծովեզերս միայն և ի նաւահանգիստս միջերկրակա-
նին նաւեցին , այլ և յովկիանոսն ծովամուխս լեալ ընդ
տարեմուտս կամ ընդ կալպեան նեղուցն , յաջ և յա-
հեակ տարածեցան ։ Այս ի բազմանալ մարդկանն յոյժ
յամրոխել եկաց , զորս ցանկութի շահու և յոյս անշուշտ
ւսծուածին ձգելն անդր , հարկ եղև ժողովրդոց բազմաց
գաղթել · ընդ որս և Կարթագինացիք երթեալ գե-
բահաստեաւեալն , որ փիւնիկեցի հանձարոքին վաճառա-
շահութի՝ ոչ ինչ ստորև եկաց քան զՏիւրոս , իսկ լայնա-
ծաւալ աշխարհակալութի և պատերազմական շահատա-
կութիւն փառաւք գերազանցեաց ։

Այսոր գերապանծ փառս և իշխանութի ամբարձին զտիւ-
րոս վաճառականութի և նաւարկութի , զի առասպել
արդեօք թուէին արտաքնոց մատենագրացն վկայք գնմա-
նէ՝ եթէ ոչ մարդարէիցն առաւել քան զնոսա ասացեալ
էր · Վկայագրեալ հայկական նաւուս տայ զկերպարան նո-
րա Լեզեկիել · ասէ · " Այրք ի Սանայիր լեռնէ շինե- Եզեկ. ԻԷ.
ցան քեզ պահանգք , և տախտակք նաձիք ի | իբանանէ 5-10 ։
առնուն առնել քեզ կայմն եղևնափայտեայս · ի Բաշա-
նէ արարին զղեկս նաւուդ քոյ , և զմի հեաձս քո շինեցին
ի փղոսկրէից · ապարանս անտառախիտս ի կղզեաց քե-
տիմացւոց ։ Ածեզ ընդ դիպակի գործեցաւ քեզ ի պատ-
տուս · Վկայիպտոսէ արկանելիք քեզ ի փառս , և հան-
գերձ ծիրանի և կապուտակ ի կղզեացն Ելեփմացւոց և
զնն ի զարդ պաճուճանաց քոց ։ Այս իշխանք քո բնա-
կիք սիդոնացւոց , և եղեն արուեստիք նաւավարք քո ·
և իմաստունք քո , Տիւրոս , որ եղեն ի քեզ՝ նոքա եղեն
զեզ նաւապետք և ծերքն մատենագէտք , և իմաստունք
նոցա՝ որ էին ի քեզ , նոքա զօրացուցանէին զփորշուրդս

քո. և ամէ նաւք ծովուն և նաւավարք նոցա եղիցե քեզ, երթալ յարևմուտս արևմտից ։ Ի խղայիք և լիբէացիք թիկունք զօրուն քո՝ ամք ընտիրք պատերազմողք, որք կախեցին զվահանս և զսաղաւարտս իւրեանց ի քեզ. և նոքա փառաւորեցին զքեզ,»

Աղաչեմք այլազանեալ՝ ցուցանել մարգարէն զՀզօր իշ-
խանութիւն Տիւրոսի, և ևս առաւել՝ նկարագրելով զնա-
խաքանչիւրս ի վաճառականից ազգացն, որով վաճառք
ամ աշխարհի անդր Թարսիս ժողովեալ, և ազգք և ազինք
Եզե. 12-24. հարկատուք նմա քան դաշնաւորք. « Կարքեդոնացիք,
ասէ, վաճառականք քո ի բազմութենէ ամ զօրուն քո.
զարծաթ և զոսկի զպղինձ և զերկաթ և զանագ և զկա-
պար ետուն ի վաճառս քո ։ Հայիք, և ամ որ շուրջ զնո-
վաւ էին, մարդավաճառք քո, և անօթս պղնձիս ետուն
ի վաճառս քո ։ Ձէ ի տանէ ։ Մորգոմայ ձիովք և հե-
ծելովք և ջորւովք լցին զվաճառս քո ։ Որդիքն Հադ-
դացւոց վաճառականք քո, յաձախեցին ի կղզեաց զվա-
ճառս քո ժանեօք փղոսկրեւիք, և երեվելական մարդիկ
տային ի փոխ ։ Ձէ վաճառք քո բազմացեալք յաղխա-
մանէ քումմէ ։ Ա՛ֆեկաց ատաչին, և երկին երկին նա-
թոտուց ի Մարշայ, և Հրամայէլ և Կաբդովէ լցին
զվաճառս քո ։ Հրեաստան և որդիքն Խորայելի վաճա-
ռականք քո. ցորենով և խնկովք և կասեաւ և ընտիր
ընտիր մեղու և իւղով և ոչխարաւ լցին զաղխամանեալսդ
վաճառաց քոց ։ Վամասկոս վաճառականք քո ի բա-
զումէ աղխէ և ի բազում զօրութենէ քումմէ. գինի ի
Վ՛եղբոնիայ, և ասր ի Ա՛ելիտեայ ։ Վան և Յաւան ի
Ա՛եալզէնայ բերէին քեզ գինի ի վաճառս քո. Ա՛սե-
լայ երկաթ գործեալ, մահիւ պատրաստեալս ի վաճառս
քո ։ Վեգանացիք [2] վաճառականք քո. ածխին կառս ըն-
տիրս ջորւովք Հանդերձ ։ Ա՛բաթացիք [3] և ամ իշխանք
Կեդարու և նոքա վաճառականք ընդ ձեռամբ քոյ.
ուղտս և խոյս և որջս վաճառիւին ի քեզ ։ Ասբա և
Հռեգմա [4], և նոքա վաճառականք քո. իւղս անուշահոս
և ականս պատուականս և ոսկի ետուն ի վաճառս քո ։
Խատան և Վ՛ենան և Վադան, և նոքա վաճառականք
քո. Ասբա և Ա՛սուր և Վաղման վաճառականք քո,

1 Ի Կապադովկիոյ. ալ երկրորդ երկրին ասորւոյ էին գերազանց. և ընփրկ յոյժ նամակ և յորվէի յոյժ ասորաբնակ գիւղն։

2 Ասի բնակիւ յԱրաբիա։

3 Ա՛ռաբացիք բնակիւք Ա՛ռապոլին. կ կիլիկ սահմանիկ նորա։

4 Սաբա և Հռեգմա ազգ բնակեալ յերկրին Ա՛ռաբիա, հեռաւոր և խոհուն անուանի ի գանձս ի հնոմ.

որք բերէն քեզ վաճառս ընդ Աթաղիմ և ընդ Գաւիմ, հիւր և կարմիր և կապուտակ, և երկին երկին նարօտուց, և գանձս ընտիրս վանդակեալս չուանօք ի նաւս նոձիս՝ որովք էր վաճառն քո, նաւք ի բազմութիւն վաճառաց քոց. և ի յաճախութիւն աղխամաղխի քո լցար ծանրաբեալ յոյժ »։

Եւ զոհմանս ազգացս այսոցիկ, զորս յիշատակէ Եզեկիէլ, ոչ է մեզ անկ քննել և որոշել. այլ այս յայտ է ի Թուելոյ մարգարէին տնօրինմամբ Հոգւոյն զնոմ ազգս վաճառակից Տիւրոսի, զի էին սահմանք վաճառականութեան նորա ի ծագաց մինչև ցծագս երկրի, ցոր վայր գիտուի մարդկան հասանել յայնժամ։ Այնին իրի պանծալի որպէս մայրաքաղաք ամ ազգաց, և իբրև դըշխոյ ծովու։ Ա այլեւս նկարագրէ Եզեկիէլ զամբարտաւանութիւն նորա պսակաւն ձոխութեան, և զի փառաւորք երկրի էին առնողք նորա՝ որոց ի նմանել էին չահաւճառքն, և զի վաճառականք նորա հաւասարք թագաւորաց պերճանային՝ հզօրք ի վերայ իշխանութեան մարդկան։ Եւ ասէ Տէր առ նոսա։ “Ասա ինձ, ասէ, խորհեցար զայս ի վերայ Տիւրոսի. մեծ ի վայր ինչ ոք էր, կամ տկար ոք. նա՝ վաճառականք նորա փառաւորք քանանացւոց, և առնողք նորա իշխանք երկրի »։ Եզեկ. իվ. 8։

Ո կործանութեն նախնոյն Տիւրոսի ի Նաբուքոդոնոսորայ՝ չետ պաշարելոյ զամն երեքտասան, և զկանգնել երկրորդին յառաջագոյն պատմեցաք, և զվաղ ծովակալել նորա անդրէն, և զյաջողուն վաճառաշահութեն պայծառ քան զառաջինն, մինչև Աղեքսանդրի մեծին նուաճեալ զնա պատերազմամբ՝ խափանեաց գնաւարկութեն և զվաճառականութեն նորա. որք անտի փոխեցան Աղեքսանդրիա, որպէս ասացուք ընդ հուպ։ Եւ զոհ մինչ դեռ ընդ նախնին Տիւրոս և ընդ երկրորդն այս վազուվաղիւք անցանելին, Աւրքեդեան՝ գերասպանծ քան զնմանէ գաղթական նոցա՝ պայծառանայր։ Ա վաճառաշահութիւնն ճնաւ, նուաճեաց և բարգաւաճեաց, և զօրացաւ նուաւս պայքարել ընդ հռոմայեցիս զտիեզերակալութեն։ Եւ արեւմտեան հատեալ քան զՏիւրոս տեղեացն, իշխ. ի միջի երկուց ծաց գաց միջերկրականին բնակիր, և ծովեզերք Աֆրիկեայ շուրջ գնալ՝ երկիր ընդարձակ և բերրի՝ մատուցանէին նմա ցորեան զկարեւորն առատութ։ Հանդերձ սոքիմբք և ազգն այն բնակեալ Աֆրիկէ, ի կիր արկեալ զընական կօրովմանուն ի վաճառաշահուն և ի նաւարկուն զոր ի Փիւնիկեայ ած, ի ծայր նաւատեսականութ եհաս.

զի ոչ ոք յայմ ազգաց հաւասարէր նմա, որպէս վկայէ Պողիբիոս։ Որոյ այնքան զօրացեալ, զի՝ ի սկզբան երբ. Ժ. 494։
րորդի պատերազմին ընդ Հռոմայեցիս՝ որ եղև նմա՝ ի կործանումն, եօթանասուն բիւր մարդիկ բնակէին ի Կարքեդոն, և միայն Աֆրիկէ էին ընդ նովաւ երեքասբիւր քաղաքք։ Յոր ասէրեր ոչ միայն երկրին՝ որ էր ընդ աւազուտն մեծ և ընդ արձանին Հերակլեայ, այլ անդր ևս քան զնոսա ընդ Տարսէ, ուր Ինեան կարքեդոնացի կառոյց քաղաքս բազումս, և բնակեցոյց գաղթականս։ Յե՛ի Սպանիա զոր գրեթէ լրիւն իւրով կալան կարքեդոնացիք՝ Յադրուբաղ վէրս Յարկասայ հօր Ինիբալայ կացեալ իշխան, կառոյց զԿարթագենէն զմի՝ ի տրբաչակաւոր քաղաքաց ժամանակին։ Ա. Յե և Միկիպսա մեծաս մասամբ և Կարթենիա եղէն ընդ իշխանութեամբ նոցա։ Եթէ պահէին երկրքին գերապանծ մտաեանքն յիշատակարիքը ազգիս, յորս պատմէր նաեարկուէ Ինեանի՝ որ Թագաւոր կարքեդոնացւոցն անուանեալ և Յաիպսին, բազում ինչ մարթեր ուսանել անտի յետնոց։ Օ՛ի Ինեան զնաեաբկութեի իւր ընդ ովկիանին ծով անդր քան զարձանան Հերակլեայ ընդ արեւմտեան ծովեզը Աֆրիկեայ, և Յաիպսին զնոյն ընդ արեւմտեան ծովեզը Յբրոպայ պատուիրանաբ աւագանւոյն Կարքեդոնի արաբեալ, մատենագրեցին. այլ ժամանակաբ եղծան զերկրն։

Ազգն այն ոչ՝ ի ձիոն և ոչ՝ ի ծախս խնայէր առ՝ ի կատարումն վաճառականութեի և դատարկուէ, ի նոյն ուշ եդեալ, և Թողեալ զայլ ամ արուեստս և զդիտուես։ Ոչ ոք զոյարծանագ Հանճարոյ Թեկն ածէր՝ ի Կարքեդոն, ոչ զբանաստեղծութեի պարապէր, ոչ ոք Հարտաբհոսութեի, և ոչ խնստաւորուէ։ Մանկտին՝ ի տղայ տիոց այլ ինչ ոչ լսէր, բայց Հաշիւ, վաճառս, նաև և ծովագնացութեի։ Օ քաջութեի վաճառականաւէ որպէ՛ի Հօրէ ժառանգէին որպէս զմանն ընտիր Հայրենի ընչիցն։ և՝ ի փոքճ Հարցն միւրաքանչիւր Հարակ մնաց յաւելուին. վասն որոյ ոչ ինչ են զարմանք, զի օր ըստ օրէ երագ յառաջադացութեի Հարտարագործք լինէին։ Յե յայն Հռոմութեի և՝ ի զօրութեի ամբարձաւ Կարքեդոն, զի Հռոմայեցիս երկրբութիւք գժդակ և բազմավտանգ պատերազմօք, միանգամ զամս քսանևերիս, և երկրորդ անգամ գեօթևևտասն ամ աշխատեալ, Հազիւ պարտեալ զոսոխն։ Յե՛ի յաղթելն խակ գիտաց՝ զի ոչ այլազգ կարեր նուաճել գնա՝ ի սպառ և ընդ լծով արկանել, բայց բառնալով՝ ի նմանէ զվաճառականութեի՝ որ ընդ այնչափ

ժամանակս ձիպս պատսպարան եղեալ էր նմա ընդդէմ մեծազօր հասարակապետութեան, և որ չէտ այնորիկ մարթէին լինել։

Կարբեդոն քան զամ ժամանակս հզօր էր ընդ ծով, ի պաշարել Կ. Պոլսոյ զՏիւրոս մայրաքաղաք նորա. յայնժամ սկսաւ բաղդ նորա խնայարհել։ Փառասիրութիւն կործանեաց զկարբեդոն. չար եղև նմա, զի ի խաղաղաւէտ վաճառական կենացն տաղտկացեալ զվաճառաշահումն փառն ընդ փառս զնուց փոխանակեաց։ Վաճառքն, լեալ բնակաւէտ վաճառականութիւն, ամայանալոյ ի սակս զօրաժողովոյ։ Կաւատորէք, որք զվաճառս և զվաճառականս նորա բարձեալ տանէին, եղեն կարասեկիրք բանակացն. և քաջ և հմուտ վաճառականք նորա՝ եղեն սպաք և զօրավարք, և պայծառացուցին իսկ զփառս նորա առ սակաւ մի ժամանակ, այլ վաղ ի վերայ եհաս սպառսպուռ կործանումն։

Օ՜հետ նուաճելոյ Կ. Պոլսոյ մեծին զՏիւրոս, և ի կառուցանել նոյնհետայն զԿ. Պոլսոյ իսկ, կերպարանափոխ եղև վաճառականութիւն։ Կ. Պոլսէն քան զդաստանս կերան զայն ոչ ինչ մեծ և աղնուական, և ոչ իմաստուն և կենցաղօգուտ ինչ խորհեցաւ աշխարհակալն այն։ Ոչ գոյր դիպողդոյն քան զայն տեղի յասպնջականութիւն վաճառաց արևելից և արևմտից։ զի աստի ընդ ծովս Պարսից էր համարձակ երթևեկ Կ. Պոլսոյ և յամ արևելս, և ընդ նոյն դարձեալ և ընդ Եղեոս գետ՝ յընդարձակ և ի ձոխ գաւառս Բաբելացւոց. և յայլ կողմանս Կ. Պոլսոյ և Հրէաստան ընդ միջերկրականն ծով. և ի միջերկրեայս Եգիպտոսի ոչ միայն ընդ Եղեոս և ընդ Ջորդարձս նորա երթայր, այլ և կարաւանաց ընդ ցամաք անդերկեան ճանապարհ էր, ամ դիւրութ ածել զվաճառսն։

Ո՜ւստ որպ անդ ի գէպ վարկաւ Կ. Պոլսոյ կառուցանել զքաղաքն և զնաւահանգիստ, որոց հանդոյն սակաւք եղեն յաշխարհի։ Օ՜ի զվարսոս կղզի՝ անդստ ի ցամաքէ՝ կցորդեաց և արար ընդարձակ նաւահանգիստ, երկուասեռք ունելով մուտս յերթևեկ նաւաց, ուր ամբաւնարհիկք չամ կողմանց գային մտանէին, և համաշխարհիկք ելանէին անտի անդադար՝ բարձեալ տանելով զվաճառականս, որք ընդ ամ ծանօթ երկիր ածէին ըզվաճառսն։ Ոչայց Կ. Պոլսոյն ոչ ինչ յերկարակեաց եղև չէտ այնորիկ, և ոչ ետես զբարգաւաճումն և զպայծառութիւն դաստակերտին՝ յոր էած զնա վաճառականութիւն։ Պատճառանք չետ մատոյ նորա վերհակեալ զՀրէայ-

տոս, խնամ կալան ի զարգացումն նորաճնեալ վաճառականութեանն Յ.ղեքսանդրիա. և ի սուղ ժամանակի այնպէս հաստատեալ ընդարձակեցաւ, մինչև այնչափ կերեալ Տիւրոսի և Կարքեդոնի, որք ընդ քաղաքի ժամանակս զվաճառականութիւն ամ ազգաց յիւրեանս ժողովէին,

Ագաթ. Հ. 203։ Յառաջ քան զամ Թագաւորս Յդիպտոսի Յղոլայեան սերն Պաղոմէոս ձեռնտու եղև ի զարգացումն նորա, Օ բազմամբոխ տորմիզս վաճառական նաւաց նորա ի Թիւրկաստան, զարմանալի ինն նկարագրէ Պ.Թէնէոս։ Օ ի ընդ աւելի քան զՀարիւրևքսան նաւս Թիւրոս մեծակառոյց՝ էին նմա այլ ևս աւելի քան զչորեքհազարս ի սպաս աշխարհին և ի յաջողութիւն վաճառականութեան։ Օ ի ժառանգեր նա ինքնակալութիւն մեծ, տարածեալ զամենայն եգիպտական պետութենէն մինչև Յ.փրիկէ և Յ.Թովպիա և Յ.սորիս, և մինչև յայն կոյս ծովուն՝ կալեալ զԿիպրիկիա զՊամփիւլիա զԼիկիա և զԿարիա և զԿիւկղադայ կղզիսն, միահամուռ երբև չորեքհազար քաղաքս։ Յր վասն բարեկենդանութեան քանակաց նոցա՝ խորհեցաւ ձգել անդր յաբևելից ի ձեռն վաճառականութեան զմեծութիւն և զամ պէտս կենաց։ Յր առ դիւրութեան հանապարհին՝ կանգնեաց քաղաք յեգր Կարմիր ծովուն յարևմտից, և ի կողմեայ մինչև ի ծով անդր ածեալ պէտ՝ կառոյց առ նովաւ օթևանս ի հանդիստ վաճառականաց և հանապարհորդաց, որպէս յիւրում տեղոջն[1] ասացաք։

Սովին դիւրութիւք երթևեկից վաճառաց Յ.ղեքսանդրիա՝ յաճախեցին ընդ ամ Յդիպտոս մեծութիւք բազում յոյժ, որպէս զի ի մաքսէ ելի և մնի Յ.ղեքսանդրիա ամ ամի ժողովէր աւելի քան երեք հազար եօթն հարիւր բիւր լիրայ. և քաղմտիւք ի Պաղոմեանց հնապաղք էին ի հատանել զմաքս։

Կիւերտ. ա. Սոբէ. Հ. 798։

Բազմահազարք ի քաղաքս վաճառաշահս եղեն ի հնումն՝ վկայեալ յամենեցունց՝ Տիւրոս, Կարքեդոն և Յ.ղեքսանդրիա, Յղեն և Կորնեթոս և Հռոդոս և Պասիլիա, և այլք ի քաղաքաց ձարտարք ի վաճառականութիւն, այլ ոչ հանգոյն առաջնոյն համեմատեալք։

1 Հմմտ. Գ. 214։

ՊՐԱԿ ԵՐԲՈՐԴ

Յաղագս ապրի ապրի աղխամաղխից վաճառաց։

Ի բանն, զոր Յեզեկիէլ ածի վասն Տիւրոսի, եր գրեթէ ամ ազգ վաճառաց՝ որովք ի հնումն շահաւաճառք լինէին. ոսկի, արծաթ, երկաթ, պղինձ, անագ, կապար, ակնաք պատուականք և մարգարիտ, բեհեզ, դեպակ, ծիրանի, հիւս և կարմիր և կապուտակ, փղոսկր, մայր և նռնի, իւղք անուշունք, ուտիճն, ստաշին և ամ խունկ, գերի, ուղտ, ձի և ջորի, և անդեայք, ցորեան և գինի, և ամ աղխամաղխ ցանկալի։ Այլ ես զհրահալիցն սուղ ինչ ասացից, զերկաթոյ զպղնձոյ զոսկւոյ և զարծաթոյ, և զմարգարտէ և զծիրանւոյ և զհետաքրքիր պղինձոս քնախոսս կալեալ առաջնորդ զորոց խօսեցաւն։ Այլ ի բազում ինչ և ի հանձարեղ խելամտութենէ մանաւանդ բնախոսութենէ ոսկւոյ և արծաթոյ, որ յերես ներորդ գրոյն Պղինեայ քաղուած տպագրեալ ի Լոնդինն։

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

Օ բովոյ երկաթոյ։

Հրահալելեացն պիտառութեի, մանաւանդ երկաթոյ և պղնձոյ, գրեթէ հասակակից է աշխարհի. ընդ այն չէք յերկուանալ։ Այլ զոսկւոյ և զարծաթոյ ոչ ինչ փոյթ երևի լեալ ի սկզբանն, որպէս թուի. զի առաջինքն քնակիւք երկրի, որպէս պարտ իսկ է նորոյ գաղթականաց, ի հայթայթանս կարևորացն ևեթ պետոյից պարապեցեն, ի կառուցումն տան, ի հերկել ջերկիր, և ի գարնել գործիս կարևորս հատանելոյ փայտ և քարինս, և ի սպաս ամ գործոյից։ Այլ գործիք առանց երկաթոյ կամ պղնձոյ կամ պողպատի զիարդ կազմին. նմին իրի նախ զայնոսիկ հարկ եր ինդրել։ և որք մերձ ի բովս ուրեք գտան բնակեալ, ոչ դանդաղեցին յարգել զայս։ Այնդր յայմ կողմանց գային ի ինդիր. և երկիր նոցա, ամուրն թուեցեալ և անբեր, երև նոցա կալուած արգաւանդ և բերբի։ Այ ինչ պակասէր նոցա՝ յա-

ուանգուածքն այնր ևւեթ վաՀառոյն . և քՀուար երկաթոյ էր նոցա փոխանակ ոսկւոյ՝ ի ընուլ զԱմ պէտս նոցա, և ի յարդարել զնոցայն բարեկենդանուածքն :

Յանկալը էր գիտել՝ ուր արդեօք, երբ կամ որպէս և կամ ո գՀաղելին եգիտ . Օ՛ի զիմբդ մարքեր գուշակել վկենցաղոգուոյն մանրամասն փուշոյն , որ անտեսաբար յալս երկրի Թաղեալ կայր՝ անմահ և անՀամմատ կազմելոց անտի սպասուցն : Վերստոյ արդասիս համարել զայն՝ կարի մեծարանք են բանտին . կարևորութեան և անհրաժեշտ հարկ գործեացն , որ նոքօք պատրաստին , ոչ արդեօք արժանի էին օժանդակուե և պարգևի վերնախնամ տեսչութեն : Որ Թէպէտ և զսքանչելիս բարերարութեն սովոր է գոլարկել , և բանտի և գիպաց արգասիս կարծեցուցանել , սակայն աչք երկիւղածք և խորաչնինք արտաքին գիմօքն ոչ պատրին , այլ քօղս խնդրեալ Տոլանեն զաարութիւն և զառատութի նորա , այնպէս առաւել զարմանալի և արժանի գՀովութե որչափ աղօտն երևի : Օ՛այս Ճշմարտութե և Տեթանոսք խոստովան եղեն , որպէս յառաջ ասացաք :

Լսայց գուա տէս ինձ , զի կարևորագոյնն քան զայմ գիտելիս երկաթ , յաՃախագոյն է և գիւրագիւտ և առատ , և ծանծաղագոյն Թաղեալ ընդ Տողով՝ :

Ինչ քանզի Պլինիոս սակաւ ինչ ասէ զնախնեացն Տնասիոյ՝ ի գուշակել զբովս , և Թէ որպէս զՀանածոյսն զբանէն , Տարկ է յարդեաց ընուլ զքերին առ սուղ ինչ Տլմատութե ընձերցողոյ՝ Թէ զիարդ այժմ գուշակին բովք , և Թէ որպէս բրածոյքն մաքրեալ և ձուլին . յորոց է ինչ , զոր և նախնիքն նոյնպէս գործէին :

Պլին . լիբ . ԺԶ . Ե ԺԷ .

Հանածոյն՝ յորմէ երկաթն կղկղի , զոր արուեստաւգիաքն կոչեն գուղձ երկաթոյ , այլ և այլ խորոշք Թաղեալ կայ ի բովս , քարաձև ի չափ բռան , և մերթ որպէս զաւազ . Որ Թերեալ զնիւթն առ ի ձուլել , լուանան զայն և արկանեն ի հրաբորբոք քրայս Տալոցայ : Եւ ի լուծանել գղձոյն և փրփրաձև զաղազուեն ի վեր գիպանել , բանայն զծորան Տալոցին , և որպէս ՏրաՀոսանս լինն սաստիկս ծորէ ի կաղապարս այլաձև՝ առ ի ձուլել սան և կամ այլ անօթս : Եւ կամ ձուլեալ ի քձուարս ստուարս՝ որ Տանեք երկաթոյ կոչին՝ ըստ այլ և այլ չափոյ և ծանրութե ի կշիռ երկուց և երից Տա-

1 Երկաթահանք գիւրագատ . զայմ բովս ՏրաՀոսից երկաթահանք բաւս ամ ուրեք գտանին :... Քան առատաձեռն են . Պլին . լիբ . ԺԶ .

զարաց լտերց, կամ ևս աւելի, ածէն ի գարբնոց՝ կռևել և գարբնել ընդ ջրընկէց յաղթ ուռամբ։

Պողոպատ է ազգ ինչ երկաթոյ զտեալ և մաքրեալ ի հուր, սպիտակագոյն, սերտ, ողորկ և նուրբ. և է կարծր քան զամ հրահալելիս՝ քաջ զտեալ և ջրեղեալ։ Եւ ջրեղէնն զայն՝ շանթացուցեալ և միեալ ի ջուր՝ ցուրտ. բայց ձեռագիտին հմտութեն է գիտել զչափ ջերմուէ պողոպատին, յորում պարտ է ի բաց առնուլ զայն ի հրոյ։

Մուսեր ուրուք կամ զածելի սուր տեսեալ՝ կարծիցէ՞ ի կոշտ հողոյ գործեալ զայն կամ յարջնատեսակ խձէ։ Վասն խտիր է ընդ անկերպարան նիւթն և ընդ ողորկ լուսափայլ գործին. ցայս վայր ձարտարութեի մարդոյ եհաս։[2] Ահռամիւր կարևոր ինն ազգ առնէ զերկաթոյ. զի թէպէտ և հաղիւ լուծանի սա ի հուր, մանաւանդ զի և չլուծանի իսկ որպէս զոսկին և զարծաթ և զպղինձն և զանագ և զկապար, այլ կատարելագոյն քան զամենեսին գնոսա ձուլի՝ ընդմտեալ ի խնդրունս կաղապարին, և ձկպրիտ զտիպ կերպարանացն առեալ։

ՑՕԴՈՒԱԾ Բ.

Ո՞ր բանից պղինձ։

Պղինձ է հրահալելի կարծր, չոր, և ծանր. որ որպէս զայլ հրահալս հատանի ի բանւոց, քարաձև կամ փոշետեսակ հանդոյն երկաթոյ գոյացեալ։ Վասն զի զհալելին զայն՝ քաջ գիտի ի բաց լուանան, և ապա ի բանս հրոյ մեծաւ հալեալ՝ հեղուն ի կաղապարս։ Այս է հասարակ պղինձն, միանգամ մանեալ ի ձուլարան։ Իսկ[3] առ ի զտել զայն և փայլեցուցանել՝ պարտ է կրկին և վերըսաին ձուլել, զի ի յատակն հալել և առաւել սրբի ի խոշոր մասանց. և սա է արսրն, որ է փայլուն և զուտ պղինձ։

Պղինձն կարմիր է ի բնէ. իսկ շէկին պղնձագործիւ գոր-

1 Կէսք ըզհրահալն ի լեռ միեն շառաչմամբ, Հեծէ սպիլռըզն քարանձաւն ընդ բեռամբ։ Վէպ. Եղ. ը. 450։

2 Ի գիր՝ տիրապետ կամաւոյն գէ. զի որչափ հալն, յաւելու յայ. գոռ-ՔԷ. 1726։ նուռւն. Պլն. լԳ. Ը։

3 Դարձեալ միւսանգամ հալեն.

ձի, Նոյ պղնձաքար, որ կալամինեան կամ կադմեան քարն կոչի, ՚է հանածոյ գուղձ հրահալելի, որով պղինձ ձագործք շինեն գլարմիր պղինձն։ Օ ի որպես զաղիւս քաջ եփեալ զայն ՚ի հուր, խառնեն յարդոյր կամ ՚ի կարմիր պղինձ, և շինի։ Պղտա պղինձն շինկարմիր խառն է ՚ի կարմիր պղինձոյ և ՚ի պղինձաքարէ. և չափ պղինձաքարին է ըստ ազնուութեանն պղինձոյն, տասն չափ կամ քսան կամ աւելի և մինչև ցչետասն առ հարիւր. և կոչի սա ծխեալ պղինձ։

Եւ այլ պղինձ արուեստագործ՝ խառնեալ ՚ի հրահալելոյց բաղմաց. որպէս ՚ի պղնձոյդ անդրիս գեղեցիկս խառն է ըստ կիսոյ մասին պղինձ կարմիր ընդ պղնձոյ ծխելոյ. և յաձախս ևս խառնի պղինձ ընդ անագի ևս և ընդ կապարի վասն դիւրագնութե։ Ասէ Զոյն կոչեցեալ՝ է խառնուած պղնձոյ, որ քանակաւ խառնիցի որոշի ՚ի պղնձոյ անդրեաց։

Զուլագործութիւն է արուեստ վաղեմի. և յամ ժամանակս էին անօթք և բաղում այլ գործածք ձուլածոյք ցանկալիք։ Ելանէին իսրայելացւոց յԵգիպտոսէ՝ այնքան յաձախեալ էր արուեստն, զի յանապատին անպատրաստք զկերպարանսն որ պատկերն կանգնեցին զորմէն ձուլածոյ. և ապա արարին զծոմն պղնձի և զամ անօթս սպասուց խորանին վկայուե, և ապա զտաշարիսն։ Յաձախ ևս ՚ի միմեանսայար կռածոյ թիթեղամբք գրօշիկն անդրիս։ Կիւտ ձուլածոյ և կռածոյ պատկերացս, որպէս և կռապաշտուէն սկիզբն, եղև յարեւելս. անտի անց ՚ի յունաստան, և ՚ի ծայր արուեստին հասին Հելլենք։

Ընչուանի քան զամ պղինձս և մեծարգի առ Հոմէս է կորնթեանն, զորմէ պլուր եղեն մեզ բանք, և գեղեանն։ Ալիկերոն [2] ՚ի միում ուրեք յատենաբանութեանցն զերկոսեան ՚ի միասին յարէ. ուր յիշէ և զանուանեալ ինքնեփ անօթին, յորում դոյզն ինչ հրով որպէս թէ ինքնին եփել խաղ. և այնչափ մեծագանձ անօթին այն վաձառեցաւ, զի անցաւորաց զգինոն լուեալ ՚ի ձայն քարոզին՝ համարեին ՚ի վաձառ ածեալ։

Օ պղինձ յառաջ քան զերկաթ առեն ՚ի կիր արկեալ

1 Պեղի երակ պղնձոյն, որպէս ասացաքն, և զոմ ՚ի հուր։ Այնի և ՚ի պղնձաքարէ. զոր կադմեան քարն կոչեն։ Պլին. լիբ. 2։

2 Յեսու զաւազանեան կորնթեան և գեղեան անօթոյզ, յորս է և ինքնեփն այն գեռ ևս վաձառեալ այնչափ մեծագնի. զի անցաւորը զանգ գինոյն լուեալ կալուածոց երկրի համարեին ՚ի վաձառ ածեալ։ Կիւ. ՚ի Ռոմ. Աձէ. ՃՀԷ։

'ի կազմած զինուց. ապաքէն դրամբ՝ նախ քան զոսկիսն և զարծաթիս՝ պղնձիք էին, գԵե 'ի Հռոմ. և էին 'ի սկզբանն ձոյլք պղնձոյ այլակերպք անտիպ և անշուք՝ յարդուեալք ըստ կշռոյ. վասն որոյ ստիպ 'ի սակ վաճառաց՝ պղնձոյ և կշռոյ բանք լինին։ Սերուիոս վեցերորդ աքեայ Հռոմայ 'ի ձև և 'ի տիպ ած զդրամս. և զի՝ այնց ժամանակաց մեծութիւք էին անդեայք, արձառ և ոչխար և խոզ, զձև նոցա կամ զդէմս 'ի նախատիպ դրամսն ետ դրոշմել, վասն այնորիկ կոչեցան պտխրէ։ Լսակ արծաթի դրամ յաւուրս բդեշխութեան Փաբիոսի և Պաուլինեայ, հինգ ամաւ յառաջ քան զնաիսկին պատերազմն կարբեդոնական, 'ի յորէքարիւրորդի ուԹնեւերորդի հինգերորդի ամի շինութեե Հռոմայ մուծաւ անդր։ Լ՚այլ առաջին անուանն 'ի նիւԹոյն յորջորջեալ պղինձ՝ պահեցաւ առ Հռոմայեցիս. վասն որոյ դրամք 'ի կշիռ լուեր կոչէին առ նոսա, մանաւանդ 'ի սկզբանն, ծանր պղինձ. և զանձառլանն՝ պղնձաբան, զի յառաջ պղինձ ևԵԹ մաներ անդր. և փոխին՝ պղինձ օթոբ. և բազում այլ ևս հանդիպին սոցին 'ի նիւԹոյն յորջորջանաց անուանք։ Պլին. լե. ե։

ՅՕԴՈՒԱՆ Գ.

Ը՚ԶՈՂՈՅ ՈՍԿԵՀԱՆԱՅ։

Երբեակ ազգք են ոսկեհանաց առ մեօք, ասէ Պլին. նիոս. կէաք 'ի գետոց Ժողովին, այլք 'ի խորոյ երկրի պեղին, և այլք յաւերակաց լերանց՝ հերձեալ գնոսա և տապալեալ։ Լե. Ե։

Ա. ՅԱՂԱԳՍ ՈՍԿԵՀԱՆ ԳԵՏՈՑ

Հատս մանուանս ոսկւոյ բերեալ արկանեն յեզերս գետք. որպէս 'ի Սպանիա Տագոս, ՊաԹոս Լուսիտանիա, 'ի Լիբարիա Հեբերոս, Պակտողոս Լիդիա, և 'ի հնդիկս Վանգես։ Այս է [2] քան զնամ ոսկի աղնիւ որ 'ի գետոցն Ժողովեալ. զի ընդ քարուտս և ընդ աւազուտս բաղում

1 Սերուիոս աքեայ տպաւորեաց դրամս. յառաջ քան զայն անհաւրԹ դրամով վարէք Հռոմ, որպէս ասանգէ Տիմէոս. և նախ 'ի պատճէր անգհոյ տպաւորեալ, վասն այսր կրկ կոչեցաւ պատրէ։ Պլին. լե. Ե։

2 Ձկք ոսկի աղնիւ որպէս զմաքրեալն և զկղեալ չորջածուԹիւն։ Պլինիոս։

ընդ ածուքեն զսի և փայլէ ։ Այլ ոչ սոքա միայն, այլ և աստ ի Վաղղիա եկին գետք ոսկեբուղիք ։ Վասն որոյ ասէ Վիտրոր՝ քնուքեն նախապատիւ արարեալ զաչխարհն, պարգևելով նմա զոսկին առ ձեռն պատրաստ ի գիւտ, առանց բազմախոնջ արուեստից ։ Օ ի խառն ընդ աւազս բերեին ալիք ։ և քնակեալ աշխարհին զաւազն քաղ ի բաց լուացեալ, և զոսկին հանեալ ձուլելին ի քառանիւ նեակս, յապարանջանս, ի գօտի, և յայլ զարդս ։ Նմանզոյն սոցին ՝ գետք են և այժմ յաչխարհիս, Հնդեանոս, Հնդոգանոս, Կարոմանէ և Վիաղդը գետն՝ որ ընդ Ալեքսանդրեայն անցանէ, Աետս և Վարդան՝ որ ի Վերբենեակս լերանցն գան, և Ոսկերերն՝ որ բղխեն ի Պիրենեայ, և այլք ի գետոց ։ Այլ սակաւ ինչ ժողովի ի սոցունց, հարիւր ամաւորեայ պարէն վաստակաւորաց գեղջկին հայթայթեալ ։ Վասն լինի յաւուրս ինչ ժողովել նոցա աւելի քան զերկուս լերայս ։ բայց և յայլ աւուրս տուժին, գրեթէ ոչ ինչ գտեալ ։

Բ. ՅԱՂԱԴՍ ՈՍԿԵՀԱՆ ԵՐԿՐԻ

Որ յերկրէ ոսկեհանքն պեղին զոսկի, խնդրեն զՀողն անուանեալ գաղղիարէն Ոմմա ։ զի ի գունոյ նորա և ի սողոմիկոյն՝ որ ծխին ի նմանէ, գուշակեն հմուտք արուեստին՝ զի է անդ ոսկի ։

Ի գտանել զերակ ոսկւոյն, զջուրն ի բաց դարձուցանեն և բազուկ ի գործ արկեալ պեղեն զպատուականն Հողն, և ածեալ արկանեն յաւազան ։ Այլ Հոսեցուցանեն անդր ջուր յստակ ընդ ծորան նուրբ կամ ստուար ըստ քանակի Հողոյն ։ և Ձանկիւ երկաթեաւ բռնուքեն Հոսանացոյն օգնեալ՝ խառնեն և քրքրեն զՀողն, մինչև սիկն ևեթ ի յստակ աւազանին ձեալ աւազ սեաւ՝ յորում է ոսկին ։ Այսպ զսիկն զայն դնեն ի տաշտ մեծ փայտեայ, խոր ի միջի ընդս կամ հինգ գծաչափ ։ և ստեպ լուացմամբ և ուժգին տատանմամբ ձեալ փոշն ոսկւոյն զուտ ։ Օ այս [2] այսպէս առնեն այժմ ի Կիլէ, այսպէս և առ Պլին. լիբ. ք. ։ Ձլինեաւ առնելին. զի ասէ. Ոսկեհանք նախ զՀողն՝ զնշանակ ոսկւոյն՝ ի բաց պեղեն, անդ և երային ։ Այլ ի լուանալ զաւազն, որ ինչ ի մէրոյն ի յատակն իջանէ տատանմամբ՝ քամեն ։

1 Ի գէտ չէ՞ պատ գէտ-Էր ի Հատարակ ասոյն. 1718։

2 Տես՝ ի բառարկի վճռաբանութեան ։

Ի զի ծանծաղագոյն՝ առանց վնասու պէղելոյ գտա-
նի ոսկին, Թէպէտ և սակաւ ուրեք. որպէս պատմէ Պլի-
նիոս՝ յառաջ քան զսակաւ ժամանակս առ ինքնակալու-
Թեամբն Ներոնի գտեալ առատ՝ ի Պադմատիա, ոչ ինչ
պակաս քան զիսուսն լիտր յաւուրն։ Այլ յաճախ՝ ի
խորոց պէղի, ուր ոսկեհանք գետնափոր ական գործեալ՝
գտանեն զոսկին՝ ի քարինս և՝ ի խիձս կռուեալ։ Ու յաճ
և յահեակ ընդ երակս ոսկւոյն բրեն, նեղուկս ընդ խոր-
խոռ յատակաւն եդեալ։ Ու զդուշն բրածոյ կամ
զոսկիածին քարն՝ որ հանքն կոչի՝ փշրեալ և լեսեալ և
յաշինն լուծեալ, լուանան և հալեն. և որ նախ՝ ի հա-
լոցին ելանէ ոսկին՝ գեռ ևս արծաթի համարիւ, զի է միշտ
խառն ընդ արծաթոյ։

Օ աղան կամ զաղղուուկն՝ որ փրփրանև յերեսսն գի-
զանի՝ ի քրայս, ոչ ոսկւոյն միայն՝ այլ և ամ՛ հալակա-
նաց, ոչ՝ ի բաց ընկենուն. այլ լեսեալ զայն անգրեն և
՝ի կիր դարձուցեալ, ընտրեն և զինացոդք մասունս ոսկ-
ւոյն։ Իսկ հալոցն՝ ի կաւամանն սպիտակ հողոյ թրծի,
զի սա միայն բառնուէ հրոյն և փքոցն և յորձանաց հրա-
հալելոյն առկայ։

Ապաքէն աղնիւ՝ ի հրահալելիս է ոսկի, այլ գիւտ նո- Դիոդ. ֆ։
րա տաժանաւոր. նմին իրի գերիք և մնհայապարտք վա-
րելին՝ ի բովս, ընտաքաղցուԹեՀ խստասիրտս յամ՛ ժամա-
նակի արարեալ զոսկեմոլսն։ Իսկ հիքացեալքն, որպէս
Դիոդոր պատմէ, զգայգ և զգերեկ անդադար խոնջելին
հղձայականք. և անագորոյն տեառքն առ՝ ի բառնալ
՝ի նոցանէ զամ՛ յոյս ազատուԹեՀ և կաշառաբեկ առնեհ-
լոյ զպահապանսն՝ կացուցանելին՝ ի վերայ նոցա զինուորս
այլալեզուս, զի մի խոսել կարասցեն ընդ նոսս, Թէ գու-
յէ միաբանեսցին՝ ի նենգուԹի։

Գ ՑԱՂԱԳՍ ՈՍԿԵՀԱՆ ԼԵՐԱՆՑ

Ի և այլազգ գիւտ ոսկւոյ՝ ի բլրոց և՝ ի լերանց, որ- Պլին. լՀ. ֆ։
պիսիք բաղումք են՝ ի Պանիա[1]։ Լերինք անջրդիք և
անարգասաւորք՝ որպէս զոյժս ամ՛ուԹեՀն՝ հատուցանեն
զոսկի։

Հայմ և յահեկէ ական մեծ հատեալ, մնանեն՝ ի ծոց
լերինն Չահիւք և լապտերօք. զի լոյս ոչ ծագէ անդր,

[1] Լերինք Պպանիոյ անջրդիք և ըիք այսմ ազգասեաց բանագաւին ասերՀՀ, որոց ոչ ինչ են բեւրՀ բեւ- լինել։ Պլին.

պէտ՝ ի մշտապէտէր խաւարի խնդրէին, և է ոչ բազմամեայ ժամանակաւ յամին անդ։ Այլ յաճեղ՝ ի խորս զրբանձն՝ խարխուլ երկիրն և փլանի, մերթ ևս զհեր գործաւորսն կորուսեալ. վասն որոյ ասէ Պլինիոս.[1] Այլ այնպէս ժպիրհք են և յանդգնութիւք, որք յարևելս գնան՝ ի խորս ծովու զմարգարիտն խնդրել, որպէս որք զոսկին պեղեն յերկրէ. զի ագահութիւն մեր բազմալամանգ քան զծով աւազ զերկիր։ Այլ ոչ իրբ պարտ է և աստ, որպէս և յայլ բովանդ՝ զորոց ասացաք, հաստատեալ ի խորոց լերինն ուրեք ուրեք կանգնել կամարակապս ամրակառոյցս. Օ և ժայռք մեծամեծք ընդ առաջ ելանեն, զորս հարկ է հերձուել հրով կամ քացախով. և զի մի՛ ի ծխոյն և ի գործողէից հեղձանիցին, ստիպին՝ մանաւանդ ի խորս՝ մերձ և դուռ՝ ի գործ արկանել, և զանհետեթ ժայռսն հերձեալ՝ ի հատորս ստուարս՝ ձեռն՝ ի ձեռանէ և ուս յուսոյ փոխոխմամբ կրել ընդ գետնափոր ուղին արտաքս. յոր զաւուրս բազումս զոհս և զդիրեր աշխատին։ Այլ լոյս յետոիւսն եւեթ կացեալքն տեսանին. իսկ ի՛ ներքս ի՛ նոյն լապտերաց վաստակին գործաւորքն։ Ասացեալ եմք երկաշխագունից և կարծր ժայռից դիպիցին, խոտորին յայլ կամ յահեակ, և կամակոր ականս հատանին։

Այլ իբրև կատարի գործն, և ի խորս լերինն զգետնափոր շահուն հասուցանեն, ապա հատանեն ի ներքոստ գնեցուկս կամարացս, որ է գուշակ մեծաւոյտ կործանմանին։ Այլ յիջնեալ կամարին և ի սկսանել փլուզմանն՝ իրագէտ լեալ նախ որ ի վերայ լերինն ի պահու կայ, վաղվաղակի ի ձայն բարբառոյ կամ ի փող պղնձի ազգ առնէ ի բաց կալ գործաւորացն, և ինքն փութայ ցեալ մեկնի ի բաց։ Այլ լեառնն խոռոչացեալ անկանի ահեղ դղրդմամբ։ Իսկ գործաւորք՝ որպէս յաղթողք՝ աներկիւղ ի գնին կան աւերածոյ քնուեթեանն. բայց չև ևս հանեալ ոսկին[2]։ Օ ի ոչ թէ վաստակք ի գիւտ ոսկւոյն՝ ձեռնարկէն պեղել, այլ յոյս ևեթ և ցանկութիւն վրէ գնոսա յաշխատութիւն և ի վտանգ։

Մինագ մեծ ևս և ծանրագոյն վաստակ. ի մերձակայ լերանց բարձանց ածել անդր ջուր՝ պատեալ ընդ երկայն ձանապարհ, և աստիճ՝ ի վերայ փլատակացն հոսեցու-

1 Զայժ միաստակ արարած զէր-կիր, մինչև զմարգարիտ յանգունդս ծովու խնդրել նուազագոյն թուի յանդգնուէ։ Պլին։

2 Որպէս յաղթողք՝ ի գնին կան աւերածոյ քնուեթեան. այլ չև ևս գտեալ է ոսկին։ Պլին։

ցանեալ՝ վասն գցանկալի հրաշալն ընտրելոյ ։ Ոմին իբրև պեղեն առուս բարձր կամ խոնարհ ըստ խորոց և ըստ բարձանց երկրին, որ քան զամ գործածմն դժուարին է ։ Օ ի հարկ է հարթաւալի գործեալ ձիւդ զափ առնալ վայրացն՝ ընդ որս ուղիս գերթին առնիցէ մինչև ի ցածագոյն փլուզեալ լեառնն, որպէս զի ջրոյն սրընթաց վայրեկուճէ գերփեալ վարեսցի ոսկին ։ յայն սակս իսկ ի բարձանց ածեն զջուրն, արուեստագործ ջրմղոք ընդ առաւարս զառնուճէն հոսանացն պահեալ անվատնելի ։ Ոմանցի հարթեն զխորատարորտ քարաժայռիցն կատարս՝ որ խոչ անկանին, և ակօսաձև հետս ի նոսա հատեալ՝ տախտակս յամիոփումն և յանընդհատ հոսումն ջուրցն դետեղեն ։ Յողովեալ ապա ջրոյրս ի նկատելոց շրջակայ լերանց բարձանց, պեղեն աւազանս ընդարձակս երկեքիւր քառակուսի ամնաչափ ի լայնուի, և տան ի խոռուճէ, և փողրակս հինգ՝ ստուարս երեք կամ չորս քառակուսի ոմնաչափ՝ գործեն ի Յողով ջրոյն յայլ և այլ կողմանց ։ Զոր ի ընդ լճին բանան զխիցս, և յուղեալս հոս ջուրցն սաստկութենէ միւնչև վեմք ստուարք հոլովեալ մղին ։

Զոր առ ստորոտով ոսկեհան լերինն ի դիւբի այր գործած ։ Պեղեն խրամս ագուգայս ուղխիցս, ընդ որս անցեալ անկանին ի ծով ։ Զայլ վասն չկորնչելոյ ոսկւոյն խառն ընդ ջուրսն, տարածանեն ուրեք ուրեք Թուփս իմն* նման խնկունենոյ՝ ոտատխիտ և, յոր իբրև ի վարսն կըռուի ոսկին ։ Զոր տախտակօք երկոտասեք զխորանին փակեն, զի մի արտաքս զեղուցուն ջուրք ։ և ընդ առաւարս դժուարինս կառուցանեն ջրառուս փայտատամբք ընդ օգս, ընդ որ երթեալ խառնին ջուրքն յատաղուս ալիկիական ծովուն, ուստի ոչ ինչ կարի հեռի են բովք ։

Օ ոսկի ի ստորոտից լերանց հանեալ՝ ոչ ևս պարտ է հրով փորձել, զի է զուտ ի բնէ ։ և գտանի ի քծուարս ստուարս և ի մանուճս, որպէս և ի խոռս ուրեք երկրի ի բովս ։ Յակ զոստ խնկունենացն վայրի ժողովեալ խնամով և ցամաքեցուցեալ այրեն, և զմնիսին լուանան ի վերայ գալաք խոտոյ, ուր զնստեալ ոսկին գիւբաւ ժողովին։

Պլինեայ հետաղօտեալ բազում պատճառս ածէ պատուականուճէ ոսկւոյ քան զայլ հրահալելիս ։ Օ ի յայ՝ հրահալից սա միայն է անճախելի ի հուր, կամ՝ ձեւ յայժ

* Ջիւռա զայս խոնն ասինս Ulex զի յիւէ, և ուշ է մարի գիտեմ ։ ի ուշիքս ։ ըստ Պլինիոս Եկն հարևան ծառոյ էրէ ։

սակաւ ինչ ծախի՝ ինամեսցէ, և՝ ի փայտակոյտս բոլորբեալս և՝ ի բոցաճաւալ հրդեհս ամենածախս՝ պահէ անկորուստս։ Այս առանիկ և աղուսագոյն յաշխատս այրեցմանէն գոր ծի, որպէս ասեն, և փորձի հրով. զի ոչ է ոսկի ամենեւին եթէ ոչ զգոյն հրոյ առեալ, զոր ոսկերիչք ոսկի ոսկազոյ կամ կեփազեայ կոչեն։ Այս է զարմանալի, զի զոր ա ծուխք կիզիչք չգործեն, պայծառ [1] բոց յարդի լուծանել և զտե՛ զնա, գոյզն ինչ կապար խառնեալ՝ ի նմա։ Վաարձեալ զի և՝ ի կիր ածեալ ոսկի՝ գրեթէ ոչ ինչ մաշի, կամ յոյժ նուազ քան զայլ հրաչալելիս. զի արծաթն և պղինձ և անագ աղտեղին զձեռս, և ձգեն զիծ թուխ, որ է նշանակ մաչելոյ նոցա և դիւրավառանելի գոլոյ։

Վաարձեալ յամ հրաչալելեաց ոսկին և եթէ չժանգահաս, և ոչ ինչ զգեղ նորա եղծանէ կամ թեթևացուցանէ զկշիռն։ Այս՝ ի նիւթակատաց զարմանալի ինն ա միայն՝ ի ջուր, ՝ի հող, ՝ի ժահ և՝ ի գերեզմանս ընդ յամայր ամս պահի անեղծ անժանգ և անաղտ որպէս և էն։ Վտանին գրոշմածք ոսկի՝ ամաց աւելի քան երկուց հազարաց, որ թուին նորոգ հատեալ։ Այսի՝ [2] զի և մաղեցուցիչ զօրուն աղին և քացախոյ, որ զամ ինչ ընկէզեալ լուծանեն, զչէմ ունի ոսկի։

Ոչիք՝ ի հալակաս տարածուն քան զոսկի և բազմաբաշխ ազգի ազգի օրինակաւ [3]. Օ՛ ունկի ոսկւոյ ծաւալի յեօթն հարիւր և՝ ի յիսուն թեթեղունս, և և աւելի՛ եթէ պէտք լիցին, և թեթեղն իւրաքանչիւր չորս մատնաչափ՝ ի լայնութի և յերկայնութի։ Լ՛պաքէն և՝ ի Պլենեայ ասացեալս զարմանալի է, այլ տեսցուք ստուգ ըզհնարաւորութիւն այժմու ոսկերչաց և յայսմ մասին ա ռաւելելեալ յոյժ քան զառաջնոցն, որպէս և՝ ի բազում յայլ իրս։

Հանդերձ սոքիմբք և նիւթի ոսկին և անկանի որպէս զարդ. և առանց ասու իակ և մետաքսի համակ ոսկեթել, կամ խառն ընդ նոսա դիպակ գործի։ Տարկուվինիոս ե՛ ըեց՝ ի յաղթանակելն իւրում էր զգեցեալ պատմուճան ոսկեթել, յոր Լ՛գրիպինա մայր Նէրոնի՝ ի տեսիլ նա-

1 Ջնոյն ասէ և Պօրբոն, և յա՛ռնէ զբառս. Դիւրագոյն, ա՛ռեալ զոսկի՝ ի բոց յարգի. զի բոց թոյլ և գիւրամաշ համեմատ առ հուն և գիւրահալ իսկ ածուխ բազում ծախէ, կարի լուծեալ սատկութեամբն և կորուսեալ։ Պօրբ. ֆ. 146։

2 Ընդգիմակացք ամենայորդի հիւթոյ պղին և քացախոյ։ Պլին։

3 Ոչիք ինչ տարածուն քան զոս և բազմաբաշխ. զի ունկի ոսկւոյ ծաւալի աւելի քան յեօթնհարիւր և՝ ի յիսուն թեթեղունս. և թեթեղանցն լայնութի չորից մատանց, նոյն և երկայնութիւն։ Պլին։

ւամարտին, զոր արար ինքնակալն Կղոդիոս այր նորա, յանդիման եղև Ժողովրդեան համակ ոսկեթել պատմուճանաւոր։

Կ՚առասպելք արդեօք Թուէին գնդրուճէ և զկակղուճէ ոսկւոյ և արծաթոյ ասացեալքն, եթէ ոչ փորձն հանապազ վկայէր։ Յաղագս այսորիկ որ ինչ ի գիրս հիշատակաց կամաւորն գիտութեանց ասացեալն է՝ ածից մանր- փոփոխ։ Յ-ԱՒ 1715.

Ոսկեթելն է թել արծաթի ոսկեզօծեալ, որպէս ամենեցուն յայտ է. զի զձող արծաթի պատեալ ոսկի թիթեղամբ՝ ձգեն ընդ կորզան, և ելանի թել. և մինչև ի սպառ երկայնեալ՝ միայ ոսկեզօծ։ Ոմանքականն չափ ձողոյն և քան և երկու լիտր և կէս, Ընդհատասան գծալափ տրամագիծ նորա, և երկայնուի նորա առ քանեւերկու մատնաչափ։ Կ՚ըդ քան և երկու մատնաչափ ձողս այս, որպէս ցուցանէ Ոսմիւր, ձգեալ ընդ թելշան գործի՝ երկայնի 13963224 մատնաչափ, կամ 1163602 ոտնաչափ. վեց հարիւր երեսուն և չորս հազար վեց հարիւր հինսուն և երկիցս բազմապատկեալ, ասպարէզս իբր հազար հինհարիւր քառասուն. հարիւր ձող առ ասպարէզ հաշուեալ՝ Յո մինչ չև զմետաքսիւն ածեալ՝ տափէն զգլանաձև ոսկեթելն, որով դարձեալ ոչ ինչ նուազ քան զեօթներորդ մասն երկայնի, քան և երկու մատնաչափ երկայնուէն յաւելեալ ցերկու հազար երկերիւրեքսան ասպարէզ։ Կ՚արթի փոխանակ եօթներորդ մասին և չորիւր մասամբ երկայնել՝ ի տափէն, որով լինի երկայնուի նորա երկու հազար չորեքարիւր ասպարէզ։ Ոնդեպտ և կարի զարմանք իբրս այս թուիցին, բայց է և զարմանալի ինչ։

Զոմն արծաթի քան և երկու և կէս կշիռ լտեր, երկայնուելի նորա՝ քան և երկու մատնաչափ, պատի ոսկւոյ ոչ ինչ աւելի քան զկշիռ ունկւոյ. և յերկայնել թելին, ապաքէն անօսրի ոսկին՝ այլ միայ թելն ոսկեզօծ. և յերկայնել ձողոյն ընդ թելշանն ցերկու հազար չորեքարիւր ասպարէզս, երկայնի և ոսկին ի միասին ընդ արծաթոյն։ Կ՚ըդ տես ինձ, զի ունկի ոսկւոյն պատեալ զարծաթի ձողոյն քան և երկու և կէս լտեր՝ քանի նրբի ընդ այնչափ երկայնուելի արծաթոյն։ Յաւելու և զայն Ոսմիւր, զի զօձուն ոսկւոյն գտանի ուրեք ուրեք երկպատիկ Թանձր. և Հաշիւ արարեալ ըստ անօսրագոյն մասին, գտանէ զԹանձրութիւն ոսկւոյն՝ հարիւր և հինգ բիւրոր մանն գծի։ Ներքուէլիէն անցաս, Հանգոյն երկրա-

չափականին անբաւաքաշ մասին. այլ աստ արդիւնք իւաց առաքի կան՝ ներգործեալ գործարանօք, որ որչափ և ձարտարագործք իցեն՝ սակայն Թանձունք են։ Իսկ եթէ այսոքիկ անհնաք են մտաց և շլացուցիչք, որչափ և առաւել՝ որ առ՝ այ անբաժանելի անօսումնքն են։

ՑԱՂԱԳՍ ԲԱԶՄԱԳՈՒՆԻ ԱԿԱՆ

Պլին. ք. ե. Ոչ այսօսիկ՝ ի Պլինեայ առեալ գրեմ։ Յամ ազգս ոսկւոյ՝ խառն է արծաթ, աւելի կամ նուազ. մերթ տասն երորդ մասն, մերթ ինեերորդ, և մերթ ութերորդ։ Լայդ՝ ի Պաղղիա է տեղի ոսկեհան, ուր խառնուրդ արծաթոյ գտանի երեսներորդ մասն ոսկւոյն, որ աշխատագոյնն է քան զամ ոսկի, և կոչի ալբիկրատեան. զի Ալբիկրատ էր յառաջ տեղի՝ ի Պաղղիա մօտ՝ ի Տարբէ։ Լայն և այլ բազում բովք՝ ի Պաղղիա, յորոց կէսք
ե. 190. սպառեցան, և կէսք լքեալ թողան։ Ոմանս յայնցանէ կիշէ Սարաբան, և մանաւանդ զտարբեանսն. զորոց առ՝ թէ յայժ արգաւանդք էին ոսկւով, ուր մինչ չև՝ խորս զանահատութիւն ածեալ՝ գտանէին հատք ոսկւոյ լի բռամբ, և ոչ բազում ինչ հրոյ պէտք էին առ՝ ի մաքրել զայնս. զի և բազում հատք ոսկւոյ և փշրանք էին՝ ի նոսա, զորս ոչ խոկ հարկ էր զտել։

Ձաւելոս Պլինիոս. Լաւդ ոսկի, որոյ հինգերորդ մասն է արծաթ, կոչի բազմագունի ակն. մարթէր կոչել զայն
Ոէ։ ե. 7։ և ոսկի սպիտակ, վասն լմնագոյնն գոլոյ և շէկ։ Լրևի պատուականագոյն լեալ սա առ նախնիս. զի Հոմերոս զարքունիս Մենեղաւեայ նկարագրէ պայծառափայլ ոսկւով և բազմագունի ակամբ, արծաթով և փղոսկրիւ։ Այս բազմագունի ականն այս ինչ է յոլովութիւն, զի՝ ի լոյս ճրագի փայլէ առաւել յայժ քան զոսկի և քան զարծաթ։

ՑՕԴՈՒԱԾ Դ.

Ոչ ՀՈՎՈՅ արծաթոյ։

Պլին. ք. է. Ի՞նչ բազում՝ որով արծաթահանք նման են ոսկեհանաց։ Ո՛չ պէղեն զերկիր, և չաք և չահեկ զետափոր ականն հատանեն ընդ երակ արծաթոյն։ Այս ոչ՝ ի տեսիլ գունոյն գայթ գեւտիցն ճնանի, զի ոչ է աստ փայ-

լումն և նշոյլ որպէս յայլս ի բոլոյց . այլ գուղձ արծաթոյն մերձ խարեաշ է և մերձ գոզն, և յաձախ փորձիւքն ձանաչէն զայն գործաւորք :

Հրով զտի և արծաթ, սակաւ ինչ կապար ի նմա խառնեալ, կամ զգուղձ անագին՝ որ գրեթէ ամ ուրեք ի միասին ընդ արծաթոյ գտանի ի բովս, և հուր ընտրէ զնոսա՝ զկէն ի կապար կամ յանագ լուծեալ, և զիւս կէսն յարծաթ՝ որ թեթևաւոյնն վերոյ կայ որպէս իւղ ի ջուր :

Այն գրեթէ յամ գաւառս ինքնակալութեն հաստատեցաւ արծաթահանք, այոտալիա մերձ ի Ա երկէդ, ի Աարդինիա բաղում ուրեք, ի Պաղղիս ուրեք ուրեք, այլ և Այնգլիա, և Այլատիա՝ ուր Աթաապատրոն յայն սակս կոչեր Հրծաթի քաղաք, և Կոլմարն անուանեալ Հրծաթահանքն, և ի Պաղմատիա, և ի Պանոնիա՝ որ արդ կոչի Հնծաբիա, և ի Ապանիա, և ի Հ ուսիտանիա՝ ուստի ելաներ արծաթ ընտիր : Պլինիոս երեքբարիւր ամաւ և եւս յետոյ քան զՀննիբաղ գրէ զարմանալի ինն [2], թէ պեղեալքն ի նմանէ փոսք կան և հնոն ցարդ ի Ապանիա ի բովս, և կոչին յանուն գտողացն զուլն կարբեդոնացւոց : Ի ի նոցանէ՝ Ռեբուլն կուչեցեալ՝ կայ մինչև յայսօր, ուստի գայր Հննիբաղայ հանապազօր երեքբարիւր լիտր արծաթոյ . զոր ապա ազգ ակկիտացիք [3] և եւս պեղեցին՝ յառաջ ածեալ զբրածն ընդ մէջ լերինն հազար և հինգ հարիւր քայլ ցցուգ և զբերեկ վաստակեալ փոսնակաւ ըստ վառման իւրաքանչիւր լապտերին, և քաշեալ զշուրն ի բաց : Գտանի և ծանծաղաջուն յերեսս երկրի երակ արծաթոյ : Լակ զսպառել երակին դիւրաւ գուշակէին հինք՝ գտանելով ի սպառուածին պաղլեղ, ուր և գադարէին ի պեղելոյ : Այլ զարգիս, ասէ նոյն ինքն Պլինիոս, ծանուցաւ՝ զի չետ պաղլեղին յայոցդէ երակ պղնձոյ սպիտակ, որով գարձեալ գուշակի սպառուած երակի արծաթոյն :

Ոչ խակ է մարթ ըստ վայելուչն արժանաւոյ զարմանալ ընդ չքնաղ գիւտ հրաշալելեացն, զորոց ցայս վայր ասացաք : Օ ինչ քան զոսկին և քան զարծաթ ծանկապոյն ընդ տիեզերս . Թաղեալ կայր ի խոռս ի մէջ սպառուած վիմաց որպէս անպիտան, և զպատուական հրաշալիցն

1 Գոռալ անգին, որ խալ կապէնա, է էրեմոյն խառն և անէրգարան՝ սոսոյն հրամոյն իւրէն :

2 Ջոր եւ դեպն Աննիբաղ ի գալ Իտալիա պատրել Սագունտոն :

3 Ասպե Բնակեալս ի Մաւրիտ և ի Վալենթիա, որ էին ի սահմանս կոր Թագինեայ :

մասունս՝ խառնեալ ընդ օտար իրս անմիմնելի և անբնարե-
լի՝ անհնարին Թուեր մարդկեղէն Ճարտարութեանն հանել
ի հողոյ, և ձուլել միատարր, և զտել և աճել ի սպաս
պիտոյից իւրոց։ Այլ ակայն եգիտ զայն, և յայտ կատա-
րումն իսկ մտադիրութեանն արուեստին հասոյց, զի Թուխ
ինն ձոյլ ի սկզբանէ ստեղծեալ ոսկին և արծաթ երևելի
աչաց որպէս զքարինս ի վերայ երկրի։ Այլ մարդ ինք-
նին բաւական էր ի հրաշալի գիւտսն։ Այնիերոն՝ յայտ-
նի իսկ ասէ. Այս զուր ստեղծեալ էր այլ երկրի զոս-
կին և զարծաթ, զպղինձ և զերկաթ, եթէ ոչ ուսուցա-
նէր մարդոյ հասանել ի խորս՝ ուր պատուական հրահա-
նելիքն ծածկեալ կան։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ե.

Հաղագս զի ոսկեկոփ և արծաթակոփ էին աղբիւր առաջի վիճակելոյ նախնեացն։

Եւ հարկ ասել, զի ի բովուց ոսկւոյ և արծաթոյ քանի՛ եկամուտք դային ինչ ջանիւ յաճախելոյն տերանցն, Թագաւորաց և ժողովրդոց։

Դիոդ. ԺԷ. Փիլիպպեայ հօր Մեծին Այլեքսանդրի էին չուրջ զՄիւդ-
նաս ի Այակեդոնիա ոսկեհանք, ուստի հատանէր ամ
ամի հազար քանքար։ Այնն նմա և ի Թհեսպոնիա և ի
Թրակիա բովք ոսկւոյ և արծաթոյ, որք միանգամ ի վախ-
ճան իշխանութեանն մակեդոնացւոց [1] կային՝ որպէս երևի,
զի Հռոմայեցիք ի պարտէզն զՊերսեոս՝ Թաւրեցին ի ձե-
ռաց նոցա զբովս։

Այնն և աթենացւոց արծաթահատք Այտտոիկէ ի աս-
բիոն, և մանաւանդ ի Թրակիա՝ ուստի յոլով եկամուտ
էր նոցա։ Այս զբաղումն ի քաղաքացոյն չիշէ Այսենո-
փոն մեծագործեալս նոքօք. զի Այպոմնիկեայ վեց հարիւր
տարուկք էին, և Այիկիասայ՝ որ ի Այեկիլիա տպաւոր՝
հազար։ Այս որք ի վարձու ունէին զբովս նոցա, ի վե-
րայ ամ ծախուցն՝ հատուցանէին Այպոմնիկեայ օր ըստ
օրէ չիսուն լիբրայ, զանկ առ գերի զաւուրն տասիլ վարձ,

1 Ընդունայն զոսկին և զար-
ծաթ, զպղինձ և զերկաթ սահել
Տէրալ էր այ, եթէ ոչ ուսուցանէր
և զգիտ երակաց նոցա։ Կիկ. ԺԳ.
ա. ՀԲ։

2 Այս զմակեդոնական բովուցն
խորհէին քառասնից տալանդս, ուս-
տի եկամուտք բազում չոյժ էին։
Այս. խե. Թ։

ըստ նմին համեմատութեամբ և Աւետեաց . որ հարուստ է-
կամուտք էին ։

Այն մատենագիրք ի հնաբոյ յաւելուածոյ եկամտից՝
խրատս հանձարեղս տայ աշակերտացոյց , և յորդորէ զնո-
սա յարդել մանաւանդ զվաճառականութեամբ , և խրախոյս
և ձեռն տալ պարապելոցն ի նոյն՝ եկաց և քաղաքացոյց ,
ինամ ունել յապահովութեամբ նոցա , և պատրաստել նաւս
ի տարուբերս վաճառաց , զվաճառաշահ իւրաքանչիւ-
րոց՝ համարեալ աշխարհին մեծութեամբ և զօրութեամբ ։ Այ-
զհանդիպելեաց յերկար ձառէ . և յորդորէ հասարակա-
պետութեանն ինքնին ի շահ աշխարհին վարել զգուշ , ոչ
ինչ ինասակար վարկուցեալ զայն ժողովրդեան . զի եր-
կաքանչիւրոցն մարթեալ մեծանալ նոքօք . քանզի ոչ եթէ
բուռք գործաւորացն պակասէին , այլ գործատուքն բա-
զում ։

Իրան զգուշ առտնիկեացոյց աշխարհին և զթրակացոյց՝
շահաւետագոյն յոյժ էին սպանիկանքն ։ Օ որս քնակ
չայ աշխարհին անխոյս արարեալ էր , և նախ տիւրացիք
շահեցան նոքօք , և յետ նոցա կալբեդոնացիք ։ Օ ի սո-
քա ընդ կոխելն ի Պարսից՝ գիտացին , զի էին նոցա աղ-
բիւր անսպառ մեծութեամբ բուռքն ։ Ի միջնէ ևեթ , որ-
պէս գրէ Պլինիոս , գայր Հնդիբաղայ օր ըստ օրէ երեքա-
բիւր լաւր արծաթոյ , կամ երկոտասան հազար և վեց հա-
րիւր լերայ , հաշուեալ ուխտսուն և չորս դնար առ լաւր
մի՝ ըստ նորին Պլինեայ պյուզր բանիցն ։

Պարսքն ի Պաղլբեայ առեալ ասէ , թէ չորք բիւրք
գործաւորք յաւուրս նորա խնձրէին ի բոլս մերձ ի Կար-
թագինէ . և գայր անտի հասմայեցւոց հանապազորք քսան
և հինգ հազար դրամակշիռ ։ Յետին ի վեպս արք , որոց
շահք անբաւք ի բուռսն առասպելք թուին . զՊտղո-
մեայ ումինի , որ յաւուրս Պոմպէի իշխեր Ասորիս ,
պատմէ Պարրոն՝ թէ ութ հազարաց ասպետաց ռոձիկ
տայր . և կոչնականքն հանապազորք ի սեղան նորա էին ո-
գիք հազար , և իւրաքանչիւր նոցա բաժակ ոսկի ի մի մի
նուագս փոխոխեր . Ասղմահարուստ քան զնա Պլինիոս
բիւրեհազարին ետ պարգև Պարթևի զսոսն և զորթ ոսկե-
ձոյլ , զորս պանծացուցանեն վէպք . և զօրացն Ասորւոյ
տարք ձաղ մեծ հարիւր և եօթանասուն բիւրուց արանց ,
և առձիկ հնգամեայ հանդերձ ամ կաբևորօքն նոցա ետ ։
Այս ուստի էին նոցա անբաւ գանձքն , բայց ի ժառան-
գութենէ բուռից ոսկւոյ և արծաթոյ , Այս որ ինչ Պլուտար-
քոս պատմէ ածեալ ի Հռոմ ի շուք յաղթանակին Պո-

Պ·ԺԲ·ՅԲ·ՃԵ·

Պ·ԺԲ·Ի Վ·
ԻՍԽ·ԼՔ·Ե·
ԵՐԴ·Հ·ԽԷ·

զոսի Լամիւեայ և Լուկուլլոսի և այլոց յաղթողաց, յայժ
զարմանալի են։

ԼՍԼ այս ՝ամ՝ ոչ ինչ է առ անթիւ յաձախուԹիւ ոսկ-
ւոյն և արծաԹոյ՝ զոր ՎաւիԹ և Սողոմոն գանձեցին, և
ծախեցին ՚ի կազմած և ՚ի զարդ տաճարին Լերուսաղէ-
մի ։ ԼՆա անբաւ գանձք, ընդ որոց Թիւ և ընդ համար
ասլոին միտք ։ Եին ըստ մասին արգասիք վաձառականու-
ԹեանՆ՝ զոր սկսաւ ՎաւիԹ առնել ընդ Լերբաբա, ընդ
Պարսս ։ և ընդ Հնդիկս ։ ընդ կրկին նաւահանգիստան՝
Բ. Մնաց. Ը. զորս կառոյց Լ՚ղեամ և ՚ի Վասիոնգաբեր լերկիր Լ-
18. Թ. 13։ դումայ յԵզր Կարմիր ծովուն ։ և զոր Սողոմոն ևս քան
զևս մեծացոյց ։ զի ՚ի միում նուագին ածին նաւք նորա
չորեքհարիւր և լիսուն տաղանդ ոսկւոյ ։ ԼՆաձուկ երկրին
հրեաստանի յաւուրս Սողոմոնի էին եկամուտք՝ վեցհա-
րիւր վաԹսունևվեց տաղանդ ոսկւոյ ։ Թող զայլ եկա-
մուտսն ։ Լզդ ուստի՝ այնքան անհնարին գանձ ոսկւոյն
մԹերթեր, եԹէ ոչ անդստին յայնմ ժամանակաց պեղէին
բովք բազումք ։ և այն զի չև ևս յայնժամ ՝Եքսկհայն
և Պերուվեայ բովքն գտեալ էին ։

ՑՕԴՈՒՆԴ Զ։

ՅաղաԹս դրամոյ և դրոշմածոյ ։

ՎաձառականուԹի՝ ի սկզբանէ փոխանակուԹիւ վա-
ձառաց գործեր, որպէս և ՚ի Հոմերոսի գիրսն ի տեսանել,
այլ գժուարուԹիւն էրին վաղ ծանուցաւ ՚ի փորձոյ յաղգս
ազգս վաձառաց՝ որոց գիւք ՚ի վայր անկանին հատմանէ
և տրոհմամբ, և հարկ եղև վաձառականաց յաձախել
տակաւ զՀալականս՝ որք հատմամբ ոչ յոռանան և ոչ Թե-
բանան ։ Վ ամն որոյ յաւուրց ամուր Լբրահամու, և յա-
ռաջ իսկ արդեօք, մինն ՚ի տուրևառս ոսկի և արծաԹ ։
Թերևս և պղինձ իսկ ՚ի դիւրագին վաձառս ։ ԼՍԼ վասն
նենգուԹեաՆ ՚ի կշռոն և ՚ի նիւԹին սպրգելոյ, օրէնք և իշ-
խանուԹիւն հասարակաց ՚ի ներքոյ մինին յապահովուԹիւն
վաձառականուՆ տալ հրաշալին չարգ և արժէս կնքով։
Լսուի հնարեցաւ դրամն հատանել, և դրոշմել ՚ի նոսա
զանուանս հատանողացն, զպատկերս Թագաւորաց, զժա-
մանակ իշխանուԹեաՆ դեղեկից, և հանդոյն սոցին տեսս ։

Հելլենք նկարագիրս խորհրդականս զնշան իւրաքան-
չիւր գաւառի, որ էին որպէս կնիք նոցա, դրոշմիչն ՚ի

դրամն։ Վաղվիայիք զդեղիին, աճեհնայիք զբուռ՝ զհաւ դիցամերն իւրեանց Լաճենասայ, զնշանակ տքնութեան, բեռվատայիք զՎիմնիսոս ողկոյզ՝ ի ձեռին և բաժակ մեծ՝ ի նշանակ առատութեան և ցանկալի ընակութեան աշխարհին իւրեանց, մանեդոնայիք ասպար՝ ի նշանակ ուժոյ և քաջութեան զօրաց իւրեանց, հաւդացիք զպատկեր արեգական՝ որում նուիրեալն իսկ էր հակառակն անդրին նոցա հաւատաւոր։ Եթե այսմ իշխանք իւրաքանչիւր զիարտաս աշխարհին իւրեանց, կամ զպարծանս քաղաքաց, ցոյն կային տպաւորել՝ ի դրամն։

Իշխէն դրամակոխք խաբեբայք յամ ժամանակի և յամ տեղիս։ Այլիս արծաթեղէն՝, զոր նախ տուեալքն կարըեգոնացիք հաւատացեալ՝ յետ երկրորդի պատնէշ կան մարտին, գտաւ խառն ըստ չորիս մասին, և՝ ի քրայս փորձեալ ծանուցաւ. և զպակասորդ հարկին լցին, արծաթ՝ ի փոխ առեալ՝ ի Հռոմ։ Ընտրեցոս յետագայ տուեալն՝ ի կարևոր ժամանակին՝ երկաթ ընդ արծաթոյ խառն ետ հարկանել դրամն։ Պլին. լիբ. է.

Դրամակոխք պղինձ ընդ արծաթոյ խառնէին, և մերթ՝ ի կշռին նենգէին. զի արդար կշռիւն, որպէս նշանակէ Պլինիոս, էր ինսուսն և վեց կամ հարիւր դենար՝ առ լիտր ոսկւոյ և արծաթոյ [1]։ Վարիոս Վրատիդատես, ազգական մեծին Վարիոսի, ի գատաւորութեան իւրում՝ ի Հռոմ, կարգս հանձարեղս վասն դրամոց եդ՝ առ՝ ի խափանել զգազում գեղծմանցս։ Յորժամ ոլորդն սիրող այսոցիկ բարեկարգութեանց, անդրիս յամ թաղս քաղքին կանգնեաց նմա՝ ի շնորհակալութեան։ Այս ինքն է Վարիոս [2], զոր Իշղա՝ ի ձեռաց և յոտից և յայտնի ապարանս՝ ի ձեռն Լատիլիայ, ի վերջ անգթութեան եղեալ նորա։ Փլուտ. ֆ. ի՞։ Սենէկ. էպիստ. ֆ. ծ՞։

Կայր թէպէտ և զդժուարութիւնէ փոխանակութիւնէ վաճառաց քաջ դիւրացուցին նախինք ոսկի և արծաթի դրամովքն՝ որ եղեն գինք ամ իրաց, և՝ ի բազմաչխատ

1 Ցախ զայն ամ կարքեդոնացոցէ ածին արծաթ՝ ի Հռոմ տոյժս. զոր գանձապետացն խոտան համարեալ ոչ ընկալան։ Նոյ իբրև փորձեալ և չորիս մասամբ պակասեալ գտաւ, դրամն՝ ի փոխ առեալ կարքեդոնացւոց՝ ի Հռոմ՝ լցին զինքեան։ Լիս. լիբ. է։

2 Ընդ հակառակ Բոսի ասացելոցն տե՛ս 287։

5

3 Վարիոսի, որում ժողովուրդն անդրիս յատճախաւորս՝ ի քաղաքին կանգնեաց, և առ որ ժողովուրդ Հռոմոյ խնկով և գինեաւ պատէր։ Հրամայեաց Սիղլա խորտակել զարձանն, և զայնն խլել, և հատանել զձեռս, և որպէս ըստ Թուսդ վերացն բազում մահուամբ սպանեալ զնա՝ յամ և ի ըստ մեծ զնմ անգամն յօշել։ Սենէկ։

37

յընդունայն բեռնակրութիւնէ վերծանի, այլ տակաւին պատկաէր նոցա մեծ իմն գիւրութիւն՝ որ ասպա իմաստութիւն հնարեցաւ, մերձհային գրամափոխութիւն՝ որով վայրաց ի վայրս փոխին գանձք։

Վաճառքին է գիտել ստոյգ՝ Թէ ևս զանազանի գրամ ի գրոշմածոյ լոկոյ. բազումք բազում ինչ կարծեցին, այլ հաւանագոյն այս Թուի։ Գրամ է կտտորակ հրահաւելեալ՝ զպատկեր Թագաւորի կամ զդից ի մի դէմսն բեղուեալ և ի միասումն հնիք անփոփոխ. զի որով յարգանս ունի՝ պարտի գիւրածանօթ լինել, զի յարգեցի։ Որպէս հաստատեցիք զդէմս Յանոսի ի մի կողմն, և ի միասումն զդուռն պատերազմիկ նաւու. գրոշմեցին նախ ի գրամս։ Օ որ Սերուիոսի Տուղղեայ փոխեալ՝ ընդ ցածիկն եդ պախարէ, ուստի կոչեցաւ իսկ գրամն պախարէ։ Պատ փոխանակ Յանոսի եդաւ կին սպառազէն, և ստորագրեր ի նմա ՀՌՈՄ. և ի միասումն կողմանն՝ կառք լծեալ յերկուց կուց կամ ի չորից երիվարաց, յորմէ երկեր և քառանձի գրամքն կոչեցան. և գրամք յաղթականք՝ յորս զՅաղթութիւնէ դիմն գրոշմէին։ Պատ ասի ընդ գրամս համարիւն, որպէս և որք ընչանական տասին X կրեն զգիծսորի՝ որ է տասն փող. և գլուխն L նշանակ լտեր, և զսէ S նշանակ կիսոյ, զի «Էվիս նշանակէ կէս ըստ հռոմայեցի բարբարոյ, որով կշիռ կամ արժէք գրամոյն Ճանաչին։

Իսկ գրոշմածոյ ի ներքին կողմն բազմոյ երևելի պատկերք գրոշմին. կողմանք նոցա են երկոքին դէմքն, որ կոչին Ճակատ և ներքնակողմն. երեսք կոչին միջոյք երկուց կողմանցն. ոլորտ կամ շրջանակ եզերք նոցա, և ստորև՝ խոնարհագոյն մասին բաժանեալ գծիւ, յորոյ վերոյ պատկերքն կան։ Պատկեր և գիր զանազանին ի նմա. զի պատկեր՝ գրոշմն է, իսկ գիր՝ արձանագրուին, մանաւանդ ի շրջանակին գրեալն։

Պատ սակաւ ինչ հմտութիւն գրոշմածոյ՝ պարտ է ուսանել Թէ ուստի և ինչ պէտս հնարեցան, որ վաղեմիքն են և որ արդիք, որ յունականքն և որք հռոմէականք, զինչ նախնեացն և զինչ կրտսերագոյն ինքնակալութիւնն են գրոշմածք, և որ մեծամեծքն կամ փոքրունք պղնձիք, և կամ զինչ կարգ գրոշմածոյն առ հնախօսս իմանին։ Օ որս ոչ անկ է ինձ ասել. այլ Յաբերտի Հօր ի կարգ Քիւսաւսանց յաղագս գրոշմածոց գիրքն զայս ամ ունին տալ բաւականապէս, որոց ոչ ի խորս գիտութեան հասա-

* Ե- այս գործոյ հայոց Բուի ասացուած չեչ 277։

նել կամիցին։ Ասայց զայս ազգ առնեմ մանկտուին՝ որ պատմուԹիւնէ բազմահմուտ լինել ցանկան, զի այն առանց գիտուԹեան գրոշմադոց անկարելի է։ Օ՛ի զպատմուԹիւն ոչ՝ի մատեանս ևԹէ է ուսանել. քանզի մատեանք ոչ զամ ինչ պատմին, և ոչ ամ ինչ պատմելոյն՝ի նոցանէ ձՀնարիտսը են. այլ վկայք նոցա են արձանագիրք, որպես որ՝ի գրոշմադոց են, յորս խորամանկուԹիւն և տգիտուԹիւն տեղի ոչ ունին։ ՚Ի նոսա է ուսանել բազում ինչ կարևոր և ցանկալի, որ այլուր ոչ գոն։ Թվելովն, երկիւղած և հանճարեղ գրիչ յիշատակարանաց պատմուԹիւնէ ինքնակալացն, տայ զապացոյցն և զօրինակ՝ ԹԷ յինչ զդրոշմադոց գիտուԹիւն պարտ է՚ի կիր արկանել։

Օ՛նոյն իմն և զարձանագրելոց վիմաց, որք քան զդրոշմադս պղնձիս առաւելուն կարծրուԹիւն և խոր քանդակաւ՝ որով կան և միանգ անեղծ. իսկ դրոշմադք գիւրաեղծանելիք են՚ի շփմանէ և՚ի ժանգոյ, բայց բազմուԹիւն և ազգի ազգի զանազանուԹիւ պիտանեգոյնք գիտոց։ Արձանագրաց և բանասիրաց կառաւոյն ձեմարանն արքունի, յաւուրս նախորդին մերոյ արքայի կանգնեալ և պայծառ նորոգեալ՚ի զարգացումն Հնոց և արդի իրաց ՀմտուԹեան, պատսպարան է ոչ միայն արձանագրուԹեան և դրոշմադոցն կիրթ ախորժակաց՝ որ յինքնազարդ պարզուԹենն են, այլ և բնաւ ամ մասանց Հանճարոյ՝ որոց ուսուցիչք են մանաւանդ նախնեացն մատեանք, յորս փուԹով մեծաւ պարապէ նա։ ԵՒս զամ ինչ իշխեմ ասել, համարձակ գնաճառոյն, որում և ես յօդացեալ գոյայ՝ ՚ի նորոգ պայծառուԹենն հրաւիրեալ անգր յեղակարծ առանց ԹԷկն ածելոյ, որպես վայելէ իսկ իմասնոյն կառաւոյ ըստ իս։ Ո՞ տայր ինձ արժանաւոր լինել այմ, և ընուլ անԹերի զպարտս կառաւակցի, յորմէ վերջացեալ գտանիմ։

ՑՕԳՈՒԱԾ Է.

Օ՛յմբգարձէ։

Մարգարիտ է նիւԹ կարծր սպիտակ և փայլուն, գոյացեալ՚ի խեցեմորԹի։ Վիժմանէն պատենագէն, յորում մարգարիտն գոյանայ, եռապատիկ և քառապատիկ մեծ է քան զՀասարակ խեցեմորԹս. և կոչի գաղտակրայ կամ մարգարտածին։ Ինչն մի՚ի նոցանէ ծնա-

նի տան կամ եկեղեցական մարգարիտս. բայց վկայէ զայսմանէ ոմն ի մատենագրաց, Տարիւը և Յիսուս մարգարիտս՝ ընդ ընտիր և ընդ հասարակ՝ ի միում գաղտակրի տեսեալ։ Ինարելագոյնք նախ յերևեան գան, այլք խորագոյն ի խեփորն ծածկին։

Ընդ ի ծովն Հնդկաց օրսայկն զմարգարտածին գալ տակրայն. ուր և արդ գտանին օրսօրդք, և ի ծովս Ամերիկայ, և ուրեք ուրեք Հարաբոպա։ Որոց չուան ընդ անհնովք պարապատնդեալ, և զծայր չուանին կապեալ ի նաւուն, միւիրձ Տալեալ, Ձախոր առեալ ի խորս՝ Թափեն ի վիմաց զօսարիս, և ի կողով արկեալ, արագ դարձիւք ի վեր կրեն։ Ընդ օրսոցն սահմանեալ ժամանակ է։ Ընդ գնեն զնոսա յաւազի, ուր ի սաստիկ տապոյ արեգական նեխեալ ժիժմակացն՝ խեփորքն քանկն, և երևելն մարգարիտքն. ապա այնուհետև պարտ է լուանալ զնոսա և ցամաքեցուցանել։

Վոհար անն ի հատանելն ի վիմէ տգեղ է, և Ձարտարուեստ մարդկան առնու զմիայլ. ուրուական ծնանի ի բնէ, և արուեստ յղկէ զնա և ի կատարումն ածէ. իսկ մարգարիտ նովին փայլուն և պայծառ ջրոյին ։ Ծնանի, որով պատուականն է. յանդունդս ծովու յղկեալ և ղորկեալ կայ, բովանդակէ քնուքեն զդործն՝ մինչ ևս՝ի գաղտակրէն Տանեալ։

Մարգարիտ ազնիւ՝ [3] ըստ Պլինեայ՝ է սպիտակն և լուսաւորն, ստուար, բոլորչի, ողորկ և ծանր, որ չքնա- Թ. ւե. զդիւտն է։ Պլինիոս, և ըստ նմանէ բազումք այլ մատենագիրք, ցնորս Տամարին զԹուեցեալն ոմանց՝ Թէ մարգարիտք ի ցօղոյ գոյանայցեն, կամ Թէ չև ի ծովէ Տանեալ՝ լայնք իցեն, և ի յօդոյ կարծրանան, և Թէ յոտոմանէ վատեալ և վիժին։

Այն ինչ իրք, որ ի գժուարագիւտք են և վտանգաւ կենաց ստանալի, այնու և ևԹէ գերագանցք Թուին [3], Պայց պարտ էր ինչ մարգոյ այնքան արՏամարհել ըղձեալս, մինչև պատուական քան զայն՝ զանգնացոյզ խեցին Տամարել։ Ապա Թէ ի գիւտ խնամոտելիք առաջի կայր աշխատուին՝ որ կրի ի գիւտ միոյ չքնաղ և մեծ մարգար-

1 Ջրոյր ասի սա պիտակութեան է և ի մեծութեան, զոր մարգարիտն, որ ի չրոյ Տամարի ի ձեն բոլորչի, յողորկութենն և գոյացեալ։ Վասն որոյ գինոյ կաղնոյ կոչեն զոմանս մարգարէսյոյ անգին ասին Պլին. Թ. ւէ։

2 Ագնիայն ազնուութենն նորա ի սպիտակութենէն է և ի մեծութենէ, որ ի չրոյ Տամարի ի կիլիկն, որ չքնաղագիւտք են։

3 Իր մահճակաչի վտանգաւոր գործ ստանին ցանկալի են։ Պլին. անդ։

տի, (և զոր զմարգարտին ասեմ՝ զնոյն իմն և զոսկւոյ և զարծաթոյ և զականց), արժան եր վասն անկրնելի գանձուն վտանգ յանձն առնուլ, ոչ միանգամ՝ այլ բազում։ Պէտ է ապաքէն իմաստուն՝ քան զամ ինչս, և մարգարիտ տրուպ քան զամ մեծութիւնս. այլ մարդկան զիմաստութիւն ապահաս արարեալ, զամ Յան յանձն առնուն վասն միոյ մարգարտի։

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ.

Ի ՅԱԲՐԱՀԱՄ։

Պատ.Թ.ը.ա Ա.Իւոք.յոգ. իւնդ. Ը. ՅԲ.

Շահավաճառ մեծ առ նախնիս էին կերպասուք ծիրանաներկք, մանաւանդ ներկուածք սիւրացւոց՝ որք Ասորւոցն իւրեանց և Հմաուէի՝ ի Յայրագոյն կատարումն ածին զչքնաղ երանգն։ Ոչխարանի մեզեր ընդ ոսկին իակ գԺուարագիւտ՝ի հնուն, և եր օրէն պատուոյ բարձր աւագութեց՝ պահեալ՝ի զգեստ աշխարհակալաց[1], Թագաւորաց, Յերդուտեն, բդեշխից, և ինքնակալաց, և որոց յաղթանակեինն՝ի Հռոմ։

Այլ և ծիրանի ներկ կարմիր խառն՝ի գոյն մանուշակի՝ գոյացեալ՝ի խղունջն ԺիԺմակ[2], ուստի և կենդանին կոչի Յերանի։ Վաղումն ինչ արդի մատենագիրք գրեցին յաղագս այսր ներկոյ՝ որ յոյժ պատուական էր առ նախնիս, այլ չև և խին ծիրանանեաց հիւթոյն Ծանուցաւ։ Վաղումն ինչ և Պլինիոս աւանդեցին կարծրս, այլ քերքեն մանաւանդ զինս խնդրողաց, և ոչ հանգուցանեն։ Ոչ ի Պլինիոս, յերկարագոյն յաղագս խառնման ծիրանանեաց գրեալ, ի սակաւ տողս յաղագս ծիրանւոյ ամիսոյն զգամն. որ թերևս յայնժամ բաւական էին առ ի տալ գկերպասուն ընդելական իրին, այլ արդ վասն բազմաժամանակեայ խափանածոյն, յոյժ նուազ և անբաւական է։

Ոչ այգս այգս ծիրանածին խեցեմորթից՝ յերկուս սեռս ժողովէ Պլինիոս. զմանուկսն՝ի մի սեռ փողածև խղունջսոյց, և զայլսն կոչէ կոճաքեղս ծիրանիս։

Վերջն. Բ.ա.ղ. Բ։

2 Վասն որոյ հռոմայեցիք զգեստս ծիրանիս կոչէին Conchiliatae vestes.

1 Երանգ վայելչագեղ յոյժ, նը. սեմ. կարմրափայլ, սեաւ արիւնագեղ, նշանակ Թագաւորի, յոյս. նիչ տերանց, և անսխալ գուշակ երևոյց իշխանի։ Կոռնէլ. ե.

Յ-ԵՊՈՒԹ. ա. Ի. Կ-ՈՒԹ. ա. ՎԱՐԴ. ՔՂՔ.

Իմանք ի մատենագրաց աւանդեն՝ ըստ դիպուածոյ ինն գտեալ սիւրացւոց զծիրանաներկին ։ Վասն որոյ շուն սովեալ եգիտ յերդ ծովու զկնքեղ, եբեկ և եկեր, և ծիրանաներկեաց զբերան իւր ։ և տեսողացն զարմացեալ, և նախանձ բերեալ, առին զայն ի սպաս պիտոյից ։

ՊԼԻ. Բ. ԺԷ. ԱԲ.

Նուանի եր գտուլեան ³ ծիրանին ՅԱՓրիկէ, և լա կոնեանն ² ՅԱՍԻՐՈՍԱ ։ այլ տիւրականն ՅԱՍԻԱ յաղթեր ամենեցուն, մանաւանդ Ձանձախարիճն՝ այսմիջոց և կըրկնանալով ծիրանին, որոյ լիտր հազար դենարաց վաճառեր ի Հռոմ։

Խղուճքն փողձև որոշի ի կոզղոյն ծիրանւոյ՝ խեցւոյն ևեթ ստուարութիւն, և այլազգ որսացմանէն և խառնուածէ դեղոյն ։ զի զկոզղին ծիրանի ի խորոց ծովու որսան, իսկ զխղուճքն Թափեն ի ժայռից և ի վիմաց՝ յորս կառուին ։ Ո փողձև խղուճքացոյն ևեթ ասացուք աստ, առեալ ինչ ի բազմահմուտ Պղոմիւրի Ձառիցն ։

Ի հաստատութիւ բազմատ առնուին ի նոցանէ զներկին ։ ի բեկանել զկարծր պատեան նոցա առ չրթամբքն մերձ ի գլուխ ժիժմանկին, և ի բառնալ ի բաց զբեկորսն, երևի երակ նուրբ՝ որպես կոչեն զայն նախնիք, պարուրատակ փոքրիկ ծիրանաներկոյն ։ և անդէն խակ ի պարուրատակին Ձանաչի ներկն՝ որոշեալ գունովն ի մնոյ կենդանւոյն ։ Ի քիստատել և Պլինիոս ասեն սպիտակ գոլ զայն ։ բայց է սպիտակ խարտեշագոյն ։ Պարուրատակն այն ոչ յամի խղուճքն հաւասար է, այլ սովորաբար գծաւալի ի լայնութիւն, սուղ ինչ աւելի կամ նուազ, և երկու կամ եր քեք գծաւալի յերկայնութիւն ։ զոր Ձանեալ ի խեցւոյն, քաշին ի նմանէ զներկին ։ Ի զգի զմիոյ միոյ ուրոյն Ձանելով, Ձարկ եր առ զոյգն ինչ ներկի յերկար վաստակել. զի նուազ քան զկաթիլ մի յիւրաքանչիւրսն գտանէր. վասն որոյ ոչ ինչ էն զարմանք՝ զի մեծագին եր առ նախնիս ազնիւ ծիրանին ։ Ի պաքէն Ի քիստատել և Պլինիոս ոչ Ձարկ Ձամարին զմնունց խղուճքացոյ ուրոյն զմիոյ միոյ ժողովել զպարուրատակ ծիրանաներկոյն, այլ ի միասին աղալ յանգանի՝ որով արագ վՁաքի գործն ։ և Ի խարո-

1 Ոչ տիպք տիւրենեան, արծաթ կամ պատկերք,
Եւ ոչ գեաուլեան ձորձք ծիրանաներկ ։
ՈՂՈՓ. ԲՈՒԼԹ. Բ. Է. 180։

2 Եւ ոչ պարկեշտ ազախին
Ինձ լակոնեան ծիրանիս
Նաւակալ նուիթէ առ անձին։
ՈՂՈ. ՓՈՒՔՓ. Բ. ԺԷ. 8։

վիսս զննաւ ամ ծիրանածին խեղեմսրեցաց Թուխ ասել զայս . այլ յոյժ դժուարին է այսու օրինակաւ զգունա-
գեղ ծիրանին քամել, զի այլագունի յեռացուցանելն զայն ի ջուր ընդ կղկղանս մեժմանին մոյզ կանաչագայն ,
որ խառնեալ ի ջուրն՝ ապականէ զգոյն ծիրանւոյն . զի բազում է յոյժ քան զծիրանաներկ հիւթին :

Եւ ոչ յրնտրել զպարուտական վճարեր աշխատուին . այլ արկանելին ասպ զայնս ի սան մեծ ի ջուր , և զա-
ւուրս տասն հուր մեղմ ներքոյ մատուցանելին . ոչ առ ի տալ նմա զգոյն ծիրանի , զի վաղ առնու զգոյն՝ որպէս
ի յաշխս փորձոյ ճշմարտեալ գիտեմ, ասէ Արիստիւբ , այլ առ ի մաքրել ի բաց գմսոսնս մարմնոյ ժիժմակացն
և զպարուտական ծիրանաներկոյն . որ այլազգ չմաքրի ա-
ռանց կորուսանելոյ ինչ ի ծիրանւոյն՝ քանզ լուծեալ գնա-
սա ի ջուր ջերմ, և ի գիշանել նոցա փրփրառաձ յերեսս
ջրոյն՝ խնամալ ի քաց բարձեալ : Ի և այսու օրինա-
կաւ աշա զծիրանաներկն գործելին նախնիք . և որպէս
Թուխ՝ արուեստս այս ոչ կարեաւ ի սպառ , կամ Թէ յա-
ռաջ քան զամն իրր յիսուն վերսին գտաւ յարբունի
կաշառոյն անգղիացւոց . զի և ծիրանածին խեղեմսրեցք՝
ի սեռէ փողաձև խղունջնաց՝ գտանին յաշխուքէ ի
ծովեզերս Ինգղիոյ : Օ անգղիացւոյ ուրումն որ յաղագս
այսր գիւտի տուեալ տեղեկուԹիւն՝ գոցեն խնգրողք յօ-
րագիրս Վաղղիոյ : Յ-ԳՒ.1686.

Գտանի և միւս այլ ազգ ծիրանածին փողաձև խր-
ղունջնաց ի ծովեզերս Ասիկաւիոյ , որ Թուխ լինել ասի ի
նկարագրելոցն ի Պլինեայ : Ի ծառանէ սորա երկոտա-
սան կամ երեքտասան գծաչափ երկայնք են , և միջագիծ
լայնագոյն չորգապատի նոցա՝ եօԹն կամ ուԹ գծաչափ .
և են միախեցիք գալարաձև ի չէշտուն անկեալ՝ որպէս
ի մէջոց աստի կողնիչն պարտիզաց , այլ ծովայինն սուղ
ինչ երկայնաձև քան զնա գալարի :

Յօրագիրս գիտնոց յաղագս երկներանգ այլագունու- Ա՛ե՛.
Թէ ծիրանանաներկոյն գտանի ասացեալ . զի եԹէ փոխա-
նակ ի փրփուր լուծանելոյ զծիրանեկիր պարուտականն ,
որպէս առնելին հինք ի կազմել ծիրանանաներկն , հերձել
որ գնասա , և զՀեղուկն քերելով առցէ , կերպաս կտաւի
կամ մետաքսեայ և ասուեայ՝ խարտեշագոյն ներկի նո-
վաս . և ասպ ի մեզմ տասս արեգականն , որպէս ի վա-
ղըրգոյն ամարայնի՝ երկին երկին ի սուղ ժամն այլագու-
նի , նախ ի դեղնագոյն կանաչ , ապա ի գոյն կիսրոսի ,
ապա ի պայծառ կանաչ , ապա ի մոյգ , յետոյ ի մանու-

չակագոյն, և ասպ՝ի ծիրանի ազնիւ. որով՝ի գեղնու-
թիէն մինչև յերփնագեղ ծիրանին ընդ ամ՛ատիճանս
կանաչոյ անցանէ, Օ բազմապատիկ գինուիթիս Լիմիա-
րի յաղագս այսր պլագուսնուհեան զգանկալիս Թագուհ
անդր՝ի բաց, զի մի՝ի կարգէ բանիցս տեսիլբերեցայց։

Լրիստոտելի և Պլինեայ բազում ուրեք զծիրանւոյ
և զծիրանածին խղունջնոյ խօսեցեալ, էր աղագաւ՝ ոչ
գիտեմ՝ լուեն զզարմանալի գերփնագունել ներկին
մինչև՝ի ծիրանեգոյնն. Թերևս զի ոչ անձամբ փորձ
առեալ էր նոցա, այլ՝ի հարևանցի յիշատակոց ուսեալ,
նմին իրի ոչ ձառեցին զերաց՝ որ՝ի սովորական ներկուած
ծիրանւոյն չպատահէր. զի անդ խառնեալ հիւթոյն՝ի
կաճասոյն ընդ ջուրս բազումս, անդէն փոխի՝ի ծիրանի,
՝ի հալարերորդի յեօթնհարիւրորդի տասներորդի
ամի՝ի նաւարկել Լիմոմիւրի ընդ ծովեզերս Լիկիա-
ւեայ, խնդրեալ յաչխ ծովուն զկնքեզոս փողաձև՝ որ
՝ի տեղի տալ ալեացն երևէին, եգիտ անակնկալ այլ ինչ
ազգ ծիրանւոյ, որ ամ՛ իրօք հաւաստի Թուի՝ անծանօթ
լեալ նախնեաց, Թէպէտ և սեռիս նոյն ընդ նոցայն, Լև
հայեցեալ ետես՝ զի խղնջնէնքն այն երամովին ժողովէին
զվիմաք և՝ի փոսս յատակի, ուստի մարթ էր բռնելոյր
ժողովել զնոսա, որք այլուր ցան և ցիր կային։ Լտես
դարձեալ՝ զի անդ՝ի փոսս և զվիմաքն սփռեալ կային
հատք մանուշք ձուաձևք. երկայնութիէն նոցա՝ երեք գծ.
չափ լի, և Թանձրութիէն սուղ ինչ ազելի քան զգծաչափ։
Լև էր՝ի նոսա հիւթ սպիտակ խառեալ ջրոյն. զոր ա-
ւեալ քամեաց՝ի Թևս շագկացն, և Թուէր կատն աղ-
տեղեալ և ուրեք ուրեք գեղեալ։ Լպա՝ի տեսիլ այլոց
իրաց զաղեալ, մոռացաւ զայն. և իբրև սուղ ինչ քառորդ
ժամու՝ի վերայ եանց, ակնարկեալ յանկարծ՝ի Թևսն՝
զարմանայր. զի ուրանօր զհատն եբեկ՝ էր ներկեալ
չքնաղ ծիրանի։ Լև՝ի գիպաց ատի յորդորեալ, բա-
զում և այլ ինչ փորձեաց, որոց վէպք զհաշատատութիւն
են։ Լզդ տես ինձ, զի գանձ են աշխարհի արք այսպի-
սիք հանձարեղք՝ որոց՝ի բնէ իղձ և միտումն է՝ի ցան-
կալի գիւտս իրաց բնութեանց։ Լայց զհատն կոչէ Լհե-
րա ձուս ծիրանւոյ, և յոյժ գիւրագոյն ասէ քամել՝ի
նոցանէ ծիրանւոյ քան՝ի խղնջնէնեաց նախնեացն։ Օ՛ի
ժողովել զնոսն և քաջ լուացեալ յաղտից՝ի ջուր ծո-
վու, զի մի՛ ընդ ներկին խառնեալ աղտք պլագուսնեսցեն
զայն, պարտ է արկանել՝ի կտաւ, և մնել զՀիւթն եր-
կուտեք զտասնեւ կտաւին՝ի ներքակ կոյս ոլորեալ, որ-

սկս մզի հաղարջ առնել առատ սառուցիկ ուտելի։ Վաճառական ոչ ինչ պակասի։ Ոչ ոք ոչ ցանկասցի ի զարգացման՝ որ ի ծիրանեան խանձարրապատի. որ մինչ չև զառաջին բարգաւածն թռիմովեալ զկարմիրն ձաղկէ, և զծիրանին հարցանէ։ Ա՜խ. ա. է։

մանակի մարթ է քաշմել։ Իսկ առ՝ ի խղուկնէսաց առնուել զծիրանին՝ քանի՛ ժամանակաց և ինամոց պէտք էին, տեսաք յառաջագոյն։

Եւ առ նահանիս և որդան կարմիրն գունագեղ, ոչ ինչ պակաս։ Պէտ. իմ. է։ արուեպ քան զծիրանին գեղովն և փայլմամբ. զորս Աւետիս տիլիանոս՝ համադասէ յաւազեին զզեղեցկութիւն ժամանակին, զի ծնողք զգեցուցանէին մանկանցն՝ ի խանձարուրս զկարմիր և զծիրանի, անգստին ուսուցանելով զնոսա՝ ի շուք և ի պերձանէ։ Պէտհոս զսա քան զծիրանին շքեղ համարի՝ ի զարդ, և անմեղ ևս՝ առանց վտանգի կենաց հայթայթելոյն։ Եւ զդի զկարմրոյ ասեն սերմն գոլ ծառոյ՝ յորգէ մշտադալար կաղնեաց, այլ ծանուցաք՝ զի է ելունդն գնտաձև կարմիր, ի չափ փոքրիկ ոլոռան, գոյացեալ ի տերեւս Թթոյ յագէ մշտադալար կաղնեաց, որ կոչի սոցի փշուտ կաղնատու կարմրոյ։ Եւ ասեն ելունդն այն ի խածուածոյ փոքրիկ որդան՝ որ անդ ձու ածէ, և կոչեն արաբացիք զՀասն զայն ժէՔ։ Ի նարբոնեանն Վաղղիա և Յովկիտանիա գտանին հատք այս առատ. և կոսկէլինեան գետոյն Ջուրքաջ յարմար է ի ներկ կարմրոյն։

Կրկին ազգք են կարմրոյ. գաղղիական կամ կոսկէլինեան, կազմեալ ի հատից՝ յորոց ասացի. և Հոլլանդեանն, որոյ գեղ ներկոյն յարևելեան հնդկաց ածի։ Ո՛չ գեղոյս զայսմանէ գրիչք տարաձայն են. կէսք որդն համարին զայն, այլք հատ ծառոյ։ Յորմէ հետէ սա գտաւ՝ դուն ուրեք ի կիր ածի միւսն. զի սա առաւել պայծառ է և փայլուն. իսկ միւսն նեմ, նմանագոյն հնովմէական ծիրանւոյն։ Եւ չէ երբա ներկանալ և զծիրանին և զերփն երբեմն երանգոց խոտովքն ներկէ. ուշ յանդուգն ծուռ՝ ի խեցիս խնդրէ... գտանէ՝ որով հարսն սիրեհոյն հաճոյ լեցի, և սիրեհն զաղանեսցէ ամուսնոյ։ կացեալ՝ ի ցամաքէ իրեւ զմիրգս ժողովէ զայն։ Պլին։

1 Ի՛մ ոչ ցանկասցի ի զարգացման՝ որ ի ծիրանեան խանձարրապատի. որ մինչ չև զառաջին բարգաւածն թռիմովեալ զկարմիրն ձաղկէ, և զծիրանին հարցանէ։ Պլին. ա. է։

2 Գաղղիացին բնակեալ անդր քան զԱլպեան լերինն զՏիւրա-

ՅՕԴՈՒԱՆ Թ.

Ի ՅԵՌՈՍԱԼԵՄ ԵՐԿՊԱՏՈՒԱԾ։

Ի յերկրէ Ա՛յլուտել ասէ ի Ձառէին , յորմէ քաղում
Գիր. Սամ. Ա. ձէմ. հաս. Ե. ինչ առաջի կայ մեզ ի կիր առնուլ մետաքան՝ որպէս ոչ
սակաւք յիրաց՝ ընդ բազմահոլով գարս գրեթէ յամ
Ա՛սիա և Ա՛խրիկէ և բազում ուրեք Ա՛ւրոպա ի գործ
ածեալ , չէ ևս Ձանաչէք որ ինչ երեն ։ Օ ի ազգէ՝ առ որս
եղաներ մետաքան՝ անմատոյցք էին օտարաց , կամ՝ կարի
շահասէրք , և երկնչէին՝ թէ գուցէ յափշտակեսցեն այլք
զշահավաճառ իւրեանց ։ Ի գժուարութէ՛ ասսի գիտե-
լոյ զուսան զպատուական ասղանւոյն , ի բազում կար-
ծիս պատակտեցան վաղեմի մատենագիրքք ։

Գ. 106. Որպէս Ա՛րոգոտոս նկարագրէ զայնիս և զնրբաձեալ
գեղին , համարեալ զայն բերս ծառոյ աշխարհին Հնդ-
կաց՝ որ ի ժամանակին յայնմիկ հեռագոյն էր յաշխարհն
ծանօթս արևելից , երևի զնոյն կարծիս կալեալ Հնոց
գիտաքան ։ Օ ի Թերևս ինդրակաք երթեալ , և ի հա-
րևանոյի տեսանելով զծառս լի խոպկօք շերամոյն , ուր
որդունքն այն ի սաղարթս ծառոց ծրտեալ զծուս՝ անդ
սնանին և յոսա նոցա կենդանասերին , այլ ընդ այլս
պիոզական բժուժս գեղմանն համարեցան ։

Տե՛ս Բ՛ուէն. գ. ք. Կոսէք և Ա՛ֆեսթրատ ըստ կեղակարծ վկայութէն նո-
ցա համարեալ , գաստակագէ ուրոյն ազգ ծառոց գեղմա-
բերաց ։ Երևի ի սոյն կարծիս և Ա՛լբդիւեայ անկեալ ,
որով ասէն .

Ա՛ւ ինչ Ա՛ենք ի սաղարթոց
Մ՛ետ. Ա՛. 121. Ի՛զգեղմէն նուրբ գղեն ի բաց ։

Ա՛ռիսթ. Ե. Ա՛րիստոտէլ հայր բնախօսաց , Ձկրտագոյն տայ գկեր-
Ա՛նտ. Հետ. պարան շերամոյն , Օ ի զազգի ազգի Թիթեռոց ասացեալ ,
մաս. ոդն իսն եղբերաւոր նկարագրէ , և կոչէ գնա շե-
րամ յետ մտիցն ի խոզակն . և ելանէ , ասէ , անտի գկնի
վեց ամսոց Թիթեռն Թևաւոր ։

Պլին. ժա. Պլինիոս իբր չորեքարիւր ամաք յետոյ քան զԱ՛րիստո-
Գ. Ի՛Ե. տէլ՝ մերձ ունելով գնորայն յատկաց կենդանեաց գպիրան ,
գնոյն ի նմանէ առեալ գրեթ անփոփոխ յիւրում բնախօս-
սումն . Ա՛յս ընդ շերամն համարի ոչ միայն զորգնն կալ-

ծեցեալ նիւթիչ կովային մեռաքսին, այլ և այլ ազգս որդանց որ անդ ի կողոզ ծնանին, և բժուժս կազմեն, յորոց կանայք երիկուն զմեռաքսն նիւթեալ՝ կեր-պասս բարակամանս գեղեցիկս գործեն։

Պատմահայս ամօք ինչ յետոյ քան զՊլինիոս, ասէ զչերամ գոլ որդն հնդիկ, և թէ Հոյիսք Սիր կոչէին զայն. և յայտնեալ Հնոցն՝ Սիրք անուանեցան, զի առ նոսա ծնանէր չերամն՝ որպէս ապա ծանուցաւ։

Լուրդ որդնս այս մեռաքսագործ ոչ այնչափ զարմանալի է պատուական նիւթոյն՝ զոր ի հիւսս կերպասուց ընծայէ, որչափ ազգի ազգի կերպարանափոխութեան, նախ քան զծածկելն ի մեռաքսեայ ամպիւռ բոյնն՝ զոր ինքնին նիւթէ, և յետ ծածկելոյն ի նմա։ Հատ փոքրիկ, կամ սերմն, ստուարացեալ փոխի յորդն սպիտակ խարտեաղագոյն. և ապա ածեալ զիւրև զբժուժն, ի ներքս անդ կերպարանի ի բակլայ գոլշ անշարժ ամենևին կացեալ որպէս անկենդան։ Յլանէ ապա թիթեռն, ծակ գործեալ ընդ մեռաքսեայ տապանն. և Հմայարիւս ապա մեռանի, պատրաստեալ սերմանս առ վերակենցաղ կեանն՝ յոր ամարայոյ ջերուտ օդոյն և տօթոյն օգնականութիւք յառնէ։ Օ այլակերպութիւնս նորա Հոխ և Հնդրիտ նկատ բագրեալ գոցեն խնդրողք յատաջնումն մատենի Ցեսա-բանին բնութեան։

Լուրդ ի բունոյ աստի՝ յոր ծածկի չերամն, և զոր բժուժն կուլեմք, ելանեն ազգ ազգ մեռաքսիցն ի շուք և ի զեղխուն մեծատանց, և ի Հայաբայծանս կենայ աղքատաց՝ որ նիւթեցին զայն, և զազգսն գործեն, և ոստոյ նանկեն։ Ո՛ւ մի ի բժժոյ գտանի աւելի քան զինհարիւր ոտնաչափ թել մեռաքսեայ՝ երկկղի մածեալ, որով ևմ երկայնաւի նորա լինի առ երկու Հազար ոտնաչափ։ Վ սքանչելելի. յանօսր և ի նուրբ նիւթոյն՝ որ Հազիւ զնին աչաց՝ գործին կերպասք սերտք և տոկունք մեռաքսեայքն պայծառք և գեղեցիկք և փափուկք։ Վ ասն որոյ չեն ինչ զարմանք՝ զի ի վաղ ժամանակս վաճառաշահ մեծ տուաւ գործէր, և զի առ չքնաղագիւտ սակաւութենն ծանրագին էր։ Ինքնակոչն Լբրեւիանոս, ։ որպէս պատմէ Վ ոսիկոս, ի Թախանձել տիկնոջն առնել իւր Հանդերձ մեռաքսեայ, ասէ. Վհաւ լեցի ինձ կշռել ոսկի

1 Հանդերձ մեռաքսեայ ոչ գիտեմ, ասէ. Քաւ լեցի ինձ ոսկի ընդ ցաւ, և ոչ այլեւս զգեցայց։ Նա ապաքեաց կշռել։ Զի էր յայն տիկնոջ իւրում, ի ինդրել նորա ժամ լիար մեռաքսի լաւր ոսկւոյ։ արկանելի ևեթ մեռաքսեայ ծիրա- Վ.ԱՇՏԻՇԵՒ։

ընդ ասղանւոյ ։ Օ՛ի լաւ մեռաքսին էր յայնժամ լաւը ասկոյ ։

Գլ. ի. դեղմ. Վ. Ն. Ե. Ի՛նչագան ուրեմն մուծան շերամը Յունաստան, և ապա յաձախեաց մեռաքսի ։ Պրոկոպիոս վկայապիր առ Յուստինեաւ ինքնակալաւ ։ ի մէջ հինգերորդ գարուն ածէ զժամանակն, և զպարծանսն ընծայէ երկուց միանձանց. որք ի հնդկաց աշխարհէն հասեալ ի կոստանդնուպոլիս, և լուեալ զի վարաներ ինքնակալն վասն հարկի խափանելոյ մեռաքսիցն վաճառակցութեաբ ընդ Պարսս, յանդիման եղեն նմա, և քան զդարձուցանել յԱթթալիա զվաճառականսն, որպէս խորհէր, դիւրագոյն ցուցին նմա հնարս՝ նոցին հանդերձեցուց ուսուցանել զարուեստս մեռաքսագործութեաբ։ Յոր ինքնակալն խելամուտ լեալ հնարաւորութեաբ իրին, հաւանեցաւ բանիւ նոցա ։ և ի Վերինդ քաղաք, ուստի եկեալք էին, արձակեաց զնոսա անդրէն ի խնդիր ձուոց շերամոյ ։ զի կենդանի զորգունն ածել չէր հնար, որպէս ասեին, Կորա դարձեալ ի Կոստանդնուպոլիս, և ածեալ ի Վերինդեայ զձուս Թաղեցիկ յաղը ։ և ի ծնանել շերամոցն մուրցին զնոսա տերևովք սպիտակ Թթենւոյ, և զնմ հնարս մեռաքսագործութեաբ յայղոյնէն փորձոյն ցուցին ինքնակալին, որպէս ցանկայրն ։ Յոր սկսաւ յաձախել մեռաքս ։ և տարեցեալ ընդ գաւառս Յերապա ։ և գործարանք կառուցան յԱ՛թէնս, ի Թէբէ, և ի Կորնթոս. և Հռոգեր արքայ Սիկիլիոյ, յամին իբր հազար հարիւր և երեսուն, կանգնեաց գործարան ի Պանորմոն։ Յայնմ հետէ կացին մեռաքսագործք ի կղզւոջ անդ և ի Պաղաբրիա, որպէս բաժինք աւարին զոր էառ նա ի քաղաքաց անտի Յունաց, նուաձեալ զնոսա ի պատերազմին Յրուսաղէմ։ Այսպա ի Սիկիլիոյ և ի Պաղաբրիոյ և յայլ կողմանս Իտալիոյ և Պապանիոյ էանց բոյծ շերամոյ, և նիւթեցուն և անկուած մեռաքսին. և կերպասս մեռաքսահիւս սկզբան գործել գաղղիացիք, մանաւանդ ի կողմանս Հարաւոյ՝ ուր բարգաւաճեն Թթենիք ։ Յր յամին հազարերորդի չորեքարիւրորդի եօթանասներորդի ուգովիկոս մեռասասներորդ կառոյց գործարանս մեռաքսիոյ ի Տուրս. և գործաւորք կոչեցան անդր նախ զառաջինն ի գենուացւոց, ի Վենետացւոց և ի Յունաց ։ Օ՛յնու ժամանակաւ և յաւագանոյն սակաւք զգենուին մեռաքսեայս. և նախ Հինրիկոս երկրորդ արկ գուբպայս մեռաքսեայս ի հարսանիս քեռ իւրոյ ։ իսկ այժմ յաձախեաց մեռաքս, այլ յաձախութեաբն ոչ ինչ

նուաղ սքանչելիք բնաւէն էն ։ Ի՛նչ կարացի՞ն ցարդ տա-
բազգործք Ճարտարք հնարագիտութեանց որդանին հաւա-
սարել . և նիւթիցն հանգոյն նմին բարակամած , սերտ ,
հաւասարագործ , փայլուն և ձիգ ։ Այլ ինչ նոցա ազնուա-
գոյն նիւթ առ՝ ի պերճ և անկուածծ կերպասուց ։ Այսե-
լամուտք իցեն , որպես զհիւթ սաղարթոց փոխել յոսկե-
թեղն ։ Ի՛նչ՝ պատմեսցեն , զիարդ տարբ լոյծ ընդ ելա-
նել յօդս՝ սերտեալ երկարաձգի անծայր . կամ ուստի
որդին զգացեալ կազմէ իւր ձմերոց պատ՝ ի պատ անհա-
մար թելիւքն՝ զոր հանէ յիւրմէ , և սպասեալ ծնեալ՝ ի մե-
ծագին տապանին թևազգեաց յարութեն , որ նախ ան-
թռիչ ծնեալն էր ։ Օ՜ այսոսիկ նոր մեկնիչք Յոբայ խե-
լամուխ՝ ի բանին « Ոչ ետ կանանց իմաստութիւն ոստայ-
նանկութեանց »։

Բ. Թագ. 36։

ԾՈՐԴՈՐԱԿ

Ա՛յս ուրեմն վաճառականութիւն կարևոր մասն է ա-
ռաջնորդականին , և աղբիւր մեծութեց և առատութեն
աշխարհի , և պարտ է թագաւորաց և իշխանաց երկրա-
գոյն խնամ ունել այնմ ։ Այսպէսին հռոմայեցիք անփոյթ
արարին զայն , և շլացեալք՝ ի փառս զինուց՝ նուաստուի
համարեին միտ դնել առևտրոց և վաճառականաց լինել ,
որք՝ ի տիեզերակալութիւն ակն եդեալ էին , որպես թէ
անկ էր նոցա իշխել ազգաց և աշխարհաց , կամ երկուց այ-
սոցիկ ջանից , աշխարհակալութեն և վաճառաշահութեն ,
՝ի միասին յազգի միում պատահել՝ անհնարին թուի ։
Օ՜ մին զհետ իւր հարկաւ ձգէ զաղտնի և զվրդով և
զամայուր , և խռովէ զաշխարհ . իսկ միւսն խաղաղութեն
խնդրէ և անդորր ։ Եւ ինչ փոյթ է մեզ քննել՝ թէ իմաս-
տութեամբ հռոմայեցիք ապահով արարին զվաճառաշահ ,
կամ թէ ազգ պատերազմող բախտաւորագոյն իցէ . այլ
զայս ևեթ ասեմք , զի Թագաւոր ժողովրդասէր և ցան-
կացող առատութե աշխարհին ոչ ինչ՝ ի ջանից թերի առ-
նէ՝ ի զարգացումն վաճառականութեան , և չայրղի իսկ
դիւրաւ յայն ։ Եւ որ երկրայեսցի ընդ ասացեալն ստէպ ,
զի առ զարգացումն վաճառականութե խնդրի ազատուի
և պաշտպանուի . ազատութե ըստ չափոյ պայմանի , զի
մի նեղեսցին վաճառականք՝ ի ծանուցից և՝ ի դժուարա-
կիր օրինաց՝ որ չատ առ ոչ ինչ են պիտանացու . իսկ
պաշտպանութի՝ օգնելով նոցա՝ ի պիտոյս ։ Օ՜ պղտղեալ

փիլադելփեայ պատմեցաք ժրչափ ինչ գանձս ծախեաց ի զարգացումն վաճառականուէ Հնդիպատոս, և ժրպէս յաջողուեցաւ խնամոյն յաճախեաց իւր փառս։ Ցատգասուր իմաստուն և բարեեաէր ոչ յոյլ ինչ զիշխանուեցին ի գործ արհանէ, յիրս վաճառականուէ, բայց ի պատուհասել խստիւ զնենգուէն և զհաւատադրժուէն. իսկ զամ շահ Թողու ժողովրդեանն՝ որ վաստակէն, շատ համարեալ իւր՝ որ յեկամտից մեծուեցեցն յօլովին շահը։

Այն են և վաճառականուէն անպատեհուէնք և վտանգք։ Ոսկի, արծաթ, գոհար ակն, մարգարիտ, բեհեզ ազնիւ և բարակամանն, կարևորագոյն այնորիկ մասունք, տաճեն զինասակար արուեստիցն հոյլս՝ ի մեղկել և ի զեղծուցանել զաւարս. իցէ՛ թէ մերժէր յաչխարհս քրիստոնեից վաճառաշահ սպասուց զեղխուեեան և ունայն պերձանաց, մեղկուէ և շռայլուէ։ Այլ չիք հնար. ցորչափ ցանկուէ իշխէ՛ ի մարդիկ՝ ամ իրօք զեղծիցէն, և լաւագունեաքն խոկ։ Ջար է զեղծուէն, այլ ոչ վասն այնորիկ ինքնաբուն բարին խափանելի։ Օ սոյն իմս և զամ արուեստից, զորոց առաջի կայ մեզ ասել։

ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

ՑԱՂԱԳԻՒ ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԱՐՈՒԵՍՏԻՑ, ԵՒ ՄՐՑԱՆԱԿԻ ՁԱՐՏԱՐԱՑՆ

Ընդ այժմ եկեսցուք ի ձառս աղատական արուեստից՝ որ հակառակ մեքենականացն կալան զկուռնն, աղնուականագոյնք գոլով և հպատուրք հանճարոյ. և գլխաւորք ի նոցանէ են ձարտարապետութիւն, քանդակագործութիւն, նկար և երաժշտութիւն։

Արուեստք և գիտութիւնք ընդ ժամանակս ժամանակս բարեբաստաբար փայլեալ պայծառանան. այլ որպէս որ ի մատենագրաց ասէ[1], փայլումն և պայծառութիւն նոցա վաղ մեռանի, և սուղ տեւէ կատարելութիւն նոցա։ Այնուհետեւ առաւել քան ամ ուրեք տեսեալ ևս լաւագս զի ըստ անձկագոյն սահմանի՝ յաւուրցն Պերիկղեայ մինչև ցմահ առաջնոց յաջորդացն Ալեքսանդրի՝ ժողովին ամք երեկերիւք յերկարաձգելոյ նոցա անդ, յորում ժամանակի կացին ձարտարք բազումք ըստ իւրաքանչիւր արուեստից։

Պաքէն փառք և մրցանակք և նախանձ զօրավիգն մեծ եղեն ի կացուցանել զարմն անուանիս։ Օ՜ի զոր եւ ուանդն ոչ ածէին գեղեցիկ օրէնքն քաղաքաց բազմաց Յունաց, հանել յամենաժողով մրցութիւնս ի ձակատ գձարտարս յարուեստագիտաց, և տալ մրցանակս յաղթողաց յանդիման ամ ժողովրդեանն՝ որ ընդ յաղթուն նոցա ծափս հարկանէին։

Չելլինք, որպէս ասացուք իսկ ընդ հուպ, պարտ վարկան զանուանին զՊոլիգնոտ ոչ ինչ նուազ քան զԼիւրգոս և զՊոզն մեծարել, շքով մեծաւ ընկալեալ գնա ի քաղաքս՝ յորս նկարք նորա կային։ և հրովարտակաւ Լմ. փիկտիոնացն ապահարկ արարին զնա ընդ ամ տեղիս՝ ուր և երթայցէ։ Յո թագաւորք հզօրք յամ ժամանակի զոր մեծարանս ոչ արարին ձարտար ձեռագիտաց։ Զգեաց-

1 Եւ եթէ զմիջոցս ժամանակաց դորս գտանէ լեալ, և զնայրացման քննեսցէ ոք, զնոյն և ընդ քանդակագործս և ընդ նկարիչս և ընդ քանդակագործս ձուկ սահման ժամանակի փակեալ։ Պաուէլ. ա. ծԷ։

սանդը մեծն և Կեմետը Պաշարիչն մռաւցեալ զվառս Թագաւորուէ՝ որպէս պատմեցաքն, և ընտանեցեալ ընդ Կպղեղս և ընդ Պրոտոգենէս ընդ Ձարտաք նկարիչսն, ի գործարանս նոցա յաձախէին՝ ի պատիւ չքնաղ հանձարոյ և գերազանց վաստակոց զարմանալի արանցն։ Կա- Տեսուած. ի ռոլոս հինգերորդ, մի ի հզօր ինքնակալաց՝ որ զհետ մեծի կարգելոսի կացին յարեւմտեան, զՏիտիանոս կացոյց կոմս, և ոսկի բանալեաւ և բաղում այլ ևս օրինօք պատուոյ փառաւորեաց զնա, յայսմ արարեալ Թէ քանի պատուական համարիր զնկարչուէն։ Եւ Փրանկիսկոս նախ- Վերադ. ի Լեռնոր.Վնէ նին, արժանի նախանձաւորս նորա յիրս խաղացուածս և պատերազմի, յաւել յոյժ քան զնա. և զ Լեռնարդեայ վինչեցւոյ, որ ի վերայ բազկոյ իւրոյ աւանդէր զՀոգին, ասէր ցիւրն. Այի ինչ զարմանայք Թէ յոյժ մեծարեմ զնկարիչս Ձարտար. զի իշխանս որպէս զձեզ բազումս ի միում աւուր հնար է ինձ կացուցանել, այլ՝ այ է յարուցանել միւս այլ Լեռնարդ։

Թագաւորք՝ որ այսպէս բանիւք և գործովք՝ զՁարտարացն քաջուն գովեալ պատուէն, ոչ ինչ նուազ գործէն անձանց փառս։ Կպաքէն արուեստք մեծարեալ ի Թագաւորաց՝ յաւելուն ի շուք և յարմարականութիւն, և փայլեալ պայծառանան. այլ տան զարհուրն փոխարկեն, ամենացուցեալ գոգես զմեծարիչսն, և անմահացուցեալ զանուն նոցա և զքաջուն՝ ձեռակերտաքն, որ կան և միանս յամայր ամս։

Պատերկուղս, յորմէ ի վեր այսր առեալ ասացաք զկատարելութենէ արուեստից գոլ կարձատև, յաւելու և այլ իմն ձշմարտուն վկայեալ ի փորձոյ վաղնջուց և արդի ժամանակաց. զի արդ աւագք չիմ կարծէ՝ յարուեստս, ի գիտութենէ, ի քաղաքավարուե և ի պատերազմի, քան զմա այն է՝ զի ժամանակակիցք հանդիպին[1]։ Որպէս Ալէքսանդրա ի ժամանակի յորում պայծառանային Կպելղէս, Պրաքսիտել, Լուսիպպոս, և այլք հմարուեստք նոցա, զայնու ժամանակաւ կացին և անուանի իմաստասէրքն, և Ձարտարախօսք հզօրք, և քերթողք վեհք, Սոկրատ, Պղատոն, Արիստոտել, Կեմոսթենէս, Խոսրեատ, Թաւկիդիդես, Կսենոփոն, Նաքիղոս, Նէրիպէ-

1 Յաղագս նկարչութենէ, որ երբեմն աղուսական արուեստն էր՝ ցանկալի Թագաւորաց և ժողովրդոց, և զորս միանգամ հաճոյ Թըւեր նմա աւանդել յետոյ՝ փառաւորէր։ Պլինիոս. լե. է։

2 Յոյժ զարմանք են, զի հանձարք գերազանցք ամ արուեստից միօրինակ ի միում անձուկ ժամանակի հանդիպին։

դէս, Սոփոկղ, Եւրիպոտէս, Արիստոփան, և այլք բազումք՝ արք ասպազք, և զօրավարք քաջք։ Այլ զինչ ևս ասացից. զնոյն և առ Հոգոստեաւ տեսանեմք. և յաւուրս մեծին Յուդովիկեայ քանի՞ ամբոխ արանց մեծամեծաց յամ կարգի կացեալ, որոց անուանքն և քաջութիւնք և ձեռակերտք անմահ պահեցեն զյիշատակ պանծալի թագաւորութեին։

Վատաբերութիւն իրաց սահմանեալ զոգեկս ժամանակք են, յորս հանճար ինն համասփիւռ յամ արուեստս ծաւալի ի միում ուրեք յաշխարհս. զիարդ և կամ ընդէր, ոչ գիտեմ. թերևս զի արուեստից և հանճարոյն տեսակք զմիմեանց ունին, և զի յամ իրս հանճարոյ նոյն ընտրող ախորժակք են կատարելութիւն։ Ի յորժամ առանց դարմանոյ թաղեալ կայցեն հանճարք, ի զարթնուլ կիրթ ախորժակաց՝ իրերօք օգնեալ փայլեն նորաքանչ։ Այլ այն իսկ աւաղելի է, զի ծայրագոյն կատարումն արուեստից և գիտութեց՝ գուժկամք են անկման նոցա. զի յորժամ անսասանքն թուիցին, յայնժամ մերձ են ի կործանումն. քանզի այսպէս անկայուն և յեղյեղուկ է բաղդ մարդկայնոցս քնաւից իրաց։

ԳԼՈՒԽ ԵՐԲՈՐԴ

ՅԱՂԱԳՍ ՀԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

Ամէնէն ե՛ւ զարգացած ե՛ւ կատարեալ ճարտարապետութիւնը։

Զհետ մշակութեանց էյապաղեաց արդեօք կառուցումն տանց, որով ճարտարապետութի՛ւն ոչ յոյժ կրասեր գտանի քան զերկրագործուն. նմին իրի Վեդոդոբեատս զերկ. Յուն-Խոս. բագործութի՛ւն երից քարց ճարտարապետուե՛ւ կոչէ, զոր եր. 359։ մանիկ տասն ամարայնի, և ձմերայնոյ խիստ սառամանիք, հեղեղք անձրևաց և բռնաշունչ հողմք վաղ տաիպեցին զմարդիկ պատսպարել ընդ յարկաւ, և կազմել տեղի ապաւինի յերեսաց անհարթութեն օդոց։

Այլ ի սկզբանն հիւղս գծուծս անարուեստս կազմեցին յոստոց ծառոց վարկպարապի յարկեաւք։ Յաւուրս Վ յարոլեայ էր Ա՛թենս տեսարան ցանկալի վաղեմի վէթ. ք. ա.

Հնուէն՝ կաւակերտ յարկ Լ՚ըհսպագին. և ՚ի Հռոմ ՚ի մեհեան Լապիտոլին՝ հիւղ Հռոմուլեայ խոզանաւ ծածկեալ։

Լ՚ապա փայտակերտք յաջորդեալ՝ զսեանցն և զկեճաս նաց ետուն զօրինակ. և սիւնք սկիզբն ՚ի ծառոց կալան, զի ՚ի մոյթ յարկաց բունք ՚ի կիր արկանէին։ Կակ հեծան, որպես յանուանէն իսկ յայտ է, է գերան ստուար՝ հեծեալ ՚ի սիւնս ընդ յարկաւն։

Ցակաւ ՚ի կազմածոյ տանց կրթեցան գործաւորք ՚ի Հնարագիտուէնի, և ձեռք նոցա ՚ի Հարտարուէնն. և փոխանակ գիւրակործան հիւղիցն՝ յորս ՚ի սկզբանն պատըսպարէին, որոյ հաստահիմնեայ աղիւսեայս և քարևկիրս կանգնեցին, յարկածածուկս գերանօք և կղմնտրօք։ Լ՚ապա մատիւրուէնի արուեստին և յաձախ փորձ ած զնոսա ՚ի գիտուէնի տոյժ կարգաց Համեմատուէնի ընդ որ ՚ի ընկ ախորժէ մարդ, և արարիչն եդ ՚ի նա զանապատկան օրէնսն՝ զի չափի պահեսցէ զկարգ։ Լ՚ինն իրի ասէ Գոսմինոս։ Հ Ընուած՝ որոյ մասունք Համեմատ են, և մասն չաՀ գետեղեալ, նովին չափակցուէնն Հաձոյ և ախորժելի է աչաց. իսկ եթէ խառն ՚ի խուռն, և պատուհասեայն ոմն մեծ և ոմն փոքր, կէսք ՚ի վեր և կէսք ՚ի վայր, նովին իսկ անկարգուէնն ոգեղ է, և դրժէ աչաց ՝։ Ո այս այսպէս իմաստասիրել սէր Հայկն։

Լ՚ասկէս Հարտարապետուէն ոմն ոմն յառաջ խաղացեալ՝ եկն յայս կատարումն ՚ի ձեռն Հարտարաց. զի ՚ի սկզբան կարևորացն և եթէ առ կեանս ինամ ունէր, առ բուէնէ, օգտի և գիւրուէ. զի պարտ է ոտն լինել Հաստատուն, օգտակար՝ առողջուէնէ օդոյն, և առ ամ գիւրուէնի բնակչացն դիպող։ Հարտարապետուէնի աշխատեղուէ ՚ի յօրինուածս և ՚ի վայելչուէնի, օգնականուէ այլոց արուեստից։ Լյե ապա յաւելան շուք և պերձուէնի և մեծագործուէնի, գովելիք ըստ տեղւոյն. այլ զեղխուէ վաղ զեղծաւ նոքօք։

Ծ՚ԼԷ. Գ. 17. Ցասկին չինուած աւանդեալ ՚ի պատմէնս՝ է դաստակերտն Լայկնի, զոր յետ եղբայրասպանուէնէն և ապիծիչն չայ չինեաց, որպես գիրք պատմեն. որով ՚ի միտ առնումք երբ և ուր սկիզբն եղև Հարտարապետուէնէ։ Լյե որդիք Լայկնի, որ գրեթէ ամ արուեստից եղեն

1 Լյե զնորին իսկ չինուածոյ զմասունս քաջ գինեալ, եթէ տեսանիցեմք զնի ՚ի գրանցն ՚ի կոմսանէ, և զինս այլ ոչ կշեռ ՚ի մէջն, չխորժելիք. զի և ՚ի չինուածս առանձինս Հարկի անյարմարուէնի մանանցն անեղբօրէ իմն աչաց։ Ո. Գոսթ. էն. Թ։

գտակը՝ որպէս վկայեն դաբձեալ գիրք, զարգացուցին յոյժ զարուեսան։ Օ այս ի դէպ է կարծել. քանզի յետ ջրհեղեղին մինչ չև բաժանեալ ազգի մարդկան և ընդ երեսս երկրի սփռեալ՝ խորհեցան զմեծագործ ամբարտաւան կանգնել առ ի պարծանս, որ զնուածասաց բարկութիւն իսկ ած ի վերայ նոցա։ Այս ուրեմն Ա՛սիա եղեն խանձարուրք Հարտարապետուե. անդ ծնաւ, անդ զարգացաւ, և անտի տարածեցաւ ընդ տիեզերս։

Ա՛բաբիլոն և Նինուե, քաղաքք մեծագործագոյք և ընդարձակք՝ որպիսիք ոչ գոն այլք ի վէպս, դաստակերտք էին Ա՛ղբրաւհամայ՝ Թոռինն Ա՛ռամայ՝ նախնոյ աշխարհակալին։ Այլ թէպէտ ոչ կարծեմ թէ ի սկզբանն այնպէս հրաշակերտք էին՝ որպէս եղեն ապա ի զարմացումն աշխարհի, այլ մեծամեծք և լաւատարածք էին, որպէս և գուշակել և յանուանց ՚ քաղաքացն՝ որք ի տիպ մայրաքաղաքին կառուցան յայնժամ։

Ճ Ինուած հնչակաւոր եգիպտական բրգանցն, և լիճն մերիսեան և բաւիղն, և բազմաձի մեհենացն, և կոթողք՝ որ մինչև ցարդ զարդք են և զարմացումն հեռուոյ, ցուցանեն քանի փոյթ և զարգացումն կր եգիպտացոց ի Հարտարապետուեն։

Ա՛յլ ոչ Ա՛սիա և ոչ Այգիպտոս ի կատարումն ածին զարուեսան. գերապանծ չինուածք նոցա անհեթեթ մեծուքն արգելօք՝ քան պատշաճ և համեմատ յօրինուածոյն անուանի եղեն։ Պերսեպօլեայ աւերակացն պատկերք յայտ առնեն, զի Թագաւորք Պարսից՝ բազմահարուստք պանծացեալք ի վէպս՝ ոչ Հարտար արուեստագէտս ի վարձու կալան։ Վակայն այս որպէս և է, յաղնուանց իսկ երից գլխաւոր Հարտարապետուեն երևի, զի եթէ ոչ գտողք արուեստին՝ այլ կատարողք եղեն Հելլէնք, և նոքա զօրինս Հարտարապետուե սահմանեցին, և զօրինական ետուն։ Օ նոյն և զայլ ամենայն արուեստից ասեմք, գրեթէ և զամ գիտուեց։ Օ ի ոչ զօրավարք ևեթ քաջք, այլ և իմաստասէրք յամ կարգաց, բանաստեղծք, Հարտարախօսք, երկրաչափք, նկարիչք, քանդակագործք, Հարտարապետք, և բնաւ ամ արուեստից բանականաց Հարտարք կացին՝ի յունաստան. և արդ իսկ Հարկ է անդր ընթանալ որպէս ի գալոց կիրթ ախորժակաց ի զարգացումն ամ արուեստից։

---

1 Որեփ. ոչ Բաւիմանի չէիշ։ — Բ. Ա. ընդարձակ քաղաք. Դ. Ե. նէն ի հայ, երկայն քաղաք. Ը. Ե. նն, քաղաք մեծ։

Լ՚ամէն, զի ոչ ինչ յաղագս Ճարտարապետութեանէ առ՚ի Հռուսաց հասին մեզ մատեանք. այլ փոխան մատենից ձեռակերտաց նախնի Ճարտարացն ցարդ կանգուն կան, և ընդ գեղ նոցա՝ վկայեալ յատենեցուն՝ զարմանան հմուտք արուեստին յերկուց հազարաց ամաց հետէ։ Որք գեր՚ի վերոյ իսկ են քան զնմա օրինակս արուեստին, զոր թէ թաղուելն գրով. զի յամի իսկ լաւ է փորձն քան զլուր տեղիւն՝։

Լ՚երդ առ՚ի էդոյէ յոյն մատենագրի՝ զվ խորովիոս լսին զրիչ կալայց առաջնորդ։ Սա Հռուլիոսի Կեսարու և Դիոսկորոսի Ճարտարապետ էր, ժամանակակից նոցա կայեալ ըստ հասարակաց կարծեաց. վասն որոյ զընտրուի մատենագրութեանն և զքաջութեի մատենագրին ոչ է Ճարկ ասել. յոյր սակս և քննաբանք ընդ առաջինս՚ի նախնի հանձարեղացն դասին զնա։ Վարձեալ զի և՚ի Հռուսաստան դարուն եկաց սա, յորում էին ամ իրաց կիրթ ախորժակք, և ինքնակալն Դիոսկոս Քանաքը պայծառացուցանել զՀռոմ մեծահասոյց չինուածովք Ճամբամատ մեծուեաւ և փառաց ինքնակալութեանն. վասն որոյ ասէրն իսկ՝ Թէ աղիւսակեցա զՀռոմ ընկալեալ, Թողում գրել Ճամակ քարաչէն՝։ Վարսո էի այսպիսուեմ հմուտ առաջնորդի՛ի Ճառել զիրաց՝ որ բնաւ անծանօթ են ինձ։ Վազում ուրեք և Խերոլ լինի ինձ զօրավիգն ներքնադրոյնն բանիւքն՚ի Թարգմանութեան գրոցն Վիտրուվեայ, և Ճանապարհ տեսութիւքն՚ի Վաղդատու Թէն հին և արդի Ճարտարապետուեւ, զոր յոյժ գովին հմուտք արուեստին. և Ֆիլիպիէն գաղձեալ յօրինս Ճարտարապետուե, այլովքն Հանդերձ։

Որպես այժմ, և՚ի հնումն երբեակ ազգ էին Ճարտարապետուե. քաղաքական, զինուորական, և նաւական։ Քաղաքականին է տալ զօրինս ամ շինուածոց հասարակաց, և տանց իւրաքանչիւրոց, ի բնակութեի քաղաքացոյ՝ի խաղաղութեե. զինուորականին՝ ամրացուցանել զքաղաքս, և զամ կազմածս պատերազմի կանգնել, իսկ նաւականին՝ կառուցանել նաւս, և որ ինչ կցորդք են նմին և հետևորդք։ Օ երկոցունց զայսցանէ յետոյ ա-

1 Գոգդես յամ իսկ իրս առաւել օգնէ փորձ քան զպատուիրս։ Կ՚ԽՒՒՒ։

2 ՋՀռոմ, մինչ չի համեմատ փառաց ինքնակալութեն զարգացեալ եր, և էր անպատապար՚ի հեղեղաց և՚ի հրդիվրութե, պայծառացոյց յոյժ. վասն որոյ իրաւամբք պարծէր՝ Թէ աղիւսակ ընկալեալ զայն՝ եթող քարաչէն. Ս՚ՒՒՒ. ՅՕՒՒՒ. ԼԸ։

ասացաւք, ասա զքաղաքականին Լեւէ Հառեալ. և նախ զայլ և այլ կարգաց նորա առ հասարակ։

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ.

Յաղագս երէց կարճաց Ճարտարապետութեանն Յունաց, և երէցոյն Լա՛ր ի նոսա յաթէնս։

Ամարկ ազգի ազգի շինուածոց ստիպեաց զՃարտարապետս՝ սահմանել այլեւայլ հաստատութիւնս ըստ պատշաճի մեծութեանն նոցա, կամ ամրութեանն, կամ վայելչութեանն և գեղոյ, որպէս կամեցին առնել. և ըստ զանազան համեմատութեանցն այլեւայլ կարգս սահմանեցին։

Կարգ առ Ճարտարապետս նշանակէ զչափս շինուածոյ, զչափ, զհամեմատութիւն և զդասակարգութիւն սեանց, որ ի զարդ և ի հաստատուն մեծակառոյց շինուածոց կանգնեցին. Թէպէտ բոլորաձեւք լցեն, Թէպէտ անկիւնաւորք։

Չորեքակ կարգք են յունական Ճարտարապետութեանն. դորացին, յոնիականն, և կորնթեան։ Ոմանք են որպէս ծաղիկք և լուսիկ առ կարգաց, յորս չիք ինչ Թերի ի դեղեցկութենէ և ի կարեւոր մասանց Ճարտարապետութեան։ Ոմն երեքակ ազգ են շինուածոց. ամուր, միջակ և վայելչական. և սոքա բովանդակին յերեսին ի կարգս չայսոսիկ։ Այն և այլ կրկին կարգք լատինականք նուաստագոյնք և չոյժ ի վայր ազնուութէ, տոսկեանն և խաձն։

Ա. ՅԱՂԱԳՍ ԴՈՐԱՑՒՈՑ ԿԱՐԳԻՆ

Ոդորականն կարգ արժան է համարել նախկին կերպարանաւոր ձեւ Ճարտարապետութեանն, և իբր անդրանիկ ծնունդ նորա, որով կառուցան նախ մեհեանք և պալատք։ Ոյսպէս իսկ է վաղեմի սկզբանն նորա ժամանակ, բայց Վիտրուվիոս Պոլոյ ուսումն աքայեցւոց արքայի առեալ Ճարտարեալ զայն, որ Հաւատարիմ Թուի. և Թերեւս ի նմանէ իսկ՝ յորմէ դորացիք անուանեցաւ ազգ։ Ամա կալեալ զՊելոպոնէս, կանգնեաց մեհեան մեծամեծ ոգոյ Ա՛րգոս՝ դիցուհւոյն Հերայ. և այն եղև նախատիպ դորական կարգին։ Ոչ ազգք որ չուրջ բնակեալ էին՝ ըստ նմին օրինակի կառուցին մեհեանս բազումս. յորս անուանի եղև յողիմպիացւոյն կանգնեալն Պիթոյ, որ անտի իսկ կոչեցաւ ողիմպիական։

Կարգս այս ամրութիւն որոշեալ զանազանի յայլոց. վասն որոյ ի հակայարգօրէ մեծակառոյց շինուածս պատկանի, ի գրունս պարսպաց և քաղաքաց, ի բակս մեհենաց, ի հրապարակս, և յայլ այսպիսի տեղիս. որոց ոչ վայելուչութիւք զարդուց են անկ, այլ անդ հաստաշինած և հակայաձև այս կարգ զարմանալի է՝ առնացի ներքնազարդ դեղովք, որ այն խակ ի վեմին.

Բ. ՅԱՂԱԳԱՑ ՅՈՆԻԱԿԱՆ ԿԱՐԳԻՆ

Ձարտարապետուն զկերպարանաւորս շինուածոն զգուշացի բազմահնչակ մեհենիս կառուցեալ, ոչ զկայ էառնդ. այլ նախանձաւորուն ըզքաջնակ ազգացս և ևս զարգացեալ, վաղ ի կատարումն եհաս. Ասիս յոնիացիք նահանձաւորս լեալ գործացուց, ի պարծանաց գիւտիցն վերջացեալք, զանահնար եղեն կատարելոյն յաղթել գործոցն. Հայեցեալ ի կերպարանս առն, օրինակ ինն ի ներքակիեանն ի նախատիպ գործականին, զի ներ այն կարի յաղթ և հակայաձև անպատկան ի ձև տաճարի և ի չանգիմանութեի երկնաւորացն, հնարեցան այլ կարգ վայելչագոյն և ազնուագոյն ի տիպ կերպարանաց ևոքց, զեզկունն փոխ կալեալ քան ամրութեն շինուածոյն, և զարգս բազումս յաւելեալ յայն. Վերապանած ի մեհենիս հռչակաւորս՝ որ ի յոնիացւոցն կառուցեալ, ի կրասերագոյնն քան զամենեսեան և անուանի ընդ ամ երկիր տաճարն Արտեմեայ, զորմէ ընդ հոլով լիցին մեզ բանք.

Գ. ՅԱՂԱԳԱՑ ԿՈՐՆԹԵԱՆ ԿԱՐԳԻՆ

Արմենացիք Ձարտարեցին զայս կարգ, որ ի բուն ծայր արուեստին. Ամենայն և ոչ ի չայտ ստուգիւ ժամանակ սկզբան նորա, և ոչ թէ ևրք եկաց Կալիմաքոս, որում Ասիրացիք զպարծանս գիւտին ընծայեն, այլ յաղագաւուելի յօրինուածոյն գուշակի՝ ի ժամանակի Ձոնաւեն և պայծառաւելի Աղրիպոսի սկսեալ, իակն իսկ գՏետյանական կարգին՝ որում յար և նման է, խոյակօք ևեթ սեանցն որոշեալ. Վիպասց ինն գործ ի գիւտս այս. զի Կալիմաքեայ առ շիրմաւ ուրեք յուշոյ սեաեալ կողով՝ ի վերայ սկքանի, ընդ պատահական կարգ տատրեցաւն՝ որ զկողովին ընծիւղեին՝ զարմանայր. Այս իսկ ինչ տատրեցաւպատ կողոյդ ընդ խոյակս սեանց և ընդ յաղթ

չինուածս, այլ նա զտեսեալն ձևացոյց ի սիւնս ի կողբս Թոս, սահմանեալ և կացուցեալ զհամեմատութիւն և զյօրինուած կողնեան կարգին։ Այլ կոչեցին աթենացիք զվայելմաքոս Ճարտարապետ՝ վասն վայելուչ և Ճարտար գործելոյ։ Իսկ Պլինիոս և Պաւսանիաս կոչեն զնա արուեստագէտ, զի յղկեր և զօրկեր անդադար զձեռակերտս, և ոչ կարեր զմիտս իւր հաձել. զի չհաւասարէր գործն ընդ տիպս կերպարանաց գեղոյ և վսեմութեան, որ ի միտս նորա էին։

Դ. ՅԱՂԱԳՍ ՏՈՍԿԵԱՆ ԿԱՄ ՆՏՐՈՒԱՑԻՈՑ ԿԱՐԳԻՆ

Այս կարգ համարի հնարեալ ի Ցոսկիա, ուստի և զանունն կալաւ։ Իսկ զմի կարգս սա պարզագոյն է և անսպաձոյգ, և անհարթ իսկ. վասն որոյ սակաւ ուրեք վարի ի գիւղս՝ ուր միայ ևեթ կարգն պէտք իցեն, կամ ի մեծամեծ շինուածս՝ որպէս ի Թատերս շուրջ տեսանելիս, և յայլ այսպիսի շինուածս։

Ունի տոսկեանն կարգ պարտ է, ասէ Ճ անալէ, առանց հեծանի կանգնել, զի Թերևս լիցի անսոքժելի։ Այլ յօրինուածէ ածէ զսիւնն Ցրայիանոսի, զմեծագործութեն հռոմայեցւոց նշխար պանծալի, որ և ցարդ պահի յանմահ յիշատակ ինքնակալին առաւել քան զվեսպազրեցն մաեանս։ Ունի շերմս զայս, եթէ այսպէս հաձոյ Թուեսցի ումեք կոչել զայն, կանգնեցին նմա ծերակոյտն և ժողովուրդ Հռոմայ փոխանակ մեծամեծ վաստակոց նորա ի վերոյ աշխարհին, զորս ի յիշատակ անմոռաց զուգաւոր հռոմէական պետութեն՝ ետուն քանդակել ի վիմի ամենապերձ ձևով։ Այլ հանձարեղ վիպին՝ ձարտարապետութ պատմիչ լեալ, ոչ յանձն առ հելլէն կարգօք զհռոմայեցին պանծացուցանել, թէպէտ և գեր ի վերոյք և քան զբնիկն յաձախեալ էին այնոքիկ յիտալիա, զի մի պարծանաց նորահրաշ արձանին Հելլէնն լիցի բաժանորդ, և զի յայտ լիցի՝ Թէ չիք ինչ պարզ և անշուք, որ ոչ գայցէ արուեստիւ ի կատարումն։ Ունին իբրև ի տոսկեան կարգէ առեալ զսիւնն, որ ցայսժամ՝ ի գեղջուկ և յանհարթ շինուածս կանգներ, յանկերպարան նիւթեցոյն արար ըստ պէտին և զվսեմ քան զնմ հրաշակերտս. և ժամանակին ինայեալ յայն, կայ մնայ ցարդ ի Հռոմ ամբողջ ի մէջ անթիւ կործանելոց արձանաց։ Ունի արմատք մեծ. Ցիտասի և Վարկեղեայ Թատերքն մեծակառոյցք, բազա-

նիքն Վիոկղետիանոսի և Կարաուսիոսի և Լիւտոնինեայ, խրոխտ ամբարտաւն գերեզմանին Մգբիանոսի, Հօվ. նագօաին Աւերեայ, և շնորհին Օգոստոսի, և այլ ևս շինուածք անկործանելիք վաղափուլք և դիւրակործանք եղեն, և հազիւ նախնի կերպարանաց նոցա ձևք նշմարին. իսկ որ անկայունն Թուեր սիւնն Տրայիանոսի, կայ մնայ ցարդ անկործան։

Ե. ՑՂԱՂԱԳՍ ԽԱՒՆ ԿԱՐԳԻՆ

Ո՛չ կարգս զայս հռոմայեցիք յաւելին. և թերևս սա չյանիկանին և զկորնթեան կարգացն զնմանուն ի խառնեալ ի նոցունց, յորմէ և խառն կոչի. այլ քան զկորնթեանն զարդարուն է. Վիտրուվիոս՝ հայր Ճարտարապետութեան՝ զայսմանէ ոչ ինչ տայ ծանօթս. Լայց Շանպռէ կշտամբէ զվերջն ախորժակս արդեաց ոմանց, որք զայլ և այլ կարգս քաղաքեալ խառնեն՝ Հայեցեալ յօրինակս գերազանց և անզուգական հելլէն Ճարտարապետութենէ, և Թողեալ զարահետ Ճանապարհն՝ զոր վեհագոյն վարժապետքն հորդեցին, զարտուղի գնան՝ յանդուգն վարեալ զՀետ յոգի հնարից արուեստին, որ ի կարգսն սպրդեալ եմուտ՝ պատճառանօք իբր ի նոցանէ խառնեալ։

ՑՂԱՂԱԳՍ ԴՈՐԱՑԻ ՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏՈՒԹԵՆԱՆ

Վոռնթականն Ճարտարապետութիւն օտար է ի նախնեացն օրինաց համեմատութենէ, և արուեստակեալ խըռնկեալ զարդուք։ Օ սա Վոռնթք ի հիւսիսոյ ածին. և զանազանի սա ի վեհն և ի նոր. Հին՝ բուն իսկ ածեալն ի Վոռնթոյ ի հինգերորդ դարու, ըստ որում կառուցան հաստատուածք խառն ի խուռն և ստուարք. իսկ նորոյն շինուածք, վայելչագոյնք և պարզագոյնք և յարդարունք, երկայնամիտ վաստակօքն զարմանալի են. որ և յաճախեալ կացին ընդ երկար, մանաւանդ յԻտալիա. Լնդ որ յիրաւի է զարմանալ, զի Իտալիա ևս ընտիր արձանագործ՝ Թողեալ զիւրն գերազանց Ճարտարապետուն զվկայեալն Վնուէթք և մշանջենաւորութենէ և բազմութենէ, ընկալաւ զօտարն զխուժադուժ խառն Իհնուէն զանկարգ և զագեղ Ճարտարապետուէին։ Լ այլ ոչ ի սպառ մնացեալ ի մոլորութենէն՝ ինքն նախ գայձաւ ի հինն, որ միայն ի կիր ածի արդ յամ տեղիս։ Վոռնթականն նոր յերեքգաս-

սանեբորդ գարու մուճաւ, և տեւեալ մինչև ցվերջասաս-
նեբորդն՝ յորում նորոգեցաւ նախնին Հարսաւարապետու-
թիւն։ Իսկ մինչև Հայրապետական հին եկեղեցիք՝ գոմացի
Հարսաւարապետեալ էն. և էն իսկ վաղեմիք յեկեղեցեաց
բնիկ գոմականք, ամրակառոյցք և գեղեցիկք, ընդ որս
և արդ քաջք ի Հարսաւարապետաց զարմանան վասն նշմա-
րելոց ի նոսա համեմատուեցին։ Ի հմտութեն մանկուց
յամի ուշ կալեալ, յաւելից զՀնդեցուն ասացելոց կար-
գաց Հարսաւարապետուն զպատկերն զհետ մեկնուն Հարս-
տարապետական բանից, զոր յանձն էառ Իւամիւս կա-
Հառորդ Ձեմարանին գիտուեց, և վարժապետ և քար-
տուղար ի Հարսաւարապետութենէ Ձեմարանին, յորինել
ուան այսր իմն մատենիս, Հարևանցի տալով գիտութեն՝
որպէս ես իսկ աղաչեցի զնա Համառօտել յոյժ։

ՅՕԳՈՒԱՆ Գ.

Ի ացադրութենէ Հարսաւարապետական անուանց մասին խրատական
Հնդեցուածոց էարգաց։

Ելևէն կարգացն մասունք էին սիւնք և վերնա-
խարիսխ. յաւելին Հռոմայեցիք և պատուանդանս ընդ
սեամբք առաւելագունիցն ի կարգաց առ ի բարձրուն։

Ի ԻՒՆ ե մոյթ բոլորչի ի Հաստատութենի կամ ի գարդ
շինուածոյ։ Իսկ մասունք սեան են՝ խարիսխ, բուն, և
խոյակ։ Ի այց դորական կարգին՝ սիւնս անխարիսխս կանգ-
նեին Հռոմայեցիք։

ԽՍԱՐԻՍԽ ե մանն սեան, որ ի ներքոյ բնին կայ ի վե-
րայ պատուանդանի կամ ի գետնի։ Իսկ նորա մասունք
են Ի գլուխն՝ Հարխաձև քառակուսի, և Ի անեակք՝ որք
զտարրսս բնին պարունակեն առ ամրուքի. և մանեկայն
ստուարագոյնք կոյին Ի ներքոյ, և նուրբք Ի ոտք. և ան-
ջոյն ի միջն փորոյն կոչի Ի ամակ կամ Ի նուակ։

Ի ԻՒՆ սեանն ե մանն բոլորչի Հարիւ՝ ի խարսխին և
ի վեր մինչև ցխոյակն, առ փոքր փոքր անձկացեալ։ Ի-
մանք ի Հարսաւարապետաց ստուարագոյն քան զտարրսն
օրինադրեն առնել զբունն յերորդումս մասին բարձրու-
թենէ. այլ այս չիք առ նախնիս։ Ի այլք ի ստորոտ ցե-
րիս մասն բարձրութենէ օրինադրեն Հաւասար առնել, և
անտի և ի վեր տակաւ ամիոտիել։ Իսկ այլք անդստին
ի ստորկ և ի վեր ամիոտիել։

Յոյժ ևս ևս զլուսիս սեան յեցեալ ի քունն ։

Վասն զի՞ արդեօք համ՛ ընդ ԱՒՐՆԱԻՈՒԹԻՒՆ է վերին մասն սեանցն, և ևս ի նմա՝ Հեծեալն, Լուսիթ, և Վխե ։

Հեծեալն է իբր գերան յեցեալ ի խոյակն ։

Լուսիթ է միջոց հեծանին և քարոյ, իբր ձեղունն շինուածոյն ։

Վխե է կատար յօրինուածոյ սեանցն, ծնօտ զծնօտիս ընդարձակեալ, իբր առ ի ծածկել ի հոտանոյ տանեաց զիմ զկարգն ։

Պատուանդանն է խնամարհագոյն մասն յօրինուածոյ սեան քառակուսի, և երբեմն մասունք են նորա. Վերք նախարբխին՝ որ կոչ ի գեանի, խորանարգն՝ յեցեալ ի ներքնախարբխին, և Ընծան՝ պակ պատուանդանին, յոյր վերոյ կանգնի սիւնն ։

Ի համմատութենէ սեանց ընդ վերնախարբիսս և ընդ պատուանդանս՝ ոչ միաբանին Հարաբարպետք ։ Ոմ ինչ այսպէս սահմանէ. առ ի կանգնել զկարգ ի յայտնի ինչ բարձրութենէ, պարտ է բաժանել զբարձրութենին յիննեւտասն մասունս, և տալ զերկուտասան մասն բնին հանդերձ խարխասն և խոյակաւ, զերիս վերնախարբսիին, և չորս պատուանդանին ։ Իսկ առանց պատուանդանի, բաժանեալ զբարձրութին ի հնգետասան մասունս՝ տալ զերկուտասանն սեան, և զերիս վերնախարբսիին ։

Ի սա չափոյ տարօրոհ բնին ամենայն մասունք կարգացն պատշաճին ։ այլ ոչ յիմ՛ կարգս նոցն համմատութենէ և տարա ընդ բարձրութենէ սեանն ։ Այլ միջագծի տարօրոհն է չափն, որով զմասունս կարգացն չափին ։ Ոմ սա բաղումք ի հարատաբաւեալոց բաժանեն յերեսուն մասն, որով ամբողջ միջագծին լինին մասունք վեցեսուն ։ զորս ի գնել և կոչել մանրամասնեաս ։

Այլ և այլ համմատութենէ բարձրութենէ սեանցն ընդ միջագիծս տարօրոհին, և խարխասց նոցա ընդ խոյակին և ընդ վերնախարբիսս, որոյին հնգեակ կարգք Հարատաբաւեալ ։ այլ առաւել ի խոյակին երեւի խոիր զանազանութիւն, բաց ի տոկեան կարգէն՝ զոր այլ ընդ այլ ընդ դորականին մարթի է առնուլ ի խոյակին ևեթ հայեցեալ ։ Ոմ ի խոյակք երկուց այսոցիկ կարգաց մանեւ հանձ չորեքասիւք աւարտին, և է ի վերայ նոցա թաղաղանն վերմ քառակուսի հարթաձև ։ Այլ գօտւոյնն գիւրագոյն տեսին ։ ալ տոկեան կարգին հարթ և պարզ է, իսկ դորացուցն՝ զարգարեալ եւաքանդակ շերտաձև դրուագօքն՝ որք զկերպարանս ծայրից մարդակաց բերեն,

իբր ի կազմած ձեղուան յեցելոց զՀնձանաւն։ Լայ զո-
րականին յատուկ զարդ է, այլոց կարգաց պարզ ունե-
լով զգեստին։

Յանիակականին խոյակ եղջերաձև աջոյ դիւրաւ Հանայի,
որ ընդ Թակաղակաւն գալարաձև արտաքս պարուրին։

Կորնթականին խոյակ յօրինի երկկարգեան ունի ուն
տերևովք, և ունի փոքրիկ եղջերաք՝ որ ի միջոյ տերևոցն
բուսեալ։

Խոկ խոռն կարգաց խոյակք ի կորնթացւոյն և ի յո-
նականեն բազկանան. կրկին կարգք ունի ունի տերևոց,
և յորք եղջերաձևք մեծք ընդ Թակաղակաւն արտաքս
ոլորեալ։

Այս ի նշանակել գամ, որ ինչ յատուկք են իւրաքան-
չիւր կարգի, Հարկ եր մեզ ի բաց ելանել յատաջագրու-
Թենէս։ Պիւսաչ, կաՀատորդ Հեմոտարանին գիտուԹենչ,
յանձն էառ գծագրել զառաջիկայս պատկեր կարգաց
ՀարտարապետուԹեան։

ԳՕԴՈՒԱԾ Դ.

Յոմէ ոչ ի վեղ ժամանակս ոմոռանի Հարտարապետ իշխել, և ընդել
երեսել ընդոստոյի։

Ոչ Հաւս ոտուար մատենից Համառօտեալ, ընտրա-
նաւ որ ինչ ի Հմուտի ընԹեռնլեաց անկ են և ցանկալի
նոցա՝ գրելոք, ոչ ի բաց Թողեալ և որ ինչ ի Հռոմա-
կան վիպոն պատկանին, որպես յառաջ ասացաք։

Արդ զիրք ի պատմել զյօրինուած խորանին վկայ- Եւս. էմ. 8.
ուԹենէ, և զերեսասղեմեան տաՀարին՝ որ գնա փոխանա- Ա. Մնաց. էջ.
կեաց, պարծանս իմն ընծայեն ՀարտարապետուԹ զայն՝ 19։
զի ինքն ևս Հարտարապետաց զերկոսին Հայակալ կեր-
տուածան, և ևս ծայրն աջոյին որպես Թե գծագրեալ զօրի-
նակն ետ Աստուածն և ԴաւԹի, զի ըստ այսմ օրինակի ա-
բասցեն գործուորքն։ Այլ ոչ այսչափ միայն, այլ և զի յայ Եւս. էմ. 1.
և նման գործեսցեն՝ ելից ևս ձեղունն Հոգւովն զԱստուածն,
կացուցանել գնա Հարտարապետ խորանին. Թե, որպես
յայնմագոյնս յաւուրսն գիրք, զի «Լցից գնա ևս ձեղունն
Հոգւով իմաստուԹենէ, և Հանձարոյ և գիտուԹ ամ գոր-
ծոյ, խելամուտ լինել և Հարտարապետել, գործել զա-
կին և զարծաԹ և զպղինձ, զպատուտակս և զծիրանին
և զկարմիրն մանեալ, և զականակասն ի լուսնի գոր-

ծոյն, և զՀիւանուէ փայտիկ գործել ըստ ամ գործոյ ։
Եւ զԼդեաք օգնական ետ նմա, և զնա ելից խմաստու-
թեամբ. և զամենեցունց իակ զգործաւորացն ասէ. « Եւ
ի սիրտ ամ խմաստնոյ ետու զխմաստութիւն, և արասցեն
զամ զոր միանգամ պատուիրեցի քեզ »։ Եւ ընդխրա-
մայ, զոր առ Աղօմոն ի շինուած տաճարին, յաւելուն
գ. թագ. է. գլխոյ· թէ երդնա « Զարտարապետ պղնձոյ, և լի արուես-
ւմ. տիւ և խմաստութ և գիտուէ, գործել զամ գործ պղնձոյ »։ Ընդ յայտ է ի բանից աստի, մանաւանդ զոր
Հրէից գրոցն ածաք, զի գիտութիւն և Հարտարուեստ
Հանճար Հարտարաց ոչ ի նոցանէ է, այլ յԱստ. զոր սա-
կաւք ի միտ առնուն, և բազումք այն էին՝ որ զեղծանին
նոքօք։ Եւ մանաւանդ յոյժ մեկուսի էին ի տուրբ մտա-
ծուն, աստի հեռանոյք, զորոց առաջի կայ մեզ ասել։

Օ հնչակաւոր շինուածոց Նաբեղոնի և զեգիպտակա-
նացն Հարտար գործածոց աղիւսոյ՝ ուրեք ուրեք ասա-
ցաք. և արդ Թոդեալ զայնոսիկ, յաւելցուք որ ինչ զնա-
վ. թագ. ա. յանիւ աւանդէ Ալ Իտրուիսս քաջ Հարտարապետն. Հինք,
ե· ասէ, բազում յոյժ ի կիր արկանէին զաղիւս ի շինուածս,
զի աղիւսեայն երկարատեւ է քան զքարսին, Եւ մին իրի
ի բազում քաղաքս շինուածք Հասարակաց, և տունք ի-
րաքանչիւրոց, և արքունիք, աղիւսեայք եին։ Ընդում
ընդ այլ բազում շինուածս յօրինակ ածեալ զարքունիս
Ասսորեայ արքային Ասորոյ, ասէ· Ի քաղաքին աղի-
կառնացւոյ՝ արքունեայ մեծազօր արքային Ասսորեայ
պատուարքն աղիւսեայք էն, Թէպէտ և պալատն պրոկո-
նեսեան վիմօք շրջքանակի զարդարեալ. և կան ցարդ
մերձոյ և անեղծ, ծեփեալ բոլոր ողորկ Հանգոյն ապա-
կւոյ. Եւ ըստ արդեօք Հոխապոյն զպատուարսն կարէր
կառուցանել Թագաւորն Հզօր և կիրթ յընտրուելն զե-
զոյ Հարտարապետութեան, որպէս վկայէն Հոյակապ շի-
նուածքն՝ որովք պայծառացոյց զիւր քաղաքն։

Ա. ՑԱՂԱԳՍ ԵՒԵՍԱՑՒՈՑ ՄԵՀԵՆՒՆ

Պմ.ղշ.ծ։ Ի լեռնէն Հրաշէկոյ Համարեալ, մեհենին Աստեմեայ՝
որ Աֆեսոս, յաւել պարծանս մեծ Հարտարապետին
Աստեսիփոնի, զոր այլք Ափեսիփրոն կոչեն։ Եւ զօրի-
նակ մեհենին եւս, այլ ինքն ի կատարած գործոյն ոչ բա-
ւեալ և ոչ որդին նորա Աետոպենես, այլք ի Հարտարա-

1 Ի Աստեմեայ յԱֆեսոս են այս տեսիլ տան ընդեղերս և յԵֆես։

պետաց զՀետ նոցա աշխատ եղեն ՚ի գործ մեծամեծ-
ացն չինուածոյն զոմն երկերիւք և քան. և Նարտարապե-
տեր Յտեսիփոն յառաջ քան զվաթսներորդ ոդիմիկադն,
Ա իտրովիոս զձեռս մեհենին ասէ՝ Թէ էր երկայնքեան.
իմա զի էին շուրջ զնովաս կրկին կարգ սեանց, որպէս
բակ զբակիս. Լրկայնութիւն մեհենին էր եօթանասուն և
մի ձողաչափ, լայնութիւն նորա աւելի քան զերեսուն և
վեց։ Լ՚ին ՚ի նմա սիւնք կձեայք՝ Հարիւր քան և եօթն,
վաթսունն սոնաչափ ՚ի բարձրութիւն, նուիրեալք Հարիւր քան
և եօթն Թագաւորաց։ Լրեսուն և վեց ՚ի սեանց անտի
քանդակեալ էին ՚ի Նարտարաց ժամանակին։ Ա՚կոսպաս,
ոմ յանուանի քանդակագործացն՝ որ կային ՚ի յունաս-
տան, զմի ՚ի սեանց անտի քանդակեաց. և էր այն գե-
ղեկագոյն զարդ Տոյակաս մեհենին, որոյ Ա՚պիա լրիւ
իւրով օգնական եղև ՚ի շինուած նորա և ՚ի պայծառուն։

Ա իտրովիոս պատմէ զկնաս ՚ի քարանց չինուածոյ մե- Ջ. 1.
հենին գտեալ այսպէս. որ Թէպէտ և առասպելք իցեն,
այլ կամիմ և ոչ զոյն լռել։ Լր, ասէ, Պկիքսոզոր ոմն
Տովիս, և արաձէր ՚ի սահմանս Լգիպտոսի զերաշինս ՚ի
ժամանակի՝ յորժամ եփեսացիք խորհէին ածել ՚ի փա-
րոսն և ՚ի Պրոկոնեսայ և յայլոց տեղեաց քարինս ՚ի
կազմած Ա՚րտեմայ մեհենին։ Լյս յաւուր միում մինչ
էր նա ընդ խաշինան, յոգորել այնմից երկուց և ՚ի գի-
մել յերեսաս, տարադէպ սահեալ եղջերացն՝ անկեն զմի-
մեամբքն և Հարան եղջերք միոյն ընդ Հանդիպակաց ժայռն,
և բեկեալ Հատոր ՚ի վիմէն։ Լակ Տոլոբին տեսեալ զվէնն
պայծառ՝ եՀող զնաշինան ՚ի լերին անդ, և փութացեալ
ած զայն Լ՚եփեսոս, մինչ եփեսացիք վարանեալ էին՝ Թէ
ուստի քարինս ածիցեն։ Լյս պատմեն փառաւորեալ նո-
ցա զՏովիան, և փոխեալ զնուն նորա Լ՚ւանդեղոս՝ որ
Թարգմանի աւետաբեր։ Լյս գաւազոր քաղաքին, ասէ
Ա իտրովիոս, ելանէ ցարդ ամս յամսոյ զոՀէլ նման ՚ի
տէզովն. և որ ոչն ելանիցէ, տուգանք ՚ի վերայ կան։

Շէր բաւական գտանել զքարինս. այլ Հարկ էր ՚ի
կոփելն զնոսա ածել ՚ի մեհեան անդր բազում աշա-
տուք և վտանգաւ։ Ա՚յմն իբրև արար Յտեսիփոն կազմած
՚ի դիւրութիւն բեռնակրացն, և Ա՚ետապետն օրդի նո-
ցա այլ կազմած՝ ՚ի բեռնակրութիւն հեծանաց սեանցն։
Օ՚նկարագիր երկուց կազմածոցս Ա իտրովիոս ետ մեզ
գրով. նոյն ինքն և զկատարած մեհենին պատմէ լեալ
՚ի ձեռն Պեմետրի ուրումն սպասաւորի Ա՚րտեմայ՝ որ Է. յոդ. ի.
պէս կոչէ զնա, և Պլինի եփեսացւոյ, յոմիական յօրի-

նաւածով. այլ ժամանակին ոչ գրէ յորում կացին երկոքին Հարցաբասխեցան։

Ի երկերիւք ամսոց զվաստակն ի միում աւուր եղծ այլանդակ յիմարութեամբ Հրեստարատեայ ուրուն։ Վասն զի սա՝ որպէս ամենեցունն ի չայտնի՝ անմահ ցանկացեալ Թողուել յիշատակ, խանձ էարկ անդր, և գերահասեալ մեհեանն հրկիզեալ չահիւն դարձաւ։ Ի՛ր էր օրն այն՝ յորում Պղեքսանդր մեծն ծնաւ. յորմէ վկայագրէ ուրուն անձնուէն ասացուածն՝ Թէ Պ.րտեմիս առընթեր կալով Ողիմպիայ ի մանկաբարձութեան, չէհաս յօգնուի իւրում մեհենին։

Ա՛ս ինքն Պղեքսանդր, անյագ ի փառասիրել, խոստացաւ եփեսացւոց զիմ ծախս վերստին շինուածոյ մեհենին, զի իւր միայոյ տացին փառքն, և անուն ևեթ նորա գրոշմեսցի յարձանագիր մեհենին։ Պ.յլ ոչ չանձն առնեալ զայն եփեսացւոց, և ոչ իշխեալ մերժել չհամարձակ զինդիր նորա, չողոմիւք չաՀեցին զնա ասելով. Մի վայելէլ պիղծ արձան միանգամ կանգնել, Ի՛ւ մեծահասոյց քան զառաջինն շինեցաւ մեհեանն։

Բ. ՈՐ ԻՆՉ ՀԻՆՈՒԱՆՔ ԿԱՌՈՒՑԵԱԼ ՅԱՔԵՆՆ. ՄԱՆԱՒԱՆԴ ԱՒ ՊԵՐԻԿԼԵԱՒ

Ի երեւելի շինուածոց՝ որ էին Պ.թենս՝ եթէ զամենեցունց ի ըստ միոջէ կարիցիւք ասել, յանհունս վարեսցի բանս. այլ զկիսաւորին ևեթ, և որ ի մեծաւթէն և չիշխանուէն աթենացւոց զօրավիգն մեծ եղև, զՊերիկղեսի նաւաչանդպետին ասասցուք։

Նաւաչ քան զաւուրս Քեմիտոկղի Պիրէոն էր ա-
'նէպ. ի Թե-
գեպ. չ։ ան փոքր. և ոչ գոյր աթենացւոց ի ժամանակին չայնմիկ այլ նաւաչանդիստ, բայց միայն փաղերեանն նեղ
Պ---ռէտ. ի Թե-
գեպ. չ. և անձուկ։ Քեմիտոկղի խորհեցեալ զիմ զօրութիւնս
121։
Թո--ին. ա. աթենացւոց գարձուցանել ի ծով, և զի չէր Պիրէոն մե-
62։
Պ---ռեա. ա. ծի այնմ խորհրդոյ չաջողել առանց չայպահով ապատանի չոգնախոտմբ նաւաց, գարձոյց զաչս իւր ի Պիրէոն՝ յոր էին ի բնէ նաւանդիստք երեք չարակիւք ի նմին ծոցի։ Ի՛ւ աշխատեցոյց անդ զօրձաւորս անդաստ գոր, և քաջ ամրացոյց զայն, և արար հանգրուան նաւատորմից բազմաց։ Ի՛ւ էր նաւանդիստն այն հեռի ի քաղաքէն քառասուն ասպարիսաւ։ Ի՛ւ այն իսկ բառեպատեհ էր աթենացւոց, ասել Պերիկղեսի զի որ ի նաւանդիստս լինին չամախ ապերասանուիչքն, ի բաց

կային ՚ի քաղաքէն. և Ի՚Թինք Պերկամի և Պերկան Ի՚Թինայ Հաստանէին յօգնուէն, առանց խանգարելոյ բա-
րեկարգուէ քաղաքին: Պասսանիոս մեհենաս բաղում-
ասէ լեալ ՚ի Պիրէան. զի եր այն մանն քաղաքին աճե-
նացոց, և իբր միւս այլ Ի՚Թինք:

Ո նոսա Պերկիկղէս կցորդեաց մեծաւ պատուարաւն,
որում էր երկայնութիւն քառասուն տասարիւզաց. և եղև
այն ՚ի զարդ և ՚ի պատսպարութիւն Պերգեմի և քաղաքին,
և կոչէր՝ երկայն պատուար: Վեմեր փաղեցացի յիշեալ նուէն իւրում Ի՚Թինայ՝ յաւել ամրացուցանել և զար-
դարել զՊերգեան: Ո՚ր ևարաւն, զոր կառոյց անդ, ընդ
չքնաղ շինուածս յունաստանի համարի. և վերակացու
շինուածոյն կացոյց նա զՓիլոն զահանաւորն ՚ի Ճարտա-
րապետս ժամանակին. և յաջողեցաւ գործն ՚ի ձեռս նո-
ցա ըստ համբաւոյ Ճարտարուեստ նորա: Ի՚ր այնու Ճշգիւ
և ընտիր և յստակ բանիւք ետ զհամար գործոյն յան-
դիման ամ ժողովրդեան, զի աթենացիք հանձարեղ ըն-
տրօղք ՚ի մասինս յայսմիկ՝ յար և նման Ճարտարապե-
տուէն գովեցին զՃարտարիսսուսէն նորա, և ոչ ինչ նուազ
զարմացան ընդ հանձար նորա քան ընդ արուեստն: Ի՚ր
՚ի շինուած հոյակապ մեհենին Վեմերի և Պերսեփո-
նեայ Ի՚րևսիս, զորմէ յետոյ ասացուք, հաձեցեալ առա-
նել փոխոսէ Թիւն՝ նմա յանձն արարին զգործն:

Ի՚սկից անդրէն ՚ի Պերկիղէս: Հաւատաւ երկար և պան-
ծալի իշխանութեամբ նորա՝ Ճոխացան Ի՚Թինք մեհենօք և
բազմակամարակապ գաւթօք և անգրեօք ՚ի հիացումն
ազգաց շուրջանակի, ոչ ինչ նուազ պայծառացեալ մե-
ծագործ շինուածովքն քան պատերազմական արուեստիք:
Ի՚ հասանել Պերկիկղեայ յիշեհանութիւն, մեծերեալ պա-
հին գանձք՝ որ յայմ քաղաքաց յունաստանի գային ՚ի
ուռձիկ զօրաց և ՚ի կազմած նաւատորմի ընդդէմ Պար-
սից: Խոստեցաւ նա, զի ՚ի գանձուց անտի զաւելորդն
քան զպիտոյս ամրութեամբ քաղաքին չմարթեր յօգտակա-
բագոյն ինչ ՚ի կիր արկանել քան ՚ի յօրինուած և ՚ի պայ-
ծառութիւն քաղաքին, որ փառքն էր և պատսպարան այ-
ցոյն աւուրեցուն:

Ի՚րդ ես ոչ դատիմ՝ թէ յիրաւի կամ անիրաւ գոր-

1 Ոչ վայրապար պանծան Ա-
թինք ընդ զինարանն. զի և մեծա-
ծախ և վնչ յօրինուածովն արժա-
նի անսանելոյ է: Իբր Ճարտարա-
պետ շինուածոցն փիլոն զանուն պերգ-
մոնացի ետ զհամարն յանդիման
ժողովրդեան, զի աթենացիք հանձարեղ ընտրօղք ՚ի մասինս յայսմիկ՝ յար և նման Ճարտարապետուէն գովեցին զՃարտարիսսուսէն նորա քան զարուեստն զոր
վկայեն: Գրգ. Ա՚տոմ. ը. ձէ:

ծեաց Պերիկղէս, զի համարեցաւ իսկ նմա գործն ի յան-
ցանս. և թէ արդեօք ըստ կամաց տուողացն ջհասարա-
կաց գանձմն ծախէր. զի զայսմանէ պլուր ասացաք զինչ
դատաստան արժան իցէ առնել, Լսակ աստանօր տես ինձ,
զի այլ մի եռանդն ած ՚ամ արուեստից յ\՚.թէնս, և զձեռն
աշող ոչ եթող դատարկ, և այնքան նախանձ էարկ ի
Հարտարս ազգի ազգի արուեստից, զի ի հակառակ մը-
տեալ միանց, և ուշ եդեալ յանմահ յիշատակ, Ճրգ-
նէին յիւրաքանչիւր աւանդեալ գործն գերազանցել քան
զշուք օրինակին գեղով և վայելչութիւ գործոյն։ ՚Ի մի
յայսցանէ Թուէնն վաստակք բազմամեայք և յոլովից
Հարտարապետաց յաջորդելոց գործ. սակայն ամն առ
իշխանութիւ միոյ ուրուք զարմանալի ինն առին զկատա-
րումն, և ի տուղ ժամանակի, քան որ առ այնպիսի դը-
ժուարին վաստակն խնդրեր։ ՚Ւ, և այլ յարդ դաստա-
կերտիցն Պերիկղէայ, զոր պլուր ի Հարևանցի ասացաք,
և աստ ի Պլուտարքէայ առեալ Ճշդրտագոյն գրեմք, ի
ցէ՛ թէ և նովին ազդոյ զօրութիւ։ Օ՚ի որ ինչ գիւրան
և փութանակի գործին՝ գիւրեղծ և վաղանցուկ ունին
զշնորհն, և ոչ լի զգեղեցկութիւն. այլ ժամանակ ընդ
աշխատութիւ կցորդեալ՝ զտոկոսիս յատպագմանն Ցատու-
ցանէ, և տայ գործոցն տեւող զօրութիւ յաղթական գա-
րուց։ ՚Ւ,մին իւրմէ շինուածք Պերիկղէայ առաւել են զար-
մանալի, զի երբագ կատարեալ և այսքան երկարատեւք ե-
ղեն։ Օ՚ի անդէն ի ժամանակի շինուելն՝ վաղեմիք վայ-
ելչութիւն Թուէին. և արդ իսկ, ասէ Պլուտարքոս, յետ
ամաց իբր վեցհարիւրից, դեռ ևս առոյգ Թուէին՝ որպէս
այն ինչ կառուցեալ. զի զգեղ նորագործ վայելչութիւն
պահեն անվթար յեղծուածոյ ժամանակի, որպէս զո-
րութիւ ինն մշտանորոգ մանկութիւ և ոգի անծերանալի
բերելով յինքեանս։

Այլ ապա ի Համար արկեալ Թուէ Պլուտարքոս մե-
Հեանս բազում և Հոյակապ շինուածս, ձեռակերտս քա-
Ջահմտուն Հարատարաց։ Հորոց Փիդիաս վերակացու եւկաց
շինուածոցն Պերիկղէայ, անուանին ի Հարատարապետս
ժամանակին, և վերադոյն քանդակիչն և անդրիագործ.
զորմէ ընդ Հուսկ ի Հառս քանդակագործուէ ասասցուք։

Դ. ՎԱՍՆ ՇԻՐՄԻՆ ՄԱՒՈՒՆՔԱՑ

Երբիմն հոյակապ, զոր կանգնեաց Լ. Բտեմիս առն իւրում Մաւսոլեայ արքային Կարիոյ, մի է ի հռչակաւոր շինուածոց՝ որ ի վաղ ժամանակս կառուցան, և ընդ եօթն հրաշակերտս համարեալ։ Պլինեայ որ ինչ զայսմանէ ասացեալ է, ածցուք ստորև ի չառս քաղդակագործութեան։

Դ. ՎԱՍՆ ՔԱՂՔԱՒՈՒ ԱՂՆԿՈՒԱՆԴՐԵԱՑ ԵՒ ԼԱՊՏԵՐԻՒՆ

Որպէս ամ ինչ Լ. ղեքսանդրի մեծամեծք են կամ ազնիւք կամ նորանշանք, այսպէս և քաղաքն զոր հիւր առնուն կառոյց Ալեքսիոս, ի ձեռն Վիտրուվիոսի Մարտարապետի։ Ո սմանէ զարմանալի ինչ պատմի. զի երբ սա մահկերդնացոյն, և յուսացեալ ի հանճար և ի մեծախոհութիւր եղ յաչխարհին գնալ ի բանակն Լ. ղեքսանդրի. ընդելանէր յարել ի նա, և խորհուրդս հաճոյս առաջի առնել նմա։ Լսառ և թուղթս ընծայութեամբ յղագաքաղաքացոյ իւրոց և ի բարեկամաց առ մեծամեծս և առ գիւղաւորս աւագանւոյն, վասն գիւրամատոյց լինելոյ առ Թագաւորն։ Լսէր ի յայտնել նոցա օր ըստ օրէ պատճառանաւք պարապ գտանելոյ, անգամանել գնացս վասն դանդաղանացն՝ խորհուրդ կալաւ ինքնին յանդիման լինել արքային։ Լսւ երբ նա յաղթահասակ, հանդէս տեսլեամբ, և բարեհամբոյր. և յուսացեալ ի կերպարանս իւր, փառքաց գհանդերձս, օծաւ իւղով, և պսակեալ սօսուով, և գաճեակ ուսոյին արկեալ զմորթ առիւծու, և լախտ ի ձեռին, մատեաւ ի գահոյս յորում Թագաւորն բազմեալ գատաստան առնէր։ Լոր տեսին փարատեցոյց զամբոխն. և Թագաւորին տեսեալ գնա՝ զարմացաւ, և կոչեցեալ գնա առ ինքն, հարց՝ Թէ դու ոմն ես։ Լսւ նա ասէ. Վիտրուվիոս Մարտարապետ մանկեդնացոյն, գամ առաջի առնել խորհուրդ՝ որ վայելէ մեծութեան արքային։ Լսւ յանկնդիմ լինել նմա Թագաւորին, խոստանայր կատարել զլեառնն Լ. Թոս հակայաձև, ի նախոյ ձեռին չինել քաղաք մեծ, և յաջուսի բաժակ՝ ընդ որ իջանիցեն գետք ի լեռնէ անտի անկանել ի ծով։ Հանոյ Թուեցաւ Լ. ղեքսանդրի անձոռնի խորհուրդն։ Հարց գնա և ասէ. Իսկ իցէ՞ն անդաստանք զբաղաքաւն՝ տալ նմա ցորեան ի հե-

րակուբ։ Պինոկրատ ասէ. Ահ, այլ ընդ ծով հարկ է ա-
ծել ցորեան։ Յայմժամ ասէ Թագաւորն. Վաղ է խոր-
հուրդդ, այլ տեղին տարադէպ։ Ահ կալաւ զնա առ
իւր, զի ասէր՝ Թէ Ճարտարութիւք քով լեցիս ինձ յայլ
գործ պիտանի։ Ոմանք և եղև իսկ. զի երբև չու առ-
ներ Պղեքսանդր Անգիպատոս, տեսեալ անդ ուրեք նա-
ւահանգիստ ապահով և դիւրամատոյց, և շուրջ զնովաւ
անդաստանս բերբիս՝ ի գեղով մերձ՝ ի Կերոս,
հրամայեաց Պինոկրատայ շինել անդ քաղաք, որ և կո-
չեցաւ յանուն նորա Պղեքսանդրիա։ Ճարտարապետին
քաջութիւն արուեստագիտութիւնն և առատութիւն Թագա-
ւորին՝ ի հակառակ մտեալ՝ ի պայծառութիւն քաղաքին,
զի Ախին գործէիցին առ՝ ի դասել զայն ընդ մեծագա-
ոսոյց հրաշակերտ քաղաքս աշխարհի։ Ահ էր քաղաքն պա-
79։ տեալ ընդարձակ պարսպաւ, խիտ առ խիտ ամրացեալ
աշտարակօք. և նաւահանգիստ՝ ի նմա, և ջրմուղք և
աղբերք, առուք զուարճալիք, տունք՝ ի բնակութիւն ան-
համարք, հրապարակք և շինուածք հոյակապք, կրկէտք
և տեսարանք, մեհեանք և պալատք մեծաշէնք բազում
յոյժ՝ իբր երիվր մանն քաղաքին։ Ահ եղև Պղեքսանդ-
րիա միջակետ վաճառականութեանն արևելից և արևմտից,
որպես պյուսր ասացաք։

Յետ սակաւ ժամանակի մերձ՝ ի քաղաքն յայն կա-
ռուցեալ շինուած երևելի, առաւել հռչակեցոյց զհամ-
բաւ նորա. և շինուածն էր լապտեր կղզւոյն փարոսի։
Լանգնեին՝ ի նաւահանգիստս աշտարակք՝ ի պահ ամ-
բուէ, և լուսատու նաւարկելոց գիշերայն ընդ ծով, զի
հուր վառէր՝ ի նոսա։ Աշտարակքն այն էին՝ ի սկզբան
վարկպարագի շինուածք։ Ահղեալսակըն Պտղոմէոս կա-
ոսոյց նաև՝ ի փարոս կղզւոյն հոյակապ և մեծահառոյց,
Սուտ. ԺԲ. որ յոմանց ընդ եօթանեսին հրաշակերտս իսկ համարի.
Պլին. լԶ. ԺԲ. և ձախեաց՝ ի շինուած նորա ուներ հարիւր քանքար։

Ահ էր կղզին այն հեռի՝ ի ցամաքէ եօթն ասպարի-
զաւ, և՝ ի նմա հրուանդան կամ ժայռ՝ յոր ալիքն խոր-
տակէին։ Ի վերայ նորա ետ Պտղոմէոս կառուցանել
զաշտարակն՝ ի սպիտակ հնոյ հրաշակերտ, բազմայարկ
կամարակապ, նմանեալ որ՝ ի Ահթէնս ուղղարկեան
աշտարակին։ Ճարտարապետ շինուածոյն կացեալ Սո-
տրատ անուանին, արձանագիր՝ ի վերայ աշտարակին եգ.
ՍՈՍՏՐԱՏ ԿՆԻԴԱՑԻ ԴԵՐՁԻՖԱՆԵԱՑ ՈՐԴԻ, ԴԻՑՆ ՊԱՀ-
ՊԱՆԱՑ ՎԱՍՆ ՆԱՒՈՐԴԱՑ։ Պատճէն խնդրողք յաղագս
արձանագրիս՝ ի պատմութեանէ եղեալ յաստեաւ։

Ոմն՝ի մատենագրաց, յառաջ քան զամն իրը վեցհարիւր, Աւետ. Ա-
ւուան աշտարակին Փարոսի ասէ՝ Թէ ցաւուրս իւր կայր . Ն-
և Համարի յերեքհարիւր կանգնոյ զբարձրութիւն նորա . Ի-
ձեռագիրք մատենի մեկնութիւն գրոցն Պ ուկիմոսի , զոր Պ-
Խաչատ Ո ռոմոս յիշատակէ , մեծաւի աշտարակին Փա- 205 .
րոսի ոչ ինչ ընդհատ՝ ի բրգանցն Եգիպտոսի աւանդի .
և Թէ էր այն քառակուսի , և կողմունք իւրաքանչիւր իր
ասպարիզաւ յերկայնութիւն . և զի՝ ի գագաթանէ նորա
նշմարիլ ցհարիւր մղոն հեռի .

Հետ սակաւ ժամանակի աշտարակն այն յանուն կըզ-
զոյն Փարոս կոչեցաւ , յորմէ և ամ՝ աշտարակք նաւա-
հանգստից՝ Լոյս ապա կղզին , ուր էր աշտարակն կառու-
ցեալ , եղև յամենք կղզի . զի դշխոյն Կղէոպատրա կցոր-
դեաց զայն ընդ ցամաքի , Թումբ կանգնեալ , և անտի՝ ի
կղզին կամարք արկեալ՝ Լոյս կենցաղոգուտ գործոյն
Նարտարապետ կացուցեալ զԴեքսիփան կիսրացի , ետ
նմա՝ ի վարձ իշխանութիւն մեծ , և՝ ի վերայ ամ՝ շինուա-
ծոց իւրոց եդ զնա : Լ՚այլ կենք զՊտղոմեայ եղբայրասի-
րէ զայսոսիկ պատմեն .

Լ՚Նա երևի բաղում իրաք , եթէ զիարդ Նարտարապետք Վ-
քաջք պատուեալ մեծարէին առ Հին . Օ՚ի և Հռոդա- ե՝ .
ցիք Պտղոմեայ քաղաքակից իւրեանց Դոռձիկ և գար-
մանի կարգեցին փոխանակ կաղմածոց մեքենայիցն պատե-
րազմի՝ զոր Նարտարեաց . Լ՚ոչ կարիաս Նարտարապետ
տարաշխարհիկ եկեալ՝ի Հռոդոս , և փոքու կաղմածով
փորձ փորձեալ , խոստանայր բառնալ մեծագունիւն զնմ
բեհինս ծանուցս , և յաղթել ամ մեքենագործաց . Լոկ
Պտղոմեայ անհնարին զերան վարկուցեալ , Համարձակ
խոստովան եղև զգիտութիւն . Ո՚ան որպ Հռոդացւոց
բարձեալ՝ի նմանէ զՈռձիկն՝ ետուն կաղխասայ , Նար-
տարապետն զնա Համարեալ . Լ՚այլ իբրև Պեմետր Պա-
շարիչն մատուցանէր՝ի պարիսպն Հռոդոսի զբաղաքա-
ւեր կազմածն ահաւոր՝ի պաշարել զբաղաքն , և կոչե-
ցին քաղաքացիքն զՊաղիաս՝ի գործ արկանել զիւր կազ-
մածնդնա անբաւականն՝ի բարձունսն Հանգիստ բեհինն ասաց
լինել զայն . և Հռոդացւոց՝ի միտ առեալ զմեզանին Ծա-
նուցս ապաշնորհ ապերախտութիւնն՝ զոր ընդ քաղաքայ-
նսին իւրեանց արարին , եկեալ աղաչէին զնա մեծաւ Թա-
խանձանօք օգնել Հայրենեացն՝ի կարևոր վտանգին . Լ՚այ
զառաջինն մերժեաց զնոսա՝ կացեալ անողոքելի . այլ իբ-
րև քուրմքն և անդէրձ ազատագունդ մանկտուին և.
կին արտասուօք աղերսել զնա յօդնել , զիջաւ յաղթիմ

տեսիլը։ Յետ դիւրին ինն եպիտ հնարս, զի մի զատակ-
չական կազմածն հաւատ ի պարսպան մատուցանէն Թէհա-
միք. քանզի ետ ողոքանել զերկիրն՝ ընդ որ Հարկ էր նո-
ցա անձէ գնացմանն, և անսխալ արար զայն։ Յետ Հարկ
եղեալ Վռամեարի քառնալ զպաշարումն և խօսել ընդ Հա-
գացիս ի խաղաղութիւն։ Յետ փառաւորեցաւ Վիրոնէս, և
յաւելաւ նմա առաձիկ կրկին ի քաղաքացնորն։

Ե. ՅԱՂԱԴՈՒ ՀՈՐԻՑ ԱԿԱՆԱՒՈՐ ՄԵՀԵՆԱՑՆ ԵԼԱԴԱՑ

Ա. յաջորդ։ Ի բազում մեհեանս յաստանէն էին քուրք, ասկ
ի խորոմիոս, վիմադեայք, գերազարդք, զարմանալիք
արուեստագիտացն, և իբր կանոնք և նախատիպք երից
Հարտարապետական կարգացն։ Մի ի նոցանէ մեհեանն
Լ.ըսեմեայ դիցն Հերկեսու, միւսն Լ.պողոնին ի Մ.ելե-
տոս, երկաքանչիւրն յոլիակաւն կարգաւ Հարտարապե-
տեալ. երրորդ Վռամեարեայն և Պերսեփոնեայ Հերկե-
Երրորդ. Ը. կ.։ սիս, զոր Իփոնոս գորակամաւն կառոյց կարգաւ, լոյս
Սարդ. Թ. և ընդարձակ՝ որ տանէր երիս բիւրս մարդկան, զի առա-
3ց5։ ւել կա բազմուն գտանէր ի քաղաքաժողով Թափօր և
լեսբինեան տօնիցն։ Ի քակ մեհենին ոչ գոյին սիւնք ի
սկզբանէ, վասն ընդարձակի զօհիցն. բայց Փիլոս յաւուրս
իշխանութեան Վեսպասիանոսի Հռոմայեցւոց Կայսերի
կանգնեաց սիւնս զառաջեաւ մեհենին ի չորք շինուա-
ծոց, Իսկ չորրորդն՝ որ ի մէջ ամենայնի Լ.բամազդայ Լ.Թէոն,
կորնթեան կարգաւ Հարտարապետեալ։ Պիտի յատարաս
զհինն նորա ասել. այլ ի մեռանիլ նորա գատարկացաւ
գործ շինուածոյն վասն խոռոչելոյ աշխարհին։

Վ.իտր. ա.ե. Լ.իւ. խա. Այս յետ ամաց աւելի քան երեքհարիւրից՝ Լ.ուտիոքոս
Լ.ատինեան արքայ Լ.ուսոց յանձն էառ կատարել ի գան-
ձուց իւրոց զխմբարան մեհենին մեծ յոյժ, և զսիւնս գաս-
Թէն կանգնել. և կացոյց Հարտարապետ գործոյն մեծի
զԿոսուտիոս Հռոմայեցի զանկատուրն. որ և փառաւո-
րեցաւ յոյժ, զի մեծագործուէն ամբոխ մեհենի սակաւք Հա-
ւասարեցին։ Այս յառաջնոցն գտաւ ի Հռոմայեցիս՝ որք
յունական կարգաւ շինուածս Հարտարապետեցին։

Ի դէպ իսկ է, և ոչ օտար ի մերմէ առաջարկութիւս,
ասել ասս և զշինուածոց ինչ Հռոմայ. քանզի բազումք
յայնցանէ ի Յունաց Հարտարապետեցան։

Զ. ՈՐ ԻՆՉ Ի ՀՌՈՄ ԵՐԵՒԱՒ ՀԻՆՈՒԱԾՔ

Եթէ արդարև անկցորդք եկեն եարուբացիք ընդ Հռոմ ի հնարել իւրեանց զկարգն՝ որ ցարդ յանուն աշխարհին նոցա կոչի տոսկեան, Հարտարապետուն՝ ոչ ինչ անագանեալ գտանի Իտալիա քան ի յունաստան։ Ընդ իրիմն, զոր Պորսեննա արքայ Իտուրիոյ կանգնեաց իւր Տաւղ ի Կղուսիան, վկայէ՝ զի եւս անդ յայնժամ հմուտք արուեստին։ Իսկ չիրիմն եր գործ քարկոփ բանգլիական շինեալ, ըստ բանին՝ զոր Ցետաղոս կառոյց ի Կրետէ, եթէ իցէ Հնդրիա նկարագրեալն Մարրոնի՝ զոր ածէ Պլինիոս։

Տարկուինիոս երէց, փոքր ինչ յառաջ քան զնա, կառոյց ի Հռոմ շինուածս մեծամեծս. զի սա նախ քարոմով զՀռոմ պարսպեաց. և ինքն զհիմունս մեջինին կապիտոլեանն Իւպամազդայ արկ, զոր Թոռն նորա Տարկուինիոս Կոռոզն կատարեաց յոլով գանձիւք, գործաւորս Հարտարս Իտուրիոյ ածեալ։ Իսկ ոչ հռոմայեցիք ի բաց կային յաշխատուէն. զի Թեպէտ և՝ Ծանր և տարժանաւոր էր նոցա գործն ի ժամանակի պատերազմի, այլ Թեթև Թուէր նոցա, զի ուրախ լինէին պարծանս համարեալ վաստակել ի կառուցումն մեհենաց դիցն։

Նոյն ինքն Տարկուինիոս արար և այլ երկուս շինուածս[2]. որք Թէպէտ անշուք Թուէն, այլ աշխատելի Էս և բազմածախք էին. որոց, ասէ Լիւիոս, մեծագործուԹի Հանդերձ ամ արդի կատարելոյն Հաւասարել ոչ կարաց։

Ի՛ի ի շինուածոց անտի էն գետնափոր առուք աղբատնոցացն, լուալիք ժահից և աղտեղուԹեց քաղաքին. զի և մանն շինուածոյն՝ որ կայ ցարդ՝ յոյժ զարմանալի է մեծագործուԹիՒ, և Ծախիւք անբաւ գանձուցն կարևորաց այնմ։ Օ՛ի կամարակապքն այն՝ որ ի ծայրից քաղաքին ածեալ Ձգեին մինչև ի Տիբեր՝ եԹէ ոչ կարի ստուարք և ամուրք էին, ոչ կայքն անսասան զայնչափ

1 Ոչ ԹԷԹև վաստակ ի գինուորութիւն յաւելեալ, սակայն ոչ Ծանր Թուէր Ժողովրդեանն ի կառուցումն մեհենաց գիցն իւրովի վաստակել։ ԼՏ. ւ. ՅՇ։

2 Որ յետ այնորիկ և ի գժուարագոյն գործս, որ նուաստաքն Թըւէր։ էին, վաստակեաց. փողոցս շուրջ քանակի գործեալ, և ականս ստորերկրեայ ընդարձակ լուսաւիս ժահից քաղաքին։ ԼՀս երկուց այսոցիկ շինուածոց՝ արդի մեծագործուԹիւնն չէ ևս կարաց հաւասարել։

դարս ընդ անհեթեթ բեռամբք լայնատարը փողոցացն Հռոմայ, ընդ որս սայլք ծանրաբեռինք աղեաղնեալք երթեւեկեին անդադար։

ԳԼՒ. ԼԳ. Ի. Ակաբոս ի շինապետութենէն իւրմէ ի Հռոմ, ի կազմած ամֆրեայ Թատեր՝ արար երեքարիւր և վաթսուն սիւնս կձեայս, յորոց բազումք էին երեսուն և ութ ոտնաչափ ի բարձրութեն։ Լոկ ի կատարել խաղուցն, առ ի փոխադրել զայնսոսիկ ի տուն իւր, ետ տոյժս վեբակացուի լուսաւեցոյն, վասն ծանուցեալ բեռանցն ինատակար լինելոյ ի կամարսն։ Լուրդ յաւուրց նախնեաց Տարկունեայ՝ զամն իսբ ութ հարիւր՝ անօսաստն կայր շինուածն այն, և յայնժամ ուժգին դղրդմամն տոկաց անդրդուելի։

Լուաբ այս օգնեին յոյժ ի մաքրութենէ տանց և փողոցաց, և ի ստածող անապականութենէ օդոց. զի ուղիս խառնեալ յեօթն վտակաց Թողեալ անդր ստեպ, ի վայր կեան ժամանակի լուացեալ զնմանէ աղտեղութենէ ընդ պեսնափոր ականն անհեալ Թափեր ի Տիբեր։

Լայս վաստակք, Թէպետ և ծածկեալ ընդ երկրաւ անտես ի խաւարի, քան զնոյնպես ապարանս գովելի են արդարախոհացն։ Օ՛ի այնոքիկ վայելէին մեծութենէ Թագաւորի՝ այլ ոչ ինչ պարծանք են նմա, Ճարտարապետին և ևթէ գոգցես յանձնեալ փառս. իսկ այսոքիկ զհանձնարեալ շնութենէն նորա յայտ առնեն, զի ոչ չքայեալ ի մնոտի պայծառութենէ՝ յօգուտ ազխարհին և ոչ ի փառս իւր ձգնի, յեռանոյն և ևս ցանկացեալ բարեբարել յաւէժ զվաստակն Թողուլով. որ վայելչական Թագաւորի փառս սիրութենէն է։

Ի հալածել Տարկունեանց ի Հռոմայ, և ի բառնալ միահեծան տերութենէն, ժողովուրդն կալեալ անգրկն զինքնանուէն՝ ջանայր ընդարձակել ևթէ զսահմանսն. և ի կցորդել հռոմայեցւոց ընդ Յոյնս՝ սկսան կառուցանել շինուածս՝ ևս հոյակապս և պատշաճագոյնս։ Օ՛ի հռոմայեցիք զգերակատարն Ճարտարապետութենէ՝ ի Յունաց ուսան. յառաջ քան զայն շինուածք նոցա ամրութենէն ևթէ և յաղեղ մեծութենէն գոլիւք էին, և յայլ կարգ տոկեանն ևթէ ծանօթ էր նոցա։ Պատճառք գոգցես տգէտք էին քանդակագործութենէ. և ոչ զկիր՝ ի գործ արկանէին, կամ զի չգիտէին յղկել զայն, և կամ եւ սիւնս և այլ քանդակս, որք պայծառութենէն և Ճարտար արուեստիս Ձոխ և պերճ յօրինեն զշինուածս։ ԳԼՒ. ԼԴ. Ա.

Լ՛յ ի բուն պայծառութենէն ածաւ Ճարտարապետու-

թէ՝ ի Հռոմ՝ ի վերջին աւուրս հաւատակապետութէ և
աւ ինքնակալութ, ի տիրել զեղխութէ։ Յայնժամ կա-
ռուցան բազմութէ հոյակապ մեծակառոյց շինուածոց,
որ ցարդ ևս զարդ են Հռոմայ. ամենագիւղ տաճարս,
բազանիքս, կրկէսն շուրջ տեսանելի՝ որ Կողիսէոն կոչ-
ցաւ, ջրմուղքն, արահետքն և տիւքն Տրայիանոսի և Վե-
սեհինեայ։ Ամենէքին ևեթ հոյակապ, զոր ասի Ջրայիա-
նոս զԼատրոզ գետով, բաւական էր անմահ առնել զյի-
շատակ նորա։ Իսկ սկիսիք քսան բառնային զկամարս նո-
րա. միոյ միոյ վաթսուն ոտնաչափ էր թանձրութէ, և Դէս. կբ.
հարիւր և յիսուն բարձրութէ առանց հիմանն. հարիւր և 776.
եօթանասուն ոտնաչափ հեռի էին ի միմեանց, որով գաւա-
ռի լայնութէ գետոյն ինքնասնեւհինգ ձողաչափ՝ ուր անձ
կապոյն հունն էր յամ աշխարհին։ Կամն իրի և սրընթ-
թաց էր յոյժ անդ և խորացատակ, դժուարադաղթ ձար-
տարութէ մարդկան. զի անհնարին իսկ էր թուիլս
ջարգելս կանգնել՝ ի հիմնարկութէ խարխոյն. վասն
որոյ նիւթ բազում՝ ի յատակ գետոյն խառն ի խուռն
ամացեալ՝ լիր արկին, կառուցանել՝ ի նմա զկարիսխսն,
և զամ շինուածն ամբառնալ. Օ կամարքս զայս Տրայիա-
նոս արկ ընդդէմ բարբարոսաց։ Իսկ Ադրիանոս յա-
ջորդ նորա՝ ի հակառակին զանգիտեալ թէ գուցէ բար-
բարոսք արշաւեսցեն ընդ այն յերկիր իւր, փլցուզ զկա-
մարքն։ Պաղոգորայ գամասկացւոյ ձարտարապետեալ
էր զայն, որ և այլ բազում շինուածս հրամանաւ Տրայիա-
նոսի կառոյց. և զթշուառ վախճան մահու ընկալաւ։

Օ ի Ադրիանոս ինքնակալ ետ կանգնել տաճար Հռո- Դէս. կէ.
մայ և Ադեղիան, և զպատկերս նոցա բազմեալս՝ ի գա- 789.
հոյս աստ անդ զետեղել։ Ինքն իսկ Թերևս և զչափ և
զօրինակ մեհենին ետ, զի յամ արուեստս և՝ գիտու-
թիւն կամէր գերազանցել. և՝ ի կատարել շինուածոյ մե-
հենին, յղեաց զձև նորա առ Պաղոգորս։ Օ ի նա յա-
ռաջադոյն, մինչ հրամանաւ Տրայիանոսի շինուած կանգ-
ներ, ՝ի խորհրդակիցն լինել նմա Ադրիանոսի՝ մերժեաց
զնա արհամարհանօք որպէս զոչիւտ արուեստին։ Կմին
իրի Ադրիանոս առ՝ ի կշտամբել զնա, և ցուցանել նմա՝
զի կարող էր առանց նորա քաջ ձարտարապետել, յղեաց
առ նա զօրինակ մեհենին, պատուէր առեալ ասել որ
ինչ թուէրն նմա։ Պաղոգոր զայց զերգիծանսն, այլ
անկեղծութէ իւրով գովեալ զգեղ զվայելչութէն և զմե-
ծագործութէն շինուածոյն, յաւել. Իսկ զի հրաման է
ինձ ասել զթուեցեալն, ոչ լռելոյկ և զեղերս. զի՝ ի յոյն

յառնել դիմի՝ ջաղխեացի գլուխ նոցա, վասն խորանի յօրկիդ անհամեմատ խոնարհութեն։ Յայնժամ ՚ի միտ առեալ ինքնակալին զմեծ և զանուղղելի վրիպակն, յոյժ տրտմեցաւ. բայց Հարտատապետն մահուամբ եկեալ զպատուհաս ազատ համարձակութեն, որ թերևս աւելի քան զդէսն խակ էր և ոչ ըստ ակնածութեն։

Ա՛ւետ.Ի՛նէ. բ՚. լ։

Ընդ մեծագործ շինուածս Հռոմոյ ոչ ՚ի թիւս արկի զանուանեալ Սահէզօծ պալատն Կերմոն, որում թերևս չիք հաւասար ըստ ընդարձակութեն, և ըստ գեղեցկութեն պատրիարգն, և անթիւ բազմահամբակաւ վարդք գաւթոյն, և մեծածախս յօրինուածոյն. ուր ոսկի և մարգարիտ և գոհար աչի, և որ ինչ աշխիւ և ցանկալի, ամ ուրեք փղփղեին։ Կայ խղճեմ անուանել մեծագործ զկառուցեալն յահիշատակութիւք, և զծեփեալն արեամբ քաղաքացեացն. վասն որոյ ասէ գիմանել Աւետարանիս՝ շինուիքդն վնասակարագոյն լեալ քան այլ ամ իրօք։

Կէն. գ.գ.ա. ի. ։

Եթէ Սիկերտոն լսեցեալք, կարի խիստ են զայսմանէ գատաստանաք նորա. զի նա ՚ի հասարակաց ծախուց զօգտակարսն եւթ համարի արժանի գովութեն, որպէս զպատրիսպս և զբերդս, զպնիարանս, զնաւահանգիստս, զքրմուվս, զարահետս, և զհանգոյն սոցին շինուածս։ Սակայն զքաւատերսն իսկ եպէրէ, և զամենայնակալ Ջեմէլիս, և զնորակերտ մեհեանս. և զՊերճիկդէս գատապարտ առնէ վասն առաւելագանց ծախուցն յայսպիսի շինուածս։

Կէն. գ.գ.ա. ձ.գ. ա. ։

Այսր ինքն և իրատես Տանձարեղս տայ վասն տանց. զի որպէս յիմի՝ և ՚ի մեսինս յայսմիկ խոհր է ընդ իշխանին և ընդ ուսիկ ՚ի Հաւագանին, ասէ, բնակեսցէ յապարանս պատուով[1] առ ՚ի շուք իշխանութեն. այլ մի քաղաքեցի նորա ՚ի փառս ապարանիցն սահմանեսցի։ Սակ տուն գտանդ, այլ տանուտէր գտուն փառաւոր արասցէ։ Այս իրատես զնեցամեծս՝ որ շինիցեն ապարանս, մի չհայլել ՚ի մեծագործութի՝ յօրինակ չար և ապականիչ քաղաքացոյն. քանզի հնարին քաղուքք և փառասիրեն հաւատարել իշխանաց, և գերազանցել նմա։ Յանախութեն ապարանիցն համարին քաղաքաց ՚ի փառս, այլ եթէ քաջ միտ դնիցեն՝ եպէրելի խակ են. զի զեղծուցանեն զքաղ-

1 Շուք առցէ իշխանութի տանէն, և մի տանէն ինդրեսցի իշխանութի. մի տուն գտանդ տէրն, այլ տանուտէրն պատուհասցէ... Զգոյշ լեր, մանաւանդ եթէ գեղն չինէ ցես տուն, մի շահիլ ՚ի ծախս և ՚ի մեծագործութի. զի յոլով են յօրինակէ պատի չարիք։ Քանզի բազումք, մանաւանդ ՚ի մասին յայսմիկ, չանան նմանող լինել իշխանաց։

զաբացիս, տիպեալ զնոսա հանապազ ՚ի զէղծուածէ և ՚ի պերձուածէ մեծագին կահիցն և երեւելի սպասուց՝ որ չեչաւ կալ տպաբանիցն պիտին, և կործանեն զազգատոհմն բա-
զումն։

Արտոն ՚ի գերս գեղջկիցն կենաց՝ ընծայել խրատ հանճարեղ. քաջ խորհել ՚ի շինելն զտուն, և գոն ուրեք ձեռն ՚ի գործ առնել. այլ ՚ի անկելն փութալ անյապաղ ՚ի գործ [1]։

Յե շինուածս՝ ինամոյ զգուշութիւն պէտք են։ Զարաս Վ.Խոր.-Ը.Ք.
ջին ժամանակս, ասէ Վ խորովիոս, խիստ և արդար օրինօք
էին Ձարտարապետաց Յունաց, ՚ի հիմնարկել զշի-
նուածս հասարակաց՝ ցուցանել յառաջագոյն զծախսն,
և ըստ նմին սակի կատարել զշինուածն՝ լինելոյ իւրեանց,
և ապա ՚ի կատարել շինուածոյն առնուել զվարձս. որով
փառաւորէին առաջի աւենեցուն, եթէ ըստ սակին հա-
մեմատէին ծախքն։ Յե եթէ յորիր մասամբ ևս քան զսակ-
արկեալն յաւելուին ծախք, ՚ի հասարակաց գանձուց
ընդոյ յաւելուածն. ապա եթէ աւելի ևս, Ձարտարա-
պետն տուժէր ։։ Յե յաւելու Վ խորովիոս. Ո՛տայր թէ
օրինքս այս կայրի և ՚ի Հռոմ ՚ի շինուածս հասարակաց և
իւրաքանչիւրոց. զի սակաւուց յայնժամ հասանէր կոր-
ծանումն։

Հանճարեղ իմաստ, յորում տեսանի գերապանծ նախ-
րագիր Վ խորովեայ և ուղղութիւն, որ յայր իսկ գիւրն
փայլէ ակներև, ոչ ինչ նուազ քան գքաջ հմտութիւն յա-
Ձախելով նմա փառս։ Յակ ինքն առանց ՚ամ զօրաքաղաք-
լթէ Ձարտարապետէր աշխատական մեծախոհութիւն, որպէս
սկզ սակաւք են յայժ յարուեստագիտացն [2]։ Ո՛՚ի շահ
արծաթոյ, այլ վասն քաջ անուան վաստակեր. յուսոյց-
չացն խրատեալ, որպէս ասէ իսկ ինքն, թէ պարտ է Ձար-
տարապետին հրաւիրիլ ՚ի գործ. և չէ մարթ նմա առանց
ամենայն խնդրելն զայն՝ որով շահաւետութիւն տայ կարծիս.
զի ոչ ընկալուչքն պարգևաց, այլ պարգևիչքն խնդրին։
Վարձեալ և այնչափ բազում հմտութիւն խնդրէ ՚ի Ձար- ա. Ք։

1 Ձերկար խորհել, և ապա արժան է ձեռնարկել ՚ի շինուած. իսկ ՚ի անկելն պարտ է փութալ ՚ի գործ։

2 Ասէ ես, Ակսաբ, ոչ ինչս ընծայեալ ամերկել արուեստիս, այլ ընտրելչ գաղջատուրթն հանդերձ բարի անուամբ քան զմեծութիւն չարահամբաւութ։ Ասէ ՚ի Ձարտարապետաց խնդրեն և ցանկան Ձարտարապետել. այլ ես ՚ի վարժապետաց իմոց ուսայ, զի ոչ աղաչել այլ վասն աղաչանաց պարտ է յանձն առնուլ զհոգն. զի յամեմայ կեղակարծ խնդրուա-ծոյն ազնիւ երթին հարկանիցի։ Քանզի պարգևիչքն և ոչ պարգևացաց ընդունողք խնդրին։ Վ.Խոր.-Ե.

տարապետէն, որ զարմանալի ինն Թուի. «Ախ զի էցէ՛ հանճարեղ և վաստակաւէր. զի ոչ հանճար առանց վաստակոց, և ոչ վաստակք առանց հանճարոյ կատարեն քաջ արուեստագետս։ Արեւելք համարի նմա գիտել զձևագրութիւն, գոլ հմուտ յերկրաչափութիւն, տեղեակ տեսաբանութիւն, վարժ ի Թուաբանութիւն, ներհուն յիմաստասիրութիւն, խելամուտ պատմութիւն, և երաժշտութիւն մի անտեղեակ, և բժշկութիւն և օրէնսգիտութիւն և աստեղաբաշխութիւն ունել փոքր ի շատէ գիտութիւն։ Այս ապա ցուցանէ մի ըստ միոջէ յոր ինչ գիտութիւնէն այն պիտանի են Ճարտարապետին։ Այս Հասեալ յիմաստասիրութեն, բաց ի բնաբանականացն բազմագիմ հմտութենէ՝ որ կայ բևեռ են արուեստին՝ նկատէ զայն և ըստ բարոյականի մասին, և ասէ. Այս վարձք իմաստասիրութեան օգնեն ի կատարել զՃարտարապետն. զի պարտ է նմա լինել մեծախոհ և արի՝ առանց յանդգնութեան, արդար և հաւատարիմ, և մեկնեալ յԱՀ ագահութենէ. զի առանց հաւատարմութեան և լաւութեան ոչ ինչ գործ բարւոք գործի։ Պատ զգոյշ լիցի ի զեշաբաղութենէ, և քան զմեծութիւնս՝ խնդրեսցէ զպատիւ և զանուն բարի, ոչ ինչ գժպատահ պատուական արուեստին գործելով, որպէս խրատէ իմաստասիրութիւն։

Օրէնս. Հռոմ. ի. 802։

Ե՛ ի միտս եկն Վիտրուվեայ Ճարտարիստութեն և կարևորութեն, որոյ մարթի ի բաղում դէպս պայքարել Ճարտարապետին. որպէս և տեսանել զայս ի Հանճարաբանութենն, զոր ուանդե Պլուտարքոս։ Օ՛ի ի խորհել աթենացւոց շինուած մեծ կառուցանել, Ճարտարապետք երկու յանդիման եղեն ժողովրդեան՝ յանձն առնուլ զգործն։ Վ՛ինն անհմուտ արուեստին, այլ Ճարտարախոս, Ճոռոմ բանիւք եղոյց զօրինակ շինուածոյն՝ զոր ի մտի ունէր, և կախարդեալ շլացոյց զամ ատեանն։ Իսկ միւսն Ճարտարապետ քաջ, այլ նիւզ ի Ճարտարիստութենէ, ասէ. Վ՛ոք աթենացիք, նա Ճարտար խօսէ՛ցաւ, իսկ ես Ճարտարապետեցիկ[1]։

Վ՛ուշ ինչ նկարագրեաւ հմտութենէ և բարւոյ այնորիկ, որ յամենեցունց յարուեստագիտացն վկայեալ՝ անուանի ի Ճարտարապետս եկաց վարդապետութենէ և գործով ի դէպ վարկաց զՃառս Ճարտարապետութեն վախճանել։

1 Ա՛ոք աթենացիք, որպէս սա Ճառեաց՝ ես արարից։

ԳԼՈՒԽ ՉՈՐՐՈՐԴ

ՑԱՂԱԴԻՍ ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՆ

ՑՕԴՈՒԱԾ Ա.

Յաղագս ապէն ապէն ժանդակաց։

ԺանդակագործուԹիւն ձևագրուԹիւն և հաստատուն նիւԹով զզգալեացս էից տայ գնմանուԹիւն։ Լուս նիւԹք են փայտ, քար, կիր, փղոսկր, ազգ ազգ հրահալելեաց՝ ոսկի արծաԹ պղինձ և այլն, և գոհար ականք՝ ակատ այլովքն հանդերձ. և քանդակին բարձր կամ ի խոր։ ՁուլագործուԹիւն ևս մասն է քանդակագործուԹեան, և է կրկին. կազմէլ տիպս նմանուԹ ի մանից, և ձուլել գնոյնս յիմ ազգի ազգի հրահալից։ Լուծ զայս ամ ընդ քանդակագործուԹիւն իմանամք։

Ժանդակագործաց բազում վէՀք եղեն ընդ նկարիչս վասն նախապատուուԹեան։ Նոցա տեսակամուԹիւն պանծայեալ, սոցա գեղոյն խառնուԹիւք Ճշդատաճիպ երանգովքն։ Լուծ Թողեալ զվէՀս զայս գժուարալուծ, համարիմ զքանդակ և զնկար Հարազատ քոր, և զպարծանս նոցա Հասարակաց, և գերկոսին որպէս նոյն և միաբուեստ, որոց ոչի և կանոն ձևագրուԹիւն է, ԹէպէՀ և նիւԹն այլ, և այլազգ վաստակ։

Դժուարին է, և ոչ կարևոր ինչ, Հետազոտել ընդ խաւար վաղեմի դարուց՝ Թէ այք գտիչք եղեն քանդակագործուԹիւն։ Լաւ Հասակակից իսկ է սա աշխարՀի. և Եթէ օրէն իցէ ասել, ինքն արարիչն եղև Հայր անդրբնագործաց. որ ի ստեղծանել զեղեալքս ամ՝ ապա զմարմին մարդոյն խնամով ևս կերպաւորեր, յաժարագոյն գոգցես ի գեղ և ի լուսԹիւն նորին աշխատեալ։

Յայնժամ զգլուխ գործոց ամենազօր ձեռինն աւարտեալ, ապա յետ ժամանակաց Հաձեցաւ ի քանդակագործաց յաւէտ իմն սպասաւորիլ ի կազմած տապանակի ուխտին, զորոյ ինքն ետ զօրինակն Մովսէսի։ ԼՀա դարձեալ սատանօր երկրորդեմ, որ ինչ զաքանչելագուեստ Ճարտարապետէն՝ զոր ընտրեացն՝ ասէ. “ԼՀաւադիկ եան. լե. յանուանէ կոչեցեալ է իմ զԲեսելիել. և լցուցից գնա ՀոգւովնԱստուծոյ իմաստուԹեամբ և Հանճարոյ, և գիտուԹեամբ

ամ գործոյ խելամուտ լինել և Ճարտարապետել. գործել զսկիսն և զարծաթ և զպղինձ. զկապուտաւին և զծիրանին և զկարմիրն մանեալ, և զանմակաւոն ի լրութիւն գործոյն. և զհիւսուածէն փայտից, գործել ըստ ամ գործոյ ,, (Թուի ինն թէ չ)՝ ոչխակ խօսիցի, զպգիե- լոյ ի նա զօրհնան վասն ժողովրդեանն : Հանգոյն այսմ և զգործաւորաց չինուածոյ տաճարին Լ ր ու սաղեմի և զբանդակագործոյ նոցա խօսի ։

Օ ինչ զայսպիսի ամենի պաշտօն՝ յոր սահմանե- ցաւն քանդակագործուածի՝ պանծալի էր նմա, եթէ հա- ւատարմութիւն պաշտէր զայն. այլ նա վաղագոյն յոյժ քան զչինուած տաճարին և զտապանակի ուխտիցն՝ ի պաշտօն կոչոյն նուիրեցաւ, և ելից զտիեզերս գօրե- լովք դից յերկրպագութիւն ազգաց : Օ ի, որպէս գիրք ասէն, ի յաճախութիւն ամպարիշտ պաշտամանն օգնեաց յոյժ և Ճարտարացն արուեստգիտութիւն. զի տեսիլ հրա- շակերտ գործոցն զօշոտեալ զաչս տեսողաց՝ կախար- դեր զմիտան, և լինէր բազմութիւն ի դարանակալու- թիւն և ի գայթակղութիւն ։

Թ-ՈՒՆ ԼՒՒՒՆ ի համաչարչահան մոլորութիւնէ ասահ զգուշացուցա- նել Լ ր ու սիա զՀրեայս , յասելն . " Տեսանիջիք գուք յերկրին բաբելացւոց՝ գիս՝ արծաթեղէնս , ոսկեղէնս , փայտեղէնս և քարեղէնս, ի վերայ ուսոց իւրեանց բար- ձեալ բերիցին՝ աշն արկանել հեթանոսաց . զայլ լինել- ջիք, գուցե և գուք նմանիցիք այլազգեացն՝ երկնել ի նոցանէ, Լ ր ու և տեսանէք ամբոխ բազում յայս կոյս յայն կոյս՝ զի խաղայցեն և երկիր պագանիցեն նոցա յետուստ և յառաջուստ , բայց գուք միայն զայս եդեալ ունիջիք ի մտի, (զի յերկրի գերութեէ՝ յոր պանդխտեաւն էին՝ չկարէին ասել զայն համարձակ , այլ ի մտի) , եթէ քեզ միայն տէր պարտ է երկիր պագանել որ արարիչդ եա ա մենայնի ,, ։

Լ պաքէն քանդակագործուածէն ոչ ինչ նուազ և ի զեղ- ծուածն բարուց հրապուրիչ գտաւ՝ մերկանդամ պատկե- րօքն և ծանակ տեսլեամբք , որպէս հեթանոսք խակ վը- կայեն : Օ այս կանխեալ ազգ առնելոյ, զի գիտացին ընթերցողք՝ թէ զազնուածէն արուեստին գովմէ, և ոչ զիաուեալսն զեղծուածն նորա ։

ՊԱՏ. ԳՂ. ՅԲ. Վ անդակագործք ի սկզբան ի կաւոյ գործելին անգ- րիս , և զի ձուլածոյիցն և՝ կաղապարս և նախատիպս կաւակերտս առնելին, նմին իրի Պրաքսիտելէս անգրիա գործ զձուլածոյս զդրօշեալս և զքանդակս առ Հասապակ

'ի կաւէղէն ստեղծուածոց ծնեալս ասէր ։ Պատմեն՝ Դե- ԱՄ ԱԸ.
մոքրատայ Հօր նախնոյն Տարկուէնեայ 'ի փախչել իւրում
'ի Աղուենիոսէ Հայոտուրիա՝ ածեալ ընդ իւր բազմութիւն
Հաբտարաց անդրիագործաց , և զախտագործակա քանդակա-
գործուԹիւնէ մուծեալ անդր . ուստի ապա ընդ ամենայն
Իտալիա տարածեցաւ . Խեցեղէնէք կանգնեցան անդ 'ի
սկզբան պատկերք դից , որոց ՅամՀ զարդ էր երանդն կար-
միր ածեալ գնաքօք : Ի Տան որպ ասէ Պլինիոս ' . Ի՛ր ոք
ամենի Համաբերեցի զգործ մարդկանն , որ սրտի մտօք զայն-
պիսի դիմ պաշտէին . զի ոչ ինդրէին նոքա ոսկի և արս-
ծաթ , ոչ վասն անձանց և ոչ դիցն : Ջնջնաղ զպատկեր
Իրամագրաց , զոր երեցն Տարկուէնիոս կացոյց Յիրմիզա-
կան ամՀենին , կոչէ .

Խեցեղէնն այն , և չև ևս
'Ի ձոյլ ոսկի պղծեալ Օ՛ևս ։

Ինագան մանին 'ի Հռոմ դրօշեալք ոսկեզօծք , որպէս 3820
ժամանակին իսկ յայտ է , 'ի հիւպատոսն Պուռնելեայ Կե-
թեգեայ և Լներեայ Տամիլիլեայ , 'ի վինդհարիւրորդի
եօթանասներորդի առաջնում ամի Թուականութեանն
Հռոմայ , կամ զերկեամ մի յետոյ ' :

Ինպա պատկերք գաՀեալք և մանկունք Հնաբերան . ո. Պլին. լե. ծ՛.
րոց Հայր Համարի Իսխոտրատ սեպհոտայի՝ եղբայր Իւ- ժզ. Խ. լը. է.
սիպսեայ : Ինանոնք գրեալ յայմ փայտից գործեին անդ- պ---. ը.
բրի . եր 'ի Սիկիոն պատկեր Ինպողոնի 'ի տօսասէ , և Ինբ-
տեումեայ Ինփեսոս մայրի՝ ըստ ոմանց , որպէս և յարկ
մեհենին եր 'ի մայրւոյ : Օ կկարոնի , զնոձի , զարմաւե-
նի , զձիթենի , զսոսինեաղ , զփայտ որթոյ , և յայմ իսկ
սեռից անփուտ և անցեցակերը ծառոց դրօշեին պատ-
կերս : Ինյլ յաձախեցին վաղվաղակի և ցանկալի եղէն
ամենեցուն կՀեայք : Ի՛պղենոս և Սիկիոնիս կրետացիք 3424
Համարին Ձարտարքը առաջինք՝ որք դրօշեցին զկՀ՛ 'ի Սի-
կիոն , զի անդ բազում ժամանակս եղև դպրոց և օթևա-
ման արուեստից : Ինյ կացին նոքա 'ի Լիսնեբրորդում ո-
ղիմպիադին , սուտ լինչ յատաջ քան զԼագաւորել Կիւս-
բոսի 'ի Պաբոս ։

1 Գերազանձք էին յայնժամ պատկերքս այս . և մի գժպՀի ուս-
մէք Թուեացի , զի զայնպիսի դիմ պաշտեցին . քանզի ոսկի և արծաթ և ոչ դից գործէին յայնժամ : Պլին:

2 Ինկիոնոս Գնաբրիան յերկպա-
տուԹեն անդրի ոսկեզօծ Գնա-
բրիանի Հօր իւրում Հաստատեաց .
այն առաջին անդրի ոսկեզօծ յԼ-
տալիա կանգնեցաւ : Լ՛-

ԱՄ ԱԸ· 3464 Հռոպաղ և Պղնկիս եղբարբք անդրիադործք պայծառացեալ յաւուրս Յայմանաքեայ քերթողի, իբր ի վաթսներորդի ողիմպիադին, զանգեղեայ քերթողին գրոշեցին զվերապատն ի ծաղր տեսողաց։ Նա նորա ի քին վրիժու քան խանդիւ քերթողականաւ վառեալ արաք գառն երգիծանս, մինչև ի խեղդ մտաբերել նոցա յաստեղս թմբոյ և ի զայրանալոյ, որպէս պատմին։ Այլ ոչ է հաւատարիմ պատմուիս այս, զի ևն ձեռագործք նոցա յետ այնորիկ գրոշեալք։

Ի սկզբան անդ գրոչելին Ճարտարք ի կիճ սպիտակ, որ ի փարոս կղզւոյ Հատանի. և ասի՝ Թէ ընդ Հատորոլք քարանցն՝ գտանէին ձևք ինքնագոյք Աղեկսեայ և Պանայ, և վիշապ ձկան և այլոց կիսից։ Այսպա յաստիս և պորփիւր ի գործ ածեալ, որ առաւել ի քարահատս Աիայ գտանէին, վաղ յաձախեցեալ գրեթէ յամ տեղիս։ Նա ապա գտաւ արուեստ Հատանելոյ զվէմ ի նուրբ թիթղուճս, վասն որմոց ապարանից մարմարապատ յօրինելոյ։ և ասի Հնարեալ ի Կարիա։ Հնագոյն քան զամ ապարանս գտանի Մաւսղեայ արքային պալատն Աղիկառնաս մարմարապատ գրուագեալ որմովք, որ էր զարդ ևն ապարանիցն։

ՈԲ· Գ·ղ· Նա զվիշտկր ի վաղ ժամանակաց վարեին Հոյքն ի քանդակս։ զոր և Հոմերոս յիշատակէ, ասի՝ որ զվիշտ ինչ ուրեք ոչ խօսի։ Ո վաղեմի սկիզբն ձուլագործուեն ոսկւոյ և արծաթոյ ոչ է մարթ գիտել Հնգերտիս։ Ոխքն Ա աբանայ, զորս գողացաւ Մաքել, ձուլածոյք արդեօք էին։ և գինգքն և ապարանքնքք, զորս ծառայն Աբրա համու ետ Ռեբեկայ, ոսկեձոյլք։ Նա խորայելացւոց տեսեալ էր արդեօք Ալեկսեոս պատկերս նուագերս ձուլածոյս, զի ըստ նմին նմանութեանն ձուլեցին զորեին յոսկւոյ, և զօձն պղնձի, Նա առ ամ աղգս արևելից էին յայնժամ գիք ձուլածոյք, վասն որոյ սպառնալեօք մահու արգելոյր ամ ժողովեան իւրում՝ մի ըստ նմանութեան նոցա առնիցէ Նա ի կազմած խորանին վկայութեան՝ ոչ եթէ նոր ինչ զձուլէին հնարեցան գործածորք, այլ ի լծութեի գործոյն շնորհէր ամ գիք ձուլեալ Պարձեալ և զսպասս տաճարին պատմն գիք ձուլեալ Պողոմոն մերձ Ալբիքեով, զի էր անդ երկիրն Թամնր և կաւուտ. որով երևի՝ զի ըստ այժմեսյս գործելոյն և հինք գնոյս ստուարս։ Ե· Մ·ոյ·Ե· ՝ղ·

ՊԱՒ·ԼԵ·ԼԸ· ԹԵ· ՎԱՐԵ·ԼԵ· Յանկալի էր մեզ ոք ի յոյն կամ ի լատին մատենագրաց նկարագրեր զօրինակ ձուլագործուեն նախնեաց, ևաւուլ ի բանից Պղնկեայ՝ զի և ի քարեզէն հաղագարս

ձուլեալին. քանզի մերձ ի լիճն վոլոմնեան և ուրեք ուրեք
ի կողմանս Խտալեայ էր ազգ քարանց անվանեալի ի Տուբ,
որպես ասէ Ս Խորովիոս, ուստի կազմեին հինք կաղա-
պարս ի ձոյլ։ Այս խառնուածովք հրաշալից, այլակեր-
պութեամբ երանգոյն այլ և այլ կիրս և զգացմունս յանդի-
մանն առնէին յանգրիս։

Պէսպէս էն քանդակք ի հրաշալելիս և ի գոհար ա-
կանս, է որ բարձր և է որ խոր քանդակեալ. յերկոսին
իսկ Ձարտարքն էին նախնիքն. և ցարդ իսկ քանդակք նոցա՝
զարմանալի յոյժ Թուին արուեստագիտացն։ Իսկ վիթ-
խարագրութեանց նոցա ի քարինս, որպէս յակատն գեղեցիկ
և ի վանսին, յորոց բազումն է տեսանել ի Թանգարանն
արքունի, վկայեն Թէ չիք երբեք զնահնի Ձարտարուցն
քաջարուեստ։

Թէպէտ և յայմ քարինս պատուականս գտանին քան-
դակք, այլ Ձարտարագոյն յերկնգնաքարսն՝ որ է ազգ քնի-
ակատին գիմահար, և ի բուստն. զի երկոքինն ևս յար-
մարագոյնք էն ի քանդակ, կարծուքը գոլով և ոլորիք,
և յատակ ընծայեն զտիպս. և զի երկներանգ ևս գտա-
նի երկնգնաքար, խաւ ի խաւ այլագոյն ածեալ, զարմը
քանդակաց յայլ գոյն զներթական գործեին, և զգեղա-
շուածսն ի նմա յայլ։ Ի գոհար ականս և ի վանեայս
գրոցաւ ադամանդեաւ քանդակեին հինք, որով և ար-
դիքս։

Վերհամբաւեալ գոհար ակին մատանւոյն Պողիկրա- Պլին. Հ. ա։
տայ սամոսացւոյ բռնաւորին, որ ի ծով ընկեցեալ՝ նո-
րանշան յաջողութիւն գտաւ անգրէն, և համարէր լինել
ի Հռոմ յաւուրս Պլինեայ, էր ըստ ոմանց սարդիոն,
և ըստ այլոց՝ զմրուխտ։ Հանգոյն նմին և Պիւռոսին
համբաւէր ակն, յորում էին Պպողոն քաջարուն, և ինն
Պուսայք անձնիւր նշանօքն ինքնիցեք անձեռագործք։
Վանդակագործութիւն առաւել ի բաժակս յաձախեաց.
և էին բաժակք Ձարտարագործք ցանկալիք ի տեսանել,
մեծագինք յոյժ և ըստ նիւթոյն ազնուութեան։

Փորագրութիւն փայտի և պղնձոյ պատպարան մեծ եղև
կենդանագրաց առ միանվիենաւորութիւն. զի սովաւ նոյն և
մի պատկեր բազմանայ ի տիպս իբր անթուելի, և ի
տար աշխարհ հանձար արուեստագիտին տարածանի, որ
յառաջ նոցին ձեռագործեան լեալ Ձանաչէր։ Օ ար-
ձանք են, զի որպէս նախնիքն՝ որ զՁարտար քանդակեն ի
կարծր քարինս և յայն վանի գործեին՝ յարարային գտա-
նել զայս գեղեցիկ հնարս. որ ասպ յետ դիւտի տպա-

գրութեանէ գաւառ , որպէս ի կարգ անկեալ ըստ նմին նմանութեանէ : Օ ի տպագրութենէ պատկերաց և գրոց ի վերջ կոյս հնգետասաներորդ գաւուն հնարեցաւ ի ձեռն Աբրահամայ ուրումն ի փլորենտիա :

Օ նախնեացն քանդակագործութենէ գիրս կարևորս հաւանօտեցաք . ասացաք զայլ և յաղագս Զարտարապետ՝ որք առնուանի եղէն յարուեստն :

ՅՕԳՈՒՆԴ Բ .

Յաղագս որ Ճարտար և անուանի քանդակագործքն էացին ի վաղ ժամանակս :

Ադէպէտ և Ալքսիա և Ալկիմաոս ծնան քանդակագործութենէ , բայց արդարև Հելլենք պայծառացուցեալ զայն ածին ի փառս : Ադոդեալ ի բաց զառաջինն ուրուքան գործածս տղայութենէ արուեստին , կացին ապա ի յունաստան՝ մանաւանդ յաւուրսն Պերիկղեայ և այսր՝ ամբոխ [1] Ճարտարաց , որք ի հակառակ մնեալ՝ փառասոքեցին զարուեստն անթիւ ձեռակերտօքն , ընդ որս զարմացան և զարմացին ազգք յաւիտեան :

Ի տիկէ բերբի կՃոյ , և ևս բազմաբեր կորովի ՃանՃարոյ արուեստից , լցաւ վաղվաղակի անՃամար անդրբեօք [2] : Օ երեւելագոյնս ի քանից Ճարտարացն և զգեբսահմնաւեալսն աստանօր դիցուք . անուանիք քան զամենեսին եղեն փիդիաս , Պողիկղետ , Ա իւտան , Լ իսիպպոս , Պրաքսիտելէս և Ա կոպաս : Լ և միւս ամէ դէր ի վերոյ , բայց չայլումՄասին , զԱմիկրատ ասեմ գՀուՃյակաւորն . զի ոչ ի դէպ է զքանդակագործութենէն խօրել զփառս՝ արտաքսեալ ի դասէ համբակաց նորա զմեծ ի- Դի֊փլէրա֊ մաստասէրն , որ նախ քան զիմաստասիրութենէ՝ Համա- ի Սի֊կի֊ րուեստ Հօրն անդրբիագործ էր : Այորա համաքերին ձեռա- կերտք անդրբիք երեցունց Շ նորՀացին , որ ի միջնաբերդն Լ թենայ պահէին զգուշութենէ : Լ նդրբիքս այս ոչ մերկան- դաձք էին , որպէս սովորութիւն էր գրօշել զնոսա , այլ

1 Ա րուեստս բազումս ի կըր- գաբեալ ձեռակերտօք , առատու- թենէ մտաց և մարմնոյ Ճարտա- բանի կՃոյն և հանՃարով Ճարտա- բեաց քաջահմտութեան քան զամենայն րացան : Լ ին . լՀ . իէ : Կ իՃ հաց- ազինս Հելլենն . Լ ին . լՀ . է : նէին ի գեներէլեան լեռնէ , որ է յԱ- 2 Ա յսպիսեաք գեղայորէն զար- թիւն :

ծածկեալ հանդերձիւ. որով անդստին ի մանուկ տիոյն ԱՄ ԱԸ.
յայտնէր Ճարտարին միտումն յառաքինութիւն. Իր և ա-
սէր իսկ՝ անդրիադործուիք նախակրթեալ զանձն յիմաս
տասիրուէ. և թէ որպա քանդակագործուէն զինեալ ի կեր-
պարանս ածէ՝ զաւելորդսն քերեալ մասուանս, այսպէս ի-
մաստասիրութիւն կրթէ զսիրտ յառաքինութիւն զթերու-
թինն յապաւեալ։

ԳԻՏՈՒԱՍ

Բազում իրօք արժան է՛ի գլուխ քանդակագործաց 3556
զփիդիաս դասել։ Ա՛րդ սա էր աթենացի, և պայծառա-
յաւ յաթանէորդի երերորդի սղմնիվառդին՛ի բարեբախտ
աւուրսն, յորս զՀետ յաղթութենէն ընդդէմ Պարսից՝
առատութիւն դուստր խաղաղութիւն և մայր գեղարուես-
տից ծաղկեցուցանէր զաշխ ագահ հանձարս խնամովք
Պերիկղէայ։ փիդիաս ոչ որպէս զայլս յարուեստագի-
տաց գձեռինն ևթէ գործի գիտէր շարժել, այլ միտք նո-
րա ձեռնայեալ էին ամ գիտութիւք՝ որ պիտանի են քան-
դակագործի, որպէս վիպք և առասպելք, բանաստեղ-
ծուէի, երկրաչափուէի և տեսաբանուէի։ Որպէս տե-
սաբանուէին պիտանուէի ցուցաւ՛ի դէպս իմն, զոր ալ-
ծամի համարիմ գրոցս յիշատակի։ Օ՛ի սմա և Ա՛ղկա-
մինէայ յանձնեցաւ գրօշել պատկեր Ա՛թենասայ, որպէս
զի զշտիրն յերկոցունցն կանդնեսցեն՛ի բարձու տեառ։
Այս իբրև կատարեցան անդրնկէն, եդան՛ի տեսիլ ժողո-
վըդեան. և Ա՛ղկամինէայն զարմանալի՛ի մտոյ երե-
ւեալ՝ հաճոյ Թուեցաւ ամենեցուն, իսկ փիդիասն անհե-
Թեթ. զի էր բերան մեծաբաց, և ռնգունքն Թուէին
կարկամեալ, և ամ կերպարանն խիստ իմն և անհարթ.
և ծաղր առնէին զանդրնկն և զանդրիագործն։ Իսկ փի-
դիաս ասէ. Կանգնեցէք զանդրնկ՛ի տեղւոջն։ Այս իբ-
րև կանգնեցին զԱ՛ղկամինէայն, ոչ ևս երևէր ինչ. իսկ
ընդ փիդիայն Ա՛թենասայ վեհ և վսեմ տեսիլն զմայ-
լեալ՝ ոչ յագէին տեսողք։ Այս զմտաբուեին, զոր ոսոխն
յափշտակեաց, Հատուցին փիդիայ։ Այս գարձաւ Ա՛ղ-
կամինէս կորակոր ամենայն, զղջացեալ ընդ տգիտուէի
իւր օրինաց տեսաբանուէին։

Իր յառաջ քան զժամանակս զայս անդրնկ հռչակա-
ւորք պատին, հնուԹիքն ևթէ պանծալի են և ոչ Ճար-
տար արուեստիւն։ Օ՛ի փիդիաս ետ Յունաց զսիրոյ-

ժակս բնականին գեղջ, Է ուսոյց նոցա այնմ նմանել ՝. վասն որոյ ձեռակերտաք նոցա վաղվաղակի յամենեցունց պատուեսցան ։ Ուստի զՀարտարուեստն Փիդիասայ՝ բազմաթիւն առաւել զարմանալի է. զի Թիւ նոցա աւանդեալ ՚ի մատենագրաց՝ Հնաւանդաւալ ՚ի մատենագրաց՝ չհաւատալի Թուի. Թերևս սա միայն վերագուեալ ընդ անթեղն լուսնի կցորդեաց։

Պատ. յԱթ. էի. 62։ Ի Թեւ. 548։

Ա՝տադիւրագոյն, որպէս կարծեմ, աշխատ եղև ՚ի վէմն՝ որ ՚ի բանակն Պարսից գտաւ յետ Ճակատու մարտական պատերազմին, ուր պարտեցան Պարսք ՚ի սպառ. որք աներկեաւս յուսով յաղթութեան՝ ածէին ըզվէմն կանգնել ախոյեան ։ Այլ զայն դրօշեաց փիդիաս ՚ի պատկեր դիցն Նեմեսեայ, որոյ եր կործանել և պատուհասել զամբարտաւանութեան ժպիրդ մարդկան ։ Ընտանեան առեալ ընդ այլազգիս, և քաղցր բերկրութեամբ վրէժխնդրուէ հայրենեաց խրախուսական ապաքէն զՀանճար քանդակագործին, և յաւելուէն զեռնին նորա և զդրօշին Հարտարութեան ։ Այլ յաւարէն՝ զոր առին պղատոյիք ՚ի Պարսից՝ արար փիդիաս պատկեր Աթենասայ փայտակերտ ոսկեզօծ, այլ զդէմս նորա և զթաթս ձեռացն և ոտից ՚ի պէնտելեան կէտոյ ։

Այսքան հանճարոյն փիդիայ ՚ի գրօշեալս գիցն վերազանցեր. զի այնպէս վէհ և վսեմ միտք էին նմա, որ փոխս և գնմանութեան նոցա ոչ յերևելիսս խնդրէր, ասէ Կիկերոն ², այլ կորովի հանճարովին զկերպարան ստոյգ գեղեցկին ՚ի միտս նկարեալ՝ յայն աչեղոյր, և այն եր նմա կանոն և օրինակ՝ ուղղիչ արուեստին և ձեռին նորա ։

Պերիկղէս Թողեալ զիմ Հարտարապետս, վնա կայցոյց առաջնորդ և վերակացու հասարակաց շինուածոց ՝ի կատարել շինուածոյ կուսաստանին, մեծահաւոյց այնր մեհենին Աթենասայ՝ ընդ որ զմայլին ուղևորք, զի արդ և ևս կան և պահին միացուածք նորա, խորհեցաւ Պերիկղէս առնել նաւակատիս, և կանգնել անդ զպատկեր Աթենասայ ։ Օ՚ր փիդիայ յանձն առեալ դրօշել, գեր ՚ի վերոյ քան զիմ ձեռակերտս իւր արար զայն յոսկւոյ և ՚ի փղոսկրէ, քանն և վեց կանգուն ՚ի բարձրուէն ։ Օ՚այ-

1 Կարծեաց Որոենսեայ Հանճար պատանւոյն, որպէս զձեռագործն Փիդիայ անգրէն, ընդ երեսին Հանճոյ Թուեցաւ ։ Կիկ. յոգիոյսյոյ. Ճարտ. մին։

2 Փիդիայ ՚ի գրօշելն զպատկերը Որմզդի և զԱթենասայ, ոչ գոյր օրինակ առաջի. այլ գեղեցկութեն չքնաղ կերպարան եր ՚ի միտս նորա, յոր յառեալ և պչուցեալ ՚ի նոյն նմանութեն զարուեստն ուղղեր ։ Կիկ. Ճարտ. Թ։

նու ժամանակաւ փղոսկր չքնաղագիւտ և ցանկալի էր քան զկիր ազնիւ. վասն այնորիկ կամեցան աթենացիք փղոսկրեայ առնել զանդրին։

Ի այդ թէպէտ և յոյժ մեծագին էր նորաշխատ պատկերին նիւթն, այլ քան զինւոյն գերագոյն արուեստն, ի վերայ վահանին Պ[Թենասայ քանդակեաց զպատե- Պլին. լիբ. է։ րազմն աթենացւոց ընդ Պ[մազոնս, և ի ներքոյ՝ զՕկսիպէրին ընդ դիս, ի կօշիկն՝ զՀիպոլուտն ընդ] ապիթայս, և ի պատուանդանին՝ զՊանդորայ ծնունդն և որ ինչ գնմանէ առասպելք։ Ո՛անդրիս զայս Կիկերոն, Պլինիոս, Պլուտարքոս, Պաւսանիաս և այլք բազումք ի նախնի աւազ մատենագրաց՝ քաջ ընտրողք և ականատես վկայք յիշատակին։ Որոց անհերքելի է վկայութիւն, զի եր պատկերն այն մի ի հրաշալի ձեռագործսդ։

Ի պատուանդանի պատկերին պատմին դրոշմեալ վիճդիայ զանուն իւր, ասէ Պլուտարքոս. բայց Պաւսանիաս լռէ զայս։ Իսկ Կիկերոն ՝ հերքէ իսկ զայն յասելն ՝ դ Պլին. լիբ. ւճօ։ Վ[ազի չէր օրէն փիդիայ դրոշմել զանուն իւր յանդրին, զկնդանագիրն յասպար անդր քանդակեաց։ Յաւելու Պլուտարքոս,ալևւոր Հազատ դրոշմեալ նորա զանձն՝ երկոքեան միանգամ ձեռնաւորեալ վէմ մեծ. և զՊերիկղէս ընդ Պ[մազոնս ի կռիւ, զկէս դիմացն բազկաւն ծածկեալ՝ ձգելով զդէզարդն։

Ի մենեցուն իսկ Հարտարաց ցանկալի էր արձանագրել զանուն իւրեանց ի ձեռագործս, առ ի լինել կոյրդ անմահութեան՝ զոր Հայթայթէին այլոց։ Ի իւրմէ՞ անդրիա- Պլին. լիբ. է։ գործ անուանի յազդէ պատկերին Պ[պոզոնի դրոշմեաց զանուն իւր մանր անուիմարելի, յանմահ յիշատակ։ Ո՛չ Պլինիոս պատմէ, զի Պաւրոս և Պ[ատարկոս Հարտարապետք սպասարտացիք ձրի ի Հռոմ կառուցին մեհեանս. անդ, ուր յետոյ Պկտաւիա զսրահն արար շուրջանակի. և խնդրեին զանուն Լեթի իւրեանց արձանագրել ի նոսա, որ ազնուականութենն նոցա դոյզն ինչ Հատուցանին էր։ Ո՛չ Լեթի իմն այնպէս, զի որք ի ժամանակին յայնմիկ Հաստատացան ինչ տալին գրօշել գուն գործէին զի մի և նոքա ընդ իւրեանս գովեալ մեծարեսցին ի յետնոց. նմին իրի յետուն նոցա Լեյլ։ Իսկ նորա Հարտար Հնարագիտութիւն բազմութեի գործոց և մանեսաց այսր անդր ի խարխոս

1 Փիդիաս եգ զպատկեր իւր յասպար Աթենասայ, զի զանունն արձանագրել չէր օրէն։ Տ՛սոյ։

2 Պատկեր Պ[պոզոնի չքնաղագոյն էր. յորդր նորա արձանի տալ մանր գրոշմել անուն Մ՛իւռ. լիբ. ։ կին. վէր. ոչ. ՚ռէդէ. գէ։

և՝ ի խոյակս սեանց քանդակեցին առ՝ ի զարդ, որ էին անուանցին նոցա նշանակք. զի Յաւրոս ի յոյն բարբառ նշանակէ մարէս, և Խատրակոս՝ գորտ։

Պլուտ. Ի Պլ. ուղ. 169։

ԼՀԼ ոչ ՅՄ ուրեք ի յունաստան էին օրինեալ այս, որպէս տեսցի ստորև ի նոյն ինքն ի փիղիաս. Թերևս աթենացւոց պահեալ էին։ Լոցէ այս որ ինչ և է, բայց փիղիաս ի յանցանս համարեցաւ՝ զի զկնդանագործսն զերկոսին յասպարն ԼԹենասայ եդ։ Այլ ոչ այսչափ միայն, այլև ԼԱենոն մի յաշակերտաց նորա դատախազ կացեալ՝ ամբաստան եղև զնմանէ, խորհել յոսկւոյն ի քառասուն և ի չորից տաղանդաց՝ որ ի գործ պատկերին ԼԹենասայ տուաւ նմա։ Այլ Պերիկղեայ յաւադ ջագոյն կասկածաւոք խրատ տուեալ էր փիդիայ, վէր ի վերոյ ի պատկեր անդր յեռուլ զոսկին, որպէս զի դիւրաւ ի բաց առնուլ կարասցէ և կշռել զայն։ Կշռեցաւ ոսկին, և գտան քառասուն և չորք տաղանդք, և չարաթոն յամօթ եղև։ Այլ փիդիայ ածեալ զմաւր՝ զի ոչ էր բաւական անմեղուլթիւն փրկելոյ զնա ի մահանաց ոստիայն և ի դատաստանաց Թշնամեացն Պերիկղեայ՝ որք յաւրուցին ի վերոյ նորա զդատաստանն, փախուցեալ մարսացաւ ԼԱղիա։

Պլ. Ծոյն՝ ոչ ինչ հնարս եմոդ. և մինչ չև քաջ աւարտեալ զայն՝ եդ ի տեսիլ և ի դատաստան ամբոխին, և ինքն յեռոյ գրանն ծածկեալ լսեր զնոսա։ Լումիան ունայն Թուեր ստուար, այլում դէմքն երկայն, և այլոց այլ ինչ Թերի. և որ ինչ իրաւացի ստգտանէինն, ուղղեաց. աճեալ զմաւր, ասէ Պ ուվիանոս՝ որ զայս պատմուիս ետ մեզ, զի առաւել տեսանին աչք քան զայն. և այս իրաւ յոյժ պիտանի է առ ՅՄ արուեստադէս։ ԼԴգրէս այս գործեալ յոսկւոյ և ի փղոսկրէ, վաթսուն ոտնաչափ ի բարձրութիւն, և ըստ նմին չափոյ հաւասարութիւն ստուարութեան նորա, եղև անհասանելի ՅՄ Ծարտարաց՝ որ յետ

այնորիկ կացին։ Եւ որ ի նոցանէ իշխեաց խորհել անդամ հաւասարել այմ, զի ասէ Պլինիոս. Ինայ յիշեմ պէսայն Աբամազդայ՝ որում ոչ ոք բերէ նախանձ։ Իսկ Լուսինեանոս ասէ. Պետղ նորա յորդորագոյս ի կրօնս առնէր զաղգս, զի զմեծվայելչութեան դիցս բերէր զկեր- պարանս։ Եւ տեսօղք հիացեալ՝ ասէին ցմիմեանս. Ուր բեան ինքեալ յերկնից Աբամազդ՝ երեւեցաւ փիդիայ, զամ անդր վերացաւ փիդիաս նկատել զդէմն նորա։ Եւ ինքն փիդիաս հարցեալ թէ ուստի զտիպս կերպա- րանաց ոդմպիական պատկերին Աբամազդայ էառ, վերաբալի վերբեակ տոզն * Հոմերոսի յուշ առնէր, ուր քերթողն զմեծվայելչութեն աստուածոյն վեմ նկարագ- րէ. որով յայտ առնէր զնոյն խանդ քերթողին յինքն ազդեալ։

Եւ եր ստորագիր ի ներքոյ պատկերին, ՓԻԴԻԱՍ Ա- ԹԵՆԱՑԻ ՔԱՐՄԵՆԱՑ ՈՐԴԻ ԱՐԱՐ ՁԻՍ ։ Իբր թէ պար- ծեր Աբամազդ ընդ գրօշելն ի փիդիայ, և յայտ իմն արարեալ զայն արձանագրեան՝ կշտամբեր լռելեայն ըզ- տարտպարտ նախանձ աթենացւոց, զի ոչ թողուն գերա- պանծ Հարտաբրին զանուն իւր կամ զպատկեր գրոշմել յանգրիվն Աթենասայ։

Որմզդական պատկերիս Պաւսանիաս ակնածանս լեալ, և մանր գնեալ զայն, երկարապատում զշքաշազան նկա- րագիր նորա եձող. զոր Հայոց Լեհտուսյեն յաւելեալ ի Ձառն յաղագս փիդիայ, ընդերցաւ զայն ի Ձեմարա- նիս մերում արձանագրական կաճառոյս, և զօրինակն ետ ինձ. յորմէ բաղում ինչ առեալ գրեցի զգերազհաւակ անդրիագործէն։

Ընդրկիս այս արար լուծին փառացն փիդիայ, և ետ նմա անուն՝ զոր ոչ կարացին կապտել ի նմանել այս եր- կու հաղար ամը։ Եւ գլուխ գործոց նորա՝ նոյն եղև և վերջին։ և գործարան նորա եկաց մինչ ժամանակս բա- զումս, և ընդհանուրին անդր ուղեորք՝ տեսանել զայն։

Եւ ի փառս յիշատակի անուան նորա, կացուցին եղև- սացիք զզաւակ նորա ի սպաս հրաշակերտ պատկերին՝ ի սրբել զայն և պահել անեղծ զգեղ նորա։

Պաւսան. Ը. 303։

Պաւսան. Ը. 313։

* Ձոր սա ի նախնեաց անխն ընդգմանեալ։
Եւ կապուտակային յօնեաքն ակնարկեաց Ձրուանեանն,
Եւ աքանչելի աստուածային վարպն շարժեցան յանմահ գլխոյ Թագաւորին։
Եւ մեծապէս շարժեալ տատանեցաւ Ողիմպոս։
Եղ. ա. 528։

ԳՈՂԻԿԱԼԵՍ.

ՊԼՒՏ·ՀԳ·Ե· Սա պեղպղոնեսացի էր, ի Սիկիոն քաղաքէ. և եկաց
377 յուխմանէրորդի եւթներորդի ողիմպիադին։ Ի չարչարանսն առաքեալ առ ոտս Պետրոսի եղեալ, եղև վարժապետ Ալեքսանդրոյ քաղաքացւոյ երևելեաց, յորոց մի էր և Իւստոս՝ զոր մեք ասացուք ընդ Հուսդ։ Ի բոր նա անդրէն բաղումս պղծէին, որք անուանի եղեն յոյժ. և էր մի յայնցանէ պատանի գեղեցիկ պսակաւոր, որ վաճառեցաւ Հարիւր քահանայից։ Ի Լիզակրէն՝ պատկերասն առաւել հաչակեցաւ, այնպէս համարեալ ի նմա զձև մարմնոյ պատշաճեալ՝ մինչև կոչել նմա կանոն [2]· զի քանդակիչք յամ կողմանց ընթանային՝ ուսանել ի նմա զօրէնս գեղագործութեանն արուեստին։ Պողիկլետ ամենեցուն վկայուածէ ի ծայրագոյն կատարումն հասոյց զքանդակագործութիւն, որպէս վկայիսա եած զայն ի փառս [3]։ Սա պատուիրանաւ աթենացւոց գրօշեաց անդրէն, և որ ինչ ոք և ստացանէրն ի նմա՝ ուղղեալ փոփոխեալ ըստ տաճոյս նոցա. և միւս այլ անդրէն ըստ իւրում հանձարոյն և ըստ կարգաց արուեստին գործեալ, ած զերկաքանչիւրն ի տեսիլ ժողովրդեան։ Այս ի խոտել ամենեցուն զառաջինն և ի զարմանալ ընդ միւսն, ասէ. Ի դոր զոր խոտեքդ՝ շինած ձեր է, իսկ ընդ որ զարմանայքդ՝ իմ։

ՄԻՒՍՈՆ

Սորա սակաւ իրք պատմին. էր աթենացի բնիկ կամ անուանեալ, զի բնակիչք Ելևթերիոյ՝ ուր ծնեալն իսկ
356ո էր՝ յաթենացիս համարեցան։ Այս եկաց նա յուխմանէրորդի ըորրորդի ողիմպիադին, և ձեռակերտաբն անուանի եղև յոյժ. մանաւանդ պղծէի արձանագիրըք հեղինք յօրինեալ կան ի ըորրորդ գիրս ծաղկաքաղին։

1 Ղեկտիկիոյ Լաքեն Բիւնոգոս ըստ այլոցն Պարոս։

2 Ասորա նա և զկանոնն անուանեալ յարուեստագիտացն, որք ի նմանէ զպես արուեստին առնուն որպես յօրինաց. և համարի նայն ինքն կերտուած արուեստին գրեալ զարուեստն։ Պլին։

3 Սա համարի լրացուցիչ արուեստին. և այնուհետ քաջակիրթ ի քանդակագործուն, որպես փիդեաս հնարող նորին։ Պլին։

ԼԻՍԻՊՈՍԻ

Ա սիկիմնայն էր, և եկայ յաւուրս մեծին Յղեք- ՊԱՏ. ՀԵ. Շ.
սանդրի ի հարիւրորդի երեքտասաներորդի ողիմպիա- 3676.
դին։ Վաթքին էր ի մանկութենէ, այլ գեղագոյն հան-
ճարովն վաղ յաղնուագոյն և յարժանին իւր ամբարձաւ
յարուեստ. և վարժապետ իւր կոչէր ՝ զԱքիլլակիրն
Պողիկլետայ։ Իսայց նկարիչն Ապելլեայ եցոյց նմա
վարժապետ վեհագոյն և ընաւ անսխալական. քանզի հար-
ցեալ ՝ի նմանէ՝ թէ ո՛ւմ ՝ի նախնի ձարտարաց պարտ
իցէ նմանիլ և հետևիլ, ասէ. Իսնութենն, և ոչ այլ ու-
մեք։ Իսյա յայսմ հետէ բնականին աշակերտեալ, վար-
ժիւք նորին զարդացաւ յոյժ։

Իսր նա կարի աջողաձեռն, և քան զամ նախնի ձար-
տարացն առաւելեալ ձեռակերտիւք նորա. զի եթէ աւելի
քան զվեց հարիւր ։ Յորոց մի եր և առնապատկերն, որ
՝ի բաղանեայ ելեալ՝ սրբեր. անդրի հրաշագեղ, զոր Ի-
ռիսպաս առաջի բազանեացն իւրոց կանգնեաց ՝ի Հռոմ։
Յոր [3] Տիբերի հաձելեալ յոյժ, ՝ի հասանելն յհնդս-
կալաբեր՝ ոչ կարաց յաղթել ցանկութենէն, և էառ զայն,
մինչ դեռ ևս Թագաւորեալ՝ տիբեր ըղձիցն, և զօրեր
առնել զնոսա. և ած կացոյց զայն ՝ի սենեկի իւրում,
այլ անդրի գեղեցիկ ՝ի տեղի նորա կանգնեալ։ Իսայց
ժողովուրդն, Թէպետ և երկնչեր ՝ի նմանէ, ՝ի հրապա-
րակաջիջ քաղաքին բողոք բարձեալ խնդրեաց դարձու-
ցանել զանդրին. և Հարկ եղև ինքնակալին լսել նմա՝
առ ՝ի ցածուցանելոյ զամբոխն, Թէպետ և ցանկալի էր
յոյժ նմա անդրին։

Իսդրիս բազումս արար Իլւսիպպոս Յղեքսանդրի ըստ
այլևայլ հասակի, սկսեալ ՝ի մանկութենէ։ Իսյն այսր
կ, ՝ի զի արգել Յղեքսանդր՝ մի ումեք բաց ՝ի Իլւսիպ-
պեայ գրշել զանդրի իւր, և Իպելլեայ միայն հրաման

1 Ձնիքակիրն Պողիկլետայ վարժապետ իւր կոչէր Լիւսիպպոս։ Կին. ՝ի Բրոմ. 290։

2 Հարցեալ ՝ի Լիւսիպպեայ՝ Թէ ո՛ւմ յառաջնոցն վերջ նմանող, և ցոյց ամբոխ բազում և ասէ. Բնութենէն նմանեցայ, մի արուեստա-
ւորի։ Պլին.։

3 Ցոյժ հաձոյ Տիբերեայ էրիա-
նեն. որոյ ոչ հանդուրժեալ, Թէ
պէտ և ՝ի սկզբան Թագաւորելն
իշխեր ցանկութեն, ած զոյն ՝ի սե-
նեակ իւր, այլ անդրի ՝ի տեղի նո-
րա եդեալ։ Պլին.

4 Ոչդի ինքն արքայն հրովարտակաւ արար արձել,
Մի ոք ումեք բաց յԱպելլեայ նկարագրել.

ետ նկարել զինքն ։ Ի՞նդ գիտէր , ասէ Կիւրեղոս , թէ ընդ անմահ յիշատակ Յարտարացն՝ յաւերժասէր անուն իւր . զի ոչ եթէ առ ընորհս ինչ նոցա արար զկտակարանն , այլ ի փառս իւր ։

Յայ եր մի ի պատկերացն Կղեքսանդրի չքնաղագեղ՝ ցանկալի յոյժ և հաճոյ Կղերոնի , անդրի պղնձի ։ Ի՞նչ Կղերոն , որ ընդ փայլումն աւեթ զարմանայր՝ անկիրթ յա խորժակս , ետ օծանել զայն ոսկւով ։ Յոյ մեծագին զարդուն զնա՞մ Յարտարուեի արուեստին ծածկեալ , խանգարեաց զանդրին ։ Յորմէ ապա Հարկ եղև քերել զոսկին ի բաց , և ոչ այնու զառաջին գեղն և գյարգ կալաւ . զի հետք և սպիք օծուելոյ ոսկւոյն կացին ի նմա ։ Հանդոյն այսմ յոյժ ախորժակաց Թուի ինձ նոցայն , որք գյանց կալի զանգին պարզուիւ նախնեացն ընդ Թիթեղն սեղեակ Թեալ իմաստից փոխանակին ։

Խաղում ինչ ասեն յաւելեալ Իւսիպպեայ ի կատա րումն անդրիագործուեն՝ Յարտարագոյն քան զառաջինսն գՀերս քանդակելով , և փոքրագոյն գրօշելով զգլուխն և գիրանն նրբաւարտ , որպէս զի բարձրագոյն անդրին ե րևեսցի ։ Ո՞ւ ասն որոյ ասէր Իւսիպպոս[3] , Թէ այլք յանդրիագործս գրօշեցին՝ որպէս ենն իսկ՝ զմարդիկ , այլ ես՝ որպէս երևիմն . այս ինքն ըստ ՚ամ գեղեցկութեանն յանդիմանս առնելով , որպէս ինձ Թուի ։ Կարևոր քան զայմ ինչ ի քանդակն , որպէս և ի նկար , ի հետեւումն և նմանութեանն ընութեան . և որպէս ասացաք Իւսիպպոս կա նոն և վարժապետ իւր կալաւ զբնութիւն ։ Կայց արուեստն ոչ գկայ առնուս աստ , առանց օտարանալոյ ի բնականէն՝ յաւելու ի նա ընորհս և վայելչութիւն՝ ոչ փոխեալ զայն՝ այլ գեղեցկացուցեալ , և հաճոյ և ընծայեալ այսց և յանկալի ։ Ո՞ւ ասն որոյ[4] Վեմեսեր անդրիագործ Յարտարն՝

Եւ մի պղտիւ ըզմիով քաջին Աղեքսանդրի,
Բայց լիակերպակաս պղնձաձոյլ գրօշել անդրի։
Ագաթ. Խրամ. եր. եւ. 259։

1 Օ՞ի ոչ եթէ առ ընորհս ինչ Աղեքսանդր ի նմանել եւեթ նկարել . և ի Լիւսիպպոսէ մինչ մինչոյ գրօշել . այլ զի գե տեր Թէ արուեստին Յարտարուեն և ինքն ընդ նոսա փառաւորեր ։ Կիր. Խոր. ընդ. Ե. եր ։

2 Օ՞անդրին զայն ետ օծանել ոս կւով ինքնակալն Կղերոն , զի յոյժ հաճոյ էր նմա ։ Այսպա ի կորնչել գեղոյ արուեստին մեծագնուեն՝ ի պատուական ոսկին . և պատուակա նագոյն համարի արդ , Թէ ոչ եւ խո րացեալ սպեաք օծուելոյ ոսկւոյն և հետոյ կատարեալ նորա ։ Պլին ։

3 Կարծ յայնմ , ուրպա գրօշե ցին զմարդիկ՝ որպէս ենն , իսկ ես՝ որպէս տեսօղայն երևիմ ։

4 Գրեմեսերիոս կարի Չքդրատ Թէն եղև սպրատանելի , նմանուելմ քան գեղեցկութեան սիրող լեալ։ Կոնիպ. ա. Չ։

սպասանելի եղև, զի կարի երկիւղածութիւն հետևւէր քնու- ԱՄ ՒՐ.
թեան. ուր կալեալ ի նմանութիւն քան ի գեղ, յորմէ գգու-
շացաւ Իսպպոս։

ՊՐԱՔՍԻՏԵԼԱՅՍ

Ի հարիւրորդի չորրորդի ոգիմպիադին եկաց. մի ոք 364ո.
զսա այլ ընդ այլոյ առցէ ընդ միւսումն, որ պայծառա-
գոյն յաւուրսն Պոմպէի ոսկերիչ Ճարտար. զի Պրաքսի-
տեղէսս այս էր ի քաջաց անդրիադործաց, և գործեր
մանաւանդ ի կիճ՝ յոր աջողաձեռն իսկ էր։

Ո Ճարտարագոյնն ի բազմաթեթեն ձեռակերտաց նո- Պ---. ա.34.
րա չէր մարթ ընտրել, եթէ ոչ ինքն իսկ առնէր զընտրու-
թեն. և ընտրութեն յեղանակ նորանչան ինն է։ Ուան-
զի փրինէ պոռնիկ հռչակաւոր սիրեցեալ յոյժ ի նմա-
նէ՝ առել թախանձանօք խնդրէր զմի ի ձեռակերտաց
նորա, որ ամենեւին կատարեալն թուէր նմա և ի վեր
քան զայլսն ամ. և ոչ կարէր Պրաքսիտեղէս մերժել
զնա, այլ զընտրուելն օր ի յօր արկանէր, թերևս զի և
ինքն երկբայէր, կամ զի խորհէր յապաղանօք վերծա-
նել յուժգին և ի հարկեցուցիչ թախանձանաց նորա։
Այլ նմանեացն փրինեայ ոչ պակասեն հնարք և Ճար-
տարութիւն. որով գողացաւ նա զընտրութիւն Պրաքսիտե-
ղեայ։ Ո՛չ ի միում աւուրց մինչ ընդ նմայն էր, խրա-
տեալ Ճառային նորա՝ եհաս առ նա ընչասպառ գոյժ ի
բերան, և ասէ. Հրդեհ ի գործարանն անկաւ, և կիսք
ի ձեռակերտաց քոց այրեցան, չգիտեմ զնշն ապրեցու-
ցանել։ Ո՛այն իբրև լուաւ Պրաքսիտեղէս յայլոց խելս
լեալ ասէ. Ա՜հ, եղուկ ինձ, պայն իմ և Կրօնոն իմ
եթէ յանկարծ այրեցան։ Այնժամ փրինէ ասէ. Մի՛ք
ինչ կասկածեր, չէք ինչ այրեցեալ. Ճանեայ զոր ինդրէի։
Կամ ոչ ևս կարաց Պրաքսիտեղէս պատճառել. և էառ
նա զկրօնոն զզրօշեալ գիպն առ ինքեան, և կանգնեաց
զայն ի Ա՛ևսպիես քաղաք Ա՛ևսպիոյ ի գաւառ իւր. կեւ Վ Վէրր-
ուր և ի յետին ժամանակս գնայնէն բազումք տեսանել ղոս. տեր. ֆ։
զայն։ Ա՛ուսիոս ի բառնալ անտի անդրէն բազումն և
յղել ի Հռոմ, խղճեաց առնուել զայն. զի եր նուի-
րեալ գիպն։ Իսկ Կրօնոն Ա՛ երբեայ զոր Աիկերոն յիշա-
տակէ՝ դրօշեալ ի Պրաքսիտեղեայ, այլ է ի սմանէ։

Ո արմանալի իմն զառաջնոյն, որպէս կարծեմ, պատ-
մէ Ա՛ևու ի յիշատակագրին. զոր և գրեմ անփոփոխ։
Ա՛ա մինչ պատահին էր, ուղևից լեալ Ֆիւայ՝ որ հրա-

մանաւ արքունի գնայր Հռոմկլա, հասին ի Տիկինն քաղաք։ Ուղ բազում ինչ չքնաղագիւտ ի մեծի սրա-հին Հասպելլայ հանոյ իշխանին Պանտուայ խնամաբար զետեղեալ կային։ Նոյնժամ անդ Թուաւ հրաշալի ինն, զանգրի Նրօսի ի քուն՝ ի սպեղեան՝ քարէ պատուա-կանն, զոր Միքայելի Պանտրմեթեայ ականատուին դրօ-չեալ էր. այն՝ որ յաւուրս իւր նորոգ ի կենդանութիւն ած զնկարչութիւն, զքանդակ և զձարտարապետուի զեղ-ծեալսն անխնամ ի բազում ժամանակաց։ Նոյնժամ Գիւտ լուեալ զհրաշակերտ անդրոյն, խնդրեաց տեսանել զայն. և ամենեքին՝ որ ընդ նմայն էին, և ինքն իսկ Թուաւ՝ որ քաջակիրթն էր յընտրուի, քննեալ և գնեալ վկայե-ցին՝ Թէ ի վեր է քան զամ գովըն։ Նոյնժամ ինչ գեռ զար-մացեալ կային, հրաւիրեցան տեսանել այլ անդրի Նրօս-սի պատեալ ի կերպաս մետաքսեայ. անդրի վաղեմի, վկայեալ ի հանճարեղ [2] արձանագրացն՝ որով Հելլէնք ընդ հակառակ միմեանց գրուատեն զայն. և էր գեռ ևս հողմամած՝ որպէս այն ինչ պեղեալ յերկրէ։ Նոյնժամ բազմաԹեան հանդիսատեալ զայն ընդ միասումն, ամաչե-ցին ընդ կարծիս իւրեանց. զի Թուէր վաղեմին այն կեն-դանի, իսկ միւսն վէմ անշարԹ։ Հայնժամ ոմանք յընտանացն պատմեցին, զի անդրիագործն, որ էր այր ան-կեղծ՝ որպիսիք սակաւք են ի քաջաց Ճարտարացն, ի պարգևել զձեռակերտ իւր Նասպելլայ՝ տեսեալ զնիւսն, ինդրեաց ի նմանէ՝ զհետ իւրումն ցուցանել զայն ամե-նեցուն, որպէս զի քաջ խելամուտ լինին արուեստա-գէտք՝ Թէ քանի գեր ի վերոյ են յայնս նախնիսք քան զարդիս։

Փիւ. Ի մէ-ոայէ պն.

Նաւրեք զի և Ճարտարագործք յարուեստագիտաց խա-բին, որպէս նոյն ինքն Պանտրմեթէի եղեալ. Օի պրօ-չեաց նա միւս այլ անդրի Նրօսի, և ած զայն ի Հռոմ. և բեկեալ զնի ի բազկաց նորա՝ կալաւ առ իւր, իսկ զի-րանն Թաղեաց ի տեղւոջ՝ զոր Հանդերձեալ էին պեղել։ Նոյ իբրև գտաւ անդրին, զարմացան ընդ այն Հմուտք արուեստին. և Ծանր գնոց էառ զայն՝ որպէս աւանդ վա-ղեմի՝ սեպհականի ծիրանաւոր։ Հայնժամ անդրիագործն ելոյծ զպատրանն, ցուցեալ զբազուկ պատկերին՝ զոր առ իւր ունէր։ Ի՞նչ վայելուչ է ընդ այսքան Ճարտա-րուե՛ որ և զարուեստագէտսն պատրեր նմանուն նախ-

1 Պահելիս տալ ի ծուխէ գե. Էրիս ին ի ըրրդր գեր ծուխ-նայ։ տալին։

2 Անհանգիստ տեղս էր տան ե

նեաց՝ , կցորդել այնքան համեստուն՝ մինչև զկարակոր պարտուքի չանձն առնուլ առաջի նոցա , որպես արար Պռնարոմեքի ։

Հանդերձ այսմ խաբէուքեամբ և ի գրաւորականն պատմի լեալ։ Յովսեփ Վկալիգեր Ճարտարագոյն ի քննութեան իւրոյ ժամանակին , պարծեր լինել անսխալ յընտրութիւն բանից նախնեաց ։ Ո եցեակ տողք նորագիւտք համբաւեալ յայնժամ յածէին , տաղաչափեալ այս իմաստք ի լատին բարբառ .

Ամէ կարէին կեղերջական ողբք և եղեր ,
Ի զմահացուաց Թշուառութիւն բաւժել , ա տեր ,
Ալիս ոսկւով և ոչ այլ ինչ շահել պարտ եր ։
Այլ այդոքիկ ոչ առաւել դեղք են ցաւոց ,
Ոչ ի դարձուածն մեռելոյ ձայնարկաւոց կոծ .
Երկածք ըվերատ խնդրեն ի Ճար , ոչ արտօսր հոծ ,

Այս տողք զարմանալիք ի բնիկ բարբառն , յար և նման կերպարանաց բանից նախնեաց , այնպէս շլացուցին զմիտս առնն , զի ի մեկնութենէն Ա արդուի ածէ զայն ի ներքս որպես հատուած ի բանից Տրատպեայ՝ նորոգ գտեալ ի հին ձեռագիրս մատենի ։ Ա՛ւ Տրատպեաս քերթող կատակերգակ եկաց ի վեցհարիւրորդի ամի հինն արկուածէ Հռոմայ ։ Ոսկ յօրինող տողիցն եր Ա՝ուրեւտուս , որ զայն խաղ արար Վկալիգերի ոսոխին իւրում և նախանձորդի ։

Պռաքսիտեղեայ Հարկ եր և ի սիրեցեալն իւր ի Փրիւնէ զայն ։ Ժէ. զվաստակ ձեռաց իւրոց ի գործ արկանել , որում սրտիւն գերեալ եր ։ Ա՛ի ի պատկերաց նորա կանգնեցաւ ապա ի Դեղփիս ընդ անդրիս Ա՛քիդամայ արքային սպարտացւոց և Փիլիպպեայ արքային մակեդնացւոց ։ Ա՛ ամէն . եթէ վասն մեծութեցն պատուոյ , արժանի եր այնմ Փրինէ . զի էին նմա անբաւ դանձք ։ Ո՞րովք լըրեալ , (զի զի՞նչ այլ ի դեպ իցէ կոչել զայն ,) խընդրեաց կանգնել վերստին զՈ՛ւեբ Ապոլոնիդր կրծաձեւագիր և եթէ դիցի ի նմա , թէ Ա՛ղեքսանդր կործանեաց զՈ՛ւեբ , և Փրինէ վերստին կանգնեաց ։

Ի Պռաքսիտեղեայ խնդրեցին կովացիք առնել պատկեր Ա՛ստղկան . և դրօշեաց անդրին երկու հաւասարագիս , զի զմին ի նոցանէ ընտրեսցեն ։ Ա՛ւ եր մին մերկ , միւսն զգեցեալ , և մերկն զեղեցկագոյն յոյժ . բայց կովացիք զհիւսն ընտրեցին իմաստուէ , անսպառեհ համա-

թեալ և Հակառակ Համեստուհի և պատառանաց՝ մնա-
ծանել ՚ի քաղաք Իւրեանց զՄերկանդատ պատկերն ՚ի
զեղծումն և յապականուհի բարուց։ Լմտաբեացն քրիս-
տոնեայք, Հայեցեալ յողջախոհուհի հեթանոսացն։ Լայց
հնդհատ ոչ ինչ փոյթ եղև լաւութիւն, և զԱղաթեան ՚ի
կուսյուց կալան խնդուհք զպատկեր Լստղկանն. որ եղև
ապա պարծանք Կնիդեայ, ուր ՚ի տար աշխարհայ գայ-
ին ՚ի տեսիլ պատկերին, զի Ճարտարագոյն ՚ի ձեռակերտս
Պրաքսիտեղեայ համարէր այն։ Կնիդոմիդեայ արքային
րիւթանայեաց այնքան մեծարեալ զպատկերն, զի ընդ
բազմագնած պարտուց հնդհատ զայն միայն խնդրէր.
այլ նոքա նախատինս համարեցան տալ զայն, և յանձն
առնն զաղքատուհի՝ քան վաճառել մեծագին զպարծանս
և զգանձ իւրեանց։

ՍԿՕՊՈՍ

Պլին. լիբ. Ե. վիթրուվ. Հ. յառաջ.

Լրկոքուածք գերազանցեաց Սկոպաս, Ճարտարապե-
տութիւն և քանդակագործուհիք։ Լր նա ընկէզ փարոսացի,
և պայծառացաւ յուժմերգրդիւ հեթեներորդի ոգևմպիա-
դին։ ՚Ի գրօշուածս նորա՝ պատկեր Լստղկանն Ճարտա-
րագոյն եր, և քան զԱգամնհաչակ Լստղկին Պրաքսի-
տեղեայ գերագոյն համարեալ։ Որ և ածաւ ՚ի Հռոմ.
այլ յաճախութիւն Ճարտար անդրեաց՝ որովք լի եր քա-
ղաքն [1], ասէ Պլինիոս, նեմմացոյց զփառս նորա. մանաւ-
անդ զի անպարապելի պատաղուհի՝ և մարթ պատե-
րազմաց տեսն թոյլ ՚ի հետաքրքրութիւն չքնաղից, առ որ
հնդրի պարապ և անգործութիւն տեղի խաղաղ և ան-
խռով ՚ի խելամտութիւն գեղոյ նոցա։

Հռ. ժդ.

Սկոպաս ՚ի նմանէ կանգնեալ ՚ի միհնոյն Լրաեմեայ
եփեսացւոց, զորմէ յառաջագոյն ասացաք, քան զայլոց
ամենեցուն Ճարտարացն անուանի եղև։ Լհազումն վաս-
տակեաց նա և ՚ի գեղ և ՚ի զարդ հռչակաւոր չիմնն,
զոր դիմոյն Լրաեմիա կանգնեաց առն իւրում Սաւսո-
լեայ յՍղիկառնաս, և որ յեօթն հրաշակերտաց թուե-
ցեալ մեծութիւն և ազնիւ յօրինուածովն, և բազում և
Ճարտար քանդակօքն՝ որովք զարդարեալն եր. և ոսոխք
երևելիք բաժանեցան ընդ Սկոպասի զփառս չիմնոյ։
Օպլինեայն նկարագիր մասին միոյ հոյակապ չինուա-

[1] ՚Ի Հռոմ բազմութիւն անդրեաց քան տանին զմիս յախտժակաց անասս արար զայն. մանաւանդ զի անտի. զի պարապելոյ ՚ի նոր լուս. տիրոնս դարձոյց և պատերազմաց ՚ի թիւ է զարմացուն այն։ Պլին։

ծոյս պահեցի ցայս վայր . զի ի քանդակագործուէ քան ի Ձարտարապետուէն պատկանի ։

Լերկայնութեն շիրմին էր վաթսուն և երեք ռանաչափ ի հարաւոյ ի հիւսիս , և լայնութիւն նորա սուղ ինչ նուազ . շրջապատն չորեքբարիւր մետասան ռանաչափ ՝ , իսկ բարձրութիւն նորա՝ երեսուն և վեց , հիսով աւելի . և սիւնք երեսուն և վեց շուրջանակի ։ Օ արևելից կողմն Ակոպաս յանձն առ , զՁարտարակողմն Տիմոթէոս , զարևմտեանն Լեղբարս , և Կրիսքսոս զՀիւսիսի . սորա էին քանդակագործք անուանիք ժամանակին ։ Էայց թէպետ և Լրտեմիս նախ քան զկատարումն շինուածոյն մեռաւ , այլ Ձարտարքն ամենք Համարեցան Թերի լքանել ըզգործն ։ Լաւ է ցարդ յերկեցայս՝ Թէ այք ի նոցանէ Ձարտարագոյն էր քանդակն , ասէ Պլինիոս ։ Էաւելալ ի նոսա և Պլուքիս , արարեալ բուրգն ի վերայ շիրմին , և ի վերայ բրգանն՝ կառս լծեալ ի չորից երիվարաց , գործ քարվեր ։ Օ շիրիմն զայս կղզոմնեկեանն Լնաթոպագոյսայ տեսեալ՝ ասաց անհնձոր իմաստակուէ . ԼՀա ասԹամբ բազում վիմատառեալ ։

Ա՛ինչ չև ատարեալ զՁառս զայս , Հնայ ասել զչքնաղ մըրգանքին՝ յոր յետ մահուն իւրեանց ածան անդրիանց գործքն երկրքին երևելագոյնք , փիդիաս և Պողիկլետ , Շ՛ինուած մեհենին Լրտեմէայ Լֆեսոս , որպես յաւաջագոյն ասացաք , յերկարաձգեցաւ ընդ բազմահոլով պարագայս ամաց ։ Լ՛ինդ այն ժամանակս . զոր Պլինիոս Ձշգրտիւ ոչ նշանակէ , խնդրելին եփեսացիք կանգնել անդ պատկերս Լմազնաց , որպես Թուխ՝ ըսրս ։ Լու կայ՛ին գրօշեալք բազումք ՝ի Ձարտարացւոյ , յորոց կէսք մեռեալ այլք կենդանի էին ։ Ո՛յլեկերք իակ ՝ի վէմափառ մեհենին զգեղարհատարան կանգնել . նմին իրի գատաւորս ընտրեալին կացուցին զանդրիագործս Ձարտարս ժամանակին , Լու վասն զի հրապոյրք անձնասիրութեանն առաջի կային , և իւրաքանչիւր ոք զանձն նախադասեր , և երկրորդ զՁարտարագոյն Թուեցեալն , նմին իրի որոց երկրորդականքն յաւելան քուեաք՝ նոքա կալան զյաղթութիւն ։ Լու եղև Պողիկլետ յաղթող ամենեցուն , փիդիաս երկրորդ , Լտեսիլաս և Կիրոն՝ երրորդ և չորրորդ ։

Ձանգոյն այսմ և այլ դէսք բազում ժամանակօք յառաջ գնան ։ Օ՛չեա պատերազմին Աղամնայ զօրաւ-

1 Գիւ՛ր ինչ եղ ոչ ըստ ձեռնասուն , և ասանց այնչ ոչ ըստ նշանակելոյ յոտ ընդ անդրին և ընդ ոչ գիտց . զի ա- ւրինակեցաւն ։

վաթ Հաւնաց, քանզի սովորութիւն էր յայնժամ գրել ի քարտի ո ուսմբ և նշանաւոր Թուէր լեալ ի մարտին, ամենեքեան նախ զանուն իւրեանց եդին, ապա զվէմն տակղեայ. և քանզ քան զամենեսեան ցուցաւ վեհափառիկ, Օ նախնի անդրիադոցս Հարեւանցի՝ ի կարգ արկեալ, զերեւելագոյնսն ևեթ՝ որպէս յայտ է՝ համառօտիւ յիշատակեցաք, ծաղկաքաղ առնելով. զի են և այլ ևս բազումք անուանիք, զորովք զանց արարաք, զի մի կարի ստուարասցին գիրքս։

Կիկերոն գովէ յոյժ զԻդանեայ երևելոյ անդրիադոցն զպղծաճաղոյ Ապփոյն, զպատկեր ամենակատար, զոր երարձ Ա էրրէս յատենէ Սիրակուսայ ։ Նորին Սիղանեայ ձուլեալ անդրի պղնձի զպատկեր Պողոդորայ պատմէ Պլինիոս ։ Եւ էր Պողոդոր համարուեստ նոցա, այլ խիստ, և բարկացող ընդ անձին իսկ. որ զձեռագ կերաս իւր խորտակէր ։ ցաստմաբ, չկարացեալ ածել զնոսա ի լուսն արուեստին՝ զոր ի միտն կերպարաներ։ Նորդ զնորին զայրոյթ այնպէս կենդանի ած Սիղանին ի տեսիլ, զի ոչ Պողոդոր ի պատկերն, այլ բարկուն ինքնին երևէր ։ Նոյն ինքն Պլինիոս և զ աւանդութեանն Պլին. լ. ե. ։ ներբողէ զպատկեր, որ էր յայսպիսոյ Տիտոսի ինքնակալին. և համարի զոյն գեր քան զնամ նկարս և զանդրիս ։ Նորից Հարտարայց Հռոդացւոց, որ են Պգեսանդր, Պողիդոր և Պթենոդոր, ի միասին գործեալ եր զոյն. անդստին ի միջէ վիմ գՀոյրն, և զմանկունսն, և զօձս՝ Եփես. ։ որ գալարեալ Հաղպատակին զնոքօք ։ Վերադանձ արձանդրիս, եթէ հրաշալի նկարագրին Ա իրգիլեայ աղօտ ինն նմանէր ։

Ա՝նոյ զմիոյ միոյ գերևելեայ Հարտարայս տալ զնկարագիրս, որպէս նոքա զդիս և զմարդիկ Հնդրիսի նկարագրեցին ։ Ի Կուինտիլեայ և ի Կիկերոնէ, որ զարմանալի նկարիչքն են քնաւորութեամբ և կերպարանաց բազուց, առից զգանս. այլ քնիկ գեղոյն զիմաստս նոցա գերել յոյժ գժուարին է ։ Կուինտիլեայ ազգս նկարուեստ զանազանեալ, յաւելու տալս զնոյն զանազանութեամբ և ի քանդակս ։ Օ ի առաջին անդրիադոցքս յիշատակեալք, Կալոն և Դգեսիաս, իսիտս քանդակիչին ըստ տոսկեան ախորժակաց. զհետ նոցա եկաց Կալամիս,

1 Սիղանեան գրօչեաց զԱպոլո- տաւոր անձին, որ և զհարտար ձեգոր զհամարուեստս իւր զանգրիա- ականեաս իւր խորտակէր, չկարա- գործ. որ քան զնամ Հարտարս մոա- ցեալ զնամ յանկուածեն արուեստին գիր էր արուեստին և որերիմ գա- յագեցուցանել։

և ձեռակերտք նորա փափկագոյնք էին. և ասա Ա՛ի-
ւռնայն գողալ և բնական. Իսկ Պողիկլէտ յաւել զկա-
նոն և զվայելչութիւն, վասն որոյ բազումք սմա տան զնա-
խապատուութիւն. այլ որպէս զի չիք ինչ անթերի, ըստ-
գտանին և ձեռագործք սորա անազդողականք գոլ. Ա՛ե-
ղեցիկս արդարև գրօշեաց զմարդիկ, և քան զնախա-
տիպն վայելուչ, այլ մեծվայելչաւէտ դիցն չէղև հասու.
Օ սմանէ ասեն, Թէ՝ ի գրօշել գՀասակ կորովի՝ յոդղո-
դէնն ձեռք նորա Հարտարք. նմին իբրև զմնատաղ մանկուի
գրեթէ յամ ձեռակերտն՝ ի դէմս ածէ. Օ Թերևս Պո-
ղիկլէտայ լցեն վիճակս և Ա՛ղկամնէս. զի զվիճակ ա-
սեն՝ Թէ զգիս քաջ գրօշէր քան զմարդիկ. Ա՛յս մանա-
ւանդ՝ ի քանդակել զիղոսկր՝ ոչ ոք հաւասարեաց Հար-
տարուն նորա. որում բաւական են՝ ի հաւաստիս Ա՛Թէ-
նասայ պատկերն՝ զոր արար աԹենացւոց, և ողնմպիա-
կանն Վիրայ. որոց գեղոյն յաւել ինն յորդորել զազգս
՝ի կրճնս, զմեծվայելչաւէտն դիցն Համանման գրօշեալ.
Ի Լսիպպոս և Պրաքսիտեղէս բնաւէն քաջ նմանահաւք
Համարին. իսկ Պեմետր սագտանի՝ առաւել՝ի նմանու-
Թէն ուշ եգեալ քան՝ի գեղն.

Կիկերոնի Համառօտագոյն զնախնեաց ոմանց անձա-
նօթիկ Հարտարայ խօսեցեալ, ասէ. Խիստք և անպե-
ղեայք են Կանաքոսի գրօշուածքն, Կաղամեայն Թէպետ
և խիստ՝ այլ ոչ որպէս զՊանաքոսին. Մ՛իւռոն օտարա-
նայ՝ ի բնութիւնէ, Թէպետ և գեղեցիկք են ձեռագործք
նորա. Պեր՝ ի վերոյ ամենեցուն Պողիկլէտ, Թուի ինձ
՝ի ծայր արուեստին Հասեալ.

Օ քանդակագործութիւն, որպէս բազում անգամ ա-
սացաք, Հելլէնք Հասուցին՝ ի գերածայր կատարելուի.
Հռոմէական մեծութիւնն՝ որ կործանմամբ յաջորդացն
Ա՛ղբօանդրի Հանդերձեալ էր կանգնել, եկաց ընդեր-
կար՝ ի գեղջուկ պարզուէն առ իշխանապետօքն և առ
ըզհելլինս, որք զկարևորս ևԷթ պատերազմի և զառ՝ի
կեանս պիտանացու արուեստս յարգեալ՝ի գործ արկա-
նէին. Ա՛ղագան մնին՝ի Հռոմ ասորժակք անդրեաց և
ազգի ազգի քանդակաց, յորժամ Ա՛ակեղդոս և Ա՛կի-
պիոն և փլամինիոս և Պօղոս Լ՛ամիլիոս և Ա՛ումիմիոս ա-
ծեալ ցուցին քաղաքացոցն՝ որ ինչ՝ի Ա՛իբրակուսա, Յ՛Ա-
սիա, ՝ի Ա՛ակեդոնիա, ՝ի Կորնթոս, Յ՛Ա՛քայիա և ՝ի
Լ՛ևովիա կային գեղեցիկ գործածք արուեստին. Օ ար-
մացաւ Հռոմ՝ի տեսիլ գեղանկար կռնդայ և պղնձի պատ-
կերացն, և ամենայնի որ ինչ՝ի չուք միհնոյ և Հասարա-

կայ չնուռածոյ պատկանաւորք էին ։ Չհանկացաւ խելա-
մուտ լինել գեղջ նոցա , և կիրճ յընտրութեի ձարտա-
րուեն , և գիտել զարգ նոցա . և հանձայն այն յաւե-
լաւ ի քաջութե նորա , այլ միասակար եղև նմա՝ գերծմանն
լեալ պատձառք ։ Ա՛ուժիոս ի նուռածէնն զկորնթոս՝ որ-
սկս պատմեցաք յառաջագոյն՝ անդրին բազում ձեռա-
կերտս հնոց ձարտարաց և նկարագործ պատկերս յղեալ
ի Հռոմ , սպառնացեր տարողացն՝ տուժել ի նոցանէ այլս ,
եթէ ինչ կորիցեն կամ եղծցի զձանապարհսն ։ Այլ այն
Թանձր ՝ տգիտութե , ասէ վիպագիրն , յոյժ լաւ էր քան
զկարծեցեալ գիտութիւնն՝ որ զհետ եկն ։ Ո՛նորանշան
տկարութե մարդկան . հարկ ինչ իցէ անմեղութե լինել
անմեկին ի տգիտութէ , և չիցէ մարթ զգիտութիս և զա-
խորժակս որ են բարիք ի քէն՝ ստանալ առանց ապակա-
նութեան բարուց . որում պատձառք , է ուրեք՝ զի ա-
րուեստքն համարին , այլ տարապարտուց ։

Ձքեաղիցն տենչ վաղ զառածաւ յանչափութե . և այլ
հակառակ ընկերին ջանայնար լինելիս չքեզազարդել զա-
պարանս և զամարաստանս իւրեանց ։ Կուսակալութիւն
նուռաձէնոց աշխարհայ ձեռնտու օգնական լինէր խոր-
հրդոյ նոցա ։ Ո՛չինչ չև զեղծեալ ինն բարք , չէր օրէն
մարզպետաց գնել ինչ ի ժողովրդոյ՝ որոյ իշխանս կա-
ցուցանէր զնոսա ծերակոյտն ։ Օ՛ի ուր վաձառականին
չիցէ ազատութե վաձառել օրքան վաձառքն արժէն , ոչ
է այն շահավաձառ՝ այլ յափշտակութե , ասէ Պիղեռն ։
Հրդ հրաշակերտք աւագ ձարտարացն անդինքն են [2] . քան-
զի վարկ և ցանկութե գնողացն , կամ օրպէս ասէ Ա-
նեմ՝ մտածել տենչողացն սակ հատանէ նոցա [3] ։ Յակ
կուսակալք , և լաւքն ի նոցանէ , խոստանալ զմեծագին
կերտուածսն գնելին . և յոլովք իսկ բռնի յափշտակելին
զնոսա ։

Ա՛յսմ հաւաստիս տան վէպք զՍ երբեմն կուսակալին
Սիկիլիոյ զերեն , որում էին և այլք նմանիք , թէպէտ և
սա անօրինապոյն քան զայլսն եհաս յանհնարին ժպրհու-

կԻ։ ի վէրս ՃԸ. տեր։

1 Ասէ գիտեմ՝ զի ոչ երկեայ , վիճիկիէ , թէ լաւ էր աշխար-
հիս կալ միայ ագէտ կրօնեական ձարտարուեցն՝ քան այսպէս կըր-
թել յընտրութե այնպիսի , և զի անհիմասուէն այն քան զայս իմա-
տուեիս վայելչագոյն զարդ է աշ-
խարհիս։ Պ՝ոեէր. ս. ֆԳ։

2 Բայ չափոյ ցանկուէ արժէն իրքս այս . քանզի գործարքն է սակ հատանել նոցա , եթէ ոչ գեղանւէ սահմանք հատանիցեն ։ Ի վէրս տեր ։ ՃԸ։

3 Կործեանգան առ մտրութե սահաւուց յամձախագինք ։ յաղ . ղբ-ինք ։ ՃԸ։

թիւն։ Օ որմէ ասէ Կիկերոն՝. Ոչ կարեմ զինչ կուգեցից զայն. մոլութիւն, թէ ախտ, թէ յիմարութիւն, թէ աւազակութիւն, կամ չգիտանէ հաւաստի կոչումն։ Կամ պատշաճիցն ցանկութիւն, ոչ փառասիրութիւն, և ոչ երկիւղ օրինաց խափանեցին զնա։ Ի Կիկիլիա որպէս աշխարհակալ վարեր զինչ խանութիւն. և ոչ ինչ ի չքնաղ և ի ցանկալի անգրեաց, մեծ կամ փոքր, ապրեր ի յափշտակութիւնէ նորա։ Համառօտ ասել, յաւելու Կիկերոն՝, բազումք եղեն դիցն գերեալք յափշտակուչն նորա ի Սիրակուսա, քան զամբոխ մարդկանն՝ Մարկեղեայ յաղթութեան գերեալ։

ԳԼՈՒԽ ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ

ՑԱՂԱԳՍ ՆԿԱՐՉՈՒԹԵԱՆ

ՑՕԴՈՒԱԾ Ա.

Թէ ասպէ՛ և որպէս նկարչութիւնն սկիզբն։

Հանգոյն ամ արուեստից և նկարչութիւն ի սկզբանն գիւղ. ե. ֆ. անհարթ և անկերպարան եր։ Ի շրջագիծ ստուերէ առն ճնաւ արուեստս այս, ուստի և քանդակն։ Ա ամն որոյ նախճին ստուերագիծ նկարչութիւնն գծիւք ոմանք աւարտէր. և ի յաձախել գծիցն՝ ստեղծաւ գծագիծ պատկերն. յոր ասպա երանգն յաւելաւ։ Եւ երանգն ի սկզբանէ անխառն յիւրաքանչիւր պատկերս մի գոյն եր. վասն որոյ այն տարաղ նկարչութեանն Անդրոմա կոչեցաւ, որ թարգմանի միագոյն։ Այսպէս զարգանալ արուեստին՝ չորեքդեղեան նկարն խառն ի չորից երանգոց մուծաւ, զորմէ յետոյ ասացուք։ Եւ հետագոտեմ զհնութիւն արուեստիս, որոյ եգիպտացիք պարծին գտողք լեալ, և իցէ թերևս այսպէս. այլ ոչ նոքա ածին զայն ի շուք և ի փառս, Պլինիոս զձարտարս ազգի ազգի արուեստից և զձարտարագործ նկարս ի համար արկեալ, ոչ զոք յեգիպտացւոց յիշէ։ Այսպ ուրեմն Ադլադա, ի Կորն-

1 Եկից արդ ի փոյթ նորա՝ որպէս ինքն անուանէ, զոր բարեկամք նորա սիրտ և անգայուն կոչեն, սիրելեացիք աւազակուն. իսկ ես չգիտեմ զինչ կուգեցից։ Ե. Ա.

2 Համարեա թէ բազումք ի դալ սորա պակասեցին դիք ի Սիրակուսա, քան յաղթութեան Մարկեղեայ մարդիկ։ Ե. Ա.

Թոս ՚ի Սիկիւն ՍՂԹենս և յայլ քաղաքս աշխարհին, զարգացաւ նկարչութիւն։ Յորում արուեստս այս կրասեր գոլ քան զքանդակագործութիւն. զի Հոմերոս զանգրիս բազում ուրեք յիշատակէ և զարձրևխոյր քանդակս, և զփորագիրս. իսկ գծագիր կամ դեղանկար պատկեր ոչ ուրեք։

Ի բազում ինչ՝ յորս երկոքինս սոքա կցորդին. այլ ՚ի նմանութիւն քնութեան, յոր երկաքանչիւր նկրտին, ընդ այլ և այլ շաւիղ հասանեն։ Քանդակագործութիւն դրօշաձով ՚ի նիւթ, նկարչութիւն երանգօք ՚ի տաստակի. ապա քէն գրոց ՚ի ձեռին Ճարտար քանդակողի գրելթ զնոյն ազգէ, որ ինչ վրձին ՚ի ձեռին նկարչի։ Ել խարեմ ընդ երկոսին, և ոչ զմին քան զմիւսն մեծարեմ. այլ զինչ առաւել զարմանալի կայցէ քան գոյդն շարժմամբ գրչի Ճարտարին՝ վիմի և պղնձոյ առնուլ զկենդանութիւն, և գեղեալ վրձնաւ ՚ի պատառի՝ գծիւք ոմանօք և լուսոյ ընդ տուերի խառնմամբ հանել զքնութիւն ՚ի տաստակի։ Քարմազդ ՚ի փիդիայ նկարեալ, ասէ Պլինէոս, չանԹս Թուի արձակել. իսկ ՍՂԹենս՝ կամի ինն խրատել զտեսողս, այլ լռէ առ պատկառանաց։ Ո՛ ախորժ ձեռնածուէն և բերկրալի խաբէութէն. որ առանց մոլորեցուցանելոյ ստի, և պատրանաց զգայուեցոյ զմիտսն կրթէ։

ԳՕՊՈՒԱԾ Բ.

Յաղագս այլեայլ մասանց նկարչութեան, և յաղագս ձշմարտութեան ՚ի նմա։

Նկարչութիւն գծիւք և երանգօք յանգիման առնել զբնեղէնս ՚ի տաստակի։ Ի ՍՂԹէ բազում ինչ իւրեն ՚ի միասին, և ԹԷ մի ինչ նկարեալն, կոչի անխառնը պատկեր. և երեք ինչ ՚ի նմա զանազանին՝ յօրինուած, գծագրուն և ներկուած. առանց այսոցիկ ոչ օր է քաջ նկարիչ։

Ի յօրինուածն՝ որ է առաջին մասն նկարչութեան՝ երկու ինչ են, գիւտ և կարգ։ Գիւտ է ընտրուիլ մասանց իրին՝ զոր նկարիչն խորհի նկարել։ Գիւտիցն՝ են որ պարզ վիպասանականք են, և են՝ որ առակաւորք։ Ել խպա-

՝ Փիդիայ չէր տեսեալ զՍՂբրամազդ, այլ ամպայարոյց նկարեաց զնա. և ոչ ՍՂԹենս երևեալ նմա, այլ արժանի արուեստին հանճարոյն նկատեալ ՚ի միտս զինքս։

ևաց զնոսա ՚ի տեսիլ. Սէնէն. Էպիստ. ՀՀ. ։

Լռեն բազում պատկառանօք, և սպասես իբրև ԹԷ անդ պատասխանի։

սանակաւք ՝ամ մասամբք տան պարզապէս զտեսութիւն իրաց . ոչ միայն զվեպս Ճշմարիտս և զառասպելեալս , այլ և զնկարագիր մարդկան , զբաղաքաց , զկենդանեաց և զայմ իսկ իրաց արուեստականաց և բնականաց : Իսկ առաւաւտն բոլոր կամ ըստ մասին այլ ինչ երևեալ , և այլ ինչ ցուցանել . որպէս զրպարտութիւնն Յ.պեղեայ նկարեալ՝ զոր ստորագրէ Պ ուկիանոս , և եդից զայն առուրև : Հանգոյն սմին և Հերակղէան , և յաջմէ և յահեկէ նորա Յ.ստղիկն և Յ.Թենաս , որ բարոյական բերէն իմաստս . զի անդ զիքն ցուցանեն զհրապոյրս հեշտուե , և զառաքինուե յորդորմունս :

Կարգաւորութիւն օգնէ յոյժ ՝ի կատարելութիւն և ՝ի յարգ նկարուն . զի Թէպէտ և իրքն զարմանալի իցեն , և գիւտքն հանճարեղ , և Ճշգրիտ նմանուին , այլ առանց կարգաւորուե Թերի է գործն : Յարմար դասաւորութիւն ախորժելի ընծայէ զայն . և յափտակէ զուշ և զմիտս , Ճարտար և քաջարուեստ գրուե՞ իւրաքանչիւր բնիկ կայս զձևսն զետեղեալ : Յ.ըդ այս յարմարական գրուե կոչի կարգաւորութիւն :

Պնծագրուն իբր մասն նկարչուե՝ է շրջագրութիւն ձևոց իրացն ըստ չափոյ և ըստ Համեմատութե . և անկ է սա անխտիր նկարչին և քանդակագործի և Ճարտարապետի և փորագրի , և բնաւ ՝ամ Ճարտարաց՝ որոց պարտ է գեղոյ և չափակցութե ուշ ունել : Խազմ ինչ խնդրին ՝ի գծագրուե . Ճշգրտուի , ընտիր ախորժակք , վայելչուե , նկարագիր , զանազանուի , կենդանուի և ընդօրինակուի : Յ.ինչափ ինչ ՝ի հարևանցի յաղագս նկարչութե դնեմք , որով կարասցեն ընթերցողք խմանալ որ ինչ զնախնեացն նկարչութե առաջի կայ մեզ ասել , և գիտակաւ ուղիղ դատաստան արասցեն :

Ճշգրտուի ՝ի նկարս է անսխալ չափ գծագրութե . առ որ կարևոր է Ճիշդ հաւեմատութե , և հմտուի կազմութե մարդկեղէն մարմնոյ և անդամոց նորա :

Յ.խորժակք ըստ բնաւորուե կամ ըստ վարժից նկարչին են , և վարժարանաց իւրաքանչիւր այլևայլ ախորժակք գծագրուե : Յորմէ հետ գեղարուեստք նորոգեցան Յ.Իտալիա , ընտրևլազոյն հռոմկական ախորժակք համարին վանս նախնոյն նմանուե : Յ.այս նախնեացն ախորժակ գծագրուե ընտրելագոյն է ,

Պ այելչութիւն գծագրուե է գեղեցկացուցանել վնաս խոտիպն հանդերձ բնականուե : Օ այսմհետ լիով ստուգութ ասացուք , զի է կարևորագոյն մասն ,

Ակարապիը է յատուկ և առանձնաւոր նշանակ ընտրութեանց ազգի ազգի իրաց, և իւրաքանչիւր նոցա տիպք նկարագրին այլևայլ յեղանակաւ նկարուն խարիսխ։

Օ անազանութեի է՝ ի միում պատկերի այլևայլ դիրք և կերպարանք անձանց ըստ իւրաքանչիւր պատշաճի, Ճարտար նկարիչ նկատող է բազմադիմի բնութենէն, և զկերպարան և զգործս միոյ միոյ՝ պէսպէս նկարէ։ Օր օրինակ անբաւ ազգ են արտմունք և ուրախութ. և քաջ նկարիչ ըստ հասակի, ըստ բնութեան և ըստ բարուց ազգաց և անձանց, և ըստ այլ բիւր ազգի ազգի պայմանաց զանազանել գայն, և զկարի յաձախեալն նկար՝ նորահրաշ գործել։

Կենդանութի՝ ի նկարս նոյն ընդ կիրս հաւասարի, այլ զանազանեալ է. զի կենդանութեի ցուցանել հաստատակաբար զկերպարանս իրաց ըստ յատուկ նկարագրին՝ որ ինչ ձևացուցանել նկարիչն ըստ պատշաճի պատկերին. իսկ կիրք են տիպք յուզմանն սրտի՝ ի դէմս գծագրեալ՝ հանգերձ շարժուածովք մարմնով. վասն որոյ ամ կիրք բերեն զկենդանութի, այլ ոչ միշտ կենդանութեի զկիրս։

Ընդօրինակութի է արուեստ յանդիման առնելոյ զիրս՝ որ են ի գիրս, ըստ զանազանութեան նոցա այլևայլ հեռաւորութեն ի ձև և ի գոյն։ Կրկին է ընդօրինակութի, գծային և օդային. գծայնոյն է կարճել ըստ ձչգրիտ չափոյ զկիծս պատկերին, իսկ օդայնոյն՝ աղօտացուցանել ըստ ձչգրիտ աստիճանի զգոյնն։ Ընտիրն գունոց ի նկարս իմանի աղօտ և պայծառ լոյս, կամ ստուեր, կամ գոյն պատկերին՝ ըստ այլևայլ հեռաւորութեն։ Ներել տարապարտ նախանձախնդրութիւ արդեաց՝ հնարի ցուցանել զընդօրինակութի անծանօթ լեալ առաջնոց. և ապա ցոյց ածէ զսիւնն Ջրայիանոսի, որ ոչ ըստ օրինաց ընդօրինակութի չինեալ է[1]։ Ասացեալ Պաւլի Համառօտ և գեղեցիկ ձառիւ ցուցանէ բազում վկայութիւք՝ զի չէր այն նոցա անծանօթ, այլ մանաւանդ ձարտար արուեստիս պատրէին զաւշ ի նկարս իւրեանց, յեղանակել զչափ և զձև և զերանգս, դիտելով զաստիճանի և զպայծառութի նոցա յաւելուլ և նուազել։ Իսկ ի սիւնն Ջրայիանոսի ոչ առ տգիտութ կարգաց արուեստին չպահին ձըշգրիտ օրէնք ընդօրինակութեի, այլ զի քաջք ի ձարտարս սովոր են և քան զօրէնսն զգօնանալ առ ի հասանել անվրէպ յուշ նպատակին։ Փիլ Համարի խնայեալ

[1] Ի գիրս յիշատակ ուշանագրութեն ձեմարանին. Հատ. Ը։

Ձարտարին յայս տեսողաց՝ գեր քան զօրինս արուեստին Ձարտարութ, և վասն դիւրատես և դիւրայնին առնելոյ զայն՝ չայլայլեալ զաստիձանն։

Վերկուածն այլ է ի գունոյ. զի գունով կենդանի եւ բևեռն տեսողաց իրք, իսկ ներկուած է մի յէացուցիչ մասանց նկարչութեանն որով նկարիչն բնիկ գունովքն նկարէ զնմա, խառնեալ արուեստիւ զպարզ երանգս ի դեղատախտակին։ Այլ է սա կարևորագոյն մասն. զի ուսուցեալ զհրաշս խառնուածոյ լուսոյ ընդ ստուերի, որով բարձր և խոր նկարքն երևին։ Ներկարագոյն մեկնէ զայս Պլինիոս. որ յաղագս գծուած և անկերպարան սկզբան նկարչութեանն խօսեցեալ՝ յաւելու ասել՝ զի ժամանակին և փորձ օգնեցին նմա ի զարգացումն, և Ձարտարեաց երիվանների գեղովք զլոյսն և զստուեր՝ որ զմիմեանս եւ բևեռացանեն, և ի գործ էարկ զպայծառաղօտն՝ որ է ծայր և կատարումն արուեստի ներկուածոյն։ Որ ոչ է սա լոյս, այլ իբր միջոց լուսոյ և ստուերի՝ որք խառնին ի նկարն։ Ասն որոյ Հելլէնք կոչեն զայն աստիձան. զի զոր օրինակ յերաժշտուէ բիւր ազգի ազգի ձայնիցն աստիձանաց ելևէջք են՝ որ անզգալապէս համաձայնին ընդ միմեանս ի յարմարուել երգոց, այսպէս և ի նկարս է պայծառաւուիլն և աստիձանք աղօտութեանց գրեթէ անչգալի, որք ըստ բնական գունոյ իրացն, և ըստ տեղեաց դիպաւորութեանց փոփոխին։ Այսմիկ յարմարական ձաշմամբ լուսոյ և ստուերի կախարդեն նկարիչք զզգայութիս, և իբր ձՀպարար ձեռնածուք պարբերն զտեսողս՝ նենգ գործեալ աչաց, հրաշալի արուեստիւ խառնելով զերծին գունոյ և զվիսագոյնս և զմահ աղօտս երանգոց, որ կարևոր են առ աստիձանս գունոյ իրացն. որպէս զի և ոչ բնութիւն Ձարտարագոյն խառնէ զերծին երանգոցն քան զինարս նոցա։

Այս են նկարչուձն ողոք հրապոյրք՝ որով զօշոտեալ յինքն ձգէ զաչս, զտպիտաց և զչիտնոց և զձեռագիտաց իսկ արուեստին։ Օ գեղանկար ուրուք պատկեր տեսեալ՝ կարէ զանց առնել առ նովաւ, այլ ասիպի առ վայր մի զնայ առնուլ, զարմանալ և զմայլել ի պատրանն։ Այսպա ձՀգրիտ նկար այն է՝ որ խաբէուձ իմն կու չէ առ ինքն զտեսողս. և բռնի ձգիմք ի նա ազդեցու-

1 Մինչև զարգացաւ արուեստն, լոյս և ստուերս հնարեալ երին երանգոյն գրեթեռս ցուցանելով։ Յաւելու ապա պայծառն, որ ոչ է լոյս՝ այլ միջոց լուսոյն և ստուերի. վասն որոյ կոչեցաւ աստիձան. Գլխ. լե. է։

թէն, որպէս թէ ունիցի ինչ ասել՝ Յն՝ի մեծէն առնա՝ ախորժելիք ընդ գեղեցիկ ընտրելն, և ընդ նոր տեսիլն, ընդ վեպն, ընդ առասպելն, ընդ հանդերձ առեղծն, և ընդ առակաւոր նկարս՝ որոց իմաստիցն գուշակութիւք բերկրիլք, կամ զգաժառարացս նամանելն սաղմանելիք։

Եւ ոչ այսչափ միայն, այլ որպէս Ա.ըհատել ասէ՝ի քերթողականին, և զհրեշս և զմեհեանս և զօրհասականս՝ յորս հայել ոչ իշխելիք, կամ սոսկմամբ թէ հայիցիլք, գնոսա՝ի նկարս ախորժելիք տեսանել. և՝ի նմանագոյնն նախատապին առաւել և անյագ պնդումք։ Ընդհակ մանկանցն կոտորած ապաքէն արհաւիրս գործեր ականատես ահ մտեղծելոց դահճացն, որ զաղայս՝ի գիրկս արիւնաթաւաւ մարցն խողխողելին. այլ՝ի նկար Պաւեւնայ եղելական տեսիլն գոլով և եթէ ածեալ՝ի գուբ խանդաղատ, ոչ ինչ դժնդակ՝ի միտս մեր թողուլ։ Վասնզի գիտեմք, զի ոչ աւելի քան զհաճոյս մեր յահախէ նկարիչն զարմանալ, և զի վեր՝ի վերոյ թախիծք՝ ընդ անտես լինել պատկերին՝ անցանեն. իսկ ականատեսք իրացն ոչ կարեն ամբել և ոչ կարձել զարմանալն։

Ա.յլ առաւել քան զամ ինչ խնդրի՝ի նկարս ձշմարտութեն, որ լսումն է արուեստին՝։ Ձիք ինչ բարի, ձիք ինչ հաճոյ, առանց ձշմարտութե. և ամ արուեստք նմանողականք՝ի կրթուէն են և՝ի զուարճութեն, հաւատարմալի զէս յանդիման ածեալ։ Վասն որոյ ոչ ինչ անյարմար ընթերցողացն վարկուցեալ, յաւելումք ծայրագաղ առնել՝ի վիպոյ համառօտ ձառէն յաղագս ձշմարտութե՝ որ՝ի նկարս, և մանաւանդ՝ի թղթոյն՝ որ յետոյ նորա յաւելեալ է, զոր Ալէ առ Հարցուած տիկնոջ ուրումն գրէ պատասխանի՝։

ՑԱՂԱԳՍ ԹԷ ԶԻՆՉ Է ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ Ի ՆԿԱՐՍ

Բայց թէպէտ և նմանուէի է նկար, և գեղջիք պատկերքն, այլ անթերի վկայագիր իրաց ածեալ՝ ձշմարիտք կոչին՝։ Ա.րբեակ է ձշմարտութե՝ի նկարս՝ պարզ, յօդաւածոյ, և խառն կամ կատարեալ։

Պարզն, որ բուն ձշմարիտն կոչի, է անխառն և անփոփոխ նմանուէի բնական կրից և իրաց, ըստ նախա-

՝ Պատկերք անմանկ ձշմարտին՝ խոտանք են։ Վ.Խ. Է. Ե։

տալին՝ զոր ընտրէ նկարիչն, և ըստ առաջին երևմանն. որպէս զի ներկուածոյ մարմնոյն՝ Հշմարտիւ Թուել մարմին, և Հանդերձիցն՝ կերպասս պէսպէս, և իրայ իւրաքանչիւր Հշգրիտ զնկարագիրն բերել։

Հշմարտութեամբ յօդուածոյ գայլևայլ կատարելութիւնս՝ որոց չմարթի՛ միասին պատահել՝ յօդէ՛ ի մի, ի բազում նախատպաց ժողովեալ, և մանաւանդ ըստ նախնեաց օ բինակի։

Իսկ խառնն՝ ի պարզէն և ի յօդելոյն խառնեալ զլըբուսն արուեստին բաղադրութեն գործէ, և զկատարեալ նմանուն գեղոյ բնուէ։ Վ՚ասն որոյ՝ ի գէպ է ասել՝ թէ Հարտարուն նկարչին է ըստ քաջութեն՝ ի պարզ և ի յօդուածոյ Հշմարտութիւ, և ըստ ներկուս աշխատութեն՝ ի խառնել զայնս։ Վ՚ոչինչ կյօդրին կարծեցեալ Հակառակքն, նմանուն բնուէ և ի բնականին նմանուելն սահմանի ոչ առնուլ զկայ. յաւելուլ՝ ի գեղ բնուելն առ՝ ի Հատասարել նմա, և զթերուիս նորա ուղղել՝ վասն առաւել ընդոստուցանելոյ զտեսողս։

Պարզ Հշմարիտն գործէ զկիրս և զկենդանուի. յօդեալն ընտրէ արուեստիս որ ինչ՝ ի գեղ և՝ ի յոյզս կրից պատկանին, այլ անդստին՝ ի պարզ Հշմարտէն առեալ. որ Թէպէտ ըստ մասին ինչ թոլքատ է, այլ ըստ բոլորին Հոյս։ Վ՚Թէ յօդուածոյն ոչ պահեսցէ զպարզն, այլ ընկըմեսցէ զայն, և զյաւելեալսն ևեթ յիւրմէ երևեցուսցէ, օտարանայ արուեստն՝ ի բնականէն, և ոչ զբնուելին՝ այլ զանձն յանդիման առնէ, փոխանակեալ՝ ի տեղի նորա. և պատրէ զոյս տեսողացն, և ոչ զաչս. և զհաղոյն վարէ ծածկել, այլ նշաւակել։

Իսկ՝ ի հակառակէն՝ պարզն, որ ունի Հշմարտիւ զկիրս և զկենդանուի՝ այլ ոչ միշտ զազնուուէ զՀշգրտութեի և զվայելչուէ այլոյն, եթէ իւրմէ ամայի՝ ի յօդելոյն՝ որ ազնիւն է և կատարեալ, ոչ լիցի Հաձոյ՝ բայց եթէ վայելուչ իցէ և անթերի. և պակասէ՝ ի նկարն՝ որ ինչ՝ ի նմա խտահոն Թերի իցէ։

Վ՚այս յօդուածոյն յաւելուս՝ ի նախատիպն զպակասորդն՝ որում մարթեր չպակասել, և որ գոյ իսկ յայլս բազումս. և յօդէ՝ ի մի՝ զորս բնուելն միշտ իսկ գոգոցես բաշխել՝ ի բազումս։ Վ՚Հնդեալս այս գրեթէ ոչ ինչ ընդՀատ՝ ի բուն Հշմարտէն Հարազատ է. զի ոչ ինչ ստեղծանէ, այլ ընտրէ յամենեցունց։ Վ՚ելամուտ է ասմի՝ որ ինչ Հաձոյն է և օգտակար և կենդանացուցիչ պատկերին. և որ կարի դժուարագիւտ ինչ իցէ, ոչ զերծանի՝ ի նմա

նէ։ Հարևանցի դիպուածոյ՝ կայումն տայ նկալագրաբա-
և բիւրազգի գեղոյնք յօրինի, որպէս զի կանոնաւոր գո-
լով չիցէ բնաւ միակերպ։ Ոման որոյ երկոքինն սոքա ընդ
միմեանս խառնեալ՝ հրաշալի ունին զօրուն. զի անդ է
անթերի նմանուն ամի՝ որ ինչ յանասանգոյն և աղդագա-
գոյն և կատարելագոյն ինչ է յեկեցս։ Ն՝ամարատտիպ է
ամ, զի է ամն ձմեռիս. և հրաշալի ամ, զի գոն ու-
րեք նմանն տեսանի։ Լ՝ղեկ ամ, զի աղդողականքն ընտ-
րեալ են իրք. և ոչ ինչ արուեստակեալ ի նմա թուի,
զի ընդ զարմանալին և ընդ կատարեալն՝ բնականն ընտ-
րեալ է։ Ջբնաղս այս ձմեռնատիպ յաձախակի և քան
զձմեռիսն թուի ձմեռնատգոյն. զի պարզ ձմեռիսն
ի ներքոս խառնեալ՝ պատրէ զաչս տեսողաց, ծածկէ զձա-
զում թերուին, և երևի առանց գիտելոյ։ Լ՝ըդ յեր-
րորդս յայս ձմեռնատ-թիւ չև և ոք ժամանեաց. այլ որ
հպաւորագոյնն մատեաւ՝ գոտ ձարտարագոյն։

Ոքհմիք, որ ինչ ցայս վայր զկարևոր մասանց նկար-
չուէ ասացաք, գիւրիմաց լիցի ընթերցողաց առաջիկայս
համառօտ պատմուի նկարչացս։ Ն՝արտարք արուեստին
միաբան վկայեն, զի չև և եկաց ոք նկարիչ ամենևին առ-
թերի. զի կէսք հանձարեղ՝ ի գիւտն եղեն, այլք քաջ
ի գծագիրն, ոմանք ի ներկուածն աջող, կէսք ի կեն-
դանուին, և այլք գարձեալ ի գեղն և ի վայելչուէ. ոչ
ոք զամ մասանս արուեստին բովանդակեաց. այլ այս
ամ ձարտարութիւք, և այլքն և լուեցեալքն յոլովք,
ի բաղումս բաշխեալ եղեն, ձարտարագունիցն զառա-
ւելագոյնս յայնցանէ ի մի կցորդեալ։

Պայծ կարևոր է գիտել, յոր ինչ իւրաքանչիւր որ ի
բնէ ունիցի միտումն. զի հանձար մարդոյ ի մի սահմանի
արուեստ, և ոչ ի մին բովանդակ՝ այլ ի մասն ինչ նո-
րա, յոր միայն գերազանցէ։ Լոկ որ անդր ևս ձգտին,
ի վայր քան զսկիզբնոյր ձեռագիտուն գտանին[1]։ Լ՝ազում
ինչ յաւելու արուեստ ի հանձարն, այլ զԹերին մասանց
նորա ընծայ ոչ ունի. հանձարոյ գործի ամ, և ի հանձար
բաւականութիւնն մարդոյ ի բնէ բարւոք և աջող գոր-
ծելոյ ինչ՝ զոր այլք բազում աշխատութիք և յոգի գոր-
ծեն[2]։ Լ՝ն, որ առանց օրինաց արուեստին՝ հաձոյ ացոյ
նկարէ։ և է՝ որ օրինաւքն հանդերձ անհաձոյ, զի բարե-

1 Գլուխ արուեստից յերեսուն ասացաք պատրաստ՝ն. զի ոչ սա առանց արուեստի, և ոչ արուեստ բաւական է տալ ընթերին զա ինայն։ Կոնֆուկիանոս. ժե. ֆ։

2 Հմտանս Ձարտարուեստ առանց վայելչուեստ, յայլս Թերութիւն խակ վայելուչքն են։ Կոյն. ժե. ֆ։

մասին ոչ եհաս՝ ունելոյ զՀանձաւ արուեստին։ Վասզի սա Հուր է, և զմիտս նկարչին գեր ի վեր ամբառնայ, և շունչ ինն և Հոգի ի նկարսն խառնէ, և է որպէս խանդ քերթողի։

Այլ թէպէտ և չիք նկարիչ ամ մասամբք կատարեալ, այլ յոլովք ի ձեռակերտաց քաջաց Հարտարացն Հասանելին կատարեալ յաղագս իւրեանց, ըստ տկար բնութեանս պայմանի։ Այս Հաւաստիք կատարելութեանց նոցա են, զի ազգեն վաղվաղակի ի տեսողս ի տգետս և ի գիտունս. բայց ՝ տգէտք զուարճանան և են, իսկ գիտունք խելամուտ լինին պատճառացն։ Ի քերթուածիս և ի նկարս՝ զգայութիւնն դատաստան անժխտելի է. զի ահա ի լուր ողերգութիւն կամ ի տեսիլ պատկերի՝ յարտասուս շարժիմք, առանց քննելոյ թէ իցէն արժանի արտասուաց իրքն նկարագրեալ ի քերթողին կամ ի նկարչէն, և կամ թէ ողք զնկարագիրն ածիցեն։ Եւ մնաքերեալ ի քնին՝ զգայութիւք զլսի առնումք։ Ո՞գայմանքն՝ որովք հեծեմք ի տեսանել զմայր յուղարկաւոր սրդոյ ի գերեզման, նովին ի տեսարանի կամ ի պատկերի զՀնչգրիստ նմանութիւն աղեխիցն տեսեալ՝ արտասուեմք[2]։ Ո՞վ իրի և ամբոխն կարէ առնել դատաստան արդար զքերթուածոց և զնկարուց։ Ո՞ի, որպես ասէ Ակիկերոն, ամ մարդիկ ընդաբոյս զգացմամբն՝ առանց գիտելոյ զօրինս արուեստից՝ ընտրեն զգործս, որ քաջարուեստն իցէ և ոչ անարուեստ։

Այլ մի ոք զարմասցի զի գնկարչութիւն ընդ քերթողութիւն Հաւասարեմք. քանզի Սիմոնիդէայ Հանձարեղ ասացուածն ամենեցուն է յայտնի՝ թէ նկար է Համր քերթութիւն, և քերթուած նկար խօսուն։ Իսկ թէ ո՞ յերկուցն քաջ և յանդիման առնիցէ զիրս, և կատարելագոյն գնկարագիրն տացէ, ոչ քննեմք՝ անստերիւր կալեալ զառաջադրութիւնս։ Այլ զայսմանէ քաջ Հաւէ մատնեսցիս զի ոմն ի Վիննողական տեսութիւնս բանաստեղծութիւն և նկարուեստ, յորմէ բազում ինչ առեալ ասացաք։ Ո՞այս միայն յաւելումք. զի որովհետև նկարն միակ գործ յանդիման առնէ, և գվայրկեան ժամանակի տեսիլ չէ մարթ

1 Հմուտք խելամուտ լինին արուեստին, տգէտք գնայնին միայն։ Կ--Ւ՚Ի՚Ի. Թ. Ճ։

2 Այս մի ոք զարմասցի՝ զի և տգէտ ամբոխն զայսոսիկ ստգաստնէ. զի որպես յայմ, և աստ մեծ և չհաւատալի զօրուն է բնուն. և ամենեքեան զանխուլ ազգեցութիւն առանց գիտութեան արուեստին և պատճառացն՝ ընդունին զուարճութեամբ և յարուեստս և ի պատճառս։ Կ՚Ի՚Ի. Ճ՚Ի՚Ի. Ճ՚Ի։

նկարչին զկանխագոյն և զհետագայ հանգամանս իրացն աղդողականս՝ի ներքս ածել, և առաւել զայլևայլ կիրս և զիմաստ՝ որ յաւելուն յոյժ զկենդանութենէ. իսկ քերթողն ազատ է յերկաքանչիւրն և համարձակ, և ընդարձակել զայնս ըստ պատշաճի։

Այլ ինչ չև՝ի պատմուճանի նկարչացն մատուցեալ, ինայ մեզ զպէսպէս նկարուց տալ համառօտ տեղեկութիւն։

ՅՕԳՈՒՆԴ Գ.

Յաղագս ազգի ազգի նկարելոյն։

Յառաջ քան զգիւտ իւղազանգ ներկոցն՝ նկարիչք՝ի ծեփ տամուկ կամ ջրազանգ գեղով նկարէին՝ կամ՝ի ծեփ տամուկ այն է, որ ջրով թրմեալ ներկով՝ի վրայ այն ինչ բռնելոյ ծեփոյ նկարէ, որպես յոյնն և՝ի գմբեթայարկս նկարին պատկերք. յոյս ներկոյն ընդ բռոյ զանգեալ՝ ընդ նմա կեայ, և ընդ նմա եղծանի։ Ոմանք մեհենին Վիսկուրացւոց՝ յԱՀԼԹԷՆս ջրազանգ ներկով նկարեալ էին՝ի Պողիկնոտեայ և՝ի Վիտրուեայ յաւուրս պեղոպոնեսեան մարտին. և Պաւսանիաս մինչև յիւր ժամանակն ասէ պահեալ զնոսա, ամօք իբր վեցհարիւրով յետոյ քան զՊողիկնոտ։ Եւ՝ի նմանէ Պլին. լիբ. ծ. նկարիչք գուն ուրեք նկարէին՝ի ծեփ, ասէ Պլինիոս, զի մի վաստակք նոցա արգելցին՝ի տունս ամանց, և առ՝ի չմահանալոյ՝ի ձարակ հրդեհին զհրաշակերտս իւրեանց յանգիւտ կորուստ. այլ՝ի կրեփս վաստակէին, զոր յարկածս հրայրեցաց մարել էր ապրեցուցանել յայլ տեղի։ Զեռագործք ձարտար նկարչացն, ասէ Պլինիոս[2], հրաշ կէին գոգցես յապարանս և՝ի մեհեանս և՝ի քաղաքս՝ զի՝ի շրուկ խառնուրդէ պատրաստ գոցին՝ի վերծուխն. և նկարիչք քաջ որպէս արդարև հասարակաց մեծութենէ էր, և գանձ աշխարհին։

Ոսկ ջրազանգ կոչին նկարք, որ՝ի սոսինձ կամ՝ի խէժ թացեալ ներկով նկարին։

Իւղազանգ գեղոյ նկարք անճանաչ էին առ հինս, և եմոյծ զայն նկարիչ ոմն բեղգացի Յովհաննէս Վ.Քբեան, որ յաշխարհս էս բերուգացի կոչի, կացեալ՝ի սկիզբն հինգ-

1 Դիոսկորոսիդես անազարբացի կամ Ն Պետիոնիոս ուրեմն Դիոսկորոս։

2 Ասինայն պատճառաբանութեամբ նոցա հրդեհին՝ի քաղաքս, և նկարիչք հասարակաց էր ամ երկրի։

գետասանեւրորդ դարու։ Ա. յս գիւտ՝ այնչափ ժամանակս անյայտ՝ ոչ այլ ինչ եր, բայց զանգանել զներկս յիւղ ընկուզի կամ կտաւի. այլ օգուտ մեծ գործեաց սա նկարչուե։ Օ ի սովաւ երկին երկին երանգոցն քաջ խառնեալ յիրեաթս՝ մեղմ և փափուկ և հաձոյ աչաց զներկուածսն առնեն, և նուրբ և ողորկ զամենայն զնկարսն, որ այլազգ չմարթի։ Լուղաթուրմ դեղովք յորմն, ի տախտակի, ի պաստառի, ի վերմի, և յազգի ազգի հալածանս գործեն նկարքն։

Նախնիքն[1] ի տախտակս սպիտակեալս կաւճով նկարէին, որպէս պատմեն. ուստի առ հետմայեցիս դեղատ նկար պատկերք՝ տախտակք կոչեցան. իսկ ի պաստառս նկարել՝ որպէս այժմ, չէ ինչ վաղնջական գիւտ։ Պլինեայ Լ. է. ի համար արկեալ զազգս ազգս ներկոց՝ զոր յաւուրս իւր նկարիչք ի կիր արկանէին, յաւելու և ասէ. Հայեցեալ յերկին երկին երանգոցս և ներկուածոց՝ յոյժ զարմանամ ընդ ձարտարուն նախնեացն և ընդ սակաւակիտուն[2]. զի նոքա չորիւք և եւթ պարզ և սկզբնական գունովք նկարեալ թագոյ զանհամ ձեռագործն, ընդ որս և արդ աքաւանամք։ Օ սպիտակն և եւթ Ա՝ելեայ, զդեղինն Լ. Թևնայ, զկարմիրն Ալինոպայ և զսեաւ պարզ ի գործ արկին. այլ ձարտարուք արուեստին Լ՝ոյեղես և Ա՝ենլանթիոս, վեհագոյնք նկարչաց ամենեցուն, ձարտարեցին զհրաշալի նկարսն՝ որոց ոչ բաւէին մեծուիք քաղաքաց ի գինս։ Ա՝ակայն կատարելագոյնք լինէին վաստակք նոցա, եթէ ի քառեակ գոյնն յաւելուին և յաձնախառնէլն երկոքին երանգք ակնահաձոյք՝ խաժն կամ կապոյտ երկնագոյն, և գալարագեղ կանաչն։

Իր առ նախնիս և այլ ազգ նկարչութիւն յաձախեալ Պլին. Լ. է. յոյժ յաւուրս Պլինեայ, Ա՝յրեցականն[3]. յոր փոխանակ ներկոյ՝ մամ՝ի կիր արկանէին, և վրձին դուն ուրեք կամ քնաւ իսկ ոչ. այլ ձարտարութիւն արուեստին էր ի պատրաստել գունագոյն զմումն, և ի փայտ կամ ի փղոսկր արձնել նուաւ։

Ա՝անրանկարն պարզ և անօսր ջրագանգ դեղովք նկարբի, խիժիւ առանց իւղոյ։ Յոր օրոշի յայլոց նկարուց կա-

1 Պատուեր էա՝ Ներոն իշխան՝ նկարել իւր պատկեր հակայածև հարիւր և քսան ռանաչափ ի պատառի, որ մինչև ցայժմաժ անձաւ նօթի եր։ Պլին. Լե. Է։

2 Զորիւք և եւթ երանգիք զանհամեմատ գործոյն Թագին ... Ընդ-

ղէս և Ա՝ենլանթիոս ... գերապատծառք ի նկարիչս. որոց մեն մի նկար արժէր զգանձս քաղաքաց։

3 Թէ ո՞նպէս գործնէին կամ զմոմ նկարել հնարեցաւ՝ չէ յայտ։ Պլին։

բն նրբուքեն, և ի մեծ ուշելով գտեսիլն, զի մանուկը ևեթ նկարին նովաւ պատկերը ի մագաղաթի կամ ի վերայ թիթաղանց փղոսկրեից։

Եւ և զանգուածով նկարն մեծարգի և փափուկ յոյժ. և զանգուածն ե երկին երկոց զանգելոյ ի խիժ, և լեսեալ ի միասին կամ ուրոյն, և որպէս զգրիչ կապարեայ ձողաձև գործելոյ, որով նկարեն ի թղթի կամ ի մագաղաթի։

Գկարի և յատակի լուացանգ դեղովը, որպես ի յասպիսն, և յայլ աղնիւ քարինս. այլ գեղեցկագոյն յատակ ևօծն է, յորում Թափանցիկ ի յետուստ երկին երանգոյն տեսանի։ Եւ երբեմն և արուեստ տարբացուցանեն յատակովջ զներկս, որպես ե տեսանել ի տուրբ մատրանն և յայլ եկեղեցիս. այլ արդ կորուսեալ ասի արուեստն այն։

Եւ գրակոնտիկոնն նկար ի գունաւոր ապակւոյ՝ որ խառնին հաւասար յանագէ և ի կապարե, լուծեալ հրով ի կիր, և յաւելեալ յայն ներկս հրաշալս ուրոյն՝ որ ինքգոյն և կամք իցեն։ Գրակոնտիկոն ասին և որ հանածոյ ներկովք գործին նկարքն, Թրծեալ ի հուր։ Գալիկին և փաւետեան խեցեղէնք, և կղինձք ապիկածք, և սոքա տեսակք են գրակոնտիկոնի, որով և ի վաղ ժամանակս բռնին զնեցեղէնս. զի յաւուրց Պորսենննայ արքային ետրուբացւոց՝ գործէին Լարտուբիա անօթք բազումք բռեալք նկարինք։

Միեսինոն կամ յախճապակի մանրամասն յօրինեալ նկար, է կիտուած ի մանուկս յերփնագոյն և յայլազան խձից՝ յեռեալ ի ծեփ խառնուածոյ ի կրոյ և ի փոշւոյ սպիտակ կնոյ։ Յախճապակեայք ի սկզբանէ յօրինեին ձեղուանք և յատակք նկարակերպք. ապա և զորմն սկսան նկարիչք յախճապակել, և մանրամասին ազգի ազգի յօրինուածով զմեհեանս և զսպարանս պաշնեցին, ի գործ արկեալ զապակի և զգրակոնտիկոն մանրեալ ի խիժս այլազոյս յերփնագոյնս՝ որ փայլմամբն և հրաշազան ղորկութ հանոյ աչաց Թուին ի հեռուստ, և յանհարթուէ օդոյ անշնասելիք են իբրև զկնիճ։ Վասն որոյ յախճապակին քան զամ ազգս նկարուց ի մանկու յայսմիկ գեղասցեալ. զի նոքա եղծանին ժամանակաւ և ծախին, իսկ սա յաւելու հնութեն ի գեղեցկութեն, և յերկարակեաց է, գրեթէ և անմահ։ Եւ Հռոմ և բազում այլ ուրեք Լատալիա գտանին մեծագուած մանրախիտ նկարուց նախնի ձարտարացն. այլ եթէ ոք սոքիմբք գատաս-

տան արասցէ զնախնեացն նկարչուէ, սխալէ։ Օ՛ի կո- ԱՄ ԱՀ·
սիՆՔ և խիՆՔ ասակաւոյ, որովք զյախՃասպակեայ պատ-
կերն նկարեցին, չմարԹէն հաւասարել գեղոյ և վայել-
չուԻ՝ որ վրձնաւ Ճարտարին տպաւորին ՚ի նկարս։

ԳՕՌԻԱՆ Դ·

Արիւնլափունէց նկարչաց, որ կային ՚ի յոռնասպան, հմամաօտ պաշմանիկան։

Ա՛ջասցուք այժմ զնկարչաց՝ որ առաւել անուանիքն
եղեն, առանց խնդրելոյ՝ Թէ ՚ով նախ զվրձին արկին ՚ի
գործ։ Օ՛սոյանէ Պլինիոս ՚ի քնասպատումն իւր գիրս
պատմէ. ուստի մեծաւ մասամբ առնումք զպատմուԹիս։ Պլին. ք. ԺԵ.
Ա՛իանգամ զեկուցումն շատ լիցի, զի մի վէր ՚ի վայր զմա- Ժ. ԼԷ.
տենագրին անուանն յեղյեղեցուք։

ՓԻԴԻԱՍ ԵՒ ՊԱՆԵՆՈՍ

Փիդիաս յուԹամերորդի չորրորդի ոլիմպիադին և 456ո.
կաց, նախ նկարիչ, և ապա քանդակագործ։ Նկարեաց
ա՛Թենա զերևելեացն Պերիկղեայ զպատկերն, որ ոլիմ-
պիականն կոչեցաւ վասն վսեմ և չանԹադիպ Ճարտար-
խօսուԹեն։ Օ՛ամանէ լիով ասացաք ՚ի Ճառս քանդակա-
գործուԹե՛։

Պայծառանայր և Պանենոս եղբայր նորա ՚ի նկարիչս
ժամանակին. և նկարեաց նա զմարԹիռնական բազմա-
հըծակ մարտին զպատկերս, յորում աԹենացիք Ճակա-
տու պատերազմի խորտակեցին զՊարս։ Նո՛ւ էին զօ-
բաւարք երկաքանչիւր կողմանց ՚ի պատկերի անդ ըստ
բնական չափոյ հասակի, և համամիմանք նահատակացն։

ՊՈՂԻԳՆՈՏ

Ա՛րդի և աշակերտ Ա՛գղաոփոնի Թասոսացի. եկաց ՚ի
յիսներորդի ոլիմպիադին։ Ճ՛ասոս է կղզի ՚ի հիւսիսոյ
եգէական ծովուն։ Ա՛ա եմոյծ վայելչուԹի՛ ՚ի նկարս, և 358ո.
զարգացոյց յոյժ զարուեստն, զի յառաջ քան զնա ըստ
կենդանուԹե՛ մասին Թերի էր։ Ա՛ՆգրԻս սկսեալ ձուլել,
ապա ՚ի նկարչուԹի՛ ձեռն էարկ. և ՚ի բազում մասին գե-
բաղանցեաց։

ԱՄ ԱԸ. Արան զԻՄ նկարս նորա պատուէրեալ բան ՝ամ մասանց արուեստին պատկերն, զոր նկարեաց Ա՛Թէնս՝ի սբահ՝ն անուանեալ Կկարէն՝, զգեալս երևելիս պատերազմին Տրովադայ յանդիման առնելով. Ա՛ր ընդ ցանկալի և ընդ մեծարդի վաստակոյն չէառ վարձս, զարմանալի ազնուականութիւն. զի որք՝ի ձեռացն արուեստի կեանք՝ սակաւք՝ի նոցանէ գտանին այսպիսիք: Ա՛ստ որոյ Ա՛ռիկ տիտանն, առնենակալք ՝ամ յուսաստանի, հրովարտակ արաբեալ հնօրհակալութիւն՝ի գիմաց ՝ամ ազգին՝ հրաման է տուն, ընդ ՝ամ քաղաքս՝ յոր և երթայցէ՝ի գանձուց հասարակաց կեալ նմա, և յԻՄ հարկաց աշխարհին՝ի բաց արձակել: Իսկ Ա՛ռիկն նկարիչ յայլ կողմն գաւթին նկարեալ պատկեր, և յաջնուականութիւնէ Պաղինոսեայ վերծացեալ, զի թերևս և չքաւորագոյն էր, էառ աբաձալ՝ի վարձս. և հակառակաւն զհամարուեստին յաւել զփառս:

ԱՊՈՂՈՂՈՐ

3596. Նկաց Ա՛Թէնս յիննմներորդի երորդի ողիմպիադին: Ա՛ստ հնարեցաւ զկնդանութիւն և զկատարեալ կերպագուէն նկարուց, ոչ միայն գծագրութիւնն ձգրտութիւն՝ այլ և ձարտար ներկուածոյն, և քան բաշխմամբ լուսոյն և ստուերին, և պայծառ ընդ ազօտ խառնուածոյն. ոլովք յաւել զօրուի և վայելչուի՝ի նկարս. Հառաջ քան զնա, ասէ Պլինիոս, չգտաներ պատկեր՝ որ զաեսողացն յինքն ձգէր զայս. զի ձարտար նկարուց է՝ պշուցանել զաեսողս, ձգել զնոսա առ իւրեանս, և զարմացուցանել:

Պլին. ԹԼ. Ը. ԿԲ. Կրտսերն Պլինիոս՝ի հնուէնն Կորնթոսի գծերով ուրուն պատկեր կանգնուն յատին քան նկարագրէ, զոր իւր իսկ գնոց առեալ էր. և՝ի կատարած գեղեցիկ նկարագրին ասէ. Այս ՝ամ մասամբք ձարտար, զարուեստագիտացն պշուցանելով զայս, զգիտացն զուարձացուցանելով:

ՉԵՒՔՍԻՍ

3564. Բնիկ արակացի [2], վարժեալ՝ի նկարչուէ յումմանէորդի հինգերորդի ողիմպիադին: Ծամանէ ասէ Պլի-

[1] Սրան այն վան գրուած նմա [2] Ա՛ռաքիա գրի սոփոնիս առիքեն բոլոր և ստրաբոն Ուլեցոս Կկարէն, տաքենագիրք, ի յոյն. դի Ա՛ռաքիայ

Ցիսս՝, Թէ զդրունս նկարչուէ եգիտ բացեալ Քանիւ և Ճարտարութիւնէ Աստղոդոբայ վարժապետին իբրոյ, և ան. աշխատ եմուտ ընդ այն. և զվրձիննն, որ այն ինչ խրա. խուսէր, մինեաց յանդուգնական փառս։ Դրունս նկարչուէ իմս զՀմտութիւն երանգոյն և զաստիճանաց պայծա. ռութեան. որ լրումն է արուեստին, և Թերի էր այն։ Աստղոդոբ բազում ինչ և մեծամեծս եգիտ, այլ ոչ միշտ հնարագիւտք՝ ի կատարումն անճեղ զգիւտսն։ Օ եւքսիս հրահանգօք վարժապետին յաւելեալ զնա յերկոսին ազ. նուագոյն մասունս արուեստին։ Վասն որոյ Աստղոդոբ զչարեալ ընդ գողացիկ փառս աշակերտին, կշտամբեաց զնա զառն երգիծական տաղիւ՝ որպէս զյաւիշատակող, իբր Թէ գողացեալ զարուեստ նորա՝ որպէս իւրումն պեր. Հանայր նովաս։ Աստ ոչ կասեցաւ այնու աշակերտն՝ ի նմանուէ վարդապետին. նա մանաւանդ յաւել՝ ի Հինն՝ զիւրև իսկ գերազանցել որպէս զվարժապետատուն։ Եւ քաջ յաջողեցաւ Հարտար նկարուքն, փառաւորեալ և մեծացեալ յոյժ։ Աստ եթէ զարմանալի ինչ պարտ իցէ ասել, մնափառեր նորօք մանկաբար, և հրապարակաս. ցոյց առներ զանձն սիգալով, մանաւանդ՝ի Հանդէսս եւ բևեռս. որպէս յողմափայական տօնս խաղուց յանդիման Համ յաւնաստանի ծիրանագգեաց երևեալ և՝ի վերոյ կերպասուցն զանուն իւր ոսկեգիր գրոշմեալ։

Եւ իբրև մեծացաւ յոյժ՝ ձրի ընկարմն քաշխեր, պատ. Հառս ամբարտաւանագոյնս ածեալ՝ Թէ զի անգլինք են՝, չայն սակս տամ ձրի։ Օ որ լաւ և եր Թէ այլք ասէին։ Հանդոյն այսմ և արձանագիրն զոր՝ի ներքոյ պատկերի ըմբռնին եգ, ընդ որ յոյժ Հաձեցեալ զարմանայր, և գո. վէր զայն Հանապազ որպէս Հարտարագոյն՝ի նկարս իւր և անզուգական։ Եւ արձանագրին խնամած այս էր, Հել. լէն տաճաւ.

[3] Օ արմանահրաշ ըմբռնիս՝ի տես
Աստեղդ դու մըցիս ընդ վայր.
Յաչտղել զայն այո՝ կարես,
Աստ՝ի նմանել ես ապիկար։

բազմին են. երեի հաճանգոյն Մա. կեդոնիոյ գուլ, կամ խաղաղանն վերջ՝ի Կիլիկիա։

1 Ընդ գրունս՝ զոր ետաց Աստղոդոբ եմուտ Օ եւքսիս... և զքաջ Քանդագուն զվրձինն ած՝ի մեծ փառս։

2 Խորհեցաւ ապա զձեռագործս իւր բաշխել այլոց որպէս անդինու

3 Աստղես յետոյսդանէ գինաւոր զայս գործիւն նկարչութիւն նախնեաց, առեալ զայն յերեսներորդ հինգերորդ Քանագոսոյ գերոյն Պլինեայ. և շէտ յարտասանի Քարքանոնէն ունէ և շու.

Պլուտարքեայ զնկարուց Պղտղոդորի Աբդեր. ե ասացեալ հելլէն տողն. և ոմնի այսպէս 346.

Լայց ի գիրս Պլուտարքեայ զնկարուց Պղտղոդորի Աբդերացւոյ ե ասացեալ հելլէն տողն. և ոմնի այսպէս

Նպէրել զքեան թէ նմանել ե կարող.

Օ եւբսեայ բազումք էին ոսոխք, և երևելիք ի նոցա նէ Չիմանթէս և Պարրաս, որ և յամենաժողով տօնս խաղուց ուր նկարչացն մրցանակք բաշխեին, ի վէճ եկաց ընդ նմա. Օ եւբսեայ ողկոյզս խաղողոյ այնպէս չարտաւ նկարեալ, զի ի գնելն զայն ի տեսիլ իջին անդր թռչունք կոցել զհատս խաղողոյն. վասն որոյ ուրախ լեալ, և վստահ խոկ ի յաղթութիւնն՝ համարելով զայն անկասուտ և անկասածելի, ձայն տայր ոսոխին՝ զի ելն ի մէջ մատուցանել. և Պարրաս ած վաղվաղակի զվերկարն աբօղեալ նուրբ բեհեզիւ. Այլ Օ եւբսիս. Ի բաց առ զքօղդ, զի չարտաւ նկարդ երևէսցի. Այլ քօղն իսկ էր նկարեալ. Յայնժամ Օ եւբսեայ զպարտութիւն յանձն առեալ՝ ասէ. Այս զթռչունս պատրեցի, իսկ Պարրաս զիս՝ զայր նկարիչ.

Այսչ ինքն նկարեաց կողով խաղողոյ ի ձեռին մանկան, յոր իջին թռչունք. և անտի խմաստասիրեաց, զի թեպետ և ողկոյզքն քաջ նկարեալ էին, այլ եթէ ոչ անաբուետա նկարեալ էր մանուկն՝ խրտնուին արդեօք ի նմանի թռչունք.

Օ սմանէ ասէ Կլուխտիլիանոս՝, զի որ ինչ կերպասանս և նկարագիր դիցն և գիւցազանց ետ՝ ըստ նմին օ. բրնակի նկարչին նախնի նկարիչք. վասն որոյ օրհնագիրք նկարացց կոչեցաւ. Այս վեստոս պատմէ՝ զի յետ ամենայն վաստակոյն զկենդանագիր պատկանց նկարեալ, և ի տեսիլ նորա ի բազում ծաղուէն նուագեալ, մեռաւ. Օ արմանք են, զի զայս Ա երբիոս վերկոս միայն, և ի նմանի վեստոս առեալ գրէ. որ թեպետ և գժուարագտալի գեղք են, ասէ փիլ, սակայն և այլ ուրեք պատմի այս դիպեալ.

փին բնաբանն. Յամին 1725 գտաք. րէալ է ի Լոնդրինն գիրս այս. յոր. մէ և ես բազում ինչ հանճարել ի ներ սոյն.

1 Ասնակս զնմ ինչ նկարէր. նկարել.

մինչև օրհնագիրք կոչեցաւ. զի զգիցն և զգիւցազանց պատկերս. որպէս նայն կերպասրանեաց. ըստ նմին օրինակի պատ համաբերն այլք

ՊԱՐՐԱՍ

Ա՛ա էր եփեսացի, որդի և աշակերտ Յուհաննուայ, ո՛ սոխ Օ՛ եւքսեայ, որպէս ասացաք ։ Յո՛ համարէին երկո՛ քին սոքա Հարտարագործք ՚ի նկարիչս ժամանակին, որ էր նկարչութեն դար բարենչան ։ Կոնտիլիանոս [1] ասէ զնոսանէ՝ թէ զնկարչութեի մերձ ՚ի ծայր կատարելութե՛ ածին, Պարրաս ըստ գծագրութեն, Օ՛ եւքսիս ըստ ներ՛ կուածոյն ։

Պլինիոս զնկարագիր և զներբող Պարրասայ կատա՛ րեալ ըստ ամ՛ մասին ընծայէ ։ Յո՛ եթէ հաւատարիմ իցեն բանք նորա, սա ինքն Պարրաս եմոյծ զՀնդկրիտ չա՛ փակցուէ և զՀամեմատուե՛, և արար զդէմս կենդանիս փափուկս և սիրայինս, գյօրինուածս վարսից վայելուչս, զգեղ և զշուք դիմացն և անձին ։ և վկայուէ քաջաց Հարտարացն՝ զաւարտումն և զծիրս պատկերաց, յոր առա՛ ւելաբ քան զամ նախնիս, և յեռնոցն հաւասար գտաւ ։ Օ՛ ի համարի զայս Պլինիոս գժուարագոյն և կարևորա՛ գոյն մասն նկարչուե՛, ասէ. Ի՛նչպէս և Հարտարուե՛ մեծ է զտարածուե՛ մարմնոց քաջ նկարել, այլ բազումք ՚ի մասինս յայսմիկ յաջողեցան [2]. իսկ ծրագրել զայնս, և նահանջեցուցանել յաչաց, և տակաւ աղօտացուց՛ մամբ լուսոյ եղերացն՝ զանեղևյթեան տալ գուշակել, լրումն և ծայր արուեստին է ։

Պարրաս ուսաւ զնկարչուի՛ ՚ի Պակրատայ. որում այն՝ պիսի աք աշակերտ ոչ նուազ գործէ փառս ։ Պ՛ աՀենոփան սուզ լինն Հանճարեղ զրուցատրուե՛ն պահեաց մեզ. ուր Պակրատ, որ ՚ի մանկութեանն անդրիադործն էր, տայ Պարրասայ խրատս՝ որովք երևի քաջ Հմտութիւն նորա օրինաց նկարչուե՛ն ։

Պարրաս վկայուէ ամենեցուն՝ գերազանցեր ՚ի մասին բարուց և կրից ։ և այս՝ ի միում՝ ի նկարուց նորա երևի, որով Հուչակեալ Համբաւեցաւ ։ Յո՛ էր նկարն կենդա՛ նագիր ժողովրդեան Պ՛ աթենայ ։ և ամ՛ տպաք նկարագրին ուշիմք և Հանճարեղք, և զանսպառ եղի Հարստուե՛ մնաց

Ցիւս. Ս-իւ. ֆ. 780.

1 Օ՛ եւքսիս և Պարրաս յաւե՛ լին բազում ինչ յարուեստն, զի Օ՛ եւքսեայ զօրինս լուսոյ և զրո՛ ւուեբին ասի Հնարեալ, և Պար՛ բասոյ ՚ի գծագիրն քաջ նեղամուտ

լեալ։ Կ-ԽՓ. ժԹ. Ե ։

2 Քանզի եղերաց ձևոցն պարա՛ կ պարուրել, և յաւարտին անգ՛ զայլս ՚ի մասանցն տալ գուշակել. և զանեղևյթեան յուսցանել։

Ձարտարին երևեցուցանէին։ Օ՜հ ոչ ինչ ՚ի բարուց ՚ազգին ՚ի բաց Թողեալ, երևեցուցանէր զնա յեղծմիտ, բարկացող, անիրաւ և յոդդողդ, և ընդ հակառակն՝ մարդասէր, ողորմած և դիւրագթութիւ. Հանդերձ սոքիմբք և վայրագ, խրոխտ, պերճ և ամեհի, և ընդ հակառակն՝ վատ, երկչոտ և փախստեայ։ Ոչ նա նկարագիրք յար և նման նախատիպին, այլ զեղծմնդիմի կերպարանն զիարդ մարթէր նկարչին յօդել ՚ի մի։ Այս են հրաշք արուեստին։ երևի թէ առակագրէր էին գիւտք նկարուն։

Պլո. լե. Ֆ. Ա՛ՔՆ. ԺԹ. 543. ԵՒՏՈ. Թ. ԺԵ.

Օ նոյն ինքն զՊարրաս բազուկք ՚ի մատենագրացն նկարագրեն՝. զի էր նա ընդարձակափառ և ամենահնար, ոչ ոք յանդուգն որպէս զնա, կամ՝ մանաւանդ խրոխտ. որպէս ոմանք ՚ի քաջաց Ձարտարապ իրաւացի փառաբեր զաւածանին։ Օ գենդր ծիրանիս, և պատ ոսկի կրէր ՚ի գլուխ իւր, և եղեգն ՚ի ձեռին մեծագին յօժ, և ապառներ կօշկիս ոսկեփոկս շքեղս, և յոտից մինչև ցգլուխս պերճ և պայծառ փերևերտեալ շղկեր։ Ա՛չ անձամբ անձին տայր անուանս պարծանաց և քնքշանաց, հրեշտակ զանձն ՚ի տոհրագիրս նկարուցն անպատկառապես՝ գիրգ և կայտառ և գեղեցիկ, և կատարիչ արուեստին, զաւակ Աչդոմնի, և պատկերահան գից։ Ոպէս և ՚ի ներքոյ Ներակեաց պատկերին գրեաց, թէ Համմնման նախատպին զտեսեալն տակ յանուրջս նկարեցի։ Ա՛չ ՚ի վերոյ ամ՝ ամբարշաւաձուէն և մնափառուէ՝ պարծեր ևս յաւաքնուն, առաքինի զանձն կոչելով, և ոչ գոնեայ որպէս Պուալոյ կոչէ զանձն առաքինասեր։

Հայժ գժպհի եղև փառամոլութիւն Պարրասայ պարտութեանն, ՚ի պայքարելն ընդ Չիմմնթեայ ՚ի Ալամս։ Ա՛րցանակ առաջի կայր յաղթողին, և առաջարկութիւն պատկերին և մրցանացն էր ցասայ ընդ Հայնս՝ թէ ընդէր զղնս Ա՛քիլեայ ետուն ՚ի Դիմեա. Ա՛նդ վկայութ բազմութիւն Չիմմնթեա կալաւ զյաղթութիւն. իսկ Պարրաս առ ՚ի ծածկել զկորանն և զպարտութիւն՝ հանձարաբանութ իւն, մանաւանդ թէ խրոխտաբանութեամբ, ասէ. Ա՛հաղ գիւցազնին քան ինձ, զի նա զայս երկրորդ անգամ ՚ի տկարագունեին պարտեցաւ։

1 Ա՛չ զժողովուրդն ամենացուց նկարեաց, հանձարեալ ՚ի գիւտն. զի կամէր յանդիման առնել զնա՝ որպէս և էին յեղծմիտ, բարկացող, անիրաւ և յոդդողդ, և ընդ հակառակն՝ դիւրաշրիր, նեղոլ, դիմած, բարձրամիտ, անպատ, վատ, վայրագ և խեղ։ Պլին։

2 Ներուեստագէտ հանձարեղ, այլ ոչ ոք յանդուգն քան զնա և յոխորտ պարծանաք արուեստին գտաւ։ Պլին։

ՊԱՄՓՈՂ

ՅՄիխոլիս քաղաքէ, որ է 'ի մէջ սահմանաց Ա-
կեղոնիոյ և Թրակիոյ։ Ա՛նախ զդիտուիս զօդուաց ընդ
նկարչուէ. և առաւել չափականացն մնոգիրը եղև, մա-
նաւանդ համարողականին և երկրաչափուէ. զի համա-
րեը առանց այնոցիկ Թերի գնկարչուէ։ Լ՚ըդ այսպիսին
ոչ արդեօք յամենի առներ զարուեստ իւր։ Լ՚ընդոր նա
յաշակերտացն քանքարու տասն 'ի վարձս ամաց տասանց.
ըստ սմին սակի Ա՚ելանԹիոս և Լ՚ակեղիս աշակերտեցան
նմա։ Զայս 'ի Ալեկիոն և ապա ընդ ՚ամ յունաստան վար-
ժեարս հաստատեաց, քաջ կրԹել և ուսուցանել զազա-
տագունդ մանկտին ցանկացող գեղարուեստից։ Լ՚ւ ետ
հրովարտակ առնել միաբան ՚ամ ազգաց Յունաց՝ զի մի
ոք 'ի տարեաց առցի 'ի վարժս, զի մի անարգեսցի և խան-
գարեսցի արուեստն։

'Ի բազում վարձուց աստի՝ զոր աշակերտք տային ու-
սուցչացն, և 'ի վարժարանաց՝ որ 'ի վարժս ազատագունդ
մանկտւոյն կանգնեին, և 'ի մերժելոյ անտի տարեաց,
յայտ է՝ Թէ քանի փոյԹ էր արուեստին, և որպիսի նա-
խանձ արուեստագիտացն ընդ միմեանս, և Թէ քանի յա-
ջողուԹէ երագ զարգանայր արուեստն։

Օ Լեքսիս, Պարրաս, Ա՚ելանԹիոս և Պամփիլ ժամա- 360ական.
նակիցք Համարին, կացեալ 'ի հարիւրորդի քսաներորդ
դի հինգերորդի ողիմպիադին։

ՑԻՄԱՆԹԻՍ

Ակեաք սիկիոնացի զսա համարին, այլք կիւԹացի. և
կիւԹոս մի 'ի Սիւկլադաց կղզեացն է։ Սորա Ձարտա-
րուԹ 'ի գիւտան էր, որ յոյժ չքնաղ և գժուարին է, և
Ձգամբք կամ խրատիւք կամ վարժիւք ոչ ստացանի, այլ
արգասիք են հանճարոյ և աշխոյժ մտաց, և գեղանշոյլ
բոցոյն՝ որ վառէ զմանդ նկարչին, նոյն և զբերԹողին։

Օ Ա՚փիգինէն նկարեալ 'ի ՏիմանԹեայ, որ 'ի մատե- Պլին. լե. ֆ.
նադրաց բազմաց գովի, հրաշակերտ իմն արուեստին հա- Կ՚ինտ. ք.
մարին ըստ գիւտիցն քաջք 'ի Ձարտարաց։ Լ՚ւ մանաւանդ ֆԹ.
զմանել խմանալի է՝ զասացեալն, Թէ նկարք նորա առա- Վ՚ալ. Մ՚ար.
ջ. ֆա.

1 Յ՚ամ նկարան առաւել քան հանճար մեծ ևս քան զարուեստն։ Պլին. լե. ֆա։
զնկարչն յանգիման առնէ երս. մեծ է յոյժ 'ի նոսա արուեստ, այլ

ւել քան զերեւոյն տան խնամել. և զի ծայրագոյն էր ի նոսա արուեստ, այլ հանճար գերածայր։ Օ՛ի թէ- պէտ և իրն նկարեալ ցանկալի էր և մեծ և աղնողուիմ և քաջագեղ ի նկար, այլ ի կերպ նկարուն էր յայրգ նորա։ Օ՛ի անգ Լիփիփեն յոտին կայր առ բազանան՝ օրիորդ մատաղ և անմեղ՝ պատրաստեալ ի զոհ վասն փրկուե Հայրենեացն. և շուրջ զնովաւ կային բազումք, ամենեքին ի գուե խանդաղատաւել՝ այլ ըստ անձինըւր պայմանի մի քան զմի ողբոմագոյն։ Լայց նկարչին ըղ- քուրմն Կալքաս տխրագին ի տեսիլ ածեալ, և տխրա- գոյն և զՂիփեսա, և քան զնոսա Աենեզասոս զՀօրեղ- բայր օրիորդին լի տրտմութիւ՝ որչափ մարթէր զնիրս ի գէմն ածել, ապա զի ոչ ևս գոյին տիպք կերպարանաց տխրուե առ ի յանդիման առնել զԱքամենեայ զՀօր Լիփիփեայ զսուգն, յոր մանաւանդ պարտ եր նմա գե- բազանցել, զնուելն կոչեաց յօգնուե արուեստին։ Օ՛ի չ՛նար Հայել Հօր ի զնուելն գատերն. շատ և նմա հնա- զանդել կամաց գից, և տալ գնա ի զնուելն, և ամենայն տրտմուի օրէն և նմա։ Լ՛ըդ նկարչին ոչ կարելով յան- դիման առնել զծանրաթախիծ սուգ Հօրն, քող արկ գե- բեօք նորա, և եղեալ տեսողաց գուշակել զնիրն։ Ա՛յլ և հանճարեղ հնարք, որ և յաչախեաց փառս հնարա- գիտին. այլ չգիտեմ թէ ինքն Ցիմանթէն հնարեցաւ զայն, եթէ յԵրիպիդեայ էառ. զի նա Լիփիգինեայ ողբերգուեն այսպէս տայ հրեշտակին պատմել. Լ՛ս տե- սեալ Լ՛գամեմնոնի՝ զի զգուստն ածելին ի զնուելն յան- տառն, յոգւոց ելհան. և դարձուցեալ զերեսս իւր՝ ելաց, և ած ձորձ զերեսաքն։

Լ՛ի մերոց ձարտար նկարչաց Լուսէն քաջ նմանող է- զև այսմ ի պատկեր մահուն Վերմանիկեայ. զի զգազ- մաց սուգ և զարտմութիւն որպէս մարթէրն նկարեալ, ապա մերձ ի մահիձս Վերմանիկեայ կացուցանէ տիկին աւարտահասակ չքեղաճանդերձ, որ ձեռաքն ծածկելով զերեսս իւր, և ամ կերպարանաքն զնոր տրտմութիւն ի գէմն ածեալ, յայտնապէս տայ գուշակել՝ զի զայր իւր ողբայ։

ԵՒս կարեմ լռել և զարժանի լիշատակի զառաւելսն

---

1 Ի զնուելն Լիփիգինեայ տխուր պարանք կրեցին, ոչ կարացեալ ըզ- զնալ քան նկարեալ, և տխրագոյն գէմն Հօրն կենդանագրել, ծած- ղիփեսա, և զՄենելաւեայ ամ կեաց զգուռս նորա, և եթող ի- Հնարիւք արուեստին յաւելեալ բաքանչիւր ի միոս իւր գուշակել։ զթախիծ, իբրև սպառեցին կե- Կոնոն. ք. ծ։

նկարն. և ի նկար առակաւոր, որ նշանակաւ և խոր- ԱՄ ԱԸ·
հըրգաւոր ձևով յայտնի զՀնմարիան։ Իչխանն Վահ-
տեայ ի սրահին՝ որ ի Շ անթիլեի՝ տայր նկարել զպատ-
մուճ Տօր իւրոյ մեծի իշխանին Վահտեայ, զՀակեաէն
ընդ ամ Լերոպա։ Լ.ՀԼ գժպատեհք առաջի կային.
զի սորա ի մանկուէ միաբանեալ ընդ Թշնամի՝ արուեստ
բազում ընդդէմ հայրենեացն գործեալ էր, զորս չէր
արժան պանծացուցանել. այլ էին ի նոսա ինչ ինչ գե-
րապանծք, որպէս հասանել նորա յօգնուէն Վանայրեայ
և ալէհնկենաց, և նահանջ նորա առաջի Լ.բասայ, զորս
հայրամեծար որդւոյ չմարթէր անյիշատակ առնել յար-
ձանագրութիւնս քաջազն Տօրն։ Լ.ԼԼ քաջ եպիտ հնարս.
զի ընդ իշխանութեն, և մնօք կորովի և ածխոյժ էր քան
զամենեսին՝ որ էին ի ժամանակին յայնմիկ։ Օ ի զվե-
պատանութեան Մուսայն, որ Թէպէտ և առակաւոր
իմն է՝ այլ ծանօթ ամենեցուն, ետ նկարել մատեան
ի ձեռին՝ մանագրեալ Վ աղք իշխանին Վռնտեայ, և
կորզէր Թերթս Թերթս ի մատենէն ընկենոյր յերկիր.
և յընկեցեալսն գրեալ էին ի միում՝ Ո գնականութիւն
Վանպրեայ, յայլում Ո գնականութի Վ ալէհնկենաց, և
ի միս այլ՝ նահանջ առաջի Լ.բասայ, և այլ ամ արուէք
նորա՝ զորս գործեաց ի Փլանդրիա. որ ամ մասամբք
գովելիք էն, բայ ի կամարէն՝ զոր կրէին յայնժամ.
Լ.ԼԼ աւագ, զի ոչ ըստ հանճարեղ և ըստ պարզ գիւ-
տոյն նկարեցաւ պատկերն. Օ ի իշխանին Վռնտեայ
զվէհ կերպարան իրին հնարեալ յարուեստն ասպաստան
արար, ներքելով նկարչին՝ զվայելուչ պարզութին յոյժ այ-
լայլել, և յաւելուլ զդէմս՝ որովք խափի նկարն, և ա-
ւելի ինչ ոչ ցուցանէ՝ քան զոր յառաջ վսեմապէս ցու-
ցանէր։ Օ այս ի Վհնոզական տեսուէց բանաստեղծուէ
և նկարչութեն առեալ պատմեցի։

ԱՊԵՂԷՍ

Պերահամ Լեաւեան ի Նկարիչս Լ.պեղէս եկաց ի հա- Պեր. ե. ֆ.
րիւրորդի քսաներորդի երիսրորդի ողիմպիագին, ծնեալ 3672.
ի Կով՝, որդի Պլիճեայ, աշակերտ Պամփիղեայ։ Լ.ԼԼ
կոչի և եփեսացի, զի բնակեր Հ յ փեսոս, արդեօք և ըզ-
քաղաքացւոյ ունէր պատիւ։

Այս առաւել քան զամ Ձարտասս միանգամայն օժան

՝ Կով է նէն ի ծ-ը էգէ-ոն։

դակեաց նկարչուհէ, ոչ միայն գերազանց նկարուքիւ՝ այլ և մատեանս երիս գկարևւոր օրինաց արուեստին գրեալ, որ մինչև ի ժամանակս Պլինեայ կային. այլ մեզ, որ ոչ տեսին առ մեզ։ Ը նորհք իմն էին ի նկարս նորա, և յայնմ եր ձարտարուհի նորա. նորջա իմն գաղատ իմն և գաղնուական և զվայելուչ տարազ, որ ազդէ ի սիրտ և ընդ օստուցանէ զտեսողս։ Կուլէր աննալանձն ջհամաբուեստիցն նկարս, զարմանայը ընդ այնս, և ըստ ամ մանկան զպարտուհի խոստովանէր. այլ ըստ վայելչուհի ըստգտանէր զանմեսին, և սեփականեր իւր անկապտելի գայնր մասին մրցանակ։ Ի յս անկեղծ բարբառ, առանց ամբարհաւաճուհի և յանդգնուհի, ներելի է արանց պիտանեաց վաստակաւորաց։

Ի բժանի համարիմ գրոցս յիշատակի և զնորօրինակ բարեկամուհի և զմտերմուհի Ի պեդեայ ընդ Պրոտոգենեայ, որ ի ժամանակին յայնմիկ անուանի նկարիչն էր։ Օ ի քնակէը նա ի Հռոդոս. և լուեալ Ի պեդեայ զանուն նորա և զհմտիւաւ նկարուցն, ցանկայր ականատես լինել գեղոյ նոցա։ Ո ման որոյ երթեալ ի Հռոդոս, էջ ի տուն Պրոտոգենեայ. և ոչ օք էր անդ, բայց կին մի պառաւ պահապան գործարանին, և ի վերայ փայտոտան հաստատեալ տաստակ՝ յորում չև ևս լինչ նկարեալ էր։ Ի՛հարց զնա աղախինն, թէ գինչ անուն է քո։ Ի՛ւ նա ասէ. Ի՛նձ գրեմ զայն, Ի՛ւ թաթաւեալ զվրձինն, գծագրեաց նուրբ ի տաստակին։ Ի՛ւ իբրև դարձաւ Պրոտոգենէս ի տուն, և լուաւ զիրան ի գնոջէն, հայեցեալ զարմացմամբ ընդ նկարն՝ գուշակեաց անդէն գնկարիչն, և ասէ. Ի՛պեդեայ է, և ոչ այլոց ուրուք, նուրբ և ձարտար նկարդ։ Ի՛ւ ներկեալ զվրձինն յայլ երանգ՝ նրբագոյն և ձարտարագոյն գծագրեաց գնոսա, և պառտուէր ետ պառաւոյն՝ զի եթէ դարձեալ եկեսցէ այրն, ցուցցէ նմա զնկարն և ասասցէ, թէ այրն զոր խնդրես՝ նա նկարեաց զայդ։ Ի՛ւ ոչ յամեալ Ի պեդեայ ի գործ, իբրև ետես զնկարն՝ ամաչեաց, պարտեալ յոսոխէն։ և միւսանգամ առեալ զվրձինն, և այլ իմն երանգ խառնեալ, ընդ անջրպետ երկուց գծիցն ձգեաց միւս այլ յոյժ ձարտար և զարմանալի, զայն նրբուրթիւն արուեստին՝ ի գործ արկեալ։ Օ որ իբրև ետես Պրոտոգենէս՝ ծանեաւ, և ասէ. Ի՛նդ այժմ յաղթեցայ, բայց սիրելին ինձ յաղթողն։ Ի՛ւ ընթացեալ ի դուռն, եգիտ զՒ պեդէս. և անդ եգին ընդ միմեանս ուխտ անլոյծ բարեկամուհի, որ ընդ ձարտարս համարուեստս յոյժ գժուարադէպ է։

Լոյս միաբանեցին Թողուլ այնպէս զնկարն՝ յոր մրճեցան, և մի ձեռն արկանել ի կատարել զայն. գուշակեալ՝ զի յետինք զարմանալոց էին ընդ այն, մանաւանդ հմուտք արուեստին և ձարտարք, որպէս եղեւն իսկ։ Լայր այս ցանկալի արձան երկուց վեհագունից նկարչացն այրեցաւ յառաջնումն նուազի հրահրման սպառնիցն Օգոստեայ, ուր ի մէնիս ցանկացողայ եգեալ էր, և ի խուռն բազմութեան ընտիր և ձարտար նկարուց առաւել զարմանալի Թուէր տաստակն այն՝ յորում երբեակ գծագիր նկարք նուրբք հազիւ նշմարելին, նովին իսկ պատուական նազդիւք և զօրութիւք աչաց կորովեաց։ Լ.յայտն է իմանալ զՊլինեայ ասացեալն. զի որ ասէն՝ Թէ առեալ զվերձին ձգեաց երանգով գիծ նուրբ ի տաստակին, ոչ պարզ գերկրաչափականն ասէ, այլ ընախագիծ պատկերի. զի զառաջինն իմանալ անտեղի է, ասէ Փիլ, և անհաւանէ մի որոց փոքր մի ինչ տեղեակք իցեն նկարչուե։

Լպարէն ջանացող էր Լպեղէս ի նկարն, այլ ոչ վաստակեաւ առնէր զմիտն, և ոչ առաւելազոյնց ջանիւ յերկուտուի զառածաներ։ Օ՛ի ասէր զՊրոտոգինեայ՝ Թէ՝ ամենևին հաւասար է ինձ, Թերևս և առաւել քան զնա. այլ յԹողուլ զվրձինն ի բաց՝ մինչև խանգարեւ յաչսն զվաստակս իւր ի կամէն կատարել։ Յառելով Պլինիոս. Կացել այս խրատ անմոռաց, զի առաւելազոյնց ջան՝ բազում այն է՝ որ գործէ վնաս։

Լ.յր ոչ այսու զիրայն նկարչաց խափանէ Լպեղէս. զի գՀակառակն առներ ինքն և ուսուցանէր։ Հանապազ զօր, մինչ զաղմուկնըն և ի վերայ կայնն, ոչ դադարեր. այլ կապարաս կամ մեւանաս կամ վրձնաս նկարէր, զի մի ձեռք գաղղուձին և զձարտարութիւն կորուսցեն, և զի և աս քան զնս աղօղեսցին ի նրբուձիս անեղբական արուեստն։ Լ.ր մի ունի յաշակերտացն, որ զվաստակ իւր մատուցեալ առ նա ի քննութիւն՝ պատճառեր շտապաս ի սուղ ինչ ժամանակի նկարեալ զայն, ասէ. Այնչ չև ի քէն լուեալ՝ գիտացի զայն, այլ զարմանամ՝ զի յայգաչափ ժամանակի չկարացեր լաւ և առ այլ ումն, որ զպատկեր Հեղինեայ նկարեալ ականատուռ զարդուք՝ իւրք յաւելուամ. զի նա զձեռն ի տաստակին չկարէ առնուլ ի բաց։ Լ.ր խրատ արժանի յիշատակի է. զի առաւելազոյնն փոյթ յաջողութեան ի գործէ վնաս։ Պլին. ե. ԺԲ։

1 Ա՛յլ փառս կալաւ անձին Ա՛պելէս, զի մինչ ընդ բազմաչխատ և ընդ բազմաշրջ նկարն Պրոտոգինեայ զարմանային, ասէ. Ամենայն ինչ հաւասար է մեզ. Թերևս և առելի ինչ նմա. այլ ես միով

հայոց նմա, ասէ. Ոչ կարելով զեղեցիկ նկարել, Հոխ զնա արարեր ով գու։

Եւ որպէս անկեղծութիւն առնէր գատաստան, նոյնպէս և զայլոցն լսէր։ Օ՛ի՛ կատարել զնկարս իւր՝ զնեղ՛ի տեսիլ անցաւորաց, և զողեալ ընդ վարագուրաւ՝ ունկն զնեղ խօսից նոցա, և որ ինչ ստգտանելիին՝ ուղղէր զթերին։ Կարուսակի ուրումն զմի՛ ի կօշկայ պատկերին իրաւացի ստգտեալ, և՛ ի վաղիւ անդր դարձեալ ընդ նոյն Ճանապարհ՝ իբրև ետես ուղղեալ զթերին, յանդգնեցաւ յաջողութիւն գատաստանին և զարձան ստգտանել՝ յորում ոչ ինչ էր թերի։ Յայնժամ Լպեղեայ ելեալ արտաքս, խրատեաց զնա՝ կալ՛ ի սահման արուեստին, և մի՛ քան զկօշկին՛ ի վեր ամբառնալ. ուստի յառակս եղև ասել, Մի՛ կարուսակ քան զկօշկին. այս է ասելն.

Կաց՛ ի սահման արուեստիդ ո՛ կօշկակար,
Մի՛ զբո վեհիս քան զկօշկին ամբառնար։

Լպեղէս զՃարտարս քաջս գովէր աննախանձ, և ոչ ամօթ Համարէր մեծարել զնոսա քան զինքն ըստ առաւելութեան նոցա. որպէս զԼմիին՛ ի մասին կարգաւորութեան, և զԼսկղեպիոդոր ըստ Ճշգրիտ գծագրութեան։ Ասի որ ինչ զՊրոտոգենեայ արար գատաստան, յառաջագոյն ասացաք. այլ ոչ բանիւ լոկով ետ զգատաստանին։ Օ՛ի Ճարտարս այս նկարիչ Պրոտոգենէս՛ ի Հայրենիին պատիւ ոչ ունէր, որպէս սովորութիւն է։ Եւ յորժամ էրն ընդ նմա Լպեղէս՛ ի Հռոդոս, եՀարց զգինս նկարուցն. և լուեալ զի յոյժ խոստնաւ վաՃառէր, ասէ. Ցացես ինձ զմի մի յԼուսն՝ քանզարաց, և վաՃառեցից զդոսս որպէս զՀեռագործս իմ։ Եւ իբրև տեսին Հռոդացիք՝ զի ապրաւրև տայր զգինսն, յայնժամ գիտացին զյարգ քաղաքացւոյն իւրեանց Ճարտարի։ Եւ Պրոտոգենեայ յօգուտ արկեալ զյաջողութիւն, ծանրագին գնիարսն վաՃառէր։

Եայց Լպեղեայ ոչ՛ ի Ճարտարութիւն ևեթ արուեստին էր քաջութիւն, այլ և՛ ի քաղաքականութիւն, և յընտրել զբարս. և հեղ և ողբ և ուշիմ բարուքն յոյժ սիրելի եղև մեծին Լղեքսանդրի. որ զնմանէր գայր առ նա տակաւ, և բերկրեր զրուցատրութիւնն նորա, և՛ ի նկարելն նորա՛ ի գնին կայր, և նախ քան զամենեսեան տեսանէր

1 Ին՝ անհերեթ Թուի փոխարն, և դիտրաս՛ ի Թուագիր տպագրի վրիպակ։

զվաստակս գրչի նորա ։ Լաւ ոչ ինչ են զարմանք՝ զի այնպէս կապեցաւ ոգին Աղեքսանդրի ընդ կիրթ և ախորժ և քաղցրաբարոյ նկարչին ։ զի Թագաւոր մանուկ յորդորագոյն բերի ի սեր այնպիսւոյն, որ ընդ բարուքեն սրտի և հանճար գեղեցիկ և ձեռն Հարտար ունկնի ։ Այտերմուքեն այսպիսի յաճախ պատահէ ընդ քաջազունս այլևայլ կարգի, որ և պարծանք են իշխանաց ։ Այլոյ Աղեքսանդր յոյժ մեծարեր զԱպելէս, մինչև հրովարտակ աբար՝ մի ուստք զպատկեր իւր նկարել բաց յԱպելէսէ։ ի նմին հրովարտակի արգելոյր՝ մի և ի դրոշմածս զդէմս իւր տպաւորել ուստք բաց ի Պիւրգոտեղեայ, և մի զպատկեր իւր ձուլել ուստք բաց ի Լիսիպպեայ ։

Մի սմին յաւագաց գրանն Աղեքսանդրի կայեալ առ Ապելէայ ի նկարելն՝ առնէր խնդիրս և խօսս թէպէտ ընկալուելի, որպէս սովոր են՝ որք զանճանօթիցն իւրեանց արուեստից Հառնեն ։ Ապելէս համարձակուելիքեն զայս աւագանին, ասէ ։ Ջեռնիս զմանկուանդ՝ որ զդեղս երանդոցդ խառնեն ։ մինչ չև քո խօսեցեալ էր՝ զարմանային ընդ քեզ, շնացեալք ի պայծառութեի ծիրանեացդ և ոսկեհուռ հանդերձից ։ այլ իբրև զանճանօթիդ քեզ իրացդ խօսել սկսար, արդ ծիծաղին զքեզ ։ Օ այս Պլուտարքոս պատմէ ։ իսկ Պլինիոս ՝ Աղեքսանդրի ասէ տուեալ զնոյն խրատ, այլ մեղմով թէ զգուշագոյն խօսեաց առաջի գործաւորացդ ։ Այսքան համարձակուելիքէ էր Ապելէայ գեղեցիկ հանճարոյն առաջի մեծասաստ թագաւորին, որ ի ժամանակին յայնմանէ զարմացուցանէրն և դողացուցանէր զաշխարհ ։ Լաւ այլ ևս հաւաստիս սիրոյ և մեծարանաց եցոյց նմա Աղեքսանդր ։

Նկեղծ համարձակուելիքէ Ապելէայ գժացի էր բազմայ ի զօրավարացն Աղեքսանդրի ։ և մի ի նոցանէ Պլատոմէոս, որում ապա աշխարհն եգիպտացւոյ ել բաժին ։ ընդ ականջ հայր յԱպելէս ։ Էր աղագաւ, ոչ գիտեմ ։ Այլ որ ինչ և էիցեն պատճառք ։ Ապելէայ ի մեռանել Աղեքսանդրի դիմեալ ընդ ծով ի քաղաք մի Լևկադայ, և ձախողակի վարեալ ի մըրկէ՝ անկաւ ի ծովեղերս Աղեքսանդրիոյ ։ և ոչ ընկալաւ զնա նոր արքայն, որպէս էրն իսկ կասկածելի ։ Հանդերձ այսու և խորամանկ Թէշնամիք խորհեցան արկանել զնա յորոգայթ, և հրա-

Պլուտ. յԱլեք. 68։

Լ. 5։

1 Որ մինչ ի գործառանին բազում ինչ ագիտաբար Հառէր, լռեցոյց զնա քաղցրութի, և ասէ. ծաղրեն մանկուդեղ ներկարարք։ Լայն համարձակուելիքեն էր նմա և զօրութեի առաջի մեծասաստ Թագաւորին։

պուրեցին զայր մի յաւագաց գրանն՝ հրաւիրել զնա յընթերիս իբրև ի Թագաւորէն , որպես զի ընդ ինքնա-կոչ համարձակութեամբ առելոյն սրտմտեցի Թագաւորն , ոչ գիտելով զնենգութեին : Որպես և եղև՝ իսկ . զի իբրև չոքաւ Պղեղէս ի կոչն , Թագաւորն բարկացեալ ընդ յանդգնութեամբ նորա՝ սաստեաց ի նա և ասէ . Ո՞ կոչեաց զքեզ այդր : Եւ ցուցեալ զսպասաւորսն , ասէ . Ո՞ի առ յանդ ժալրհեցոյց զքեզ , աղէ՝ ասա : Իսկ այրն հանձա-րեալ և ձարտար նկարիչն այսպէս ի վանդակն զերծաւ : Եւ ածուխ շիջեալ ի կրակարանէն , և գծագրեաց վաղ-վաղակի յորմն զպատկեր հրաւիրողին . և զարմացաւ Թագաւորն , զնենգաւորին ծանուցեալ անդէն զդէմն . և հաշտեցաւ ընդ Պղեղեայ , և մեծապարգև մեծա-րեաց զնա :

Ղ-ութեան . յա-կա- 565 :

Այլ նախանձորդք նորա չև ևս հաշտք էին , այլ ա-ռաւել զայրացեալք : Զետ ոչ բաղում աւուրց ամբաս-տանեցան առաջի Պտղոմէայ , թէ ձեռն նորա էր ընդ Լիսդոգոսեայ ի սիրանենգ դաւաճանութեին ՝ , որ յայտ-նեցաւ ի Տիւրոս : Եւ չարախօսն էր Պղեղէս ընդ-դիմիչ անուանի . բայց ամենևին չէր նման ամբաստանու-թեին , զի Պղեղէս ոչ ի Տիւրոս լեալ էր , և ոչ զԼիսդո-գոս տեսեալ , և ոչ ի բարուց կամ ըստ պայմանի կե-նացն կասկածելի ոք էր ի դաւաճանութեէ . իսկ չարա-խօսն , քանզի համարուեստ նորա էր՝ այլ յոյժ ի վայր քան զնա արուեստիւն և համբաւաւոր , կարի իսկ կասկա-ծելի էր ի մխանայ : Այլ Պտղոմէոս առանց չարդա-փորձի և քննութեէ , որպես յառնէ պատահէ , ընդա-սպառ դատեալ զՊղեղէս՝ կշռամբեաց զնա իբր ապե-րախտ և նենգաւոր , և դատապարտեաց զնա ի մահ . այլ մի ոմն ի դաւակցաց ողորմեալ ընդ սպանութեի ան-ւղղին՝ որ ածէրն ի մահ , յանձն առ զմեղանս , և խոս-տովան եղև զի էր Պղեղէս ընդդէմ խորհրդոց նոցա : Իսկ Թագաւորն ամաչեցեալ ընդ դիւրահաւանութե իւր , դար-ձաւ անդրէն ի բարեկամութե . և փոխանակ զրպարտ-ութեէն պարգևեաց նմա հարիւր քանքար , և զՊղեղէս փիլոս ետ նմա ի սորվութե :

Պղեղէս իբրև դարձաւ Յ֊փեսոս , ի վրէժխնդրութե Թէնաոացին արար զդերապանծ պատկերն Օրպաստու-թե , որոյ յօրինուածն է այս : Ձայլմ կողմանէ նստեալ իշխան հզօր և մեծաշուք , և ականջք նորա մեծամեծք

՝ Ղ-ութեան . տե-ւոյ . ն-ւէ-ղէ-ս . ի-ա-ւ-ե-ս . ի-ա-ւ-ե-ս-ի-ա-ւ-ե-ս-ի-ա-ւ-ե-ս-

որպէս զԱՒինդային, աջ կարկառեալ առ Ո. ըսպարտուԹիւն ԹՀը ի հրաւէր. և [1] տիկնայք երկու յաջմէ և յահեկէ իշխանին, մին ՑդիտուԹէ և միւսն Կասկած։ Եւ յառաջ մատչի Ո. ըսպարտուԹի՝ կին գեղեցիկ, բուռն ինն և զայրագին՝ ի գեմն և ի գնացս՝ որպէս սրամտեալ և կատաղեալ. ջահ ի միւսմ ձեռին՝ բորբոքեալ Հերձուածս և գժտուԹիս, և միւսոյն կալեալ զՀերաց պատանուց՝ ի քարշ ձգելոյ, որ զձեռս իւր յերկինս ամբարձեալ զդիս կարդայ յօգնուԹի։ Եւ առաջի Կնոջն գնայ այր մի Հոյծ և նիհար, գեմբ ի գոյն գալկան և սրակն, այլ աջողջ զայն, այն ինքն է Ցսխանձ։ Եւ երկու այլ կանայք առ նմա ի գրգիռ և ի հրապոյր, որք զդեղ և զշպար նորա յօրինեն. որք ի սեԹևեԹեալ կերպարանացն իմանին ԽորամանկուԹիւն և Ցինդ։ Ո. Հետ ամենեցուն Ո. եղջ սևազգեաց, պատառեալ զՀանդերձս, կողակոր արտասուալից Հայելով ցետս ի ՃշմարտուԹիւն՝ որ գայ ի հեռուստ լուսատիպիւռ.

Ես ի մեծի նկարչին վերժինդրուԹիւն Հանձարեալ և օգտակար։ Ես զդեօք վտանգ էր նմա անդէն ՀԱդիպտոս նկարել կամ ի տեսիլ ածել զպատկերն. զի ականջքն անՀեդեդք, և աչն կարկառեալ առ Ո. ըսպարտուԹիւն ի հրաւէր, այլովքն Հանդերձ, նշանակք կատածանաց և դիւրահաւանուԹեաց, Թշնամանեին զիշխան երկրին, և դիւրամատոյց նենգուԹեաց և Համարձակիչ չարախօսաց յանդիմանեին զնա։

Ընդ նկարս Ես պղեղայ Թուէ Պլինիոս և զՆտիգոնեայ [2] զկենդանագիրն Հռչակաւոր. զի Ընտիգոնոս միականի էր, և առ ի ծածկել զտգեղուԹիւն նորա՝ նկարեաց զնա Ես պղեղս զդէմս ի մի կողմն դարձուցեալ։ Եւ ասի Ես պղեղայ նախ զդիմահիաճին գտեալ զնկար։

Ես բարս նա բազուկ կենդանագիրս Ես զեբսանդրի, յորոց մին Համարի ընդ Ճարտարագոյն նկարս նորա. և եր նկարեալ ի զարդ մեհենին Ես րտեմեայ եփեսացւոց չանԹ ի ձեռին։ Պլինեայ տեսեալ իակ եր զայն, և վկայէ զի արդարև այն չանԹիկնէկ Թուէր ի դուրս կարկառեալ. վասն որոյ ասէր իակ ինքն Թագաւորն՝ ԹԷ ոչ մի է Ես զեբսանդր, այլ երկու. մի՝ փիլիպպեայն անյաղԹ, և միւս և՝ Ես պղեղայն անմահն։

1 Ես յոսեֆի ըսթ վերսիոնին ոչ. ոչ ալ Վերսիոնին անոնց հետևեր Բոլոր օրենքով են։

2 Գործք ողջոյն երևին ի նկարս Ես բագրի. բայց Ես պղեղս զպատկերս Ընտիգոնեայ ի կողմանէ երևեցոյց. առ ի ծածկել զերես անձն ագեղուԹեն։ Կ-ԻՆԳ. ՅԲ. ՃՓ.

Ասէ սակայն Պղնիկոս, որ զարմանալի ինն Թուխ Թէ էր, նկարեալ առ ի հանդէս մրցուԹէ նկարչաց, պատկեր ձիոյ։ Եւ պատմէ, զի իրա-
զեկ լեալ Պեղեայ՝ Թէ միաբանեալ են դատաւորք տալ միւսմ յոսոխաց նորա զմրցանակն, յատենէ մարդկան բողոքեաց յատեան անբանիկ[1], որ անաչառագոյնք էն, Թէպէտ և համրք։ Եւ ետ բերել անդր երիվարս, և զնկարս ոսոխացն ածել առաջի նոցա, և կացին անշարժ կենդանիքն. իսկ ընդ տեսանել զ'Պեղեայն՝ սկսան խրխնջել։

Վարաարագոյն ի նկարս Պեղեայ համարի պատկեր Պատղկանն՝ կռւեցեալ Պնադիսին, որ Թարգմանի հաղեալ ի ջրոյ։ [2]Զոլովք ի Ճարտար քերԹողաց տալիս ներբողեցին զայն. և քերԹուի Թէպէտ յաղԹեաց նկատուն, այլ պանծացոյց զայն։ Կռւկարեր և այլ պատկեր Պատղկան ի հայրենիս իւր ի Կոմ, զորմէ ինքն իսկ և ձեռնահմուտք արուեստին վկայէին՝ Թէ յաղԹեր առաջնոյն էր։ այլ մահացաւ մահ, և չԹողաց կատարել զայն։ և ոչ կատ նորա իշխեաց ոք արկանել գրիչ ի նկարած Ճարտարին։ Ժէ. Ժդ. 657. Օ սա կամ զմիւսն գնոյ եաւ Գոստոս ի կռվացոյց անտի, Թողացուցեալ նոցա Ճարիւր քանքար ի Ճարկին՝ զոր տային հռոմայեցւոց։ Եւ Թէպէտ եկէ վերջինս այս, որպէս Ճաւաստի Թուի, նոյն արկածք առաջնոյն և սմա Ճասին, և չար ևս։ Օ ի առ կենդանութիւնն իսկ Գոստեայ եղծաւ ատորին մանն նորա ի խռնատոյ. և խնդրեաց Գոստոս նորոգել զայն, այլ ոչ ոք իշխեաց ի նոյն. որոյ առաւել յաձախեցին փառք և [3]Ճամբաւ նկարչին։ Եւ զայս զՃրաշագանս զայս պատկեր, յոր երկիւղածութիւն կամ երկչոտութիւն ոչ ոք իշխեր ձեռն արկանել, բոտոգ և ուտիճք կայտառեալ ի փայտն, Ճախեցին։ Ի ժամանակին յայնմիկ Թագաւորեր Կերոն. և փոխանակ այնորիկ այլ պատկեր եղ, զՃրօրութեի ուրուսին անճանաչելի նկարչի գործ։

Յաւելու Պղնիկոս, զի այն ՚ամ չքնաղ նկարք, ընդ որս Հմուտք արուեստին զարմանային, էին նկարեալ չորիւք պարզ երանգովքն՝ զորոց ասացաք։

Պեղեայ աշակերտք բազումք եղեն, որք զգիւտս Հնոցն ի նորա ի գործ արկին. այլ է ինչ, ասէ Պղնիկոս, ո-

1 Ճորոց առնէ առ չորքոտաս պայծառացաւ նաբաք։
Նիս Համիքս բողոքեաց։ 3 Եւ եղծումն իսկ գործոյն և
2 Որ ի հելլէն տապից պատեալ զև Ճարտարին ի փառս։

բում չէիմն հասու. զխառնուումն ասեմ ջնարակին ծէ-
փոյ, որով զնկարսն օծանէր՝ առ տակաւին նոցա ընդ եր-
կար յառաջագ զօրութեն։ Լրբրակի նպաստէր ջնարակին.
ալ, զի զերթին երթին երանգոյն զդեղս ոզորկեալ՝ հաճոյ
աչաց հարթ և անօսր երևեցուցանէր, զորոյ զթերին ընու-
արգ իւղն *. և միւս ևս, զի յաղտոյ և 'ի փոշւոյ պահէր
զնկարս. հանդերձ սոքիմիք և խնայեր յաչս տեսողաց՝
զի մի շլասցին ', որպէս ապակեաւ ըզիայլումն և զաստ-
կուածն գունոցն մեղմեալ։

ԱՐԻՍՏԻԴԷՍ

Պլին. ԼԵ. ՟.

Ոբք ժամանակակից Ալպելեայ կացին նկարիչքն, մի յա-
կանաւորացն էր 'ի նոյն Ալբիսթիդես Թեբացի։ Ալբաքն էր
Թէպէտ և ոչ որպէս զԱպելեայն ազնիւք և վայելուչք
էին, այլ սա նախ [2] հանճարով և ջանիւ եպիտ զստոյգ օ-
րինս զոգւոյն նկարելոյ, զզգացմունս ասեմ սրտի։ Ալե
էք նորա առաւելուլ 'ի նկարել զկերս սաստիկս և հզօրս,
միանգամայն և զգօրովակաս. այլ 'ի ներկուածն խիստ
լինն և դժնեայ էր։

Սորա է հրաշալի նկարն մեր վիրաւորելոյ սրով 'ի
կուրծս՝ յառնուալ քաղաքի, և մանկան նորա առ մայրե-
նի ստեամբքն սոզալոյ 'ի ծուծ կաթին [3]։ Օ այս ամ 'ի
Պլինեայ առեալ գրեմ։ Ուր 'ի գէմն կնոջն 'ի տապնապ
մահուն ամ գութ գորովոյ և աղէտք ծնեալսէր յանձան-
ձանաց տեսանելոյն։ Հոգայ իմն ընդ վտանգ որդւոյն, և խո-
թայ՝ զի մի 'ի ինդիր կաթին՝ յարիւն թաթաւիցի։ Ալսաա-
նօր Պլինեայ Թոսի զվնձին 'ի ձեռս առեալ նկարել զան
պատմէ։ Ալզեբանգը՝ սիրող չքնաղից՝ տարփացեալ
պատկերին, 'ի Թռեայ՝ ուր երն՝ ետ ածել զայն 'ի Պել-
լա քաղաք ծննդեան իւրոյ, կամ ուր համբաւէրն ծնեալ։

Ալկարեաց սա և զպատերազմն Ձուռնոց ընդ Պարս,
'ի միում տաստակի անձինս իբր հարիւր, սակ արկեալ
ընդ Ալնասանի քառասորի՝ որ իշխեն յայմժամ Ալդա-

* Ասլ ւէտ ասոյրն Ռուբենի ըն-
բոյո այս կամ հանգոյն ինչ ան ծնէ
տեղեակոյ պոպիչոյ փոս., որ չքն
յոպիրիչ ոգելեան ծնէոյն առաջ.
նէն ասնի։

1 Չի մի փայլումն երանգոյն
բծացուսցէ զաչս... և զի մի պայ-
ծառութեի գունոցն խիտ ինչ ազ-
դեցի։ Պլին։

2 Սա նոսա նկարեաց զդիս, և
զնմ զգացմունս 'ի տեսիլ ած։
Պլին։

3 Ել սորա նկարեալ մանուկ 'ի
սոզ առ սոսին մոր վիրաւորելոյ
'ի մահ յառաջք քաղաքի. և մանուկ
ինն զգալ մորն և սոսկալ զի մի
մանուկն առ չգիաւ կաթին զա-
րիւն դիմեցէ։

ահա ՚ի Փռվկիս, հաղար դրամակշռեա առ անձն մի, Պիո-
նիսեայ սպանդարամետին պատկերն, զորմէ այլոցր ասա-
յաք, համարեր Յարտարագոյն ՚ի նկարս Լուկիտիդեայ.
և եգիտ զայն Պուսիկոս ՚ի Կորնեթոս՝ յառնուլ պատե-
բազմեա զքաղաքն, և Լիւ զնուագաղուն մարմնոյ և զհոգւոյ
այնպիսեա Յարտարս նկարեր, զի Լտտաղոս՝ որ քաջակիրթն
էր յընտրութենէ իրացն՝ առանց ընդ բանս ածելոյ ետ Հա-
բիւր քանքար ընդ միում ՚ի նկարուցն. Լնքաւ մեծու-
թենէն ևեթ Լտտաղեայ, որ յառաչս իսկ եղեն, Հաւա-
տարիմ արասցեն զինս զայս անհերեդ.

ՊՐՈՏՈԳԵՆԷՍ

Ի Կաւնոյ քաղաքէ, որ էր ՚ի Հարաւային ծովեզր
Հռոդոսի՝ ընդ իշխանութիւն Հռոդացւոց, անտի էր Պրո-
տոգենէս. և ՚ի սկզբանն նաւս ևեթ նկարելով, եկեաց
ժամանակս բազումս ՚ի վերջին աղքատութենէ. Լյր այն
իսկ Թերևս եղև նմա յօգուտ. զի աղքատուն մղէ զաս-
ղումս [1] ՚ի Ճիգն, և և քոյր մանաւանդ թէ մայր Հանձա-
րոյ. Լյր ապա նկարուքն իւրովք զարմացոյց Լրիստոնս
զհոգովուրդն իմաստնագոյն.

Պլին. լե. է. Լիւս. Գեւս. ծե. ւ. Պաւս. Դե. Հաւ. 898.

Հռչակաւոր ՚ի նկարս նորա է Հեդիոն. որսորդ քաջ, որդի կամ Թոռն արեգական, հիմնագիր Հռոդոսի. Տրան զնմ ինչ զարմանալի էր ՚ի պատկերի անդ լորձնն ծորեալ ընդ երախս ասպականացոյն, զորմէ լծով ասացաք [2] ՚ի պատ-մել զպատարումն Հռոդոսի.

Սուս. Ժէ. 658.

Լոր միւս ևս հռչակաւոր նկար Պրոտոգենէսեայ՝ նոխազ-ոսն Պայն յեցեալ ՚ի սիւն, զոր ՚ի ժամանակի պաշար-մանն Հռոդոսի նկարէր անդ. վասն որոյ ասէին ընդ-սուսերք նկարեալ զայն. ՚Ի վերայ սեամն յառաջագոյն դարեալ կայր կաքաւ. այլ յածել զնկարն ՚ի տեսիլ, Հայեցեալ՝ զի կաքաւոյն ևեթ ուշ ունէին մարդիկն, և Թողեալ զՊայն՝ որ առաւել զարմանալին էր, ընդ միւսն այն զարմանայնն, և զի կաքաւս ևս ընտելացուցեալ ա-ճէին անդր, օրք ՚ի տեսիլ պատկերի կաքաւոյն պատ-րեալ՝ կրկնային, զայրացաւ ընդ տգիտութիւն նոցա. և Հա-մարեալ զայն նախատինս, խնդրեաց ՚ի վերակացուաց մեհենին՝ ուր պատկերն այն նուիրեալ էր՝ միւսանգամ

1 Խնաստութիւն և աղքատու- թիւն, չգիտեմ զնարդ, զորք են միմեանց. Պլեթոնէս.
2 Հոմ. Ջ. 122.

ձեռնարկել ՚ի կատարումն նորա . և իբրև հրաման ե-
տուն, եղջ զկաքաւն ։

Ելեալ և զմտերմին իւրոյ Ալբիստոտելի զմայրն ։
Իսկ իմաստասէրն անուանի , որ զամ՛ ժամանակս կենաց
իւրոց ՚ի զարգացումն գիտութեանց և գեղարուեստից
ձգտեալ էր , յոյժ մեծարեր զՀանճար Պղատոդևնեայ , և
յանկայր յարժանաւորագոյն ինչ ՚ի կիր արկանել զայն՝
քան ՚ի նկար որսորդաց և Պայից և կենդանագրաց . և
ձգեր զվբձին նորա ՚ի ձակատամարտս և յաշխարհակա-
լութիւս Ալեքսանդրի քաջագէպս ՚ի նկար՝ վասն մեծու-
թեան իմացուածոյն , և ազնուական կրեցն , և բազմակերպ
պատահարաց , և անմահ յիշատակին ։ Այլ բնաւորական
սիրոյժակը նորա , և միտումն ՚ի հանդարտն և ՚ի գեղե-
ցկին , գարձան ՚ի սովորականն . միայն զկենդանագիրս
Ալեքսանդրի ըստ խնդրոյ իմաստասիրին նկարեաց , ոչ
՚ի ձակատամարտի ։ Այլ զձարտարս քաջս յախորժա-
կանն իւրեանց և յազատ բերմանէ հանճարոյն գարձու-
ցանել՝ վտանգ է ։

ԳԱՒՍՈՒԱՍ

Սիկիոնացի էր . և անուանի եղև առաւել ՚ի մասին , որ այրեցականն կոչի՝ վասն հրով զգոյնն գրոշմելոյ ՚ի փայտ և ՚ի փղոսկր ։ Պամփիղեայ ուսեալ զարուեստն , գեր ՚ի վերոյ եղև քան զնա . սա նախ զառաստաղս և գկամարս արձնեաց այրեցական նկարուք , և բազում ե-
ւս եւ գործք եղեն սորա ։ Պաւսանիաս յիշէ զմի ՚ի նկա-
րուց սորա , պատկեր կնոջ արբեցելոյ՝ կաթի ձարտար .
որոյ տիպք կարմրութեան դիմացն երևէին ընդ բաժակ
գինւոյն՝ զոր ըմպէր ։

Կողկերա՝ կին պոռնիկ սիկիոնացի՝ քաղաքակից Պաւ-
սիայ՝ եր ձարտար ՚ի յօրինել պատկս , մինչև հնարիչ ա-
րուեստին համարեր ։ Զոր սեր սորա և ՚ի նմանութիւն՝
սկսաւ Պաւսիաս նկարել ծաղիկս ։ Վասն վայելուչ էր
անդ տեսանել զարուեստին ընդ բնութիւն մրցումն . զի

՝ Սիկիոնաց ՚ի մանկութենէ զկողկերա քաղաքակից իւրոյ զգաչիչ պատկաց . և ՚ի նմանուն նորա մրցեալ՝ բիւր աղգի աղգի պլակերպութեանց ծաղկանց զարգացոյց զարուեստն . նկարուք ջանացեալ յօրինուածոց նորա նմանել . և նորա ձայն առեալ , և ձիգն ՚ի ձիգն յաւելեալ , անդ արուեստին ընդ բնութեան մրցումն գործեր ։ Պլին . լե . ծ ։ լեւ . գ ։

երկաքանչիւր ախոյանաբար Ձգնեին յաղթել միմեանց, և միայր մարտն գոգցես անպարտելի։

Պատիաս առաւել՝ ի Սիկիոն եկեաց՝ ի քրիկ քաղաք իւր, որ էր որպէս [1] մայր և գլխաւոր նկարչաց և նկարչութեան։ Ի՛. ՀԻ՛ ի յեսին ժամանակս ընդ ծանր պարտեաւք անկաւ քաղաքն, և եղ՝ ի գրաւ զամ նկարագործ պատկերս՝ ցՀայաորակայն և զիւրաքանչիւրոց՝ ընդ գանձուց մեծաց. և Ապելլոս ուրբեմ Սիղղայ՝ որ զմայր նորա Ա՛ն տեղւոյ էած կնութեան, ցանկացեալ անմահ Թողուլ զնիշատակ չինագետութեան իւրոյ՝ հատոյց փոխատուաց ամենից զոն զպարտս սիկիոնացւոց, և առեալ՝ ի ձեռաց նոցա զամ նկարս անուանի Ձարտարացն, ընդ որս և զՊաւսիաս, ած՝ ի Հռոմ. և զետեղեաց զնոսա՝ ի հանդիսաւոր յիւրում տեսարանին՝ զոր կառոյց բարձր եռասիհան, երեքարիւր և վեցասուն հոյակապ սեամբք՝ որոց բարձրութիւն էր երեսուն և ութ ոռնաչափ, և զարդարեաց զայն կնճռիկ և պղնձի անգրեաք, և վաղեմի նկարուք քաջաց Ձարտարաց։ Լու զայն ամ առ ժամանակս կեայ յօրիներ մինչև՝ ի յանկ ելանել խաղուցն։ Պլին. լիբ. 35. գլ. 10.

Ա ասն որոյ ասէ Պլինիոս՝ Թէ չինագետութիւն նորա աւերեաց զբարս և՝ ի սպառ կործանեաց։ Լու ոչ անդ գետեղեցաւ զնոսն, այլ յառաջ ածեալ՝ ինասակարագոյն ևս ասէ լեալ Հռոմայ զչինագետութիւն նորա, քան զանգուած գատանիկք տարագրութեան՝ զոր յօրային նորա Սիղղա ետ, զիւրաքանչիւր քաղաքացիսն կորուսանելով։

Ի՛նուանի է՝ ի նկարիչս և ՆԻԿԻԱՍ ազնուացի, որոյ էին բազում նկարք երևելիք. և մի յայնցանէ էր իմն Ագիսեայ՝ ի գժոխս, որ Ա՛ եկեալն կոչէր։ Ի՛տտալոս, կամ ըստ Պլուտարքեայ՝ Պաղտիոս, մատոյց՝ ի վինս սիրոյ վաճառն քանքար, որ չհաւատալի Թուի. բայց նա չէառ յանձն վաճառել զայն, այլ Հայրենեացն եաւ՝ ի պարգև։ Ի՛նչու մնադիւրութիւն պարապեր՝ ի նկարել զայն, զի և զժամ աւուրն մոռանայր, և զծառայն Տարցանէր՝ Թէ ձաշեցի՞ այսօր։ [2] Պրաքսիտելեայ հարցեալ՝ Թէ զոր՝ ի գրշելոց իւրոց անգրեաց ընտրելագոյն համարեր, ասաց. Ձոր Ա՛կիկիասայ ձեռն եգեալ է։ Օ՛ի նա ազնիւ բռով զանգրիս նորա կձեայս ծեփեալ պայծառացուցանէր, և զայն յայտ արար բանիւն։

[1] Եթէ հայրենիք գոգցես նկարչութեան էզև ընդ երկար քաղաքն այն։ Պլին.

[2] Սա է Նկիկաս, զոր որպէս Պրաքսիտելէս հարցեալ Թէ զոր՝ ի գրշելոց իւրոց անգրեաց ընտրելագոյն համարեր, ետ պատասխանի. Ձորս Նկիկաս եգ ձեռն, Ջի յոյժ մեծագրեալ ձեփ լուոյ նորա։ Պլին. լիբ. 35. գլ.

Այն և այլք բազումք նկարիչք Ճարտարք, զորովք լռեալք զանց առնեմք. զի ոչ այնպես անուանիք և ե֊րևելիք են որպես զվերոյ ասացեալքս, որք զայնպիսի փառս յաձախեցին յունաստանի։ Այլ ասաղ, զի ոչ հասին առ մեզ գործք նոցա, յորս մարթեր ակնառե֊սիւ գտանել զՃարտարութիւն նոցա։ Այսպէս զնախնեացն քանդակագործութիւն մարթ է ընդ արդեացս համեմա֊տել, զի պահին իսկ ցարդ Ճարտարագոյնք ի հելլէն քանդակաց, հրաշակերտք վաղ ժամանակացն։ Հռո֊մայեցիք և ի կարի պայծառուն իւրեանց յաւուրս Օ֊գոստեայ՝ ի մասին ևեթ քաջ առաջնորդութէ գային ի հաւասարութէն ընդ Յոյնս. իսկ յաւուրս ետս, մանաւանդ ի քանդակագործութէն, աշակերտեին նոցա։ Այսն որոյ ասէ Այելիոս.

Կոփեայեն այլք ըզկենդանի դէմս ի վէմ,
Ձուլեացեն քաջ հնչող պղինձըս գիտեմ.
Գծագրեացեն ցըլալ ըզծիլս եղերաց,
Գոգացեն զարտիից եղս, իսկեն գոռ գատաստաց.
Լակ գու իշխել աշխարհի կալ քեզ պահեստ,
Հռոմայեցիդ գու, այլ լեցի քո արհեստ։

Վէրգ. Եկն. գ. 847.

Այր ինչ զՊանարոթեայ վերագոյն ասացաք, զի զՀ֊բոն Պրաքսիտելեայ ի վեր քան զնա եդ՝ զպատուէր խոստովանեալ Համարձակ, անտի իսկ յայտ է զի և այժմ Հռոմ՝ որպես ի սկզբանէն՝ զմիջոցեակ քանդակագոր֊ծութէն թողոյ Հելլենաց։

Այլ ոչ նոյնպես և զՃարտարութէն նախնի նկարչացն մարթ է գտանել, զի պատմութէք լռկով խնդիրն ոչ լուծա֊նի. Տարկ էր առ ուղիղ գատաստան՝ օրինակս առաջի ունել, այլ չեն ի միջի։ Կան ի Հռոմ նշխարք վաղեմի յախճապակեայ պատկերաց, այլ դեղանկարք յոյժ սա֊կաւ, և այնոքիկ խանգարեալ։ Վարձեալ և որ կանն, և որ ի Հռոմ յորմն նկարեալ պատկերք, բազում ժամա֊նակօք կրտսեր են քան զՀելլենացն անուանի նկարիչս։ Հանդերձ այսու՝ ամիս ոչ է մարթ ժխտել, զի զօրաւոր են յոյժ նախաժամանն կարծիք ի պարծանս նախնեաց և ըստ նկարչուէն մասին։ Ինդոսին յաւուրց Կրասոսի, որպես Վիկերոն ի գիրսն Ճարտարխօսուէ տայ բարբառել նմա, ի նկարս նախնի Ճարտարաց անյագ պչնուին տեսողք, իսկ ի յետնոյն արագ յագեին։ Օ ի ի նոցայն ընտրուի գծագրուէն և կենդանուին գործեացն վկայեալ.

խակ ի սոցայս ոչ այլ ինչ էր, բայց միայն երկին ներկուա-
ծոյն։ Զգիտեմ, ասէ՝, միթէ որ անդէն ի սկզբանն
ընդոստուցանէն պայծառութիւնքն զտեսողս, որով ցանկա-
լի իսկ էն, ապա արագ յագեցուցեալ տաղտկացուցա-
նէն։ Արդիսի այժմու նկարքս էն. զի՞նչ քան զանսովսկի
պայծառ և պերճ կայցէ. քանի գունագեղք էն և էրկ-
ներանգք, և քան զնախնեացն ի մասինս յայսմիկ գերա-
զանցք։ Այլ սոքա ի սկզբանն լեալ զօշտեն զայլ, և
ոչ ընդ երկար ախկատոյց կամք ի նոսա. իսկ ի նախ-
նիսն պշնութիւք անցագ, թէպէտ և պարզք և թանձունք
են ըստ ներկուածոյն։ Ասպատճառն լուէ Վիկերոն.
բայց Զևխանեսիոս աղիկառնացի, որ ի նմին ժամանակի
եկաց յաւուրս Գոռոտեայ, յաւելու զայն։ Նախնիք,
ասէ, ձարտարք էին ի գծագրութենէն, և հմուտք գեղոյ
և զօրութեանէ կենդանութենէն, թէպէտ և ներկուած նոցա
պարզ էր և ոչ բազմագունի. այլ արդ նկարիչք ի ներ-
կուածս և ի տուերսն գերազանգեալ, ի գծագրին յոյժ
տարբ ինն, և ոչ ի նկարս կրից այնչափ ինչ աշխոյժք
են։ Արդ յերկուց աստի վկայութեաց ի միտ առնումք,
զի ոչ ինչ նուազ ձարտարք էին նախնիքն ի նկարչութե-
քան ի քանդակագործութեէ, յոր ամենեցուն վկայութ
գերազանցէին։ Այլ զի մի աւելի ինն ասասցուք, երևի
հնոց գեղ ի մասին գծագրութե, և ի խառնել զաղօտ
ընդ պայծառն, և ի կենդանութենէն, և ի յօրինուած,
հաւասար ձարտարապետին ի յիանոց գերածայրեալ,
այլ ի ներկուածն ստորև յոյժ մնացեալ։

Զկարեմ վախճանել զձառս նկարչութենէ և քանդա-
կագործութեէ՝ առանց ողբալոյ զգեղծումն ձարտարացն
նուաւ ի սկզբանէ և այսր։ Այնուայն իսկ արուեստք,
այլ մանաւանդ սոքա պատուականագոյնք և զարմանա-
լիք, հրաշակերտք՝ ի քանդակ գրչին կենագործելոյ վէմ
և զպղինձ, և ձարտար խառնութենէ գեղոյ զկնի կենդա-
նագրելոյ, սոքա մանաւանդ պարծին արքանեկել առա-
քինութենէ, յորոյ ի զարգացումն և ի փառս սահմանեաց
զնոսա ձարտարապետն և տուիչ ամ արուեստից զձառ։ Ի-
սոյն և հեթանոսք արժան համարէին ի գործ արկանել

---

1 Զգիտեմ ընդէր որ զզայու-
թենէս մեր զուարճացուցանեն, և
ուժգին ի սկզբանն յուզեն. ա-
րագ տաղտկացեալք ի նո-
ցունց մեկնիմք ի բաց։ Քանի ա-
առաքեգունագեղք և երկինքն գե

ի նոր նկարս քան ի հինսն կան.
բայց թէպէտև ի սկզբանն պատ-
րեն զմեզ, այլ ոչ ընդ երկար գուար-
ճացուցանեն. իսկ ի վաղեմի պատ-
կերս չանչրոք և յաղագս տեսին
զմայլիմք։ Կիկ. Ճառք. Բ. 12։

զքանդակ և զինկար, նուիրեալ զնոսա ՚ի պատկեր արանց աւազաց, և ՚ի կենդանագրել զառաքինութեիս նոցա [1]։ Վաթիոս, Ավկիսին, և այլք ՚ի հռոմայեցւոց երևելիք, ՚ի պատկերս Տարցին Հայեցեալ, յորդորեալ խրախուսէին յառաքինութեի, ըստ նոցին իսկ վկայելոյ։ Իբր ոչ եթէ մտանդ, կամ որ նուաստն գործեր պատկերին էր զօրութիւն՝ որ ազդէր ՚ի սիրտ նոցա զարիական խրախոյսն. այլ տեսիլ աւազ արանցն և առաքինութիւնք նոցա, զորս պատկերքն յաւերժ յիշատակաւ յաւշ ածէին՝ յորդորելին զնոսա ՚ի նահանձ նմանուել։ Պատկերքն այն, ասէ Պո- Է. 495, ղիբիոս զնմանիցնոց կիսակ անդրեացն, յաշխարհախուռմ տօնս ՚ի գահլիճ աւազանւոյն Հռոմայ, և ՚ի դամբանս կան կայսերդս նոցա ՚ի տեսիլ ածէալ, եւ անդեն սաստիկ ածէին մանկտւոյն, որպէս այն թէ ինքնին քաջաղուէքն վերկենցաղեալ՝ ձայնիւ բարբառով խրախուսէին զնոսա գՀետ իւրեանց։

Լ՚զրիպաս [2], որ զդուստրն ( )գոստեայ ած հնութիւն, պերճ առեներանութիւնք ըստ արժանի իւրում նախապատիւ աւազութիւնն քան զնմ հռոմայեցիս՝ եցոյց բազում հաւաստեաւ, ասէ Պլինիոս, թէ քանի օգտակարագոյն էր աշխարհին զպատկերս Ճարտարս վաղեմիս կանգնել, քան յանդիման ՚ի քաղաքին՝ առ ՚ի յորդոր մանկտւոյ ՚ի գեղեցիկ նահանձ. որով շահաւետագոյնք լինէին, քան թէ ՚ի գիւղս վտարեալ ՚ի պարտէզս և ՚ի զբօսարանս ոմանց։

Լ՚զաքէն անդրիագործք և նկարիչք, ասէ Լ՚ըիստոտէլ, դիւրագոյն և ազդողագոյն կրճէին զբարս քան խմաստասէրք. զի են պատկերք՝ որք որպէս զբարոյական նոքին գեղեցիկ իմաստս զօրաւորք են առ ՚ի զմոլիս ածել ՚ի զգաստութիւն։ Կնոջ ումեմն պոռնկի, որպէս պատմէ սքեն Վրիպոր նաղիանզացին, դէպ եղև ՚ի տեղւոջ ուրեք՝ ուր ՚ի խորհուրդս պղծութիւն երթեալ էր՝ տեսանել զպատկեր Պողեմոնի իմաստասիրի, որոյ աքանչելի փոփոխումն

1 Բազում անգամ լուեալ է իմ ՚ի Մաքեմեայ, ՚ի Ավկիսինէ, և յայլոց քազաքացոց մերոց յերեսեաց արանց, զի ՚ի պատկերս նախնեացս հայեցեալ խրախուսէին յառաքինութիւն։ Իբր ոչ եթէ մտանդ կամ պատկերին էր զօրութիւն, այլ յիշատակ քաջութեան նոցա զեւանդն ՚ի սիրտս վերհիշ արանցն արծարծանէր անչէք մինչև առաքինութեին նոցա համբաւոյ նոցին և փառացն նուաստսրէր։ Սոսկած յառաքէ. Տէր. էֆեսոսի։

2 Լ՚ոյնպես առենարանեալ պերճ, արժանի նախանձուր քաջաքաջութ, վասն ՚ի հրապարակի կանգնելոյ զնմ պատկերս. զի օգտաբարագոյն այն էր, քան թէ ՚ի գիւղս տարագիր առնել։ Պլին. լ. ։

բարուցն յոյժ հռչակեալ էր, և 'ի տեսիլ պատկերին՝ յիւրն եկեալ զգաստացաւ։ Այլ Կեդրենոս պատմէ, զի մի 'ի Թագաւորացն Յունաստանի 'ի տեսիլ պատկերի մեծի աւուր դատաստանին՝ յորդորեցաւ յապաշխարութիւն Օ՛ի յոյժ զօրաւոր է տեսիլ ալաց քան զլուր ականջաց[1], և կարի ազդուպատիւք են քան զխօսս պատկերք կենդանի նատիւքս։ Այս սուրբն Վրկիդոր նիւսացին խոստովանի՝ չկարացեալ ժոյժ ունել արտասուացն 'ի տեսիլ իրիք պատկերի։

Այս ազդեցութիւն պատկերաց զօրաւորագոյն 'ի չարն է քան 'ի բարին. զի առաքինութիւն[2] եկամուտ է 'ի մեզ, և անտի չարք բնակաւորք։ Այսանց հրապուրանաց իսկ ի օրինակաց չարաց, թէպէտ և ոչ ուրեք առքս պակասեն, միտեմք՝ մանաւանդ թէ միշտ զառածմանիմք 'ի չարն. իսկ զինչ ևս, եթէ քանդակագործութիւն ամ՝ հնարիւք արուեստին, և նկարչութիւն բնաւ կենդանութիւք երանգոյն արծարծեսցեն 'ի մէջ զինքսաբորբոք անտն։ Օ՛ր աւեր և ապականութիւն ոչ գործեցեն 'ի միտս մանկտուց մերկանգամ անպատեհ պատկերքն, յորս անգրիագործք և նկարիչք համարձակեն զգրիչն։ Այսոքիկ[3] Թերևս արուեստին յաձախեսցեն փառս, այլ Ճարտարին նախատինս յաւետենից։

Իմոզեալ զբրիստոնէական օրէնս, որ 'ի ցոփ քանդակացն և 'ի նկարուց գարշին, հեթանոսացն իսկ խնամուք խաւարամածք գրեթէ նուիրն խոստուվթ արգելն զգայս։ Այրիստոսել 'ի գիրս հաստարկապետութեանն կարևորագոյն պարտս զգուշութեան սահմանել գատաւորաց, չթողուլ 'ի քաղաքս այնպիսի ինչ անգրի կամ պատկեր 'ի հրապոյրս ախտից և 'ի զեղծումն բարուց մանկտուցն[4]։ Այնեկա եպերել իսկ զնկարչութիւն և զքանդա-

1 Դանդաղադոյն յուզէ զոգիս լուր ունկան,
Քան որ անենդ աչօք դան իւրք յերևան։
Ովր. որ. ԵԲՐ. 180։

Ա. ինպէս 'ի զգայարանս ազգէ նկար, զի և զօրութիւն Ճառից յայ. թէ։ Կ. ՈՍՊՓ։

2 'Ի վատթարն միտեմք. զի և առաքինորգք և ընկերք ոչ պակասեն, և իրն ինքեան անառաքինորգ և անբնակեր զարգանայ, և ոչ զառ. 'ի վայր անթ 'ի չարիս է ուղին՝ այլ և զառ. 'ի Թափ։ ՍԵՒՆ. ՌՂՔ. ՂՀ։

3 Մ'ի առ պատմուիս 'ի պղծուն կրթասցի վասն մերկանգամ նկարեալ մարմնոցն գերոյ, որ զօրութեան պատուհ, այլ զձարտարն անարգէ։ ՍԲՐՈՒ. Ա. ԴՐՔ. ԺԱ. Ե։

4 Օ՛յ և ոչ յաղագաւոր ստութեանս համարիմ զնկարս և զանգրիս, զի՛նչ ասցս և զայլ ազգս զեղծեալս։ ՍԵՒՆ. ՌՂՔ. ՅԵ։

կագործմանէ, և զազատական անունն կապտէ ի նո-
ցունց՝ վասն սպասաւորելոյ նոցա ախտից։ Պլինիոս գնա-
խօս, այն որ ի դէզ գործոց նախնի Հարտատացն զմայ-
լէր, զի ոմն յականաւոր նկարչաց եպերէկ վասն դժպա-
տեհ և եղեռնական ցոփութեանն՝ որով նկարեր ի Հռոմ։
Օ՛ի ասէ. Լաբէոնիս պայծառացաւ ի Հռոմ, այլ ասէ Պլին. լե. ֆ.
թատուէթէ մեծաւ զեղծոյզ զարհեան։ Լաւ իբաւացի
ցասմամբ կշտամբէ զքանդակագործն՝ որ զանհնարելին՝
ի բաժակս և յըմպանակս քանդակելին, կամելով ի-
անդատին ի պղծութեանցն ըմպել։ որպէս թէ արբեցու-
հինքնին ոչ աճեր զնոսա ի զէղմութեան, և հարկ եր յաւե-
լուլ հրապոյրս ի գրգռել զայն։

Վերջապէս իսկ զդժպատեհ իրս զայս եպերէկին, զի Պրոպերտ. բ.
ասէ Պրոպերտիոս. Օ արմանամ զի վասն հասարակաց եղեր. ե։
կանոնին մեհեանք պարկեշտութեան, և ի տունս իւրա-
քանչիւր կան մնան պատկերք անհամեստք՝ որք զօրիոր-
դացն ապականեն զոգիս։ Օ՛ի ընդ խայնիւ հեշտ տես-
լեան, ծանկեին զմահացու թոյնին՝ որ ի սիրտն ժամանէ,
և հրապուրեն զանեսողս ի պղծութեան։ Լաւ վախճանեալ
գրանսն, ասէ. Լայսպիսի ինչ անպատեհ չգործէր առ
նախնիս. ոչ որպէ ասպարանիկ նոցա նկարեալ եին պիղծ
ձեռամբ, և ոչ զեղեռն այնու պատուեալ՝ ի տեսիլ ա-
ծելին։ Օ՛նորին իսկ զգեղեցիկ տողն արժան համարիմ
երկրորդել, զի ասէ.

Պարկեշտութեան կանգնել մեհեան օրիորդացըն
զի՞նչ շահ,
Լաւ ամենայն՝ զոր ախորժեն՝ տիկնայ օրէն է և
ձահ։
Ձեռն՝ որ նախկին լիրբ և լպիրշ նկարագրեալ
ըզպատկերս,
Տեսիլ տգեղ՝ ի տուն համեստ ած կանգնեցոյց
ըզխոհերս,
Ա՛յ՝ նա պղծեաց զօրիորդացն աչս ամօթխած և
անբիծ,
Ա՛յ հրապուրեաց գոլ պղծութեան իւրոյ զՀա-
նուրս գիտակից։

1 Պղծութիւնս յանօթեանն քանզգա- խութէ ըմպեն զգինի, և զարբե-
կեալ, որպէս այն թէ արբեցուէ ցոփիւք գրգռեն։ Պլին.
չէր բաւական ածել ի զեղխու- լե. ֆ.
թիւն։ Աւսպէս անգամն ի զեղ-

Ո՜Հ, հեծեծմունջը ըզհետ նորա յոլոքաս երկրի պատեսցին,
Որ ընդ զուարթ տեսլեամբն ըզկազ ծածկեաց հնաբիւք արուեստին։
Եւ առաստաղք սեթեւեթեալ սոքիմբք երբեմն ձեւովք։
Այս ոչ ոմիր եղեռնագործ նկարագրեալ կայր զրմովք։

Արդ եթէ կովայիք՝ որպէս յառաջ ասացաք՝ յերկուց պատկերաց Վաղկան, զորոց շատ է ասել թէ Պրաքսխտեղեայ գրօչուածք էին, մին սքոդեալ և միւսն մերկ, զքողուածն ընտրեցին վասն հասկաստութեանն և պատկառանաց՝ թէպէտ և յոյժ նուաստ էր քան զմիւսն, զինչ և յաւելցուք առ այս։ Որեմ դատաստաքուէին առաջի կայ մեզ՝ եթէ ամենի համարիցիմք օրինակիս այսմիկ նմանել։

ԳԼՈՒԽ ՎԵՑԵՐՈՐԴ

ՑԱՂԱԳՍ ԵՐԱԺՇՏՈՒԹԵԱՆ

Երաժշտականն արուեստ ընդարձակագոյն յոյժ էր ի վաղ ժամանակս քան զոր ԹՀւլ մեզ. զի ընդ յարմարումն երգոց երաժշտականաց, և ընդ երգեցումն այնոցիկ ձայնիւ և նուագարանօք, որովք արդ աւարտի երաժշտականն արուեստ, յայնժամ և զբերթողականն բռնադատիկէր, հիւսել տաղս ազգի ազգի, և զյարմարաւորսն յերգ արկանել. և զկայթողականն կամ զշարժուածոց արուեստ՝ որ զբայլափոխս տոհն կրթէ և զշարժուածս կաքաւոյն և զընթանալոյ և զարտասանութեան։ Պատձեալ բռնադատիկէր և զարուեստ յօրինելոյ և գրելոյ նոպիւք զեղանակ պարզ առոգանութեան, ուղղելոյ նոքօք զչնչուածն ձայնին, և զչափ և զամանակ շարժուածոցն, որ առ նախնիս սովորական արուեստն էր, և արդ քնաւ անծանօթ։ Այս ամ զանազանեալ մասունք, որ իրապէս կոչուէին ընդ միմեանս, ի սկզբանն էին նոյն և մի արուեստ, և միոյ Հարաւորի գործ. յետոյ եղեն բաժանմանքս այս, մանաւանդ քերթողականին՝ որ յայլ ինն կարգ ուրոյն զատաւ։

Օ այս ՝ամ մասանց երաժշտականին ասասցուք աստ կարճ՝ի կարճոյ, բայ՝ի յօրինուածոյ տաղից՝ զորմէ յետոյ յիւրում տեղւոջն լիցին բանք։ Իսկ սկսցուք՝ի քուն երաժշտութենէն, որ ինչ այժմ իմանի։

ՊՐԱԿ ԱՒԱՋԻՆ

Յաղագս քնոյն երազոցն։

Երաժշտութեանն արուեստ ուսուցանէ զազգս ազգս հնչմանց, որովք կազմի եղանակ և յարմարութիւն երգոց։

ՑՕԴՒԱԾ Ա.

Յաղագս սկզբան և հրաշալի ղօրութենէ երազոցն։

Ամենից Թուեցաւ ասել՝ ի Թռչնոց անտի ուսեալ մարդկան զերգս, որպէս Թէ Ձուռղելով նոցա և զդայլայլիկն զեղգեղելով ուսուցեալ զազգս ազգս ոլորակացն և զեւևէջս ձայնից՝ Թէ քանի՛ աթորժ են ունկան։ Այլոց այլ վերագոյն վարժապետ է մարդկան, որում ևեթ հնոյհապարաք են։

Նախ երաժշտութի՛ւն, և կարևւոր մասին նորա գուսանական գործեացն, պարգևք են այ՝ որպէս զայմ առեալից գիւտս։ Այ՝ի պարգև բարբառոյն, որ ինքնին իսկ պատուականն է, յաւելու եռանդն և կենդանութի՛ւն զկիրս հոգւոյն բացայայտագոյն ցուցեալ։ Օ՛ի՛ հոգիահրաշ լինել մարդոյ և յափշտակել՝ի զմայլանն տեսիլ, ոչ ևս սովորականին բարբառ բաւէ խանդիցն. այլ արտաբերեալ ինն յանձնէ, և՝ի բերումն կրիցն Թողեալ, զօրացուցանի զբարբառն, և յորդելակ ձայնիւ կրկնէ և երեքկնէ. և զայմ Ձիկն իւր նուագ և տակաւ Համարեալ, առնու զօրավիգն զգործիս՝ որ օգնէն նմա բազմակերպ և երկար և անհատական հնչմամբ, յորմէ մի մարդկայինս վերծացեալ գտանի ձայն։

Նախ սկիզբն կալեալ երաժշտութե՛ւ, և սովաւ եղև ցանկալի և պատուական. որով Ձհաւարարգոյն՝ի պաշտամունս կրօնից պատկանի, զի սա միայն աղէ՛ի հոգի զջերմեռանդն խնամսոտ՝ որ յափշտակեալ վերամբառնան

գնա, և յորդորէն ի գոհանալ և ի սէր, և են արժանի հիացման նորա և զմայլման, որովք զիարձ առնու զերա-
նուելն՝ պարծելով ինն յուրախանալն իւր և ի բարե-
բաղդութիւն, որպէս առնէ Պաւղոս յայտ յաճային երգոց,
պաշտել և օրհնել զնա, գոհանալ զնմանէ, գովել զմե-
ծութիւն նորա, և պատուել զբանչելին։

Լսելի ի տղայութիւն աշխարհի ի ժամանակի անուղղու-
թիւն՝ այս էր երաժշտութիւն գործ, մինչդեռ պարզ, քնա-
կան և անարուեստն էր, և չէ և այս յերիւրեալ. և ար-
դեօք ազգն Աղեթայ՝ աւանդապահ Հնմարիտ կրօնիդ՝ պա-
հեաց զայն անարատ։ Լայլ ամպարիշտք գերեալք ըզ-
գայութեանն և ախտից, առ ամբարելոյ զվիշտս կենցաղոյս,
և քաղցրացուցանելոյ զվտարանդութիւնն, և առ ի սփո-
փումն թշուառութեանցն յօժարագոյն զաղէալք ի բերկ-
րութիւն երաժշտութեանէ, առաւել եղեն մտադիր ի զար-
գացուցանել զայն և յերիւրել յարուեստս, և որ ինչ
խոչդողաբար հնարէիցեն՝ հաստատին յօրէնս, և յան-
հատութեանէ երգոցն և ի զօրավիգն և ի ջանաղանութեան՝
Ճարտարութիւն գործիս։

Ճառ. ք. 21։ Վասնզի գիրք զսկիզբն այսր երաժշտութեանն ընծայեն
աղգին Կայենի անարգելոցն։ զի ի ծնունդս անտի նորին
իսկ ամպարշտին նահապետի էր Յովելաղ, որ եցոյց
զերգս և զբնաւ։ Վմին իրի երաժշտութեանն յախտաւոր
իրս յաձախեաց. զի բարեաբէ զախտս և աչուառացուցա-
նէ, և ողբս և աղդողալոյնս գործէ զնոսա յաւելուա-
ծով բերկրութեանն, և զՀոգին գերի առնէ զգայու-
թեանցն, և ի լսելիսն աւիծութեամբ պարուրէ զնա, և յաւելու
զցանկութեանն նորա ի ինդրել արտաքոյ իւր սփոփանս, և
զխորշումն ի խորհրդոց պիտանեաց և ի խելամտութեանէ
Հնմարտութեան։ Օ եղծումն երաժշտութեանէ գրեթէ ժա-
մանակակից եղև Հնարիցն, և բազուկք գտան նախնեաց
Յովելաղայ քան Պաւղոսի։ Իրը ոչ եթէ երաժշտութեան
Ճ-ղ. էրածն. 1146։ Հնասակար լիներ է. զի որպէս ասէ Պլուտարքոս, ոչ ոք՝
որ միտս ունիցի՝ խոտեսցէ զգիտութիւս վասն գեղծանելոյ
նոքօք ոմանց. այլ ախտաւորեալ գեղծանելեացն է Հնտան։

Լերաժշտութեի գրեի ի բնու-
թէ իսկ պարզական՝ առ ի գնա-
րել զվատսակս. զի և զվնասուս
նուագ յորդորէ. և ոչ միայն ի
գործ՝ յոր բազմոց ջանք ի մի-
ջէ նախնեցդակ զուարթ Հանէ յար-
մարին, այլ և իւրաքանչիւրոց որ
և ոչնա վատսակք վարկապարագի
նուագաւ սփոփին։ Կաղաբ. ա. է։

մարդկան անօրէն և իղձ յերգս և ի յարմարուիլ նուագ-
գաց, որք ի բարեբաստութիւնէ յաւելուն զուարճանալ,
և սիրեն ի վիշտս զարմանալ։ Զի որ արուեստաւոր,
որ վանմէզանչականս զայս սիփոփումն ոչ ի կիր արկանի-
ցէ. զի և գոյզն մրմունջ մռնացուցանէ նմա գոգոյս
զվատատակն։ Լոմբիւնք յարմարաւորք, որով գաղթինք
զանձնացեալ երկաթին թոպեն ի սալի, թեթեւացուցա-
նեն ինն նոցա զծանուցն ուռանդն զբեռինս։ Այս զթիա-
վարացն իսկ զառաջանաւոր աշխատուին գիւրիւ թեւաձա-
կացն բազմութեան նեղդաշնակաւոր և միօրինակ շար-
ժումն։ Օ երաժշտական գործիս քաջ ի կիր արկանելին
նախնիք որպես զարդիս և ի խրախոյս զօրաց ի պատե-
րազմի, Լուինտիլիանոս ի համբաւ զօրութեցն հռոմայ-
եցւոց ոչ սակաւ օգնական համարի լեալ զգալաթափողն
և զշեփորս, որ պատերազմական նուագօքն խրախուսէին
զլեգէոնան[1]։

Այլ ամ ազգս, որպէս ասացաք, յարգեր երաժշտու-
թեի. այլ առաւել առ Հելլէնս, որք գերաստիձան բարձ-
րացուցին զայն մեծարգելովն։ Պարծանք եին արանց[2]
աւագաց քաջ երաժիշտս գոլ, և նախատելի աներաժըշ-
տութեի։ Այլ որ ի քաջացն Հելլենաց առաւել քան զի-
պայինսնդ յաւել փառս Էլլադայ. արդ ընդ այնպիս-
ոյն առաքինուիւն համարեր արուեստաւորսն կաքաւել
և քաջ երգել նուագարանօք[3]։ Չառաջ քան զամս ոչ
սակաւս, Լեւմիատակղի ի խնջոյս ուրեք հրաժարեալ ի
քնարահարութենէ՝ անդ ոմանեցաւ, և համարեցաւ նմա այն
ի նախատինս. զի տգիտութենէ երաժշտութենէ համարեր
յայտնեցաւ անկրթութենէ։

Վասն իրի երևելիք յիմաստասիրաց՝ որք յաղագս քա-
ղաքականութենէ աւանդեցին գիրս, որպէս Պղատոն և

1 Ասեն՝ մեծամեծ զօրավարաց փող և սրինգ հնչեցուցեալ, և զսպաթացուց բանին երաժշտու-
կան եղանակիք խրախուսեալ։ Եւ զինչ այլ փողս և եղկերգիք ի զօրս մեր գործիցեն. զի ըստ աղ-
դոցդոյն նուագաց նոցա յատա-
կեն հանճարական փառս պատեղա-
մի քան զայլոցն։ Կոմնոս. ա. ֆ։

2 Ձկատարեալ գիտութիւն յա-
զէլարմար և ի ձայնաւոր նուագս
վարկանելն Հելլենք։ Վասն իրի ե-
պատմեն, իշխան Լլաւգայ ըստ
ես, քաջ երգիչ քնարաւ որպես
պատմեն։ Եւ Թեմիստոկղ ամբ
ինչ յառաջ քան զնա ի խնջոյս
ուրեք հրաժարեալ ի քնարահա-
րութենէ, սիմոնդ համարեցաւ։ Ա-
պա ուրեմն հրաժիշտք ի յոմնա-
ման պայծառացան, և զերաժըշ-
տութիւն ամենեցուն ուսանեին. և որ
ոչն գիտէր՝ սիմոնդ համարէր։ Կիւ-
փասի. ա. ֆ։

3 Ընդ առաքինութենէս էպամի-
նոնդաս համարին աղեղաձիգ կա-
քաւել, և քաջ նուագել սրնգաւ։
Կ. Նեպ. ի յառաջաբ։

Ի՛բրեւտասէլ, պատուիրելով պատուիրեն մարդել զմանկտին յերաժշտութիւն. որ և գաստիարակութիւն Հունաց կարեւոր մասն էր։ Ո՛չ ոչ միայն պիտանի է սա քերթողականին մասին առաջանութեան, որ զերկարս և զսուղս վանկից ուսուցանէ, և զչափ տողից՝ ըստ թուոյ և ըստ յանգի, և մանաւանդ զոլորակս բառից, այլ համարեհին հինք և կրթել նուաճ մանկտւոյն, ներգաշնակելով իմն մասանց հոգւոյն ի յօժարութիւն պատշաճիցն. զի ասէ Պլուտարքոս. Ո՛չիք ինչ ազդոյ քան զերաժշտութի՛ն առ ի յորդորել յիմ՛ ժամանակի յիմ՛ գործս առաքինութեան, մանաւանդ ի վտանգ մարտի։ Պլուտ. երթ. ուխտ.

Հայժ այլազգ թուէր առ Հռոմայեցիս ի բարենշան աւուրս հաստատակատարութեան. զի ամեն իսկ էր առ նոսա երաժշտել, որպէս յայտ առնէ Ղեպոս[1] յուցանելով զներհակակիր ախորժակս ազգաց ի բազում իրս։ Ա՛ա լաւստեայ զսիկնոջ ուրուանն Հռոմայեցւոյ կշտամբելով զքաջ Ֆարտարութեան յերգ և ի կաքաւ[2], իբր անպատեհ զգաստից և ազնուական կանանց, ցուցանել որ ինչ համարելն առ Հռոմայեցիս երաժշտութի՛ն։ Իսկ կաքաւ, բնաւ իսկ տարակարծ, եակերելի էր առ նոսա՝ որպէս անզգայելոյց և աբբեցելոյց գործ[3]։ Ի՛սյս խոստութի՛ն էր նոցա ի սկզբանն, մինչև ասա ի հաղորդելն ընդ Հայոս, և մանաւանդ ի յաձախել գանձուց նոցա և Հռոմութե՛ն՝ յայն մեզկութի՛ն զանձուց Հասին, յոր ոչ ժամանեցին Հայքը։

Հրաշալի զօրութի՛ն համարեհին հինք ունել երաժըշտութե՛ն, զըրգել և հանդարտեել զկիրս, զգնացուցանել զբաս, և զխուժադուժ և զվայրագ ազինս ի քաղաքս կանութի՛ն ածել։ Պիւթագորայ[3] տեսեալ զմանկտին ի համեստ ուրեք տան արբեցեալ, և փութագոյն նուագաւ սրնգի զրգռեալ ի բռնաբարութի՛ն, հանդարտեցոյց գնա և ի զգաստութի՛ն էած՝ հրամայեալ երաժշտին փոխել զմտաս, և ծանուցնա նուագել՝ համբոյր ատիցն չափմամբ։ Իս. Ն. Պղատ. է. գ.

Հանգոյն այսմ պատմէ Պաղխանոս զԱմմոնէ երաժշտի մի եւացուցոյ, զի զմանկտին զենհար մոլեգնեալ յերգ սրնգի փութագոյն նուագաւ՝ աղօքեցոյց, խրատ

1 Ճարտարագոյն քան զոր զգաս ոմից կանանց վայել է կոչիել և նուագել։ Պորփ. Կոթիւ։

2 Ոչ զգ ի զգաստից, բայց է թէ չանկարծ անզգաստել, կայ թիւք է։ Կին. Վան Մ՛ուրէնայ. Ժիչ։

3 Պիւթագորայ աւանդեն, զի ի փուճ ուրեք համեստ ատն ըմանկանն պղգռեալ ի բռնաբարել՝ յատոյց, հրամայեալ քնարահարին փոխել զերանգն ի համբոյր։ Կոչիւ. ւն. Ֆ։

տուեալ նուագածուին ի գործոյն փոխել նուագ ։

Դ'իմն Ասկեբերան, և այլք ոմանք զՀիսմնեակս երա- Ա. յաղ. Ի.Բ.
ժշտէ պատմեն, թէ սրնգաւ զԱ'ղեքսանդր մեծ յաղոյց Ե-Գ.
ի զին, զպատերազմականն երգեալ խրոխտ նուագ ։
Ձանգոյն իմն պատմէ և Պլուտարքոս զԱ'նտիգենեակ փա- Ա. Բ. Ա.
ղարն, զի յաղոյց զԱ'ղեքսանդր ի ինջնէից . որպ զնն ա- ՃԲ. 335.
ռեալ մոլեգնաբար՝ խառներ զաչուն ընդ երգ սրնգին,
և փոքր մուս ևս՝ զիմէր ի բազմականն ։

Ի հրաշալի ազդեցութենէ երաժշտութեան, առաւե- Ա. յաղ. Ի.Բ.
լապէս և հաւատարմագոյն արկադացւոյն իրք Թուին,
որոյ Պաղիբիոս վկայագիր հանձարեղ և ճշմարտախօս
և արժանի ամ հաւատարմանէ վկայէ ։ Ա'րդ զնորին իսկ
զրանան համառօտեցից հանդերձ ուշիմ խելամտութեամբն։

Ա'րաժշտութեն, ասէ, կենցաղօգուտ գիտութեն է . այլ Է. 289.
արկադացւոց բնաւ իսկ կարեւոր ։ Ապա թէպէտ և
խստակեացք, այլ'ի սկզբանէ հասարակապետութեէ իւ-
րեանց մեծարեալ պատուեն զերաժշտութեն . ոչ միայն
զտայս ի նոյն մարզեալ արուեստս, այլ և զերիտասարդս
մինչև ցերեսնամեայ հասանէն ի նոյն պարապեցուցանեն։
Ու ամեն համարի առ նոսա համայն արուեստից տգի-
տութեն, այլ չգիտեալ զերգս և ի դէպ ժամանակի ընուա-
գել՝ նախատինք մեծ էն ։

Ա'րդ ինձ Թուի, յաւելու Պաղիբիոս, զի օրինադիրք
նոցա ոչ վասն զեղխութեն և մեզկութեն երգին զօրենս զայս՝
այլ առ ամենեքին զվայրագ բարս նոցա, և զուարթացու-
ցանել երաժշտութեաք զսևամաղձ տխրութեն նոցա, յա-
ւելեալ ի ցրտութեն օդոց գրեթէ ամ գաւառին Ա'րկա-
դիոյ ։ Օ ի կնդացւոց ապախտ արարեալ զայն, որոց
կարևարագոյն էք՝ վասն ի գժաւարագոյն և չամենքի
կողմն աշխարհին բնակելոց, յօգոյն և ի նահանգին ազ-
դեցութեէ այնպես դժնեացեալ վայրենացան, զի երբէք
ուրեք ի յուշատան ոչ գործէին ձեռիքն յաշխատեալք
առ նոսա ։

Ա'յս վախճանեալ Պաղիբեայ զրանս իւր, երկու ինչ ա-
ծէ պատճառս ձառիցն ։ Ա'ի՝ զի ազգք բնակեալք յԱ'ր-
կադիա մի զվարժս երաժշտութեէ զբօսանս ինչ աւելորդս
համարեալ մնասհաձուքեք, թերի արասցեն զկրթութեէն։
Ա'յս մուս ևս՝ զի կինդացիք նախանձեալ արասցեն զե-
րաժշտութեէն, եթէ տայէ նոցա ձեռ (տես ինձ զիմաստս
վկայագրին) պարապել ի գիտութեէն՝ որ ի քաղաքակա-
նութեէն աճեն զազգս . որպէս զի լեցի նոցա այսպէս մեր-
կանալ զվայրագութեէն ։

Ա՛ուրի ինձ, զի չկամ յամէ նախնին մատեանդիրս հանդոյն այսմ ներբողել երաժշտութիւն. և զի որ ներբողիչն՝ որպիսի՛ որ իցէ, ոչ կարէ ասել։ Յաւելեալ և որ ինչ երկբին ջահէն իմաստասիրութիւն Պղատոնի և Արիստոտէլ ասեն գայթանել, յորդորելով առեալ յուսումն յայն՝ վերի՛ վայր զշահաւետութիւնս նորա յեղանակեալ, վինչ հաւատարմագոյն և պանծալի քան զայսպիսի վկայութիւնս կայցէ։ Արդ զի մի՛ որ վկայութիւնն արանցն աւագաց պատ- Կ՚ասի. Ե.Ե. րեսցի, ասացուցաք զոր իմիտայեն երաժշտութիւն։ Զա- մասոն նոցին Աղեքսանդրեացոց մեկնի զիմաստս նոցա՝ քաջ ներբողելով զերաժշտութիւն, ասէ։ Աղէպտ և յայտ է յօրինակացս՝ թէ զոր երաժշտութիւն գովեմ, այլ յայտնագոյն ասացից։ Ոչ սա՝ որ ի տեսարանս մեր հնչէ արդ, տուփական խենէշ եղանակօքն ոչ սակաւ օգնեալ առ ի չիջուցանել ի սպառ եթէ կայծակին ինչ զօրութիւն և առաքինութեան միայր ի մեզ, այլ զոր արք լաւք և արիք յերկս ներբողականաս համանմանին իւրեանց ի կիր արկանեն։ Այլ ոչ զնուագարանն ասեմ զվնասակարս, որոց նուագք մեղիք լուծանեն զոգիս և յեղուն ի պղծութիւն, և յորոց գաբչի ախտական անձն. այլ զյանկալն առ բուէսան՝ որ յարմարութեամբ երգոյ ազգէ ի սիրտ, և գրգռէ զկիրս կամ հանդարտէ, որպէս վարէ և ի պետոյ։ Արդ զայս երաժշտութիւն վէմ իմաստասէրքն և համարեցաք օրհնութիւնք Յունաց մեծարեին. զի սա զվայրենութիւն լծտեալ յոգեյացնել, և առնքէ զխստուն և զբռնութիւն, կրթէ զբաս, և ի գիտութիւն հրաշանգէ զոգիս, համբոյրս ժողովասէրս առնէ զմարդիկ, և մերժէ ի բաց զամ ախտս՝ որ բերին յանգթութէ և ի տմարդութիւն և յանզգամութիւն։ Այլ ոչ ոգւոյն միայն՝ այլ և մարմնոյ օգտակարագոյն է սա՝ իբրև ասիտից։

Արասպելք Թալէսի որ ինչ զգօրուէ սորա՝ ի խաճատս փաղիմից պատմի. բայց անժխտելի վկայութիւք հաւատալիս առնեն զայն։ Վասնզի է սարդ ուԹատանի և ուԹաչեայ. և գառնի Ալպոլիա՝ ի կողմանս Տարենտոնի, ուստի առ այլ ազգս ապուլեան կամ տարենտեան սարդ կոչի։ Այ և բազում այլ ուրեք Իտալիա, և՝ ի Լոբսիկա կղզւոջ։ Կատած նորա յետ սակաւ միայ ցաւէ գառնակսիծ. և իբրև ժամք ինչ՝ ի վերայ անցանեն, ընդարմանայ։ Ոսկ հարուածեալն ճանըթաճախիճ հեղձամղձուկ լինի, Թողանան շարժք երակացն, աչքն ցնորեալ՝ այլ ընդ այլոյ տեսանեն. և անզգայեալ կարկամեալ մեռանի, եԹէ Թողցի անդարման։ Այայց դեղք և

սպեղանիք բժշկաց ոչ օգնեն, եթէ ոչ երաժշտութիւն ձեռն տայէ։ Օ՛ի մինչ հարուածեալն անկեալ դնի անշարժ և անզգայ, փոփոխէ զմտան նուագածուն՝ մինչև հնչումն ձայնին և եղանակն յարմարեսցի արտին հիւանդութեան։ Այս սկսանի հիւանդն խրտել, և՛ի հանգիստս նուագացն՝ նախ զմատուցան շարժէ, ապա զբազուկսն, ապա զբոնս, և ապա տակաւ զմարմինն ողջոյն. մինչև յառնի իսկ և սկսանի կայթել առ փոքր փոքր սթափեալ և զօրացեալ։ Այն որ ժամս վեց կայթէն անդադար։ Այս ապա գնի՛ի մահճա. և՛ի հանգչել յաչխատութէն, գարձեալ նուագածուն զնոյն մատն հարեալ՝ յարուցանէ զնա անդրէն՛ի կաքաւ. և այսպէս զատուրս վեց կամ եօթն հանապազորդ, մինչև վաստակաբեկ լեալ՝ ոչ ևս կարացէ կայթել. որ է նշանակ բժշկութեան։ Օ՛ի ցորչափ զօրութէ՛ի թմբնն կայցէ, չդադարի՛ի կայթելոյ՛ի հնչումն ձայնին, մինչև նուաղեալ մեռանի, կամ իբրև վաստակաբեկ լինի հիւանդն, տակաւ՛ի միտս եկեալ զգաստանայ՝ որպէս՛ի խոր քնոյ զարթուցեալ, ոչ ինչ՛ի կրից ախտին և ոչ զկայծմն յիշելով։ Այլք նորա նշան, այլ հաւաստիք. զորոյ զպատճառսն բժշկաց անկ է քնախօսել։

ՑՕԴՈՒԱԾ Բ.

Յաղագս ըն՛ն այ՛ն երաժշտուն՛ե և նուագարանաց եղե՛ն գործք, և այ՛ն պարբերացոյցն։

Պատճառն վիպագիրք կարևորագոյն օրինաց երաժշտութէ՛ն գտակ կ՛եաք զատասպելեալն իւրեանց գ՛երմէս համարին, այլք զ՛պողոն, և ոմանք զ՛բամազդ. Պլուտ. էրոտ. 1835. յայտ արարեալ՝ զի կենցաղօգուտ արուեստին գ՛իւտ՝ աստուածոյն անկ էր, և զի ոչ ումեք՛ի մարդկանէ արժան է տալ զնուտն։

Ի՛ Պլուտարքեայ՝ որ ինչ յատագս երաժշտութէ՛ն ձառէ, և՛ի հանձարեղ մեկնութէնէ և՛ի յատելուածոյն Պլուտէ՛եայ, ՛ի կիր առեալ զատուելագոյն մասն առաջկայ պատմէ՛ս զձարտարաց երաժշտականին. զկնաքննչին լեա՛ն ձառելով, որ յատասպելս ծանօթքն են, առանց հայելոյ՛ի կարգ ժամանակին։

ԱՄՓՈՒՈՆ

Սորա ասի գտեալ զքնար կամ զտաւիղ. զի սոքա սուղ ինչ՝ ի միմեանց զանազանին, որպէս յետոյ ասասցուք. նմին իրի մատենագիրք այլ ընդ այլով վարեն զսա ստէպ։

Կառուցումն Ովեքայիդայ ի ձայն քնարին Ս. Մխիթարայ երևի յետոյ քան զՀոմերոս առասպելեալ վասն որոյ ոչ ինչ ծանօթ տայ զայնմանէ. զի թէ տեղեակ էր առասպելին, յաւելլոր արդեօք զայն ի սեթևեթ իւրոյ քերթուածոյն։

Ժամանակակիցք Ս. Մխիթարայ կայեն Լ ինոս և Ս. նթէս և Պլերիոս, և Փիլամմն՝ որոյ որդին Ովամիրիս էր քաղցրաձայն քան զնա՛ երգիչս ժամանակին. որ և ընդ Մուսայից ի վեգ կացեալ՝ ի վրէժ ժպրհուելոյն կուրացաւ. և ի ձայնէն և ի մտաց անկեալ, և զքաղաքահարուելոյն և մռացաւ զարուեստ։

ՈՐՓԷՈՍ

Ա ղ քան զտրովական պատերազմին, յաւուրց Ա. գամեմնոնայ անուանի էր սա, և ի Թիւս Նոցին. և աշակերտեցաւ Լինոսի ընդ Հերակլէայ ի վարժս երաժըշտութեան։ Որ ինչ զսմանէ վիպին՝ ծանօթ են ամենեցուն։

ՑԱԳՆԻՍ

Համարի սա երիցագոյն յերգ սրնգի. սորա որդի էր Մարսիաս, որոմ ընծայէն այլք զՀնարս սրնգի, և որ ընդ Պողոնի ի վէգ եկաց, և յաղթեալ նմա ձայնիւ՝ յաղթեցաւ ի նմանէ քնարաւ, և կենդանւոյն մորթեզերծ եղև։

ՈՂԻՄՊ

Ս-ԻՏ-Ս։ Երկու եղեն Ողիմպք, անուանիք երկաքանչիւր յերգ սրնգի։ Երիցագոյնն միւսոցի՝ եկաց նախ քան զտրովական պատերազմին, աշակերտեալ Մարսիայ. եր նա և յաղթեաիս Ճարտար։ Միւսն փռիւգացի էր, և եկաց ժամանակակից Մինդայ։

ԴԵՄՈԴՈԿ Ի ՓԵՄՓՈՍ

Ովսոս Հռոմերոս բազում ուրեք յՈդիսականին գո- Պա-ա.
վէ. Պեմդոկեայ էին քերթուածք կրկին. մի՝ յա-
ռումն Տրովադայ, և միւս և՝ ի հարսանիս Լաղևան
ընդ Հեփեստեայ. զորս Հոմերոս տայ նմա երգել առ
Լղկինոեայ արքային Փեակիոյ յանդիման Ոդիսեայ.
Լաւ զվեմիոս որպէս ասացաւ զոմն երգիչ ի ներքս ա-
ծել. որոյ զտաղս իւր յերգ և ի քնար արկեալ՝ խրախա-
յուցանէ զկուսանն, և զվալածիչն Պենելոպեայ դանդ-
գաղէցուցեալ յամեցուցանէ.

Դրիչ վարուցն Հոմերի, որ կարծի Լրտոտա, ասէ
զվեմեայ՝ թէ բնակեր ի Օ միւռնա, և թէ անդ ըզ-
մանկտին մարդէր ի քերականուհի և յերաժշտութիւն, և
ամուսնացաւ անդ ընդ կրիթեայ՝ որոյ ի պոռնկութենէ
ծնեալ էր զՀոմերոս. և վեմեայ որդեացուցեալ իւր
զնա, խնամով դաստիարակեաց.

ՏԵՐՊԱՆԴՐ

Թէպէտ և ոչ ևս երաժիշտս այս եկաց, յամաքանին 3556.
պատմիչք. Լրտեբիոս յերեմեղտորդի երրորդի ողիմպիա- Ադդ. ժգ.
դին կացուցանէ զսա. բայց եթէ արդարև՝ որպէս պատ- 635.
մէն սա ինքն նախ ի կարնիական խաղս զերաժշտական
տուիցէ տարաւ զմինչամէն, հարկ է՝ զի իցէ երիցագոյն.
քանզի խաղքս այս ի քսաներորդի չորրորդի ողիմպիա-
դին սահմանեցան ի Պպարտա. 3528.

Պովլին յաղթութիւն ի մրցմունս տաղից երաժշտականաց
փառաւորեալ Տերպանդր, առաւել ևս յայնուամս ի
նմին մանին պայծառացաւ. Լաղեամ ուրեք յիշատակի Պա-ա. 1146.
աղմուկ սպարտացւոցն, զոր քաղցր երգովքն և քնարաւ Լեխ. սահմ.
ցածոյց Տերպանդր. Լա և ընդէնկին ի Պիւթեան խաղս 238.
կալաւ մրցմունկ. Լրեւի՝ զի յաւուրս սորա և նախնոյն
Ոդիսմնեայ քառեակ կամ հնգեակ լարք էին քնարին,
և սորա անփոփոխ կալան զայն ի սկզբանն, Ճարտար մա-
տամբքն և եթէ լեալ անուանի. այլ ապա յաւելին երկա-
քանչիւր կատարելագործել զայն, մինաւանդ Տերպանդր՝
որ մինչև ցեօթին զաւրս քնարին յաւել. Լայց զաւրեցան
ընդ այն սպարտացիքն, զի խիստ օրինք էին առ նոսա՝ մի
ինչ փոփոխումն և նորաձևուհի առնել նախնեացն երա-
ժըշտութենէ. Պլուտարքոս ասէ տուգանեալ պարետաց

ԱՄ ԱՀ: զՏերպանդը ընդ միով լարի՝ զոր ի սովորական քնարն յաւել, և զքնար նորա կախեալ զձեռն։ Այս վարգոյն խակ ելին լարք վեց քնարին։

Պլոտ. էթած. 1193: Որպես է գուշակել ի բանիցն Պլուտարքեայ, Տերպանդր յօրինէրնախ տաղս քնարերգականս ջոխաւ՝ պատկանաւորս յերգ և ի քնար, և ապա յեղանակեր զտաղսն՝ յարմարեալ ըստ խաղից քնարին, և յետոյ զեղանակն խաղիւք ի վերայ տողից քերթուածոյն նշանակեր, որպէս և ի Հոմերոսի քերթածոյն տողս ի կիր առեալ յայն. և ապա ի տձնս խաղաց ինքնին կամ այլ ոք նուագէր զայնս։

Ի քառեակ մեծամեծ տձնս խաղաց Արքադայ, մինաւանդ ի պիւթեանն, բաշխելին մրցանակք քերթուեաց և երաժշտուե. զի զրեթէ միշտ կցորդելին տձս, և քերթողականն վէմ մանն մեծ պիթիական խաղացն էր։ Այդն կարգ էր և յայլ բազում քաղաքս աշխարհին, յորս հաւասար և առաջի բազմութեան հանդիսատեսաց կատարելին խաղք։

ՓՐԻՆԻՍ

Անտիլենեցի, ի մայրաքաղաքէ կղզւոյն Լեսբեայ։ Ա արժապետ վիպագոյն ի վարժս քնարերգութեան կալաւ զ.բիտոկղ, որ եր յաշակերտաց երեւելւոյն Տերպանդրեայ։ Այս նախ առաջին զքնարահարութեանն ասի տալ մրցանակ ի հանդիսականս խաղոյն, որ հաւասարեցան Ալքէոս յամին չորրորդի ուԹսներորդի ողմպիա- 3547. դին Ալ.ւոյ ընդ Տիմոթեայ երաժշտի մրցեալ պարտեցաւ։

Այս ինքն փրինիս եղև սկզբնապատճառ փոփոխման նախնոյ երաժշտութեանն ըստ քնարականին։ զի յեօթն աղիս երկուս այլ ևս յաւել, և զեղանակին խակ գլխաւորս նուագս փոփոխեաց, եղծեալ զնախնին վսեմ և զարհուրական պարզութիւն։ վասն որոյ Ալքիտոխան Ալմանն եպերէ զնա, զի անգ Ալ.ոդարութեի զվատնմ մանկատոյն կրթութեանն ասէ. Ալրթայնի ի միասին առ քնարահարն ... և զԱպոլլոսայ գահաւորին ուսանելին զերգս կամ այլ ինչ նուագ, եղանակեալ ըստ նախնեացն երգոց յարմարութեան։ Այս եթէ ոք ի նոցանէ կատակեր յերգսն, կամ թէ զձայնն բեկբեկէր ըստ արդի ոլորակաց փրինեայ, խափս պատուհասէր։

Պլոտ. ՀԱ. գէ. 799: Հաշխարհախումբ խաղս ի Պպաթոս, ի յանդիման լինել փրինեայ իննաղն քնարաս, Ալկպրեպէս պարտ

զերկուս ՚ի լարիցն հատանել հրամայեաց, նմա յընտիր արարեալ ՚ի բարձանցն կամ ՚ի նուաստից խզել։ Յետ ոչ բազում ժամանակաց և Տիմոթէոս երաժշտի զնոյն ՚ի կարնեական խաղս հրաման ետուն պարէտք։

ՏԻՄՈԹԷՈՍ

՚Ի Աթենետոն քաղաք Յոնիոյ ՚ի կարիա, յերրորդումամի ոլիմպիադին երրորդի ողիմպիադին ծնաւ Տիմոթէոս՝ քերթող և երաժիշտ քաջ, ժամանակակից Եւրիպիդեայ և Փիլիպպեայ մակեդոնացւոյ. և էր Ճարտարագոյն ՚ի քնարերգականն և յերկդեռնէնին տաղս։ Եւրատշտանային մանաւանդ, և քնարահարուն փոյթ կալաւ. այլ ՚ի սկզբանն չյաջողեալ, ծաղր եղև ամբոխին։ Եւ մինչ վհատէրն յարկածից անտի, և խորհէր ձեռնթափ լինել՝ որպես ոչ ունելով աշխ բաւականութիւն, դարձոյց զմիտս նորա Եւրիպիդես ՚ի ձախողական խորհրդոյն, և քաջալերեալ յուսացոյց զնա ՚ի յաջողութիւն մեծ։ Պերճասրքոս ՚ի պատմել զիրս զայս, օրինակ ՚ի ներքս ածեալ զկիմոն, զՅեմմոտոկղ, և զԱեմոթեոս՝ այլ և նոքա այսպէս իրատուր քաջալերեցան, բազում աղդ առնէ՝ զի սպաս մեծ աշխարհին մատուցանեն, որ զմանկտին հանճարեղ և ուշիմ խրախուսեն չվհատել ընդ վրիպուածս սխալոտ հասակին, և ընդ ձախողութիւն նախկին հանդիպել արուեստին։

Պաւս. է. 7. ՚ի Բոեոտ.

Ել խրաբեցան խորհուրդք Եւրիպիդեայ, և ոչ վրէպ գտաւ նա ՚ի յուսոյ. զի Տիմոթէոս քան զնմ Ճարտարապոյ ժամանակին գերազանցեալ ՚ի քնարերգուն։ Եւ յաւել ՚ի կատարումն քնարին լարսն՝ որ էին յառաջ, այլ եւս լարս չորս՝ ըստ Պաւսանիայ, կամ ըստ Սուիդայ երկուս՝ զտասներորդն և զմեծասասներորդ։ Այսմանէ Սուիդ. ՚ի Տիմոթ. Պաւս. է. 183. սպայփոխս տան պատմիչք, և բազումք եւս հակառակ մնեցոյ։

Ել ամենեցուն հաճոյ Թուեցաւ նորաձեւութիւն. և ետուն սպարտացիք հրովարտակաւ գտաւինք, զոր Խոյեհիոս Հասոյց մեզ, գրեալ ըստ գժոխալուր բնիկ նոցա բարբառոյն՝ գրեթէ զամ ս ՚ի ո փոխելով. և այս իմաստք են հրովարտակին. Տիմոթէոս միլետացի եկեալ ՚ի քաղաքս մեր, քանզի արհամարհեաց զառ ՚ի նախնեացն երաժշտութեն և զվաղեմին քնար, և վշնչմունս նորա և զբազմաորդ բազմացոյց, և ընդ նախնի պարզ և ընդել եղանա-

Եւրիպ. ՚ի Տիմոթ.

կայն փոխանակեաց բազմաձայնս, և զգուշանալոյն՝ եմայծ ի նոսա զերամակ, և զի անհաւեստս երբեմն զՄեմֆեայ զերկունս, առ ի խափանել զչարիս նորաձեւուեցեն զեղծիչս բարուց, արքայք և պարէտք յայտ յանդիման կշտամբեալ զնա, հրամայեցաք դարձուցանել զքնարն յեօթնատղի՝ գյաւելուածս լարիցն խզեալ՝ այլովքն հանդերձ։

Թ. 636։ Օ այս և Լ՝Թենէոս պատմ. և յաւելու, զի մինչ հանդերձեալ էին ըստ հրովարտակին հատանել զյաւելեալ լարսն, տեսեալ անդ Տիմոթեայ անդրի Լ՝պողոսի փոքրիկ՝ քոյր տանտղի ի ձեռին, եղոյց զայն դատաւորացն, և անպարտ արձակեցաւ։

Կ՝ՒՒ.Թ.Ֆ. Ի՝նձակ համբաւոյ նորա գայիցն առ նա բազումք յաշակերտուե։ և պատմին զի կրկին առնոյր վարձս յայնցանէ, որք նախ այլոմ աշակերտեալ էին յերգ սրնգի կամ քնարի. զի ասէր. Վարժապետ քաջ յաջողեալ Թերևսարժին, կրկին ունի աշխատանս. մի, հանել ի մտաց աշակերտին զնախ ուսեալսն՝ որ դժուարագոյնն է, և ապա այլազգ ուսուցանել։

ԱՐՔՈՂՈՍ

Այս և ի քերթուածէ և յերաժշտուէ եղև անուանի. վասն որոյ յետոյ ի Հառս քերթողաց գնմանէ ասացյուք։ Լ՝յլ աստ ըստ երաժշտականի մասին՝ զայն միայն յիմ բանիցն Պլուտարքեայ բերեմք, յորում նմա ընծայեալ զնուագումն մեծավերջ տաղից, յաւելու՝ Թէ կէսք ի տողից անտի՝ արտասանէին և ևեթ ընդ նուագարանս, իսկ կէսք երգէին։ Լ՝սա ուրեմն, ասէ Պլուտարքէ, ի մեծավերջ տաղից էին արտասանականք՝ ընդ նուագարանիւք միայն, էին և նուագականք։ Լ՝յլ այն իսկ դժուարահաս Թուի, զի և ընդ արտասանականսն յարմարին քնար և այլ և ս նուագարանք, բարբառս կամ աղեբախ. և որպէս յարմարուէին այն գործեր։ Լ՝մինսն իրօք հատանելի Թուի, զի քնարահարն ոչ միայն ըստ աստիճանի ձայնիւ քերթողին կամ դերասանին նուիրն մատամբ զուգաձայներ, այլ և ըստ ոլորակաց առոգանուեն բառիցն՝ որ խաչիւք իսկ գրէին՝ զելևէջս ձայնին յեղանակեր, ձիշդ ըզ Թիս ոտիցն և զյանգս տաղին՝ որոմ կցորդէին նուագեալ. և նուագարանին կցորդուէն, Թէպէտ և ի Թիս

1 Ջ՝յոյնն յետոյ ասացուք։

տաղքն արտասանեալ, յայժ ազգու գործէին և հոգեշարժ։ Յակ ընդ նուագականան ամենևին զուգահայհեր արուեստական գործին, զնոյն հնչմունս զերաժշտական քերթողին նուագեալ։

ԱՐԻՍՏՈՒՍԵՆ

Ծնեալ ի Տարենտոն քաղաք Իտալիոյ, որդի Պղեսիասեայ երաժշտի, վարժ յերաժշտուի և յիմաստասիրուէն։ Նախ հօր իւրում աշակերտեցաւ, ապա պիւթագորեանն Քսենոփիլեայ, և ապա Քրիստոսենի. աշակերտակից լեալ Մեոպրատեայ։ Ոմով յայտ է, զի Քրիստոքսենն եկաց յաւուրս Պղեքսանդրի մեծի, և ընդ յաջորդս նորա ձգեալ զկեանս։

Ի չորեքարիւր յիսունևեւերից մատենից նորա, զոր պատմէ Այուիգաս, երբեակ գիրք երաժշտական նախակրթութենցն կան արդ, հնագոյնք քան զնմանս որ յաղագս երաժշտութենէ ձառք հասին առ մեզ ի նախնեաց։ Պընդագոյնս հանառակ եկաց նա պիւթագորեան օրինացն երաժշտութենէ։ Քանզի Պիւթագոր ստոյգ և անկեղծ հետևեալ օրէնս խորհեցաւ հաստատել յամ գիտութիւնս և յարուեստս, նմին իրի և զօրինս երաժշտուէ կամէր ի վկայութենէ և ի համեմատութենէ սեալոտ զգայութեցս ի բաց առնուլ, և արկանել ընդ բանին և ի դատաստանս։ ոչ ըստ հեշտ ունկան դաշնակելոյ նուագս, զի համարէր զնս անձնակամ և վրիպական, այլ ըստ անփոփոխ թուոց համեմատուէ։ Յակ Քրիստոքսեն հակառակ նմին ի թուական և ի բանական համեմատուին հարկ համարէր զունկանն յաւելուլ դատաստան, որոյ է ուղղել զերգս և զնուագս։ Այս բազում այլ իրօք հերքեաց զպիւթագորեան կարգաւորուին։

Պլուտարքոս ի Ճառին երաժշտութենան այսպէս տայ բարբառել Այոտերիկեայ, միաբ ի խօսակցուին՝ զոր ի ներքս ածէ։ Պարտ է զգայուէ և բանին ընկերել ի դատումն մասանց երաժշտութենէ. որպէս զի մի նոքա կարի ածխոյժուէք երագեացեն քան զնա, և մի սա կարի յօլուէք դանդաղեալ տարաժամեցէ։ Քընդ ի զգայարանս յայս, ի լսելիսն առեմ, երեք ինչ միանգամայն հարկ է զի ազդիցին. ձայնն, ամանակն կամ չափ, և տուքն. որոց անհատաբար յառաջ խաղացմամբ՝ իմանին եզանակն և ոտք և բառք։ Այս զի զգայարանաց վերնեսին զնոսա բաժանել և ուրոյն զմի մի հետազօտել ոչ է կար,

ապա Հոգւոյն արդեօք կամ բանին անկ է լնտրել վնաս. գաւոր և զարտանուագ ծաւալումն ձայնին և Թուոյն և բառից ։

ՅՕԴՈՒԱԾ Գ.

Յաղագս նախնոյն պարզ վեմ և արիական երաժշտուե . և Ի՞նչ երբ և՝ որպէս պիտոյանայ ։

Ի՞նչ երաժշտութիւն է բնակ իւրմէ և սեփականա. գոյն յատկային պատահմունս և յուղղուն բարուց սահմանեալ եր , զվսեմն և զպարզ նախապատիւ առնելին հինք . որք և կային յերկար ի ձայնակոն և յարուես. տական նուագս : Ղևմիմ և Ցերպանդր և աշակերտք նոցա , առանց բազմազի քնարաց և բազմաձայն եղանակ կաց , երիւք կամ քառեակ լարիւք և պարզ նուագօք զմայլեցուցանէին զքաջակիրթն ախորժակս , ասէ Պլուտարքոս ։

Ի՞նչ պարզուե , որպէս էր յաւուրս Ցերպանդրեայ քնարն , եկաց ժամանակս ինչ , և չէր օրէն ումեք ըստ հաճոյս քնարելդել , և փոփոխել ինչ ի դաշնակն կամ ի յանգս . այլ զերգոց նախնեաց զնւրաքանչիւր աստիճան ձայնին և զնկարագիր անփոփոխ պահէին . վասն որոյ կոչեցան եղանակքն այն օրէնք , որպէս կանոնք և օրինակք երաժշտուե ։

Յակ իբրև մուծան Թիւք յերկդունեին, և զբաղմուե ձայնից եմոյծ ի սրինգն Լասոս . և Տիմոթէոս յաւել զյոս քնարին , և Փրինիս և Պենաղիպպիս և Փիլոքսենոս զնորաձևուելնն , կերպարանափոխ եղև նախնին երաժշտուի : Ցերթողք կատակերգուք , մնուատնդ փերկեակաս և Ցրիստոփան , ողջս տխուրս յաշախասուրս ի վերայ այսորիկ յօրինեն . երաժշտուի ի քերթուածս նոցա դիմառնաբար սրտառուչ և գառնագին բողոքէ զերաժշտաց , որք Թիւրեալ ապականեցին զնա ի սպառ ։

Պլուտարքոս ողբայ ի վէր և ի վայր ի գիրս իւր , զի ընդ արիական , ամնիւ , աստուածային, վհՀ և վեհմ է երաժշտուեն նախնեաց զյատկերականն փոխանակեցին
Խոր. է. 704. յետինք , որ մեղկի և զեղծուցանի զոգիս : Ցերթ վկայուեաւ Պղատոնի ցուցանէ զերաժշտուեն մայր միաբանութեան , պատշաճից , և վայելչուեն . և ոչ ի բերկրութեան և ի հեշտ ունկան տուեալ ի դից , այլ ի

յօրինուած և ի յարմարութիւն գօրութեանց հոգւոյն՝ որ ստեպ մոլորութիւն և ախտիւք աղմկի ։ Այլ մերթ խրատ, զի ամ զգուշութիւն չէ բաւական ընդդէմ հրապուրանաց զեղծ և յոռի երաժշտութ. և զհնարս պահպանութեանն ի գեղծմանէ անտի մերձ դնէ ։ Այ զի վիճելոյ երաժշտութիւն և վերջս ցոփս և զիցունս ապականիչս ասէ լինել բարուց, և թէ պարտ է երաժշտից և քերթողաց՝ երգել զիմաստունս և զառաքինիս ։ Այլ և՝ զի վկայութիւք Պինդարոսի երաժշտուի խին ի նուրբս ածէ վանմ և գեղայարմար, ի գիցն ազդեալ ի Կադմոս, աննմանս նորոյս հրապուրող մեղկ և վիրգ երաժշտութ՝ որ գրաւեալ ունի զլսելիս ։ Յայսմանգոյն ևս յիննեւտաներորդ գիրս խրախճանացն Աղգրտաքանեալ ասէ. Այժմու երաժշտութիւնս այս զեղծ ինասակար եղև ամ արուեստից՝ որոց է ինչ ընդ նմա, և մանաւանդ կաքաւոյն ։ Վասնզի սա ի նահնի յաճախին երգոց լուծեալ զՏարտանին, և ընդ ցուցս գաւհիկս խառնաղանձս զուգեալ, խլխլ ի տեսարանս մեր, և ածէ անհեթեթ զարմացուն, բըռնաւորաբար նուաձեալ զնոտան զերաժշտութիւն ։ Այլ առաջի հանձարեղ և իմաստուն ածարեալ մարդկան արհամարհալ ենք ամ փառք նորա ։ Այրդ զոր Պլուտարքոս յաղագս իւրոյ ժամանակին երաժշտութիւնն և տեսարանացս ասէ, առցեն զայն ընթերցողք ի մեզ ։ Այս մի ոք զարմացցի՝ թէ նա անդստին յայնմ ժամանակ ողբայ զզեղծումն նորին և զյոռուն. զի վաղագոյն քան զնա Պղատոն և Արիստոտել և աշակերտք նոցա ողբային զայն, ի ժամանակի՝ յորում գեղարուեստք զարգացեալ ի կատարումն ածէին, և ազգի ազգի գիտութեանցն և արուեստից Հարտարք բազումք պայծառանային ։ Այրդ ի բարգաւաճել Հարտարիսասութեն, բանաստեղծութեն, նկարչութե և քանդակագործութե, որպէս մարթեր եղծանել երաժշտութեն՝ որում ոչ ինչ նուազ փայթ էր զարգացմանն։ Այայց ինասակար յոյժ եղև նմա կարեւր կցորդութեն նորա ընդ բանաստեղծութե. և ի դէպ է ասել, զի սորա քորք երկոքին նմանաբազդք եղեն միմեանց ։ Օ ի ի սկզբանն բնականին և եթ գեղոյ քաջ նմանութ, ոչ յայլ ինչ ուշ ունէին՝ բայց ի կրթել Հանդերձ զուարճութ, և եռանդն ածել բարեպաշտութեն և կենցաղագուտ երկասիրութ. վասն որոյ և բացատրին և դարձուածս, թիւս և յանգս պատկանաւորս ի կիր արկանէին ։ Այանաւանդ երաժշտի, անյեղլի ի պարզութէն՝ միշտ վեհ և վայելուչ, ոչ ելանէր ըստ սահմանի զոր Հար-

տարբեր եղեւն նմա, մանաւանդ խմաստասէրք և օրէնսդիրք, յորոց բազումք քերթողք էին միանգամայն և երաժիշտք։ Այլ Թատերք, և պաշտամունք դից ոմանց՝ որպէս սպանդարամետականաց, տապալեցին ապա զնմանս նոյն կարգս. և երկդեւնեին հնարեցաւ քերթելի, համաձայն յասացուածոն և ի չափ ոտից և յիմաստս, որում պիտոյ եղև երաժշտելի համեմատ նմին, վասն որոյ և հեռի ի վեհ պարզուէ նախնոյն։ Ուստի լարիցն յօրինուելի, և յաւելուած և նուազուելի և սեթևեթք յաճախեալ, զնմուտս արուեստին և զքաղաքիրթ ընտրոյզ ստիպեցին յիրաւացի ողբս։

ՅՕԴՈՒԱԾ Դ.

Յաղթս ազգի ազգի և բազմայեղանակ նախնեացն երգածղօռնեան, և գրելոյ նոցա զոյն խաչիւ։

Սուղ ինչ զնախնոյն երաժշտութենէ առ հասարակ ասացաք, տալ աղօտ զկերպարանս իրին։ Պիտելի է, զի երբեակ ազգ են միաբանութեան երգոց. ձայնական, արուեստական, և յերկուցն խառն. երեքին խոկ էին և առ նախնիս։ Պիտելի է դարձեալ՝ զի ի սկզբանն երբեակ ձայնք էին երաժշտութենէ, միով միով աստիճանաւ որոշեալք ի միմեանց. բամբն ի նոցանէ կոչէր դորական, զկնի՝ լուդական, իսկ միջակ երկոցունցն՝ փուիւգական։ որով դորականն երկրորդութեամբ աստիճանաւք կամ միով աւագ երրորդաւ խորեր ի լուդացուցոյն։ Այսպա խոիր երբակ աստիճանացն բաժանեալ ի կիսաձայնս, երկու այլ ևս ստեղծան ձայնք կիսաբոլորք՝ եւ ողականն և յոնիական։ առաջինն ընդ միջ փուիւգացւոյն և լուդացուցին, երկրորդն ընդ միջ դորականին և փուիւգացւոյն։ Յաւելան ապա այլ ևս ձայնք՝ յառաջնոց հնգկոյն կալեալ զյորջորջուն, յաւելմամբ նակ և սպոր մանականցն՝ ըստ բարձրութեանն ձայնին և ըստ նուազաստութեան, որպէս մանդրականն և մակոնիականն, այլոցքն հանդերձ. և ստորադրականն և ստորոնիականն, և այլն։

Ի չարականս ուրեք այժմ. հասարակ երգոց Յառաջնոց ի վերջ կայս ժամագրոց՝ գտանին ի տարբրոշ չայոսսիկ ձայնս վերածեալ այլևայլ աստիճանաք եկեղեցական երգոց նոցա. առաջին և երկրորդ աստիճանք ի դորականին, երրորդն և չորրորդ ի փուիւգացին, և այլք

՝ի լուսդականն և ՝ի կխտաձայն նորա ։ Այս նուագին եկեղ
ղեցական երգք նոցա յարձայն եղանակաւ, որ Թաւա
զոյն է և պատշաճ յաճախին պաշտամունս ։

Այդ գործեալ յառաջին բաժանումինն եկեսցուք ։ Այս
ձայնական երգոց միաբանութիւն զազմոց պիտին ձայնք,
զի միումն ոչ է կար զբաղձր և զնուաստ աստիճանս միան
գամայն հնչել ։ Օ ի յերգակցել բազմաց՝ մերթ ամենե
քին ՝ի մի աստիճան նուագելին, որ Համաձայնութիւն կո
չեր ։ և մերթ՝ կէսք յոլթեակն, և այլք ՝ի մակութեակն,
որ կոչեր հակաձայնութիւն ։ Այրևի և երրորդ ին ազգ
երգոց միաբանութիւն լեալ առ նախնիս, երրորդ աստի
ճանաւն երգակցել ։

Այոյն և արուեստական երգոց միաբանութիւն զանազա
նութիւն էր առ նախնիս, այս ինքն նուագարանաց բազ
մաց մարթեր երգակցել համաձայնութիւն, ուղեկան, և
երրորդ աստիճանաւ ։ Այմենայն ազգի ազգի յարմարու
թիւք երգոց գործին յերկուս լարս հաւասարս ըստ նու
թոյն ըստ Թանձրութեան և ըստ ձգտման, համեմատութիւն
ևեթ երկայնութեան նոցա առ միմեանս ։ Օ որ օրինակ ե
թէ հաւասար լցեն երկայնութիւն, նոյն ձայն է նոցա ։ ե
թէ որպէս մի առ երկու ունիցին, յուղեակն համաձայ
նին ։ եթէ երկու առ երիս, ՝ի հնգեակն ։ իսկ եթէ որ
պէս չորք առ հինգ, յաւագ երրորդն ։ նոյնպէս իմա և
զայլոցն ։

Այմն առ հինս՝ որպէս և այժմ՝ նուագարանք ինչ,
յորս մի ոք միայնակ յարմարէր զմիաբանութիւն երգոց ։
որպէս կրկնակ սրինգն և քնար ։ Այս եր կրկնակ սրինգն
յերկուց սրնգաց կցեալ, և փողք երկու ՝ի մի ծագ ա
ւարտեին ։ Այմանց միաչափք էին փողք, և ոմանց այլա
չափք, ըստ երկայնութեին ըստ միջագծին և ըստ ստուա
րութեն ։ Համաչափիցն նոյն ձայն էր ։ իսկ այլաչափք տա
րաձայնս հնչէին, ոմն սոսկ և ոմն Թաւ ։ Այիաբանութիւն
համաչափիցն կցելոց կամ ըստ համաձայնութիւնն էր՝ նուիրն
մատնափոխութիւք երաժշտին ՝ի ծակսի երկաքանչիւր սրընգ
գացն, և կամ ըստ երրորդ աստիճանի՝ այլազգ ղնա
տունն փոփոխելով ։ Այսկ այլաչափիցն էին կրկին ևեթ
գաշնակք ձայնից, ըստ ութեակի կամ ըստ երրակի համե
մատութիւն սրնգացն կցելոց ։ զի ըստ երկուցն և համե
մատութեց, յար և նման յերկաքանչիւր սրինգն մատանցն
փոփոխելով, հարկ էր յարմարութիւն երգոցն ըստ ութե
ւորդ կամ ըստ երրորդ աստիճանի գործել ։

Այսկ քնար աստանօր կոչեմք զայմ՝ նուագարանն՝ որոց

լաբը ձգին ընդ դատարկ, որպիսիք բազումք էին առ նախնիս զանազանեալք ձևով և մեծութեամբ և լաբիցն թուով. որոց և անուանք այլևայլ էին, թէպէտ և յաճախ այլ ընդ այլոց անուանեալք։ Վկնաւորք յայնցանէ էին՝ փանդիռն և տաւիղ՝ որ և կրիայ կոչէր, զի էր խարիսխ նորա նման պատենի կրային, յորմէ զձև քնարին ասեն առեալ, և վին նուագարան եռանկիւնի՝ զոր սաղմոսարանն կոչեմք։

Ածելից քնարին, որպէս ասացաք, բազում փոփոխումունք եղեն. Օ ի յաւուրս Ողնմպեայ և Տերպանդրի էին երբեակ լաբք. որովք նոքա բազմաձայնս քան զքառմանղի քնարացն յարդարէին նուագս ձարտար արուես-
Եւսթ. ւօշ. տիւն, ասէ Պլուտարքոս։ Այս միս ևս յաւելեալ լար, քառաղին՝ կազմեցաւ քնար կատարեալ. և այսպէս հնմանձայնութ չորից լարիցն երբեակ ազգք եղանակաց կային, յարձայնին, գունաւորն և ներդաշնակ։ Ձարա-ձայնն էր հասարակ և սովորական երաժշտութեին. գունաւորն փափկագոյն՝ նուաղ ձայնիւն, գոլով կիսաձայն. և վասն գունաւոր խաղիւն նշանակելոյ՝ եղանակն իսկ գունաւոր կոչեցաւ, որում նման է այժմուս կոչեցեալն յերաժշտաց Բ մեղմ. իսկ ներդաշնակն հակառակ գունաւորին բարձրանայր կէս աստիճան, զոր փչիւ նշանակէին որպէս և այժմ։ Ձարաձայնին երգող յառաջատութեանն անմարթ էր սուղ քան զաւագ կիսաբոլոր աստիճանս ունել խտիրս. գունաւորին յարմարուն փոքրութիւք կիսաբոլորիւքն յօրիներ. իսկ ներդաշնակին մարթ էր քառորդաք յարմարել։

Եւսե. Սիմ. ք. ե. Ա՝ակրոբեայ զայսցանէ խօսելով, ասէ. Ներդաշնակին խափանեցաւ արդ առ գժուարութենէն. գունաւորն վասն մեղմ և հնատապոյն երաժշտութենէն խոտ. իսկ ի միջամտմանին երկոցունցն կայ յարձայնին։

Այս միս ևս յաւելաւ լար ի քնարն, և եղև հնգալղին. այլ առաւել ևս յաճախեաց եօթնաղին քնար, և քան զայսն անուանի եղև։ Այնի ի նմա եօթն ձայնք եւ յաճախութենէ, այլ պակասեր ութեակն. և եղից զներբին
Ի. Ծշ. Սիմոնիդես, որպէս ասէ Պլինիոս, յաւելեալ զութեորդն լար ի քնարն։

Պլուտարք. ՚ի Ո՝չետ բազում ժամանակաց Տիմոթէոս միլետացի, որ եկաց յաւուրս փիլիպպեայ արքային մակեդոնացւոց

1 Ձ՝իներ յիմարեաց Ապոլոնի ի Տաւիղ, ճառ հանճարեղ յաղթ. ա-ռաջ հրէ Սանաքարի ի Ներոն և այլոք առաջ երթարանն ի լոյս ելին։

'ի Հարիւրորդի ութերորդի տղմմիւռիդին, բազմացոյց
ղլարս քաջերին, որպէս ասացաք, մինչև ցմետասան. յոր
ապա յաւելան այլ ևս լարք։ Ձրեքքառեանն և քառա-
ղի քնարք անյաղթելիք էին 'ի միաբանութիւնէ երգոց. 'ի
Հնգաղեանն մարդի էր նուագել կրկին ասութեամբ ըստ
մանեակ համաձայնութեանն։ Ըստ յոլովել լարից քնարին՝
դիւրացաւ յարմարութիւն եղանակաց 'ի բազմաստիճան հա-
մաձայնութիւն. այլ այն իսկ խնդրելի է, թէ արդեօք նախ-
նիք արկին 'ի գործ զդիւրութիւն զայն։

Յամաց իբր երկերիւրոց յոլովի խնդիրս այս յաղագս
նախնեցն երաժշտութեանն, թէ արդեօք Հելլենք և Հռոմք
զիւտացին զՀակերդակին կամ զբազմաստիճան ներդաշ-
նակութիւնն. վասն որոյ և յոլով ձառք գրեցան աստի և
անտի, այլ չՀոդոցացուանք առաջադրելի գործոյս ձեռն-
արկել 'ի լուծմունն դժուարիս հակաճառուածս, յոր չեմ
իսկ բաւական։

Ել առելորդ համարիմ և զնաղից նախնեացն տալ տե- Մուրթաւ. Ի-
ղեկութիւն։ Ընդաշտականին կարգաւորութեանն առ հասարակ ղեր. հոռան.
որոյհէր առ նոսա յոլովութեան հնչմունս. որոց միւսոյ փիլու.
միւսմ այլ և այլ անուանք էին, և նշանակք իւրաքանչիւր
ձայնիցն խազք՝ կազմեալ 'ի սկզբնատառից անուանց իւ-
րաքանչիւրոցն յոլովութեան հնչմանց երաժշտական կար-
գաւորութեանն առ հասարակ։ Ընդ վեցս զայսոսիկ 'ի
ձայնական և 'ի գործական երաժշտուիս նշանակեին 'ի
վերայ բառիցն 'ի կրկին տողս. 'ի վերնումն զեղանակ եր-
գոյն, և զկցորդն 'ի ներքնումն. տողիցն ստուարութիւն
էր որպէս զսովորական տառից գրութիւն։ Զայն ձեռագիրս
մատեանիս հելլենք, յորս երկեակ ազգք խազիցս գրեալ
կան որպէս ասացաքս. ուստի Հանան Ալիտոպոն 'ի և Կլե-
մեսեան և Լպողոնին երգք, և Վարձ միոյ 'ի տաղիցն
Պինդարոսի։ Օ այս ամ երգս Հանդերձ Հին և նոր իս-
պիւռն 'ի լոյս ածՊիւռեմ [2]։ Սոքիմբք Հնագիր խազիւք
գրեին երգք երաժշտականք մինչև ցմետասաներորդ դար.
յորում ժամանակի Պօսիդոն արեւմտեացի եգիպտ զնորա-
ձև այժմեան գրուի 'ի բազում յայլևայլ տողս զպատն զե-
տեղեալ, տեղեաւն զատտիճանսն յայտ առնելով։ Խազքս
այս 'ի սկզբան էին կէտք անընդունակք ամանակի. այլ
Յովհաննէս Արեօս լուտեւտացի, որ եկաց յաւուրս յամն 1350։
Յովհաննու արքային, այլանիշս Հնարեցաւ առնել զնո-

1 Դիմնիւեայ տուրոճ անքանօթ տեր. 2 'ի գիր՝ յիւրաքանչիւր բանաւորս.
Բուշի էն երգիս այս. Բէտն ձեմարտնէն։

սա զանազան ձեւովք՝ բոլորակաւն և սեռով և ձանկիւ և կրկնակ ձանկիւքն, և այլ և այ բազմակերպ նշանաւք, զորս ընդ ամ Լատրոպա ի կիր արկանեն երաժիշտք։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ե.

Թէ արդ երթալոյն և դարձին ոչ ժամ ոչ կէր գերազոյն էրէ։

Բազմահնչակ այս վէմ զհնոյն և զարդեաց՝ սաստիկ կրէ հակառակութիւն. զի եթէ նախին երաժշտաց հակերգահն ներդաշնակութիւն իցէ լեալ անծանօթ, անշուշտ կարծի արդեաց ունել զմիջանակն։ Այլ ինձ երկբայելի են կարծիքն, թէպէտ և հաւաստի համարիցի վարկածն. զի յիցէ արդեօք նախնեաց ածեալ զերաժշտութիւն այլով ամենայնիւ յայն կատարումն՝ յոր արդիք չժամանեն, որպէս յայլս արուեստից է տեսանել։ Ոչ հաստատուիք ասել զայս. այլ եթէ արդարև ածեալ իցեն, որպէս մարթի իսկ, ապա հակերգութիւնն ևեթ գերազանցիցէն արդիք քան զնախնիս։ Այսկարիչք ձարտարք հինք, Այսլեղես և այլք քառեակ ներկովք նկարէին. այլ զայն Պլինիոս ոչ միայն չհամարի թերութիւն քաջութեան և համբաւոյ նոցա, այլ և յոյժ առաւել գարմանալի, զի յետինք՝ հանդերձ երփնագոյն բազմազգի նորագիւտ դեղովք երանգոյն՝ յոյժ քան զնոսա ստորև ինացին։

Այսպ հարկ է և հանդերձ այնու ի քննութիւն իրացն մատչել, թէ արդարև յետինք քան զնախնիս գերազանցիցէն. այլ անյուծանելի թուի ինդիրս, զի ոչ է սա հանգոյն քանդակագործուէ։ Վասնզի անդ ձեռակերտք ձարտարացն նախնեաց և արդեաց առաջի կան, և ըստ այնոցիկ առնի դատաստան, գՀին անդրիս և զբարձրևխոր քանդակս՝ որ կան և պահին՝ հանիմատեալ ընդ այժմեացս. որպէս արար Պոմարոթէթի՝ ըստ նախապատումն իմոյ բանիս, և անկեղծ մտօք յանձն էառ զպարտութիւն։ Յոկ երաժշտական վաստակք նախնեաց չկան ի միջի ի վկայութէն գերազանցուէն նոցա, որպէս զի զիարձ առեալ՝ դատիցիմք թէ էին արդարև կատարեալ որպէս զայժմս. զի հրաշալի վկայք նուագաց նոցա, որ ասանդին, չեն ինչ անժխտելի հաւաստիք։ Այան իսկ մատեանք հելլէնք և լատինք, որ ասանդն զօրինս արուեստին. այլ այնոքիկ զգործականին չտան հաւաստիս։ Այհինեն զաբուեանս և գիւրահաս առնեն մտաց, այլ ընդ օրինան և

ընդ գործ բաղում է ասացարէզ՝ Օվ և ոչ քերթողահանին կանոնաց ձառք ցուցանէն զարդի քերթողս քան զնախնիսն գերազանց։

Վերս անլուծանելի խնդրոյս են կարծիք նախահայմանք նպաստամատոյց հնոցն, որ՝ որպէս Թուխ՝ գեղ յերկեսից Թողուն զվէձն։ Ասպարէն Հելլենք զարմանալի էին ի հանճար արուեստից. և նորահրաշ յաղողէք զարգացուցեալ զայնս, գյոլովս յայնցանէ ի ծայրագոյն կատարումն հասուցին, որպէս զնարտարապետութիւն, զքանդակագործուն, զնկարչուն, այլովքն հանդերձ. և չմարթի կապտել ի նոցանէ զպարծանսն։ Արդ քան զայս ամ՝ արուեստս յառաջագոյն յաձախեալ առնոսա զարգանայր երաժշտութիւն. զի ոչ որպէս յայլս արուեստից սակաւք ունէք պարապեալ յայն, այլ ամենեքին՝ որ ոչ անխնամ և անկիրթ Թողեալ լինէին. քանզի երաժշտութիւն կարևոր մասն էր դաստիարակութեան մանկտոյն։ Այլ ի հանդէս տոնից և ի զոհս ամ ուրեք խառնէր երաժշտութիւն. և մանաւանդ ի խնջոյս՝ որ առանց երգոց և նուագաց ոչ կատարէր, այլ նոքօք զուարճանայր, և նոքին քաղցրացուցանէին զձաշակն։ Ի բնէն և հանդէսք վիճէից երաժշտաց, և քաջացն բաշխէին մրցանակս։ Ակ ի պարս և յողբերգութիւնս իշխէր երաժշտութ. և եթէ այլ ամ մասունք տեսարանին յայն պերձութեի և ի կատարումն հասեալ էին Ասպետիս՝ որպես ամենեցուն է յայտնի, միթէ յամենայնէն երաժշտութիւնն ևեթ ապախտ լեալ էր։ Ասպարէզ ատտիկէի կիրթ և փափուկ ունկան, որ և զՀնչուման բառից ի զրոյց խօսելոյ, լինել անխտիր ի ներգաչնակութեի ձայնի և նուագարանաց՝ որ պարուցն կարևորագոյն մասն էր, և ախորժագոյն և յաձախագոյն զբօսանք աթենացւոց։ Արդ ես ոչ կարծեմ թէ Հելլէնն, ազգ զբօսասէր, մնալ և կրթեալ յախորժակս երգոց երաժշտականաց, հանդերձ ամ օժանդակութեաբ՝ զորոց ասացաք, և հնագոյն հանճարեղ ձարտարութեն յամ արուեստս՝ որ ծանօթք էին նոցա, յերաժշտականին ևեթ իցէ յետնեալ։ Օ այս այսպէս կարգաբանեալ իմաստասիրեմ, առանց նախապատիւ առնելոյ զՀնս քան զարդիս։

Ասացեալ զերբայեցւոցն երգեցողաց չև ևս ինչ ասացաք՝ թէ յոր զարգացուն ածին զձայնականն և զարուեստս հան երաժշտութի, զի մի զսրբազանն և զաճական խառ-

1 Ասոտիկեցւոցն փափուկ և երկիւղած լսելիք։ ԿԻ։

նեսցուք ընդ արտաքնոցն դիւցազունքեր երաժշտութիւնն՝ լի
ամ պղծութիւք։ Ոչ աւելի իմն է ասել՝ Թէ երգիչք,
յորս սուրբ կիրք ՚ հանձար իմն ածային և ներշնչութիւն
առեն լեալ, ոչ՚ի յօրինել սաղմոս մարգարէականս՝ այլ
՚ի նուագել զայնոսիկ հոգեշարժ վառեալ խանդիւ, նո-
քա զարուեստ երգոցն ածեալ հասուցիկն՝ ուր հասուցա-
նելն մտքեր։ Օ՛ի ուր ամ՚ ինչ համեմատ էր մեծվայ-
ելչութենն այ՝ որ երգոցն էր պատճառ, մանաւանդ Թէ
և արարիչ, զի ինքն երգիչս իւր և պաշտօնեայս պատ-
րաստէր, և որպէս կամէրն՝ տայր նուագել զօրհնուիս
իւր, եր անդ ապաքէն և երաժշտութիւն վեհ և վսեմ և
աղնուական։ Յոյժ զարմանալի էր ածագիր կարգ զև-
ա.Մնաց.ԽԴ. տացուցն՚ի վերհափառ պաշտամանն։ Զօրք հազարք բա-
5։ ժանեալք՚ի պարս, և իւրաքանչիւրոց պարագլուխք էին,
և գործ և ժամ պաշտամանն սահմանեալ։ Ա՚ոմն ինչ
հրաշափառ հանդիսիս կարգաւորութենէ տեսանի՚ի բաշ-
խելն Դաւթի զաստիճանս ածային երգոց՚ի պաշտօ-
նեայս՝ յածել հնչակաւ զտասպանակին ուխտին՝ ըն տա-
ա.Մնաց.ժե. նէն Ղեւեդարայ՚ի քաղաք իւր՚ի Սիոն։ Օ՛ի զմ՚
19. 21։ բազմութենէն երաժշտացն յերկիս պարս բաժանեաց։ Որումն
զքաջահնչող ծնծղայսն հարկանել, որ քաջայարմար ընդ
ձայն փողոց յառաջընթաց քահանայիցն խառնեին, և
որոց երբեք երբեք սուր և ազդող ղօղանջիւքն ընդ-
ոստուգեալ ժողովրդեանն՝ անզգոյս խորհրդով կալին՚ի
հանդիսին. միւսումն պարու զբարձր նուագն երգել,
այլով նուագարանաւ. և երրորդին նուաստագունիւքն
կցորդել բարձր նուագացն, լեալ զօրավիգն նոցա և հա-
մաձայնեալ միշտ ընդ նոսա. զի երկաքանչիւրոցն մի ոք
էր երգապետ։

Ընդ յայտ է, զի զևտացւոցն բազմութիւն սահմանեալ
ազգէ յազգ՚ի նոյն պաշտօն, և՚ի հանձարեղ վարժապե-
տաց մարզեալ, և՚ի փորձ իւրն կրթեալ հանապազ և
ընդհերիաք, հարկաւ քաջահմուտք լինելին յերաժշտուե-
և ամ գեղոյ և փափկուե նորա խելամուտք՝ զամենայն
աւուրս կենաց իւրեանց՚ի նոյն պարապեալ։

Ընդ այս երաժշտութենէն բնիկ սահման. չիք աղնուագոյն
երգ՝ քան որ՚ի սպաս հանապազորդ պաշտամանն և օրհ-
նութեան փառացն այ նուագեալ, որ ստեղծն և վարէ

1 Եբ. Քոնիայ Իչխան՚ի վերայ որք ուսեալ էին զերգսն ան, ա-
երգոցն. վասն զի եր հանձարեղ։ նեքեան հանձարեղքն երկերիւր և
ա. Մնաց. ժե. 22։ Եբ. եղև. Թիւ ութասունն և ուրե։ ա. Մնաց. ԽԲ. 7։
Այ հանգերձ եղբարբքն իւրեանց,

զտիեզերս : Այս պաշտօն սուրբ՝ պահվ հաւատացեալ-
ոց որդւոց նորա , որպէս ասէ . « Ընդնուեցի նմա յամ
սրբոց նորա » :

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

Որ ինչ նախնոյ երանելոյնն սեփականք :

Արդ այժմ ասացուք զմասանց նախնոյն երաժշտու-
թիւն , որ առ մեզ անծանօթք են : Յաղագս որոյ պէտք խառն
զնոցանէ ձառեմք , զի կցորդութիւն յոյժ է նոցա ընդ մի-
մեանս , և ի բաժանելն զնոսա՝ հարկ է ստէպ զնովին բա-
նիւք գալ : Յաղագս ինչ աստ ի կիր առցուք ի քննո-
զական տեսութեանցն Պլոյէ ի բանաստեղծութիւն և ի
նկարչութիւն :

ՑՕԴՈՒԱԾ Ա .

Յաղագս նուագարանացն , որ խաղէին գրքէ :

Ի տեսարանս նախնեացդ էր արտասանութիւն ինն ներ-
դաշնակաւոր և խազիւք գրեալ , որ ոչ էր երաժշտական
երգ : Այս են ի լատին մատենագրաց ասացեալ երգքն
կամ տաղք , զորս ոչ միշտ նուագս իմանալի է , այլ եղա-
նակ ինն արտասանութեանց կամ ընթերցման :

Արտասանութիւն՝ ըստ Պ ընայ՝ ոլորակօք կազմէր .
վասն որոյ հարկ էր գրել զայն խազիւք նշանակօք այլ-
եւայլ ոլորակացն : Սոքա ի սկզբանն եկին երեք . շեշտ ,
բուէթ , պարոյկ . և ապա բազմացան մինչև ցտասն նշանս
այլաձեւս , զորոց զանուանսն և զձև առ հին քերականս
է տեսանել : Ոլորակն է անսխալ կանոն , որով էևէիջ
ձայնին ուղղի յարտասանել զմանկս իւրաքանչիւրս : Օ-
լորակացն աստիճանս ընդ վերծանուէ միանգամայն ու-
սանիլն հինք , վասն որոյ ամենեցուն ծանօթ էին խազքն :

Էին յոլորակէն էր և ամանակ հելլենականին և լա-
տին բարբառոյ , իմս երկար և սուղ վանկս . զի սղին[1]
մի ամանակ էր , և երկարին երկու : Այս համեմատուե

[1] Ջոր և մանկունք իակ գիտեն, զի երկարն ունի ամանակս երկին, իակ սուղն մի: Կ-ԻՆ. Թ. Ե:

Էրկարուէ և սղուէ վանկից այնպէս Հաստատուն էր առ նոսա , որպէս այժմ երաժշտական խաղիցն ։ Օ ի որպէս կրկին սեաւք Հաւասար են ամենակաւ ընդ միոյ սպիտակ կի առ արդի երաժիշտս , այսպէս առ նախնիս կրկին վանկք սուղք Համարձակք էին ընդ մի երկար ։ Այլ ես իբրև երաժիշտք Հելլէնք և Հռոմայեցիք յարկանէր զբերԹածս ի նուագ՝ ըստ քանակի վանկիցն յարմարելին զլալին , դրոշմեալ ի վերայ նոցա զնաղս ։

Յատուկ կարևոր Համարիմ ազդ առնել , զի լաւ է Թէ երաժիշտքմեր՝ ոչք զեղանակս օրհներգութեանց և զսաղմոսաց յարմարէն՝ գիտիցեն զլատին բարբառ , և զքանակ առոգանութե բառից ։ Օ ի առ այսր տգիտութե Թէ , բազում ուրեք ի սուղ վանկս՝ յորս պարտ էր երկարել՝ զկայ առեալ յամին որպէս յերկարսն , որ վերապակ մեծ է և Հակառակ օրինաց երաժշտութե ։

Որպէս ասացաք , ի տեսարանս նախնեաց նուազարուր էլ արտասանութե , և խաղիւք աստիճանք ձայնիցն սահմանեալ ։ Ի բազում վկայութեանց՝ զկիներմին ևէԹ ածից , զժամանակակիցն իւրմէ և զմտերիմ բարեկամին զՀոսկեաց զսաց ևայն ։ Օ ի էր Հոսկիոս , որպէս ամենեցուն է յայտնի , Հռչակեալ յոյժ Ձարտարուէ մեծաւ արուեստին և բարուցն լաւութե ։ և այնպէս զամենայնն զմիտս յինքն պարուրեալ , զի Թէ և անարուեստս երգէք և ոչ որպէս յարն , ասէին Թէ անփոյթ առնէ կամ Թէ խօԹ է ։ Այլ քաջաց Ձարտարաց ՝ ազգի ազգի արուեստիցն մեծ ևս գովուի ոչ գոյր ընծայել՝ քան կոչել զնոսա Հոսկիոս յազգս իւրեանց։ Այրդ Կիկերոն ուրանօր օրինադրէ Ձարտարախօսին՝ մեղմագոյն ի ծերութեանն արտասանել , յասպազոյց և յօրինակ ածէ զՀոսկիոս . զի նա ասէր , Թէ ի ծերանալն գաղն արտասանելոյց , և վասն լսելի լինելոյ ձայնին՝ Թուլագոյն ասէր ըզնուագարանն տալ Հարկանել ։ Որպէս և արաբ խոկ ։ զի դարձեալ Կիկերոն յայլուս մատենի՝ զոր յետոյ գրեաց՝ ասէ ի գէմս Յատիկեայ , Թէ մեղմացոյց Հոսկիոս զարտասանութիւն, պատուէր տուեալ երաժշտին իւրում աղօտասձայն Հնչեցուցանել զնուագարանն ։

Ծ Ոչ պէտս և Թատերգութենն ոչ էին գեղգեղք , ոչ կիսաձայնք էլևէջից, ոչ երկար ԹրԹռումնք, և ոչ այլ ձևք երաժշտական երգոց, և պարզաբար իսկ ասել՝ երգն այն

1 Ւշ. յետ այնորիկ ընդ բազում կոչէին ըստ իւրումն պայմանի ։ ժամանակս որ կատարեալ ոք լի- կին . ւշ . ձաւթ . Ձհգ . Ձեր յարուեստն՝ Հոսկիոս զնա

էը արտասանութիւն հանդոյն իմն այժմուս, բայց ներդաշնակաւոր. զի նուաստն կցորդեալ նմա անընդհատ հնչումն՝ ասպաբէն համեմատ էը հնչման արտասանողին։ Իսկ ետեղի Թոռի մեզ այս և չհաւատալի, այլ և ձնմարիտ. և որ էն՝ անհնարին ցուցանել զայն փաստիւք ի զուր է։ Այլ Թէ որպիսի ինչ ներդաշնակութի՛ւն խոնարհագոյն հնչմանն անընդհատ կցորդութի՛ւն ընդ ներքասանին յօրիներ, ոչ է մարթ ասել՝ բայց գուշակութի՛ւն. զի Թերևս հնչումն այն ուրեք ուրեք երկարս գործէը ի լուր դերասանին ի փոփոխել նորա զաստիճանն, յորս գժուարին էը ելևէջ ձայնիցն. որով վնասն օգնութիւն մատուցանէը նմա, որ ինչ երաժիշտն Պրակկեայ յարտասանել նորա՝ զյարմարաւոր աստիճանսն ըստ ժամանակին նուագապարտաւն ազդ առնելով։

ՅՕԴՈՒԱԾ Բ.

Յաղագս ՌԵ ղինէ որ ի Նոթերս դաշնակաւոր ղարձուածն էը, խա ղէտ գրելի։

Ոչ զաստիճանս ևեԹ արտասանուէ ուղղիը երաժշտութե՛ն, այլ և զշարժուածս։ Օ արուեստս զայս կոչէին Հելլէնք և հռոմայեցիք կայ՛ծս. և սահմանեն զսին Պղատոն, նմանուէ՝ ամ ձևոց և շարժուածոց մարդոյ։ Այս ոչ է պարտ ամփոփել զկայ՛Թիցն նշանակութի՛ւն ի կապաւն. զի էը արուեստն այն ընդարձակագոյն յոյժ, ըստ Պղատոնի, ոչ միայն զսՀափութի՛ւն և զարեՀեվ շարժմունս ուսուցանելով, և զկաքաւոյն արուեստաւոր ձևս, այլ և զդերասանիցն և զՀարատասանից, և զնմանեցուցչացն համախաղից՝ զորոց ասացաւք ընդ հուպ։ Այս ՅՈՒՆՏԼԻԱՆՈՍ[1] խրատէ տալ զմանկունս ի վարժս կայ՛Թից առ ժամանակ մի, մինչև ուսցին ի վայելուչ և ի սՀափ շարժմունս արտասանութե՛ն, այլ մի՛ ի կաքաւ՝ յորմէ մեկուսի պարտ է լինել շարժուածոց ՀարատարաՀասին։ Եւ յաւելու՝ զի ի վաղ ժամանակաց էը աբուեստն այն, և մինչև ցաւուրս իւր անեպերելի։

Այայց Մակրոբիոս յատենաբանուէ կրտսերոյն Աֆրիկանոսի զոր ասէ զնա ՏԻՒԼԻՈՍ ՀՈՌԱՏԻՈՍ ՖԼԱՔՈՍ ՄԱՔՐՈԲԻՈՍ ՅԱՏԵՆԱԲԱՆՈՒԷ ԿՐՏՍԵՐՈՅՆ ԱՖՐԻԿԱՆՈՍԻ ԶՈՐ ԱՍԱՑԱՒՔ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՏՈՐԻՆ։

1 Աբուեստս այս մինչև ի մեզ Հասս անսպաՀեա. այլ ըստ իս՛քեան զարթնման անդր ոչ է պարտ ձգել զայն, և ոչ ի նոսին իսկ յերկայնութի՛ւն. զի ՀարատարաՀասին ոչ կաքաւեաձև զշարժմունսն յարմարել կամ. այլ կրճել ի վարժից անտի։ Կ՝ՈՒՆԿ. ԱՅ. ՅՅ։

սիրանի Ա.փրկիչ եւ ասանդէ հատուած ինչ, յորում զայրագին եպերէ նա զայս սովորութիւն։ [1] Ա՝նկոխին մեր, ասէ, ի դպրոց կատակերգուաց գնան ուսանել երգս [2], զոր նախիւքն մեր նախատինս ազնուականաց համարեալին։ Ա.րքեան անդր անպատկառ, և է տեսանել անդ պատահ նիս և օրիորդս ի մէջ զեղջ և նշաւակ մարդկան։ Ա.զդ այնպիսւոյ առն իմաստնոյ վկայութիւն հզօր է ի մասինս յայսմիկ, և բազում ինչ տայ ի միտ առնուլ։

Ա.զդ այս որպէս և իցէ, բայց նախնեաց փոյթ մեծ եր քաջակիրթ շարժուածոյ ի Թատերս և ի Հառս։ վասն որոյ Ա.ԵՄոսԹենեայն Ձիգն ամենեցուն յայտնի է։ [3] Ա՝ոս կիոս և Ա.կիկերոն ի վէգ եկեալ մշտեկն ընդ միմեանս՝ Թէ ո՛ զնոյն իմաստ քաջ ևս և բազմայեղանման արուեստս կարիցէ բացատրել, Ա՝ոսկիոս շարժուածով և Ա.կիկերոն բանիւ. և որպէս Թուի՝ զշարադրեալն և զարտասանեալ ի Ա.կիկերոնէ զնոյն առեալ ձեւացուցանէր Ա՝ոսկիոս շարժուածովք։ Ա.յլ ի տալ առնոյն զվէհն, դարձեալ Ա.կիկերոն փոխեսէր զբառս և զդարձուածս բանին՝ առանց զնմաստն տկարացուցանելոյ. և Ա՝ոսկեայ հարկ էր դարձեալ այլովք շարժուածովք զնոյն իմաստս բերել՝ առանց նուազելոյ զօրուն համր արտասանուելն։

ՑՕԴՈՒԱԾ Գ.

Ա՝ն երգէս ի խաղերս այլ ոչ արտասանէր եւ այլ ոչ գրգռիւածոյն առաքիր։

Ա՝ն ինչ զարմանալի Թուեսցին ասացեալքս զԱ՝ոսկեայ, որոց գիտիցէն՝ զի ի Թատերս հռոմայեցւոց՝ այլ ոմն արտասանէր, և այլ ոմն զշարժուածսն առնէր. որ գժուարսխաս Թուի մեզ և յոյժ անտեղի՝ օտարուրիշն ի մերմ սովորութիւս։ Օ սակայն այսր սովորութիւն պատմէ Լիւիոս, զի [4] Ա՝նդրոնիկոս քերԹող անուանի, որ նախ ի

1 Ի վարժս կատակերգուաց գնան ուսանել երգս, զոր նախիւքն մեր ազնուականաց գժպատեհ համարէին. ի վարժս ասեմ կաքաւչացն, օրիորդք և մանկունք անմեղք ի մէջ վտեաց։ Մ՝արբ. Սպառն. Բ. Ը։

2 Քանի վարժարանք բանի, երբ ոտ ղբոշորէն խնամալի է։

3 Ցայտ խակ է, զի Կիկերոն մերձեր չաՀաս ընդ կատակերգուին Թէ զնոյն իմաստս նա՛ շարժուածովն բազմայեղանման յայտնել կարիցէ, Թէ ինքն Ճոխ Ճարտարախոսու Թեամբ պէսպէս բացատրել։ Մ՝արբ. Սպառն. Բ. Ը։

4 Լիւիոս Ա՝նդրոնիկոս, ի գրասանել զասաց իւր՝ որպէս և ա-

Հռոմ զարուեստաւոր քերթուածի եհան ի թատր, յա-
մին հինգհարիւրորդի յորքեքտասաներորդի շինուե քաղա-
քին, յետ իբր հարիւր և քսան ամաց ի մտանելոյ անդր
թատերգուածք, մինչ դերասաներ ի տեսարանի՝ որպես
սովորութիւն էր յայնժամ՝ թատերգակ քերթողաց ան-
ձամբ զքերթածս իւրեանց արտասանել, քանզի օրէնս էր
ժողովրդեան՝ որ ինչ հաձոյ թուէցին նմա՝ տալ կրկնել
դերասանին Ա՛լեսանգաւն աղաղակելով, ցայնվայր տե-
սցին զնա՝ մինչև կերկերեցաւ ձայն նորա։ Եւ իբրև
ոչ ևս կարէր արտասանել, հրամանաւ ժողովրդեան կա-
ցոյց առ նուագածուին զմի ի տարակ՝ երգել զքեր-
թուածն, և ինքն յարտասանել նորա՝ զնոյն զառաջինն
շարժմունն առնէր։ Եւ սթափագոյն յոյժ գտաւ՝ զա-
մենայն զուշ և զօրութիւն իւր ի շարժուածսն ժողովել,
թողուլ զիյեթ և զմտադրուի արտասանուէն յայլ ոք։
Եւ յառաջ ածեալ Լուեայ զբանն, ասէ. Ա՛յսի ըս-
կիզբն եղև դերասանութիւն յերկուս ոմանս բաժանելոյ,
և ըստ ձևացուցչին շարժուածոցն ի դէպ արտասանելոյ։
Եւ ի յաձախել սովորութեն, ապ դերասանք զզրու-
ցատրուհին ևս ի ձեռն անձամբ արտասանեն։ Օ այս և Ա՛ա-
ղերիոս Ա՛ռքիմիս պատմէ, և բազումք ի մատենագրաց
վկայեն այսմ։

Ա՛պա արտասանուէ և շարժուածք յերկուս դէմս բա-
ժաներ յաձախ. և երաժշտականին անչեզլիւ կանոնօք
ուղղեր միոյն հնչուման ձայնին, և միւսոյն շարժուած ձե-
ռինն և բոլոր անձին։ Ո՛չ աղը թուի մեզ երկուց դիմոց
զմիով գործ վճարել ի տեսարանի, միաւն շարժելով ան-
բարբառ, և միւսումն՝ զձեռս ի վերայ լանջաց եդեալ՝
բարացուցական ձայնիւ խօսելով։ Ո՛չայց գիտելի է՝ զի
թատերք առաջնոցն ընդարձակագոյն յոյժ էին, և դերա-
սանք անդ դիմակաւորք, որով ոչ եր զգալի հեռաւորաց
ի շարժուած շրթանց նոցա և ի տիպս կերպարանացն՝
թէ խօսիցին կամ թէ լռիցեն։ Եւ ոչ ինչ երկեայիւք է,
զի զգուսանս (իմս զդերասանս) նմանանձայնս ձևացուց-

մինեցուն իակ սովորութ եր յայն-
ժամ, սահմանել ի կրկնել յաձախ՝
իբրև կերկերեցաւ. հրամանաւ առեալ՝
կացոյց մանուկ մի առ նուագա-
ծուին երգել, որպես պատմեն. և
ինքն ժրագոյն զերգն ձևացուցա-
նէր շարժմամբք՝ ոչ միտ եդեալ
արտասանուէն։ Ա՛սի սկիզբն եղև
դերասանացն ձեռամբ երգելոյ.

զզրուցատրութեանն ևեթ անձամբ
արտասանեալ։ Լիւ. Տ. Բ։

Սա (Լիւիոս Ա՛նդրոնիկոս) ի
դերասանել զքերթուած իւր՝ սաե-
պակ ի ժողովրդենէ կրկնել յա-
ձախ, կերկերեցաւ ձայն նորա, և
մանկանն և նուագածուին համա-
ձայնութիւն լռելեայն զարժմունսն
առներ։ Վ՛ալ. Մ՛ակս. Բ. Բ։

չայն ընտրելին ըստ կարի, և եր գուսանացն տեղի բարձ-
բաւանդակ ստորև խաղետեղն։

Ա՛յլ որպէս երաժշտութիւն՝ ի նոյն և ի մի չափ յան-
գեր Թուովք վերդեցեկին զնուսս և զձևացուցչին շար-
ժուած։ Զ՚այս ()գոստինոս որպէս յայտնի ինչ Թաւե-
բականաց ամենեցունն յիշատակեալ, ոչ ևս բացատրէ։
Ա՛սդ Թէպետ և գժուարագոյս է Թէ որպէս ի Թաւերս
նախնեացս երկու դէմք զմի ոք երևեցուցանէին, այլ իբրեն
հաւասարի են։ Զայս է՝ զի ներչափական բաղխումն զը-
Թիւսն ազդէր, որում ամենեքին յարմարէին՝ գերասանն
և ձևացուցիչն և պարն և նուագարանք։ Կարելիա-
նոս ասէ՝ Թէ յայր և նման երգոց չափականք են և շար-
ժուածք, և Թէ պարտ է ձևացուցչաց ըստ նշանաց ոտիցն
կամ ըստ բաղխմանն՝ որ զչափն ազդէ՝ զշարժմունսն
առնել, նովին ձևգուշք եղանակողացն։ Հղանակողս ասէ
զդերասանսն, և զնուագածուս՝ որ համաձայնէին նոցա։
Ղ՚ե ձևացուցչին կայր ունի երկաթաձկէն կօշկօք, և բա- Ղ՚եր. ԻԲ. ԻՈ. ՁՅ։
խեր ոտամբ՝ ի տախտակամած տեսարանին։ Նա արդեօք
զչափն ազդ առնէր, որում ամենեքին հետեւէին։

Ձամենակիրթ ախտրժակացն հռամայեցուց՝ ի Թատ-
րերգութիւնս, (զնոյն և զՁոնաց ասեմ,) և յանբաւ
գանձուցն՝ զոր ծախէին յայն, ի դէպ է կարծել՝ Թէ ի
կատարումն հասուցին զարուեստն ամ՚ մասամբք, և Թէ
արտասանուէն բաժանումն ի շարժուածոց ոչ անհաճոյ
ինչ էր ի տեսանել։

Ի՛ց հռամայեցիս, որ ոչ չափաւ զշարժմունսն առնէր
գուսանն՝ ծաղր լինէր, որպէս այն՝ որ ոչ ներկուսն առ-
գանէր [2]։ Ի՚մբոխն իսկ սովորեալ՝ ի տեսարանս՝ այնպէս
քաջակիրթ էր լսելեօք, զի և զոլորակս և զսոսկս ըստ-
գտանէր ի կրկնելն յաձախս, որք արուեստիս և չափոյ
ի կիր արկեալ՝ քաղցրալուրք էին [3]։

Ի՛նձք, զոր նախնիք ծախէին ի տեսարանս, չհաւա-
տալն Թուին. զի աճենացիք՝ ի տեսիլ երից ողբերգու-
Թեանցն Սոփոկղի առաւել քան ի պերզսպոնեական պա-
տերազմին գանձս ծախէին. և զոր ծախս հռամայեցիք ոչ

1 Ա՛յլ և չարժմանց մարմնոյ ամանակք են, և երաժշտական հա-
մաձայնութիւնք որպէս զԹիւս նուագ ազգամբք ոտին՝ նոյնպէս և
զկապելեցին ցուցանեն։ Կ՚ուիք։

2 Դերասանն, եԹէ չարժուած ինչ առանց Թուոյ կամ վանկ մի
ի տապիղն երկարագոյն կամ սղա-
գոյն գործէիցէ, ծաղր լինի և ի
չշէնն։ Կիւ. ի հրաչ. ՁԲ։

3 Թէպետև և մեզմ և փափուկ
են յերգս օրրակսն և սոսկք քան
զՏրոյեան և զԹեսս, այլ ի յա-
ճախէ նոցա ոչ միայն քաջակիրթք՝
այլ և ամբոխն բողոքէ։ Կիւ. ծոր-
գոր. ի. ԿԵ։

առնէին ի կառուցանել Թաւերս, և շուրջ տեսանելեաց տեղիս, և ի վարձս գերասանաց։ Ասսովպոս ոգեբերգակ անուանի՝ ժամանակակից Կիկերոնի, այր շատ և վատ նող՝ որպէս վկայեն Վղերտիոս և Պլինիոս, ի մեռանելն եղող որչափ իւրում ի ժառանգուձն երկերիւք և յիսուն բիւր լիրայ ի կատակերգութէ շահեալ։ Իսկ Ուռակեայ էին ամի ամի եկամուտք եօթանասուն և հինգ հազար լիրայ, որպես Կիկերոն մտերիմ բարեկամ նորա ի Քառագոյնէն գնա ի միում ի փաստաբանութէն՝ ասէ, Թէ մարթեր Ուռակեայ մեռերել յամն ասան՝ եօթանասուն և հինգ բիւր լիրայ արգարուք, եթէ կամք. այլ նա արհամարհեաց զշահն զայն։ Ոմն շահէր և ըստ Պլինեայ[2], եօթանասուն և հինգ բիւր լիրայ ի տարւոջ, եւ Թէ փոխանակ հինգ հարիւրոց սեստերտիցն՝ որպէս է ի բնագրին՝ ընթերցցի վեցհարիւր, որպէս Հայրն Աւրտուէն համարի ուղիղ։ Ի Կայէ Պակրոբիոս, զի էին Ուռակեայ[3] օր ըստ օրէ ի հասարակաց գանձուց հինգ հազար լիրայ նմա միայոյ, որ յաւելու քան զառաջինն։ Իսկ Յուլիոս Կեսար ետ աւելի քան զվաթսուն հազար լիրայ Աթենեայ քերթողի, զի ինքնին զիւր քերթուածն ի տեսարանի երգեսցէ։

Ոմայոսիկ փոքր ի շատէ ասացաք, առ ի ցուցանել, Թէ քանի Թաւերասկերք էին հռոմայեցիք։ Արդ ապա՝ որ զմի ինչ տայր փոխանակ Թատերաց, որ զաւարձալի մանաւանդ Թէ և կարևոր քան զմի պարապուն զայն համարեր, և ամենևին իսկ կիրճն և փափուկ ախորժակս պանծայր ունել, օրում և բառ մի ոչ քաջալերական առ դանեալ, կամ անարուեստ ուրեք ձայնին ելևէջ, կամ անյարմար բանիցն շարժուած դժպհի Թուէր, որպէս երկայնամտեալ ներեր այլում վրայ և այլում գձև ի Թատերն առնել՝ եթէ անախորժ ինչ էր այն ի տեսանել և ի լսել։ Ոմ որ այնպէս կարևոր համարէին զԹատերն և յաճախէին ի նոսա, ապաքէն և ի կատարումն ածեալ էին զայն ըստ միոյ մասին։

Իսկ այն միոյ երաժշտութէն էին պարծանք, որ և ի Թատերգուին իշխեր։ զի մինչև անդր իշխանութէի նորա

1 Ի տասն ամին մարթի էր նմա սեստերտս վճռհարիւր հազար արդարուքի շահել, այլ ոչ կամեցաւ։ Ի Ռոմ. Կ.ժ. խ։

2 Ջի առ նախնեաքն մերոյք Ռոմ. կիսս գերասան ամի ամի քսան բիւր սեստերտս առի Թէ շահէրպ է։

3 Ասիքան հանդ լեալ, զի առձիկ օր ըստ օրէ ի հասարակաց գանձուց էտներ նմա միայոյ հազար գենար, առանց խմբակից ընկերաց։ Մ-իր-ի. Ս-ռռ-ուն. թ. ֆ։

և սահմանք ընդարձակէին երբեմն, խառնելով ընդ քա-
նաստեղծուէ. նա զդերասանին ղեղանակ և զձևս շար-
ժուածոցն ուղղէր, կրթէր զձայն նորա, և ընդ նուագա-
բանացն հնչմունս խառնեալ յարմարէր քաղցր նեղոգաշ-
նակութիւն։

Կիկերոնի գՀնոց հելլէն քերթողաց խօսելով, որ զերգս
և զձև տաղից հնարեցին, ասէ՝ Թէ երաժիշտք նոքայք ևս
քերթողք էին։ Օ՛ի՛ վաղ ժամանակս քերթողք՛ի
յունաստան իւրովի զքերթուածս իւրեանց արտասա-
նէին՛ի տեսարանի։ Իսկ առ հռոմայեցիս այլ ինն ա-
րուեստ էր թատերական արտասանուէ եղանակին յար-
մարուն։ Ի վերնագիրս կատակերգուէցն Տերենտեայ՝
ընդ անուան քերթողին, և պարագլխի գուսանացն, և
նուագայարդարին անուն արձանագրեալ կայ։ Յարդա-
րել նուագս կոչէ և Կիկերոն զթատերգուէթեն յօրի-
նել զեղանակ։ Օ՛ի ասէ ուրեք զՈսոփեայ, Թէ ինչ
անյարմար խմաստից քերթածին եղանակեր անփոյթուէր,
որպես ստուերս ինն՛ի շարժուածն արկեալ՝ առ՛ի պայ-
ծառագոյն երևեցուցանել զՀետևեալսն. և ապա յաւե-
լու. Ի՛նչսո՞ աջող Ճարտարութէ ոչ կատակերգուս մի-
այն՝ այլ և քերթողաց, և որք զնուագս արտասանուէնս
յարդարեն, խելամուտ լեալ՝ յօգուտ՛ի կիր արկանէն
գայն։ Վ՛ճանզի նուագայարդարքն ելևէնջս գործելին կա-
մաւ յարտասանելին, և պէսպէս դաշնակս արուեստաբար
խառնելին, զիրացանելով ուրեք ուրեք ըստ խաղից ըզ-
ձայնն, Թէպետ և իմաստքն չլինէին, որպես զի ա-
պա յամբառնալ ձայնիկն՝ ուր՛ի դէպն էր՝ առաւել ընդ-
աստուգէ զունկնդիրս՝։

ԳՕՂՈՒԱԾ Դ.

Յաղագս հպարտ կամ ինքնահաճ։

Ի լրումն մասանց նախնոյն երաժշտուէնէ՝ մնայ մեզ
յայտնել զարմանալի իմն քան զասացեալսդ և չքնաղ
արուեստ, Թէպետ և ոչ օգտակարագոյն և առաւել գո-
վելի, զհպարտացն ասեմ։

1 Ըստ ոչ քերթողք և նուագա-
յարդարք գանգուզեցին քան զդէ-
րասանս՛ի գիտուէնն, զի և ա-
ջո երկաքանչիւր մերթ նուազեն
և մերթ յորդեն զձայնն, սոսկ և
Թաւ, պէս պէս և բազմայեղանակ
գործեն։ ԿԻՒ. ՃԱՐԳ. Գ. Ա։

ԿԻՒ. ՃԱՐԳ. ՃԱՐԳ. Գ. ՃԿԳ։

Հինք զարուեստ շարժուածոց ընդ երաժշտական օրի-
նօք կանոնեալ՝ ոչ անդ զկայ առին, այլ և յայն կատա-
րումն ածին զոմն՝ մինչև կատակերգուաց իշխել զամ-
ազգի ազգի թատերերգուին ձևացուցանել անբարբառ.
վասն որոյ կոչին նմանեցուցիչք կամ մինչկատակք, զի զամ-
ինչ մինչ առանց բարբառոյ նմանական ձևովք յայտ
առնէին, ըստ կայթողական արուեստին օրինաց։ Որ-
պէս Ոսփէ. Ա-
ՌՀՒՓԷ.
Հնարեցաւ ի Հոմ առ Օսոսթոս կայսերաբ. վասն ո-
րոյ ասէ Գուկիանոս՝ Թէ Ոկրատ ի խանձարուրսն է-
տես զկայթս։ Օսոսթոս զհնարս արուեստիս ընդ պատ-
ճառս ապականութեանէ բարուցն հռոմայեցւոց և թշուա-
ռութեան աշխարհին ի համար ածէ։ Յոր հնարագիւտք
եղեն Պիղատոս և Խաթիլոս, անուանիք յոյժ առ հռո-
մայեցիս. Պիղատոս յողբերգականն քաջագոյն էր, Խա-
թիլոս ի կատակերգականն։

Յոր այն իսկ առաւել զարմանք էն, զի կատակագու-
անաբս այս հասեալք ի ձևացուցանելն անօգնականաք էին
և ի գիմացն շարժուածոց. զի որպէս զայլ գուսանս դի-
մակաւորք ելանէին ի թատերս։ Ի սկզբանն տեսիլս
ինչ արդեօք քաջայայտս յողբերգութենէ և ի կատակեր-
գութենէ ձևացուցանէին գիւրիմացս տեսողացն, և ապա
տակաւ ձեռն արկին յամեղջ քերթուածս։ Յոր զի շար-
ժուածոյք ևեթ անբարբառ յայտնէին զիմաստս, հարկ
էր նկարագրուել նոցա տպաւորագոյն ևս լինել և կեն-
դանագոյն յոյժ քան զայլոց կատակերգուացն։ Վ ասն
որոյ Կասիոդորոս ասէ զնոսայսեէ. Ի Կ՚ըք, որոց պերձա-
խօս ձեռացն՝ լեզուք իմն էին ի ծայրս մատանցն. արք
լուռք և բազմախօսք, և որ վէպս երկայնս անբարբառ
պատմէին. զնոսա Պոլիմնէ ուսոյց Կուսային երաժշտա-
պետ, յայտ իմն արարեալ՝ զի ոչ բարբառք ևեթ յօգա-
ւորք Թարգման են մտաց։

Կերպարանուածիք մինչկատակացն, Թէպետ և համերք, Սենէ. Ի հա-
այլ ախորժելի յոյժ և զմայլեցուցիչք էին տեսողաց, որ. Եռաս. Ի.
պէս Թուխ. զի երեցն Վենեկա Տայր կրտսերըն, պարա-
պեալ ի զգօնագոյն և ի պատուականագոյն ըստ ամ-
ժամանակի պարապուանն, խոստովանի զցանկուն իւր առ
համրահաղիցն նկարագրութիւնս։ Յոր Գուկիանոս ա- Կոռ. 960.
948.

1 Կայթողացն պերձախօս ձեռք, Մուսային, յայտ արարեալ՝ զի
և մատունք բազմալեզու, բարբառ- հնար է մարգկան անբարբառ զոր
բարբառ լռութենն և մինչկ զոյց, կամին յայտնել։ Կոռինթ. Վեր.
զոր Պոլիմնեայ ասեն հնարեալ ի Ներ. Ի. Ք։

աէ գնացանէ . զի որպէս զայլ կատակերգուս յորդորէին զարտասր : Եւ զԹագաւորէ ումինէ ծուլեզերաց եւբսխենանն Պինտոսի պատմէ , զի եկեալ ՚ի Հռոմ յաւուրս ՚Ներոնի՚ խնդրէր ՚ի նմանէ մեծաւ թախանձանօք զմի ոք ՚ի մինչկատակաց , զոր ՚ի Թատերն տեսեալ էր , զի առ ամ աղգս լեցի իւր Թարգման : Օ՚ի ասէր՝ Թէ փոխանակ խուռն բազմութեան Թարգմանացն տալոյ առձիկս վասն այլազգեաց ազգաց՝ որ շուրջ վինէ բնակեալ են , դուքա ընդ ամենեսին խօսեցայց :

Լ՚այլ այն յայտ է , զի հաւիրախաղն անդէն ՚ի հնարելն հաձոյ Թուեցաւ հռոմայեցւոց , մինչև ՚ի հեռաւոր մարզս իշխանութեան նոցա վաղ տարածեալ , և զուգատեւ ընդ տերութեն նոցա եկաց : Եւ ՚ի վեպս կայսերաց նոցա յաձախագոյն մինչկատակաց լինին յիշատակք քան զանուանի Հարտարախօսացն :

Լ՚ուսեաս այս՝ որպէս ասացաք՝ հնարեցաւ յաւուրս Օգոստէայ , որում և հաձոյ եղև յոյժ , և Խաթիլոս սիրելի էր յոյժ Ա՚եկենայ : Լայց ՚ի սկզբան ինքնակալելոյն Տիբերի՝ արգել ծերակոյտն , մի ումք յաւագայ մնանել ՚ի տունս մինչկատակաց , և մի ասպետաց հռոմայեցւոց ՚ի քաղաքամիջն գնալ ընդ նոսա՝ : Եւ յետ ոչ բազում ամաց հալածեցան մինչկատակք ՚ի Հռոմայ . զի ՚ի խաղս նոցա խոնարհալ ամբոխին , կեաք մեռանի , այլք այլևայլ ջատագով մնանէին . և վինէր հերձուած ՚ի գաւակցութէ անտի : Ոմանց և գրատս այլակերպս արկեալ զիւրեամբք հանգոյն կառամարտիցն ՚ի կրկէս , յայն սակս իակ կեաք կապուտակք կոչէին , այլք կանաչք : Եւ ամբոխին պատակտեալ ընդ նոսա , և ամ պատակք կրըկիսին՝ որոց բազում ուրեք ՚ի հռոմայեցւոց պատմուն յիշատակք լինին , կուսակից լեալ այլևայլ գնդից մինչկատակացն , բազմավտանգ խռովուիս յարուցանէին ստեպ ՚ի Հռոմ :

Պատճեալ և յաւուրս ՚Ներոնի և առ այլովք ինքնակալեալ հալածեցան մինչկատակք ՚ի Հռոմայ , այլ վաղ դառնային անդրէն . զի ժողովուրդն ցանկալը նոցա , և ինքեանք կալացն ըստ Տարսի իրաց ժամանակին կամեցեալ սիրելի լինել նմա՝ Հաձէին գնա : Լ՚այն իբրև իակ զհալածեալսն ՚ի Պոմետիանոսէ՝ դարձոյց յաջորդ նորա ՚Ներուաս , որ մի

կ՚ուզէ՝ ա. թ.

1 Մի ոք աւագանւոյն ՚ի տունս մինչկատակաց մտցէ , և մի յեղանէն նոցա արտաքս՝ ասպետք հռոմայեց. յիշ. Տ՚ակիտ. Ժ՚. 22. Ջ. 45 ;

յիմաստնապոյն կայսերացն էր։ Այլ մերթ ժողովդեանն իսկ տաղտկացեալ՝ի չարեաց հերձուածոցն, խնդրէր հալածել զնոսա՝ որպէս զգարձ նոցա թախանձէր։ Ոմն որոյ կրտսերն Պլինիոս ասէ առ Տրայիանոս։ Ընդաղ ամբոխիւ խնդրեցին՝ի քէն բառնալ զՔրիստիան, քան՝ի հօրէ քումմէ դարձուցանել զնոսա։ Այն չարիք և անկարգութիք, զորս անդէն ընդ ծնանելն նոցա հարկ է խափանել. զի ժամ առեալ յաճումն և՝ի հաստատութիւն բռնանան, և յամ հնարիցէ լինին ապստամբք։

ԳԻՐՔ ՔԱՄՆ ԼԻ ՀՈՐՈՂ

ՑԱՂԱԳՈՒ ՀԻՒՈՒՐՈՒԹԵԱՆ

Ամենէ ցայս վայր ասացաք զարուեստից՝ որ զվայելչուն և զդիւրուն կենաց մարդկան յարդարեն։ Արդի՛ր մշակեալ ինամովք նոցա և վաստակօք, ընու զնա՝ ամ բարուեաք. վաճառականութե՛ն ի ծագաց երկրի աճէ որոց ինչ կարօտին. վարե զնոսա յայլ երկիր և յանդունդս ծովու, ոչ՝ ի հայթայթանս ձոխութե՛ միայն և պատուհանաց, այլ անբաւ նպաստից և գործեաց՝ որ զհանապազորդ պետս նոցա հարկանեն։ Ցունք կառուցեալ, և քանդակ և նկար՝ ի հակառակ մնեալ՝ զարդարեն զնոսա. և երաժշտութի՛ն՝ ի լըուն հաձուե՛ և խըն դութեան բնակչացն՝ մատուցեալ զբաղեցուցանե զնոսա քաղցը երգովքն, ախտեալ զնոսա՝ ի տաժանակիր վաստակոյն, և՝ ի մոռացօնս աճեալ զվիշտս նոցա և զաղէտս՝ եթէ ունիցին։ Օ՛՛՛ նչ այլ ևս ցանկալի կայցէ մարդոյ. երանելի ե՛ր, եթէ չափանիշ՝ ի վայելից բաւեացս՝ զորս մեծաւ աշխատուքե եգիտ։ Ա՛յլ ագահութե՛ն և փառամոլութիւն ընդդէմ միմեանց գրգռեալ զմարդիկ, աղվկեն զհասարակաց բարեբաստութե՛ն։ Ա՛նիրաւութե՛ն զհնութիւնեալ զօրութե՛ն, յաւարե այլոց մեծանայ. իսկ որ արդար ցանկութե՛ն և չափաւոր ժառանգութե՛ն շատացեալ՝ զօրութե՛ն հակառակ զօրութե՛ն ոչ պատրաստեսցէ, վաղ կոխան լինի այլոց։ Ա՛ տանդ է նմա՝ ի նախանձուէ շրջապատ ազգաց և՝ ի թշնամութ՛ւ՝ զի յարիցեն՝ ի վերայ նորա՝ խռովել զիաղաղութե՛ն, ապականել զերկիրն, ըզտունս այրել, յափշտակել զինչս, և վարել զնա՝ ի գերութե՛ն։ Ա՛պա զինուց և զօրաց պէտք են նմա, զի դիմամարտեալ բառնութե՛ն՝ պահ կալցի աշխարհն։ Ցեսցուք զնա յառաջիկայս ամբաթձեալ՝ ի վեր՛ գիտուին։ բայց գիտութի՛ք՝, դասերք խաղաղուէ և թշնամիք խռովուէ, ընդ հաչել զինուց՝ զարհուրեալ կարկին, եթէ ոչ զինուս

՝ Ա՛յս տե՛ գիտուէք մի՛ գե՛ ամբանան. ընդ գուժել խռովուէ՝ բաղանջք... ընդ հովանեաւ զինուս՝ նոյնհետայն արուեստք մի լեան, բական զօրութեն պատապարեալ կեն՝ ի Մ՛՛՛ր. էջ.

րութ՛ի պաշտպանեսցէ, և ընդ վահանաւ իւրով պատըս-
պարեսցէ զնոսա, զի նովաւ կայկայի խաղաղուն[1]։ Ա՛յմ-
ին իբրև կարևոր[1] է մարդկան պատերազմ, զի է պատսպա-
րան խաղաղութե՛ն և հանգստեան, վանելով զբռնութի՛ն,
և պահ ունելով արդարութե՛։ Ա՛յս ըստ այսմ մասին անկ
է ինձ ձառել զնմանէ. և անցից վեր ՚ի վերոյ համառօ-
տիւ ընդ ՚ամ մասունս պատերազմական հրահանգաց, որ
Թագաւորաց և իշխանաց է յատուկ գիտուի՛, և առ որ
խնդրի՛ հանձար բազմապատի՛կ՝ գժուարագէպ ՚ի միւմ
անձին։

Ա՛յլ արդ քանզի զգինուորութի՛ եգիպատացւոց և զկար-
քեդոնացւոց և զասորեստանեայց և զՊարսից այլոյր ա-
սացաք, զնոցանէ դուն ուրեք յիշատակ արարեալ՝ առա-
ւել զՀռոմայեցոց ձառեցից, մանաւանդ զսպարտացւոց և
զաթենացւոց՝ որ քան զա՛յմ աղգս Ա՛յլազգի քաջք և ի-
րաց պատերազմի հմուտք էին, որպէս ամենեքին վկայեն։
Իսկ զՀռոմայեցւոց տարակուսեալ թէ ասացից և թէ լռեցից, զի նոցա իրք անպատկանաւոր խմուն թուին
առաջադրութե՛ն, պարտ վարկայ և զնոցին զհնութիւնքն
կից ընդ այլոց ազգացն ձառել. որպէս զի միանգամայն
՚ի տեսիլ ածեալ՝ ցուցից զկերպարանս նախնեացն մարտի
գնե՛ն ընդ աղօտ։ Օ այս կէտ եղի համառօտ ձառիս,
անդր ևս ոչ խիզախեալ՝ զմտաւ ածելով զեփեսացւոյ Ի-
մաստասիրին իրս. այն որ Ձռոմախոս քան զա՛յմ ժամա-
նակակիցս իւր համբաւեալ, յատենախօսէն երբեմն լու-
՚ի լու Ա՛ննիբաղայ՝ ձառս երկայնս յաղագս քաջի զօրա-
վարի յօրիներ։ Ա՛նդ որ ա՛մ ատեանն ծափս հարեալ՝
իբրև խնդրեցին վկայութի՛ն Ա՛ննիբաղայ, նա զինուո-
րականաւն համարձակութի՛ ասէ. Ո՛վ ևս այդպիսւոյ ձա-
մարտակութե՛ բանս լուեալ եր իմ։ Ա՛րդ և ինձ վտանգ
եր ընդ նովին կշտամբանօք անկանելոյ, եթէ կամէի զգի-
նուորական հրահանգաց առ հմուտս արուեստին վարդա-
պետել, որ զա՛յմ զկեանս իմ ՚ի բանասիրութե՛ն պարա-
պեալ եմ։

1 Պատերազմիլ օրէն է առ ՚ի կեալ անվնաս ՚ի խաղաղուն։ Կեն-
յոս. դաբտեին. ա. լե։

ԳԼՈՒԽ ԱՌԱՋԻՆ

Ո՛վ Թէոդոս պատերազմի և զաղթաթարուն, զընտրութեան զօրավարի և զսպայլոյն, զզօրաժողով, զպարէնս և զթշուշակ զօրականին և զպատառազինուն, զջուլ և զբանակել նոցա, և որ ինչ անկ են ՚ի Հաճատամարտ, զայս ամ ՚ի գլուխս յայս բովանդակեցաք։

ՅՕԴՈՒԱԾ Ա.

Յաղագս խորհրդոյ պատերազմի։

Զկիք ձչմարտութեան ընդունելի քան զայն, զի առանց արգար և իրաւացի պատճառի ոչ է օրէն տալ պատերազմ. և չկիք օրինազանցութեան յարձակեալ քան զանիրաւ պատերազմ։ Նպաքէն պատերազմ, առ զօշաքաղութեան և աչխարհակալութեան գործեալ, համարի յամենեցուն աւազակութեան։[1] և կարի խնամատարեցաք հկեն այն ետ Նկեքսանդրի զպատասխանին, որ ամենեցուն է յայտնի. և սկիւթացին յիրաւի ասաց ցաչխարհակալն, թէ հիմ գաս աղմկել տարագարտ զխաղաղասէրն աղգաց անմեղաց. և ոչ ՚ի խորս անտառաց և յանապատս բնակեալ աղգք կարիցեն անդիտանալ ո՛ իցես, և ուստի եկեալ[2]։

Յոսեփ. ք. ֆ։ Ո՛վ ինչ ընդհատ եր ՚ի հկենց և յեւրազակաց Փիլիպպոս[3], որ ՚ի Թագաւորաց Մակեդոն յերկուց եղեալ հրաւիրեալ, փոխանակ իրաւարար լկնելոյ ՚ի միջ նոցա՝ զերկոսին ևս հալածեաց յաչխարհկեն իւրեանց։ Նչ ապաքէն և այլ ևս աչխարհակալութեանք նորա, թէպէտ և ոչ ըստ սմին օրինակի յայտ յանդիման անօրինութեանք գոր-

1 Պատերազմել ընդ սահմանաւ կիցս, ... և ցանկութեանք եւեթ աչխարհակալութեան հարկանել և նուաճել զաղգս տարապարտուց, զինչ եցէ, քայց աւազակութեան միջ։ Օգոսդ. յղ. վաղագնն ՅԺ. ֆ. ՀԸ։

2 Չի կայ միր և քո. զերկրաւքով միք ոչ քերեցաք. և ոչ ընա կիչ քընթարձակ անտառաց կարաց ցեն անգիտանալ ո՛ իցես և ուստի եկեալ։ Կոսդ. ֆ. Ը։

3 Փիլիպպոս ըստ իւրոց բանց ասէ՝ թէ պատերազմ եկեալ ՚ի գաւառսան Հակառաւ պայմանաւ յեղակարծում ՚ի վերայ եղբարցն անկանելը յեւրազակաւթ անօրինութէ, և ոչ որպես զդատաւորս. և կապաւթ յերկոցունցն ըղԹագաւորութեի։

ծեալ, բայց ամենայն յարիշտակութիւնք էին և անիրա-
ւութեանց ատացուածք, որում ոչ ինչ ի հնարիս յաղթութեան
անպատեհ թուէր։ Այսպա արդարութեան և հարկ պատե-
րազմի կարևոր օրէնք են քաղաքավարուն և առաջնոր-
դութեան։

Ի միահեծան պետութեան՝ թագաւորին է սովորաբար
ընտրութեան մարտն. որ և սա զարքունականն երկիւղալի
առնէ զիշխանութեան։ Օ ի եթէ առանց հարկի և արդա-
րութեան՝ ձախողակի ի պատերազմ մնաբերիցէ, տացե
համարս ընդ ամ եղեռնութեց՝ որ գործին ի նմա, և ընդ
աղետից՝ զոր ղհետ իւր ձգէ պատերազմ, ընդ աւերա-
նացն՝ որ կցորդ են նմա, և ընդ արեանհեղութեանցն։
Ա՛ արհաւիրք, ո՛ սոսկալի համար։ Այսց խորհրդականք
զօրավիգն են նմա, եթէ իցեն աքք հանձարեղք յառաջ
ածեալ ի պատիւն, իմաստունք և հմուտք, նախանձա-
խնդիրք և սիրողք հայրենեաց, անտենչք փառաց և ան-
զօրաքաղք, և մանաւանդ անկեղծք՝ մեհենեալք յամ
մարդահաճութենէ։ Ի խորհել Վաւրհի արքային տուլ
պատերազմ ընդ Ալիւթս, զոր ջանացաւ Աբատան
եղբայր նորա շրջել զմիտս նորա յանիրաւ և ի տարա-
պարտ մարտին։ զի թէպէտ և դիպող պատճառս ի միջ
մտաւեցանէր, այլ ոչ կարաց յաղթել շողոմից և փաս-
քուշ հրապուրանաց մարդահաճոյից սպասաւորացն։ Այս
ոչ զԱսերքսես զօրդի նորա յարշաւանացն ի յոնաս-
տան կարաց կասեցուցանել. զի ի յայտնել Ասերքսի
հանիրաւ զկամն իւր, որ վրիպակ մեծ էր, ոչ զր իշխեաց
հակառակ կալ ամմ. և առ ձև օրինաց կատարեցաւ
խորհուրդն։ Ալ ասն որոց յոյժ տրտմեցաւ խորհրդականին
հանձարեղ և ազատախօս, զի երկոքին իսկ անգիտա-
նային՝ թէ քանի՛ աղէտք են չդնել չափ ցանկութեի, և
ստացուածոյքն չյագեինալ՝ առաւելագունին միշտ ցան-
կալով. զի անտի ծնանին գրեթէ ամ պատերազմունք։

Ի հաստատակամութեան Ցունաց՝ ատեան ժողովրդեանն
տայր զվճիռ պատերազմի. որ բազում չարեաց պատ-
ճառք էին։ Այպաքէն ի Ալպարտս իշխանութեի ուտաց-
նուցն և մանաւանդ պարետացն, և Ա՛Թէնս՝ Ա՛րիսպա-
գին և ժողովց չորեքարիւրոցն, որոց անկ էր խորհել և
զխորհուրդսն առաջարկել, ի կշիռ ունկեին զչեզամտուե
և զանխորհրդութեի ամբոխին. այլ այն իսկ չէր բաւա-

1 Ջար և կարի իսկ չար է, սովորել հոգւոյն զառաւելն միշտ քան
զոր ունին ինդրել։

կան, Հերկուս ծայրայեղ մոլորութիւն բամբասեալ էին աթենացիք, ի շտապել և ի դանդաղել. հակառակ ա-ռաջնումն սահմանին օրէնք՝ յետ երից աւուրց քաջ քննութեան հաստատել ի պատերազմ. բայց ի փիլիպպոս պատերազմունն տեսաք, զի Դեմոսթենէսն քարոզք ունէր գարձեալ զՀեղգութիւն նոցա, որով Թշնամին զօրանայր։ Արդ այսմ դանդաղութիւն հաստատակապետութիւնն պատճառք այն իսկ էին, զի ժողովուրդն յիւրաքանչիւր խորհուրդս և ի խնդիր շահու կան պատահել, և ոչ ինչ փոյթ է նոցա միաբանել ի մի խորհուրդ՝ ցորչափ չիցեն ի վերայ հասեալ վտանգք։ Այսու որպ ի նուաճել փիլիպպոսի զԱթենա, Դեմոսթենէսն զարհուրեալ ի մեծալուտ վտանգէն՝ որ ի վերայ աշխարհին կայր, ետ խափանել զօրէնսն զայն, և վաղվաղակի տալ զՀին մարտի։

Այսպէս առաւել խմաստուն և հանճարով քններ և հասատեր ի Հռոմ խորհուրդ պատերազմի. զի Թէպէտ և ժողովրդեանն անկ էր գատաստանն, այլ իշխանութիւն ճեբակուտին հզօր էր, և յիրս կարևորս գրեթէ միտայաղթ. և յոյժ զգուշանային, մանաւանդ ի սկզբան հաստատակապետութենէն, մի տարապարտուց տալ պատերազմ։ Համբաւ հաւատարմութեան, ուղղութեան, արդարութեան, հին-զութեան և անզօշաքաղաքութեան, ոչ սակաւ քան զզօրութիւն ընութ օգնեաց նոցա յաշխարհակալութեան. և համարէին օգնական նոցա գիք[1] ի հատուցումն արդարութեան և հաւատարմութեան նոցա։ Այլ այն իսկ զարմանալի էր[2], զի զայսմ գործս իւրեանց ի կրօնս հաստատէին, նուաւա սկըսեալ և կատարեալ զայսմ։

Ոգայր զօրականին խրախոյս հզօր ի պատերազմ՝ քան զարդարուն և զհարկ մարտին, որով անեղկմիտ վստահ լինէին յօգնականութիւն գիքն, իբր թէ գիք՝ ասիք և վրէժխնդիրք անխրաւութեան՝ համագունդ ընդ նոսա կռուէին ընդդէմ թշնամեաց, տարապարտ մարտուցեալ հաւատարժից տերդմանց։

1 Էրկիւղածուն և հաւատարմուն օգնական են գիք, որով Ժողովուրդ Հռոմայ յայս ծայր բարձրուն եհաս։ Լիւ. խդ. ։։

2 Վկայնիկն մեր օրինագրեցին զայսմ զմեծամեծս աստուածովք սկըսանել և նոքօք կատարել։ Լիւ. խն. ։։

ԳՕԴՈՒԱԾ Բ.

Յաղագս աղաչարկութեան մարդոյ։

Բան օրինացն ուղղութեի՛ և արդարութեի՛, զոր ասաց[1], ոչ էր պարտ ձեռն ի գործ առնել մարտի՛, մինչ չև բողբոջեալ առ Թշնամին ի ձեռն հրեշտակաց, և պահանջեալ վիրաւորեաս, յուցանելով զինեան։ Օ՛ օրէնք են բնութ, մինչ չև համարձակեալ զձեռնամուխ մեղ- մով և իրաւախոհութ զիարձ առնուլ։ դեղ է օրհասական պատերազմ, պարտ է զայն ամ նախ ի կիր արկանել։ մարդասիրութեն պահանջեն օրէնք՝ տեղի տալ զգաստութ և ատելանաց, և պարապ ի լուծումն երկեցայութեանց, և փարատելոյ զիասկածանս՝ որ Թերևս վայրապար առեալ իցեն, և քաջ քննեալ՝ գտանիցին տարապարտք։ Այս սովորութեի՛ ի վաղ ժամանակաց առ ամ ազգս Յունաց պահեր։ [2] Պողնիկեայ մինչ չև պաշարեալ զՄոթեի, զՏիգեաս առ եղբայր իւր Լիմեոկղ առաքէր՝ հնարել իրաւախոհ լինել ընդ նմա։ Եւ օրպէս ի Հռոմէական։ բ. մերմանի գիրսն է տեսանել, Հոյնք մինչ չև ինչ գործեալ Թշնամանեի՛ ընդ տրամայիս՝ զՄիգեսեաս և զՄենեղաւոս պատգամաւորս յղեն առ նոսա, դարձուցանել զՀեղինէ. զոր և Լիրոդոտ նոյնպէս պատմէ։ Եւ հանդոյն սմին ա. ձգէ։ յղեալ են օրինակք ի վերոյ Յունաց։

Պարքէն որ յեղակարծ ի վերոյ հասցեն Թշնամեաց, ոչ տալով նոցա պարապ պատրաստելոյ ի դիմամարտ, գրեթէ անշուշտ ստանան զյաղթութի։ այլ այս անազդ և անզգաստ պատերազմ յանիրաւութեի և յանօրէնութեի համարէր, և յիրաւի իսկ։ Այոմեա եառզայիք անուանարկ եղեն, ասէ Պողիբեոս, և առելի օրպէս հինք և ա. ձ. 351։ ւազակք. զի զօշաքաղութիւն, և ոչ այլ ինչ էին նոցա օրէնք պատերազմի և խաղաղութ. և ամ ինչ առ ի շահ Հոմուէ և մեծութեե օրինաւոր Թուէր նոցա, և ոչ ինչ

[1] Յորմէ յայտ է, զի չէք պա- մրի, և յառաջագոյն ազդմամբ։ տերազմ արգաւ բայց որ հարկաւն կին. յոչ. պարշա. ա. ա։

[2] Յաղթեաց խորհուրդն, հետազօտել նախ մեղմով
Ընդ փորձ եղբօրըն մեւաս յաշխարհն ապահով։
Յօժար ի գործն եա զանձն յանդուգնըն Տիգեաս։
Սիոն. Թէք. ժա։

խղճին ընդդէմ օրինաց ամ ազգաց աստատակել յան-
կարծ ի սահմանակիցսն՝ որոց ոչ ինչ գոյր ի մտի ինաս ,
և անկասկածք յամրի կային պատսպարեալ ի գաշինս ։

Ա՛- ա. ե՛։ Ըստ ինչ պակաս քան զՀելլէնս օրինապահք էին Հռո-
մայեցիք ի հրատարակել ըղպատերազմն , որպէս օրինադ-
րեաց Լ՚ենկոս Մ՚արկիոս չորրորդ Թագաւոր նոցա ։ Վ՚ա-
րագ մարտին՝ որ կոչեր ազդարար՝ վարշամակ կտաւի ա-
ձեալ ի գլուխ , և երթեալ կացեալ յերեքես սահմանաց
ազգացն՝ ընդ որս էր պատերազմին , ի ձայն բարձր զբո-
ղոք Ժողովրդեանն Հռոմայ յայտ առնէր , և զհատու-
ցումն՝ զոր ընդ անիրաւութենէն պահանջէին ։ և ահագին
նզովիւք ի վերայ իւր և ամ Ժողովրդեան ազգին՝ կոչեր
վկայ զՅ՚րամազդ , և ասէր ։ Լ՚թէ յանիրաւի կամ տա-
լապարտ գամ յերեսաց Ժողովրդեան Հռոմայ ինդրել
զհատուցումն , աստուած մեծ , մի լեցի ինձ ողջամբ ի հայ-
րենիս իմ դառնալ ։ Լ՚ւ գնայն՝ բառիցն և եթ փոփոխմամբ՝
ատեպ յերդնահէր , ուր և պատահէրն , և ի մուտս քա-
ղաքին և ի քաղաքամիջի անդ ։ Լ՚ւ եթէ ցաւուրս երե-
սունեքիս ոչ յանձն առնուին լծնել իրաւախոհ , դաս-
ձեալ ի լուր ամենեցուն գոչէր ։ Լ՚ռամազդ և Հերա և
Կ՚ուիրինէ [1] , աստուածք երկնից և երկրի և սանդարա-
մետաց , լուարուք ։ Ո՛ձեզ ունիմ վկայ անիրաւութեան
Ժողովրդեանս , որ ոչ յանձն առնուն զարդարութիւն ։ և
ծերակոյտ Հռոմայ արասցէ իրաւունս ։

Ի՛ դառնալ ազդարարին ի Հռոմ , Ժողով գումա-
րեր ։ և ի հաւանել բազմից ի պատերազմ՝ դառնայր
քարոզն առ Թէշամիս , և լու ի լու ոչ սակաւուց քան
զերիս ամանս զվճիռ պատերազմին հրատարակէր ։ և ա-
պա ընկենոյր զնիզակն յերկիր Թէշամեաց ի նշանակ պա-
տերազմի ։

Լ՚սա սովորեալ եկաց առ Հռոմայեցիս ժամանակս բա-
զումս ։ Որք ի յառնելն ի պատերազմ ընդդէմ Փի-
լիպպեայ և Լ՚նտիոքոսի , հարցին զքուրմն առնեակալս
խորհրդոյ պատերազմի՝ Թէ արդեօք իցէ նոցին իակ ազդ
առնել զայն , Թէ ի սահմանակալ նոցա քաղաքի հրա-
տարակել շատ իցէ ։ Ջաւուրս բարուեցեան Հռոմայ ի
նախատինս համարէր ծածկանօք ինչ կամ նենգաւ կամ
խորագիտուք իսկ գործել ։ բարձր ի գլուխս յայնժամ
առ Թէշամիսն գնայր , Թողեալ զվատ և զանարժան խո-
րամանկուիս ի կարքեզմացին և ի նմանից նորա , որք

1 Կ՚ուիրինոս իմն ինչ աստուած ։

փառս համարևին դաւել զԹշնամին, քան բարձր բազկաւ յաղթել նոցա[1],

Աղաչեմք պատերազմի և ազդարարք մեծարևին առ նախնիս, որպէս սրբազանք դիցին պատուհասեալք. և ընդ իրաւունս ազգաց և ընդ կարևոր և անհրաժեշտ պարտս համարեր առ նոսա ազդարարութիւնն մարտի. զի ոչ էին յայնժամ յայտարարքն մեր նահապետիկոյ հրովարտակք, որ զերաւացի կամ զտարապարտ բռնոցդ երիւց կռմնայն և զերաւունս մարտին յայտ առնէին։ Աղանդ այսոքիկ յետոյ եդան փոխանակ վաեմ արարողութեանն նահնեացն՝ հաչակաւ զուծային զմեծութեանն կարգալոյ վկայ և զբեժինդիր անխրատութեան տարապարտուց և վայրապար մարտուցելոցն։ Եւ այլ քաղաքավարական պատճառս, վասն որոյ կարևոր են յայտարար հրովարտակքս ըստ պատշաճի այժմու իրաց Թագաւորացս եւրոպացոց, որք արեւակիցք են միմեանց, և նեղակակիցք ի զբեժինդրութիւն և ի դիմամարտ։ Ալ ասն որոյ որ հրատարակէն զպատերազմ, զգուշանալ խնամոտութիւն՝ զի մի և զնեղակակիցս Թշնամւոյն համախոցուն ընդդէմ իւր ձգեսցէ. յայն սակս այժմ հրովարտակքս սահմանեցան փոխանակ նախնի արարողութեցն՝ զոր ասացաք։ Եւ զի և զայն իսկ յայտ առնեն սովաւ Թագաւորք, վասն որոյ անազգ յառնեն ի պատերազմ։

Իրաւացի կամ տարապարտ ասացաք զբռնոցդ հրովարտակին. զի պետութեանց և Թագաւորաց գրգռելոց ընդ միմեանս ոչ պակասեն պատճառանք ի ծածկել զանիրաւութիւն, Եւ գէպ է նոցա միոյ ուրուք յատենակալացդ [ա. Լխ. 2. է։ տիանի ասացեալն. որ ի խորհել նոցա՝ Թէ զինչ պատասխանի տացեն հռոմայեցւոց, որոց կասկած ապստամբութեան առեալ զնոցանէ՝ կոչէին զնոսա, ասէ. Ահա, Թուի ինձ Թէ ոչ է ժամանակս խորհելոյ՝ Թէ զինչ պատասխանի տացուք, այլ Թէ զինչ գործեսցուք. զի եթէ քաջ խորհիցիք զոր պարտ իցէ առնել, ոչ ինչ գժուարին լինի քանիւք ցուցանել զայն։

1 Նախնիք, և նոցին նախածնողքն, անարժան հռոմայեցւոց ընդհարձակութեան զոյն համարեին։ Ոչ ոչ գարանակալութիւք և գէշեամարտիւք, ... և փառս համարելով զգուս քան զյայտնի զօրուն, մղելին պատերազմունս, այլ նախքան զպատերազմն իսկ ազգ առնէին Թշնամւոյ։ Վասնզի այս հռոմայեցւոց է, և ոչ ափրիկեցի գաւոյ և հելլէն խորամանկուն, առ որս խորհել զԹշնամին պարծանք էնգան յաղթել նմա զօրուն։ Լխ. խթ. Կ։

ՅՕԴՈՒԱԾ Գ.

{Յաղագս ընտրութեանն զօրավարին և սպային.

Վարեալը ի յոյժ Թագաւորի՝ լինել ինքնիշխան յընտրութեան զօրավարաց և սպային, և պարծանք մեծ՝ եթէ զվկայեալսն քաջութեամբ և վաստակաւորս ընտրեսցէ: Վասն է՝ որ ոչ եթէ միայն յընտրութենէն յայն, որով յամրեսկն յառաջ ածեալ զոք հաւատարիմ գոգցես ինքեանն՝ աւանդեալ նմա զամ իշխանութիւն իւր և զփառս և զպադիւ աշխարհին: Այլ նկարագրաբար քաջ ձանաչելի Թագաւորի՝ թէ իցէ կարող յառաջնորդութեան, և սովաւ յայնոցէն վնաս նորա: Վնճն կ'ուրոս, և փիլիպպոս, և նորին որդի Ալեքսանդր, ի վաստակաւորս և ի քաջահմուտ զօրավարս զառաջնորդութեան զօրացն իւրեանց ետուն: Իսկ առ յայնոցանէ նոցա ոչ նոյնպիսի. այլ դաւ և համախտ հնութեան և ակնառութեան սիրելեաց իշխելոյն ընտրութեանն, մերժեալ զրեթէ միւռ զարժանաւորսն. որով կատարած մնարսին հանդոյն սկսուածոյն լինէր: Զա այս ոչ լինչ պիտոյ է ածել օրինակս՝ զի լինն այնոքիւք վեպք:

Ներտ. Ն. 45: Այսմիջոց ի հասարակապետութենէն՝ ի Պարտա Թագաւորացն երկոցունց ըստ իրաւանց իշխանութեանն անկ էր զօրավարել. և ի վաղ ժամանակս անձամբ առաջնորդէին բանակաց: Զայլ յետ հերձուածոյն կղզեացն և Լեմարատայ եղան օրէնք միուժն և եթէ զօրավարել. և պահէին յայսմ հետ օրէնքն այն, բայց միայն ի նորանշան գէպս ինչ խափանեալ: Վանզի խելամուտ եղեն սպարտայիք, զի իշխանութիւն ի քաջանալն տկարանայ. և զի յոյժ դժուարին է զօրավարացն երկուց յերկար միաբանել, և զի իրք մեծամեծք ի ձեռն միայ ուրուք՝ և ոչ այլազգ սովոր են յաջողել, և զի չեք չափաշրջուկ վտանգ բանակի քան զքաջանալն առաջնորդութեանն:

Վնճ ևս վտանգ էր աթենացւոց, որք սահմանադրեալ օրինօք կացուցանէին զօրավարս տասն. զի ի տասանց ցեզ զնչ՝ որ էին Վ'թենս՝ մի մի զօրավար կացեալ՝ փոխանակաւ օր ըստ օրէ հրամայէին: Ժողովրդեան անկ էր ընտրութիւն, և ամի ամի այլք ընտրէին. վասն որոյ փիլիպպեայ հանձարաբանէին՝ թէ Օ արմանամ զի Վ'թենս ամի ամի տասն զօրավարք գտանին պատրաստ, զի

ես յԱմ Թագաւորութեանդ իմում զմի ոք հազիւ կարացի գտանել ։

Ասայ նոքին իսկ աթենացիք զքաջս և զպիտանիս ի քաղաքացւոցն ընտրեին զօրավարս , մանաւանդ ի կաթսիւոր վտանգս ։ Հաւուրց Միլտիադեայ մինչև ի Դաւիժտոր փայերացին ընդ ամ իբր երկերիւր՝ ամբոխ արանց աւազաց կային Աթենս զօրավարք , որք ի ծայր անդր բարձրութեանդ զիառս հայրենեացն հասուցին . զի տեղի տայր յայնժամ նախանձ , և Ամ ոք ընդ օգուտ աշխարհին հոգայր ։ Որպէս է տեսանել գեղեցիկ օրինակ յարշաւել Դարեհի ի վերայ նոցա պատերազմաւ ։ Օ ի ի եբր. ջ. մեծի վանդին անօգնականք եին առաջի աշխարհակոյտ անթիւ զօրացն . և ի տասնից զօրավարացն կեաք խորհեին ի պատերազմ , այլք մեկնել ի բաց ։ Միլտիադ՝ գլուխ առաջնոցն՝ յինքն յանկոյց զմարտսկեան , որամ անկ եր յերկպառակել խորհրդոյ պատերազմին՝ տալ զվարկ , և սահմանել զվճիռն , և հաստատեցաւ խորհուրդ պատերազմին ։ Այլ այլոց զօրավարաց գեր ի վերոյ ամենեցուն Միլտիադեայ քաջութիւնն վկայելով , ի հասանել աւուրց իշխանութե իւրեանց՝ տեղի տային նմա . և բազմահնչակ մարաթոնեան ձակատամարտն ի ժամանակին յայնմիկ մղեցաւ ։

Ասայ եր երբեմն , զի հրապուրեալ ժողովուրդն յաստենաքանիցն՝ ըստ հաճոյս նոցա զանարժանն մատուցաներ յաւագութի ։ Որպէս Աղէտն անուանին ամենազօր իշխանութե զօրավարեաց յամս առաջինս պեղոպոնեսեան մարտին , Թիպէտ և եր այր խոհեմագոյն , բուռն , ամեհի , անհանգիստ և անվաստակ ։ Ի վաղ ժամանակս գտնն ուրեք պատահեր այս Աթենս , այլ ապա յաճախեալ եղև մի ի գլխաւոր պատճառաց կործանման նորա ։

Ամատասերն Ասնախթենեսն , ընդ խաղ իմն հանձարեալ , եղոյց աթենացւոց զզեղծումն նոցա առ ի տալ անխոհեմ զբարձ և զպատիս . զի յատենի կացեալ ի բեմ մատուցեալ կերպի՝ խրատ տայր հրովարտակ առնել , զի և երկք որպէս զարքառս և զձիս վարեսցին յերկրագործութիւն ։ Որում եառն պատասխանի , Թէ երկն չէ պիտանի յերկրագործութի . և նա ասէ . Ասկ ընդեր , չէք իսկ խոհեր . զի ահա քաղաքացիք անմիտք իբրև զերկ զօրավարք քաջահմուտք անդէն եղանին ի կացուցանել ձեր զնոսա ի գործ ։

Դիոդ . Լոյ. էրօ . Ընտ. 369 :

1 Որ էր Պոբդնա ։

Յողովրդեանն անկ էր և՝ ի Հառմ կացուցանել զօրաւարս, որ էին բդեաշխքն և կուսակալք։ Որոց տալեաւ էր իշխանութիւն, բայց յերկարէին երբեմն յիշխանէն որպէս փոխանակ բդեշխի կամ կուսակալի։ Այս փոխոխումն[1] զօրավարաց ամի ամի խոչ մեծ էր յաղթութիւն. զի անընդհատ մարտիւ յաջողէ յաղթութիւն. նմին իբրև միապետութիւն գեր՝ ի վերոյ է այսու, զի ձագաւորք ազատաբար և միոչ՝ ի սպառ իշխեն իրաց պատերազմի, և ըստ մտի գործեն զամ առանց յուսիքել բանագատելոյ։ Իսկ առ Հռոմայեցիս[2], էր՝ զի անագան հասաներ բդեաշխին, և էր՝ զի վաղագոյն կոչ հասաներ նմա՝ ի Ժողով. և յաջորդն թէպէտ և զամ փոյթ՝ ի միջ առնոյր՝ ժամանել նախ քան զլրումն ժամանակի իշխանութեանն նախորդին, և խելամուտ լինել իրաց պատերազմին՝ որ նախ քան զամ գործ մարտի հարկ է անհրաժեշտ, բայց ժամանակին անցաներ, և կորնչեր պատճին յաջողելոյ՝ ի թշնամին։ Եթէ բազմաց ևս հասեալ յիշխանութեանն՝ գտանէին զիրսն եղծեալ վրիպակաւ նախորդին, և զգօրականն ըստ մասին դեռաշահաւք և անփորձ՝ ի պատերազմ, կամ զեղծեալ համարձակ ազատութեամբ և անդրանգութ։[3] Ինչ ինչ յայսցանէ յուշ արար փաբիոս հառմայեցւոց՝ ի յորդորելն զնոսա ընտրել զոք՝ որ կարող իցէ կալ առաջի Հաննիբաղայ։

Մուղ ինչ տարեւորական իշխանութեանն, և զի չէր իսկ յայսա յերկարաձգել իշխանութեան նոցա քան զմի ամն, սպաբելն սահպէին զքաջ զօրավարս զամ ժամանակն յօգուտ՝ ի կիր տրկանել։ Այսոյ և բազմամբ այն էին, որք աձապարեալ վախձան առնէին պատերազմին, սպասատ արարեալ զառաւելագոյն օգուտ աշխարհին, զի մի այլ տրդարև տեղք իցուն և ժամանակին. զհետ ձգելն զամ, և ոչ հետեւին։ Լ.-. Թ. ձ.։

1 Տարաժամ գադարել գործ պատերազմին, որոյ անընդհատ հանապազորդութիւն է յաջողել. զի միոչն ցաւանգել իշխանութեան, և ցանկանալ յաջորգին՝ որ ինչ նախ քան զգործելն պարտ է ոչ անել, բազում այն է՝ զի կորնչէ պատեհութեան։ Լ.-. Իւ.. ձ.։

2 Տարաժամ բգեաշխն չդգան ի պատերազմ. և վաղ ի Ժողով կոչէցան, և անգէն ի յանձնանձանս իրացն եղ անն։ ... Ի նախորդումն այլոց յաջորգելին, և ընկալան գեանակրելի և անհրաժեշտ զզօրականն։ Իսկ Թագաւորք ոչ միայն ազատ են յամ խափանեցոյ, այլ

3 Թնկատ և զքաջհմտուն ի քաղաքացոյս ընտրեցուք զօրավար, այլ յանկարծ ընտրել, և տալոր իշխանութ ահմանեալ, կացցէ ընդդէմ հինաւուրց զօրավարի որ մշանչենոյր ունի զիշխանութն, որոչ յանձնել ժամանակի է՝ պայմանի գրաւեալ. այլ ազատօրէն վարել և տեսրինել զամ ըստ դէպս պատերազմին. իսկ մեք միւդես պատրաստմունս, և այն ինչ ձեռն ի գործ առնելիք, պատրաստակի ամն։ Լ.-. Իւ.. ձ.։

որ յաջորդեալ՝ զվատակս իւրեանց ժառանգեսցէ, զգ-
փառս կատարածէ պատերազմին յաւիտեանս։ Օ՛ի
Թէպէտ և ՚ի մեմբրիտ նախանձ հայրենեաց, և մեծախոհու-
անաճունչի իւրոյ չահուն, մեկուսի է ՚ի խորհրդոց աստ,
այլ գտանիցին այսպիսւոյ առաքինութեան օրինակք՝։
Մեծն իսկ Ալկիպիան երեցն բամբասի ՚ի վատասրտուիս
յայս[1]. կատարեալն այն առաքինութիւն, անհրապոյր ՚ի
բուռն և ՚ի յոդնաթախանձ անձնասիրուէ աստ, եթէ
չիցէ իսկ ՚ի վէր քան զղօրութիւն մարդկան, բայց չքնա-
զադիւտ է ՚ի մարդիկ։

Լ՚որդ Թէպէտ և այս սուղ և անձուկ իշխանութիւն բը-
դեշխիցն յոյժ գժպատեհ էր, այլ առ ահի դժոդակագոյն
չարեաց՝ Տարկ էր յանձն առնուել զայն, զի մի ՚ի յեր-
կարել նոցա յիշխանութիւնն տիրելով ՚ի վերայ ամ զօ-
րութեց աշխարհին՝ զեան հասարակաց ազատուէ հաս-
ցէ։ Որպէս յետ ժամանակաց, յորժամ Տարկ իրայ պա-
տեբազմի, և տարակայսւէ վայրաց, և այլ ևս պատճառ
սպրպեցին գՀռոմայեցիս յերկարագել զիշխանութիւն
զօրավարացն ընդ բազում ամս, երկիւղն՝ յորմէ խի-
թային՝ պատահեաց. զի զօրավարք երկարատև իշխա-
նութիւնք բռնացան ՚ի վերայ հայրենեացն։ Լ՚ր որ մար-
թիւր զՄիղղպին զՊոմպէիոն զՎեսարուն և զայլսդ բազ-
մաց օրինակս ՚ի ներքս ածէ։

Վ՚ԱՋքն և վատակատորք ընտրեցին ՚ի Հռոմ ՚ի զօրա-
վարութեի. և այս ընտրութեի գիւբին էր յոյժ Հռոմայե-
ցւոց և Տարկ իսկ։ Վ՚ինբրին էր, զի քաջ Ճանաչէին զայ-
նոսիկ՝ որ զիշխանութեանն Թէին ածէին. զի ՚ի բազում
պատերազմունս զինուորականիցք նոցա լեալ էին, և գնա-
Հատակուէս նոցա տեսեալ, և պարագրով քննեալ և Տա-
մեմատեալ անձամբ և ՚ի ձեռն զինուորականացն զբարս նո-
ցա և զՀնձնձար, զայրազաձեռնութեի և զբուսականութեի
՚ի գործ բարձրագոյն իշխանուէց։ Լ՚որդ այս[2] տեղեկուէ

1 Ձէ զնա Ինքն զՄկիպիան սակ-
պէր անկալուէ յաջորդին՝ որ գա-
լոյ էր յաւիշակել զփառս կատա-
բածի մարտին, զպատրաստեալն
վաստակս և վաստիւս այլոյ։ Լ՚ե-
ՏԵՈՐ. Լ՚. ԻԷ։

2 Թէ Թէ՚ ինչ զօրաւիգն և պատ-
պարան Հասանելոյ ՚ի բդեշխուէն
Թուիցին քեզ կամք զօրականին.
որ բազմութի իսկ Տզօր է, և առ
իւրսն ունելով շնորՀս, և զի մեծ
է վկայուէի զօրաց առաջի ժողո-
վրդեան Հռոմայ յիշորուէիւն
բդեշխից։ ... Օ՛ի է ապէսս Տզօր,
ասել Թէ նա կեցոյց զնս ՚ի վերաց,
նա մեծացոյց զնս աւարաւ, առաջ
նորգուէի նորա կալաք զբանակ
Թշնամւոյն և զգրօշս Թշնոց. և
Թէ Հաւասար ընդ զինուորացն և-
բարձ զաշխատանս, և զաբժեալ
Թէ Հանգոյն քաջուէին և բարե-
բաղդ էր։ Օ՛որ Տամբաւ և շնորՀս
այսոքիկ չյաւելուցուն։ ԿԻՒ. Դ
ՄԱՐԲԵՆ. Ա՛։

վաստակոց հետամտելոյն իշխանուէ ձգէը զնոսա յՀռոմ-
րուքն աշտօրիկ՝ որոց աջողակութեն և արիուէ և գթա-
սիրութեէ գիտակք էին յանցելոց պատերազմաց ։ Օ ի
ասէին . նա ի վերաւորել իմում խնամարկեաց , և ատա-
րին բաժանորդ արար զնս . և թէ առաջնորդութէ նո-
րա կալաք զանակն թշնամեաց , և յաղթութէնս կանգնե-
ցաք , և թէ հաւասար ընդ զօրսն վաստակեր , և յար և
նման քաջութէն էր և բարեբաղդ ։ Ընդ այս վկայու-
թէք յոյժ զօրաւորք էին ։ Եւ ցանկութէն իւրաքանչիւր
օգտին հարկ առնէր ընտրողացն քննել և կշռել զվաս-
տակս հետամտից իշխանութէնն . զի բազմագոյնք ի նո-
ցունց ընտրողաց հանդերձեալ էին զինաւորել ընդ նո-
քօք , և փոյթ էր նոցա չդնել զկեանս իւրեանց և զփառս
և զիրկութէն հայրենեաց ի ձեռս արանց անպիտանից ,
յորս չէինն քաջայայս ։ Օ ի ինքեանք խոկ զօրքն ընտ-
րեէն զզօրավարսն . և ոչ ինչ երկբայելի է յայսմ մա-
սին դատաստան նոցա , ի փորձոյ իւրացն վկայեալ զի
դուն ուրէք սխալեն ։ Օ ի և արդ զօրք ասպատակաւորք
առանց ակնառուէթէ զայոզակագոյնն ընտրեն իւրեանց
առաջնորդս ։ Ք յսպես Պարիոս յակամայս Քեառլեայ
զօրավարին իւրոյ ընտրեցաւ . այսպէս և Պիպիոն Լմի-
լիանոս ընտրութէթ զօրականին նախապատուեցաւ ։

Հանդերձ այսու ասիս ոչ միշտ ազնուականագոյն դի-
տումն հասարակաց օգտին ուղղէր զդատաստանն , այլ
էր՝ զի գաւ և Հարտարութէն յանկուցանելոյ զամբոխն և
շողոմէք և հրապոյրք ի ներքս խառնէին ։ Օ որ օրինակ
Տերենտիոս Պարրոն ի Հռոմ , և Քթէկոս Գրէկոս ընտ-
րեցան . զի ռամիկն միշտ է ռամիկ , իմն անխորհրդ , յող-
դոյդ , անձնասիրամոլ և մոլի ։ Ոչայց ժողովուրդ Հռով-
մայ սակաւ ինչ ընդհատ էր յայլոց ժողովրդոց . զի ի
բազում դէպս ցուցաւ զարմանալի հեզուէք և իմաստութէ ,
հնոյ ազաւանդոյն խրատու , հրաժարեալ մեծախոհութէթ
յընդհիցն կամ յատելութէթ վասն հասարակաց բարւոյ ,
և յանձն առեալ եղծանել զվէիռ իւր՝ որով զապիկար
ի բարձումն ծանրաբեռն գործոյ պատերազմի ընտրեալ
էր զօրավարս ։ Պրպէս յորժամ զվաբիոս եմոյ յիշ-
խանութէն , ի ցուցանել նորա զանբաւականութէն յա-
ջորդացն . ուր գործն դժպատեհ՝ եղև ի փառս վաբիո-
սի , զի զհայրենեացն խնդրէր նախանձ , վասն փրկութէ
աշխարհին վճռեալ գոգցես և ի համբաւ իւր ։

Լե. ԽԹ. Խ։ Խէ. ԽԹ.

1 ժամանակն և հարկ պատերազմին և վտանգ ոչ ներելին զգօրսն

Հռոմէական բանակին՝ ի համառօտ լինել երկուց բը-
դեշխին՝ էին չորք լեգէոնք, զոյգ ընդ միմեանս. և կոչէին
առաջինն և երկրորդ լեգէոն, և այլն, ըստ կարգի զօրա-
ժողով լինելոյ նոցա։ Ասաց ի կրկին գնացս աստի էին
երկաքանչիւր նիզակակից զօրք հետևակք նոյնպէս, և
հեծեալք կրկնապատիկ։ Այլ յետ ընդունելոյ աղագս
Յաստիայ հաւասար քաղաքացոյց Հռոմայ ազատութեի,
կերպարանափոխ եղեն կարգք զօրացն. զի բաց ի չորից
լեգէոնացդ բդեշխին, էին այլ ևս զօրք ընդ կռասակա-
լօք և ընդ փոխանակօք բդեշխին, և ընդ այլովք զօ-
բավարօք։

Ի համառօտ լինել բդեշխին՝ հաւասար էր նոցա իշ-
խանութեի, և օր ըստ օրէ փոխանակաւ իշխէին. որպէս
ի պատերազմին Կաննեայ։ Այլ բազում ուրեք տեղի
տային միմեանց, վասն գեր ի վերոյ միոյն քաջութեին.
որպէս Պգրիպպաս Փուբիոս՝ Կուինտոս Կապիտոլի-
նեայ երևելոյն ետ օր և ինքն ըստ մեծախոհութ իշխա-
նակցին՝ չամի խորհրդակից իւր առնէր զնա և փառա-
կից և հաւասար իւր։ Նոյնպէս երբեմն հաղարապետք
զօրաց, որ փոխանակ բդեշխին կային չափաժամ ազք
վեց, հասեալ յանհնարին վտանգ, և միայն արժանի հրա-
մայարութեի գտեալ զՊամիլլոս, մնագիւրագոյն Թո-
զին ի նա զամ իշխանութեի. ոչ ինչ յերկուացեալ, զար-
ժանն քաջութեի նորա հատուցանելով անձամբ իսկ յա-
ձախել փառս։ Ի զոյգ այնպիսի մեծախոհութ նոցա ծափս
հարեալ ամենեցունն, և ձայն բարձեալ ասեին. Ով և
պիտոյ է մեզ այսուհետև իշխանապետ, մինչ այսպիսիք

անաբացոյց ընդ քինութեամբ ար-
կանել, և ոչ ի կասկած փառասի-
րութեան զբեաչին։ Այլ մանա-
ւանդ զմեծախոհութեի նորա ամե-
նեքին գովէին. զի գիտէին եթէ
քանի կարօտ էր աշխարհն քաջա-
հմուտ զօրավարի, ոչի որ զանձն
աներկբայապէս համարեր, յանձն
առ փոխանակ բարեաց աշխարհին
լինել՝ նշանակ մախանաց, եթէ եր-
բեք լինէին մախացօղք։ Լիւ. ին. Թ.

1 Ի հռոմէական բանակին եր-
կուց բդեշխին հաւասար ունէ-
լով իշխանութի՝ Պգրիպպաս գե-
րագոյն հրամատարութ իշխանակ-
ցին էառ, զի այս ի յանձնանաս
կարևոր իրաց չոյժ օգտակարագոյն
է. և մեծարեալն ի գարձ փոխա-

բինի հնուէ մեծարոցին՝ գաղցրու-
խորհրդակից իւր զնա առնէր և
փառակից, հաւասարեալ իւր ըզ-
նուաստագոյնն։ Լիւ. ին. Ե.

2 Իշխանակից նորա վկայէին՝
Թէ նա միայն յահագին վտանգ մար-
տին կարող էր առաջնորդել, և զի
յօժար էին ամենեքեան հնազան-
դել Կամիլլեայ, և ոչ նուաստու-
համարէին տեղի տալ փառաց նո-
ցա։ ... Եւ յոյն կացեալ ասեն մե-
ծամոյն. ոչ ևս պիտոյ է իշխա-
նապետ աշխարհիս՝ եթէ այսպի-
սիք են մեզ իշխանք համարձակչք,
պատրաստք ի հնազանդել որպէս
ի հրամայել, հասարակաց զհաւա
իւրեանց առնելով, և ոչ զհասա
բակացն սեփականելով։ Լիւ. ին. Ե.

ԷՆ ՄԷՋ ԻՇԽԱՆՔ ՄԻԱԿԱՄՔ ՄԻԱԽՕՐՀՈՒԼՔՔ, ՅԱԺԱՐՔ Ի ՀԱՒԱՏԱՆԵԼ ՈՐպԷՍ Ի ՏՐԱՄԱՅԵԼ, ՀԱՍԱՐԱԿԱԿ ԹՈՂԱԼ ՉԻՍԱՑ, և ՈՉ ՍԵՓԱԿԱՆԵԱԼ։

ԱՐԱՆՑ ԶՕՐԱՑ՝ ՈՐՈՑ ԼՍԷՔ ԶՕՐԱՎԱՐ ՀԱՆԴԱՑՆ ԱԱՏՈՒՆ, ՈՐպԷՍ ՆԱԽԱՐԱԳՐԷ ՉՆԱ Ի ԱՒԵՏս, ՈՐ ԻՒՐՄԻ ՀՈԳԱՑՈՑԴ ՉՇՄ՝ ԼՄՆԱՄ ԿԱԼԵԱԼ ՄԵԾԻ և ՓՈՐՈՒ, ՈՐ ՆԱԽԱՏԵՍԵԱԼ ՉՇՄ ԿԱՐԵԱՐՈՒՑ ԶՕՐԱՑՆ ՊԱՏԱՐԱՍՏԵՍՑԷ, ՈՐ ՈՉ ՄԻԱՅՆ ՀՐԱՄԱՅԵԼ՝ ԱՅԼ և ԿԱՏԱՐԵԼ ԶՏՐԱՄԱՅԵԱԼՍՆ ԳԻՏԷԻՑԷ, ՈՐ ՅԱՆՁՆԵ ՕՐԻՆԱԿ ՏԱՑԵ ԶՕՐԱՑՆ ԽԻՒՏ և ՍԱՍՏԻԿ ՀՐԱՀԱՆԴԱԳ, ՈՐ ՀԱՒԱՍԱՐ ԸՆԴ ՄՐՈՒՊՍ Ի ՊՇՒՈՒՐՈՒԱՑՆ ՆՔՔԵՑԷՑ և ԱՐՁԱԿԵՑԷ և ՎԱՍՏԱԿԵՑԷ. և ՀԱՄԱՑՆ ԱՍԱՑԵԱԼ ՈՐ ԻՇԽԱՆԱԻԹՔՆ ԱԻԹ ԸՆԴՀԱՏ ԼՑԷ Ի ՎՕՐԱՑՆ, և ԸՍՏ ՆՄԱՆԱԻԹՔՆ ՊԱՅՄԱՆԻՆ ՊԱՏՄԱՒՈՒՆ։ ՅԱՅՍ ԴԱՐՁԵԼԵԱՑՆ և ԿՈՒ- Պ-ՂԱ-Ի-466 ՍԱԿԱԼԱՑ ԸՆՏՐՈՒԹԻՔ ԸՆՏՐԵԱՑՆ և ՀԱՂԱՐԱԿԱՒՔ ԶՕՐԱՑ ՔԱՆԱԿԼՈՒՐՔ, ՎԵՑ ԱՈ ԼԵԳԵՈՒՆ ՄԻ, ՅԱՆԱՁԱՆՁԵԼ ՓՈԽԱՆԱԿԱԼ ՉՇՄ ԻՐՍ ԲԱՆԱԿԻՆ։ ՈՐՔ Ի ՎԵՑ ԱՄԻԱՍ ՊԱԱՏԲԱՂՄՆ՝ [2] ԵՐԿԱՄՆԱՑՔ ՓՈԽԱՆՈՐԴԼԵԼ ՉՄԻՄԵԱՆՍ, ԶՈՒՐ ՉՈՒՐ ԻՇԽԱՆՑՆ Ի ԼԵԳԵՈՒՆ ՉՕՐԱՑՆ ՎԻՃԱԿԱԼ։

ՈՐՔԻՆ ԻԱԿ ԴԱՐՁԱՒ Ի ՍԿԶԲԱՆՑՆ ԿԱՑՈՒՑԻՆ ՉՀԱՋԱՐԱՊԵՏՍ. և ԲԱՐՒՐՔ ԵՐ ԶՕՐԱՎԱՐԱՑՆ ԸՆՏՐԵԼ ՉՍՈՒՐԱՅ՝ ՎԱՒՐ ՅՈՐԴՈՐԱԳՆ ԼԻՆԵԼՈՑ ՆՈՅՍ ՅԱՐԲԱՆԵԱՑՔԻՆ, [3] ՈՐպԷՍ ՅԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿԱԳ Ի ԹՈՒԱԿԱՆԱԻԹՔԻՆ ՀՈՌՈՄՈՑ ԵՐԵՔԱԲԼԻՐՈՐԴԻ ՅԻՆԱՆԵՐՈՐԴԻ ԵՐՐՈՐԴԻ Ի ՔԱՆ և ՅՈՐԻՑ ՀԱՂԱՐԱՊԵՏԱԳ ՁՎԵՑԵԱՒՆ ԿԱՑՈՒՑ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ. և [4] ՅԵՏ ԻՐՔ ՀԻՍՆԱԿԻՆ ԱՄԱՑ. Ի ՅՈՐԵՔԱԲԼԻՐՈՐԴԻ ՔԱՌԱՍՈՒԵՐՈՐԴԻ ՅՈՐԻՑ ԱՄԻ Հ̈ՈՌՈՄՈՑ, ՁՈՒՐՏԱՍԱՆՍ Ի ՆՈՅԱՆԻ ԿԱՑՈՒՑ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ. Ի Ա՛ՀԼ Ի ԿԱՐԵԱՐ ՊԱՏԵՐԱԶՄՆԵՍ ՁԻՋԵԱԼ ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՔ [5] ՀՂԱԾԱՐԲ ՅԻՇԱՆՈՒԹԻՆ, և Ի ԴԱՐՁԱՆ

1 ԻԱԿ ԴԱՐՁԻՆ ՔԱՋԱԿԱՐԱ և ԿՈՐՈՂԱՑԻՒՆ ՉՇՄ ՆԻՆ ՁՄԱՆ և ՂԵՒԲՐ ԴԻՄԱԳԱՒԵՑԵԱԼ ԳՈՐԾԵՐ. ՈՉ ՄԻԱՅՆ ԽՈՐՀԵՐ ՁԱԿԱՒՈՐՆ և ՊԱԱՏԻՒՐԵՐ, ԱՅԼ և ԲԱՂՄԻ ՆԻՆ ԻՒՐՈՎԻ ԿԱԱՍԵՐ. ՈՉ ՈՒՄԻՔ ԾԱՆՐ և ԽԻՒՏ ՆԻՆ ՔԱՆ ԱՆՁԻՆ ՏՐԱՄԱԳՐԵ։ ՍԱԿԱՒՆ ՊԻՏԱՀԻՔ, ԱՔՆՈՒԹԻՔ և ԱՇԱՄԱՒԹՔ ԸՆԴ ՈՐՍԱՑ ՊՇՈՒՈՒՐՈՒՆ ՀԱՄԱՍԱՐԵՐ. և ՈՉ ՆԻՆ ԽԱՐԵ ԵՐ ԸՆԴ ՆԱ և ԸՆԴ ՉՈՐԱՆ, ԲԱՅՑ ՄԻԱՅՆ ՊԱՏԻՒՆ և ԻՇԽԱՆԱԻԹԻՆ։ Լ.Ի-Ե.

2 ԻՇԽՈՂՔԴ ԼԵԳԵՈՒՆԻՆ ՓՈՒԼՈՒԽՈՍ ԷՐ ՀԱՂԱՐԱՊԵՏ ՉՈՐԱՆ, ՈՐ ՅԱՄԱՍՈ ԻՇԽԱՆԱԼԵ ԻՒՐՈՑ ԱՐՁԱԿԵՑ ՂԼԵԳԵՈՒՆ։ Լ.Ե.Խ։

3 Հ̈ԱՀՑՊ ԵՂԱ Ի ՆՄԻՆ ԱՄԻ ՀԱՂԱՊԱՏԱՍ ՉՈՐՑ ԱՈ ԼԵԳԵՈՒՆ ՔՒԱՒՆԵՒ ՔՆՆԱԿԱՆ ՉՈՐՑ ՈՐՍԱՑ ՈՐՊԷՍ ԱՅԺՄ ՊԱՆԱՒՄԱՆՆ. ՉՈՐ ՈՐՄԱՀ ՎԵՐԱԿՑԱ ՄԱՆԱՍՈՒ ՉՈՐ ԼԵՑԱՑ։ Լ.Ե. Է։

4 ՎԵՐԿԻՆ ԻՇԽԱՆԱԻԹՔՆ Ի ՆՄԻՆ ԱՄԻ ԿԱՑԱՒ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ ՁՐԱՑՑ ՊԱՏԱՐԱԳԻ. ՄԻ, ԿԱՑՈՒՑԱՆԵՔ ՀԱՂԱՐԱՊԱՏԱՍ ՉՈՐՑ ԱՈ ՅՈՐԻՑ ԼԵԳԵՈՆ՝ ՉՈՐ ՅԱԱՋ ԻՇԽԱՆԱՑՔՔ Ի ԴԱՐՁԱՆՔ ԿԱՑՈՒՑԱՆԵՔՆ, ԳՐԵԹԷ և ՈՉ ՄԵՐՈ ԱՈՒՏԱԼ ԿԱՄՍ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՆ։ Լ.Ի. Թ. Լ։

5 ՎՃԻՌ ԱՓՍԻՍԱԼ ՁՆ ՄԻ ՀԱՂԱՐԱՊԱՏՔ ՉՈՐՍ ՔԱՒՆԻՔ ԸՆՏՐԵՑՆ ՉՈՐ ՉԱՆ ԱՄ, ԱՅԼ ԴԱՐՁԻՔՆ և ԿԱՒԱՍԱԼՍՑ ԽՈՐՀՐԴՈՎ և ՀՐՄԱՆ ՆԱԱ։ Լ.Ի. ԽԹ. Ը։

և ՚ի կուսակալս Թողայր զնտարուձին. որպէս արար ՚ի պատերազմին Պերսեայ արքային մակեդոնացւոց, ընդ որս ելս կատարածին յոյժ կասկածեր։

՚Ի քան և ՚ի յորից հազարապետաց աստի, յորոց ամենիցն պարտ էր ոչ ինչ պակաս քան զամս հինգ յառաջագոյն վինուորել, իսկ այլոց՝ զամս տասն։ Ի՚ազուժ ի մնացուածին եղեալ էր այս կարգ, զի խրախուսեին զօրսն ՚ի յարգ սպայիցն, և քաջայայս լինէին ՚ի նոսա։ Այլ ՚ի լեգէոնս իւրաքանչիւր հինօրեայք և հմուտք ՚ի հազարապետաց խառն ընդ մանկապատնն կային, որպէս զի վարժեալ կրեսցեն զնոսա ՚ի զօրավարութեն։

Օ՚րագլուխք նիզակակից զօրաց էին ՚ի գունդս իւրեանց որպէս հազարապետք ՚ի լեգէոնս. և էին նոքա հաւասարեալք, որպէս Թուի ակնարկել զայս Իւիոսի յաղեն։ Օ՚րագլուխք նիզակակից զօրաց, և այլ հռոմայեցիք։ Օ՚ր և յամուանց նոցա յայտնագոյն ևս տայ զուշակել Ի՚յս իշխանութեն հռոմայեցւոց, զի ինքեանք առաջնորդէին նիզակակից զօրաց՝ սպայս ևւեթ ՚ի նոցունց ՚ի ձեռանն կացուցեալ, հանձարեղ քաղաքավարութեն գործ էր՝ առ ՚ի հարկի ունելոյ զայլազգի զօրս, և պատսպարան մեծ յաղթութեն մարթին, զի միաբան ՚ի միջի հրամանել ամ զօրքն վարէին։

Ի՚սասցուք այժմ և զփոխանորդաց սպային. սոքա յետ բդեշխացն էին իշխանք ընդ հրամանաւ նոցա, որպէս այժմ զօրավարք փոխանորդք ընդ սպարապետաւն, կամ ընդ երիցագունիւ փոխանորդ զօրավարաւ՝ որ ամ զօրացն հրամայէ. և որպէս Թուի՝ բդեշխք կացուցանէին զփոխանորդս, և անդստին ՚ի սկզբանէ հաստատ կապետութեն հռոմայեցւոց կան զնոսունք յիշատակք։ Օ՚ր ՚ի Ճակատամարտին՝ որ առ Հռեգիղլոնաւ ընդ Թուա-յամին երկերիս-բորդի լիսներորդի հինգերորդի Թուա-կանութեն Հռոմայ, Լ՚ուքիոնիոս փոխանորդ առաքինացաւ քաջութեբ. և Փաբիոս Մաքսիմոս, որ հանձարեղ առաջնորդութեն ընդդեմ Ի՚նիբաղայ անուանի եղև, ոչ ինչ նուազասցուք թեն համարեցաւ լինել փոխանորդ որդւոյ իւրոյ, ՚ի կալ նորա բդեշխ։ Ի՚ւրաքի բդեշխին երեթային նուիրակք երկատասան զՀետ միմեանց. որոց մի և այս պաշտօն էր՝ վրէժխնդիր լինել զի համ օր զպատշաճ մեծաբանութենն արասցէ։

Ի՚սայ Փաբիոս Հայր բդեշխին հանդիսանալ որդւոյ իւրում, ոչ էջ յերիվարէն. և իբրև անց նա ընդ մեսասան նուիրական, առ մեսասաներորդն ազգ արար բդեշխին

Ա՚ս. ԽԴ. Է.
ԽՀ. ԽԸ. Ի՚Ա.
ԼԳ. ԼԷ.

կատարել զօրինս. և նուիրական գոչեաց անդէն՝ ի ջանել փաբեայ յերիվարին։ Յայնժամ արդոյ ծերունին փու-
ԱԲՐ. Մ. Ե. թացեալ էջ ի ձիոյն, և ասէ ցորդին. Լաւ դարձ խելամուտ եմ թէ զիարկես որ ինչ եղեւ։ Նա մեծն Աղեքսիոս Կերբիկեցին, որպէս յայտ է, ինդրեաց կալ փոխանորդ եղբօր իւրոյ բդեշխի, և եբարձ զերկմտութեն ծերակուտին ի կացուցանել զնա կառավարել յոլնաստանի։

Յայսմ ամի, տեսանի ակներև հրամէականն Հանճար խելամտութեն և տեսչութեն. զի ոչ ըստ գիսպուածոյ յաջողեցին զնոսա, այլ իմաստութեն և Հարատարութեն՝ որովք ամ կարգ առաջնորդութեն նոցա ուղղէր։

ՁՕԴՈՒԱԾ Դ.

Յաղագս զբաղողվ։

Սպարատացիք, ազգ զօրական՝ քան ժողովուրդ, ոչ ինչ արուեստից և գիտութեն փոյթ կալան, և ոչ վաճառականութեն պարապեալք. և զերկիր իսկ ոչ գործեին, Թողեալ զնշակութեն ի ստրուկս իւրեանց յեղոսացիս։ Սմենայն օրինք նոցա և կարգ և դաստիարակութեն, և քնաւ իսկ սահմանադրութեն Հասարակապետութեն նոցա էր ի կազմել արս պատերազմող, զի յայն ևեթ օրինագիրն նոցա ուշ ունէր, յոր և քաջ յաջողեցաւ։ Օ օրինքն ընտիր քան զնոսա չեղև երբեք. կիրթք եին յաշխատութեն, բրատացեալք ի Հրահանգս մարտի, Հնազանդութեն և ի զգուշութեն կարգաց, լի անվեհերութեն, տենչողք Համբաւոյ քաջութեն, և որք ի վերայ փառաց և օգտի աշխարհին փոխանակեին զանձինս։ Յերկու ազգ եին սպարատացւոց զօրաց. կէսք բնիկ սպարատացիք՝ բնակեալք անդէն ի Սպարտա, և կէսք լակեդեմոնացիք՝ շուրջ բնակեալք յաւանս։ Սաջինքն եին ընտիրք աշխարհին, որոց անկ էր ամ առաքութեն, գրեթէ ամենեքին իսկ կարողք ի զօրավարել։ Որպիսի որ Սպանթիպատն եր, որ ի Թիւնիս օգնականութեն կարքեդոնացւոց առաքեալ՝ արար զբանչելի փոփոխութեն ի զօրս նոցա. և որպիսի որ Կլիկպատն եր, որ զԱիրակուսա ապրեցոյց. և որպիսիք ամենք երեքարիւրքն եին՝ Լեռնիդաս զօրքն, որք ի Թերմապիլէ Թումբ կային յերկար ընդդէմ յորձանաց զօրացն Պարսից։ Սու եին

յայնժամ բնիկ սպարտացիք ոգիք իբրև ուժ հազար , Եր.Ե.ձ34.
կամ սուղ ինչ աւելի ,

Հասեալ զինուորութեանց նոցա էր յերեսնամենից մինչև յվաթսուն , մանկագոյնք և ծերք քան զնոսա կային ի պահ քաղաքին . իսկ ի կարևոր վտանգս և սաքուկք զինուորէին : Ի Նախատամարսին Պղատեայ՝ էին զօրք սպարտացիք բիւր մի , հինգ հազար բնիկք , և լակեդեմոնացիք նոյնչափ : Ի Լիւկտ մի մի ի սպարտացւոց՝ էին եօթն եղոսացիք , միահամուռ երեսուն և հինգ հազար , որք էին մեհնակալէնք : Իսկ հեծեալք սակաւք էին յոյժ սպարտացւոց , և զօրք նաւամարտիկք օտար ի նոցանէ յայնժամ . զի անագան ապա ընդդէմ Կնիւդեայ կաքսայն ձեռն արկին ի ծովամարտ , և չեղեն իսկ նոցա բազմութեանդ տարմիղք նաւաց :

Թէպէտ ընդարձակագոյն յոյժ էր և բազմամարդ քան զՍպարտա . զի յաւուրս Կեմետրի փաղերացւոց Թիւ համարով բնիկ քաղաքացւոցն էր երկու բիւր , և եկացն յարելոց ի նոսա՝ բիւր մի , և չորք բիւրք ստրկաց : Մանկտին աթենացի անդէն յուշատետանեան ի մտաց նեղն ի վիր համարով , ուստ և դաշինս կռւին յանդիման առնեցուն՝ սպասաւորել աշխարհին , և յայմ դէպս ամ զօրուն պատերազմել ի վերայ հայրենեաց մինչև ցվաթսուն ամ սիոյն : Ի տասն ցեղից պետունէն , ի մի գունդ զօրաժողով լինէին ըստ պիտոյից պատերազմի ընդ ծով կամ ընդ ցամաք . զի յանցանել ժամանակաց զօրացան յոյժ աթենացիք ընդ ծով : Օ զօրք աթենացւոց ի սկզբան պեղոպոնէսեան մարտին՝ էին ըստ Թուկիդիդեայ ե. 110.
երեքտասան հազար հետեակ սպառազէն , հազար վեց հարիւր աղեղնաւորք , և հեծեալք գրեթէ նոյնչափ . միահամուռ արք իբրև վեհտասան հազար . և նոյնչափ պահակապանք քաղաքին և միջնաբերդին և նաւահանգըստին , ի վայր և ի վեր քան զհասակն վճռորութեանէ , և եկք ընտիրեալք Կնիւս : Իսկ նաւք պատերազմիկք էին նոցա յայնժամ երեք հարիւր . զորոց ի յաջորդսդ ասացուք որ ինչ կարգաւորութեանէ էր ի նոսա :

Կրդ զօրքս այս սպարտացւոց և աթենացւոց , թէպէտ և սակաւք էին թուով , այլ ևս քաջութիւք , կիրթք ի պատերազմ , և անվեհերք անպատեհիւք : Օ ի ոչ խառն ի խուռն ժողովէին սրինգայք ոմանք թափառականք , անփոյթք զինուցաց և զդաշինսդ մարտին , ոչ ինչ անտի օգուտ և ոչ ի պարտութէն կրելով ինաս , որպէս վարձկանքն մարտնչելով և խոտանաւ զինեամս վաճառելով , այլ

էին ընտիրք յերկայնունց ազգացն գոռ պատերազմողաց
'ի վերայ երկրի · զորք՝ որոց զոգի 'ի բռնի եդեալ էր՝ 'ի
յաղթել կամ 'ի մեռանել, որք Հանապազ 'ի կռիւ և 'ի
պատերազմ խրախուսէին՝ 'ի փառս ևեթ և յաղաւոնի
Հայրենեացն ուշ եդեալ, որք 'ի պատերազմի առաջի ա-
չաց նկատէին զանապատ իւրեանց և զորդիս, և որոց կեանք
'ի զինս և 'ի բազուկս իւրեանց Հաստատեալ կային ։
Ա՛յսպիսիք ժողովէին զորք Ա՛լէքսադ · ոչ ոք 'ի նոսա դա-
սալիք, և ոչ պատուհաս այնպիսւոյն օրինք սահմանէին ·
զի ո՛վ ոք 'ի զօրականէն ինքնահալած մեկներ 'ի տանէ
իւրմէ և 'ի հայրենեացն ։ Ա՛յսպիսիք էին և Տամայե-
ցիք, զորոց ինչ արդ ասել ։

Ա՛ռ նոսա բդեշխին անկ էր զօրաժողով լինել · և քան-
զի բդեաշիք ամ յամէ փոխոխէին, ամի ամի լինէր զօ-
բաժողով ։ Յեօթնևտասնամենի մտանէին 'ի զինուո-
րութի՛ն, և զինուորէին քաղաքացիք միայն յեօթնևտաս-
նամենից և 'ի վեր · բայց յանակնկալ դէպս, և 'ի կա-
րևոր վտանգս, զկրտսերագոյնսն ևս զինուորէին ։ Այլև
զի և զտարուկս զինուորեցին, այլ նախ զմի մի 'ի նոցանէ
հարցեալ՝ Թէ զինուորիցի՞ն կամեսցի · զի կասկածելի
Թուէր նոցա բռնի կամ մարթամբօք կուտել զօրս ։ Այլ
զի և զյանցաւորս և զպատրաստանս բանտարգելս զինուո-
րէին, այլ գուն ուրեք ։

Ա՛րդ Թէպէտ և զօրք Տամայեցւոց էին քաղաքա-
յիքն, բայց զաղբատս ոչ զինուորէին՝ այլ որոց ինչք առ-
Հասատեացք էին վրէժխնդրութե՛ն նոցա 'ի վերայ Հայրե-
նեաց։ Ա՛ռաւելք 'ի քաղաքացւոց անտի բնակէին 'ի դաշտս
առ 'ի ինամն անդոց իւրեանց, և առ 'ի վարել անձամբ
վիւրաքանչիւր կալուածս ։ Այլ բնակիչք իսկ քաղաքին
էին վճռակք անդոց 'ի մշակութե՛ն · որով ա՛մ մանկտին
սովոր էր 'ի խիստ վաստակս [3], 'ի տոկ արեգական և անձ-

1 Ըստ օրինաց զօրաժողովս ըզ- բաժողով· ուրթ հազար առոյգ մանչ
համրակս եօթնևտասն ամաց, և կոչ 'ի սարկաց, Հարցեալ զնոսա
զոմանս 'ի կրասերագունեիցն գրէն ։ նախ՝ Թէ կամիցի՞ն զինուորել, ար-
Ա՛յլ առ 'ի չդոյէ ազատաց, և ծամապինս հրազարակաւ զինե-
առ Հարկի, այլ ազգ արարին զո- ցին ։ Լծ· ը· ծէ ։

2 Ա՛յլ Հոգագործ զօրականին զաւակն արի,
Կիրճ սաբինեան բրչաւ 'ի ձէզ ըզկոշտ երկրի,
Երբ առ 'ի սպառ խիտա մօրն Հասեալ կրէզ մայրի ։
Ովիտ· գ·ղ·ի· ։ ՇՂ

Ոչ ինչ երկրագործք բացօթեայգք, տասն արեգական, անկարօտք Հո-
ևն 'ի զէն երկրագործք բացօթեայգք, տասն արեգական, անկարօտք Հո-

բևաց և սառամանեաց, զեանախչարի լինել և բացօթեայ
ի գաշտս, և կեալ Համեստ և ժուժկալ սակաւապէտ կե-
նօք։ Օտար էին ի նոցանէ զրգանք, և մարմինք նոցա
բրտացեալ առ ամ աշխատութեի, և ըստ մնակական կե-
նացս՝ կիրճք ի վարել զերկաթ, ի խրամ Հատանել, և
ի կրել բեռինս ծանուցս։ Վաչք միապես ի մարտ և
յերկրագործութեի՝ զգենան միայն և զգործխ փոխէին ի
զինուորելն։ Անկտին՝ որ կայր ի քաղաքին՝ ոչ ինչ քան
զայլսն փափկասուն էր. հրահանգք հանապազորդք ի
գաշտ Յրիսին, քաջասիրտ արշաւ և ձիրնթացք, և առ-
քրտանցն լուսատուին լայղ ընդ Տիբեր, դիպողացն նա-
խակրթութիք էին ի պատերազմ. և այսպիսւոմ զօրա-
կանին Հարկ էր անվեհեր լինել, զի որչափ որ ի գրկա-
նաց հեռի է՝ անեղկեղագոյն է ի մահուանէ։

Ասէ քան զզօրաժողովն սահմանեին զդեաւքիք զօրն
Հասակին զինուորութե ժողովելոյ։ Եւ ի Հատանել ա-
ւուրն՝ ամենեքեան ի մի վայր գային ի Վասիտալին կամ
յարեսական գաշտին. և Հազարապետք զօրաց վիճակս
արկանէին ցեղից մի ըստ միոջէ, և ի վիճակելոցն ընտ-
րէին չորս չորս արս ըստ իւրաքանչիւր կարգի՝ Հասասարս
Հասակաւ և տիւք և զօրութե. մինչև ընայր Թիւ քա-
ռից լեգէոնացն։ Եւ յետ զօրաժողովոյն երդնուին ընտ-
րեալքն առաջի բդեշխին կամ Հազարապետացն՝ կազմել
ըստ Հրամանի բդեշխին, և մի անՀրամանն զզէնս ի բաց
դնել, Հնազանդել սպայից, և կատարել ըստ կարի զՀրա-
մանս նոցա, մի երբէք ընկրկել կամ ի փախուստ դառ-
նալ, և մի դաւալիք լինել։ Եւ ոչ վեր ի վերոյ որպէս
Թարմատար պարթոզութեի յումեմնէ գործէք այս, այլ
բազում զգօնութե որպէս զպաշտամանսն կրօնից, Հան-
դերձ ահագին նզովիւք՝ որ յոյժ ազդեցողք էին, և որ-
պէս կարևոր և անՀրաժեշտ պարտ՝ առանց որոյ չէր օրէն
զինուորացն տալ պատերազմ ընդ Թշնամիս։ Օ այս կամ
Հանգոյն սակս երդումն մեծաւ խնամոտութե ընդ երեսս և
Յոյիք և Հռոմայեցիք ի զօրացն. զի իւրաքանչիւր որ
չէիշեալ կենաց ուրուք, այլ Թագաւորն կամ պետութեին՝

վանէր, Հանդերձք բազանեաց, սը-
դեալք զրգանաց, պարզամիտք, ա-
կառամտեալք, բրտացեալք ի տակ
ամ վաստակոց, սովորեալք անդրդ-
ոն ի գեղջ կրել զերկաթ, խրամ
Հատանել և բառնալ բեռինս։...
Տիբերն և մարտիկք և երկրագործք
էին. զաղգ զինուցն ևեթ փոխ-
եալ։ Մանկտին զբերան արշա-
ւանացն և գՀոդագործ աշխատու-
թեին լուսաւոյս ի լայղ Տիբերի։
Ձգիտեմ զինչ անեղկեղագոյն է
ի մահուանէ՝ որ չյաճախեն ի գրդ-
գանս։ Վէգէց. հրահանգս մարտ.
ա. ։

յայլ առեալ զնշխանուքեղ՝ տայ զկն ի ձեռս նոցա, և նո-
քա երդմամբն հաղորդ լեալ այնմ իշխանուքեղ՝ ձգէն
սուբ ի Թշնամիս. և առանց այնր պարտաւորեալք են ոմ
արեանցն հեղլոյ, և են մարդասպանք՝ որչափ զոք սպա-
նանեն ի Թշնամեացն : Ի մահեդռնական պատերազմին
ընդդէմ Պերսեայ, յարձակել ըդհէնկին [1] զմի ի լեգէս-
նացն՝ յորում էր և Վատոն համարակալ պատանի սպայ,
նորա ցանկացեալ քաջ անուն ժառանգել՝ ոչ մեհեծաւ
ընդ լեգէոնին, այլ մնդհէն ի քանակին կայր : Վ ատն որպ
գրեաց հայր նորա աղաչանս առ բդեաչին, զի եթէ նե-
րեր որդւոյ իւրում կալ ինալ ընդ զօրսն՝ միւսանգամ
երդմնի առնել զնա. քանզի յառաջմէ երդմանէն լու-
ծեալ, ոչ ևս կարէր մարմնել ընդ Թշնամիս : Յոյսկս
և որդւոյ իւրում գրեաց, և ազդ արար մի մարմնել՝
մինչև նորոգեալ վերդունին : Հանդոյն այսմ և մեծն
Կիւրոս գովեաց յոյժ զմի ի սպայիցն, որ ի հրձուել զհա-
րուածն ի Թշնամին՝ ընդ կռւ յեսուագարձի փողոյն ամիա-
փեաց զձեռն իւր, իբր ոչ ևս ունելով իշխանուքեղ հար-
կանելոյ : Ա՛րդ զինչ ոչ գործիցեն սպայք և զօրք այսպի-
սիք, հպատակք և ակնածուք կամաց զօրավարին և զի
նուռրական օրինաց :

Այ յետ ուխտիցն՝ հաղարապետք զօրացն հռոմայեց-
ւոց ժամ և տեղի սահմանեին լեգէոնացն գալ ի մի վայր
ժողովել : Այ ի համախմբել նոցա ի սահմանեալ ա-
ւուրն՝ զատանեին կրասերագոյնք և անփնչք ի մեհեանա-
զնիս, միջահասակք յաշտեհաւորս, քաջք և կորովիք ի
պետս, և երիցագոյնք յերդորդական զօրս : Ա՛ղեխիոյն
երկաքանչիւր էին կրկին լեգէոնք, այլ Թիւ զօրաց լե-
գէոնացն ոչ միշտ նոյն էր. զի ի սկզբան էին երեք հա-
զար այր, և ապա տակաւ ածեցին ի չորեքհազար, ի հինգ
հազար, ի վեց հազար, և աւելի ևս : Ա՛յլ ըստ յառնոյ
սովորութեաբ՝ էին չորեքհազար երկերիւր հետևակք, և
երեքբարիւր հեծեալ, որպես էր յաւուրս Պոպլիբեայ, առ
որով զկայ առնուած :

Լեգէոնն բաժաներ յերիս գունդս՝ որք կոչէին աշտե-
նաւորք, պետք և երրորդականք. առաջնոց երկեակ զին-
դասն էին հազար երկերիւր այր, իսկ երրորդին վեց հա-
րիւր : Ա՛շտենաւորք կային ի չակատուն, պետք յերկ-
րորդում կարգի, երրորդականք յերրորդումն՝ որք էին

1 Մոռնէ համարի պոչաւ նդ. ներքն առնն պոպլիոս համ պոմպե-
ւիոս, ընդեր և օրինակք փչոյն կն. պիս :

երիցագոյնք հասակաւ պատեբազմափորձք և կորովա-
գոյնք, առ որս ծանուցեալ էր կարևոր վտանգք հասա-
նելիս. ուստի յառաջս եղև առ Լ ատինս՝ ասել զծանուցեալ
վտանգաց, թէ իբրև յերբորդականսն հասցեն: Իսկ մի մի
յերբեակ գնդացն բաժանէր ի տան վաշտս, հարիւր-
եքեան այր առ վեշտ աշտեհաւորացն և պետաց. իսկ
առ երբորդականացն՝ վաթհուսն: Իսկ վաշտուց իւրաքան-
չիւր էին կրկին հարիւրեակք. հարիւրեակք ի սկզբանն
առ Հռոմուլեաւ՝ ի հարիւրից արանց կազմեցին, ուստի
և զանունն կալան. այլ ապա նուազեցին ի վաթհուսն այր
հարիւրեակք աշտեհաւորացն և պետաց, և յերեսուն
երբորդականացն. և զօրագլուխք նոցա կոչէին հարիւ-
րապետք: Ո կարգաց սոցա ասասցուք ընդ հետս:

Իսկ յերից գնդաց առաջի էին և մեհենակազն զօրք ի
լեգէոնս իւրաքանչիւր, պէսպէս յօրինուածս, որպես
ցուցանիցեմք և Պազմիկք, և ի յետին ժամանակս աշ-
տիկքն. և էին միահամուռ հազար երկերիւր այր, ոչ ի
մի գունդ կազմեալ, այլ սփիւռ յերիս գունդս՝ ուր և
պիտոյ էր. և զէնք էին նոցա՝ սուսեր, աշտեայ, և վա-
հանակ. և ընտրեին սոքա յառաջ մանկտուց աշնդա-
կազմիւք:

Յաւուրց Յուլիոսի Կեսարու ոչ էս երից կարգացս
յիշատակք լինին՝ աշտեհաւորացն և պետաց և երբոր-
դականաց, թէպէտ և յերբեակ կարգս յօրինէր Հա-
կաս: Ի տան գումարտակս բաժանէր յայնժամ լե-
գէոնն, և գումարտակք իւրաքանչիւր էին փոքրիկ լե-
գէոնք. էին ի մի մի ի նոցանէ հարիւր և քսան աշտե-
հաւորք, և պէտք նոյնչափ, վաթհուսն երբորդականք, և
հարիւրեակսան մեհենակազինք. միահամուռ՝ չորեքհարիւր
եքեան, որ է Ռ հիւղ տասներորդ մասն լեգէոնի յորում
էին չորեքհազար երկերիւր հետեւակք:

Յորժամ սակաւ եր հռոմայեցւոց, երեքհարիւր հե-
ծեալ առ չորեքհազար և աւելի էս հետեւակս. և
բաժանէր ի տան զնոսա, երեսուն հեծեալ առ զոհ մի:
Հեծեալք ի փարթամագունից քաղաքացոց ընտրեին. Լ.Ս.Ա.Ե.
և յորոշմունս ժողովրդեանն Հռոմայ ի հարիւրեակս, Ե.Ե.
զորս Պերուիոս Ցուղլիոս որոշեաց, կային տոքա յաթ-
ենացոց յաւագագոյն հարիւրեակս: Սոքա են որք ասպա
ի վեշտս կոչին ասպետք հռոմայեցիք, որոշեալք յայլ ին-
կարգ միջին ընդ ծերակոյսն և ընդ ժողովուրդն. և էր
նոցա ձի և զարմանն ձիոյն յատկապէս: Մինչև ցպաշա-
րումն Պերսէոսի էին հեծեալք ի զօրս հռո-

մայեցւոց. յայնժամ որոց կին մեծուքիւք կարևորք հե-
ծեալքին՝ այլ ոչ էր նոցա երիվար յաշխարհին՝ որով
չմարթէր նոցա խառնել յայրուձին կամ ընդ ասպետս,
յառաջամատոյց եղեն կազմել իւրեանց երիվար, և յա-
ւելել ի նոսս. և հրաման եղև նոցա՝ ՅԱւ յայնհետէ
եղեն կրկին կարգք ասպետաց ի հռոմէական բանակին.
բնիկ ասպետքն՝ որոց էր ձիանն յաշխարհէն, և Թարմա-
տարք՝ որ ինքեանք ինքեանց կազմէին երիվարս, որոց
ոչ պատիւ և ոչ ազատութիւք այլոց ասպետացն էին [1],
Լայց դարմանն ձիոյ ի գանձուց հասարակաց եկաց միայ
նշանակ ասպետացն հռոմայեցւոց. և ի կամել Համարա-
կալաց ընկենուլ ըզք ի կարգէ ասպետաց, ի բաց առ-
նուին զձին։

Լայց ի քաղաքացոց՝ յորոց կազմէին լեգէոնք, էին ի
հռոմէական բանակին և նիզակակից զօրք յազգաց Լոտ-
ւոյ նուաձելոց, զորս ինքնօրէն ազդակամի Թողեալ՝ բայց
միայն զօրապահանջ կացուցեալ էին. և տային նոքա ճե-
ւեակս հաւասար հեծեալ հռոմայեցւոց, և հեծեալս
կրկնապատիկ։ Ի նիզակակից զօրաց կայտառք և կորո-
վիք՝ ընտրեալք ի հեծելոց և ի հետեւակաց՝ մերձ կային
ըզեղեքին, որք տարակարգեն կոչէին կամ ինքնակամք,
երիւք մասն այրուձիոյն և հինգերորդ հետեւակացն. իսկ
այլք յաջ և յահեակ բաժանէին, ի միջին կալով սոյն-
բարար հռոմայեցւոց։

ԼԶրդ յայսմ՝ ասէ յայտ է, զի բանակն հռոմէական
կազմէր ի բնիկ և ի նիզակակից զօրաց. այլ յամին վե-
ցերորդի երկրորդի կարքեդոնական պատերազմին՝ զի-
նուորեցին վարձկանս հռոմայեցիք, որոց ընդ ամ ժա-
մանակս հասարակապետութեանն ոչ երբեք կամ դուն ու-
րեք զօրս ի վարձու կալեալ էր [2]։ ԼՆւ վարձեալքն էին
Կելտիբերք, յորոց մեծ կէս բանակին Հիսպիոնի կազ-
մէր ի Հպանիա։ Հ ըիպակ մեծ՝ որ եղև նմա ի մահ, և
փորը մի ևս՝ և կորուսանէր Հռոմ զՀպանիա, և վերջ-
նակալութիւն իսկ։ Հ ան որոյ իմաստութիւն ազգ առնի
Լիւիոս [3] զօրավարաց հռոմայեցւոց իրատել օրինա-

1 Յայս տեղեաւք յայտնապէս ինար-
կէ Մոփան ի նոսին յաղին առաքա-
նայն նորոգեալ զանի մաքանեցան,
էի ասէ. Լև զ այլ բայց միայն ա-
պեաք. և ի նոցանէ աւագք կրէն
զօրէն պատուոյն։ ԼԻ. Եին. ՅԲ։

2 Աբժամի է այս յիշատակի,
զի հռոմայեցիք՝ որոց ոչ երբեք զօրս
ի վարձու կալեալ էր՝ յայնժամ
զԿելտիբերս զինուորեցին։ ԼԻ.
իդ. Եին։

3 Ջայս առաջի այսց ունելով
ի խրատ զգաշ լեցին զօրավարք
հռոմայեցւոց, մի յօգնութիւն տա-

կաւն, զի մի քան զնիւթ զօրսն յաւելցեն զայլազգիս։ Այսպատմութեանէ այլազգի զօրականին բաղում անգամ Կաթեդան յայն կօրստեան ժամանեաց, որպէս յայտ է. զի գրեթէ ամ զօրք նորա վարձկանք էին, որ էր սխալ մեծ զնուաւորական օրինաց։ Այս խառնուրդ այլազգի խուժադուժ զօրաց, ի բազմանալ նոցա քան զնիւթի զօրականն, եղև ի սպառսպուռն կործանումն հաւատական ինքնաիալութենէն յարևմտեաս։

Հարկ է արդ և զկարգաց հարիւրապետացն ասել։ Այշատուց իւրաքանչիւր էին կրկին հարիւրեակք, որպէս ասացաք, վասն որոյ և կրկին հարիւրապետք. և որ առաջնումն հարիւրեակի առաջնոյ վաշտուն երրորդական նոցին իշխէր՝ որ սուինաւորքն և կոչէին՝ նախապատիւ քան զամ հարիւրապետսն էր, և մնանէր ի խորհուրդ ընդ բգեաշխն և ընդ աւագ սպայս։ Այս կոչեր առաջին սուինապետ աւագ, յորոշումն ի կրտսերըն՝ որ երկրորդումն հարիւրեակի այնր վաշտուն իշխեր։ Այնպէս և այլոց հարիւրեակացն. զի հարիւրապետն՝ որ իշխեր հարիւրեակի երկրորդի վաշտուն երրորդականացն՝ կոչեր երկրորդ սուինապետ, նոյնպէս և այլոցն մինչև ցտասնեւորդն՝ որ կոչեր տասներորդ սուինապետ։ Այդր կարգ էր և աշտեհաւորացն և պետաց. զի սոցա առաջինն հարիւրապետն կոչեր առաջին պետ, երկրորդին՝ երկրորդ պետ, նոյնպէս և այլոցն մինչև ցտասներորդն։ Հանգոյն սոցա և աշտեհաւորացն՝ առաջին և երկրորդ աշտենաւոր, և այլն։

Հարիւրապետքս այս ոչ ըստ երիցութեան էին՝ այլ ըստ քաջութեանէ ամբառնային ի տուրին կարգէ ի վեր։ Այս զանազանութեանէ տեսիմեանց և կարգաց պատուոյ՝ յորս քաջքն և վաստակաւորք վկայեալք ի վեր մատչէին՝ եռանդն անհնարին ածէր զօրացն, և զամենեսեան ի չիզն և ի կարգի ունէր. զի և սինլքոր զօրականին մարթէր լինել հարիւրապետ, և ընդ աստիճանս հարիւրապետութենէ մինչև ի բարձրագոյն աւագութիւնս հասանել։ Այս ակնկալութեան և յոյս սփոփէր զնոսա ի խիստ վաստակին և իրախուսէր, կարձակէր զօհսանսն և զվհատութենէ, և արիագոյնս պատրաստէր զնոսա ի մարտ. և այսպէս զօրքն լինին անպարտելի։ Այոյժ վրէժխնդիրքդ էին սպայք ի պահել զկարգս աստիճանացս այսոցիկ ա-

---

բաց սպասաւան լինել՝ այլ առաւել թիւն կալցին ի բանակի։ Լիս. զնուրեանցն կրօվ և զնիւթ զօրու- իե. Ա։

ւագուելէ. առ այս ածից օրինակ լինի ոչ ինչ անպատ-
կանաւոր Ձառիցս զօրաժողովոյ, և որ յաճախիւ փառս
հռոմէական զօրականին՝ թէ զիարդ զչօնուելէր և իմաս-
տուելէր փառաւորելին։

Լ.-. Թ. Ն. ՚Ի ժամանակի՝ յորում խորհէին հռոմայեցիք խաղալ
ԻՀ. պատերազմաւ ընդդէմ Պիբսեայ, որ վերջին թագաւորն
եկաց մակեդոնացւոց, ընդ բազում պատրաստուելիս
յաղթուելէ՝ պատուէր ետ ծերակոյտն ըդեշխին, որում
յանձն էր գործ պատերազմին, ընտրել յառաջնոց հա-
բիւրապետաց և ՚ի զօրականաց՝ զորս և կամէրն, ՚ի յիս-
նամենից և ՚ի խոնարհ։ Եայնժամ քանևերեք հարիւ-
րապետք՝ յառաջնոց սուինապետաց՝ յայտ արարին հրա-
ժարել ՚ի պատերազմէ, եթէ ոչ նոյն կարգ տացի նոցա՝
յոր յառաջին պատերազմունն կացեալ էին։ Պատաս-
տանն ածաւ յատեան ժողովրդեան. և Պօպիլիոս՝ որ
վերկեամ մի յառաջ ընդեալ կացեալ էր՝ խօսեցաւ զա-
ղերս հարիւրապետացն, և ընդհանին գիւրն։ Լ՚ւ ասա
մի ՚ի հարիւրապետացն, որոց առ ժողովուրդն բողո-
քեալ էր, հրամանն առեալ՝ խօսեցաւ և ասէ. Լ՚ըք, ես
եմ Լ իգուստինոս, կրտսերմինեան ՚ի ցեղէ, սաբինացի.
Հայր իմ եմոյղ ինձ արտաւարի միոյ երկիր, և հիւղ փոք-
րիկ՝ յոր ծնեալ և սնեալ և արդ բնակեմ։ Լ՚ւ ՚ի հասա-
նել իմում յարբունս, զդուստր եղբօր իւրոյ ետ ինձ
կնութիւն[1]. որ ոչ ինչ եբեր օժիտ՝ բայց միայն ազատու-
թիւն, պարկեշտութիւն, և բեղնաւորութիւն՝ մեծատանց իսկ
բաւական։ Լ՚ն ինձ որդիք վեց, և դստերք երկու։ Տաս-
նեալք. ՚ի վեցեցունց որդւոց իմոց չորք զօրականն
զգեցան զպատմուճանն, երկուք դեռ զմանկականն կրեն։
Ո՚ինուորեցայ առ Պուբլիկեաս և առ Լ՚ըբլեաս բր-
դեղիս, և զերկեամ մի ՚ի խառն զօրականին կացի ՚ի
մակեդոնական պատերազմին ընդդէմ Փիլիպպեայ. յա-
ղին երբորդի փլամինիոս փոխանակ քաջելէն իմոյ կա-
ցոյց զիս զօրապետ հարիւրակի յեռանդ վաստուն աշտե-
նաւորաց։ Լ՚պա ինքնակամ ՚ի Պպահա զինուորեցայ
Պատոնի. և զօրավարն արդարակորով արժան համարե-
ցաւ կացուցանել զիս ՚ի վերայ առաջնոյ վաշտուն աշտե-
նաւորաց։ Լ՚ւ ՚ի պատերազմին ընդդէմ եռոդացւոց և
Լ՚նտիոքոսի զնոյն կարգ ՚ի վաշտս պետացն կալայ. և
յայլ բազում պատերազմունս մնեալ, ՚ի սահս ամն՝

1 Հայր իմ զդուստր եղբօր իւ- տաւելէ, պատկառանս, և բեզնա-
րոյ ետ ինձ կնութիւն. որ ոչ ինչ եբեր ընդ իւր, բայց միայն ազա- զորութիւն՝ ձեռիցն իսկ բաւական։

չորիցս սուրնապետ կացի, երեսունևչորիցս առի մյուսանակ ի զօրավարաց, և պապակ վեց քաղաքականս [1], գքսան և երկու ամ եղէ ի պատերազմի, և եմ արդ յիսնամեայ։ Այլեւ չև կէն լցեալ ամք վինուորելի ես, և չև ծերութիւն արձակէը զիս ի բաց, փոխանակեալ ընդ իմ զօրիս չորս՝ ազատ լինել ի հարկէ ծառայութեան։ Օ այսոսիկ աղերս մատուցանեմ. այլ ես ցորչափ զօրաժողովք կարող վարկանիցին զիս ի զէն, ոչ հրաժարեցայց ի զինուորելոյ։ Ապացուցանէ զիս հազարապետք յոր կարգ և հաճոյ իցէ, այս նոցա անկ է. իսկ ինձ՝ մի ումեք ստորև կալ քաջութիւն՝ որպես մինչև յայժմ ոչ կացի, վկայեն ինձ զօրավարք՝ ընդ որովք զինուորեցայ, և ամ զինուորակիցք իմ։ Իսկ ձեզ, ո հարեւրապետք, թէպէտ և բազք ունիցիք, այլ որպէս ի մանկութէ ոչ ինչ հակառակ իշխանութեան ուսեալ ունիք, ծերակուտին գործեցէք՝ արժան է և ի դմին հասակիդ հնազանդել ծերակուտին և բդեշխիդ, և պատուական համարել զամ կարգ՝ յորում կարէք սպասաւորել հայրենեաց։

Այս իբրև լուաւ նա ի խօսելոյ, գովեալ զինս բդեշխին յանդիման ժողովրդեան՝ եղ յատենէն, և ած զինս ի ծերակոյսն. և մնաւոյատ նմա հնորհակալութէն յայտ նապես ի մեծափառ ժողովոյն։ Այս հազարապետք զօրացն կացուցին զինս, ի պատիւ և ի վարձ արիական համարձակութէն և նահանձուն, աւագ սուրնապետ յառաջնութէն լեգէոնի։ Այս այլք ի հարիւրապետաց գահարեալ ի բողոքելոյ, ոչ ևս հրաժարեցին ի զինուորութէ։ Այ ինչ տպաւորագոյն քան զայսպիսի գործս զհոգևական բարուցն նկարագիր ի դէմս ածէ. սէ խոստովանութէ, արդարութէ, աշխատականութէ և մեծախոհութէ զօրականին, որ առանց ամօթոյ խոստովանի զաղքատութէ, և զպանծալի վաստակս առանց մտափառութեան։ Ձյամառի տարտպարտ յանպատկանաւորն փառասիրութէ. յածուէթ զերբաւունան ցուցեալ, հրաժարէ յայնմանէ. ուսուցանէ ամենեցունս՝ որ աւտս գալոց են աղգք՝ մի անսասանել հայրենեաց, փոխանակել զանձին օգուտ ընդ աշխարհին. և յորդորեալ հաւանեցուցանէ ի նոսա զաղերսակիցս իւր ընկերս։ Վկանի հզօր և օրինակ. ի ուրեք՝ զի մի ոք լաւ զամենեսեան ածէ յուղղութէն։

[1] Քառասուն իրեր ասին այն՝ որ ընդ ինքնասիրութէ ոչ ի *աղաչանս դարձնէ։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ե.

Յաղագս հաղորդեանց պատերազմի։

Պատասխանք արդ վասն պաշարոյ և թոշակի զօրակա-
նին, և զինուց, և այլոց կազմուելոցն՝ զորս անկ է պատ-
րաստել զօրավարի նախ քան զչուս մարտին։

Ա. ՎԱՍՆ ՊԱՀԱՐՈՑ

Արդ պատրաստուելոյ պաշարոյ հռոմայեցւոց քան
զՀաննայ ծանօթագոյն է. և գանձապետին անկ էր
Սէզ.Ի Գ.ղ այս հոգ։ Ձափ ցորենոյն՝ զոր տային յառաջեայ ռազմիկ
զինուորի՝ գրեալ նոյն էր առ հռոմայեցիս և առ Յոյս,
կապիճ մի կամ ուրեմն որդ մանն հռոմէական գրուագ, և
էր վեց գրիւն կշռի մի։ Կոչէին էր և առաջեայ ռա-
զմիկ ստրկաց։ Իսկ ռազմիկ ամաւորեալ հետեւակ զինուո-
րի հռոմայեցւոյ՝ էին չորք գրիւք ցորենոյ, կամ երե-
սուն և երկու կապիճք. աւուրն կապիճ մի, սուղ ինչ
աւելի. նոյն և հետեւակ զինուորի նիզակակից զօրացն։
Ձեծելազէն հռոմայեցւոյ ռազմիկ առաջեայ էր կրկին
կշռի ցորենոյ, կամ երկոտասան գրիւ. զի էին նմա
սպասաւորք երկու, որոց լինէին ռազմիկք՝ ի միասին ինն-
սուն և վեց կապիճ, սուղ ինչ աւելի քան զկապիճ մի
աւուրն պարէն առ այր։ Իսկ նմա երիվարքն երկու,
վասն իւր և վասն կարասուցն և պաշարոյ. և նոցա գար-
մանն ամաւորեալ էր եօթն կշռի գարւոյ, կամ քառասուն
և երկու գրիւ. աւուր պարէն երկոցունց ձիոց՝ գրիւ մի
և կապիճ, սուղ ինչ աւելի։ Այսոցիկ հարկ էր ձեծելոց ու-
նել եկամուտ վասն անհրաժեշտ ծախուց՝ ի ժամանակի
պատերազմին. վասն որոյ դէպ լինէր, զի և քաղաքացիք
ոմանք՝ պատրիկք՝ ի տոհմէ՝ ընդ հետեւակս զինուորեին
առ չքաւորութեամբ[1]։ Իսկ ձեծելոց նիզակակցաց ռազմիկ
ամաւոր՝ էր կշռի մի և երիք մասն, որ է ութ գրիւ
ցորենոյ. զի էին նոցա իւրաքանչիւր երիվար մի, և սպա-
սաւոր մի. և ձիոյն դարման, հինգ կշռի գարւոյ՝ որ է

1 Զձեծելազինին զօրապահանն ասէ զՁաքարուխեայ, որ պատրիկն էր յազգէ, և ընդ հետեւակս առ չքաւորութեամբ զինուորեալ. այլ՝ մարտի քան զնոմ մանկտին հռոմայեցի գէթ՝ ի վերոյ համարիւր։ Լխ. ՟ե. ԽԵ։

երեսուն գրիւ, աւուրն գրիւ մի։ Ապա ցորենոյ ի հոգ սպայիցն յաւելցուր ընդ Թոշակի նոցա, զորմէ ստորև ասացուք։ Իսկ զի և կրկին տային զռոճկի զօրականին ի պատիւ Աւի ի մրցանակ քաջութեան, որպէս քաղաւմ ուրեք վկայէ Լիւիոս[1]։

Օ պաշար ցորենոյ, զոր գանձապետացն անկ էր պատրաստել՝ որպէս ասացաք, բառնային ի նաւս կամ ի սայլս և կամ ի զրաստս, բայց զառաժամնակեալ զաժինն իւրաքանչիւր ոք ի հետևակաց յուս իւր կրէր, ոչ բոլ նուազէր յոյժ կարասին։ Ի մօրհակ ռոճկի զինուորի, որ էին չորք գրիւք ցորենոյ, էր բեռն ծանր. Թէպէտ զայլ ամ կարասին՝ զոր կրէին։ Իսկ էր զի բառնային[2] զօրքն չորս գրիւս, այլ դուն ուրեք արդեօք ի պնդապետն չու բանակին, կամ յարշաւել ուրեք փութանակի յեկիկր Թշնամեաց. իսկ սովորաբար երկոտասան կամ հնգետասան, կամ Թէ աւելի՝ քսան աւուրց ցորեան Թուի Թէ բառնային, և այն օր ըստ օրէ նուազէր առօրեայ պարենիցն Ճաշակմանբ։

Իսկ ընդէր ցորեան տային զօրականին պաշար, և ոչ նկանակս։ Վասն սովորութեան ի քաղաքէն անց ի բանակն. զի ի քաղաքի բաշխէին հասարակաց ցորեան, և ոչ նկանակս. և գարձեալ զի Թեթևագոյն յոյժ էր ցորեան քան զՀաց, զի ըստ Պլինեայ[3] գրիւ ցորենոյ յաւելու Ճիշդ երիր մասամբ ի հաց պաշարոյ. որ յաւելուած մեծ է բեռին։ Իսկ ընդ հակառակն՝ անհնարին խոչ էր զօրաց պատրաստել զիւրաքանչիւր Հաց, աղալ զցորեանն և եփել զայն. և Թէպէտ ըստ վճռոյ ի միասին գործէին, սակայն և այն յոյժ գժուարին Թուի, Իայց առ ուղիղ դատելոյ՝ հարկ է փոխել մտօք ի վաղ ժամնակս, և ի տար աշխարհս, և յայլազգի սովորութիւնս։ Օ զի զօրականին հնամայեցաւ աղալ զցորեանն և եփել զայն՝ հանապազօր առանին սովորութի էր. և դարձեալ ազգի ազգի համագամս ալերքն իւրաքանչիւր օր կազմէր, բաց ի սովորական հացէն՝ առնելով փո-

1 Ջօրացն՝ որ հասին յօգնութի կրկին ցորեան անպակաս, և առ ժամն մեն մի եղն պարգևեր առատիկ։ Լիւ. է։ Պատերազմաց կրկին զպարէնն հրամայեր։ Լիւ. իզ։

2 Ջհաւուրն տանեերորդի զօրաւորքեն չու արարեալ՝ խաղաց գնաց բգեաշխն, պատուէր տուեալ զօրականին բառնալ ընդ իւրեանս ամսօրեայ պարէն։ Լիւ. իզ։ Ա կուիպացիք ասէն. Ոչ ինչ գեւ տեղ, և ոչ ինչ ունինք ասել, բայց զի երեսնօրեայ պաշար չորեք նոյ առաւ զօրացն։ Լիւ. իզ։

3 Ելամ ազգի ազգի հացս զի նուազոց՝ երկոքին մանն յաւելու ի կէս ցորենոյն։ Պլին. ժը։

խինդ ախորժաձաշակ, և ընդ կալՀին խառնեալ զայն, և համեմեալ նովաւ զունդս. կամ առժամայն ըլլի՛ տապակի գործէը՛ ի բոց Հրոյ կամ՛ ի գաղախի, որով՛ Հինք մեծաբերին զՀիւրս, և զոր ցարդ իսկ առնեն արևելեայք, և յոյժ ախորժելի է նոցա այն քան զդերմակ Հացն։

Լէո. Ժ. ԽԷ։ Լ՚այց էը՛ զի և նկանակս բաշխելին զօրաց, Կուինտոս Կինկինատ իշխանապետ կացեալ՛ ի պատերազմին ընդդէմ եկուսացւոց, պատուէր եւս ՚ամ՛ մանկտուցն զինուորականս Հասակին ժողովել՛ ի գաշտ Լ՚ըիսի նախ քան ըզմտանել արեւու՝ բարձեալ իւրաքանչիւր նկանակս պաշար Հինգօրեայ, և ցիւս երկուասան. իսկ ծերոյ քաղաքացոյց գործէլ նկանակս վասն մանկտուցն՛ ի պատրաստել նոցա զդէնսն և զձիսս։ Լ՚ուաւել ևս՛ ի ծովամարտի զղատարաստուԹիս զայս առնելին, զի գժուարագոյն էր՛ ի նաւի եթէ նկանակս քան՛ ի ցամաքի՛։ Իսկ յայլ ժամանակս զինուորացն ինչելին զիւրաքանչիւր ցորեան տալացեալ փոքրիկ երկանաւ՝ զոր ընդ իւրեանս ածելին, կամ՛ ի քարի լոսեալ, առնելին նկանակս. ոչ՛ ի փուռն եԹելով, այլ՛ ի Հուր կամ՛ ի գաղախի։ Լ՚ընդ ցորեանոյ յաւելելին տալ զինուորացդ և աղ, և ունդս, և պանիր, և Հաբոյ իսկ և միս խոզենի։

Պլուտարք. ՚ի Կոթ. 336։ Լ՚ստ պարեհի զօրացն էր և ըմպելին, զի Հալիւ էրբէք ըմպելին գինի։ Պատուն երեցն միշտ իսկ ըմպէը ջուր, իսկ՛ ի տօԹի խառնեալ քացախով, և այն էը Հասարակաց ըմպելի։ Պարտ էր զօրաց ընդ իւրաքանչիւր կարասին բառնալ անօԹով չըմպելոյ անտի։ Լ՚ապնակսն Պեսկենիոս արգել զօրացն՝ մի այլ ինչ ըմպել քաց չըմպելոյ անտի. զի պատուէր եւս, ասէ մատենագիրն, մի ուսէք ըմպել գինի, այլ քացախով ամենեցուն չատանալ։ Լ՚ոչ ամենեցունն ասէլով Թուի անսահմանաբար և զրպայս ընդ խուռն զօրացն՝ ի նեղքս փակել։ Լ՚ռնելիս այս արագ զպատըուն զովացուցանէր, և բժշկէր զդառնուԹիւն ջուրցն՝ զոր ըմպելին զՀանապարՀայն։ Օ՞ի է քացախն զովացուցիչ, որպէս ասէ Լ՚պոկրատ, նմին իրի և Հնձողացն և մշակաց տալին զայն յարբուսին։ Լ՚րեստոտել զկարքեդոնացոց ասէ, Թէ՝ ի ժամնակի պատերազմի Հրաժարելին՝ ի գինւոյ։

Սպ-րթ-ա-ս։ Ա-ղ-ս։ Հ-ռ-ւ-է։ Տ-թ-ս-ս-է։

1 Ջովամարտիցն զօրաց տալ Էրեմնօրեայ պաշարաւ նկանակս Նօրեայ ածել պարենս՝ ի նաւս, նկանակ եփեալ։ Լէո. իե. Խէ։

իրկնի ի նաւս։ Լէո. իթ։

Ցեղեկագունիցն իրաց պատերազմի ապաքէն դժուա-
բահաս քան զմեր ինչ՝ ի վէպս նախնեաց Թուի պատրաս-
տութեի պաշարոյն, և ոչ տարապարտ։ Օ՛ի ոչ Յունաց
և ոչ Հռոմայեցւոց յիշին ամբարանոցք խոտոյ և պարե-
նից և ամբարապետք, և կամ ամբարք ղՀետ քանակին
աղխաղխեալք։ Ընդեր բազմութեի զօրացն Պարսից, միահամուռ ընդ անպիտան ամբոխին՝
զոր ղՀետն առեալ տանէր՝ աւելի քան զՀինգ հարիւր
բիւր, պիտոյ էին՝ ըստ Համարոյ Հաշուին Լրդոռատեայ Ե. ՃԼԲ. Ի.
վաթսուն բիւր գրիւ ցորենոյ յառօրեայ պարէն։ Լրդո-
ռատ էր նմա այնչափ բազմութեն Հասուցանել ցորեան,
այլոլքն Հանդերձ։

Լայց յոյժ լինդ, զի նոյն ինքն Լրդոռատ այլուր ասէ
զՊերքսեայ՝ թէ քառեամ պատրաստէր ի պատերազմին,
Լյս տորիղ Նաւաց՝ լի ցորենով և այլով պարենիւք՝
զնովիզերքն գայր ղՀետ բանակին, և Հետ ղՀետէ այլք
Հասանէին՝ ընդել գկարաւտեն զօրացն։ Լյս Լյլէքսան-
տեայ մինչև ցծովն Յունաց և ցԱղամիս կարճ էր ի մի-
ջի Հանապարհն, և ոչ ինչ յերկարեաց արշաւանն քան
զմի մի։ Պարձեալ զի և Նորանշան ինն էր և անտարա-
յոյց արշաւանն այն, ուստի ոչ ինչ մարթի գուշակել։
Իսկ ի պատերազմունս Յունաց ընդ միմեանս՝ սակաւա-
ւոր էին զօրք և սակաւապէտք ուսեալք, և ի բնիկ աշ-
խարհին չՀեռանային ի բաց, և գրեթէ միշտ անգր գտա-
նային ի ձեռին։ Որով ոչ ինչ գժուարին էր նոցա գտա-
նել պարէնս առատութիւ, մանաւանդ աթենացւոց՝ օրք
ծովակալէին։

Օ՛նոյն է խմանալ և զՀռոմայեցւոց. զի գիւրագոյն
յոյժ էր նոցա Հայթայթել պարէն սնդրայց, քան յոգունց
յազգացս եւրոպացւոց։ Օ՛ի զօրք նոցա սակաւք էին,
և այրուձի՝ ևս սակաւագոյն. լեգէոն յորեքարիւր Հե-
տեւակաց՝ էր Հաւասար վեցից կամ եօթանց այժմու գընդ-
գաց Հարիւրաւորաց. և երեքարիւր Հեծեալք էին Հա-
ցա, Հաւասար մերոց կրկին գումարտակաց ՀեծելոյՀ։
Որով բանակ բդեշխին, միահամուռ Հետեւակք իբր վէշ-
տասան Հազար՝ ընդ բնիկ և ընդ նիզակակից, էր գրե-
թէ Հաւասար քառնեւհնդից այժմու Հետեւակագնդաց Հա-
րիւրաւորաց, և այրուձին ոչ ինչ աւելի էր քան զուեթ
կամ զինն գումարտակս ՀեծելոյՀ։ իսկ այժմ առ քսան
և հինգ գունդս Հետեւակաց Հարիւրաւորս՝ աւելի են մեզ
Հեծեալք քան զբառասունն գումարտակս։ Ցմէս ինձ քա-
նի Նաւազ պիտէր նոցա խոտ և պարէն։ Լյս ոչ յայնժամ

հրաժէշն անօթոյն սպառազինութիւնք կային , որոյ չորեք-
հազար կամ հինգ հազար ձիոց պէտք են ի ձգել . և ոչ
հացաբարաց բազմութիւն և թնդրոց և ամբարաբեր սայ-
լից քառաձիոց ։

Պարձեալ և սակաւապիտութիւն նոցա , զի կարևորօքն
և եթէ շատեին , կարձեր զամբոխ սպասաւորաց և զձիոց
և զկահուց , որք արդ սպառեն զամբարս , զզօրս սակ-
ցուցանեն , դանդաղեցուցանեն զզործ պատերազմի , և
յաւելուն խոչ անպատեհի ։ Այլ ոչ զօրքն միայն , այլ և
սպայք և զօրագլուխք նուիրն սակաւապիտութիւնք կային ։
Այս՝ և ինքնակալք իշխեցողք տիեզերաց , Տրայիանոս ,
Ադրիանոս[1] , Պեսկէննիոս[2] , Լղեքսանդր Սեւերոս[3] , Պրո-
բոս , Յուլիանոս[4] , և այլք բազումք առանց զեղուածոյ
կային , և եր նոցա բաւական խիստ կամ ոչեռն սնակաս-
միով , և պատառիկ մի պանրոյ կամ ձարպոյ խոզենւոյ ,
փառս համարեալ հաւասարել ընդ զրուսպ զինուորս ։
Այլ ոչ հարկ է ասել՝ թէ զիարդ ազդոյ էին օրինակք նո-
ցա , և քանի՛ հզօր ի կարձել զաւելորդ կարասի բանա-
կին , և ի յորդորել զզօրս ի ժուժկալութիւն , և ի բացէ
առնել զայմ զեղուածն և զշուք ։ Այսպս ոչ վայրապար
ազգ առնէին առընթերագրեալ մատենագիրքդ , զի նո-
քին իսկ ինքնակալք յայսմանպէս ի տեսիլ ամ զօրացն
հրապարակաւ , կամ առ վրանօքն , կամ բեռեալ պչեղիս խոր-
նին , և կամ առ կայս խորանաց ձաշէին ։ Օ՛ի եր տեսիլն
այն ի յորդոր և ի խրատ և ի խրախոյս քաջալերուն զօ-
բացն , և գծուծ ձաշն նմանուբ արքունւոյն ազնուանայր ։

Արդ զբանակս Յունաց և զհռոմայեցւոց , զերկս
բիւրս ընդ սպայ և ընդ զինուոր , զարս կորովիս , ժուժ-
կալս , պատերազմիսղս և բիւրս յամ աշխատութիւս , հա-
մեմատեալ ընդ տասն բիւրս մեր , և ընդ յոլով կարաս-
սին զոր ձհետ իւրեանց աղխաղխեալ տանին , ելջ ոք զօ-
բավար՝ որպ իցեն միտք և գոյն ինչ իմաստութեի՛ և ոչ
զառաջինն ընտրեսցէ ։ Այսպիսի զօրօք նահանջելոյն
Յոյնք զզօրութիւս արևելից , և հռոմայեցիք յաղթելոյն

1 Ջկերակուբ զինուորացն կա-
մակաք հրապարակաւ ձաշակէր ,
ձձարպ խոզենի , զպանիր , և զքա-
ցախ ըմպելի ։ Պաթրփան ։

2 Յամ արշաւանն զնոյն կերա-
կուր զինուորացն առնոյր առ վրա-
նաւն ։ Պաթրփան ։

3 Բացեալ զիեզկս խորանին ձա-
շէր և ընթերից ուտէր , զինուո-
րական կերակուրն ի տեսիլ և ի
խնդուե աճչն առեալ ։ Լամբրիդ ։

4 Եւ ինքնակալն ոչ խորտիկս
համագամս ըստ արքունական պայ-
մանի , այլ առ կայմս խորանին ձաշ
վարկպարագի գոյզն ինչ խիստ հան-
գերձեն , որ և սինդրոյ զզրակա-
նին առասի տաղկալի է ։ Ամ-
միան . ին ։

տիեզերաց և զամ ազգս նուաճեցին։ Լսէ՛ թէ նոյն գո-
վելի սովորութեամբ անդրէն դառնայր, և յառներ ոք զօ-
րավար գեր ի վերոյ քաջ կորովմամբ և ցանկացող ձըշ-
մարիտ փառաց, որ խելամուտ լինէր՝ թէ քանի պար-
ծանք են գոլ առատ ամուսական և վեհ մտօք և բազ-
կաւ, և լիաձեռն բաշխել զարծաթ ի խրախոյս զօրաց,
և ի նպաստ սպարից՝ որոց չիցեն ինչք բաւ ազգին և բաւ
քաջութեանն, և այլով ամենայնիւ՝ ոչ անշուք և անինչ որ-
պէս զնախնի տիեզերակալս, զի այն առաքինութի՛ ի վեր
է քան զայժմեան ժամանակիս զօրութի՛, այլ հասեալ և
ամուսական պարկեշտութի՛ կեալ. զի թերևս օրինակաւ
իւրով՝ որ հզօրն է յիշեսցես՝ զհետ իւր ձգեր զամ զօրա-
վարս, և ուղղեր զթիւր և զընաւակար ախորժակս հա-
մազգեաց։

Ի կազմութի՛ պաշարոյ առաւելագոյն խնամս կալան
յամ ժամանակի զօրավարք, որպէս և պարտն է։ Լսա-
ցուածն կատոն՝ թէ պատերազմ զպատերազմ կեբակ-
րէ, յերկիր առատ և առ սակաւաւոր զօրս ի դէպ ելա-
նէ. իսկ հելլէն առակն ամենևին իսկ ոչնմարիտ է, թէ
պատերազմ չտայ ի ժամու ըստ հրամանի զկերակուր։
Հարկ է կազմ լինել պաշարաւ, առօրեիւն և վա՛ռ առաջի-
կայ ժամանակին։ Կամքիւս ընդ կարևոր իրատուն և զայս
ետ որդւոյ իւրում Կիւրոսի, որ ասա անուանին եղև,
մի՛ երբէք ելանել ի պատերազմ՝ մինչ չև քաջ տեղեկա-
ցեալ թէ իցեն համբարք ի լուրթիւն զօրացն պատրաս-
տեալ։ Լչ Պօղոս Լմիլիոս ոչ յանձն առ չուս առնել
ի Մակեդոնիա, մինչ չև հաւաստեալ զազատ երթևեկ
պարենից։ Լթէ կամքիւս և Վաշրհ պամ զգոյշ լինելին՝
ոչ զզօրս իւրեանց մին ի Լթովպիա, միւսն ի Վկիւթա,
մատնէին ի կորուստ։ Լչ Լղեքսանդրի կոմսէրը ձամ-
բարս ի սուզ, եթէ ոչ Մեմնոնի քաջին քան զամ զօ-
րավարս ժամանակիս արհամարհեր խորհուրդն, որ իրատ
տայր ապականել զամ երկիրն ի փոքրն Լսիա՝ ընդ որ
հարկ եր Լղեքսանդրի անցանել։ Լչ Չինիքազայ՝ նախ
քան զձակատամարտն Կաննեայ՝ նուազ քան զամն ա-
ւուր համբարք մնային, և յեօթնեակս ինչ յերկարաձգել
մարտին՝ յանհնարինս հասաներ։ Լչ նոյն քան զձակա-
տամարտն փարսաղեայ կորնչեր ի սուզ կեսար, եթէ
խորհեր Պոմպեոս կամ թէ կարեր յերկարել զայլ ևս
տան, կամ երկոտասան աւուրս։ Օ՛ի է սուզ թշնամի,
զոր քաջութի՛ և արիւթի՛ զօրավարաց և զօրաց ոչ պար-
տեն, և զոր բաղմութի՛ գնդաց և ևս զօրացուցանեն։

Բ. ՅԱՂԱԳՍ ԹՈՇԱԿԻ ԶՕՐԱԿԱՆԻՆ

Յորիք ի սկզբանէ իւրեանց Թոշակօք վինաւորէին. և ոչ ինչ էն զարմանք. քանզի նոքին իսկ քաղաքացիք, որոց հասանէր վտանգն, միաբանէին ի պահ ընչից իւրեանց և ընտանեաց և կենաց։ Յաղթատուչին, յորում Պարստա ընդերկար ժամանակս պինդ եկաց, ի դէպ է կարծել թէ չսայր զօրացն Թոշակ։ Յորմէ սպառտացիք կային ի յանհատան՝ յաշխարհէն ելանէր նոցա զարման ի ձաշէ հասարակաց, և հանդերձ ամի ամի. և միս եւս ընդ ռոճկին բաշխէր, և քաշխօղ ի վերայ ռոճկաց կարգեալ կայր։ Այլ իշխանութիւնն այն էր նախատեալ. վասն որոյ Պէսիղայոս, որպէս յառաջագոյն պատմեցաք, առ ի պատժել զ Լսանդր՝ ի գործ պաշտամանս այսորիկ կացոյց զնա, որ ի մեծամեծ աւադութիս կացեալն էր։ Այդ սովին ռոճկաւ ի ժամանակս պատերազմի շատանային սպարտացիք, լինացեալք ուստեք ուստեք աւարառութեն։ Իսկ երբեմն Լսանդր եմոյծ անգրկին ի Պարտա զսակին և զարծաթ, և կանգնեաց անդ գանձ հասարակաց, հարկ էր այնուհետեւ տալ Թոշակ սպարտացւոց զօրաց՝ յարշաւել նոցա ստէպ ի փոքրն Ասիա արտաքոյ քան զաշխարհ իւրեանց։ Ահա և ըստ խնդրոյ նոքին իսկ Լսանդրի յաւել կրտսերն Կիւրոս զվարձ նաւաստեաց պատերազմին նաւացն սպարտացւոց՝ զոր տային պարսիկք, և փոխանակ երից դանդաչս հրամայեաց չորս, որով բազումք ի նաւաստեաց աճէնացւոց անցին առ նոսա։ Օ օրութի Պարտայ ոչ էր ընդ ծով. Թեպետ և յարևելից և ի հարաւոյ բախեալ գնա ալիք, այլ ծովեզերք նորա ոչ էին դիպող ի նաւակայս. միայն ի Կիլիկիա էր նորա նաւահանգիստ, և այն անձուկ և անանդորր. վասն որոյ և նաւք սակաւք էին նմա, և նաւորիք գրեթէ ամենեքին օտարք։ Որ ինչ ցամաքային զօրացն տայր Թոշակ, ոչ կ յայտ հաւաստեաւ. և ոչ այն խոկ թէ էր ռոճկի կարգեալ զօրաց նորա ծովու և ցամաքի։

Պերիկղէս նախ կարգեաց Թոշակ զօրացն աճէնացւոց, զի յառաջ ձրի զինուորէին։ Ոչ միայն փոյթ հայ Ձոյ լինելոյ ժողովրդեան, այլ և կարևորագոյն Հարկ սակս պէր զնա ի նորաձևութիւն յայն։ Օ ի պատերազմէր ի տար աշխարհ, ի Թրակիա, ի Վիբոսն, ի կղզիս և ի Յոնիա զամիս բազումս, ուր առանց նևղելոյ և խուճելոյ

զնիզակակից՝ անհնար էր քաղաքացւոց անթոշակ զինուորել այնչափ ժամանակս, հեռի ի ստացուածոց իւրեանց և ի պաշարանաց կենաց. զի առաւելք ի նոցանէ արուեստաւորք էին, որով անգոնէին իսկ զնոսա սպարատիք։ Իսկ Պերիկղէս զիրաւացի Թոշակն հաստոյց նոցա որպէս դատաւոր արդար քան որպէս իշխան ժողովրդասէր, այլ իմաստուն քաղաքավարութիւնն կանխեալ քան զցանկութիւն ժողովրդեանն ի գործ՝ զոր հարկն պահանջելոց էր։

Այսօրական Թոշակ հաւաստեաց էր երեք դանկ, որ է հինգ դրամակշիռ. ցամաքային զօրացն՝ չորք դանկք, իսկ հեծելոցն՝ դրամակշիռ մի։ Իսկ վասն ծախուց պատերազմին հայթայթելոյ այս բարեկարգեալ կարգ էր. Ի տասանց ցեղիցն աթենացւոց, քանզի չորեքին հինն և աւագ ցեղք տակաւ յաւելեալ էին ի տասն, ի հատուցումն հարկին առան ըստ ցեղից հարիւր և քսան այր՝ միահամուռ հազար և երկհարիւր, և ի չորս գունդս յեռքաքարիւրեակս բաժանեցան, և ի գաւս քանս՝ որոց մի մի դարձեալ յերկուս որոշէին, ի փարթամս և ի փարթամագոյնս։ Իսկ սոքա տային զհարկն, և մանաւանդ փարթամագոյնք. զի ի յեղակարծ և ի ստիպող հարկիզ զօրաժողով լինելոյ կամ նաւատորմիղ կազմելոյ, բաշխէին տայժք ծախուցն ի նոսա ըստ իւրաքանչիւր եկամտից. փարթամագոյնք առ ժամայն զհարկն հատուցանէին առ վաղագոյն ապաստաւորուն հայրենեաց, իսկ այլոց չորհեր ժամանակ ի հատուցումն իւրաքանչիւր քա-
ժիցն։

Յերթայն Ալամբոսի, որ ընդ Ալիկիայ զօրավար առաքեցաւ ի պաշարումն Սիրակուսայ, երևի թէ զօրավարքն աթենացւոց առանց Թոշակի զնուագրէին. Օ Լասէ Պլուտարքոս, թէ Լամբոս անվնաս էր և ոչ իբրև զայլս ձեռնհաս ի ծախս մարտին, և յղեաց առ ժողովուրդն զհնչիւ ծախուց աւուրն պարենի, և զհանդերձից, և զկօշկացն և այ-

Պլուտարք. Ի Նիկ. 533։

Հռոմայեցիք ի սկզբան հաստատեցուածքն ձրի զինուորէին առանց Թոշակի. այլ յայնժամ ոչ ի տալ աշխարհս և ոչ երկայնժամանակեայ էին նոցա պատերազմունք, և ընդ դադարել մարտին գառնային զօրքն ի տունս իւրեանց՝ ի խնամս արարոց և անդոց և տան։ Իսկ ի չորեքարիւրորդի քառասներորդի ամի հիմնարկութեն Հռոմայ, ի յերկարաձգել պաշարման քաղաքին Վէեայ, որ և ընդ ժամանակ ձմերայնոյն տեւեաց

անընդհատ՝ որպէս ոչ էր սովորութիւն, ծերակոյն ինքնին՝ առանց աղերսանաց՝ հրամայեաց զօրացն յաշխարհէն արձակ բառական՝ ի Թոչակ զինուորութեն։ Այս պատուէր ծերակուտին, ախորժելի եւ կամակար առաքեալքն, լցոյց զամենեսին խնդութիւ. և այլ քաղաքացի խոհականեր հեղուլ զարիւն իւր և փոխանակել զոչ կեանս ի վերայ քաջերաբար հայրենեացն։ Յառաջոր զնոյն իմաստութեն ի կիր արկ ծերակոյն ի Հռոմ, զոր Պերիկլէս Ա[Թէնս։ Օի զօրացն գաղտ սկսեալ չհնդկել ապա համարձակէին ի տրտունջ, բազում բարձեալ վասն յերկարաձգելոյ պաշարմանն՝ որով հարկ էր նոցա հեռի յընտանեացն ձմերել, և յերկար տարակայուք իւրեանց խոպանանային անդք նոցա առանց մշակութեն, և ոչ ևս պտղաբերեր երկիրն զկեանս նոցա։ Այլմին իրի ծերակոյնն իմաստութ արար զպատուէրն, հնարհելով կամակար՝ զոր հարկն ուժգին առնէր ի ձեռն աղերսական կշտամբանաց միոյ ուրուք ի հաղարապետաց ժողովրդեանն, ժառանգելով նորա զիշխանս։

Եւ ի մեծս արձաքոյն՝ եգան բաժք քաղաքացիոց ըստ իւրաքանչիւր ձեռին բառականի. և ծերակուտին օրինակ ձգեաց զամենեսին գՀետ, Թէպէտ և հաղարապետք ժողովրդեան հակառակ կային։ Ոչ աք ազատ եղև ի հարկէն, և ոչ իրիք և քրմապետք. զի նոցա ևսն ինչ ինքնօրէն իշխանութիւք իւրեանց ապահարկ լեալ, ապա գատապարտեցան ի գանձապետաց՝ հատուցանել զնախահարկն. և յատեան ժողովրդեանն բողոքեալ, անօրէն ելլին պարտաւոր։ Այս ի գատարել մարտին, եթէ առ և աւար բազում էր ի Թշնամեաց, մասն ինչ հատուցանէին անտի հարկատուողացն։ Այնպէս և զարմանալի հատատարմութիւն։ Այս հարկ եկաց մինչև մինչև ցյաղթանակ Պօղոսի Էմիլեայ, որ զՄակեդոնիա նուաճեալ՝ այնչափ մեծութիւն եբեր անտի ի գանձս աշխարհին, զի ի գեպ Թուեցաւ բառնալ այսուհետև զհարկն զոյն։

Եւ. ժ. 1։ Ղ. Դիոն. Պլուտ. Կիւ. 2։ Դիոն. Ոզիի. Տաշ. հբէայ. 763։ Պլուտ. Ի Պօպ. Նփւ. 275։

1 Յետեալ ապա ի գեպ ժամանակի յատագանէն առ ամբոխն ընդդէմ. զի առանց աղերսանաց ժողովրդեան և հաղարապետաց պատուէր եւ ծերակոյն առնուլ Թագաւորական յաշխարհէն. զի յառաջ իւրաքանչիւր իւրով Թագաւորք զինուորք։ Ձէք ինչ ի վեպս այնու ինդուիթի ընկալեալ ի ժողովրդենէ. զի ի խորհրգարանն խուռն ընթացեալ և զելեւէջս առեալ զաջ. խնայեաց հարս զնոսա կոչելով. խրախուսեին ի վերայ այնպիսոյ բարերար հայրենեացս գնել զկեանս և զարիւն, ցոյցաբ և գոյն զօրութեի միայր ի նոսա։ Եւ. ժ. 3։

Օրսայն վկէս ամ վինուորեալ, դուն ուրեք աւելի, զորոյ ամին առնուին զԹոշակ, որպես քաղաւմ ուրեք վկայէ Իւիոս. և քաշխեր նոցա Թոշակն ի կատարել գործոյ պատերազմին, և մերթ ի կատարել ամենեցուն վերջորդին։ Օրայս ամ զհետևակայն ասացաք. նոյն և հեծելոց չնորհեցաւ զերեամ մի յետոյ անդէն ի պաշարման Վէյեացւոյ։ Արիվալը ի գանձուց աշխարհին կազմէին նոցա. այլ ի կարևոր ժամանակի կամակար առատութիւն առնուելն ինքեանք կազմել։

Թոշակ զօրականին ըստ ժամանակաց փոփոխեցաւ. ի սկզբանն էին ասաքք երեք կամ երեք փողք առ հետևակ, սուղ ինչ աւելի. և էր տասն ասար դենար մի, և դենարն հատասար դրամիշղոյ։ Յուլեայ ի կլիւ և ի Պե- Պե. լը. ֆ։
յարք։ Այլ յամին հինգհարիւրորդի երեսներորդի վերջերորդի առ իշխանապետութեամբն Վաթեայ՝ յաւելաւ արժէք դենարոյն ցվեշտասան ասար, և յայնժամ ի Թոշակ զօրականին փոխանակ երից փողոցն սահմանեցաւ հինգ։ Այս մի ոք ընդ վարձուցն նուազու թէ զրամասցի- զի և պարենք գիւրագինք էին յայժամ։ Յաւուրս Պո- Է. 103,
ղիբեայ, որպես ինքն իսկ վկայէ, գրիւ ցորենոյ վաճառէր քիտալիա չորից դահեկաց, իսկ գրիւ գարւոյ երկուց. և էր գրիւ ցորենոյ ութերեակ պարկն զինուորի։ Յաւելոս Կեսար վասն չանկուցանելոյ չինքն զսիրտ զօ- Մ-ԼԷ. Է
բականին՝ յաւել ի Թոշակ նոցա նոմիսափ, փոխանակ Ց-ԼԴ. Ի,
հինգ փողոց՝ սահմանեալ տասն։ Այս առ այլովք և ինքնակալօք եղևն փոփոխմունք, զորս ոչ է մեզ անկ մանրապատում առնել։ Պողբիոս զԹոշակ հետևակայ նշանակեալ՝ սուղ ինչ աւելի քան զերիս փողս, ապա և զհազարապետացն յաւելու՝ վեց փող և կէս, և զհեծելոցն տասն փող։

Արդ առօրեայ Թոշակի հետևակ զօրականին լինի հատագումարն տարեկան՝ հարիւր լիրայ, համարեալ աւուրն հինգ փող՝ որպես էր սովորական Թոշակս յաւուրս Պողիբեայ. Թող զսակ ցորենոյն աւուր աւուր, և զայլ պարենսն։ Աստուօր համարիմ տարւոյ ամիսս երկոտասան, և ամսոյ երեսուն օր, որ միահամուռ լինին աւուրք երեք հարիւր և վեցասուն. զի ի Թոշակ զօրականին ըստ այսմ հաշուեր անն, որպես և գուշակել. և ի կրկնապատկել Յուլեայ զԹոշակն, եղև գումարն տարեկան երկերիւր

1 Սահմանեցաւ այրուձիցն առ- հեծեալք՝ իւրաքանչիւր երիվա- ծաթ ի Թոշակ. յայնժամ սկսան քան զինուորել։ Լծ. Ե. Է։

լերայ ։ Այլ անդսանին ի նմին գումարէ զգեստ և զկնիք և խորանք նոցա կազմէին , որպէս Յակիտոս ակնարկէ յասելն . Այս և զինուորքն իակ զառն և զպաշտն . զի հոգւոյ և մարմնոյ ասացք երկու սակ հատանելն , և զնոսա և հանդերձ և վրան անդստին ի նմանէ։ Պողկրիոս յաւելու և զցորեանն . ասէ . Ոչ ցորեան , ոչ հանդերձ , և ոչ կնիք ձրի են զինուորի . այլ ի սակէ թաշակին հատանել զայնս գանձապետն ։

Իսկ աւագ սպայք , բդեաշխք և փոխանորդք նոցա և զօրավարացն , կուսակալք և փոխանորդք նոցա , և գանձապետք , ձրի առ ի փառս և ի վաստակէին , որպէս և բևի . այլ զինարևոր և զանհրաժեշտ ծախս միայն ի գործ պաշտաման նոցա հայթայթէր աշխարհն , հանդերձս , խո-
Վեր. յղ. Ներ. թ. բանս , ձի և ջորի , և զայլ կամ զինուորական ։ Այնո-
նց սուրուկք թոռոյլ այսպէս , և ոչ աւելի . զի չէր օրէն նոցա բազմացուցանել զտարուկս , բայց միայն ընդ զինեալ պակասելոցն ։ Մինդ գաւառս ընդ որս անցանէին՝ բուռ ևեթ երիվարացն և փայտ առնուին ի բնակչաց . եթէ՝ որք և զայն չառնուին , նախանձաւորք լեալ նախնեացն անխոտս ապրուակահանէ ։ Որպես Վիկերոն գրէ զանձնէ առ Ատտիկոս բարեկամ իւր . ՝ Ոչ ոք չիս , կամ՝ ի փո-խանորդս իմ , կամ՝ ի գանձապետս , կամ՝ ի մի ոք՝ ի սպայիցս ծախէ ինչ . ոչ զբուռ և ոչ զփայտ առնում , զոր չուէեան օրինաց չտամբչեն . այլ քառեակ անկողինս իմոյն և չարկ , և նոքին չաձախ բնակեն՝ ի վրանս։ Հռոմէական տեսուլքն կարևոր օրինք էին՝ զօրավարաց և իշխանաց մի ծանրանալ առ նիզակակիցս . և սովին հանձարեղ և մարդասէր օրինօք մեծարով և սիրելի էր ամենեցուն իշ-խանուն նոցա , և ի դէպ իակ և ասէ՝ Թէ առաւել այ-նու քան զօրուքդ զինուց տիեզերակալեցին ։

Թղ. ե. Օ չուէեան օրինացն՝ չաղագս օր ինչ՝ ի նիզակակից մարքեր պահանջել՝ չանուանե չ Լուիս զնէ-ծիչն , զՊաստաւիոս . որում նմանողք բազումք լեալ՝ բռնացան քան զնա ։ Օ ի սա միոչ չե հասեալ եր յիշ-խանութեն՝ երթեալ՝ ի Պրունեսատ , և ոչ որպէս կամէին՝ մեծարեալ՝ ի քաղաքացոց , ընդ ակամբ հայեր ի նոսա . և իբրև բդեաշխ եկաց , խորհեցաւ խնդրել զվրէժ ։ Այ-

՝ Ոչ ոք ծախէ ինչ չիս , և ոչ՝ ի փոխանորդս իմ , և ոչ՝ ի գանձապետս . գիտեա , զի ոչ միայն ըզխոտ կամ զոր չուէեան օրէնքն հրամայեն՝ չառնուլք , այլ և զփայտ և զկոթ . բայց միայն քառեակ անկո-ղինս ընդ չարկաւ , և ոչ այլ ինչ . չաձախ և անչարկ իակ ընդ խորա-նաւ կամք , ե . ծ։

'ի չու առնել ընդ այն 'ի մարզ իւր՝ ազգ արար նոցա, զի իշխան երկրին եկեսցէ ընդ առաջ իւր, և զի պատրաստեսցեն իւր օթևան 'ի գանձուց հասարակաց, և գրաստս 'ի չու։ Յառաջ քան զնա, ասէ Լիբիոս, ոչ ոք յաւագաց ծանրացաւ ումեք 'ի նիզակակցաց, և ոչ ոք ասիպետաց զնոսա 'ի ծախս. գրաստ և խոտան և ամ կահ կապուոր 'ի զօրավարութէն հագիցէ նոցա յաշխարհէն, զի մի ինչ 'ի նիզակակցաց պահանջեսցեն։ Լաւ քանզի պատուական էր յայնժամ հիւրընկալութէն և յաձախեալ, առ բարեկամս իւրեանց ազանէին. և 'ի գառնալ իւրեանց 'ի Հռոմ, եթէ ոք յասպնջականացն գայր անդր՝ սիրով զնա փոխարէն հիւրընկալէին։ Լաւ յորժամ փոխանորդք զօրավարաց ստիպաւ ուրեք արշաւէին, 'ի քաղաքս՝ ընդ որ անցանէիցեն՝ պատուէր երթայր, երիվար ևեթ կազմել նոցա և ոչ ինչ աւելի։ Ա՛րդ եթէ բդեշխին իրաւայի բազոք ինչ էր զպրեներատացոց, ոչ էր անկ նմա գնդանել իշխանութէն, և 'ի կիր արկանել զայն 'ի վրէժխնդրութիւն։ [1] Ալարի համեստութէն նոցա կամ երկչոտ լռութէն, որով ոչ կալան բազոք ամենայն Հռոմայ, համարձակեաց ապագայիկ իշխանաց ծանրացուցանել օր ըստ օրէ գլուծ նոցա, իբր թէ միոյն անպատուհասանօրէնութէն՝ հաւանութեամբն Հռոմայ նշանակ էր, և օրէն պլոց առնելոյ զնոյն։ Ել այսպէս արարին նախնիք նոցա, և ոչ տուժիւք նիզակակցացն խնդրէին մեծանալ, այլ օգնական և պաշտպան լինէին նոցա։ Ալոքա վարձս սպասաւորութէն հայրենեաց զիսաուս քաջութէնցն համարէին. և յետ մեծամեծ յաղթութեանց և պայծառ յաղթանակաց, վախճանէին զկեանս իւրեանց յաղքատութէ՝ յորում կիւինն իսկ. որպէս է տեսանել զայս յաձախ 'ի վէպս Յունաց և Հռոմայեցւոց։

Գ. ՅԱՂԱԳՍ ԶՆՈՒՈՑ ՆԱԽԵՆԱՑՆ

Ել գիմ ազգի ազգի գինուց առաջի կայ մեզ ասել, այլ ըստ սովորութէ մերում՝ զՅունացն և զՀռոմայեցւոցդ, որոց բազում ինչ նոցին է 'ի մասինս յայսմիկ։ Ո՛ի Հռոմայեցիք զբազումս յայնցանէ ընկալան յերդուրացւոցդ և յաղգաց Յունաց քնակելոց Իտալիա։ Տարբ-

1 Թէպէտ և իրաւացի էր յա- երկչոտ լռութէն պրենեատացոց, սումն բդեշխին, չէր օրէն նմա զիսաուս հաւանելով միում, օրէնս զիշխանութէն 'ի վրէժխնդրութէն պաս իշխանացն ծանուն եւս օր 'ի կիր արկանել. և համատ կամ ըստ օրէ տալ հրամանս։ Լէ։

կուենիսս երեցն՝ բնիկ կորնթացի՝ եմրյճ ի Հռոմ զնս բաղուման յոհնականս, որպես վկայէ Փլորս[1]։ Պղնձի էին զնք ի սկզբանէ, և ապա Հնարեցան երկաթիք. վասն որոյ քերթողք այլ ընդ այլոց կոչեն զերկաքանչիւրն անխտիր։ Պատաղնուն[2]ք Հնուցաց, և մեք իսկ ազգաց, էին ի վաղ ժամանակս՝ սակաւարտ, զրահք, վահան և նիզակ կամ սուսեր. վարեին և աղեղն և պարսատիկ։

ԱՂԱՒԵՍՐՏ եր զին պահպանական՝ որ պարաճաճկեր զգլուխ հանդերձ պարանոցաս, սովորաբար յերկաթոյ կամ ի պղնձոյ կազմեալ ի տիպ գլխոյ. և եր յառաջոյ բաց՝ ոչ պատսպարելով զդէմս. բայց էին և սաղաւարտք, մանաւանդ յոհնականք, որոց էին վահանակք երեսաց իջուցիկք։ Նոյ ի վերայ սաղաւարտին էին դրօշուածք առիւծուս, ընծուս, արծուոյ, կամ այլոց ի կենդանեաց. և ցցունք առ ի զարդ, որ տատանեալ ի հողմոյ՝ պայծառ զդեղն յօրինէին։

Օ ՐԱՀՔ՝ի սկզբանն կազմէին յերկաթոյ կամ՝ի պղնձոյ, լանջապահ և թիկնապահ տախտակք որպես և այժմ, օղիւք ընդ միմեանս աղխեալ՝ի կողս։ Նոյն[3]ք զանջապահսն միայն եթող, զի առ վտանգին վիրաւորեալ՝ի թիկանց՝ մի՝ի փախուստ դարձցին զօրքն։ Նոյն և՝ի կարծր հրահալից զրահք, յորս ոչ ինչ երգիծանէին զնք։ Օ ղիլս՝ դարբինք զրահից Հարտար՝ Պաշարուին Վենետից արար զրահս երկու՝ի կարծր հրահալելոյ, և՝ի փորձ ամրութե[4]նոյ՝ եա արձակել՝ի նոսա նետս՝ի բաղարէ ոչ ինչ՝ի հեռուստ քան զքսանևվեց քայլ։ Նոյ՝ամ զօրուն[5]ք նետն ձգեալ, հազիւ գծեաց՝ի զրահն և եթող՝ի նմա հետս։ Նոյն և զրահք կտաւիք և կաճեայք առ բազուման յաղագս, որպես վարպետքն բաղմահղիք, որ զդէմ ունէին հարուածոցն, և զզօրուն նոցա բեհաբեհն։ Նոյսիսկ եր պարգևաւճն Յ[6]մասեայ ցսպարատացիս, գործուած զարմանահրաշ, ձեռիք ազգի ազգի կենդանեաց յօրինեալ ոսկեթել։ Նոյ այն առաւել զարմանք էին՝ի նմա, զի մի մի՝ի թելիցն նրբից յերեքասրիւր և՝ի վաթսուն նրբազոյն թելից ոլորեալ էին ակներև։

Նոյ և Ձօշ զրահ կաշեայ, ուստի առ հռոմայեցիս ՁՒՒՔ կոչէր զրահն, զի լ՛ռառամ՝ի բարբառ նոցա է կաշի

1 Տարկուինիոս երեցն ... բնիկ տալական արուեստաս խառնեաց՝ի կորնթոսէ, զհանճար հելլէն յե. Փլոր. ա։ ե։

կամ փակ։ Ի եգեոնականացն հռոմայեցւոց էին զրահք ի փակոց, որովք վերանն պատէին յանթեղ ցգօտին։ Ի նեղն և զրահս մաշկեայս պատեալ երկաթի թիթղամբք իբր թեփիւք, կամ օղիւք երկաթեօք շղթայագործ աղխաղեալ, զոր վերան կոչեմք։ Օքսէն յունական խափաներ յոյժ շքարժմունս և զեղուն և զոյժ զօրակաւնէն, իսկ պարանն կաշեայ աճեալ վերանաւ հռոմայեցւոց զօրացն՝ Թոզոյր զնոսա ազատս ի շարժել, և պատսպարեալ որպէս զգետ՝ պահէր զնոսա ի նեղից։

Ալ ԱՀԱՆ կամ ԱՍՊԱՐ էր զէն պահպանական անձին. և էին ազգ ազգ վահանաց։ Կէսք երկայնաձև և անաղել պարաճաճուկ բոլոր անձին, զոր լատինք կոչէն տե՛ս. որպիսիք էին եգիպտացւոցն՝ զորոց խօսի Վիտրուվիոս։ Այլ սալարատացւոցն ասպարք եթէ ոչ մեծամեծք էին, չէր մարթ բաղձեալ բեթել ի վերայ նոցա զանելեալս ի մարտի։ վասն որոյ սալարատեցին զպահճալի պատուէրն տայր որգուցն ի յուզարկելն զնա ի պատերազմ, թէ Պովաւ կամ ի վերայ դորա։ Օ ի նախատինք մեծ էին անվահան ի պատերազմի դառնալ։ Թերևս ի կարծես տայր վատութե՛, իբր ի բաց ընկեցեալ զնո՛ւն առերազգոյն անձնասութը փախստական։ Ալ ասն որոյ Լայամինդ վիրաւորեալ ի մա՛ի հզակաւոր ձակատամարտին առ Անտիեոքս, և ածեալ ի խորանն, հարցանէր ոտեպ անձկանօք՝ թէ զերծա՞ւ վահանն իմ։

Այիս և այգ վահանի, զոր լատինք կոչեն գՔՔեաս, չիտէի բազում ուրեք ընդ առաջնումն, այլ այլ է յայնմանէ. զի ի հանդէս համարձոյն՝ զոր տայ առնել Ալեքսիոս Յուղիոս, առաջնում գաւսուն գայս և երկրորդումն զայն այգ վահանաց տայ ի ձեռս։ Լէ եր առաջինն քառակուսի երկայն, իսկ երկրորդն բոլորշի և կարճագոյն. և երկոքին էին առ հռոմայեցիս անգտանի յաւուրս թագաւորացն, բայց յետ պաշարման Ալեսց յաձախեաց առ նոսա քառակուսին։ Իսկ մակեդոնացիք զբոլորաձևն կալան, բայց ի յետին ժամանակս երևի փոփոխումն ինչ լեալ։ Ասպար լեգեոնականացն հռոմայեցւոց էր կոր կլմընտրաձև. երկայնութե՛ն բոլ

Դասդ. կիւր. է, 187։

1 Վահան բոլորշի ի կիր արկանէին յառաջ հռոմայեցիք. այլ ի յաւելուլ վարձականացն՝ գաւառակուսի ընդ բոլորշւոյ փոխանակնցին։ Լիւ. ը. ը։

2 Մակեդոնացւոց վէրք և վահան բոլորշի և նիզակ. իսկ հռոմայեցւոցն ասպար քառակուսի պատճածուկ բոլոր անձին։ Լիւ. Թ. ծ։

Վահանքս այս փայտեղէնք էին յատաքագոյն, որպէս Պիւտտարքոս ՚ի վարս Կամիլլեայ ասէ. այլ Կամիլլոս երբ կաթսայատ ընտա արար անվնդակս ՚ի բռնութենէն Հաբուաճոց։

Լոր և վահանակն, զոր կոչէն լատինք բաճա, բոլոր շէ՚, Թեթև և կարճ քան զբառակուսի ասպարն՝ զոր սպառազէնն հետևակք կրէին, իսկ սա մեկնակազէն զօրացն էր և այրուձիոյն։

Լոր և միւս այլ, որ կոչեր ԲՂԵՂ, գրեթէ չար և նմանն կոշեցելոյն ՂՔՈՈ, վահանակ Թեթև, ՚ի ձև կէս լուսնի կիսաբոլոր։

ՎՈՒՍԵՐԱՑ բազում չոյժ տեսակք էին, այլաձևք չոյժ ՚ի միմեանց, զորս ոչ կարեմ Թուել մի ըստ միոջէ. այլ զայն գիտելի է, զի էին և սուսերք երկայնք և բեծաճայրք՝ որ ՚ի սայր և եթ չեշտակի հարկանէին, որպէս դաղղիացւոյն [1] դաշոյնք, զորոց ընդ հուպ ասացուք։ Լային և սուսերք կարձք ամրագոյնք՝ որ ՚ի սուր և ՚ի սայր հարկանէին, որպիսիք էին դաշնակք սպանիացւոյն, յորոց և հռոմայեցիք կալան, և աջողագոյն ՚ի կիր արկին զայն. որովք զբազուկս Թիկամբն հետ ՚ի վայր արկանէին, և զգլուխս յիրանաց ՚ի բաց ընկենուլն, և մեծաբաց զվէրս ՚ի Թշնամիս գործէին [2]։

Պէսպէս սովորութիւն էր նախնեաց ածելոյ զսուսեր. հռոմայեցիք սովորաբար չայրն ազգէրն կրէին, Թերևս զի մի խափան լինի աջողաբար ասպարելոյ, քանզի ՚ի ձախմէ տանէին զվահան. այլ չարձանս ուրեք են զինուորս հռոմայեցիք, որոց ՚ի ձախոյ ազգէրն ածեալ է զսուսեր։ Պիտելի է զի չայրք և հռոմայեցիք, ազգք պատերազմողք քան զԱՄ ազգս, արտաքոյ պատերազմի ոչ կրէին սուր. և ոչ երբէք մենամարտելին։

ԼԻՋԱԿ գրեթէ առ ԱՄ ազգս վարեր. որ չաւուրց ինքնակալացն հռոմայեցւոց գտանին չարձանս նիզակք, երկայնութեամբ նոցա գրեթէ վեց և կէս ոտնաչափ է չանդերձ տիգաւն։ Իսկ մանեդոնականն չոյժ երկայնաձիգ էր. որոմ եթէ ոչ հինք առ հասարակ վկայէին, չէր

1 Դաղղիացւոյն և սպանիացւոց սասպք գրեթէ համանք էին, այլ սուսերք պլաձևք. գաղղիացւոցն երկայնք և բեծաճայրք, իսկ սպանիացւոց, որք ՚ի սուր քան թէ ՚ի սայր սուսերի հարկանէին զթըշնամիս, կարձք և սրածայրք և ածողականգոյնք էին։ ԼԽ. իբ. Խգ։

2 Սպանիացի դաշնակաւ քըշտեալ զմարմինս, զգուշական՚ի բաց ընկենջելու զգլուխս յիրանացն հանելու զընդերան փետուկեալ, և զօտարին անշարժելի վերացն տեսին։ ԼԽ. լը. ւբ։

մարթի հաւատալ՝ թէ մարթիւը զկնին զայն ի գործ արկանել. զի եր երկայնութենի նորա վերջատան կանգուն, աւելի քան զչորս ձողաչափս։

Զգեղն և նեցուկ անդստին ի վալ ժամանակաց էին գրեթէ առ ամ աղգս. բայց կրեատցիկ յոյժ քաջաձիգք էին։ Հռոմայեցւոց ի սկզբան հասարակապետութենէն ոչ ուրեք պատմի ի կիր առեալ զաղեղն, այլ ապա յետ ժամանակաց. և որպէս Թուխ, յօդնական գումդս ևեթ նոցա կային աղեղնաւորք։

Յս պատերազմին եր զկնի մարտացու յաձախեալ առ աղգս բազումս։ Ընտիկիչք բաղեաբեան կղզեացն կարի քաջք էին ի պարսաքարել. և յոյժ խնամով մարգկին զորդիս իւրեանց յայն, վշացիկ նախատաձոյն մրցանակ եդեալ դիպեցուցանելոյ զքարն ի նպատակն։ Ուստի բազումք ի բանակս կարքեդոնացւոց և հռոմայեցւոց զնուռեալ, զօրավիգն մեծ լինէին ի յաղթութիւն։ Յս զգնակաց քաղաքաց ինչ Քարխիդ, զեփեռնացւոց, ըզպատրացւոց և զդիմացւոց ասէ Լիւիոս, թէ աջողակ գոյսը էին յոյժ ի պարսաքարել. Հեռի և կօրվագոյն և գիպող քան զԱղեղաբացն քնակիւս, ի կէտ գիմաց՝ յոր դիտէինն՝ անվրէպ դիպեցուցեալ. և այնու քունեք քան սլանալը, զի վահան և սաղաւարտ ոչ զօրէին զդեմ ունել Թափոյ նորա. և Ճարտարագոյնք իսկ էին ի պարսաւորացն՝ օրք և ի մազէ ոչ վրիպէին, որպէս ասացին գերբք վկայեն։ Յս եր զի փոխանակ քարի գուռդս կա- Դեսք. ե. ե.
պարեայս ի պարսատկին արկանէին հեռաձիգս յոյժ։

Կռնգաբունն կրկին աղգք էին. մին աշտեայ, զոր լատինն կոչէ ասիա, նետ սլաքաձև, երկայնութիւն բնոյ նորա սովորաբար երեք ոտնաչափ, ստուարութիւն նորա մատնաչափ մի. և սլաքին երկայնութիւն չորս մատնաչափ, և քառասուր՝ ի մի հարուած հեռաձիգս զնա՛ անընդգիմարձակել։ Յս վարէին զայն մեկնակաղէն զօրք[2], որոց յաջուցն էին աշտեայք հեռաձիգք. իսկ ուր հարկ եր ի մօտոյ կռուել, փոխէին զնոսա ի նախ՝ առ ի ձգել զառուսեր. և միւսմ միւսմ եօթն աշտեայք էին, ասէ Լիւիոս[3], Սիլա

1 Հեռագոյն և դիպողագոյն և կօրովի ևս քան զպաղէաբեան պարսաւորս պարսաքարելին ... ոչ միայն ի կառափն Թշնամեաց գիպեցուցեալ, այլ և ուր նկատէինն ի գէմն։ Լիւ. ԺԸ. իե։

2 Նա ի մտերն սուսերազաւոր ի վաշկացն սպանանէին. զի և վաշկին վահան եռանուագաչափ բոլորշի, և յաջումն աշտեայ զոր ի հեռուստ ձգէ ... զի Թէ հարկ լինի ի մօտոյ կռուել, զաշտեայն ի ձախ փոխեալ բռուռն հարկանէ ի սուսեր։ Լիւ. լԸ. Ժ։

3 Կոցա վահանք կարճք քան զայլսուձիսն տուան, և միւսմ մի-

և ազգ գէ՛ ընդդէմ էր սուինն, զոր լատինն կոչէ բէլում, ստուար և ամուր քան զաշտեայն[1]. և ձգէին զայն լե-
գէոնականք մինչ չէ խառնեալ էր մարտն. այլ ի չժա-
մանել ունել ասպարէզ ի միմեանս, ընկեցեալ զնոսա յեր-
կիր՝ սուսերը ի ձեռն ի թշնամին անդանէին,

Հեծելազին և զբեթէ նոյն վէնից էին որ ինչ հետևա-
կացն. սաղաւարտ, զրահք, սուր և նիզակ, և վահան
փոքրիկ և թեթև. Հաւուրց տրտմական մարտին, որպէս
ի հմուրական գիրսն է տեսանել, աքո աւազք ասպարա-
կրաւ միով հեծեալք ի կառս ամենակազմ խաղային ի
պատերազմ, գիւբաքար հերձանեալով զգունդս թշնա-
մեաց, և ի բարձուէ կառացն աջողակի մարանէլով.
Այլ խոչք կրկին վաղ խափանեցին զհեծելութիւն կա-
ռացն. մի, զի ընդ ցանկապատս և ընդ խոխոմս և ընդ
փոսս արգելեալ կասէին կառքն. և միւս ևս, զի ի խո-
ցել ձիոցն՝ մանաւանդ կառամարտիկքն ի ձեռս թշնա-
մեաց անզերծանէին.

Այսպա հնարեցան գերմանազգին կառք. զորս կարգեալ
ի ձակատուն՝ նոքօք նախ աղմկէին զառաջ թշնամեաց.
Այս տարաշ մարտի յարձակեաց անդէն առ ամ ազգս
արևելից, որպէս անշուշտ զօրավիգն յաղթութիւնք. այլ
աջողակագոյնք ի զէնս Հոյիք և հռոմայեցիք ոչ ի կիր
առին զայն, ականելս զիարձ առեալ զի գոյիւն դիմա-
մարտից, և նետք մեկնակազէն զօրաց, և մանաւանդ ան-
հարթութիւն երկրին, անպիտան գամ սպառազինութիւնն
կառացն գործեր, յաձախ ևս ինասակար.

Զգաք արևելից և ափրիկեցիք, առ որս էին փիղք,
խորհեցան պիտանի առնել ի մարտ զազանն հնոյս և
ահագինս հուժկու և յաղթ մարմնոյն. Որք և մարզեալ
և ի քաջ վարչաց մղեալ, եղէն նպաստ մեծ ի հռիս.
Հնոյս նոցա հեծաներ փղապանն, և կարգեալք սովորա-
բար ի ձակատուն, դիմեալ քաղաքին զառամս ամրա-
կուռս անընդդիմակաց յարձակմամբ. և անարգիլ իրա-
նօքն զգունդս ողջոյն բեկանէին, աղմուկ և արշաւիրս
արկեալ ընդ ամ. Իսկ և ևս պիտանութիւն գազանացն՝
աշտարակս ի թիկունս նոցա կանդնեցին մարտկոցս կրե-
լիս, յորս ընտիրք ի զօրաց ամրացեալ աջողաբար նե-
տաձիգ լինէին անտի ի թշնամիս, և վանէին զնոսա ի

---

[1] Զնիզք հռոմայեցւոցն՝ վահան ... և սուին, ոչ սակաւ քան զաշտեայն հասանելոց. և արագասլաց քան զնետ։ Լիւ. Թ. ԺԲ.

ամ նետք եօթն երկայնք չորս ոտ. նաչափ. և սլաք նետին որպէս վշտիկ զօրականին աշտեին նր. Լիւ. ԽԷ. Ը.

սպառ ։ Այլ յերկարեաց այս սովորութիւն յազգս , զորոց
ասացաք . և ի նոցանէ անցեալ առ այլս , որոց գառն ա-
զեւութիւք զիսոքձ առեալ էր՝ թէ քանի՛ հզօր պատսպարան
էր յաղթութիւն փղակոյտն ։ Ազեքսանդր յետ նուաճելոյ
զազգս՝ որ էին ընդ ձեռամբ Պարսից , և աշխարհակալե-
լոյ զՀնդկիս , ապա ախտ մտել փիղս ի պատերազմունս ։
Ոսկ յաջորդք նորա ի մարտս պատերազմացն ընդդ մի-
մեանս՝ յաձախեցին զգազանսն , Պիւռոս երեստս փղոց
անցոյց Իտալիա . և ի նմանէ և Կիւնիբալայ ուսան
Հռոմայեցիք զոլհատանուն գազանացն ի մարտի , և նախ
ընդդէմ Փիլիպպեայ ի գործ արկին զնոսա ։

Այլ ընդ հզօր օգնականութեն և վնասակարութիւք
էին փղոց , որովք տակաւ խոտեցան ։ Օ՛ի զօրավարաց
զնոքօք առեալ , պատուեր տային զօրականին բանալ ա-
ռաջի նոցա ճանապարհ , և անպիտան լիներ զօրութիւն
գազանացն ։ Այլ ոչ անպիտան միայն , այլ և յահեղ գոչ-
մանէ զօրաց թշնամեաց , և ի տարափոյ նետից և քա-
րանց՝ զոր աղեղնաւորք և պարսաւորք տեղային ամ-
ուսեաք , խուճապեալ գազանացն և վայրենացեալ կա-
տաղէին , և յաձախ յիւրեանց բանակն գործէին նախ-
ձիրս՝ փոխանակ ի թշնամիսն գործելոյ ։ Հարկ էր այ- Ա՛ե. իզ. իգ.
նուհետև փղապանացն առ ի խափանել զչարիսն՝ զբե-
ւեռ երկաթի հարատել ի կառափն նոցա , որով անդէն
անկեալ սատակէին ,

Ուղտերամարտք բաց ի բեռնակրութէ և առ այլ ինչ Վ՛ե՛ե՛ե՛ե՛ե՛
սիտանի էին ի մարտի , և այս դիւրութէն էր նոցա՝ զի Ջ՛ե՛ե՛ե՛ե՛ե՛
յանջղուսք ընդ աւազուտ երկիր տանէին ծարաւոյ ։ Այլ- Ա՛ե. լ՛ե. ի.
րոս ընդդէմ Արեսեայ բազում երամակս ուղտուց ած ի
պատերազմ , և եղեն նմա զօրավիգն ի յաղթութէին . զի
ձիսն Թշնամեաց ի հոտոյ նոցա խրտուեցեալ , խռովէին
զբանակն ։ Այս է տեսանել ի գիրս Յեսիսի աղեղնա-
ւորս արաբացիս յուղտս աշտանակեալ , սուսեր երկայնա-
ձիգ վեցտնուկափ ի ձեռին , առ ի բարձանց գրաստուցն
հասուցանել հարուածս ի Թշնամիս ։ Այր մի և երկուք
ամենք ազէնաւորք արաբացիք Թեկն ի Թեկն ի միուղտ
հեծանէին , հետամտիցն նետաձիգ լինելով և ի փախստի։

Այլ ոչ փիղ և ոչ ուղտ հատասարէ օգնականութեանն
ձիոյ ի մարտի . զի սա ի պատերազմ գոգցես ծնեալ

1 Ի՛ր բռեալին ի ձակատ առա- ցիք առին յօդնականութէն զսա-
ջի նախագնաց գրօշուց կարգելոց կասն գերեալս ի կարգեդնա-
փղացն . զորս անդ նախ հռոմայե- կան մարտին . Ա՛ե. լ՛ե. ի՛ե՛

է, և կերպարանքն իսկ և պարանոցին քարձրավիզ խրոխ-
տուքն և գնացք նորա Թուխն պատերազմողի, որպէս ի
լծ. 29. հրաշալեան նկարագրին ի գիրսն Յոբայ է տեսանել։ Ի-
բազում յայգաց հեծեալք և երիվարք նոցա երկաթա-
պատ զրահատորք էին. և այս են պատճառքն այրու-
ձին։ Վայժուարահաս Թուխ, Թէ արդեօք ի վաղ ժամս
նակս անհամեմատ և առանց ասպատանդաց և տնտապանի
ձիավարքին առ ոմ աղգս հեծեալք։ Վատտիարակուն
և հրահանգք և վարժք ընտիր զէրիվն օգնականեմ
ոչնոցիկ, և ոչ Թուխք ինչ նոցա Թէ պակասիցէ։ Այն
իսկ հեծեալք՝ որպէս նուիրագայիք՝ որք անտանձ ձիավա-
րէին, ձայնիւ լծկով կամ գարշապարաւ կամ մտրակաւ
յառաջ և ընդ կրունկն միեալ զերիվարն, կամ կասե-
ցուցեալ, կամ յաջ և յահեակ դարձուցեալ, ըստ նշա-
հանգաց մարզիկ երիվարի։ Այլ զի և նժոյգ ի ձեռանէ
ածէին, ի միջէն ի միւսն վազելով ի խառն իսկ մար-
տին, զի խոնջեալն արձարձանիցի։ Զուսումդացիքս այսո-
քիկ և Պարթևք յորժամ Թուխին աշքերեկք փախուս
տեսաք, յայնժամ ահաւորագոյնք էին. զի յանկարծ անդ-
րէն դարձեալ, արկընկնկեցք նետահարիք յետադարձումն
ի վերայ Թշնամեացն սաստիկ և յարձակին։

Օ կարևորագոյնս ի կազմածող մարտի նախնեաց ա-
սացաք։ Յետ ժամանակի զօրավարք քաջք խնամ մեծ
կալան սպառազինուե զօրականին. ոչ ինչ փոյթ էր նո-
ցա Թէ ոսկի և արծաթի շողայեին վէնք. զնոսին Ա-
ձանչն մեզմ և զեղն ազգաց Թողեալ, Պարսից և նոցին
նմանեաց, այլ իմն պայծառագոյն խնդրէին փայլումն,
որ ահարկու ևս էր և ձախաւորագոյն պատերազմողի,
զպողովատին ասեմ և զպղնձոյ։ Այլ ոչ ի փայլումն ևեթ,
այլ մանաւանդ ի տարազ վնասուցն զօրավարք քաջք մատ-
Ք-ՆՆ. Գ-ՈՒԹ. դիր լինէին։ Ո՞ոչ զարմասցի ընդ Ձարտարութիւն Կիւրո-
ԿԻ-ՐՐ. Բ. 40. սի, որոյ եկեալ առ Կիաքսար քեռի իւր՝ փոխեաց զսպա-
ռազինութիւն զօրացն։ Օ ի բազումք ի նոցանէ ազեղնա-
օրք և աշտեներօրք ի հեռուստ ևեթ մարտնչելով՝ դիւ-
րապարտելիք էին յամբոխել Թշնամեացն. որոց Կիւրոս
զգեցոյց զրահս, և վահան և սուսեր կամ սակր ետ ի
ձեռս նոցա, զի ի մօտ կարասցեն տալ պատերազմ և
խառնել ընդ Թշնամին ի կռիւ, անվտանգ առնելով
զամբոխս բազմութեանն նոցա։

1 Իսկ մակեդոնացւոցն Ձախաւորագոյնք էին ոչ նշնպիսի. մարտիկք և երիվարք ոչ ոսկւով և Ձախաւորք զեներալք, այլ երկաթով և պղնձով փայլուսակաւ։ Կ-ՐՐ. Ե. Ֆ։

Լսիկրատ, անուանի զօրավար աթենացւոց, և նա բա-
զում ինչ ի վինուց զօրացն փոխուեաց, գլխոյն, զեհ-
զակ, զսուսեր և զզրահս։ Լստ նմին օրինակի և Փիլո- Պլուտարք. ի
պեմեն, որպես յիշեցաք առաջագոյն, բազում ինչ Փիլոպ. 360.
փոփոխումն արար ի զինս աքայեացւոց, զի յառաջ քան
զնա բազում իրօք Թերի էին. որով ոչ սակաւ զօրացան
նոքա ի յաղթութիւն ամենայն Թշնամեացն։ Հանդերձն սո-
յին էղեն և այլք բազումք, զորս եթէ ոք ըստ միոջէ ի
համար արկցուք՝ երկարին ձառքս։ Լայլ դու տես ինձ
քանի ամուր պատսպարան է բանակի զօրավար քաջ, որ
ամի հոգ կալեալ՝ զԹերին կարևորացն ընու. և քանի
վտանգ է յայմ կանխակալ սովորութիւնս պինդ կալ, և
յայմ նորաձևուն զանգիտել։ Ալ զի յայգաց յերկիւղ
զգուշութեն ասեի հետուն էր քան զՀամայնեցիս. որոց հե-
տապտռեալ՝ որ ինչ պիտանեզոյն առ չրջաբնակ ազգս և
առ Թշնամին գտանէին, ի կիր առնուին զայն. և բազ-
մապատիկ փոփոխմամբք զօրացն և զինուց՝ կազմեցին
զանակ իւրեանց անպարտելի։

ՅՕԳՈՒՆՆ Զ.

Ոյաղթս յաոաջևանամ պէտղնրնէց զօրավարի։

Որ ինչ ցայսմայր վասն զօրաժողովոյ և Թուականի և զի-
նուց և պարէնից զօրականին ասացաք, նիւԹական մա-
սունք են պատերազմի. կարևորագոյն ևս ինձ հոգք ի
մաստութենէ և Ճարտարուեստ զօրավարին պատկանաւորք։
Լազմահմտութք պատերազմական հրահանգաց ամենեքին
պարտ համարեցան Թագաւորի կամ զօրավարի նախքան
զնամ խորհել յօրինակ պատերազմին, Թէ արժան իցէ
յարձակել՝ եթէ պահ ունել, որպես զի ընտրողութք յայս
կամ յայն պատրաստիցի. քանզ տեղեկանալ վայրագ աշ-
խարհին՝ ուր գնացէ ի պատերազմ. գիտել Թէ քանի և
որպիսի զօրք լցեն Թշնամեաց, և հնարել իրացեկ լծել՝
խորտրոց նոցա, և կանխել ունել զառաջս նոցա, գու-
շակել զդէպս և զպատահարս մարտին՝ զի մի յեզակարծ
ի վերայ հասցեն, և գաղտնաձայնակ պահել զնամ խոր-
հուրդս անհետաւոտելի։ Վասն ուրեք խորհուրդ պա-
տերազմի գաղտնի պահեցաս որպես ի մերում այժմս
պատերազմիս, որ ոչ փոքր պարծանք են աւագանւոյն։

Ի վեպս Փիլիպպեայ ասացաք զՀանճարեզ հնարիչ Լ.-խդ. 26։

Պօղոսի Յ՝ամիլեայ վասն իրազեկ լինելոյ խորհրդոյ Քրիստոսի նաև քան զՀակատամարտն, որ եղև իսկ պատրաստ պարան յաղթութեան. զի ըստ պատրաստութեանէ է յաղթութի՛ն։ Կիւրոսի եկեալ առ Կիաքսար քեռի իւր, որ անկամաւ և անպատրաստ կայր, տէս ինձ ուստի սկիզբն արար պատրաստուելոյ։ Օ արմանալի իսկ են պատեհքդնէ՝ զորս նա ինքն տայր զօրացն նախ քան զչուռ առնել նոցա ի պատերազմ, և Հոգի նորա ի խնամն ամ սիրոյից նոցա։ Յարի էր նմա զաւուրս հնգետասան գնալ ընդ երկիր աւերեալ՝ ուր ոչ զօրաց և ոչ գրաստուց գտանէր Հարակ. պատուէր տայ բառնալ զօրացն պաշար քսան աւուր, և փոխանակ կարասւոյն՝ կապել զայն ի բեռինս հաւասար, և մի աղխաղխել անկողնս և վերմակս ի հանգիստ քնոյ, զորոց զվերին ընդոյ աշխատութեի։ Յ՝ոչ զի էր զօրացն ըմպելի գինի, երկուցեալ թէ գուցէ փոփոխութի՛ ըմպելւոյ միանգամայն՝ վնասակար լիցի նոցա, պատուիրեաց բառնալ և գինի սակաւ, և առ փոքր փոքր սովորել՝ի ջուր՝ մինչև՝ի սպառ հրաժարելոյ՝ի գինւոյ։ Հրամայեր բառնալ և միս աղծեալ, և երկան աղալոյ ցօրեան՝ի հաց, և դէղս վասն ախտացելոց. և դնել՝ի սայլս կարասեհիրս գերանդի և փայտաեայ երկմատեան, և՝ի մի գրատուց սայլիցն՝ տապար և մանգաղ, և ամ ազգի ազգի սիրոյիւքն կազմ լինել։ Յ՝ոչ ածէր ընդ իւր պայտառս և կարուակս և ազգի ազգի արուեստաւորս հանդերձ իւրաքանչիւր կազմածովք. և որ ոք պակասիւնս՝ի բանակն ածցէ՝ պատիւ և վարձս խոստանայր նոցա գտանել յիւրմէ և՝ի բարեկամաց իւրոց. և որ ոչ էին ձեռնհաս՝ի կազմել պաշար՝ խոստանայր օգնել նոցա ըստ կարի, եթէ յանձն առնուին տալ գրաւ՝ խոստանալով գալ զհետ բանակին։ Յ՝այս ամենայնմամ հոգ, զոր փոքր՝ի շատէ ասացաք, չէ ինչ անձամ զօրավարի և թագաւորի իսկ՝ որպիսի ոք Կիւրոսն էր։

(Ժ-ԺԲ. Թ) Հատենաբանութի՛ն, զոր արար Պերիկղէս առ աթենացիս վասն պեղպոնեսեան մարտին, յայտ է՝ թէ քանի՛ հնուտ էր պատերազմական հրահանգաց, որ այնքան խնամոտութի՛ զկրս հասարակապետութի՛ յանձնանձէր, և թէ քանի՛ խոր և ընդարձակ էր յառաջատեսուի՛ նորա։ Օ՝ որինակ մարտին ոչ առ մինուագ Հակատաւ, այլ զնո՛ պատերազմին մինչև՝ի սպառ պատրաստեալ կալցէաց, քաջ տեղեկացեալ նախ զօրուհէն սպառատացւոց, և տեղեկացուցեալ զաթենացիս։ Հատանելոյց նո՛ կալ մնալ՝ի քաղաքին, և Թողուլ յաւեր և յապականութի՛ զան-

դատանս իւրեանց, և մի դիմագրաւել ի մարտ ընդ յո-
լովաձեռն Թշնամւոյ, այլ խաղալ նուաստութեամբ աւաղ
Տարկանել զծովեզերս Պեղոպոնեսեայ։ Ահ և իրատ
տայը նոցա՝ մի ուրեք ի բայն տալ պատերազմ, և մի
ցանկալ երկրակալուել, որով անշուշտ ստանային զյաղ-
թութեի. այլ զի արհամարհեցին զիրատ նորա, և ի Ահ
հիլեա խաղացին պատերազմաբ, վասն այնորիկ կորեան։
Օ՜ինչ քան զխորհուրդն Աստիւածային քաջ և հանճար
բեղ, որ ի հոմայեցիս անդէն ի բնին նոցա յարձակե-
ցաբ։ Օ՜նոյն նա ինքն իրատ ետ և Աստիւածոսի. և զար-
հուրեալ խուճապեին արդեօք հոմայեցիք՝ եթէ այն-
պէս առներ. այլ Աստիւածոս ոչ ընդարձակամիտ ոք էր և
ուշիմ, առ ի խելամուտ լինել կարևոր և իմաստուն
խորհրդոյն։ Եւ Աղեքսանդր անդէն իսկ ի չուն կասեր
արդեօք առ սովոյ, և տիպեր դառնալ յաշխարհ իւր,
եթէ ինքնին Վարեհ՝ որպես յառաջ ասացաք՝ ապակա-
նեալ աւերեր զերկիր իւր, ընդ որ հարկ էր անցանել
Թշնամւոյն, և եթէ զօրահատոյց առնէր գունդ հզօր ի
Աահեմենիա՝ որպես իրատ տայր նմա Աեմոն զօրավար
նորա, մի ի քաջագունդից՝ որ կացին ի վաղ ժամանակս։
Եւ դարձ այս խորհուրդք այնոցիկ են՝ որ մեծախոհութեաբ և
հմաուտութեաբ զօրեն, և ոչ վարկպարազի ինչ և առժամայն
իմաստութեաբ ըստ դիպուածոյ պատահարաց։ Պատերազմ,
որ այսու իմաստութեաբ կազմիցի, դուն ուրեք վըհակ ի
յաղթութեի։

ՅՕԴՈՒԱԾ Ի.

Ձոռ և երկն զօրաց։

Ակիզն և կատարած մարտի, և չու և դարձ զօրաց, ցբեն. դօգ.
պաշտամանբք կրօնից և միաբան զոհիւբ լինել առ նախ. Կեր. ա. իբ։
նիս։ Կամբիւս արքայ Պարսից, որպես պատմեցաբ, ընդ
բազում խրատուն՝ զոր ետ որդւոյ իւրում Կիւրոսի յա-
ռաջնուն նուաճին երթալոյ նորա ի պատերազմ, յոր-
կարագոյն վասն այսր խօսեցաւ՝ չգործել ինչ երբեք մեծ
կամ փոքր գիւրն կամ զայլոյ ուրուք, առանց խնդրելոյ

1 Ուր յաղթուէ ցանկայ, զզօրսն քաջ հրահանգեսցէ. որ յաջողուէ զինուց փափաքէ, արուեստիւ մար-
տիցէ և մի ըստ դիպուածոյ։ Ա-
գէս. ։ յառաջաբ։

'ի գիշեր պատգամ, և մինչ չև զոհ մատուցեալ նոցա, Նա կիւրոս սկիզբ կալաւ զխրատն. և ընդ հասանել չեւս սահմանաց աշխարհին Պարսից՝ եղեւ զոհս գիշերային, նոյնպէս և գիշ աշխարհին Մարաց՝ 'ի հասանելն անդր, խնդրելով զգնութեն նոցա և գնասան։ Ա ան ոք ոչ ամենեւ համարի վիպագիրն ասել գնմանէ տեսի՝ թէ փոյթ եր 'ի ընտրել զանմեայն պարտս կրօնից, և այնու վստահ լինէր 'ի յաղթութեն։ Նա ինքն իսկ Քսենոփոն, իմաստասէրն և այր պատերազմող, ոչ ձեռնարկեր 'ի գործ ինչ կարևոր՝ մինչ չև հարցեալ զդիս։ Նոյնպէս և դիւցազունքն Հոմերի երկիւղածութիւն չուտ կարիս և 'ի վտանգս դիմեալ անկանին առ դիս։ Նա Աքեքանդր մեծն ոչ անց Հրոպոպ Ասիա, եթէ ոչ նախ հրամայ պատասխանուել ընկալաւ 'ի գիշ երկուց և աշխարհացն։ Ա.-Ժ.-Ի.։ Իսկ Ինեիքազ նախ քան զերանելն 'ի պատերազմ ընդդեմ Հռոմայեցւոց, չոքաւ 'ի կապիս կատարել զուխտ իւր Հերակղեայ, և վերստին ուխտիւք մաղթել օգնականութեն առաքելեայ մարտին։

Այժ երկիւղածք եին 'ի մասինս չայսմիկ Հոյնք. մինչ չև ոչ առնել չուտ 'ի պատերազմ առանց հաւաստմանց և զոհարարացս և այլոց Թարգմանաց կամաց գիշեր. զի նախ քան զգիմադրաւելն 'ի մարտ՝ պարտ համարեին հարցաչել զդիս։ Ա.ԱԼ քան զամ ազգս հռոմայեցիք ջերմագոյնք եին 'ի պաշտամունս գիշ, եթէ 'ի սկզբան պատերազմաց, և եթէ 'ի վտանգս՝ որ հասանէին, և եթէ չետ յաղթութեն։ և զյաղթուէ 'ի պաշտամունս աւեթ կրօնից վարկանէին։ Որք Թէպետ և 'ի գործն վերապէին, այլ յիմաստան ոչ ևս։ և 'ի սովորութէ աստի ամ աղգաց վկայեալ, Հանաչէր միշտ չաշխարհի գերաբուն էն ամենակալ տնօրէնն աշխարհի, վարիչ ամ պատահարաց և պատերազմի, և ընդունող ուխտից և խնդրուածոց։

ԵՐԹ ԶՕՐԱՑ

Երբև ամ լինչ կազմ և պատրաստ լինէր, և 'ի սահմանեալ ժամն և 'ի տեղի ժողովելին զօրքն, ապա չուս առնելին։ Ա ան չերկարելոյ զՀաս՝ զհռոմայեցւոցն աւեթ

1 Յաղագս այնր պատերազմի պատատանիք ընդ քաղաքն մատուցան և պաշտօն դիցն, զի բարի չա. ջողութ կատարեցի մարտն սահմանեալ 'ի ժողովգինէ Հռոմայ։ Ա.-Ժ.-Ի. Յաղաքն երկիւղած, մանաւանգ 'ի սկզբանն մինչ դեռ այն ինչ է. լանէր 'ի պատերազմ, պաշտամանս մատուցանէր։ Ա.Ե.-Լ.-Ե.։

ասասցուք, ըստ նմին համեմատութեանն Թողլով զայլոցն 'ի միտ առնուլ։

Օ արմանալի իսկ է, 'զի զայնչափ բեռն ծանր կրեին զօրքն 'ի չուս առնելն ընդ իւրեանս, Օ՛ի ոչ միայն զրահս, ասէ Կիկերոն', և վահան և սուսեր և սաղաւարտ, (մարթ Թէր յաւելուլ և զգեղարդն), զորս ոչ որպէս բեռինս կրեին՝ այլ որպէս Թիկունս և քաղուկս և ձեռս, անդամս համարելով զինուորի զչինն, այլ և պարկեշտ Հնգետասան աւուրս բարձեալ տանկեին, և մերթ աւելի ևս, և զսուսս պիտոյիցն, և իւրաքանչիւր մին մի ցից ոչ Թեթև, Վ եգետիոս [2] յորդորէ կրեթել զմանկտին զօրական 'ի կրել բեռն ծանրագոյն քան զքառասունն և հինգ լտերս բաց 'ի զինուցն 'ի սովորական չուն, որպէս զի 'ի դէպ և 'ի կարևոր ժամանակի՝ սովորեալ գոցին[3]։ Ա՛յս կարգ եր Հնոց զօրացն Հռոմայեցւոց։ Սովորական զնաց չուոյ Վեգետ. ա. զօրացն Հռոմայեցւոց, ըստ Վեգետեայ [4], եր յաւուրն իէ։ Կէս. Գաւ. Հ. Հարիւր և վաթսուն ասպարէզ։ Իրիցս յամենեան հարկ եր Հետևակաց և Հեծելոց առ 'ի Հրահանգս զայս չուս առնել։ Հաշիւ արարեալ Հշդիւ որ ինչ յաղագս յիւրաքանչիւր արշաւանացն 'ի ժամանակի պաշարմանն Վերգոնբեայ գրէ Կեսար, գտանի 'ի քսան և 'ի չորս ժամս հինգ բիւր քայլ Հանապարհ արարեալ, բայց սնդագոյն չուով. արդ զկէսն և աւելի ևս 'ի բաց Թողեալ, Հնոյ ուղի սովորական չուոյ զօրացն, երկու բիւր քայլ։

Օ չուոյ զօրացն, որ յետ մահու կթսեերոյն Կիւրոսի Աւր. Կիւր. Հ. 4ա7.

1 Ահա ասաի բանակաբ մեր կան զօրօրօրդումն։ իակ զինչ աշխատութիւն և քանի բեռն է նոցա. զի առաւել քան զկիսամեայ պաշարեալ կրեն, և զիւրաքանչիւրն չիւր պէտս. և զցից. զի զվահան զսուսերբ և զսաղաւարտ ոչ առաւել քինչ բեռն համարի զօրականն մեր, քան զուս և զպատկաս և զձեռս։ Քանզի զվահանս անգամս կոչեն զինուորի. զորս այնպէս ա ջողակի կրեն, զի 'ի սահիլ հարկին անբեռն և սթափ զինուբն որպէս մերկանդամբ մարտնչին։ Կիւ. գաղ. բ. Ե.

2 Նբ. 'ի բարձումն ևս բեռին մինչև 'ի լտերս վաթսուն 'ի զինուորական չուն' պարտ է կրեթել տեղ զմանկացնս, որոց 'ի գծուարին արշաւանս հասանէ հարկ Ը զինուն և պարենս կրել։ Վեգետ. ա. ի՛ե.

3 Ա յսպէս հուժկու հռոմայեցին
'ի հայրենի պատերազմին,
Սանձնեալ ըզբեռըն ծանր 'ի չուս,
Հասանէ կայ կազմ Հակառակ
Յեղակարծում առ Թշնամոյ։
Վեր. հյոլ. Ֆ. 346։

4 Զու զինուորական երկու բիւր քայլ 'ի հինգ ժամու ամարայինս պարտ է գնալ։ Վեգետ. ա. Ի։

դարձան յետս նորահրաշ նահանջմամբն՝ որ գերասպանծն
է՝ ի վէպս, զնոցա զաւուրս գնացս կարգեալ գնէ Ա՛նե-
նոփոն։ Ա՛րդ զաւելին և գնուաղն աւուր աւուր հաւա-
սար յամենեսին բաշխեալ՝ լինին աւուր գնացք վեց պար-
սիկ փարսախ, յոյժ աւելի քան զայժմու բանակացս չու-
այն վի և դժուարահաւատալի Թուի Թէ կարելին հինք
որպէս զոսոս յերկար չու առնել։ Ա՛սայ վի չափ նախ-
նեաց զանազանին յոյժ, անտի Թերևս այսքան խոր զա-
նազանուԹիւն իցէ ընդ արդի և ընդ նախին զօրականին
չու։ և կամ վի անդ ուրեմն քանակք յոյժ սակաւաւորք
էին քան այժմ, և ոչ այսչափ աղխաղխեալ կահիւ և կա-
րասւով, և զօրքն յայնժամ ուժեղք էին, և ամենեւին
պղտզգ հրահանգ նոցա։

Պլուտարք. ի փոբ. 175։ Ա՛րդեաւքը, և իշխանապետքը իսկ, գնայինն առաջի լե-
գէոնացն հետի, վի հզօրագոյն գունդք հռոմայեցւոց էին
հետևակք, նմին իրի և զօրավարին պարտ էր կալ առ
նոսա անմիհետելի։ Իսկ Եթէ ծերուԹի կամ տկարուԹի
խափան լինէր իշխանապետին հրել զաշխատուԹիւն, նախ
քան զչու առնելն՝ ի պատերազմ՝ աղերսէր զժողովուրդն,
և լինէր նմա հրաման՝ լուծանելով զվհնասեանդ օրէնսն՝
հեծանել՝ ի ձի։ Յուլիոս Կեսար, որպէս վկայէ Պլուտ-
արքոս,[2] առաջնորդէր զօրացն անխոնջ հետի և բացաւ
զվով յարևու և յանձրևի, սակաւ երբէք հեծեալ՝ ի
լու և զայն, զի կանխաւ սովորեալ հետի առաջնորդել
լեգէոնաց՝ առանց կառաց և անձի ընդ անհուն տասա-
րեաց, զնոյն և յետ ինքնակալուԹեանն առնէր։ Ա՛յն ինքն
Յուլիոս Կեսար ընդ գետս՝ ի լոդ անցանէր, կամ յե-
ցեալ՝ ի տիկ։ Օ՛ն առ՝ ի կարող լինելոյ՝ ի տախտել հար-
կին առնել զայն, և առ՝ ի տոկ ամ աշխատուԹեց մար-
տի, կրԹեր մանկանին հռոմայեցի յարշաւանդէն և
՝ի ձիրնԹացս, և ընդ քիրտն սաստիկ հարեալ յուժգնին
մրցանն՝ արկաներ ապա զանձն՝ ի Տիբեր, անցանել
Յորնկոյս՝ ի լոդ։ Եւ զօրքն անփորձք պատերազմի, որ
եկեալ յաւելուին՝ ի լեգէոնս, կրԹելին յառաջագոյն
զամս քանի մի, ընտրեալ առղջքն և աջողակք և կա-

1 Իշխանապետան աղերս արար առ ժողովուրդն, զի լեցի նմա հրա-
ման հեծանելոյ՝ ի ձի։ Լխ. ԹԷ. ՅԸ։

2 Էր նա անխոնջ արժանի զար-
մանալոյ. գուն ուրեք հեծեալ,
այլ հետի առաջնորդէր զօրաց՝ բա-
ցաւ գլխով յարևու և յանձրևի
Սուէտ. ի Ցուլ. կէս։

3 Ընդ այն ամ ուղին ածէր զնէ
գետոս, ... ոչ՝ ի կառս հեծեալ և
ոչ՝ ի ձի։ Պլուտ. ի Տէս։

րովիք։ Այլ հրահանգեալ յաշխատութի՛ն, յընթացս, և ի վաստակս տակաւ ծանուցնս, որ ոք ի նոցանէ ապիկար գտաներ ի փորձն՝ արձակեր ի բաց, և ի կարուղացն ճոխ ցելոց կազմէր գունդ ընտիր։ Այսմիկ արիական խիստ և կորովի կրթուածք կազմեցան ի Հռոմ, և վաղագոյն յոյժ ի Պարսս առ Ալիւրոսիւս, զօրականք անխոնջք և անպարտելիք։

ԾՕԴՈՒԱԾ Ը.

Յաղագս բանակ հարկանելոյ, և ղակէղ փորձելոյ։

Ի չու առնել զօրացն, թէպէտ և ի բնիկ սահմանն հալածանցի առ գիշեր մի դէպ լինէր երեկօթել, ամենայն կարգօք զբանակ հարկանէին. բայց միայն թերևս առանց ամրութեանցն, զորս յերկիրը թշնամեաց ածէին շուրջանակի։ Այլմին իրի լաստն մատենագիրք, բազում ուրեք փոխանակ ասելոյ յառաջնումն կամ յերկրորդումն առաւր չուայ զօրացն, ասեն՝ յառաջիկ կամ յերկրորդ բանակեցան, և այլն. զի թէպէտ և վայրիկ մի ուրեք դադարէին, անդ հարկ եր նոցա բանակ հարկանել, Ւսկ ուր զաւուրս քանի մի դադարէին, ասէին զկայ առեալ անդ։

Ւդրդ օրը ի բնիկ աշխարհին այսպէս զգոյշ կային, քանի զգուշագոյնս պարտ եր նոցա կալ յերկիրը թշնամեաց և յանդիման նոցին։ Ա աղնջուց սովորութիւն օրինաց էին առ նոսա, մի դիմագրաւել ի մարտ՝ մինչ չև զբանակ հարեալ. վասն որոյ Պօղոս Լ՚միլիոս, որպէս պատմեցաք, զնախկնայս զօրացն՝ որ խնդրէին դիմել ընդդէմ Պերսեայ՝ կատեցոյց և արգել, գրեթէ ոչ այլ ինչ ունելով պատճառս՝ բայց զի չև ևս զբանակեցուն կազմեալ էր։ Ի գաղղիական պատերազմին՝ առաջնորդք զօրացն Հռոմայեցւոց ջնասասպարաք համարեցան, այսմ հանճարեղ զգուշութե՛ն անփոյթք լեալ՝։ և պարտուե՛ն Ճակատամարտին՝ որ Ա՚ղղիա՝ յանգգուշութենէ աստի թուեցաւ լեալ։ Այլ վասն զի վրիպական է յաղթուե՛ն, Հռոմայեցիք առ արկածս պարտուե՛ն պատրաստեին իւրեանց ապաւէն. և բանակեաղ ամուր խափաներ զյաղ-

՝ Ածդ հալաբապետք զօրացն, չուրջանակի զակիչ ածեալ... Ճա մինչ չև զբանակեալ առեալ, չև կատ յարդարեին։ Ե՛. Ե. Ը.

թուրքի թշնամիդ, պատսպարեր զգուշդա վանեալս, և իրախուսեր միւսանգամ՝ի մարտ յոտսով յաղթուելիք, և պարսպեր՝ի սպառազուսուա կոտորածէ։ Օ ի եթէ տպաստանեն այն չիցէ, քանակ ամենակալմ կայ՝ի վտանգի անասպատնէն պարտուելիք և համայնաջինջ կորստեան։

Խանակեաղ Հռոմայեցւոց էր քառակուսի, հակառակ Հունացն՝ որք բոլորշի գօրձէին։ Ընդ քրիկ և ընդ օգնական զօրս բաժաներ գործ աշխատուելն՝։ և եթէ մերձ էր թշնամին, կեսք՝ի զօրացն զինուորեալ կային՝ յաշխատել այլոցն։ Պեղէնն նախ իրանն ըստ պատշաճ խոնուելիք, ոչ ինչ պակաս քան զուելիք ռանասչափ՝ի լսանուելի, և քան զվեց՝ի խորուն։ իսկ բաղում ուրեք տանն կամ երկոտասան ռանասչափ, և եր ուրեք՝ զի մինչև ցհնգետասան և ցքսան ռանասչափ լսայն։ Ոչ գհողն պեղեալ՝ի խրամէն արկեալ չուրջ զքանակաւն, որպէս զհունձք գործէին։ և առ սնդագործն ամրուելիքն՝ խառնէին գուղձա դալարիս հատեալ ըստ պատկանաւորս ձևոյ և մեծուեն, և՝ի կատար թմբին ձողիս ածէին։ Ոչայց զձողեացն՝ որովք ցցապատնէին այն կազմէր՝ որ ինչ գրէ Պողիբիոս, ածից զայն այսր ամբողջ։ զի թէպէտ և այլուր յառաջագոյն ասացաք, այլ և աստ՝ի բնիկ տեղոջն հարկ է երկրորդել զայն։ Պողիբիոս պատճառս այսր ձառից առնու զպատուէր Փլամինիոսեայ, ՝ի հրամայել նորա զօրացն իւրոց հատանել ցիցս առ՝ի պէտս կարևոր ժամանակի։

Պ.ՎԻԲ. ԺԶ. 754։

Ոչայս սովորէն, ասէ, առ հռոմայեցիս դիւրին է։ իսկ առ Հայս կարի դժուարին։ Օ ի սոքա հազիւ թէ գնալ կարեն։ իսկ հռոմայեցիք վահան՝ի վերայ թիկանց, տեգ՝ի ձեռին, և զգիչն ևս բարձեալ կրեն։ Ոչ ցիցքն յոյժ այլազգ են՝ի Հունացն։ քանզի Հունք ընտրեն զբունս քաջուղեշս և բազմոստս, իսկ հռոմայեցիք վերկուս կամ զերիս, կամ թէ աւելի՝ քառեակ ոստս՝ի մի ևեթ կողմն թողուն, որով մարթի միւմ ուժգք երկուս և երիս՝ի նոցանէ՝ի միասին կալեալ տանել։ դարձեալ և առաւել սոքա պիտանացուս լինին յամրուելիքն, քանզի Հունացն դիւրաս խլին։ զի եթէ բունն տնկեալ զերծ և ազատ կայցէ, քանզի ոստախիտ և ամրոստ է, յերկուց

1 Հռոմայեցիք զսկիզ երեքկին ածէին, իսկ այլ զօրքն ան ուշէին մարտին։ Լխ։ Կեսաք ... ընդ ամ կողմանս բանակին պատնէշ ածել միւմ միւմ՝ի լեգէոնացն պատուէր էտ, և խրամ ըստ նմին ընդարձակութեամբ գործել, իսկ զայլ լեգէոնն ազատս ընդգէմ թշնամեացն կացուցանել՝ի պաշարելոյ։ Կէս. Տոպ. Տար. ։

կամ յերից արանց բառնի անաչխատ, և խրամատի պատ-
նէշն՝ առանց խախտելոյ պլոց քինչն չուրջանակի, զի և
ոչ երկայնաձիւղք են առ՝ ի զմիմեանց ունելոյ։ Իսկ Հռո-
միացւոցն ոչ այսպիսի. զի նոցայն ոստքն հիւսեալ ընդ
միմեանս խառնին, և դժուարին իսկ է ընտրել զձագիս՝
յորոց ոստքն ստեղիցին, և ոչ ընդ ոստս ձեռս՝ ի ներքս
մարթի արկանել, և խլել զառնան. քանզի խոչեալ և
ոլորեալ ընդ միմեանս՝ չատս ուստեք անցս, զի և ծայրա-
սուր գործեալ են խնամաքար։ Յոր ձեռս իսկ՝ ի ներքս
արկեալ, խլել զառնան դժուարին է. նախ զի խոր յեր-
կիր թաղեալ կան անդրդուելի. և ապա՝ զի պնդագոյն
ունին զմիմեանց ոստովքն, և չէ մարթ զմին ուրոյն՝ ի
բազմացն բառնալ, և երկուց և երից արանց չքաւէ ոյժ
առ՝ ի խլել զնոսա. և եթէ խլեացին իսկ ձգձգմամբ և
տատանմամբ, դոյզն ինչ գործի խրամատ։ Այսպ երիւք
իրօք առաւելուն բունքս այս, զի ամ ուրեք գտանին,
զի գիւրաբարձք են, և զի գործեն զբանակաւ պատնէշ
ամենր դժուարաբեկ։ Յորդ այս ամ ասացեալ Պողի-
բեայ՝ ի վերայ ածէ. Վասն զայմ կենսաւորական կարգս
Հռոմայեցւոց այս ինձ առաւել Թուի նախանձելի։

Համամձև և համաչափ գործեր ամ ուրեք բանակն, և Պ.ԼԲ.
կայք՝ ի նմա նոյն, որպես զի զօրացն ամենն գիտելի լիցի
իւրաքանչիւր տեղի խորանին։ Իսկ Հնոնացն այլազգ.
քանզի բանակեցող ընտրեին զամրագոյն վայրս՝ ի բնէ,
որպես զի մի աշխատ լինիցին՝ ի պէտել խրամն շուրջա-
նակի. քանզի համարեին զինքնեզ ամրաւթին ապահովա-
գոյն յոյժ քան զձեռագործն։ Այնմ իրի Հարկ եր ըստ
տեղեացդ փոփոխել զձև բանակին և զկայս, և լինէր չիմի
մեծ, և ոչ օր՝ ի զօրաց գտաներ զիւր կայեան, և ոչ ըզ-
կողմն բնակութեան զիւրոյ գնդին։

Օ ձևոյ և զկայից բանակին Հռոմայեցւոց ուժգնիս վ. Պ.ԼԲ. Ը.
ձին գիտունք վասն կարի դժուարութեան. այլ մեք զՊո ԿՅ.
ղիբեայն նկարագիր առցուք, ուրեք ուրեք պարզաբա-
նելով, և զներին մասանցն ինչ յաւելով. Այայ նկա-
րագիրս այս է ըստ բազմութեան զօրաց միոյ ևեթ բդեշխի,
զի էին յաւուրս Պողիբեայ միւսին կրկին լեգէոնք. և
լեգէոնն կազմեր՝ ի չորեքհազար երկերիւր հետևակաց
և յերեքարիւր հեծելոց. և բդեշխք նիզակակիցք՝ որոց
նոյնչափ հետեւակք էին, իսկ հեծեալք սովորաբար կրկի-
նապատիկ. որ միաշամուռ ընդ բնիկ և ընդ նիզակակից՝
լինին ութևտասն հազար վեցհարիւր այր։ Յա՝ ի քաջ
խելամուտ լինել կարգաւորութեան բանակին՝ յուր լիցին

յառաջագոյն ասացեալքս զայլևայլ մասանց հռոմէական լեզուացն ։

ԳՕԴԻՒԱԾ Ը.

Ի պոլիբէոս յաղագս խրթնաբոյն հռոմէական բանիւն պեղոյ ։

Ոչ զանակատուն, ասէ, ընտրեալ մեզ ի ջրաբղի և ի պաճարաբօտ վայր, որոշեն զՊրետորիոնն կամ զվերանա-տեղի զօրավարին բարձրագոյն՝ ուստի կարասցէ տեսա-նել զամէն, և տալ պատուէր ։ Ընդ ի տեղւոջ խօսանիւն (1) դրօշ կանգնեալ՝ չափեն զնուագաւորսն, զբոլոր-սին կողմանսն հեռի ի դրօշէն հարիւր ոտնաչափ, չբիւց արտաւարաց երկիր սահմանեալ բգեշխին ։ Ոչ շուրջ զնոսրանաւ նորա կանգնեն զբագինն՝ ուր զոհքն մատչին, և զատեանն՝ ուր առնին իրաւունք ։

Արիւին լեզուաք են բգեշխին, և միոյ լեզուի՝ վեց հա-զարապետք, երկոցունցն ի միասին՝ երկոտասան ։ ոտոյ խօսանք կանգնին ի մի կարգ ուղիղ զառաջեաւ խօսանի զօրավարին, հեռի ի նմանէ չիսուն ոտնաչափ ։ և յան-ջըրպետ անդր կան ձիանն, և գրաստք բեռնակիրք, և ամ կարասին հազարապետաց ։ Ոչ դէմք խօսանաց նո-ցա բացադարձ՝ յետակուսկ ընդ Պրետորիոնն դիտելով, և ի հանդիպոյ ընդ պղ ամ բանակն, հեռի ի միմեանց՝ ընդարձակեալ ընդ երկայնուքի ձակատու լեզուացն (2) ։

Ոչ՝ նախ քան զկայս լեզուացն՝ Թողուն անջրպետ առաջի խօսանաց հազարապետացն հարիւր ոտնաչափ, ընդ ամենայն լայնութիւն բանակին ձակատուարշ ուղիղ՝ որ բաժանէ զբանակն ի վերին և ի ստորին կողմն (3) ։ Ոչ ի վայր քան զուղին կանգնին խօսանք լեզուացն ։ Ոչ անջրպետ խօսանացն տրամատակ ընդ միջ ուղի յի-սուն ոտնաչափ լայն ։ որ և զերկայնութիւն բանակին բաժանէ ընդ միջ ։ Ընդ երկուստեք զտեղի առեալ կան միակարգ այրուձին, երրորդականք, պետք և աշտեա-զորք ։ Ընդ երրորդականն և ընդ պետս անջրպետք ասամի և անտի ուղի լոյս նմին լայնութեամբ միջնոյն, նոյն պէս ընդ ամենայն երկայնութի միջոցին ձգեալ ։ և զայն հատանէ ընդ միջ ուղի հինգերորդն կոչեցեալ, ղի յետ հինգերորդի վաշտուն անկանի ։ Ոչ զի մի մի ի չորե-ցունց կարգացս ի տասն յայլ կարգս բաժանէին, այլուս-ձին ի տասն զումարական երեսնեակս, և այլքն երկքին

'ի տան տան վաշտս, հարիւր և քսան այր առ վաշտ մի, բայց միայն երրորդաւորացն վաթսուն այր, կայեան այրուձիոյն և երրորդականաց և աշտենաւորաց հինն ուրոյն 'ի միմեանց զատուցեալ, իւրաքանչիւր 'ի տան հայս քառակուսի ընդ երկայնութիւնն' զոր ասացաք։ Այ 'ի մի 'ի կայից աստի էին հարիւր ոտնաչափ յերկայնութիւն և 'ի լայնութիւն. բայց երրորդականացն կայից յիսուն ոտ նաչափ էր լայնութիւնն առ սահաւուն թաւղ նոցա, որպէս ասացաք։

Ա ըանք եթէ այրուձիոյն և եթէ հետևակացն յար և նման միմեանց կանգնին երեսք յուղիսն, 'Ա ախ հեծեալք երկուց լեզեոնաց կարգեալ կան դէմ ընդ դեմ, անջըրպետեալք յիսուն ոտնաչափ միջոցաւ՝ որ է ուղին միջին։ Այս զի հեծեալք երկուց լեզեոնացն են միահամուռ վեց հարիւր այրուձի, 'ի մի մի 'ի քառակուսի կայիցն աստի և անտի կային երեսուն հեծեալ (4). որ է տասներորդ մասն երեքարիւրոցն։ Այս հեծելովքն բանակէին երրորդականքն, վաշտ մի առ ընթեր միոյ միոյ 'ի գումարտակ կայն հեծելոց ըստ նմին օրինակի, կիսք առ նոսա առ երի. և վաշտուց իւրաքանչիւր կայիցն լայնութիւնն է հինս երկայնութեանն, զի երրորդականք քան զայլսն սակաւաւորք էն (5)։

Վ ԵՀ յանդիման երրորդականացն աստի և անտի յիւսուն ոտնաչափ խորոցաւ հեռի բանակին պետք. և անջրպետ ընդ մէջ խորոյն ընդ երկայն ուղի (6)։ Այս ընթեր պետացն բանակին աշտենաւորք, կից առ նոսա հազարապետ (7)։ Այս են կայեանք երկուց լեզեոնացն հռոմայեցւոց՝ յորոց կազմէր բանակն զդեղխին, որ էին ութ հազար չորեքարիւր հետևակք, և վեցհարիւր հեծեալ. ասել զկայից նիզակակից զօրացն։ Հետևակք նոցա հաւասար էին հռոմայեցւոց, իսկ հեծեալք կրկնապատիկ։ Այդ զինքնակամն զտարակարգ զօրս 'ի բաց հանեալ, զհինգերորդ մասն հետևակաց՝ որ են հազար վեցհարիւր ութսուն այր, և զերիս մասն այրուձիոյն որ են չորեքարիւր, միանմանեալ եօթն հազար հինգհարիւր և քսան այր՝ ընդ հեծեալ և ընդ հետևակ՝ որոյ պարտ էր ունել կայեան 'ի բանակին։

Հանդեպ աշտենաւորացն հռոմայեցւոց յիսուն ոտնաչափ խորոցաւ հեռի, որ աստի և անտի զործէ այլ ուղի, բանակին հեծեալք նիզակակիցք (8), յերկիր ընդարձակ աւելի քան զհարիւր երեսունևերիս ոտնաչափ։ Այս առ երի հեծելոցս ըստ նմին ուղղուն բանակին հե-

տեւակը ընդարձակեալ երկերիւր ոտնաչափ (9)։ Ի ձա-
կատ վաշտուցն իւրաքանչիւր աստի և անտի կանգնին
խորանք Տարիւրապետացն։ Օնոյն ել իմանալ և զչո-
րագլխաց հեծելոցն, Թեպետ և լուծ գնացանէ Պողբիտաս։
Իսկ յետկոյս խորանաց Տաճարապետացն և երկուստեք
Պրետորիանին՝ զկնի տեղւոյն գրաւեն վաճառք (10), և
զայլ կեցն գանձապետն և գանձք և Տամբարք (11)։

Հանդերձ և յահեկ ի ծայրս խորանաց Տաճարապետացն
ի վեր քան զնոսա, դէմ յանդիման Պրետորիանին ի
նոյն կարգ, բանակին տարակարգ հեծեալք (12. 13), և
այլ ինքնակամ ՝ այրուձին (14. 15)։ կիսոցն դէմք ի
գանձետուն Տային, այլոցն ի վաճառատեղին։ Այսպս ոչ
միայն ի բանակին մերձ առ բդեաշխին կան, այլ և ի չուն
յաձախ ընկերեցն նմա։ և Հեռանան իսկ յոյժ ի նմանէ
և ի գանձապետէն, զի արբանեկէն նոցա ՝ Իսկ տարա-
կարգ հետեւակք Տռումայեցիք, և ինքնակամ զինուո-
րեալքն, կան յետ կուսէ այրուձիոյն՝ զորմէ ասացաք՝
ի նոյն կարգ (16)։ և Հանգոյն հեծելոցն սպասաւորքն
բդեշխին և գանձապետին։

Ի վեր քան զնոսա այրուձիոյն և հետեւակացն, զոր
ասացաք, ուղղի Տարիւր ոտնաչափ ի լայնուԹիւն ընդ միմ
ընդարձակուն բանակին անջրպետեալ։ և ի վեր քան զու-
ղին բանակին տարակարգ հեծեալք նիզակակիցք, դի-
տելով ի վաճառատեղին, և ի Պրետորիանն, և ի գան-
ձետունն ի կայան գանձապետին (17)։ Իսկ տարակարգ հե-
տեւակք նիզակակիցք յետ կուսէ հեծելոցն իւրեանց բա-
նակին, դէմք ի պատնէշն ի վերջ բանակին (18)։ Այս
ի միացեալ տեղին աստի և անտի կան այլազգի և նիզա-
կակից զօրք յաձեալք (19)։

Այդ այս միմ կարգաւք կազմեր բանակն քառակուսի։ և
փողոցք ի նմա և միմ ինչ յար և նման քաղաքի կար-
գեալ, Թուեր բանակետուն Տայրենիք զօրացն, և վրանք
տունք նոցա ՝ Այս էին վրանքն միաչէայ, վասն որոյ բա-
զումք ուրեք առ մատենագիրս ասի ընդ միաչեայ քնակել։
և բազմայ ի զօրացն միաբանեալ՝ առնէին իւրեանց ի
միասին վրան, վասն որոյ վրանակիցք կոչէին։ և էին սա-
ւորաբար ի միում վրանի ուԹ կամ տասն զինուորք։

1 Սակս էին իրիմն հնդկաստանեայք ընտիր ձիովքն, զոր ինքեանք ընծայէին նմա, և ոչ ինձամուխ զինուորեին։ և սոքա սիկիր կոչեն զբեռնաւոր գոմարոյն՝ ոչ առ ինձամուխս։ Ընդ որս ասացեալ է յայլ հնդկաստանեայս՝ որք ի մեծ Տնդկաստանէ եկեալ էին ի Նէլսինոյ։ իսկ ինձամուխ՝ ամենայն զինուորական պրօնակ ձերս ի տա-ղաւարին։

Ի՛նդ պատանէքն և ընդ խորանս անջրպետէ խտրոց երկերիւք ոտնաչափ, և է անջրպետն այն յոյժ պիտանաւոր յելումտից լեգէոնացւոց. զի գունդք իւրաքանչիւր ընդ առաջիկայ ուղին ելանէն անդր, առանց խանդելոյ սակաւ նեցուկն ի մի վայր՝ մղելով զիրեարս և առ ոտն կռիսելով։ Դարձեալ և գրաստք, և ամ սւարն առեալ ի թշնամեաց, անդ զետեղին. և գիշերապահք անդ պահ ունին։ Դարձեալ, որ կարևորագոյնն է, ոչ հուր և ոչ նետ ի զիշերամարտի հասանել ի զօրան. կամ սակաւ երբէք. և այն ոչ ինչ սակաւ նոցա վասն կարի տարակայսէն, և զի ընդ վրանաւ պատսպարեալ կան։ Լ՛ենէ Վիսքաս և Լ՛ադրոբաղ Լ՛ուկիոկ այսպէս բանակէին՝ շուրջանակ զի թողեալ խտրոց ընդարձակ, չէր մարթ Վիսկիսերի ի միւսմ գիշերի հրձիգ առնել զամ բանակ նոցա։ Լ՛ոստ նկարագրին Պողիբեայ ձիշդ հաշուեալ՝ գտանի չափ միոյ կողման քառակուսւոյ բանակին երկու հազար վեցհասան ոտն, որ է երեքարիւր երեսուն և վեց ձողաչափ. և ամ երկիրն պատնիշափակ 4064256 ոտնաչափ, որ է 112896 քառակուսի ձողաչափ։

Ի՛ յաւելուլ զօրացն՝ ընդարձակէին զբանակեցուն, ա. Լ՛ուս. ի՛. ոտնց ձևոյն փոփոխութիւն։ Լ՛այց Լ իւիոս Վալինատոր Կ. Ե. ի՛. բդեաշխ՝ ի խառնել զօրացն Լ՛երոնի իշխանակցին իւրոյ ընդ իւրսն, փոխանակ ընդարձակելոյ զբանակեցուն՝ բզկզօրսն ամիսոփեաց, զի առ փոքր մի ժամանակ կալոց էին անդ զօրքն Լ՛երոնի. և յայնմանէ խոբեցաւ Լ՛ստորւբաղ։

Պողիբիոս ոչ նշանակէ զկայս փոխանորդ զօրավարաց՝ որ յետ բդեշխին նախապատիւքն էին, և ոչ զկուսակալացն և զսպային. այլ ոչ ինչ կարի հեռի ի Պրետորիոնէն, որպես կարծեմ, բանակէին. զի ստէպ հարկ եր նոցա խորհրդակից լինել ընդ բդեշխին և ընդ հաւատարմ պետացն։ Լ՛ոչ ոչ զմեսս բանակին նշանակէ. բայց չորք դրունք էին ըստ Լ իւեայ, զի ասէ. Լ՛ո չորեքդմբեք դրամբքն զզօրսն կազմեաց. զի ի տալ նշանակին՝ յայնկոյս կողմանց յարձակեսցին։ Լ՛ոչ ապա զմին անուանէ տարակարգ, զերկրորդն աջակողմեան մեծ, զերրորդն ահեակ դուռն սեազ, իսկ զչորրորդն՝ գանձապետական. զորս այլք այլազգ անուանեն, և միաբանել զնոսա յոյժ դժուարին է։ Լ՛այց տարակարգ կոչել զդուռնն, ընդ վասն տարակարգ զօրացն առ նուազ բանակելոյ. զի նոյն գարձեալ և պրետորական անուանեալ, վասն մերձ ի Պրետորիոն գոլոյ։ Լ՛սկ հանդիպակաց դուռնն՝ որ ի միւս ծայր բանակին՝ կոչեր տամներորդ, զի մերձ ի տասնե-

րորդ վարժս լեզուացոյց էր. և նոյն Թուխ կուլեցեալն ի Լեհաց ի նմին տեղւոջ գանձապետական գործոյն, Ղեր-կարեմ զձառս ի մանրամասն քննութիւն այսօրիկ։

Լայց յոյժ զարմանալի եր կարգ և յօրինուած և հա-մաձայնութիւն ամ մասանց հոգեկան բանակին, զբա-դրաքի իմն բերելով զմանուկն քան թէ զկարաւանի զօ-րաց։ Այսրան զօրավարին կանգնեալ ի բարձրաբանգա-կի ի մէջ բազմաց և պատկերաց դիջ՝ որ զաստուածու-թիւնն Թուխին մերձ կացուցանել, շուրջ պար առեալ յաւազ սպայիջ՝ որ կազմ և պատրաստ կային ի լսել և առնել զպատուէրսն նորա; Զանապարհք չորք մեծամեծք՝ որ ի չորս գրունս երթային, Հատեալք ի բազմաց զու-գահէտ Ճանապարհաց. և խորանք տաղաւար կարգեալ հաւասար տարակայութիւն ի միմեանց, և ամենայարդար չափակցութիւն։ Այս մեծատարած լայնածաւալ բանակն՝ հանդերձ բազմադիմի մասամբքն, որ բազում աշխա-տութիւն և երկայն ժամանակաւ Թուխն գործեալ, ի մի և յերկուս ժամս կատարէր՝ որպէս յերկրէ յանկարծ վերբերեալ։ Այլ այս ամ ոչ ինչ խոկ էր առ միւսոմն՝ որ հոգին է բանակին, միմասանսն ասեմ զուշ և զզգաս-տութիւն զօրավարին, և զսպայիցն հնազանդութիւն զօրականին ի լուր հրամանի զօրագլխացն, և զվճռաւորա-կան խիստ և սաստիկ զննման հրահանգն, որոյ հաս-մայելիք յաղթող եղեն ամ ազգաց և տիեզերականացն։ Այս եթէ ոչ աներևոյթն կատարեալ էր կարգ բանակի նո-ցա, ընդ այնչափ բազում դարս չպահէր անփոփոխ այ-նու չարաչարութիւն, զի զբանակեցող նոցա գրեթէ երբեք ոչ նուաճեաց Թշնամի։

Խոկ այժմ սովորութիւնս այս խափանեալ է, և ոչ ևս զակիւռ ամենք շուրջ զբանակաւն ածի, որ առ հնումն-ցիս ընդ կարևորագոյն գիտութիւնս և հրահանգս պատե-բազմի համարէր։ Ինդարձակատարած բազմութիւն յոյժ զօրաց այժմու բանակացս անպարսպելի Թուխ վասն անհնարին աշխատութիւն գործոյն։ Այլ ասիացիք, որոց բանակ քան զվերոն բազմամարմնով էին, խրամ խորա-չատակ զբանականն պեղէին ամ ուրեք, Թէպէտ և մի օր կամ զգիշեր մի հասանէր զկայ ուրեք առնուլ, և բա-զում ուրեք ձորիս ևս շուրջանակի ածէին պատնէշ։ Այս չատելոյ Վոլտոփոն՝ Թէ ամբոխն իսկ բազմութիւն զօրացս դիւրացուցանէր զգործն։

Վ կայեն ամենեքին՝ զի ոչ ոք յաղագս ըստ ամ մասին գիտութիւն և գործոյ իրաց պատերազմի գերազանցեաց

քան զՀռոմայեցիս. բայց մանաւանդ յարուեաւ բանա-
կիւոյ և ձակատ յարդարելոյ՝ անհակառակաբար գնդ՛ի
վերոյ գտան։ Ընդ որ և Պղնիբիոս առաւել զարմանայ,
արդարակորով դատաւորն յիրս պատերազմի, և որ բա-
զում ժամանակս ականատես եղև գերազանց հրաշան-
գաց զօրացն Հռոմայեցւոց։ Փիլիպպոս հայր Պերսեայ,
և յառաջ քան զնա Պիւռռոս, մտահաճեալ ընդ Հռոմս՝ աք-
համարհելով զայլ ամս ազգս որպէս խուժադուժս, իբրև
տեսին զկարգ և զօրակազմութիւն բանակին Հռոմայեցւոց՝ հիա-
ցեալք, լի զարմացմամբ գոչէին. Ոչ և էն այդ յօրի-
նուած բանակի բարբարոսաց։

Այլ քան զամ կարգս նոցա զարմանալի է, և գժուա-
րահաս վասն կարի մեկուսանել մերոյ՛ի բարուց նոցա,
խստագոյնք քննելի ազգին՝ անպարտելի յամ ծանուն
աշխատութեց։ Տեսս ինձ քանի՛ հնգօր է բարւոք գաստիա-
րակութեն, և՛ի մտաղ տիոց կրթուելի։ Լուաւելք՛ի
զօրաց անտի, Թէսպէտ և քաղաքացիք էին Հռոմայ, ի-
րովի զանգատանս իւրեանց մեղեին, և՛ի ժամանակի
խաղաղութեն՛ի խիստ ևս աշխատութեն կրթելին։ Զեռք
նոցա սովորեալք՛ի փայտատ և՛ի բրիչ և՛ի ձեռն զծանր
արօրն, զգործիս ևեթ փոխելին, և Թեթևագոյն գինուո-
րականքն Թուելին նոցա. որպէս զսպարատացւոցն ասեն՝
Թէ՛ի պատերազմանս և՛ի բանակի առաւել դիւրական
վարելին կեանս, այնպէս յայլ ամ ժամանակս խիստ և
սաստիկ կենցաղավարեալ։

Յե մաքրուելի իսկ անկարծելի պահէր՛ի Հռոմէական
բանակին. ի պղտոտայն մեծ՝ որ երթայր՛ի Պերեորիոն,
քանզի՛ի յաձախ երթևեկելոյ ընդ այն սպայից և զօրաց
առ պատուէր հրամանի զօրավարին՝ ստիպ փոշոտեալ
սպականէր, էին գինուորք կարգեալ՛ի սպաս՝ աւել ա-
ծել հանապազ՛ի ձմերայնի, և ջուր յամարայնի սրսկել
առ՛ի ցածուցանել զփոշին։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ա.

Յաղագս սպասուց և հրահանգաց զօրականին և սպայից հռոմայե-
ցւոց՛ի բանակին։

Յե իբրև այսպէս յարդարեալ կազմի բանակն, ժո-
ղովեալ հազարապետք երդմնի առնեն զամ այր՝ ըստ ամ
լեկէոնս՝ զազատ և զտերուկ։ Յե առնեն ի ըստ միո-

ջէ երգնուն, չպողանալ ինչ գաեալ 'ի բանակին, այլ որ ինչ և գտանիցեն՝ ածել առ Հազարապետսն։ Ասայց Հանդ գոյն ինն և յառաջագոյն 'ի մտանելն 'ի վիճուորութիւն՝ երգուն տան, զոր Թողն ցայս վայր, որպէս զի երկրորդաւս ազդողագոյն առաջնոյն զօրուԹիւ ծանիցէ։ Ապրդ երգնոյր անդ զօրականն, մի՛ ինչ միայնակ կամ ընդ այլս բառնալ 'ի բանակէն կամ շուրջանակի 'ի սահմանացն մինչև ցերեկ քայլ, այլ ածել առ բդեաչին կամ առ տէր իւրին՝ որ ինչ գտանէրն աւելի քան զկինս միայ սեաոեաու, բայց յիրաց՝ որ 'ի պայման երդմանն նշանակին։ Իրը ոչ եթէ սահմանագրութիւն ուԹասուն ասպարիսացն անդր քան զայն օրէն էր գողոլԹի. այլ որ ինչ զր գտանէրն, ոչ էր նմա պարտ ածել առ բդեաչին։ Ապդ ներեալ իրս՝ հրամայն էր բառնալ և զպտուղ. բայց վերոնտին առ 'ի ցոյց հռովմէական ժուժկալուԹեն՝ ածէ օրինակ ինն արժանի գրոցս յիշատակի. զի 'ի շրջափակ բանակին էր ծառ պտղալից, և առանց ուրուք ձեռն արկանելոյ յայն՝ 'ի վաղիւ անդր չու արար բանակն։ Ապ զօրավարեր յայնժամ Վկաւրոս, որ և գրեացն զայս։

Ապդ չերդմանէ աստի յայտ է, Թէ քանի փոյԹ և խստուԹի էր հռովմայեցւոց առ 'ի խափանել զզօրսն յամ յաւիտակուԹի և 'ի բռնուԹի. զի ահա ոչ միայն գողուԹիւ արգելեալ էր զօրականին անուերելի, այլ և ոչ զպտեաւն ըստ բաւտի յուղոյ օրէն էր նմա 'ի կիր առնուլ։ Որպէս և օրէնք իսկ ընդ գողս համարին, որ զայլ ինչ գաեալ՝ առ իւր ունիցի, Թեպէտ գիտիցէ զտէրն և Թէ անգիտանայցէ՝[1]։

Սպասուհան 'ի պնակին։ Որպէս ասացաք, գողուԹիւ արգելեալ էր զօրականին անուերելի. այս և առ ինքնակալսըն ահագին օրինակաւ ցուցաւ։ Օ՛ի միոյ ուրուք 'ի վիճուորաց գողացեալ վառեակ 'ի գեղջէից՝ մինչ ուտէր զայն ընդ ինն վրանակիցս իւր, ինքնակալն Պևսկենիոս Նիգեր զսասնեսին ևս հրամայեաց 'ի մահ. և մեծաւ Թախանձանօք ամ բանակին հաւիւ շնորհեալ նոցա զկեանսն՝ գատապարտեաց զնոսա 'ի տոյժս, տալ իւրաքանչիւր տասն տասն վառեակս գեղջկին, և գրոմ աշխարհագոյժ նախատանաց եհար 'ի նոսա՝ կրել զայն մինչև ցվախձան պատերազմին։ Ապա նի՛ ոձիրք խստուԹեաս այսուիկ չխափանիցին։ Ապաջ վայելուչ է տեսանել բանակ այսպիսի բարեկարգ. այլ գնան

[1] Որ զայլոյ ինչ անկեալ բարձ. Թէ ոչ զտէրն։ Սոքին. յօրէնս. փոյթ առ 'ի ժառանգուն, պարտաւորը զսե. Թ. վայել գողուլԹէ, եԹէ գիտիցէ և

խաւիր. զօրք հեթանոսացն հլուզ և հրահանգք, իսկ մեքեն պանծացեալք ի քրիստոնէութիւն՝ յաւիտեանս անեղ հիւղք յայ և ի մարդկանէ։ Պատքէն շրջափակ բանա- կին էր պարիսպ ամուր ընդդէմ անկարգութեամբ և հա- մարձակութեամբ. բայց տեսցի ընդ հոսոյ, զի և անգէն ի չուն՝ հրահանգք խիստք էին նոցա պատնէշք շրջափակ։

Օ արմանալի իմն կարգ էր ի բանակին ի տունջեան և ի գիշերի, ի բարբառ պահապորդացն ձայն տալոյ մե- ծաձայն, ի գիշերապահս, և ի գունդս թիւիսապահաց. որովք յամբի և ի խաղաղութեամբ կային զօրքն։ Լաւ առ- ապահովագոյն պահպանութիւն, և առ պահապանացն դիւրութիւն, բաժանեին զգիշերս ի չորս ժամանակս կամ ի պահս, և զհուս նոյնպես։ Իրաց իւրաքանչիւր սահմա- նեալ էր ժամ և տեղի, և ամ ինչ կարգեալ և յերիւ- րեալ ի բանակին որպես ի բարեկարգեալ տան։

Արտաքոյ Ալիսիոն Ալբրիկեցի, որպէս պլուզ զան- պաճոյճ կենաց նախնեացն և զսպատուոյ պիտոյից նո- ցա ասացաք, չեերք զինուորի այլ ինչ կամ բայց մէ- այն սան և շամբուր և պնակ փայտեայ. և ոչ աւելի ինչ գտաւ առ Ալպամինոնդաս մեծի զօրավարին Թեբա- ցւոյ [1]։ Լաւ ոչ նախնի զօրավարք հռոմայեցիք ճոխա- գոյնք էին. ոչ ինչ սպաս արծաթի գտանէր ի բանա- կին, բայց միայն վասն զոհից պատարագացն բաժակ մի և աման աղի [2], այլ և յասպաղենս նշողէր արծաթ։ Լաւ ի ձաշ և յընթրիս լիներ նշան. և որպէս յառաջ ասա- ցաք, բազուկք ևիրքնակալաց հռոմայեցւոց յանդիման ամենեցուն, և յաձախ եւս ի բացի ձաշէին. և զվէս- կէննեայ ասի, թէ ոչ պատսպարէր ընդ յարկաւ յանձ- րեայ [3]։ Լաւ այնպէս անպատճոյճ էր ձաշ ևիրքնակալացն և նախնի զօրավարացն [4], ասէ Վ աղերիոս Վ աքսիմոս, մինչ- չև հրապարակաւ ճաշէին համարձակ. զի խորտիկք նո-

1 Եպամինոնդ զօրավար Թեբա- ցւոց ամենևին ժուժկալ, առ օ- րում ոչ գոյր այլ ինչ կամ բայց միայն սան և շամփուր։ Փրտրքն. ջ. ֆ.

2 Բայց ի ձիոց և յարանց և յարծաթեայ որ առաւել յասպա- զինն էր. զի ի ձաշ ամ ուրեք սակաւապէտք էին զինուորք, այլն ամ աւարն որ առնէին էր զօրացն Թոզաւ։ Լիս. իբ. ծէ.

3 Նոյն ինքն յամ արշաւանսն առաջի ամենեցուն զինուորական կերակուրն առնոյր... և ոչ յարկ ապաւինի ինդրէր ի պատսպարուց Թէ յանձրևից։ Կոտիոս։

4 Ա յսքան անպատճոյճ էր նախ- նեացն ձաշ, առհասարակ յամ մսր- գասիրութեանէ և ժուժկալութենէն նո- ցա. զի ոչ ինչ ամեն էր արանց մեծամեծաց հրապարակաւ ճաշել։ Ապաքէն չէին նոցա խորտիկք ազ- նիւք, Թէ ամաչէին ի տեսանել զայն ժողովրդեան։ Վալ. Մաս. իբ. է.

ցա ոչ այնպիսի ինչ էին՝ թէ հարկ էր ծածկել զնոսա յաչաց զինուորաց . այլ մանաւանդ ուրախ լեալ զարմանային զօրքն ի տեսանել՝ զի և տեսքը իւրեանց ոչ զաղանուածոյս ձաշէին :

Եւ քան զամ իսկ հրահանգս զօրացն հռոմայեցւոց այն զարմանալի էր , զի հանապազ զօրքն ի կրթութեան կային , եթէ ի բանակի և թէ արտաքոյ , և ոչ երբէք անգործ : Համարակ զօրականն երկիցս հանապազօր առնէր հրահանգս մարտի , և միանգամ երիցապղնիք , կըրթելով յամ շարժմունս և ի բնաւ մասունս պատերազմական արուեստին [1] : Եւ զգէնսն պարտ էր նոցա մաքրել և սրբել , զրիկ և փայլուն պահել [2] : Եւ գինւոյն վաբեալք զինուքն հանդերձ և ձողեօք ընդ միմեանս յանդիման սպայիցն և զօրավարաց և բդեշխին իսկ , որք մարտակից եւս լինէլ նոցա ոչ ամօթ համարէին : Իսկ ի ժամանակի խաղաղութեան վարէին ի վաստակս երեւելիս յօգուտ աշխարհին , և զի մի ծուլասցին : Որպէս արահետ Հանապարհքն , յայն սակս իսկ զինուորականքն կոչեցեալ , արգասիք են այսր իմաստուն և պիտանի կարգի [3] :

Եւ դէնր ինչ էր ի հանապազօր անգուլ հրահանգսն մաւտ գտանել անպատեհ զբաղմանացն , յորս ծախեալ սպառին ինչք և ժամանակ : Որովհետեւ զակատումն ի խաղս , որ ի նախատինս մերոյ գարուս՝ տապալեաց զամ ամրութեան բանակի , և զկարգս զինուորական հրահանգ , առ հինսն քան զամ հերչս գծուագակ արդեօք թուէք և զարհուրական :

1 Ասդ , քանզի բանակեցեն գաւարկ էր , տակաւ հրամայէր զօրացն աջակուռել , զի ուսոցին համակարգ զրօշուցն հետևել , և գիտել զիւրաքանչիւր կարգ ի ձակատուն : Ախ. իգ . կ :

Յառաջնումն աւուր լեգէոնք ապատրեզս չորից մղեանց զինուք աջակուռեցին . յերկրորդումն աւուր զղեան յարդարել և սրբել առաջի խորանացն հրամայեաց . և յաւուրն երրորդի ընդ միմեանս որպէս ի սեոյդ մարտի հարան , և զբոմ աշտեցան ձգելն : Ախ . իգ . ծ :

2 Կեսք զսուսերսն սրելին , այլք զասպաւարսան և զվահանակ երեսաց և զասպարսն և զզրահս սրբելին : Ախ . իգ . ը :

3 Զօրացն աշխատութիւն հորգեալ արահետ : Կոմիս . ք . ծէ :

ԳԼՈՒԽ ԵՐԿՐՈՐԴ

Յաղագս ձախողմամբոխ։

Ասեմ է ասել և զկարգաց յարձակման զօրացն հռոմայեցւոց և Յունաց, և զձախող յաղթութեան։

ԾՕԴՈՒԱԾ Ա.

Թէ պարտաւորեալ ինձ յաղագս մարդկան է զօրաւարն։

Պատ է պատերազմական քաջութեան լուծին. և ըստ այսմ դատին հինք զքաջութեան զօրավարի, եթէ բարւոք միջոց զձախողմամբսն, Օ յաջողուած մարտի ոչ ի բազմութեան զօրաց վարկանիցին, զի բազմութեամբ աղուկ յաձախ զբանակն, այլ յիմաստութեան և յարիւթեան զօրավարին՝ որ առիթն է և առհասարակ յաղթութեան։ Ընդ որում ինն և հոգի համարեր նա բանակին, զի նուաւ ուղղին ամ չարժմունք սորա, և ձախն նորա հնազանդ ամ, և գրեթէ միշտ յուղղ կամ ի թիւր առաջնորդութեան նորա է յաղթութեան կամ պարտութեան։ Կարաձեալ եր ամ յոյս կարգեդմնացուց՝ ի հասանել առ նոսա Վրանթիպեայ սպարտացւոյ՝ Կորա եկեալ լուեալ զամ անցս պատերազմին, յանհմտութեան զօրագլխացն կացոյց զձախողութեան, և եցոյց զայն։ Ոչ եաճ նա ընդ իւր զօրս հետևակ կամ հեծեալ, այլ քաջ զօրավարութեան զամ ինչ վաղվաղակի կերպարանափոխ արար, և ծանուցաւ, զի հանճար միոյ հզօր է քան զբազուկս բազմաց։ Հռոմայեցիք երեքկին պարտութեան Կինիբաղայ ուսան, թէ քանի չարիք՝ի վրիպակ ընդութեան զօրավարին պատահէին։ Կոչ զպատերազմին Պերսեայ, անհմտութեան երից բդեշխից զերեամ՝ յերկարաձգեալ, Պօղոս Կմիլիոս՝ի սուղ ժամանակի նախ քան զկատարած ամին կատարեաց փառաւք։ Յայսպիսի դէպս երևի՝ թէ քանի խորը է ընդ այր և ընդ այր։

Կարևորագոյն պարտք են զօրավարի, և խմաստութեն և հանճար մեծ, խորհել թէ տացէ ձախատամարտ եթէ ոչ տացե. զի յերկուցն ևս անխորհրդութեան հասանէ կո-

բուստ ։ Ա՝արդարեւս երեսուն բիւրուքն չարաչար կո-
րեաւ , վասն չլսելոյ խրատուն Աստուածապ՝ որ խրատէր
զնա մի՛ ելանել ի՛ ձակատամարտ , և մի՛ երկաթով այլ
արծաթով և ոսկւով ընդ Հոյսս մարտնչել ։ Եւ զօրա-
վարք Դարեհի՛ ի Գրանիկ ընդդէմ հանձարել խորհրդ-
զոյն Ալեքսանդր եւտուն զձակատամարտն , որ զնախկին հա-
րուածն ետ պարսկայիոյ պետութենէն ի կործանումն ։ Եւ
Ա՝արդանի անմիտ յանդգնութեանն անսաստեալ աղերսա-
նաց իշխանակցին և խրատուն փաթխոսի , արկ զձասարա-
կապետութին ի չարաղէտ պատերազմն Կամնեայ ։ Փո-
խանակ զի կործանումն անկանգնելի հաստացանէր Թե-
րեա Գնիքեազայ , եթէ եօթնեակս ինչ յաստղէր ։ Իսկ
ընդ հակառակն Պերսէոս կորոյս զպատեհ , ոչ յօգուտ
արկեալ զխրախոյս զօրականին . զի պարտ էր նմա սաստ-
կացուցանել զմարտն ընդ հեռմայեցիս յետ պարտուելոյ
այրուձիոյ նոցա , որով խռովեալ և զարհուրեալ էին
զօրք նոցա ։ Եւ կեսար կորնչէր արդեօք յետ ձակատա-
մարտին՝ որ ի Գիւրաքիոն , եթէ Պոմպէոս յօգուտ ի
կիր արկանէր զյաղթութենն ։ Օ՛ի պատեհութիւնք են մե-
ծամեծ գործոց , և պարտ է իմաստութեամբ անյոդդողդ
խորհրդով ժամանել ունել զդիպող վայրկեանն՝ որ ան-
դարձ կորնչի . և այս ամ՛ զօրավարին հանձարոյ անկ է ՝ ։
Ւաժանեալ են հոգք և պարտք ի բանակին [2] . գլուխն
հրամայէ , բազուկքն գործեն ։ Ալին իրք Աթն ասէր
ցզօրսն [3] . Ղուք ի զէն և ի մարտ խրախուսեալ , Թո-
ղէք յիս զխորհուրդն և առաջնորդել քաջութենէ ձերոյ ։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ր.

Հաղագս կարգանելոյ զդէս , և հրապարակաւոս առ զօրսն
լինել նախ քան զձակատամարտն ։

Ի՛ ձակատամարտին մերձենալ պահուն՝ կարևորա-
գոյն համարեին նախնիք հարցանել զկամս դից , և խրճ-
դրել զօգնութենէ ի նոցանէ ։ Ի՛ Թռիչս և ի կռիւս հա-

1 Եթէ վայրկ մի յապաղես ի գէպ ժամանակս , որոյ պատեհու-
թենէ երագ անցանէ , ի զուր ապա ի կարծել նորա ետդրեսցես զսյն ։
Լիւ . իե . նէ .

2 Բաժանեալ է ընդ զօրն և ընդ զօրավարս պաշտօնն . զօրականին
անկ է խրախուսել ի մարտ , զօ-
րավարք հնամանին և խորհրդով-
օգնել ։ Տ-ի . գաւմ . ք . է ։

3 Զնշ անկ են զէնք և խրա-
խոյս , ինձ խորհել և առաջնորդել
քաջութենէ ձերոյ ։ Աէր . ա . ի՛ ։

ւսուց, և յընդերս զոհից, և ՚ի ձաթակ դիւցանուէր վա-
ռեկաց, և ՚ի սոցին սակի իբրս խնդրելին պատգամէ. և
զոհը և ուխտը և աղօթք դիցն մատչելին ՚ի հաշտութիւն,
Խաղուքն ՚ի զօրավարաց՝ մանաւանդ ՚ի վաղ ժամանակս՝
զայսոսիկ անկեղծ և երկիւղած մնօք կատարելին, զա-
ռածեալք յանմիտ և ՚ի ծաղրալից մնապաշտութիւն. իսկ
այլոց արհամարհեալ զայնս ՚ի սրտէ, կամ յայտնի իսկ
հենդանեին. և ամպարիշտ ծաղուն նոցա համարեր պար-
տութիւն՝ որ ՚ի տգիտութիւնէ նոցա կամ ՚ի յանդգնութիւնէ
պատահէրն։ Ել որ ՚ի թագաւորաց որպէս զմեծն Կիւ-
րոս գտաւ երկիւղած. որ ՚ի յարձակելն ՚ի վերայ Կրե-
սեայ՝ առաջնորդէր նուագաց մարտին, և ամ զօրն ձայ-
նիւ մեծաւ վճեռ կցկեին, կարդալով զդիս զօրութիւնէ,
Պօղոս Լմիլիոս ՚ի դիմելն ՚ի վերայ Պերսեայ՝ եղեն Հե-
րակլէ արջառս քսան ՚ի վերայ միմեանց, և ոչ ՚ի միւմն
գտաւ նշան բարի. իսկ ՚ի գենուլ միւս այլ, գուշակեաց
՚ի նմա զաղթութիւնէ, Լբ ընդ հակառակն Լպամինոնդ,
ոչ ինչ ընդհատ ՚ի նմանէ քաջութենէն՝ այլ ոչ իբրև գնա
նանրահատատ, ՚ի խափանելն գնա չարագոյժ հատադի-
տացն ՚ի Լեւկտրեան Ճակատամարտին, զՀռոմերի տոհմ
պատասխանի ետ՝ Թէ Ձկնք հաւհմայ քաջ քան զպա-
տերազմելն ՚ի վերայ հայրենեաց. Ալ ՚ի բգեղնից Հռո-
մայեցւոց ՚ի մոի եդեալ՝ ՚ի հասանելն առ Թշնամին Ճա-
կատ յարդարել, ընդ ամ չուն փակեալ եկաց ՚ի գետ
պակին՝ զի մի չարագուշակ ինչ տեսցէ նշան խափանիչ
խորհրդոյն։ Ալ՚ես այլ ոմն յաւել քան գնա, և զվա-
ռեակս ասկ ՚ի ծով՝ զի ոչ Ճաթակեին, և ասէ. Իսկ եթէ
ոչ կամին Ճաշակել, ապա արբցեն։ Լայլ ամպարիշտք
հանդոյն սոցին սակաւք եկին, իսկ հակառակ նմին հա-
ւատքն հզօրագոյնք ՚ի Լպաթէն բազում ինչ ՚ի պաշտա-
մունսն մնոտի էր. այլ զոհը և ուխտը և աղօթք՝ զոր
նախ քան զպատերազմն մատուցանեին՝ եկն ցոյցք Հաւա-
տոց մատուցողացն, զի ՚ձծախնամ տեսչութենէն և տալ
զդաղթութիւն, որ յաջողէ զնմ.

Լբ ՚ի կատարել ՚ձծախնոց պաշտամանցն, ապա մարդ-
կօրինաբար խրախուսեր զզօրս զօրավարն։ Լբ ամենայն
ազգս սովորութիւն էր՝ նախ քան զպատերազմն հրապա-
րակախօսել առ զօրս, և կարի իմաստուն օրինադրեալ
՚ի նպաստ մեծ յաղթութենէ. Օ՚ի յորժամ յարձակել ՚ի
Թշնամին առաջի կայցէ, և կռուիլ ընդ նոսա, պարտ է
մծատալուտ երկիւղի մահուն պատճառս դիպողս ընդդէմ
գնել, որ բաւական իցէ՝ եթէ ոչ խլել ՚ի սրտէ զտնկա-

կից բնութեանս զարհուրեալ, գեթ մանրանալ ընդ նմա և յաղթել։ Զի Հայրենասիրութեան, պարտք փոխանակեալ զանձն ի վերայ աշխարհին, յիշատակ կանխակալ յաղթութեանցն, վրէժխնդրութեանն փառաց ազգին, անկ բաւութեանն բուռն և անգութ թշնամւոյ, և վտանգ ծնողաց և կանանց և որդւոց զօրականին, այս ամ և հանգոյն սոցին յորդորք յառաջ քերեալ ի սիրելի և ի վեհ ծարպ զօրավարի՝ քաջալերեալ խրախուսեն զզօրս։ Օ ի նուաստականն Ճարտարասօսութեան ոչ ի Ճառս է, այլ մանաւանդ յիշխանական ի պատկառեցուցիչ ինն կերպա րանս բանիցն. և առաւել ի սիրելութեան, որ գեր ի վեհ-
ԲՒՒ. գասպ. րոյ անցեալ՝ նուա և զաղղի զօրութեան [1]։ Օ ի ոչ եթէ ի
կՒ-ր. ֆ. 84. Ճառից անտի, որպէս ասէրն Կիւրոս, փոխի յանկարծ զօրականն, և վասն և երկնոտ՝ արի և խիզախ լինի, այլ Ճառքն զարթուցանեն և խրախուսեն զնուաստական ա րիութեանն, և յաւելուն ի նա նոր զօրութեանն և ածխոյժս։ Զի ուղիղ գատաստան առնելոյ զՀասարակայ սովո րութեանն ազգացն առաջնոց յիմ պատերազմունս հրա պարակախօս լինելոյ առ զօրսն, պարտ է փոխել մտաք ի ժամանակն անդր, և խելամուտ լինել բարոյ և սովո րութեանց նոցա։ Օ ի զօրք Հնդկաց և Հռոմայեցւոց էին նաբին իսկ քաղաքացիք, յորոց ոչ ինչ զանխուսլ գործեր ի ժամանակի խաղաղութեանն. նմին իրի զօրավարն ի բա նակին կամ ի Ճակատուն տեղւոջ, որպէս գրեմք առ ժողովրդեան ատենախօսեր։ Ի ՀՒնծաբեր զզօրսն և ի վըս տահութեանն և ի սէր յորդորեր զնոսա՝ յայտնելով նոցա վնորհուրդս իւր, և զՀնարս գործոյն վասն որոյ այնպիսին գործեր. որով զօրքն որպէս ի վերայ անձանց մարտնչեին։ Օ օրավարքն և սպայք և զօրք ի տեսիլ ևեթ իրերաց քաջալերեալ խրախուսեին. զի ամ ուրեք այսպէս է բազմութեանն, միմեանց եւանդն ածէն, յորդորէն իրերաց. իւրաքանչիւրոց ջանայ արիանալ, այր զնկեր սիրալ ի նախանձ, և զերկիւղ միոյն փարատէ քաջութեանն այլոց. իւրաքանչիւրոց յօժարութեանն փոխ ի հաւարակացն, և եղբ իրացն այմ զՀետ գնան։

Իր երբեմն կարևորագոյն Հարկ գրդռելոյ զյօժարուե և զնախանձ զօրականին. որպէս ի չոլ առնել Ճեպով ընդ գժուարս՝ առ ի զերծանել ի գժպատեհ ուստեք տեղւոջէ, կամ առ ի դիպողագոյն ուրեք փոխել և յոր ժամ արիութեանն պէտք էին, և անյողդողդ ժուժկալութեանն

[1] Ջսեր փոխանակ զօրութեանն պատրաստեալ, Տ-ի. ԱԵրի. ժէ.

ոսվոյ և կարօտուԼԵՔ կարևորաց, կամ խստամբեր ՀՐ-
գանց, և յորժամ իրք դժուարինք և բազմավտանգք
կարևորք ի յաղԹուԼԵԼին առաջի կային, և յորժամ ըզ-
կաց միաց կատորածի զօրացն հարկ եր միԹարել քաջա-
լերել և խրախուսել անդրէն ի մարտ, և ԵԹԷ հարկ լի-
ներ նահանջել վտանգաւ մեծաւ առաջի Թշնամեաց կամ
ընդ երկիր նոցա, կամ ԹԷ ի կատարած մարտին և ի
գործ ինչ կարևոր՝ արիական և ԵԹԷ ձիգն զօրացն պիտեր։
Հայսոսիկ և ի հանգոյն սոցին դէպս հրապարակախոս-
սէին զօրավարք առ զօր, հետաղօտելով գործարուԼԵԼի
նոցա յառաւել կամ ի նուազ խրախուսանացն, ցուցա-
նելով նոցա վասն որոյ զայս ինչ կամ զայն խորհէին առ-
նել, և յորդորելով զնոսա ի նոյն, առ ի ցածուցանել
զշշուռնքն՝ որ զդժուարուԼԵԼինն յաՀաԼեալ ստուարացու-
ցանեն ի վՀատուԼԵԼ, քաջայոյս առնելով զնոսա յԼես
վտանգաց և ի յաջողուԼ, և ուսուցանելով նոցա Հնարս
զգուշուԼԵԼ և յորոց իրաց զգուշանալն պարտ եր։ Այս-
բիսոք եր զօրավարքն փայփայել զզօրսն՝ յայտնելով նո-
ցա զիսորհուրդս իւր և զԼսկԵԼս կասկածանաց և զՀնարս
յաջողուԼ, զի Հոգ ի մտի եգեալ միաբանեցեն ընդ իւր
նովքն խորՀրդովք ի գործ։ Օ զօրավարն ի միջ զօրաց,
ոչք որպես զնա ինքն ոչ միայն անդամք եին նորին պե-
տուԼԵԼեան՝ այլ և ի յանձանձանս իրաց աշխարՀին Հա-
զորդք, Համարեր որպես Հայր յազգատոհմի իւրում։

Լպաքէն դժուարին եր ձայնի զօրավարին լսելի լինել
ամ զօրացն. այլ բանակք Յունաց և Հռոմայեցւոց սա-
կաւաւորք եին, որպես յայտ է. զի Յունացն սովորա-
բար տասն կամ երկոտասան Հազար ոչք եին, իսկ Հռո-
մայեցւոցն Հազիւ երբեք կրկնասպատիկն. այլ այս ի վաղ
ժամանակս։ Լյւ զօրավարքք Հանգոյն ատենախօսաց ի
բեմ լսելի առնէին զձայն իւրեանց. բայց ԹԷպէտ և ոչ
ամենեքին զամ ինչ լսէին, այլ ամ ժողովուրդն՝ ԵԹԷ
ԼԼԵՆ և ԹԷ ի Հեռու՝ գիտէին զամ, և խորՀրդով
նոցա ամ ինչ սահմաներ, և ոչ ոք քրԼԵՒՈՒԹԻՒՆ անգիտել
զիրսն։ Օ ի շատ իսկ եր՝ ԹԷ աւագագոյնք և սպայք
վաշտուց և գլխաւորք յիւրաքանչիւր խորանաց լսէին.
ի նոցանէ ապա այլք տեղեկանային զամ։

Ի գիշերացածս սեանն Տրայիանոսի՝ ան ինքն կացեալ
ի Տղաբլուր բեմի ի վեր քան զՀասակաչափ մարդոյ,
ատենախօսէ առ զօրսն. և կան զնովաւ աւագ սպայք
շուրջ ի Տղաբլրին, և ամբոխ զօրացն շրջապատիւս տա-
բածեալ։ ԼնՀնարին բազմալն մարդկան յանձուկ տեղ-

ւոջ ամիսփին յոտնակաց անգէն խոնեալ. զի յաչխատ-
գոյն ի քանակին ատենախօսէին զօրավարք առ զօրսն,
մինչ անգէն ի խաղաղութիւնէ կային. դարձեալ և ի ման-
կուիցէ կրթեցին ի գէպ ժամանակի բարձր բարբառով և
յոտնակ խօսել։

Իսկ եթէ բազում յոյժ էր զօրն, և ժամ պատերազ-
մին մերձեալ, այլ իսն պարզ և ընդել օրինակաւ խօսէր
ընդ զօրսն զօրավարն, ձիավարեալ ընդ կարգս բանա-
կին մերթ զոմանս մերթ զայլս խրախուսելով. օրպէս
Աղեքսանդր արար Լիսոս ի Ճակատամարտին[1]. և Վա-
բեհ առ Ա.ըբեղաւ այլ իսն ազգ[2] ի բարձուէ կառացն
ատենախօսելով ընդ զօրսն, զայս և զնէուս շուրջանակի
առ սպայս և առ զօրսն ածեալ։ Այլ թէպէտ և երկա-
քանչիւրոցն առ մերձակայս լեալ լսելի լինէին ձայնք,
այլ ի նոցանէ ընդ ամ բանակս խմաստք Ճառիցն ծա-
ւալէին։

Ց---ո. ԼԶ. ԻԵ. Զնուստինոս, որ եկայ յաւուրս Գոստեայ, քաջ վի-
պագիրն Համառօտող գրոցն Տրոգեայ Պոմպէի, ածէ ի
նմանէ զատենախօսութեն Միհրդատայ ամբաղձ. ընդ որ
ոչ է պարտ զարմանալ վասն երկայնութեն, զի ոչ ի ժամ
պատերազմի խօսի զայն Միհրդատ, այլ յետ յաղթելոյ
Հռոմայեցւոց ի Ճակատս բազումս՝ ի խորհելն միւսանգ-
ամ յարձակել ի վերայ նոցա՝ քաջպատրէ զզօրս իւր։

Այնմ զօրք նորա իբր երեսուն բիւր, ի քսանևերկուց
յայլալեզու ազգաց ժողովեալ, և զամենեցուն նոցա ըզ-
բարբառ գիտէր Միհրդատ, և խօսէր ընդ նոսա ան-
թարգման։ Զնուստինոս ի պատմել զատենախօսութեն՝
ի մի վայր ևեթ ասէ ժողովեալ Միհրդատայ զզօրսն, և
ոչ ինչ այլ յաւելու՝ թէ զիարդ ընդ քսանևերկու ազգսն
խօսեցաւ. կրկնելովք արդեօք զերկայն Ճառն յիւրաքան-
չիւր բարբառս, զոր ոչ կարծեմ, եթէ այլազգ։ Կամ թէ
յայտնագոյնս պատմէր վկայագիրն, որոյ մարթէր գու-
շակել ինչ. բայց Թուի առ համազգիսն ևեթ իւրովի խո-
սեցեալ, իսկ առ այլս թարգմանաւ զխորհուրդս և ըզ-
կամս իւր ցուցեալ։

Ա---ռ. փ. Ի ստ նմին օրինակի և Միհնիբաղ, ի պատրաստէին
ընդդէմ Ալեսիոնի Լիբիկի ի Ճակատամարտ՝ պարտ

1 Ա.ըաջի Նախագնաց գրոշուցն Կոտիոս. ջ. ծբ.
երթայր Աղեքսանդր . . . և ընդ
գունդս զօրացն ձիավարեալ, պէս-
պէս բանիւք ըստ պատշաճի իւ-
րաքանչիւրոցն խօսէր ընդ նոսա։

2 Դարեհ ի կառս բարձու զայ
և զահակ զայս և զնէուս շուրջա-
նակի առ զօրսն ձգէր։ Կոտիոս. ջ.
ծբ։

վարկաւ խրախուսել զՂեւոնդ. և ըստ ազգի ազգի բարբառոյ նոցա և բարուց և օրինաց և վնասուց և հանդերձից, և ըստ այլևայլ ցանկութեանն նոցա, սկսպիսս յորդորեալ զանս մատուցանէր։ ()գնական գնդաց խոստանալով վաղ վհատուցումն և յաւելուած թագակի նոցա յաւարէ մատեանն. զգազանացուց զընդաբոյս զոխերիմ թշնամութիւնն ընդ Հայոմայեցիս գրգռեալ. լիգուրացւոց, որ քնակէին յերկիր լեռնային յամուլ և յապալեր, զանդաստանս արգաւանդս Իտալիոյ՝ յաղթանակ քաջութեանց նոցա ցուցեալ. մաքրիտանացւոց և նումիդացւոց զխիստ և զանհնարս տերութիւնն Ասպնիսայ առաջի արարեալ, որում ի պարտէն հնազանդելոց էին։ Ոչ այսպէս զազգս իւրաքանչիւր այլևայլ երկիրս և յատուկ յորդորս. իսկ կարքեդոնացւոց զայմ ինչ սրտառուչ և յորդորող բանիւք՝ յանդիմանս առնէր, զնախանգ հայրենեացն, զվերափս, զչիրիսն հարցն, զերկիւղ և զարհաւիրս ծնողաց, զկանանց և զորդւոց, և զաւգտ Ասքեդոնի՝ որում մեռելոցտ ի վերայ կայր կործանումն և սփրկութիւն կամ իշխել տիեզերաց, ծայրագոյն առաջի դնելով յոյս և երկիւղ։ Ցեղեցկիկ կր Ճառն, այլ ՚ի բաց բազմալեզու այլազգախառն զօրացն իմանալի. և զայն իսկ յաւելու Լիւիոս, զի ինքն Ընկերագր առ կարքեդոնացիսն խօսեցաւ, և զօրավարաց ազգի ազգի զօրացն պատուէր ետ՝ զնոյն առ իւրաքանչիւր զօրսն խօսել։

Այր զի և զսպաց ևեթ ժողովեալ զօրավարին, թելադրեր նոցա որ ինչ կամ ըն խօսել ընդ զօրս, և արձակեր զնոսա յիւրաքանչիւր գունդս՝ պատմել որ ինչ լսեանն, և խրախուսել զնոսա ի մարտ։ Այսպէս Ընկերքանդր մեծն նախ քան զազամհաչակ Ճակատամարտն Ընբեղայ արար, որպէս պատմէ Ընբրիանոս։ Ք.ուշ.

ԳՕԴՈՒԱՆ Գ.

Յաղագս յօրինուածոյ Ճակատաց, և Ճակատամարտից։

Ոչ միօրինակ Ճակատ յարդարէին նախնիքն, զի և շմարթէր իսկ. քանզի յօրինուած Ճակատացն ըստ բիւր-

1 Կարքեդոնացւոց զպարիսպս զսարկաւէ կամ զտիեզերակալս. Հայրենիս, զվերափս, զգերեզմանս Թէ, և ոչ ինչ ընդ մէջ երկիւղի հարցն, զծնողս և զորդիս և զկանայս և յուսոյ ցուցանէր։ Նայս երկնչեցաս. զկործանումն, և

ազգի Հանգամանաց փոխոխի ։ Քայց զՀետևակազօրն սո-
վորութիւնք էր ի միջի կացուցանել ի մի կամ ի բազում
կարգս , և զայրուձին յաջ և յահեակ թևս բաժանել ։
Ի Ճակատամարտին առ Ալիմբերեաւ՝ ամ զօրք կրե-
սեայ հետևակք և հեծեալք կային ի մի կարգ , երեսուն
այր ի խորութիւն . բայց յեզիպտացւոց զօրացն , որք էին
արք իբրև երկոտասան Հազար , կազմեալք յերկոտասան
բիւրեակս ի գունդս ստուարս քառակուսիս՝ Հարիւր այր
յերկայնութիւն և նոյնչափ ի խորութիւն ։ Քան ոչ կարաց
կրեսոս փոխել զկարգ նոցա , յոր սովորեալ էին . որով-
հետ մանն ընտրելոց զօրացն անպիտան եղեն , և այն
իսկ ոչ փոքր պատճառս էտ պարտուցն ։ Կնդացն Պար-
սից սովորական խորութիւն էր քսանևչորից արանց . բայց
կիւրոսի ոտիպետ ընդարձակել զՃակատն որչափ մար-
թիք՝ առ ի չպաշարելոյ ի թշնամեաց , եթող երկոտա-
սան այր ի խորութիւն՝ երկայնեալ զկարգն . և կատարած
մնարին չայտ է ամենեցուն ։

Ք.ա.ն. գ-ած. Կէս.ը.ա. 158։ Դ-ած.ը. 596։ Ի լևկտրեան Ճակատամարտին զօրք սպարտացւոց , ընդ քսիկ և ընդ նիպակակից՝ քան և չօրք Հազար հե-
տևակք և Հազար վեց Հարիւր հեծեալ , կազմեցան կա-
ցին երկոտասան այր ի խորութիւն . իսկ թեբացիք Տնգե-
տասան այր , Թէպէտ և ամ զօրքն էին վեցՀազար հե-
տևակք , և չորեքՀարիւր հեծեալ , որ Թուի Հակառակ
կարգաց . բայց կ՚պատմեսնդ խորհէր անկանել միանգա-
մայն ամ զօրութիւն ստուար գնդին ի փաղանգ սպարտա-
ցւոց , զի եթէ Տերձաներ զայն՝ այլ ամ զօրքն ի փա-
խուստ դառնային , որպէս և եղեւն իսկ ։

Պ-էէ. Ժէ. 764.Ժ.664։ Ո փաղանգն մակեդոնական , զՀզաչակաւորն առ Հինոս , այլոցն նկարագրեցաք ։ զի ի տասն գնդաց կազմէր ըստ Պողիբեայ , և գունդ իւրաքանչիւր ի Հազար վեց Հարիւր արանց . և կային Հարիւր այր յերկայնութիւն , և վեցտա-
սան ի Թանձրութիւն ։ Քայց ըստ պիտոյից ժամանակին զկես երկայնութիւնն յաւելուին ի Թանձրութիւն , կամ զԹանձրութիւնն յերկայնուն ։ Կոյն ինքն Պողիբիոս զՀե-
ծելոցն Պարսից ասէ՝ միով Հեծելագնդի ունել ութ Հա-
րիւր այրուձի , և կալ նոցա ըստ սովորական կարգի՝ Հա-
րիւր այր յերկայնութիւն , և ութ ի խորութիւն ։ Իսկ Հռո-
մայեցիք զՀետևակազօրն յերիս կարգս կացուցանէին ,
ընդ երկար ժամանակս պինդ կալեալ զսովորութիւս պայս ։
Ի բազում Ճակատամարտից զմին ևեթ , որ ի Ջամա

1 Հ-ած. Գ-. 209։

լեալ Ակիպիանի ընդ Ջնիքթաղայ, բաւական համարիմ առ՚ի տալ զՆիգրիտ պատկեր յօրինուածոյ Ձակատուն հռոմայեցւոց և կարքեդոնացւոց։ Ակիպիոն կացոյց պաշտեաւորս յառաջին կարգն, Թողեալ անջրպետս ընդ գունդսրատակս. և՚ի կարգ երկրորդ զպետս, ոչ առանջրպետս առաջնոյ կարգին զգունդսրատակս նոցա կացուցեալ՝ որպէս սովորութիւն էր հռոմայեցւոց, այլ զհետ գունդսրատակաց աշտեհաւորացն՝ Թողլով անջրպետս ըստ առաջնոյ կարգին անջրպետացն ուղղութիւն, վասն երասխոյ փղոյ Թշնամեացն տալոյ համարձակ անցս. և զերրորդականսն կացոյց յերրորդ կարգ՝ որպէս գունդ պահեստի։ Իսկ զայրուձին յաջ և յահեակ Թև տարածեաց. զիտալացին՚ի ձախմէ, և՚ի վերայ նոցա կացոյց զՆիլիոս. և զնուամիդացիս յաջմէ, և՚ի վերայ նոցա զԱենիսա։ Իսկ յանջրպետս առաջնոյ կարգին եդ զմեհենազգեզն զօրս, պատուէր տուեալ նոցա նախաձեռն առնել մարտին. և եթէ վանեալք չհանդարտեացեն կալ առաջի բռնութեանն փղացն՝ յետս ընկրկել, քաջարշաւացն ընդ ուղիղ անջրպետսն անկեալ՚ի վերնկոյս բանակին, իսկ որ պաշարիչքն՝ ընդ կողմանակի անջրպետսն յաջ և յահեակ Թև անկանել։

Իսկ պատսպարան բանակի Թշնամեաց կային փիղք աւելի քան զուԹսուն՚ի Ձակատու. զհետ նոցա կացոյց Ջնիքթաղ զվարձական զայլազգի զօրսն իբր երկոտասան Հազար՝ լիգուբացիս, գաղղիացիս, բաղեարացիս և մաւրիտանացիս. և զհետ նոցա յերկրորդ կարգ զաւրիւկէացիսն և վիտբեդոնացիս զընտիրս բանակին, անկանել՚ի վերայ Թշնամեաց՚ի պարտասել նոցա և՚ի վաստակաբեկ լինել՚ի մարտ. և յերրորդ կարգ, անգր քան զասպարէզ մի, կացոյց զգունդս՝ զորս Լուսելոյ ածեալ էր ընդ իւր, զի չվատահէր՚ի նոսա վասն բռնի՚ի հայրենեացն իւրեանց մեկնելոյ, Թշնամիս մանաւանդ և ոչ նիզակալիցս համարեալ զնոսա։ Իսկ՚ի ձախմէ Թևի կացոյց զայրուձին նուամիդացի, և յաջմէ զմահեդոնականն։

Յանկալի էր Թէ Պողիբիոս կամ Լիւիոս զԹիւ զօրաց երկոցունց կողմանցն, և զԱնձրուԹեի Ձակատուցն նշանակին։ Իսկ վեպս Ձակատամարտին Աննեալ, որ եղև ամաք ինչ յառաջ քան զոս, ոչ յիշելն աշտեհաւորքն և պետք և երրորդականք, որոյք երբեմն կարգք Հռոմայեցւոյ քանակին կազմէին. բայց երեւի լռեալ զայն Լիւիոս որպէս սովոր ինչ և յայտնի ամենեցուն։

Սովորութիւն էր, մանաւանդ ոմանց յազգաց՚ի դի-

մեզը առ Թէնամին զաղաղակ հարկանել, և սուր ընդ առ պար չկահել։ Օ՛ի շռինդն այն, իսաւն ընդ հնչումն փողոցն, ապշեցուցեալ իմն զնոսա՝ անպզականս առնէր երկիւղի վտանգին, և խրախուսեալ Համարձակէր, ի յաղ ԹուԹի ևԹէ ուշ կալեալ ընդդէմ մտնու խիզախել։ Այր զի հանդարտ և անվրդով յարձակին զօրքն ի ձաղատամարտ, և էր զի ի մերձենալ առ Թշնամին՝ սաստիկ յարձակմամբ ի վերայ նոցա անկանէին. վասն որոց հրկին յարձակմանց արք ազաք տապալօրէք գտան, որպէս տեսաք։ Ի Ձակատամարտին Ա(ներմալիւեայ լըբտես ի Վ՛Ներքսեայ առաքեալ եաես զպարտացիս՝ զի ըզ- ԵՐ·Գ·Ե·2008, հերմն սանդրէին, կազմելով՝ի պատերազմն բազմավտանգ քան զամենայն պատերազմունս, որպէս և յամենայն իսկ մարտս պատերազմաց սովորութԹի էր նոցա։ Ա՛յս քաջութԹի այնոցիկ է, որ զոգիս ի բուին ունկնդին ի յաղԹել կամ ի մեռանել։

Ա՛ենկապղենք նախաձեռն առնէին մարտին՝ արդնըն- կեց նետընկէց և քարաձիգ լինելով ի փիղս Թշնամեաց, եԹէ էին. և ի ձիսն և ի հետևակազօրն, աղմկելով զնոսա. և ապա ընկրկեալ ընդ անջրպետս գնդացն՝ պատըսպարէին յետոյս առաջնոյ կարգին, և անտի դարձեալ նետաձիգ լինէին ընդ վերոյ գագաԹան յառաջակաց զօրացն։ Իսկ Հռոմայեցւոց աշտեհաւորքն նախ ձգէին զաշտեայս, և ապա խառնէին ի մարտ. և անդ էր տեսանել զարիւԹի զօրացն, և զնախձիրս՝ որ գործէին։ Ի՛ հերձանեին զԹշնամին և ի փախուստ դարձուցանել՝ վըտանգ մեծ էր, և է իսկ միշտ, զհետ սնդել փախստէից՝ Թողեալ զմեացորդս զօրաց. ուստի բազում պարտուԹիք առնին պատճառս, որպէս տեսաք. և յոյժ զգուշալի է վրիպակս այս, որչափ զի արիւԹի և քաջութիւն երևի գու։ Ի ելիսս և Ա՛ասիկիա ի պատերազմին Օ՛ասայ ի խռովել և ի փախուստ դարձուցանել զԹշնամին՝ ոչ յաՀաւանն վհետ յարձակեցան, այլ վաղ դարձ արարեալ ի Հալածելոյ զփախստեայս՝ խառնեցան ի բուն բանակն. և անկեալ ի վերջապահն Ա՛նհրեաղայ, ի սուր սուսերի կոտորեցին զմեծ մասն փաղանգաց նորա։

Պս·ՓՓԺ·Ե՝ Ի հիւրգոս օրինադրեաց իսկ, ի Հալածել առ վայր մի Լ՛Ի՝·ՐԺ·54, զԹշնամին վասն աներկիւղ յաղԹուԹ՛ ապա դադարել. և օրինացն կրկին պատճառք եկին։ Ա՛ի, զի Հեղինք ընդ Հեղ լէնս տային պատերազմ, և մարդասիրուԹիք պարտ էր՝ մի մինչև ի սպառ Հալածել զսահմանակիցս և զազգակիցս, որք փախստեանն զպարտուԹի խոստովանէին։

Այս միւս ևս, զի յոտսոյն այնուիկ երագ ընկրկէին թըշ-
նամիք՝ առ ի փրկել զանձինս ի մահուանէ, և ոչ յամա-
ռեալ կային ի մարտ՝ յուսնելով յոյս ապաստանի։

Աստկագոյն յետկուսէ և ի թևէ հարկանի թշնա-
մին, գրեթէ միշտ բերելով գյաղթուԹի. նմին իրի յամ
պատերազմունս զօրավարք քաջք զգուշագոյն պատապա-
րին ի վտանգէ աստի։

Ընդ սակաւուն այրուձիոյ հռոմայեցւոց բանակին յե-
բաւի ե զաբմանալ. զի երեքարիւր հեծեալ առ չորեք-
հազար և առ հինգհազար հետևակս կազմէին։ Այսպէս Լե. ժ. ԼԲ.
նոքա զսակաւն քաջ՝ի կիր արկանէին, զի հեծեալք մերք ԽԷ. Ը. ւ.
իջեալ՝ի ձիոյ՝ հետ մարտնչէին, և երկվարք նոցա մար-
զիկք կային ճնային անչարժք, և մերք հետևակս մեհնա-
կազինս՝ի գաւակ ձիոցն առեալ վարէին, անհնարին ե-
բագումս՝ի հեծնուլ և յիջանել և մերք սանձաթձակ՝ի
Թշնամիսն յարձակէին անընդդիմակացք, այլ այն ամ՝ չէր
բաւական. և Այնիւբաղայ՝ի չորեսին ձակատամարտսն՝
բազմաԹիւ այրուձիոյն եղև զօրավիգն՝ի յաղԹուԹիւն։
Հռոմայեցիք՝ի սկզբանն պատերազմին ընդ ազգս սահ-
մանակից յերկիր անտառախիտ, այգևէտ, և ընդ ձի-
Թաստանս, մերձ Այպէնեան լերինս, ուր հեծելոց չէր
մերթ համարձակ և ընդարձակ ձիավարել։ Այնի իրի և
սահմանակից ազգաց սակաւք էին հեծեալք, և երկոքին
կողմանք առանց այրուձիոյ ուսանէին տալ պատերազմ։
Հռոմայեցւոց էին երեքարիւր հեծեալք առ լեգէոն մի,
և նիզակակիցք զնրկնապատիւին տային, և այն սովորուի
եղև յօրինս։

Պարսից ոչ գոյին հեծեալք մինչև ցԱլիւրոս. նա ըզ-
պէտս Թերուոյն վաղ ծանեաւ, և ի սուղ ժամանակի կազ
մաց այրուձի մեծ, որով մանաւանդ յաջողեցաւ յաշ-
խարհակալել։ Այոյն պէտք եղեն և հռոմայեցւոց՝ի գոր-
ձուացանել նոցա զդէնսն յարևելս, և ի տալ պատերազմ
ընդ ազգս՝ որոց զօրուԹի յայրուձին էր. և զայրուձի
վարել Այնիւբաղայ ուսան հռոմայեցիք։

Ընդ ելանոցք և գարմանոցք վիրաւորաց էյիշին ի բա-
նակս նախնեաց, այլ ոչ անխնամ արդեօք լինէին վիրաւորք,
Հռոմերոս բազում բժիշկս երևելիս ասէ լեալ՝ի բանակին
Հռոմաց՝ի պաշարման Տրովադայ. իսկ բժիշկք յայնժամ
և վիրաբոյժք էին, որպես յայտ է։ Պրոսերն Պիւրոս Քւն. գաս.
ընդ զօրսն և բժիշկս ձարտարս ած առ Պիաքսար քեռն Կէ. ե. 29.
իւր. և Կեսար բազում ուրեք ի գիրս յիշատակէ իւ-
րոց նշանակէ, զի ի կատարել ձակատամարտին՝ ածէին

վիրաւորք ի մերձակայ ուրեք ի քաղաքաց։ Կու բաղում ղօրավարք այց առնէին վիրաւորաց ի վրանս. որով է լսել՝ զի ի միում վրանի եօթն կամ ութ զինուորք բնակիցք, քաղաքակիցք գոլով և դրացիք, միմեանց ինամ արկեալ։

Ի խիտս բաղում ուրեք յիշատակի մաւրհակս փրկանաց, զոր ազգք ընդ ազգս առնէին ի գրաւեալսն ազ-
Կու. խբ. ծբ. Լու. ձ. ժ. բ. ծբ. բոյն ի պատերազմունս։ Ո՛չ հետ ձակատամարտին կան, նեայ, Կ՚ընկերազ տիրեալ փոքու բանակի հռոմայեցւոց՝ յանձն առ տալ նոցա զընկէզ քաղաքացիս, զմի մի երեք հարիւր դահեկանաց չորեքձիոց՝ որ արժէր տասն դենար. իսկ զնիզակակիցս նոցա երկերիւրոց, և զսորուկս հարիւրոց։ Հռոմայեցիք նուաճեալ զԱրեւտրիա քաղաք Ալբիա՝ ուր էին պահակապանք մակեդոնացիք, սակ հասին փրկանաց նոցա երեքարիւր դահեկանս քառասնից։ Չօրինադրել հռոմայեցւոց չիրկել զգերիս՝ որ անձն նատուր լինէին ի թշնամին, Կ՚ընկերազ զգերեալսն վաճառեաց օտար ազգաց. և զբազումս յայնցանէ գնեցին աբայեցիք։ Սակ յորժամ հռոմայեցիք ազատ կացուցին զյունաստան, նոքա ի չնորհակալութիւն պատիւ՝ զարձուցին ի նոսա զնմ գերիսն, հատուցեալ տեբանց նոցա հինգհարիւր դենար ընդ միոյ միոյ. որ ըստ համարոյ հաշուին Պողիբեայ՝ լինին միահամուռ հարիւր քանքար, կամ տասն բիւր դահեկան. զի Ա՛. քսիաս ևեթ գտան հազար և երկերիւր գերի։

Չրևի՛ ոչ լեալ սովորութիւն առ նախինս նամակագիրս լինել ի պատերազմի. այլ յոյժ կարևոր է առ ի տալ գաղտ պատուէր զօրավարաց՝ որ հեռի կայցեն, կամ
Կէս. Տոքտ. գլ. Ե. արգելեալ ուրեք ի քաղաքի, և յայլ դէպս։ Կու կիսկերսն, մինչ արգելեալ կայր նա ի բանակին՝ պաշարեալ ի գաղղիացւոց, գրով ազդ արար կէսար զգալ հասնել իւր յօգնութիւն լեգէոնօք բազմօք. և յուսարձն գրեր՝, զի մի յանկանիցէ ի ձեռս թշնամեաց՝ գիտասցին զգալոսան նորա. թէպէտ և ոչ էր բաւական զգուշութիւն այն։ Կու ոչ հրանչան ազգաբարութիւնն, զորմէ այլոցբ ասացաք, յապահովագոյն ինչ էր. Թող զգիժաբարութիւնն և զխոչս։

Պլուտ. ի Կրաս. 217։ Ալ ի դէպ է լռել և զարժանի յիշատակի զսովորութէ հռոմայեցւոց, զի ի կազմել կալ ի ձակատամարտ, զնո

՝ Ցղէ Թուղթ գրեալ յոյն տառիւք, զի մի յբմբռնելոյ՝ յայանեսցին Թշնամեաց խորհուրդք մեր։

և ասպար ի ձեռին, և արկեալ զվարպանակ, առնէին կտակ անգիր, կացուցանելով իւրեանց ժառանգ՝ առաջի երից կամ՝ չորից վկայից· որ ապ յակոյ կտակն կոչէր։

Վասն ի շատ զձախատամարտից ասացաք, ոչ իշխելով խորամուխ լինել ի ձառս՝ որ ոչ անկ են մեզ· արդ այժմ զմրցանակս յաղթութեցն տեսցուք և զպատիժս պատուհասի պարտելոցն։

ԳՕՂՈՒԱԾ Դ·

Յաղագս պարծից և մրցանակաց, ախոյանաց և յաղթանակի։

Բարւոք ասաց Պողոս՝ թէ երկու են ուղղիչք մարդկան և դրդիչք ի գործ, երկիւղ և յոյս· և չիք բանիւքեայարմար առաջնորդութիւն առանց վարձուց և պատուհասի· զի յանցանաք համարձակին անպատուհաս, և առաքինութիւն առանց վարձուց և փառաց լքեալ թուլասոյ։ Լ՚որդ այս հաւասարն ևս է ի գիտութեական առաջնորդութիւն· քանզի առաւելագոյն ունելով զօրաց հոմարձակութիւն, ամրագոյն և անդադարն կապանօք պարտ է կարգաց և հրամանագաց նոցա հարատել։ Այլոց մարթի երկիւղմբքն ևս զեղծանել, մանաւանդ պատուհասիւ, և յանչափն զառածանել։ Պոլորութիւն էր կարքեդոնայ ցոյց զզօրաւարս պարտեալս ի մահ մատնել, որպէս թէ թշնաւարութիւն յանցումն էր, և չէր մարթ քաջ զօրավարի առանց սիրալանաց ի պարտութիւն մատնել։ Այլ ոչ աստ զկայ առնոյր խստուն նոցա, այլ և որ յանդգնութիւն գյաղթութիւն ստանայր՝ զնա ի մահ դատապարտէին[1]։ Լ՚ո գաղղիացիս ի ժամանակի զօրաժողովոյ՝ պարտ էր նմ զինուորական հասակին ի տահմանեալ աւուր ի մի վայր ժողովել[2]։ և որ չէտ ամենեցուն հասանէրն՝ կրճատմամբ լինէր։ Ո՛ անագորոյն խստութիւն։

Արդասաւորագոյնք էին Հռոմայեցիք, մեկեսք և ի հրահանգս Եւտ. է կոե. 467· զօրականին խոստք ևս։ Օ յԼ՚ետնս եթէ ոք չառնոյր յանձն զզինուորութիւն, որ ծանրագոյն կայ յանցանաք

1 Ընդ կարքեդոնայիս, որպէս ասէ, կամին զնոյնսկ զօրավարք, որք յանգուդն խորհրդով յաղող զպատերազմն մտիցեն։ Լիս. Լբ. Իշ։

2 Եւ այսպէս սկիզբն լինէր մարտին առ գաղղիացիս. զի օրինք էին եմ մանկտուցն զինուորել ի մի վայր գալ, և որ չէտ ամենեցուն հասանէրն՝ յանդիման բազմութեամ կատաճաք սպանանէր։ Կես. Ֆոլ. Ե։

էին քան զապաղէնն ժամն ինչ կամ վայրկեանս, արգե-
լեալ մերձէր հրովարտակաւ և նզովիւք ի ժողովոյ ժո-
ղովրդեան և ի մեհենից դից։ Ոչ վաճառէին լեալ
փախչել, կամ ի կայիցն ի բաց կալ, կամ գասալիք լի-
նել, եր ոձիր մահապարտութեանն։ Այն օրինք սպարտաց-
ւոց անլուծանելիք՝ մի երբէք ի փախուստ դառնալ, և
առաջի քաղմաձեռն յոյժ թշնամւոյ, և մի մեհենել յիւ-
րաքանչիւր կայից, և մի զէնրնկեց լինել. և որ ոք յայ-
սոսիկ յանցանէրն, լինէր ի նախատինս անքաւելի. և
ոչ միայն յայմ աւագութեանց, և ի յանձանձանաց իրաց
աշխարհին, և ի ժողովոյ և ի տեսարանաց ի բաց մեր-
ժեալ, այլ և տուրևառիւք ամուսնութեանն կցորդել ընդ
նմա՝ նախատինք էին, և զայմ թշնամանս օրէն էր առ-
նել նմա համաբաձակ։ Այսպէս քաջացն, և զէն ի ձեռին վասն
հայրենի յատակին անկելոցն, փառք և պատիւք մեծա-
մեծք ընդ որ էին։ Ի եր յոյնաստան անգրեօք երևելեաց
քաջայաղթ արանց, և շիրիմք նոցա հրաշազան արձա-
նագրովք պայծառացեալ՝ որ զանուն նոցա և զյիշատակ
Թ.՝ԱՒԹ. Ջ. անմահացուցանէին։ Օ արմանալի իմն խրախոյս արի-
121. ութեան և եռանդն ցանկութեան պատուոյ և փառաց ածէր
քաղաքայնոցն՝ սովորութեանն աթենացւոց, զի ի կատա-
րած մարտին միաբան ապա յուղարկաւորութեան անկե-
լոցն մատուցանէին, զսակերտին նոցա զաւուրս երիս և
դեալ ի պատիւ ի տեսիլ ամենեցուն, որ ծաղկիս զնոքօք
արկանէին, և խունկս ծխէին և բուրմունս իւղոց անու-
շից։ Այլ ապա ածէին զսակերան հանդիսիւս ի գերեզման,
եգեալ յայլ և այլ դադաղս ըստ ցեղից՝ որ էին ի Պղատէս.
և ամ ժողովուրդն ընդ երեսայր երկիւղածութեան՝ ող եկ
և վսեմ էր հանդէսն, նմանեալ պերճ յաղթանակի՝ քան
տխուր յուղարկաւորութեան։ Այլ ոչ այս միայն, այլ որ
գեր ի վերոյ քան զասացեալքս է, յետ աւուրց մի ոմն
յաւագաց աթենացւոց ի լուր ամ ժողովրդեան խօսեր
ձառ գամբանական ի վերայ քաջացն անկելոց. որպէս
յետ առաջնոյ պեղոպոնեսեան մարտին մեծին Պերիկ-
ղեայ անկ եղև ձառել. և զձառ նորա Թուկիդիդես
պահեաց մեզ. և միւս ևս ի Պղատոնի գիրսն գտանի
վասն նոյն նորին իրաց։ Այլ պատձառք գերեզմանական
ձառից էին ներբող քաջութեան արի զօրականին՝ որ զա-
րիւնս իւրեանց հեղուին վասն հայրենեացն, յորոց նա-
խանձս քաղաքացւոցն ի նմանութեան նոցա, և միխթա-
րութեան ազգականացն՝ սփոփելով զսուգ նոցա անմահա-
կան պարծանօքն, ասելով ցծնողս անկելոցն. Այսպէն

ոչ զայն աղօթիկք՝ զի՛ ի հասարակաց դատինքէ մահուն
ազատք իցեն որդիք ձեր, այլ զի իցեն լաւք և պանծա-
լիք. արդ լսելի եղեն աղօթք ձեր, և փառք նոցա՝ որով
մեծարին՝ սրբեսցեն արդ զարտասուս ձեր, և զչեծուձս
ձեր դարձուսցեն ի ցնծութիւն։ Այս յաձախ ևս ձարտա-
րախօսք զյորդորական խրախոյսն ձևով իմն ի դիմաց ան-
կելոցն՝ մանաւանդ նշանաւոր արանց՝ բարբառեին, իբր
ի շրթանց վերակենդանեալ ածելով զնոսա ի յորդոր և ի
սփոփումն ճնողացն։

Այս ոչ ի լոկ ձառս և յանարգասաւոր ներբողս զկայ
առնուին. այլ հասարակաւորութիւնն՝ որպէս բազում-
գուրթ և բազմազորով մայր՝ առձիկ և դարման կարգէր
ծերոց և այրեաց և որբոց կարօտելոց։ Օ՛ի զորքս ան-
կելոցն տաճեր ըստ իւրաքանչիւր ազգին պայմանի միչև
ցհասանն վերնոլական. և ապա յանդիման ամ՛ ժողո-
վրդեան ածեալ՝ ի տեսարանի սպառազէնս, խառներ
ընդ վերնոլոս աչխարհին։ Արդ զինչ ևս՝ ի դամբանա-
կան կացրդիս թերի կայցէ. ահա գծուձ զօրականն և
սիրելքոր աթենացին հաւասարեր դիւցազանց և աչխար-
հակալաց։ Լցեն ինչ աղիողորմ և գորովագոյն քան զայս
սպասք մեծարանաց, որ արդ քաջայաղթ զօրավարացն
մերոց մատուցանին։ Լայսրիկ վառ և բորբոք պահչեին
հանապազ զարեուքն ազգին, զմեծանձնուն, զեռանդն
ցանկուէ փառաց և զհայրենասէր նախանձ, որով Հայկք
աներկիւղ դիմագրաւէին ահագին վտանգաց, և մահու-
խակ։ Օ՛ի որպէս [1]տուկիդիդէս՝ ի ձառս դամբանական
պաշտամանցս ասէ. Ուր վաստակոց մրցանակք մեծա-
մեծք առաջի կայցեն, անդ արք քաջք յարդարին՝։

Ոչ ինչ ներողագոյն էին հռոմայեցիք քան զՀայոս՝ ի
պատուհասել զանցուցեալսն՝ ի վնասուցական հրահանգս,
և ոչ ժլատք՝ ի վարձատրել զառաքինիս։ Այսպ յանցա-
նաց առնէին զպատուհասն, և ոչ զամ յանցանս մահուամբ
պատուհասէին. այլ էր՝ զոր բանիւ լոկով արհամարհա-
նաց, և էր՝ զոր աւարամասին չառնելով բաժանորդ, և
մերթ՝ ի բաց մերժելով զնոսա՝ որպէս անարժանս զի-
նուորելոյ հայրենեաց, և ծառայեցուցեալ զնոսա յա-
ձախ՝ ի պատնէչս բանակին վարապանաւ լոկով, առանց
կամաքի գործոյն. և նախատինքն այն դառն էր նոցա
քան զմահ։ Ի տատհակէ զօրացն Կեսարու և՝ ի բողոք Դ.Ն. կ.ս.
Խր. 210։

1 Օ՛ի որոց առաքինուձեցն մեր. ցեն, նոքօք և արք քաջք առաքի-
ցականք մեծամեծք առաջի կայ. նանան։

բառնալ ամբոխիւ՝ զի արձակեսցէ զնոսա, կ՚ասաբ ոչ ինչ
ետ նոցա պատասխանի՝ բայց միայն կուիրինացիս կո-
չեաց զնոսա, իբր հռոմայեցիս կոչելով զնոսա կամ քա-
ղաքացիս՝ փոխանակ կոչելոյ զնոսաբովիցս, և հրաման
ետ նոցա գնալ՝ : Ա՚յն բարբառ որպէս չանձ՚ի յերկինէ
եհար զնոսա. և համարեալ զայն անհնարին նախատինս
և թշնամանս, խնդարհեալ մեծաւ թախանձանօք և ողո-
քանօք աղերսէին, մինչև անդրէն ընկալան հրաման կա-
լոյ՚ի զինուորութենէն ;

Լ՚. ֆ. ԽԷ. ՚ի ժամանակի յորժամ բանակն հռոմայեցւոց վրի-
պակաւ Ա՚ինուկեայ բդեշխի՝ որ զօրավարէին՝ պաշա-
րեալ յերկուացւոց անտի մնասեր յաւար, կ՚ինկիննատ
իշխանապետ կացեալ պատերազմին՝ փութացեալ եհաս
յօգնութիւն և ազատեաց զնա, և եառ զթանակ թշնա-
մեաց լի մեծութիբք : Կ՚ու պատժեաց զզօրս բդեշխին՝ ոչ
հանելոյ նոցա յաւարէն մասն, և զի՚ինուկիոս լուծեալ
յիշխանութենէն՝ կացոյց զնա փոխանորդ. իսկ նա լուռ և
զեալ հնազանդեցաւ անտրտունջ : Ա՚ն որոյ ասէ վի-
պագիրն՝, թէ այնու հնութիբ հպատակեին յայնժամ լա-
տագունին իշխանութենէ, զի զօրքն բարերարութենն յի-
շողք լեալ քան նախատանացն՝ սահմանեցին իշխանապե-
տին պակ ոսկի՚ի կշիռ լտեր. և՚ի մեկնել նորա՝ պաշա-
պան և փրկիչ զնա կարգային ;

Լ՚. ԻԲ. Ջ. Ո՚չ հետ ձակատամարտութեան կ՚անդնեայ, ուր չորք բիւրք
ԻԲ. ԻԳ. ԻԵ. հռոմայեցիբ անկան, զինուորք իբր եօթն հազարք՝ որ
ԻԶ. Ե. էին՚ի կրկին բանակին՝ յուսահատեալք անապատիւք
զինքնակեզ լեալ, անձնատուր եղեն՚ի թշնամիս և գերե-
ցան : Իսկ բիւր մի փախստեայք, և Ա՚պրոն ընդ նոսա,
այսր անդր ղերծեալ՝ եկին ապա ժողովեցան՚ի կանուե-
սիոն առ բդեշխն : Իսկ գերեալքն և ապդականք նոցա
թէպետ և մեծաւ թախանձանօք աղերսէին զներկանս,
և Հռոմ կաթօտ էր յոյժ զօրաց, այլ ծերակոյտն կեդա-
յանձն գրաւանթափ առնել զնոսա, զի վատոնքիք անձնա-
տուր եղեն թշնամեաց, և ոչ զօրս բիւրսն առաքէ ազա-
տեսմանելով սպանեալս՝ խրախուսեցին զնն՚ի ձեռին ան-
կանել՚ի վերայ հայրենեաց : Իսկ բիւր մի փախստեայքն

1 Դիւցազնն Ցուլիոս բանիւ միով զապատամբութիւն զօրացն ցա-
ծոյց, կուիրինանս զնոսա կոչելով որք՚ի սպառուէ նորա հրաժարեին :
Տակիտ. պատ. ե. Խե :

2 Ի՚նչպէս յոյնիժամ լատագու-
նին իշխանութիւն հնազան-

գեին, զի զօրացն զբարերարութիւն յիշելով քան զնախատինսն՝ պակ
ոսկի՚ի կշիռ լտեր իշխանապետին սահմանեցին, և՚ի մեկնել գնալ
նորա՝ ողջունէին զնա պաշտպան իւրեանց կոչելով. Լիւ :

վտաբեցան ի Սիկիլիա, չդառնալ Յոտալիա մինչև ցվախ-
ճան կարքեդոնական պատերազմին։ Իսկ Թպէտ Թա-
խանձէին նոքա զինուորել դարձեալ ընդդէմ Թշնամեաց,
և արեամբ իւրեանց լուանալ զնախատինս փախստեան,
այլ ծերակոյտն անողոքելի եկաց, ոչ վստահացեալ զպաշտ-
պանութիւն աշխարհին ի զօրականս՝ որ լքին զինուորա-
կիցս իւրեանց ի պատերազմի։ Իսպա զինեալ ի յոգնա-
Թախանձ աղերս Սարկեզեայ փոխանակի բգեղխին՝
շնորհեաց նոցա զինդիրն, այլ արգել մի կոխել Յոտա-
լիա՝ յորշափ անդ էին Թշնամիք։ Իսկ զասպետս բանա-
կին Կաննեայ վտարանդեալ ի Սիկիլիա, խստիւ պատու-
հասեցին. զի յետ Հաճատամարտին ի Հանդէս առնել
համարակալաց զօրացն, բարձին յամենեցուց ի նոցա-
նէ զերիվարս պատրաստեալս նոցա յաշխարհէն, որով
անկանէին ի պատուոյ ասպետացն Հռոմայեցւոց. և ամ-
ամէ զինուորութեՀ նոցա ընդունային եղեն, և Հարկ էր
նոցա այլ և տասն ամ զինուորել իւրեանց երիվարօքն,
որպէս եթէ այն ինչ զինուորէին. զի զտասն ամ պարտ
էր ասպետաց զինուորել։

Հաճայ Թուեցաւ ծերակուտին զինուորել ոմն Հաղար Լ֊. իբ֊. ծէ֊.
տորուկս, քան զիւրացին և փրկանուորել զգերիս. և ի֊. ծէ֊. ծ֊.
խոստացաւ ազատութիւն տարկաց, եթէ արիաբար մար-
տիցեն։ Որք և ընդկեան մի յառաջ քաջութիՀ մեծաւ
զինուորեալ, չև և յազատութիւն դարձեալ էին, լաւ
Համարեալ արժանի լինել բազմաթագձ պարգևին՝ քան
խնդրել զայն։ Իսկ զկնի բարեպատեհ որպէս արգա-
սիս քաջութիՀ նոցա բերեալ մատուցանէին զազատութիՀ.
և զարմանալի արուեստիս ի պատերազմին գործեցին, բաց
ի չորից Հազարացն՝ որք երկոտա գտան. և յետ մարտին՝
ամենեցուն չնորհեցաւ ազատութիՀ, և լցան անպատում
խնդութիՀ։ Իսպա Վրակքոս, որ զօրավարէրն նոցա, ասէ
ցնոսա. Սինչև զամենեսեան դուքդ ազատութեան ա-
նուամբ կոչեցեալ՝ ոչ խորհեցի ընդ արիս և ընդ երկոտս.
այլ արդ ոչ է իրաւացի առնել անխտիր։ Իսկ երդնի ա-
բար զամենեսին զնատուսրտեալս, զի զնմ ժամանակս
զինուորութիՀ իւրեանց յոտնկայս Հաչեցին ի պատիժ
յանցանացն, բաց ի ժամանակէ խօթութեան. և Հնա-
զանդ եղեն նմա ամ ՀլութիՀ։ Իսկ քան զնմ պատիժս
զինուորաց այս թեթև էր և քաղցր։

1 Վաղագոյն և ի միւսում ա- ժանի լինել ազատուե, քան խըն-
մի լաւ համոբեցան լուեալոյն ար- գրել զայն համարձակ։

Ա՛րդ որ ինչ ցայսմայր ասացաք, գրեթէ ամէն նախա-
ռանց էր պատիժ. այլ եկն և պատուհասաք ծանուցեալ
մինչև ցսպառումն. որպէս բրածեծն [1], որ այսպիսի ինչ
պ.ա. ժ. 481. է. Հազարապետին նախ մեղմով ինն ջնջեալ գաւազա-
ե. 78. նաւ զյանցաւորն, անդէն ամ լեգէոնականք սկսանէին
տեղալ զՀարուածս բազք և վիմաք. յորոց բազմագոյնք
անդէն ի պատուհասին վախճանէին. Ա՛ւ ապրեցելոցն՝
ոչ այն միայն էր պատուհաս, այլ և ի հայրենիսն ոչ և օրէն
էր նոցա գառնալ, և ոչ ոք յազգականաց նոցա իշխէր
ընդունել զնոսա ի տուն իւր: Ա՛յս պատուհաս էր պա-
հապանաց՝ որ թերաշխատ ի պահպանութենէն գտանէին.
արդ տէս զխիստ զգուշութենէդ գիշերապահիցդ, յորում
էր ամրութենէ և փրկութենէ ամ բանակին. նոյն պատու-
հաս էր և ամենեցուն զօրաց և սպայից, որք ի բաց
կայեն ի կայից իւրեանց: Պատերկուղեսս [2] զմի ոմն ի
սպայից լեգէոնացն ածէ յօրինակ, որ վասն վատ փա-
խըստեանն ի պատերազմի՝ բրածեծ եղև յաւուրս Ա՛ն-
տոնիոսի և կրտսերոյն Կեսարու. Ա՛յլ այն իսկ առա-
ւել են զարմանք, զի զնոյն պատուհաս կրեին և որք ի
բանակին գողանային ինչ, գրժելով երդմանն՝ զոր ի զի-
նուորելն երդնուին, որպէս ասացաք.

Իսկ եթէ ամ լեգէոնն կամ գումարտակին յանցաւոր
գտանէր, քանզի զամ իսկ զգունդն չէր մարթի սպանա-
նել՝ վիճակաւ տասանորդեին, և որում ումեք տասնե-
րորդն ելանէր վիճակ՝ սպանանէր: Ա՛յսպէս երկիւղ
մնայուն զարհուրեցուցեալ զամենեսին, և սակաւուց հա-
սանէր մահ: Իսկ այլք գատապարտեին յամ կեանս իւ-
րեանց փոխանակ ցորենոյ ձաշակել զարի, և քանակել
Լ՛ս. ե. ծէ. արտաքոյ պատնիշին ի վտանգ հինից թշնամեաց: Ա՛յսմ
պլ՛ւ. Է կէ. տասանորդական պատուհասիս անգթանին ի սկզբանէ հա-
548. սարակապետութենէն ածէ Ա՛լբիոս օրինակ: Իսկ Կրասոս
ի կալ իւրում զօրավար լեգէոնացն՝ որ ի Պարտա-
կեաց հարեալ եկն, նորոգեաց զնախնի սովորութենին՝ որ
խափանեալ էր՝ զտասանորդականն պատուհաս յանցա-
ւոր զօրաց, օգտակ ունի զգործեալ. Օ՛ի ի թշնամանալից մա-
հուանէն, ասէ Պլուտարքոս, և զի առաջի ամ զօրացն
կատարեր սպանանին, ամենեքեան զարհուրեալ սասանէին.

1 Պարտաւոր գտան ի բրածեծ լեգէոնեն, որք Լբին զրգեաշին, կին. փիւռ. է. ծէ:

2 Կալուխիոս Պոմփիոս բը- զեալ զՊանիա, մեծ ինն և հանգոյն նախնեացն օրինակ եւս. զի զՀա- րեւսպիա առաջնոյ հարեւբեկին զմի իբերիոս վասն վատ փախստեանն բրածեծ արար: Պոռերի. է. կը.

Ի սոյն պատուհաս առ ինքնակալսքն քրիստոնեայք դա-
տապարտեին. զի չպաշտեին՝ ըստ զկուռս, և զհաւատացեալս
չհալածել, թուէր ապստամբութիւն և ամպարշտութիւն
մահապարտ։ Որպէս լեգէոնն Թեբացի պատուհասեցաւ
առ Մաքսիմիանոսիս. որ երկոյս հետ զհետէ տասանորդ Թեոդ. Ե-
դեալ զարի զօրականսն՝ ի մահ, անյողդողդ հաւատոց գերբեա. Լ-ոգ.
նոցա յաղթել ոչ կարաց։ Զի որ Աւրիի զօրապետ տուռ Սեզ.
նոցա և այլ ամ սպայք գրեցին սուղ և զարմանալի, օ-
րինակ ըզայս՝. «Ինքնակալ քաջ, զօրականք քո՝ ծառայք
ըստ, քեզ զղխնաւորութիւն՝ նմա զանմեղութիւն պարտիմք.
հնազանդել քեզ հակառակ ոչ արարչին և ոչ մերոյ ոչ
կարեմք. որ նոյն ինքն, եթէ կամիս և թէ ոչ, սակայն և
տեր քո է»։ Զի ամ լեգէոնն կամակար՝ ի մահ մատնեալ,
խառնեցան ի գունդս հրեշտակաց՝ յանսպառ օրհնուիւն
ըստ, ոչ զօրութեց։

Վակաւք յաւուրս հասարակապետութեն մատնէին՝ ի
մահ. զի անմեղելի մահապարտութեն դասալիք եղելոցն
և անհրամանս մարտուցելոց [2], և խստութեն հարց՝ որ և
յորդիսն ոչ խնայէին, արկանէր յամենեսին երաւացի
երկիւղ. որով զգոյշ լինէին՝ ի չանցանացն, և օրինաց
զինուորական հրահանգաց պատկառ կային։

Խիստ իմն է պատուհաս արեան, և սոսկալի ընտէս,
այլ ոչ ընաւին եպերելի։ Օ՛ի ամ իսկ պատուհաս ծանր
անագորոյն իմն է. այլ զինաւսակարութենէն ոմանց զոյժս՝
օգտակարութեն հասարակաց փոխարինել [3]. Պարտ է զօ-
րավարի խստանալ երբեմն առ զօրսն, և պատուհասիւ
զառաջս առնուլ ապստամբութեն և զհամարձակ օրինա-
զանցութեն. Օ՛ի աստ հեղուլն անողորմութեն է, որպէս
թէ վիրաբոյժ ոք վիրապատել ախտակցութեն ինայեալ
՝ի մի յանդամից՝ Թողուցու քաղցկեղին ընդ ամ մար-
միին Ճարակել։ Ա՛ամ՝ ի ցասմանէ և ՝ի քինախնդրութեն
պարտ է զգոյշ կալ. զի այնուհետև դիզք տարաժամք և
ևս զայրացուցանեն զամսն [4]։

Հառաջնուն նուագի տասանորդական պատուհասին, Լ՛ո. Բ. ծ՛Ե. Ը. Լ՛Ե։

1 Զինաւորք եմք ինքնակալիդ, այլ ծառայք ևս. քեզ զինաւորու-թեն, նմա զանմեղութեն պարտիմք. չկարեմք հնազանդել ինքնակալիդ և ուրանալ զարարիչ մեր, և զքո իսկ՝ թէ կամիս և թէ ոչ։

2 Մահապարտութեն յանցանք էին առ հռոմայեցիս՝ մեծին՝ ի կայիոն, և սպանութիւք որդւոց ի-րանց զօրէնսն զոյն սահմանեցին հաքք. Լ՛ո. իզ. Լ՛Ե։

3 Ընդարձոյն իմն է ամ պա-տուհաս մեծ. այլ ոյժք ոմանց օգտիւ հասարակաց փոխարինին։ Տ՛ե. գարե. ժ՛Ե. Խ՝։

4 Տարաժամ դեղով արծարծա-ներ գանցանս. Տ՛ե։

զորմէ ասացաք, յայժ ատելի եղև Պապիոս զօրացն. մինչև յանձն առնուլ նոցա կոտորել ի Թշնամեաց՝ քան պատերազմել վասն նորա և յաղթել ընդ նմա. զի էր նա խիստ անողոքելի. Քայց Պապիոս յետ բազում ժամանակաց ի հանգոյն ինն դէպս իմաստնագոյն գտաւ քան զնա՝. զի երբէք զօրք նորա Թողին զնա կամաւ և խափանեցին պաղատանքին առ ի Թշնամանս նորա, խելամուտ եղև այլեւս քաջ վասն էր հասին չարիքն, և գիտաց զի պարտ էր մեղմել զխստուԹին և ամբոխել զասացն իշխանական. Քայ արար աշխոյժ, և յաջողեցաւ. և հաճոյ և սիրելի լեալ զօրացն՝ կալաւ ապա յաղթութիւն մեծ. Օ ի խնստուԹէ և արուեստ մեծ է յոգուստ ի կիր արկանել զպատուհաս.

Հռոմայեցիք յաճախ ևս ակնկալուԹէ մրցանակին և փառաց յորդորէին զզօրս ի քաջութիւն. Հաւանուել քաջ զաքի կամ ի ստանալ պաղատանքն բաշխէին զօրացն զաւարն զարմանալի կարգաք, որպէս նկարագրէ զայն Պողիբիոս ի վէպս առաջին կարեւագիտեաց. Այսօր
Ժ. 589. լուԹիւն է՝ ասէ՝ առ Հռոմայեցիս, ի տալ զօրավարին նշան՝ սփռին զօրքն ընդ քաղաքն առեալ յաւարի, և յիւրաքանչիւր լեգէոնս ածէն զկապուտն. Այլ ի ձայն քարոզի վաՀանեալ զաւարն, ապա Հաղարապետք բաշխեն զդրնան հաւասար. ոչ միայն ամ կարգաց, այլ և հպատեղոյն ի պահ բանակին, և հիւանդաց, և ամենեցուն իսկ որ ինչ պատճառանօք և խափանեալ իցեն ի պատերազմէ. Այ առ ի չհորամանկելոյ ինչ ուժք, նախ քան զպատերազմին և յաւուր զօրաժողովոյ երդմնի առնելին զամ զօրսն՝ մի ինչ խորել յաւարէն, այլ զամ կողոպուտն ածել Հաւատարմութիւն. Չես ինձ քանի կարգ, քանի փոյթ հրահանգաց, և քանի երկիւղածութիւն դարուԹէ ի մարտամբոխ բանակին և ի խուռն յաղթութիւնն պահելին.

Վարձեալ և յաւուր յաղթանակին զօրավարն բաշխեր զօրացն արծաթ, ըստ ժամանակաց աւելի կամ նուազ. որ մինչև ի քաղաքական պատերազմունն ի պատշաճ չափուն եկաց. Ինդ վարձս խոստնելին յոլովակի և պատիւս՝ որ քան զարծաթ յանկալի էր զօրացն,

1 Լքին զնա զօրքն, և կամաւ՝ առ ի սոգիւտ զօրավարին՝ խափանելոյն զյաղթուԹէ.... Գիտաց հնարս զօրավարն վասն յաղթութեան, և զի պարտ էր ամբոխել զբաթոն, և ի խոստումն խոստնել զնա.

և ս առաւել սպայից ։ Յորժամ Վռհիոս Հաղարապետ Լ։ Է. Ա։
Ջոկատիւ զօրացն դիմագրաւեալ ի վտանգ մահու ի
բլուին, փրկեաց զնա բանակն արուեստիւ՝ քան զոր արիա-
գոյն ինչ ի վէպս ոչ պատմի, ի գառնալ նորա՝ գովեաց
զնա բգեաւչին յանդիման ամ զօրացն, և ի վերայ բա-
զում պարգեաց ըստ գինուորական պայմանին։ ետ նմա
պակ ոսկի, յիսուն լուծս եզանց, և միս այլ եղն չքնաղ
սեծուածք և գեղով, սպիտակ ամենևին, և եղջիւրք նո-
րա ոսկեզօծք ։ Յս զօրաց՝ որ ընդ նմա երթեալ էին՝
կրկին չափ ցորենոյ կարգեաց ռազիկ ընդ ամ ժամանակս
գինուորութե նոցա, և պարգևեաց միւսմ միւսմ ի նո-
ցանէ լուծ մի եզանց, և հանդերձս կրկին ։ Յս լեգէոնք
ածին առ Վռհիոս ի շնորհակալութե պատիւ՝ պակ ի
գալարեայ, որ էր նշանակ լուծանելոյ զպաշարումն։ գնացն
և զօրք նորա մատուցին նմա ։ Յս եղեն նա Լ՝ բիսի
գնգին ոսկեղջիւր, և զհարիւր եզինսն բաշխեաց զօրացն։
և լեգէոնք եռուն իւրաքանչիւր նոցա լիտր մի աղբ, և
կէս քսեան գինւոյ ։

Կալպուրնիոս Պիսոն, որ վասն առաքինութեանցն և Վ։ Մ։։։
յոյժ սակաւապիտութե կոչեցաւ զգաստ, մրցանակս Ք։ Ֆ։
պէսպէս բաշխեալ որոց նպաստամատոյց եղեն նմա ի
յաղթութե մարտին Վիկիլիոյ, զաքութե որդւոյն՝ որ
առաւել քան զամենեսին արիացաւ անդ՝ պարտ վարկաւ
վարձառել յընչից իւրոց ։ Յս յանդիման ամենեցուն
քարոզեաց գնս արժանի ոսկի պսակի, և պակ ի կշիռ
երից լտերց պատուիրեաց նմա ի կտակի իւրում։ որպէս
զօրավար սահմանեալ նմա զպատիւն, և որպէս հայր
զգենս պսակին տուեալ։

Ւայց պակ ոսկի աւագ սպայից պահէր, և դուն ու-
րեք ընորհեր պլուզ։ Ւյնն և այլ քաղուզ պսակք ըստ
վաստակոց սահմանեալ։ որպէս պաշարմանն գալաթա-
հիս՝ զոր արդ յիշեցաք, գերազարդ քան զայլսն։ և
տային զայն ազատողաց ի պաշարմանէ զբանակն կամ
զքաղաք։ և քաղաքականն, որ պարգեւէր փրկողաց ըղ-
կենաս ուրուք ի քաղաքացոցն, պակ կաղնի առ յիշա-
տակ նախնոյ մարդկանն, որպէս ասի, որք կաղնով պա-
րեսաւորէին։ և պարապականն՝ զոր տային նախայարձակ
ախոյանին ի պարխսպս, և որ նախ անդր ի վեր ելա-
նէր, պակ շերտաւոր՝ ի նմանութիւն մնհարձանաց
պարսպաց կազմեալ։ և նաւականն ի նմանութե նա-
ւացոգաց, զոր տային զօրավարաց նաւատորմի՝ ի ծովա-
մարտի յաղթողաց։ սակաւք սահացան զպակս զայս։

զոր և Ա՛գբիպպաս կալաւ զմեծ պարծանսն, ղորմի ասէ Կլեղիսիոս.

Եփ. ը. 683. Այր ի՛ ձակատըն ձաձանչէ մըցանակ,
Յաղաձէ իւքըն նաւային պերճ պսակ.

Բայց ի պսակաց աստի և յայլոց ոմանց, տային զօրաւորք քաջ զօրականին և սպայից տուսեր և վահան և այլ զէնս. և մերթ հանդերձս զինուորականս նշանաւորս, և՛ ի վեր անդր տեսաք՝ ուրուն ի սպայից երեսուն հրոյս կալեալ մըցանակ ի զօրավարացն, և պսակս վեց քաղաքականս [1].

Պարգևքս այս և պսակք էին նոցա օրինք պատուոյ, որովք ի խնդիր բարձի և աւագութեան՝ յաղթեկին ոստեացն, և ի քաղաքաժողով հանդիսս պճնեալ նոքօք երևէին. և՛ զաւարն առեալ ի թշնամեաց զդրամբք տանց իւրեանց կախեին, և ոչ պղոյ տանուտեառն օրինէր բառնալ զայն. Ա՛ ան որոյ գեղեցիկ ասէ Պլինիոս, թէպետ և զնոյն զօրավարին խմասիցն վարեմ բերել. Պլին. ը. ի. Տունք ինքնին, ասէ, և ի փոխել տերացն՝ յաղթանակեին. և էր յորդոր հզօր, որմոյն հանապազ յանդիմանել զվատ տանուտէրն ի մնանալ նոցա յայլ յաղթանակ. Ո՛չ ինչ նուազ յորդորիչք էին գովաբանիչքն՝ լու ի լու ամ բանակին ի քաջ զօրավարէն արիացելոյն անմահանամ ընծայեալ. Որպէս Վ՛ալերիոսյոսն ասէ Տիտոս [2], զի ընդ ումեք երբեք զչ նախանձէր, և ոչ խոբեր զիարուս ուրուք. այլ հարիւրապետին և զօրավարին վկայ հաւատարիմ քաջութեցն լիներ, և գովէր զնոսա. կե. մտթ. Կեսար ի լսել զքաջութեն Վկինգետրի եղբօր մեծի Հարտ. տաբասօսին, թէ զիարդ ընդդէմ բազմամբոխ զօրացն գաղղիացւոց պահ կալաւ քանակին, քարոզեաց ի լուր ամենեցուն զմեծ քաջութեն նորա, և գովեաց զվեգետնին առ հասարակ, մանաւանդ զՀարիւրապետս գնդին և զՀազարապետս՝ զորոց վկայեր Վկինգետրն զքաջայաղթ արութենին, Այլ այլ երբեմն Վկեսա՛ մի ի հարիւրապետացն՝ մեծաւ քաջութեամբ զօրավարին եղև ի պահ միոյ ի բերդից. և վահան նորա ծակոտեալ յերկերիւր երեսնից հարուածոց նետից՝ ածաւ առ Կեսար. Որոյ հիա-

[1] Երեսուն և չորից առ մըր. Իւր սեփականեաց. այլ հարիւրապետացն՝ ի զօրավարաց, և պսակս պետին և զօրավարի աննահանձ վեց քաղաքականս. Լիւս. խթ. ՟ը. վկայ արուեցն լիներ. Տ՟ուիտ. Ա.

[2] Ո՛չ երբեք չքաջութեն այլոց գրէի. իբ.

ցեալ ընդ այն, և զարմացեալ ընդ ահագին քաջութիւն նորա, պարզևեաց նմա առժամայն քսան բիւր սեպհեր տրամ, և յուզերօրդ կարգէ հարիւրապետաց յառաջինն անդէն ամբարձ զնա, և կացոյց առաջին սուինապետ, որ զերապատիւ իշխանութիւնն էր՝ որպէս պյուղը ասացաք, զի ՚ի վեր քան զնա էին հազարապետք միայն և փոխանորդք զօրավարին և զօրավարն։

Իսկ գոյր իրախուսական քան զայս մտցնակ. բազում իմաստութեամբ սահմանեալ էին ՚ի լեգէոնս աստիճանք պատուոյ և աւագութեանց, որ ոչ ազգի կամ մեծութեան չնորհէին՝ այլ քաջութեանն ածէր, գուն ուրեք սխալեալ, ՚ի կռիւս և տարակայութեան մեծ էր ընդ սինքըր զօրականն և ընդ թշնամին, այլ քաջ էին մուտք, և կուռ ձեռնասպարէն, ընդ որ բազումք ՚ի քաղաքացոց ոտն ոտն յառաջ խաղացեալ ՚ի բարձրագոյն աւագութիւն հասին։ Ի զի զնոր եռանդն ոչ ածէր այս զօրացն. զի յամ ինչ ձեռնհաս էն մարդիկ առ նախանձ պատուոյ և փառաց։

Սուղ ինչ և վասն ախոյանացն և յաղթանակաց ինայ ասել. Ի խոյեան կամ նշան յաղթութեանն ՚ի սկզբանէ էր կարևոր զինուց և աւարաց թշնամեաց՝ շեղջակուտեալ ՚ի յաղթողայ ՚ի ձակատուն տեղւոջ. ապա գնմանութեանն այնորիկ սկսան կանգնել քարամբք կամ ՚ի կոյտ. Իսկ երբեք անխոյեան առնէին զայս յաղթողք, որպէս զպարտութիւն կրնոյից զիցն նուիրելով. և ոչ ոք իշխէր կործանել զայն, այլ և ոչ ՚ի խարխարէնն օրէն էր նորոգել։ Իսկ զպատճառսն յաւելու Պլուտարքոս, ՚ի գոյց գերապանծ իմաստից մարգասիրութեանն նախնեաց։ Օ ի վիճակեամ եղ- Պլուտ. Խոր. Համ. 279։ Դիոդ. 184։ ծեալն ՚ի ժամանակէ, ասէ, և զարձեալն գնշան հակառակելն և թշնամելն պատահելոց ապագայ խուժ ժէ. 154։ և գժնեայ սխակալութեանն էր վերստին կանգնել յանմահ յիշատակ վաղնջուց հերձուածոյն։ Այլին խորհրդով և նախնի ՚ի գոյիք փայտակերտս կանգնէին գնշանս յաղթութեանն, և ոչ ՚ի վիմէ, զի մի յաւերժ թշնամութիւնն արձանասցի։

Հեռի էին յոյժ ՚ի մարդասիրութենէ ատի յաղթանակք հռոմայեցւոց, զորոց անկ է ասա ասել։ Օ օրա- վարք և սպայք և զօրք առհասարակ ակնկալեալ ՚ի այնմ մրցանակին. մեծարանաց անուն էպէ՛ա՛թօ՛, այս ինքն է սպարապետ կամ ինքնակալ, չնորհեալ յաղթող զօրավարին, և աչխարհապատառ մաղթանք, և զօրք և գօհութիւնք գիցն վասն յաղթութենէն կարգեալ ՚ի Հռոմ առնիմանեալ աւուրբք, յոյժ ցանկալի էին փառասիրութ-

նոցա . այլ առաւել քան զնմ յաղթանակն ։ Ա՛ստղ կըր-
կին էին յաղթանակք , մեծ և փոքր . փոքրն կոչէր ովա-
յիս , այսինքն ոչխարազնէն . անդ զօրավարն ոչ՝ի կառս
բազմեալ , ոչ՝ի հանդերձս յաղթանակի , և ոչ դահնապին
աճեալ պսակ , այլ հետի մտանէր՝ի քաղաքն , կամ ըստ
այլոց՝ հեծեալ՝ի ձի , մրտենեաւ պսակաւ . և զհետ նո-
ցա գային զօրքն ։ Ա՛յս յաղթանակ անազդ պատերազ-
մաց էր , և որ ընդդէմ սակաւաւոր ազգաց գործէին ,
կամ առանց մեծի բեկման թշնամեաց ։

Պատիւ յաղթանակի հնօրէնք իշխանապետաց և բը-
դեշխից և կուսակալաց՝ որ զօրավարէին . և ծերակու-
տն էր անկ հնօրհել նոցա զայն խորհրդով ատենի ժողո-
վըրդեան , ուր հերձուածք և հակառակութիւք լինէին
յաձախ ։ Ա՛յսպէս բազումք հակառակ կամաց ծերակու-
տին յաղթանակէին հրամանաւ ժողովրդեան ։ Ա՛յս և
թէ յերկոցունցն և՛ էլինէր նոցա հրաման , երթեալ
յաղթանակէին Ա՛ղձնեան լերինն՝ որ ոչ ինչ կարի հեռի
վէր՝ի քաղաքէն ։ Ա՛յն՝ թէ չէր օրէն յաղթանակել զօրա- Վեր. Մաս.
վարի , եթէ պակաս քան զհինգ հազարս էին անկեալք Բ. 2.
թշնամեաց՝ի պատերազմին ։

Օ՛ զօրավարին բաշխեալ զինչ աւարին՝ի զօրս , և կա-
տարեալ զայլ ևս՝ զօրենս , ապա խաղայր գայր մտանէր
չուն՝ի քաղաքն ընդ յաղթական դուռնն ելանել՝ի կա-
պիտոլիոն ։ Ա՛նաչի երթային նուագածուք , զերաժշտա-
կան նուագսն հնչեցուցանելով . զհետ նոցա ցուլք՝ի զե-
նումն , նարօտիւք և ծաղկամբք պճնեալ , և բազմաց
եղջերքն ոսկեզօծք ։ Ա՛յս ապա ևս առ և աւարն՝ի հան-
դիսի անցանէր , կարգադրեալ քաջ արուեստիւ՝ի սայլս ,
կամ յուս շքեղաշուք մանկտւոյ բարձեալ ։ Ա՛ծկէն և
արձանագիրքն անուանց պարտելոց ազգաց՝ ստուար տա-
ռիւք , և պատկերք քաղաքաց նուաճելոց ։ Ա՛յր գի և գա-
նանք վայրենիք՝ի քաղաքաց առելոց , արքայ , յովազք ,
առիւծունք և փիղք ածէին՝ի հանդիսին ։ Ա՛յլ քան
զնմ ինչ ցանկալի էր տեսողաց , և զամենեցուն աչս
յինքն ձգէր գունդ ազնուական գերւոյն՝ որ չղթայա-
կապ առաջի յաղթականին կառացն ձաղկէին , սպայք ա-
կանատրք , զօրավարք զօրաց , իշխանք և թագաւորք ,
հանդերձ կանանմբք և որդւովք ։ Օ՛հետ գայր բդեաշխն ,
(զի սահմանօր միոյ ուրուք վարկանիմ յաղթանակել ,)
բազմեալ՝ի շքեղ կառս՝ ձծեալ՝ի չորից երիվարաց , զձե-
ցեալ սերձ և շքեղ հանդերձս յաղթականս , պսակ դափ-
նեայ՝ի գլուխ , և ոստ դափնի՝ի ձեռին . և յորդւոցն

եւս ոմանք առ նմա բազմեալ։ Ո՞չ եթէ կառավն գայր ամ
բանակին. նախ այրուձին, և ապա հետեւակազօրն. և
ամ զօրքն սարդիս պահակեալ էին. և որոց յառաջագոյն
և այլ պահս և օրինս պատոյ ընկալեալ էր՝ անդ արկա-
նէին զանձամբք։ Այլ հնչեր յամենեցունց գովութի զա-
րաւարին. բայց և հենդնութիւնք և գառն երգիծանք զի-
նուորական համարձակութ'ի գովութիցն երբեմն խառ-
նէին, այլ ցնծութիւնն և հանդէս բնթացուցանէր զայցն
զկծեցուցիչ, և զդառնութիւնն ամեներ։

Չերասանակել բդեշխին զկառն 'ի հրապարակին 'ի
Կապիտոլիոն՝ ածէին գերիքն 'ի բանս, և անդէն սպա-
նանէին, կամ արկանէին 'ի շղթայս՝ կալ 'ի կապանն
մինչև ցմահ։ Իսկ յաղթողն մնեալ 'ի մեհեան Կապի-
տոլին՝ աղօթս մատուցանէր դից. և եր աղօթիցն օրի-
նակ այս, զոր արժան համարիմ աստանօր կարգել. «Որո-
հանաւմ զքեզ, ամենակալ ամենամեծդ աստուած Յրա-
մազդ, գոհանամ զքեզ աստուածուհիդ Հերա, գո-
հանամ և զձենջ պահպանիք և բնակք դղեկիս դիք, որ
ընդ ձեռն իմ պահեցեք և եռուք յաջողութեի հռոմա-
կան հասարակապետութեի մինչև ցայսօր և մինչև ցժամն
յայս. զնոյն յայսմհետէ և առ յապա պահել և խնամել,
և հովանի լինել նմա և օգնական, զձեզ աղաչեմ»։ Այս ըստ Դիոն. 44.
զկնի աղօթիցն զոհք մատչէին. և Հաշ մեծ պատրաստեր Հռոմ.
'ի Կապիտոլին 'ի գանձուց հասարակաց կամ յընչից
յաղթականին։ Կոտցեն խնդրողք 'ի գիրս Պլուտարքեայ
զմանրապատում նկարագիր յաղթանակին Պօղոսի Յ-
միլեայ։

Ա՛պաքէն օր ցնծութեի էր զօրավարաց օրն այն, և չէն
ինչ զարմանք՝ զի զամ ձիգն գործէին 'ի ստացումն ցան-
կալի պատուոյն և պայծառ փառացն։ Եւ ինչ հրաշափա-
ռագոյն էր 'ի Հռոմ քան զմեծաշուք հանդէսն. այլ ե-
ղերական աղետալի տեսլեան գերազոյն, եթէ գոյր ազետ
'ի սիրտ յաղթողին, պարտ էր մեծագնել աղաւաղել զամ
շուք հանդիսին։ Ո՛ անագորոյն բերկրութե՛, ո՛ խժական
խնդութե՛. ձաղել առաջի կառացն զիշխանս և զքաջա-
ւարս, զդիչոյս և զտիկնայս, զմատաղ մանկունս և զտակր
ալիս։ Այս վասն այսորիկ քանի՛ կեղծիս սիրոյ և խոստմունս
սուտս և հրապոյրս ներնգաւօրս ոչ արար կրտսերն Կե-
սար՝ որ ապա ()գոստոս կոչեցաւ, առ 'ի ձգել զիշեղո-
պատրա ընդ իւր 'ի Հռոմ 'ի շուք յաղթանակին իւրոյ,
և վասն անգութ բերկրութեն տեսանելոյ յոտս իւր 'ի
նուաստ կերպի զմեծագոյզ դշխոյն. այլ ոչ կարաց ծած-

կել ի նմանէ զՀաղբեան ։ Լուրդ ինձ Թուխ , այսպիսի գործք և խմասոք ոչ վայելէն մարդոյ ։

Ինդ մրցանակս ղօրաց ի գեպ է յաւելուլ և զկարևո րագոյնն , զդաղեթականուԹիւնն ասեմ։ Օի իբրև սկսան հռոմայեցիք պատերազմել և ընդարձակել զաշխարհա կալուԹիւն իւրեանց արտաքոյ Իտալիոյ , զազգս՝ որք կարի յամառուԹիւք զդէմ ունէին նոցա՝ պատուհասեալ զրա ւեին զմանս երկրին նոցա . և տային հռոմայեցւոց կա ր օտելոց , մանաւանդ ծերոց զօրաց՝ որոց աւուրք զինուո րուԹիւն լցեալ էին ։ Լ՚ւ քնակէին նոքա անդ խաղաղու Թ՚ւ , պատշաՃ եկամտիւքն ի լիուԹիւն բարեկենդանուԹիւն ընտանեացն . և տակաւ մեծացեալ լինէին ի վեր քան զամենեսին ի քաղաքս՝ յորս երԹային , և զաւագուԹիւն և զարձրագոյն պատիւս ունէին ։ Լ՚ւ Հռոմ այնու գաղԹականքն , որ հանՃարեալ և խորագէտ քաղաքավա րուԹիւն նորա արգասիք էին , ոչ միայն վարձատրեր առա տապես զզօրականն՝ այլ և ի ձեռն նոցա ի հնազանդու Թիւն ուներ զազգս նուաՃեալս , և կրթեալ զնոսա ի բարս և ի հռոմէական տարազ . և տակաւ ի սովորուԹիւն և յօրէնս իւր ձգեր զնոսա ։

Լ՚այր ինն մրցանակ ի յետին ժամանակս սահմանեցաւ ի Վաղղիա , զորմէ աստ արժան է ասել ։

ԳՕԴՈՒԱԾ Ե ։

Յաղթս արտանի անկելանոցին կառուցման ։

Ալ առ Յոյնս , և ոչ առ հռոմայեցիս , և ոչ առ այլս յազգաց գտանին լեալ գարմանոցք ի տածումն զինուո րաց , որք ի բազմաժամանակեայ աշխատուԹէն կամ ի վիրաց պատերազմի ոչ ևս կարող էին զինուորել ։ Լ՚ու դ ալիկեայ չորեքտասաներորդի պահեցան այս պարծանք , լինել օրինակ այլոց Թագաւորաց . որում Լ՚ևգղիա արդ էն նախանձաւոր գտաւ ։ Լ՚ւ գեպ է ասել , զի ի բա զում այնչափ մեծագործուԹեանն՝ որովք փառաւորեաց նա զԹագաւորուԹի իւր՝ ոչ ինչ հաւասարէ արքունի ան կեւանոցին ։ Ալ բազում ժամանակք են , զի յաղագս այսորիկ ի լոյս ելեալ մտաեան իմն հանճարեղ մեծակառոյց շինուածոյն՝ գեղովն և բազմուԹիւն պատկերացն և քաջ փորագրուԹիւք . որ զկառուցմանէ նորա , և զելից և զմուիցն , և զշինուածոյ նորա և զկարգաց , և զտեսչուԹէ նորա՝

ըստ մարմնաւոր պիտոյիցն և ըստ հոգեւոր, զնմ ինչ մանրապատում ձառէ։ Իսկ իսկեացս ընդհակառակ գըտանիմք մատենագրաց, որոց պէտ արարեալ՝ աւանդելն յեսնոց զտոյգ պատմուճանի իրաց՝ որ արժանի են յիշատակի. այլ ես կարճ՝ի կարճոյ անցանեմ։

Վասն ամ ինչ զմկնծախտհուլեի և զմկնծագործուլեի վկայիմ. հիմնագրին՝ի դէմն անծէն։ Վասն արձակուլեիւն հոյակապ շինուածոյն, բաւական առ՝ի բնակուլեի ամբանոյ իւրոց չորից հազարաց, ապշեցուցանէ զտեսողս. յորում արուեստ զամ արտաքին շուք և պայծառուլեիւն ցանկալի աչաց՝ կոյորդէ ընդ ամ ինչ՝ի ներքս՝ի դիւրուլեի կենցաղ և՝ի պէտս կարելորքն են։ Վասն սպայք և զինուորք՝ որք առ ծերուլեան կամ վասն վիրաց ոչ ևս կարող են վաստակել և առ կարօտուլեի անձեռնհասք՝ի պահարել զկեանս, քանզ պատերազմողքն յանդորր հանգստեան՝ ազատք յամ հոգոց և յանձկուլենց, ուր նեղով զբնակուլեի, զտածումն, զզգետ և զդարման՝ի հիւանդուլեի և յառողջուլեի՝ի դեպ և ըստ պաշտաձի իւրեանց պայմանին, գտանեն պատսպարան ամար և շքեղ ապաւէն, զոր Լուդովիկոս մեծն բարեպաշտուլեի և հայրագուլեի խնամոյն պատրաստեաց նոցա։

Այլ քանի՛ անքաւ ծախք պիտոյն՝ի պահպանուլեի մեծի տանն՝ ոչ է հարկ ասել. զի ամ ըստ ամ հինգհարիւր գրիւ ցորենոյ, և երկուհազար երեքհարիւր մար գինւոյ սպառին։ Վարգեալ՝ի նմա կան բազմուլեի բժշկաց, վիրաբուժից, դեղագործաց և սպասաւորաց. և՝ի հիւանդանոցն աղախնեն օրիորդք երեսունևհինգ՝ի միաբանից Վարերաբաց ժիրք, զարմանալի մաքրուլեք։ Նոր ուսոյ եկամուտքն այն հայթայթին՝ի ծախս այնքան պիտոյից և կարեաց։ Ընդհարին Թուի, և չէ իսկ մարքն ըստ արժան բաւականին զարմանալ ընդ իմաստուլեիւնն՝ որ զայն կարդ և սահմանն եդ, զի նոքին սպայք և զօրականք մնոգիւր, և գոգցես առանց նուազուլեե, հայթայթեն զպէտս պահպանուլեե տեղւոյն, ուր ինայ նոցա յաւուր միւմ հանգչել յաշխատուլենցն։ Օ՛ի եկամուտք ամ ծախուց տանն մեծերին՝ի սուղորական և յանսովոր Թուշակաց պատերազմի, դենալք երեք առ մի լիրայ. որ մանաւանդ դոյն ինչ Թուի, այլ միահամուռ ժողովի՝ի գումար մեծ։ Վասն պատերազմանն՝ որ կատարեցաւ յամին 1714, յոր ամ ըստ ամէ ծախէր բիւրիցս բիւր լիրայ, մեծերէին ըստ սակի երից դենարաց՝ ամի ամի հաւրիւր քսան և հինգ բիւր լիրայ։

Օ՜ եւս զարմանալին ինոյ առել, զկենդանացուցիչն ամ կարգադ հաստատուԹեն, և որ առաւելագոյն յաճախել փառս անուան Աստուածեայ մեծին։ Ոչ զեկեղեցին առեմ հոգեկան, յոր գերահռչակ Ձաքարասպետքն և նկատիչք և քանդակագործք, Պանսար և Տգոթ, վիրաւորատան, Վառայիել և ՎռւսԹռւ, զնամ արուեստ իւրեանց Թափեցին՝ի յօրինուած վսեմ յիշատակին. այլ զՀայրապետութեն խնամն և զբրիատոնէական փոյԹ Թագաւորին, որ՝ի հոգալ զժամանակեայ պէտս զօրացն և սպասից Թագաւորական և լի առատուԹե, ընդ նմին և զնամ կրօնականն նպաստս պատրաստեաց անդ՝ի պատսպարանին նոցա։ Օ՜ ես զօրականք՝ որք առ տենչ շահու և փառաց զինուորեալ, քաջահմուտք յիրս պատերազմի՝ սպառնալուռ տագնաք են կրօնից, լի նահանձու տիրասերք և հաւատարիմք՝ այլ անիծեալ յոյսումն առ ձեծ պարտուցն։ Ո՞րդ քանի սփոփումն է նոցա, զի մերձ՝ի վախձան կենացն կան առ նոսա խնամած եղեալ բաներ և ձեծարեալ պաշտօնեայք Աստիսոսի գիտունք, ուսուցիչք իրաց՝ զոր Թերևս չէր լուեալ նոցա՝ի կենանս իւրեանց։ Որով քաջ զուքն՝ի նոցանէ գառնակսկիծ սրտիս յիշեին զաւուրս համարձակ և անկարգ կենացն, և ստրջանօք և անկեղծ զղջմամբ շահին գվարձս ամ վաստակոցն, այլ և զաւազելի ձգանց գերապանծ քաջուԹեցն՝ որ խոստովանակ գիտաւորուԹեն չհամարեին նոցա՝ի վաստակս։

Ապարեշուք վայելչուԹ ամ ինչ յեկեղեցւոջ անդ պաշտին. այլ վայելուչ ևս է տեսանել անդ յամենայն ժամու զտեսիլն, ընդ որ չէք ոք՝ որ ոչ՝ի փղձուկ հարեալ արտասուիցէ, տեսանելով զօրականս ալեզարս, խելս, կաղս, հաշմ և կոյր, զի անկեալ՝ի վերայ երեսաց առաջի՝ն նոր զօրուԹեց, խոնարհեալ երկիրպագանեն. և մըշտամնունչ հեծուԹիք գոհանան զնմանէ՝ որ յայնչափ՝ի բազում վտանգաց ապրեցոյց զնոսա, և՝ի գրանց դժոխոց ազատեաց. և չնորհապարտ սրտիւ ջերմեռանդն տարածեալ գձեռս, զձայն բարձեալ, մաղԹեն. Ցնչեա, տէր, որ զսուրբ ապաստանս զայս պատրաստեաց, և ոզորմեա նմա ըստ ողորմուԹեն՝ զոր արար ընդ մեզ։

ԳԼՈՒԽ ԵՐԲՈՐԴ

Յաղթիւ պայծառանալ խաղաղաց։

Ոչ ինչ նուազ քան ՚ի ձակատամարտս Հարտարդ էին նախնիք ՚ի պաշարումն և ՚ի պահ քաղաքաց՝ Օ կրկին զայտսիկ մասունս զինուորականին յայն կատարումն ա-ծին, զի որպէս ամենեցուն յայտ է՝ գրեթէ ոչ ինչ Թո-ղին յետնոց ՚ի յաւելուածն։ Բայց ազգի հրազինութիւնքս՝ յետ գիւտի այրեցական փոշոյն՝ բազում ինչ փոփոխե-ցին յերս պատերազմի, մանաւանդ ՚ի պաշարմունս քա-ղաքաց՝ որ ոչ ևս յերկարաձգին. այլ փոփոխմունքս այս՝ ոչ որպէս կարծիցին՝ զարմանալիք են, և ոչ ինչ ՚ի փառս և ՚ի Հարտարութեի զօրավարաց յաւելին։

Ի կարգ բանիս յաղագս պաշարման՝ առաջագոյն նախ համառօտիւ զամրոցեց նախնեացն, և ապա զկազմածոյ մեքենայից նոցա զդէմառօրացն՝ զորս ՚ի պաշարումն քա-ղաքաց ՚ի գործ արկանէին, և ապա զնուաճմանն և զդէմ-մամարտութեի քաղաքաց։ Օ զամ ամենայնէ Հոխագոյն Հառէ Ֆիլառ յերկրորդումն և յերրորդումն մատենի-նէն մեքենութեց գրոցն Պողիբեայ. և մեք ՚ի նմանէ ՚ի կիր առնումք զՀառս, կարօտեալ այսպիսւոյն առաջնորդի՝ որ գիտակն է արուեստին Հարտար և Հմուտ։

ԳՐԱԿ ԱՌԱՋԻՆ

Յաղթիւ ամրոնեանց նախնեացն։

Որչափ ՚ի սկիզբն ժամանակաց ոք ՚ի վեր ելցէ, նման Վէթրուվիա է։ նագոյնս գտանէ զամրուխս քաղաքաց առ Յոյնս և առ Հռոմայեցիս, իրամբք և պատուարովք և աշտարակօք։ Ո իարավիոս ՚ի Հառել զչինուածոյ ամրոցաց իւրոյ ժա-մանակին, իարատ զաշտարակս արտաքս քան զպարիսպսն յառաջ մատուցանել, որպէս զի ՚ի մօտել թշնամեցին՝ յամէն և յահեկէ հարցի զնդ կողս. և բոլորձեալ բազ-մանկիւնի կառուցանել, քանզի քառակուսին դիւրակոր-ծան է, ՚ի կազմածոց մարտի և ՚ի խոյոց անգէն վաղուա-ղակի Հարեալ անկեանցն և տապալեալ։ Այս ընդ այլ

զգուշութիւն պատուիրէ և խրատ տայ ի նեղբս ի պարիսպն առնել առ աշտարակաւքն ըստ լայնութեան նոցա, և գեղանս ներամատուն կամարզ արկանել յանցս, առանց բեւեռելոյ յորմին. որպէս զի ի տիրել Թշնամւոյն ի մի կողմն պարսպացն, մարթի իւել քաղաքացոյց բառնալ զիայաեաց կամարզքն, և չթողուլ նմա անցանել այսր կամ յայնտարակս։

Յ-ԱՒԵԳ. ՀԱՏ. ԵՒ ՄԱՐԳ. ՀԻ. Ե. Պ-ՂԻԷ. Ժ. 601։

Յ՚ամարզ մեծամեծ նախնեացն էին ի քաղաքունս, կըրկին և երեքկին պարսպօք և խրամաւք պատեալ։ Յովսեպոս ի Յերուսաղէմ առեալ պատմէ, զի Ագաբուգոնոսոր երեքկին աղիւսեայ և բարձրաբերձ մեծամեծ պարսպօք պատեալ ամրացոյց զՅաբէլոն, Պողիբիոս ի պատմել զպաշարումն Սիրիացոյ մայրաքաղաքին Ա քրանայ Յ՚Ն տիրոքսէ՝ ասէ, Թէ եր չուրջ պատեալ երիւք խրամաւք՝ որոց լայնութիւն քառասուն և հինգ ռանաչափ էր, և խոր Թէ աւելի քան զքսան և երկու. և առ ափամբք նոցա աստի և անտի պատնէշք կրկին, և անդր և՝ մանր պատուար։ Յու չուրջ զՅրուսաղէմայ երեքկին պատեր պարիսպ՝ որպէս Յովսեպոս նկարագրէ, բայ ի միջն կողմանէն՝ ընդ որ պատուարաւ միով պարսպեր, յանմատուցիչ խորաձորոց ամրացեալ. և այլ ազգի ազգի ամրութիւք զմիմեամբք ածեալ, որք եթէ քաջ աւարտեալ էին՝ ասէ վկպագիրն, լիներ քաղաքն անառիկ։ Յու էր երկայնութի քարանց չինուածոյ պարսպացն երեսունն ոտնաչափ, և լայնուի հնգետասան, որով անպեղելի էր և անսասան ի հարուածոց մեքենայից. Հանդերձ սոքիմբք և խիտ առ խիտ ստուարակարկառ հաստատութեամբ աշտարակօք էր ամրացեալ։

Յու քանզի նախնիքն հողաթլուրս ոչ կանգնէին առ պարսպօք յամրուի, բազմամտանգ էս էր յարձակումն. զի Թեպետ և ի վերայ պարսպացն էլսներ Թշնամին, չէ էս տիրէր քաղաքին. այլ պարտ էր նմա և իջանել, սանդուղս անդրէն ի գործ արկեալ որպէս յետն, և եր վըտանգ մեծ զօրականին ի վայրկեան։ Յայց որպէս Ա իմ բովիս վկայէ, չիք ինչ ամրագոյն քան զպարիսպս՝ որոյ պատուարք և աշտարակք ի հողաթլուրս կեցեալ էին. զի ոչ խոյք, և ոչ ականահատուիք, և ոչ այլ ազգի ազգի մեքենայք սասանեցուսցեն զայն։ Ա՚մեմ քաղաքս նախնեացն ամուրք աղիւսեայ պատուարօք ամրացեալ էին, այլ կէսք պնդակազմ անդրդուելի հողաթլուրօք պարըսպեալ։ Յայն և առ նոսա Թուքք զալարապատք խրամադէղք վանդակակապեալք, որոց ցցապատնէշք ի վերայ կանգ-

ա. է։

նեին, և միւս այլ առ խրամուին, և ի խրամն իսկ յոլովակի ածեալ ձողիս՝ առ ի խափանել գարձակումն թշնամեաց։ Իսկ նեին և որմն ի գեանց խոտորնակի և ընդ երկայն զմիմեամբք ածեալ վանդակաձև անջըպետիւք, և զանջըպետսն ընուին հողով և քարամբք. որպիսիք էին պարիսպք Խիթորիգեայ քաղաքին, զոր նկատեալ Կեսար յեօթներորդ գիրն գաղղիական մարտին։

Վասնայսցայտ և զկերպարանս ամրութեան քաղաքաց նախնեացն ասացուք ի խօսելն զնաւաձմանէ և զդիմակալուածենէ նոցա։ Իսկ թէպէտ և կարծիս ի մասնս յայսմիկ գերազանցել արդիք, այլ ոչ ամենեցուն այս այսպէս թուի աներկբայելի. քանզի չէ իսկ մարթ համեմատել զերկաքանչիւրսն, վասն բնաւին այլազգ գոլոյ այժմ յաբձակման և դիմակալուածէ։ Օ՜ամ՛ որ ինչ մարթէրն՝ առիս՝ ի հնոց արդիք. բայց վասն հրազինոց հարկ եղեն սոցա և այլ ամրութիք։ Կոյն հանճար է և անդ և աստ. մեկքս ոչ ինչ ձարտարեցին պիտանի նախնեաց, զոր չիցէ նոցա ձարտարամտեալ. ի նոցանէ ուսան զլաւ նատաբած խորայատակ խրամն, զստուարակարկատ պատուարս, զաշտարակս յամրուի պարսպաց, զձողիս, զպատնեշս հողաքերոց և մարտկոցաց, և զձևոց պատըսպարութիւն. մանաւանդ զի այժմ ամրութիւն ըստ ձևոցն քաջ պատսպարուածէ է, որ դիւրաւ մարթի հրազինօք։ Օ այսոսիկ վասն ձարտարացն և հանճարեղաց յաւելեալ, որք զոյգ ընդ խելամտութիւնն հրահանգաց մարտի նախնեացն, և այժմուցս քաջահմուտք են։

ՊՐԱԿ ԵՐԿՐՈՐԴ

Յաղագս կազմածոյ դէպենայից մարտի։

Կազմածք նախնեացն սովորականք և քաջածանօթք, զորս ի պաշարմունս քաղաքաց ի գործ արկանէին, են կրիայն, բաբանն, բաղխաւր, կառունն, խոյ, և մարտկոցք կրեվիք։

ԳՕՐՈՒԱԾ Ա.

Յաղթ. կրկային.

Վէպ. Ա.Ե. Արեայ էր տախտակամած մեքենայ մեծ՝ ստուար և ամուր. բարձրուէ նորա միւնչև ՚ի հեծանսն վերինս՝ յորս կենայը ծայրերին՝ էր երկոտասան ոտնաչափ. խարխոյ նորա քառակուսի, կողմն իւրաքանչիւր քսանև հինգ ոտնաչափ, պատեալ բարձիւք յանեփ կաշւոյ, դեղեալ սեւ խանձելի ՚ի հրձգուելեաց. Այլ էր ծանրագանդաղ կազմածն այն անուաշրջելիկ, յեցեալ յանիւս չորս կամյուեղ. և կոչէր կրիայ, զի էր ամուր և հզօր պատսպարան ընդդիմարգել մեծամեծաց արկելոց իրաց ՚ի բարձանց, առ որով ծածկէին ստորև կացեալքն՝ որպէս կրիայ պատեհիւն. Վէրն և ՚ի խրամն պիտանի էր յանցս, և ՚ի քանդել զհիմունս պարսպաց. բայց ընդ խրամն հարկ էր զազուումն յայնցանէ ՚ի միմեանս յարեալ կցորդել ամրակուռ. և ՚ի մի կարգ. Ելեքսանդր մեծն ՚ի պաշարելն զՅ. Եզ. 507. ղիկառնաս, որպէս պատմէ Վիտրուվ սիկիլիացին, կրիայս երիս մատուցեալ արկ համարձակ վարամբ քաղաքին, և անցոյց խոյս ընդ այն՝ հարկանել զքաղաքն, և զպարիսպն խրամատել. Ստէպ առ մատենագիրս յիշի կազմածս այս. և ոչ ինչ երկբայելի է՝ զի բազում ազգի ազգի և այլազան կրիայք էին: Ոմանք նոյն և խեչեմորթն կոչեցեալ կազմածն, զոր Կեսար ՚ի պաշարման Մասլիայ ՚ի կիր արկ. այլ այն ցածագոյն չոյժ էր և երկայնաձիգ, զոր ՚ի դէպ էր մանաւանդ կոչել սրաՏ փայտակերտ. զի էր երկայնաւելի նորա, որպէս Թուկ, հաւասար լսանուն խրամին: Այս մատոյց զայն Կեսար ՚ի ստորոտս պարսպին, առ ՚ի քանդել զայն և կործանել: Այլ բազում ուրեք որոշէ նա զկազմածս զայս ՚ի միւսմէն.

Այն և այլ կազմածք բազումք ՚ի պատսպարուելի զօրաց, որպէս վանդակակապն և շերտափակն և այգին, և այլ պարսպամարտ մեքենայք, զորս տաղտուկ է նկարագրել. մարթի է կուսել վնասս առ հասարակ պատսպարանս: Ոմանք զնայատակերտն, էր և այլ իմն կրիայ կազմեալ ՚ի զօրաց, զոր ընդ կազմածս պատերազմիկ մեքենայից ՚ի դէպ է համարել. Օ՚ի բազմաբնի զօրականաց մաձեալ յիրեարս, քաջակիրթք զկղմնտրաձև զսպարսն մեծամեծս ուսեին զվէպ վերոյ կից առ միմեանս, գոյծելով

յարկ ամրաձաճուկ անհերձանելի յամ՝ ձգանց ամրակա-
նացս։ Այս մերթ ի վերայ ասպարեփակ առաջնոյ կրաց-
ին միւս ևս ամրարձեալ, հաւասարեկեն բարձրուե պարըս-
պաց պաշարելոյ քաղաքին։

ԳՕՐՈՒԱԾ Բ.

Ալ՝ան բաբանին և բաղբորբ։

Զերկասին ի մի կցորդեմ. զի թէպէտ և զանազա-
նին սոքա առ մատենագիրս, այլ բազում ուրեք ևս ան-
իտիր վարին, և դժուարին է պատիր զանազանուե նոցա
սահմանել, զի երկոքին իսկ նեռաձիգ և քարընկէց մե-
քենաք են։ Ի՝սա այլևայլ չափոյ մեծուե կազմել, ըստ
նմին առաւել կամ նուազ ունելին զօրուե։ Այսք ի ձա-
կատամարտի պիտանիք էին, վասն որոյ կազմածս պատե-
բազմիկս ի դէպ է կոչել զնոսա։ իսկ այլք պարսպա-
մարտք, զի ի պաշարուին քաղաքաց ի գործ արկանելին։
Ի՝ռաղիստն դանդաղագոյն և դժուարակրելի քան զբա-
բանն էր, որպէս կարծեմ. զի բազմաթիւ եկեն բաբանք
ի պատերազմունս քան զբաղիստն։ Ա՝յս իսոս ի վիպել Խէ. Իե.
զպաշարուին Կարթագինեայ՝ բաբանս իբր հարիւր և
քսան մեծամեծս ասէ առաթ առեալ, և երկերիւր և ուե-
տասն մանուկս, երեսուն և երեք բաղիստս ստուար, և
յիսուն և երկու փոքրիկ։ Օ՝ղոյն խօսիր դնէ և Զոսէս. Ե. Ը.
պոս ի պատմել զառաւելն Ա՝ղրուսաղեմի ի հռոմայեցւոց,
երեքհարիւր զբաբանս թուեալ, և քառասուն բաղիստս։
Օ՝ջուն կազմածոցս այսոցիկ անհնարին թուի, այլ հա- Վէպ. Ջ. Է.
ւատարիմք ի մատենագրաց առ Հասարակ վկայեն այմ՝։ Վ՝եր-Ա՝ժէն. Ցոյզ. Տարտ. Հր. Ջ. ծԷ։
Օի ի բաղեստրէն նեռք արձակեալք բուռն և արագ
Ձափ անցանէին ընդ ա՛մ, ըստ Ալեքսեայ. և Ա՝ղե-
նեռս պատմէ Ա՝գեսիստրատեայ կազմեալ բաղիստր, եր-
կու ոտնաչափ երկայն՝ սուղ ինչ աւելի, յորմէ նեռք
գնային հեռի ասպարէզս իբր չորս. և միւս այլ առ երեք
ոտնաչափ յերկայնութեի, ուստի ձգելին նեռք հեռագոյն
քան զչորս ասպարէզս։ Ա՝յին և այլք կորովագոյնք, որ
վեմս ծանուցս քան զերեքարիւր լիտր՝ ձգելին հեռագոյն
քան զասպարէզ մի։ Զոսէսպոս զզարմանալի զօրուեին

1 Հնգետասաներորդի Լեգէո- մաք զԼիչնամեացն փլուղ զձակատ։
նին բանիսոր յաղթ, ուծամեծ վե- Տ՝ի՛ւ. գաթմ. Ջ. Խ՝։

կազմածոցս պատմելով, ասէ. Նեփիւք և ուժով բաբա-
նացն սատակէր ամբոխ բազում, և քարինք ձգեալք ի
նոցանէ զմահարձանս պարսպացս տապալէին, և փլուզա-
նէին զանկիւնս աշտարակաց. և ընդ Թանձրախոռ և
ստուար փաղանգս վէմք Թափ անցանէին. Ընդ եր տե-
սանել յայնմ գիշերի զբազմահրաշ զօրուն մեքենայիցն.
զուրումն, որ առ Յովսեպոյ կացեալ էր, հարեալ տա-
նէր զգլուխն վէմ բաբանաքար՝ երիւք տապարիզօք ի հե-
ռուստ ձգեալ.

ԳՕԴՈՒԱԾ Գ.

Յաղագս խոյին.

Որ ի վաղ ժամանակաց ի գործ արկեալ խոյին՝ այլ
և այլ ազգաց ընծայի գիւտ. զոր դժուարին է և ոչ կա-
րևւոր ինչ հետազօտել՝ Թէ յումմէ իցէ ձարտարեալ.
Արկին ազգք էին խոյոց, կախաղանաւոր և անկախ: Կա-
խաղանաւորն կազմէր հեծանաւ միով ի քանի կաղնոյ ա-
տաքանց, որպէս զկայմ նաւի, երկայն և ստուար յոյժ.
և ի ծայր գերանին էր ըստ մեծութեանն կազմածոյն երկա-
Թածոյլ գլուխ խոյոյ, յորմէ մեքենայն զանազանի կալաւ,
հարկանել նովաւ զպարիսպս՝ որպէս խոյ գլխովին ոգորե-
լով. Ձէ ստուարուն կազմածոյն էր ըստ երկայնութեանն,
Ո խորովիւս զգլուխ խոյին, զորմէ խօսի, համարի չո-
րեքձաղար տաղանդ. և չէ ինչ կարի, Ձէ ահագին գե-
րանին այն ի կախ կայր և ի կշիռ որպէս զլուծ կշռոց,
կալեալ շղթայիւ կամ ստուար պարանաւ յօդս՝ որպէս
չինուած իսն փայտակերտ. Ձէ միր արկեալ ի խրամն,
յառաջ մատուցանէին զայն գլանօք տաղտապաձեմ, կամ
անուօք բազմօք գնացուցեալ: Ձէ էր կազմածն պատեալ
ազգի ազգի ծածկութիւք յերեսաց հրձգութեց ամբա-
կանացն. Ձայս ազգ կազմածոց դիւրագոյն վարի ի գործ՝
դոյզն զօրութիք շարժեալ, որպէս ամ ինչ կախաղանաւոր
դիւրաշարժ է, Թեպետ և յոյժ ծանր իցէ.

Ձայլ իբր արդեօք զկազմածս զայս ընդ իւրեանս շըր-
ջեցուցանէին, զի ոչ ամ ուրեք ստուար և երկայնաձիգ
անհետեթեթ գերանքն գտանին. և չէր իսկ մարթ առանց
մեքենայիցն այնոցիկ չու առնել բանակի. Յոլով ոչ
ինչ յաղագս այսր առ մատենագիրս գտեալ, վարկանի
զգերան խոյին զետեղեալ ի նորաձև իսն սայլ քառանիւս

հաստաշինած, և յեցեալ խոնարհագոյն ի նեցուկ ամ-
բակալոյդ ընդ բոլոր շինուածոյն, անտեղիտալի ամ բըն-
նութիւն, սերտեալ և պնդեալ երկաթի կարծր տախտա-
կօք և պահանգօք։

Լը և խոյ անկախ, որպէս է տեսանել ի սիւնն Ցրայ-
հանոսի. ուր յանդիման առնի պաշարել Չակաց զոմանս
ի հռոմայեցւոց ի մի ի բերդից, և վարել անդր զխոյն
զօրուքն բազկի, անպատուպար նշուաւկ կալով նետից թըշ-
նամեաց հանդերձ կազմածովն։ Խայց կազմածս այս ոչ
առ ամի ինչ գործ պիտանացու էր։ Իակ խոյք՝ որ ի մարտ
կոցս կրելիս և ի կրաս զետեղեալք՝ կախաղանաւորք
էին թէ ոչ, երկբայելի է. զի են պատճառք դիպաւորք
աստի և անտի, զորս քննել ոչ է մեզ անկ։

Օ զարհամանալիս խոյին յետոյ պատմեացուք. և քանզի Վեգետ. Դ.
սա ինասակարագոյն եր պաշարելոց քան զամ կազմածս,
բազում հնարս գտին ամրականք անպիտան առնելոյ
զսա։ Օ ի ի յարկ կազմածոյն և ի խարիսխն հուր հար-
կանէին, կիզուել ընդ նոսա և զխոյն. և առ ի Թուլա-
ցուցանել զհարուածս նորա, քուրձս ասուեացս ընդդէմ
առ արկանէին. և կազմածս առ խոյոլք կանգնեալ՝ բե-
կանէին զոյժ նորա, կամ զհարուածն խոտորեցուցանէին
յանկանել նորա Թափով. և այլ ևս բազում հնարիւք
խափանէին զզօրուԹիւն նորա, որպէս է ինչ զոր յառաջ
ասացաք։ Օ արմանալի իմն զՀրէկ ումեմիէ պատմի. Ցուլ. պորփ.
զի ի պաշարման Յոտապատ քաղաքի՝ վէմ անհեթեԹ Կ. Ֆ. ԺԷ.
ձգեալ ուժգին ի խոյն, հար ի բաց ընկէց զգլուխն ի
գետանէն. և այլն ի վայր վազեալ ի պարապայ, յա-
փշտակեալ գայն ած ի վեր. այլ ի նետից Թշնամեաց
էառ վէրս հինգ։ Լու եղ եկաց կարեվէր ի վերայ պարըս-
պին արի նահատակն, մինչև հոսեալ սպառեր արիւնն և
ոյժ. և կործանեալ անկաւ ի պարապայն հանդերձ զըլ-
խով խոյին՝ զոր ի գիրկան ունէր։

ԳՕԴՈՒԱԾ Դ.

Օ Խաբէութեայ էրեխոյ։

Վ եգետիոս քաջ նկարագրէ զսոսա. Լշտարակք, ա- Ֆ. ԺԷ.
սէ, գնացականք՝ են շինուածք կազմեալք ի գերանաց և
յամուր տախտակաց հանգոյն տան, և զգուշացեալ ի
վտանգէ հրձգուԹեան ամբականացն անեփ կաշւով և քըր-

ձովք ձաբեաք։ Համեմատ ընդարձակութեանն խաբսիին է բարձրութեան նորա. զի ոմանց երեսուն քառակուսի ոտն նաչափ է խաբիսին, և ոմանց քառասուն կամ յիսուն. և բարձրութեան նոցա՝ ի վեր քան զպարիսպս և քան զաշտարակս քաղաքաց։ Ոչ թէպետ կարի մեծ իցէ, մեքենական կարգօք յեցեալ յանիւս՝ դիւրաւ շրջագային։ Ոմանք է յոյժ քաղաքն՝ ի մատչել նորա հնուպ՝ ի պատնիսն. զի սանդուղք բազումք են՝ ի նմա կարգ ըստ կարգի վերելից, և բազում ազգի ազգի մարտացու կազմածք։ Ներքնայարկն խոյ գետեղեալ կայ, որով խրամատ զպարիսպս. և՝ ի միջնում յարկին կամուրջ շարժական՝ կազմեալ՝ ի կրկին գերանաց, և խելք կամրջին վանդակեալ յուռեաց, որպէս զի մարթի իցէ՝ մատուցեալ՝ ի քաղաքն՝ արկանել զայն՝ ի պարիսպս, և անցեալ ընդ այն՝ տիրել քաղաքին։ Ոսկ՝ ի վերնայարկն կան նիզակաւորք և նետաղք, որք՝ ի բարձուէ նետահարիք լինին յամբականն անդադար։ Ոչին իրի՝ ի մատչել նորա՝ ոչ ևս յերկարել քաղաքն դիմակալել. զի որոց ամ յոյս՝ ի բարձրութիւն պարսպացն է, ՝ի վեր ևս ամբառնալ յանկարծ թշնամեացն՝ զինչ ևս յոյս կայցէ նոցա։

ՊՐԱԿ ԵՐԲՈՐԴ

Ի՞ւռուն և պահ ֆաղաքաց։

Զկերկոցունցն խառն՝ ի միասին Ճառեմ առ ամփոփումն ընդարձակուէ Ճառից, զկարևոր մասունս համառօտիւ հարեալ՝ ի գրի։

ԳՕՊՈՒԱԾ Ա.

Յաղագս ղրկապահել և ընդդիմապահել ամրոցեաց։

Ի պաշարել զքաղաքս հզօրս և զամամարդս՝ խրտամ և պատնէշ շուրջանակի ընդդէմ ամրականացն ածէին, և միւս ևս արտաքուստ ընդդէմ եկեղցին յօգնութիւն քաղաքին. և այս են շրջապատանէքն և ընդդիմապատնէշք. և ինքեանք՝ ի միջի բանակէին երկուց պատնիշացն, զշրջապատնէքն ընդդէմ քաղաքին կանգնեալ, զընդդիմապատնէշն ընդդէմ հինից արտաքնոց։

Ղներկարձակել մարտին պաշարման, նստեալ պահին զել և զմուտ քաղաքին՝ աղուսեալս ածեալ պատուարս փոխանակ պատնէշացն, խիտ առ խիտ աշտարակօք ամ-
բացեալ։ Որպէս զպաշարումն Պղատեայ ի սպարտա- Թուխիդ. Բ.
ցւոց և ի Թեբացւոց մանրապատում նկարագրեալ վի- 147։
պէ Թուկիդիդէս։ Օ ի հին փոխանակ կրկին պատնէշացն
ածեալ շուրջանակի պատուարք՝ վերստաման ոանաչափ
հեռի ի միմեանց, և ի մէջի բանակին զօրքն ի վառնս.
որպէս զի մի միայն պատուար ամուր խիտ աշտարակօք
պատսպարէր զանձրպետն ի քաղաքացոց և յարտաք-
նոց։ Այս վարանց ի վառնս ընդ աշտարակին ևեթ հին
անցք, և բարձունք որմոյն ձողօք ուռհենօք պատեալ,
և խրամ աստի և անտի հատեալ. յորոց ի բրածոյն ա-
ղիւսք որմոյն արկեալ հին։ Զայս վայր Թուկիդիդէս
յայտագս շրջապատի որմոյն՝ որ ոչ կարի ընդարձակագոյն
պատհին, զի էր քաղաքն փոքրիկ։ Օ պատմութի այսր
մարտի պաշարման, կամ արգելանաց Պղատեայ, որ յոյժ
անուանի է ի վեպս վաղ ժամանակաց, այլուր պատմե-
ցեալ լիով։ և զայն խոկ եթէ ուրպէս կէաք ի պահակապա-
հացն ընդ ամուր զգուշութեան փախուցեալ վերծանն։

Ընդարձակագոյն յոյժ քանհին հռոմայեցւոց շրջաբե- Ագաթ. ի
րեր զՆուսմանտեաւ, զի էր շրջապատ քաղաքին քան և Բեր. 306։
չորից ասպարիսաց։ Օ որ Աքիլլեսի պաշարեալ, ած
գնովաւ պատնէշ որում հարկ էր զկրկնապատիկ շրջա-
պատի քաղաքին զրաւել երկիր։ Այս ի կատարել այնր,
միւս ևս ամրութի զգուշութեամբ ընդդէմ քաղաքացոյն
հեռագոյն յառաջնոյն ետ կանգնել՝ պատուար Թանձր
ոմբ ոանաչափ, և բարձրութի նորա տասն։ և խիտ առ
խիտ ածեալ ձողիս գնովաւ, և աշտարակօք ամրացոյց
զայն հեռի ի միմեանց հարիւր ոանաչափ։ Ընդհարձին
Թուին գործածքս այս բազմավաստակք, քանզի պարբե-
րեր շրջապատնէնն այն քառասուն և ութ ասպարէզ,
այլ՝ամ իրօք հաւատարիմք են։ Ընդ ժամ ի ասել ըզ-
պարսպամարտն։

1 Հոմ. Բ. 123։

ՑՕԴՈՒԱՆ Բ.

{Յաղագս յարչաւելոյ յամրաստան։

Ա Ռեպետաւ զվիշտս յարկածաճուկս, զպատ ի պատ խրամս, զչեռնադիզս ականահատուածս ի, և զայլ հանգոյն սոցին հնարս դուն ուրեք և ոչ յայտնի գրեն պատմիչք, այլ ոչ ինչ երկայնելի է՝ զի և ՚Ի չոյնք և հռոմայեցիք՝ ի գործ արկանէին զսոսա։ Օ ի վիրդ մարթէր նախնի զօրավարաց, որք ի վերայ ՚ամ գերապանծ առաքինութեանց՝ և խնայողաք էին յոյժ յարիւն և ի կեանս զօրացն, մատչել ի քաղաքս և մարտնչել ընդ նոսա՝ առանց զգուշանալոյ ի սատակչական կազմածոց մեքենայից քաղաքացնոցն ամրականաց։ Այլ թէ և ՚ամ վիպագիրք լուեին, զի մարթեր նոցա ի պատմել զվերամարտութիւն քաղաքաց՝ թողուլ զայն ի բաց որպէս քաջայայտ ամենեցուն, սակայն ոչ ի դէպ եր կարծել զօրավարաց այնպիսեաց քաջաց անգէտ կամ անփոյթ լեալ կարևոր և դիւրին հնարիցն, որ անաշխատ ի միտս անկանէր ամենեցուն մարտուցելոց ընդ քաղաքս. այլ են՝ որք յիշեն իսկ զայն։ Օ մին ի բազմաց ածից զՊողիբիոս, որ ի Բ. 3գլ. Հատուկտիրն ի պատմել զպաշարումն Լքբինեայ ի Փիլիպպոսէ՝ ասէ ի կատարած նկարագրին, Թէ առ ի պատսպարել ի նէտից ամրականայն զզօրս՝ որ ի գործ պատնիշացն երթևեկէին, ած խրամս ՚ի բանակէն մինչև ի կրպայս, և խրամքն յարկածաճուկք եին։

Դեւտ.8.18. Հազուագ ժամանակօք վաղ քան զՓիլիպպոս՝ Պեմետր Պաշարիչն զնոյն հնարս ի կիր արկ ի պաշարելն Հռոդոս, զորմէ Դիոդոր սիկիլեացի ասէ. Այ՝ այր պատեբազմող անուանի՝ կառոյց կրպայս, և եբաց գետնափոր անցս կամ խրամս յարկածաճուկս յերեթևեկ զօրացն ի կազմածս խոյոց. և ետ գործել ուղիս, ոչ ատաբերկրեայ՝ այլ յարկածածուկ, զի անվտանգ ընդ այն երեթիցեն զօրքն ի բանակէն յաշտարակսն և ի կրպայս, և գարձցին այսրէն։ Այս էր երկայնութիւն ուղւոյն չորից ասպարիսացդ, յոր ծուխմանտիցն հրամայեցաւ աշխատել։

Ա յ ինչ զանխուսլ էին ապա առ հինս ամրածածուկ

1 խրամս յայ փողոցս յարկա- Նայ էրլայն գոպնել, էրլայն ի՝ յայ ծածուկս. Ա՝ուէտ- զիտոցն յնա. էրայ։

անդք, առանց որոց անհնար էր նոցա մարտ դնել ընդ քաղաքս։ Այլ զայն ոչ միօրինակ գործէին, այլ մերթ խրամ դէպ ուղիղ յամուրն ձգեալ, մերթ գետնափոր ական հատեալ ընդ երկրաւ, և մերթ այսարկ բազմապատոյտ՝ անվտանգ ի հալածչաց։ Օրս մատենագիրքդ բազում ուրեք կոչեն Թուման, յորոց վերայ և զկազմածն զետեղէին. և այսպես գործէին զայնս։ Վկսեալ զՅուման առ եղերբ խրամոյն յայս կոյս ոչ ինչ ի բացե, առ բարձրաբերձ պատսպարանօքն ամրացեալք ի մէջ նայից Թշնամեաց՝ վաստակէին ի գործն։ Այլ պատսպարանքն ոչ միշտ վանդակակապք էին կամ յանկեալք յօտոց, այլ և պահպանակք յանեփ կաշւոյ կամ ի ստուարակարկատ կապերտէ, և առագաստք [1] հիւսեալք հաստ պարանւոյ, կախեալք զբարձրաբերձ կանգնաւորս կայմից, յորս թափ հարուածոցն բեկանէր։

Այլ անդադար վաստակէին ի գործն մինչև ցբարձրանալ առագաստիցն կախելոց, զորս ըստ ամբառնալ թմբին՝ ի վեր ձգէին։ Այլ ի խորոյն գատարկ լիր արկանէին քարինս և հող և ջուր նիւթ. իսկ այլք հարձեալ կռէին զերկիրն, զի պնդակազմ կացցէ ընդ աշտարակօքն և ընդ մեքենայիւք՝ զորս կառուցանէին ի թմբին։ Այլ յաշտարակաց անտի և ի նետակալ քարընկէց մեքենայիցն տեղայն տարափս քարանց և նետից և ստուար գեղարդանց ի պատնէշս և յամրոյս քաղաքին։

Օ արմանալի իմն էր Թուման կանգնեալ յԱղեքսանդրէ մինչ ի վէմն Վորիենեայ. զի համարեր վէմն այն անառիկ, և էր բարձրուն նորա երկուհազար հինգհարիւր ոտնաչափ, և աւելի քան զեօթն մղոն շրջապատ նորա։ Այլ յամ կողմանց սեպացեալ էր, բայց միայն դոյզն ելք ի ժայռի հատեալ՝ հաւիւ միայ ուրուք գնալի. և խորագոյն ամենայնի որպէս խրամոյնք ամբանայր անմատոյց, յորս հարկ էր լիր արկանել յանցս։ Չեամ դժուարութեաց ասի ոչ վհատեցաւ Աղեքսանդր, որոյ արիւնն և բաղդի ոչ ինչ գոյր անհնարին։ Հրամայեաց ետ հատանել մայրս յանտառաց շուրջանակի, և արկանել ի խրամին յԼիբս. և զօրքն գտիւ և զգիշեր աշխատ լինէին ի լնուլ զխրամն։ Տայց Թէպէտ և ամ զօրքն փոխանակաւ վաստակէին, ոչ ինչ աւելի քան վերեսուն ոտնաչափ լնուին զօրն ցերեկ. իսկ զցայգ նուազ ևս, զի յոյժ դժուարին էր։ Այլ ի յառաջանալ գործոյն և մերձ ի լնուլ հարկն

1 Ջ...ն կ...ր ի ձ...ւէն վ...ւ...ն ի ներ...ւ։ Մ...ր։ ...ւ։ ֆ։

Աղեքս. ֆ. 180.

ցիցս երկուստեք խրամըն սակաւ ինչ հեռի ի միմեանց, աբկեալ զնոքօք գերանս կողմանէ ի կողմն, ի բարձումն բեռանց ի վերայ եդելոց։ Իսկ կազմելոցն որպէս յատակ ինն կամ կամուրջ վանդակեալ յոստոց և յոստոց հիւսեալ, և ծածկելոյն զայն հողով մինչև ցբարձրութիւն ափանց խրամըն, որպէս զի լիցի զօրացն մատչել համարձակ մինչև ի վէմն։ Իսկ բարբարոսք, որ ծաղր առնէին զնոսա որպէս զրաջանս, խըրև նշաւակ եղէն նետից վաստակաւորացն ի թմբէն՝ ամբացելոց առ պատսպարանաւքն, սկըսան վհատել, և խնդրէին խօսել ի հաշտուն. և վաղվաղակի եւռուն զվէմն ի ձեռս Պետրոսի։

Իսկ ամ ուրեք նոցին դժուարութիւն էր ի ընուլ զխրամն, բայց բազում զգուշութիւն և վաստակոց պէտք էին. վասն որոյ պատսպարէին զօրքն կրայիւք և այլովք կազմածովք։ Իսկ ընուին զխրամն քարամբք և ծովոյ ծառոց կամ ոստովք խառն ընդ հողս. զի հարկ էր սընդակազմ լինել երկրին վասն չխրելոյ ծանրաբեռն մեքենայիցն՝ զորս բառնայր, զի ոստք և թփայինն սեղմ և սընդակազմ։ Իսկ զխրամն ջրելիցս ցամաքեցուցանէին ջրաղացիւք, կամ լիր ուրեք արկանէին։ Ապայ ի վաստակել նոցա, ոչ անգործ կային քաղաքացիքն. այլ գեանաւորս ական մինչև ի խրամն հատեալ, և զլիցս խրամըն բարձեալ՝ ձեռանէ ի ձեռն կրէին ի քաղաքն, և ոչ յառաջնայսր գործն. զի մինչ թէ ընտիք ընուին ի վերուստ, քաղաքացիքն ի ներքուստ ի բաց բառնային։ Կամ մանաւանդ զանխլաբար պեղեալ զման ինչ երկրին, ապա մտեալ և նեցուկս ներքոյ գնէին՝ ծեփեալ նաւերիւ և ձիւթով, և ի խորշս յենարանացն փայտ չոր և ազգի ազգի լուցկիս գիւրաբորբոքս պատրաստեալ, խանձ ի ներքս արկանէին։ Իսկ իբրև նեցուկքն այրէին, նոստեր խորափիսն հանդերձ կրայիւքն և խոյօք և մարտկօք։

Պ.ԱԲ.Ե. Կովին հնարիւք և պաշարողք զպարիսպս քաղաքաց փլուզանէին։ Ի պաշարել Կարեհի զԵրուսաղէմն՝ ոչ ինչ փոյթ եղև քաղաքացոց, զի էին պարիսպք քաղաքին հզօրք և քաղաքն ամենակազմ պաշարաւք։ Իսկ Թագաւորն ոչ մատոյց զզօրս իւր ի պարիսպսն, և ոչ ըղդաշտս յապականութիւն եդ. այլ հանդարտ կայր՝ որպէս թէ ծնաւղ օգնականութիւնն զօրաց բազմաց։ Իսկ մինչ քաղաքացիքն զամուրսն պահէին, նա հնգետասան ասպատ բիւզաւ հեռի ի քաղաքէն փոս հատեալ՝ հաճ ական ընդ երկրաւ մինչև ի հրապարակն վաճառանոց, ուր ձիթապտուղ մանր տնկեալ էին. և յարմատոց ծառոցն գիտացեալ

զօրաց զվայրն, հատին ընդ վերկոյս ակն, և ելեալ ընդ այն՝ կալան զքաղաքն, մինչդեռ քաղաքացիք պահ ունէին պարսպացն։

Ի սմին օրինակի և Վերուիլիոս իշխանապետ կալաւ զՎիդենա քաղաք. զի ուստեք ուստեք առ՝ի խաբեն զզօրսն յարձակեցուցեալ՝ինէրքուստ առանցք հատանէր մինչև՝ի միջնաբերդն, և հանէր անդր զզօրսն։ Յե միւս ալ ոմն, քաջն Կամիլլոս, սոսկին Հնարիւք վախճան արար յերկարաձիգ պաշարման քաղաքին Վէյից։ Յորմէհ ցաւ գեռնափոր անցս հատանել մինչև՝ի դղեակն. և առ հանապազորդուն գործոյն, և առ՝ի չպարտասելոյ գործաւորացն, բաժանեաց զնոսա՝ի վեց խումբս, որպէս զի փոխանակաւ զվեց ժամ իւրաքանչիւր վաստակեսցեն։ Յե ջուխ և զղիշերը ոչ դադարկանայր գործն, մինչև հասին՝ի դղեակն, և առաւ քաղաքն։ Լւս. Դ. ԽԲ. Ե. ԽԲ.

Ի պաշարել Վիղղայ զՔԱԼՆ՝ զարմանալի Ճգնամբք սստի և անտի հատանէին ստորերկրեայ ուղի ընդդէմ միմեանց, և ստէպ հանդիպեալ իրերայ՝ մարտ սաստիկ տային ընդ երկրաւ։ Յե հասեալ հառնայեցուց մինչև՝ի հինն պարսպին՝ պեղեցին վիհ մեծ, և նեցուկս՝ի ներքոյ եդեալ, հուր հարին՝ի նոսա. և կործանեալ անկան պարիսպքն՝ի վիհն ահագին դղորդմամբ, և որք՝ի վերոյ պարսպացն կային զօրքն կորեան։ Լրդ մի և այս հնարք էին մարտնչելոյ ընդ ամուրս։ Ագաթ. էջ. 93.

ԳՕԴՈՒԱԾ Գ.

Յաղթս Իրամաբդիպ առնելն զպարթևս։

Բազում օրինակաւ պատասաքեին նախնիքն զիրա-
մատս պարապայս։ Յր՝ զի հատեալ մայրիս արկանէին առ
նոքօք խիտ ընդ խիտ, զոտսն ընդ միմեանս խառնեալ,
և հարստեալ զբունսն ընդ իրեարս կապանօք, որպէս զի
չէր հնար բաժանել նոցա. և որպէս ցանկ իմն անթա-
փանց գործեալ՝ կային չետ կուսէ նորա ամբոխ նիզակա-
ւորաց և տիգաւորաց։ Լյլ երբեմն այնպէս արագ իրա-
մատէին Թշնամիք զպարիսպս ընդ յարկածածուկ խրամն,
կամ ընդ գեռնափոր ականահատուածքիս, կամ սաստիկ
հարուածովք խոյոց, զի անդէն քաղաքացիքն յանկարծ
անպատսպար գտանէին. և՝ի հնարս դիւրինս ձեռնաք-
կեալ, վասն պարապ առնելոյ՝ի խորհել՝ Թէ զիարդ իրա-

մակարկատ արասցեն, կուտեին դիզադէզ յերկիր և ի փլատակս պարսպին փայտ յոր և կիզանուտ նիւթս, և վառեալ բորբոքեին հրդեհ մեծ, ընդ որ անհնար էր Թշնամեաց անցանել, և ոչ ի խրամատն հուպ լինել. որպէս արարին զօրքն Յ[ունաստանի] ի Բեռովէա ընդդէմ Հռոմայեցւոց։

Լաս. խր. 14.

Իսկ յաձախս և ամբառնային այլ պատուար ի ներքուստ, ոչ ուղիղ առ խրամատիւն՝ այլ մակերաբար ի ներքս խորացեալ, և ծայրիւքն ի սպառուած խրամատին ընդ պարիսպն ի համբոյր եկեալ. և առ պատուարան պեղէին խրամ լայնատարած և խորայատակ, զի հարկ լիցի Թշնամեացն հանդերձ ամ պարսպամարտ կազմածովքն որպէս յառաջս հզօրս մատչել անդր։

Ալեղա հարուածովք խոյոց խրամատ մեծ գործեալ ի պարիսպս Պիբէոնի, անդր վաղվաղակի յարձակեցեալ զամ բանակն, և եղև անդ սաստիկ պատերազմ, մինչև ստիպել նմա փող հարկանել ի նահանջ. Իսկ քաղաքացիսոց պարաւ գտեալ կանգնեցին վաղվաղակի այլ պատուար առ խրամատիւն ի ներքուստ։ Իբրև զայն տեսես Ալեղա, մատոյց յառաջ զկազմածն՝ հարկանել զայն, զի դեռ և էր կանգնեալ և դիւրագործն առաջի քառնուէ մեքենայիցն. յոր անաչխատ յաջողեալ, միանգամայն և զզօրսն յարձակեցոյց։ Իսայց անդ մատ աշեղ և սաստիկ գրգռեալ, տկարացաւ Միղղա. և ձեռնթափ լեալ, դարձաւ յետս։ Իսազում են հանդոյն այսմ օրինակք ի վէպս։

Ալեղա. մատ. Մ[ակ]ա. 194.

ԳՕԴՈՒԱՆ Դ.

Հարուած և պահ խաղտոյ ի կապմածոյ դիզենայից։

Պիտանեգոյնք ի պաշարմունս մեքենայք, որպէս յառաջ ասացաք, էին բաքան և բաղիստը, կրիայ և խոյ և աշտարակք շարժականք։ Որոց զօրութիւնն որ որ քան զհմուտ լինել ցանկայ՝ ընթերցցի զնկարագրուիս պաշարման քաղաքաց, զոր յայսմ պատմութեանս գրեցաք. որպէս զ Իլիբեայն ի Սիկիլիա ի Հռոմայեցւոց, զԱքեդոնն ի Սիկիոնէ, զԱիրակուսայն յԱթենացւոց և ի Ա[ր]ակեդեայ, զՏիւրոսին յԱլեքսանդրէ, զՏաղտայն ի Պարսպամարտն Դեմետրեայ, և զԹենայն ի Սիղղայ։ Այլ ես միւս այլ եդից աստանօր, ընտրեալ ի հանգամանաց նորա որ ինչ պատեհագոյն ինձ թուի առ ի

տալ զկերպարանս պարսպամարտութեանն նախնեաց, թէ զիարդ զկազմածսն ի կիր արկանէին. զչրուսաղէմին առեմ զհռչակաւոր պաշարումն ի Տիտոսէ, զոր երկապատում նկարագրէ Յովսէպոս ականատես պատմիչ։

Իսկ զաղաքն երուսաղէմացւոց երեքկին պարսպօք շրջապատեալ էր, ասէ. բայց միայն ընդ կողմն՝ ուր անկոխ ձորովք էր փակեալ, զիարդ շրջապարիսպն ունէր։ Հրաման ետ Տիտոս նախ զծառատունկս շուրջանակի հատանել, և կանգնել նոքօք Թումբս. և ամ զօրքն ի գործն զբաղեալ էին՝ պարաճաճկեալ վանդակապատ պատնիշօք։ Իսկ և ոչ Հրեայքն հեղգային ի դիմակալութեն, այլ վաղվաղակի ծածկեցին զի վերայ պարսպացն բակմանքն մեքենայից։ Իսկ ի կատարել հողաթլոցն՝ հրամայեաց Տիտոս դնել ի նոսա զնոյս, և զայլ մեքենայս յառաջ մատուցանել ընդդէմ յարձակման Հրէից, և յերից կողմանց զնախապարիսպն հարկանել։ Իսկ Հրեայքն հուր և նետս անդադար ձգէին ի կազմածս թշնամեաց, և յայնոսիկ՝ որք դնոյսն մղէին. և բազումք ևս ի գործս յարձակէին՝ հրձիգ առնել զնոսա, և բազում աշխատութեամբ վանէին ի բաց։

Իսկ Տիտոս ետ կանգնել ի հողաթլուրն աշտարակս երիս, եօթանասունևհինգ ոտնաչափ ի բարձրութիւն՝ ի վերոքան զմարտոցս և քան զպարիսպն պաշարեալս։ Իսկ ի խոր գիշերին մին ի նոցանէ անկաւ. և արշալիւրք մեծ ի դղորդմանէն կալան զզօրսն։ Իսկ յարաչարս նեղէին Հրեայք յաշտարակացն, զի անտի բազմութեամբ դիւրաշարժ մեքենայից և հրձգակաւորք և աղեղնաւորք անդադար նետս և սլաքս և քարինս տեղային ի նոսա։ Իսկ նոցա վարանեալ, զի ոչ հողաթլոցք հաւասարել կարէին բարձրութեամբ աշտարակացն, և ոչ կործանել զնոսա վասն կարի ամրութեանն, և ոչ հրձիգ առնել՝ զի երկաթապատք էին, անդրքան զնետընկէց փախեան, և ոչ եւս զյարձակումն խոյոցն արգելուին։ Իսկ իբրև ահագին կազմածքն անխափան յառաջ մատչէին, հարկ եղև նոցա յառաջմամ պարսպակէն տեղւոյ տալ՝ դիմամարտեալ զաւուրս հնգետասան։ Իսկ հռոմայեցիք մտեալ ընդ խրամատն, բայցի զբուռնս պարսպացն, և ընկալան զամ զօրսն ի ներքս։ Իսկ միջնապարիսպն ոչ ինչ ընդհարկար դիմակալեաց, այլ վաղվաղակի կալաւ զայն Տիտոս. նոյնպես և զնոր քաղաքն։ Իսկ Հրեայք ձգամբ մեծաւ վանեցին ի բաց զՀռոմայեցիս. և զաւուրս չորս Տիտոսի անդադար մարտ սաստիկ գնելով նուաձեաց զայն անդրէն։

Ի՛ւր զերրորդ պարիսպն բազում աշխատութեամբ և արեանհեղուբ կալաւ, զի դաչին իսաղաղուէ ապառումմ լեալ Հրեայք՝ պնդագոյնս դիմամարտէին, մոլեգնեալք և կատաղեալք յոսահատուբ՝ քան արիութիբ խրախուսեալք։ Յր երկգնդեաց Տիտոս զղօրսն մերձ յՅոտնիա ամրոցն, և հրամայեաց նոցա կազմել հողաբլուրս չորս, մէն մի իւրաքանչիւր լեգէոնի։ Իսայց Թեպետ և զցայգ և զցերեկ գործէին անդադար, յետ հնձետասան աւուր լի ևս աւուրց կատարեցան հողաբլուրքն, և ապա կանգնեցին ի վերայ նոցա զմեքենայս։ Իսին ի քաղաքին առաջորդք ապստամբացն Յովհաննէս և Շմաւոն. և ետ Յովհաննէս փորել զերկիրն ի ներքոյ մինչև ցհողաբլուրսն՝ որ առ Իտոտնեայ դղեկին էր, և նեցուկս ընդ գետնափորն կարգադրել, և ածեալ փայտ բազում օծեալ ձիւթով և կպրով՝ հուր ի ներքս մատուցանել։ Յր իբրև մոլեցան վառեցան, նստաւ խորփորին ահագին ծխդմամբ։ Յր յետ երկուց աւուրց ի վերայ այլոց ևս հողաբլուրցն դիմէ Շ մաւոն, յորս հռոմայեցիք զկողն կանգնեալ հարկանէին զպարիսպն։ Յր սպայք երեք, հանդերձ զօրօք՝ որոց հանդգոյն նոցա զոգի ի բանին եդեալ էր, առեալ զամբարս՝ յարձակեցան ընդ խուժքս Թշնամեաց աներկիւղ ի տիգաց նոցա և ի սուսերաց, և բորբոքեալ զմեքենայսն՝ դարձան յետս։ Յր իբրև բոցն բարձրացաւ, դիմեցին անդր հռոմայեցիք ի բանակէն յօգնուն։ Իսակ Հրեայք ի պարսպէն արգելուին զնոսա նետիւք, զի էին նոցա բաբանք իբր երեքարիւր, և քառասուն բաղխստր. և բազում ամբոխիւ ի դուրս յարձակեալ՝ ոչ խնայելով յանձինս, Ճակատ յօրինէին ընդ այնոսիկ՝ որք զբոցն գայլին շիջուցանէլ։ Իդթա զաբանան ի հրոյն հանել չկանային՝ մինչ վերնայարկք նոցա այրէին, իսկ Հրեայք անդէն ի մէջ բոցոյն մարտնչէին՝ արգելուլ զնոսա։ Իբոտ բոցն ի հողաբլուրս անց, և ոչ կարէին հռոմայեցիք խափանել զայն. և շրջապատեալ ի հրակիզմանէն, և յուսահատեալ յապրեցուցանելոյ զձեռագործսն, ի բանակն անդրէն դարձան։ Յր ընդ աւերումն հողաբլուրցն սուգ առնուին, զի զանչափ երկարաձիգ վաստակն ի միւմ ժամու կորուսին. և բազումք այնք իսկ էին, որք ընդ լուծանել մեքենայիցն՝ յատմանսե քաղաքին վճառէին։

Իայց Տիտոս ոչ լինչ վհատեցաւ. այլ խորհուրդ առեալ ընդ զօրագլուխս, ասեր զթովանդակ քաղաքն պարսպաւ պատել, և ածել շուրջանակի խրամ, և բառնալ զամ յոյս օգնականութեանն քաղաքին, և զհամբարսդ՝ որ սպա-

ուէրն, Հաճոյ Թուեցաւ ամենեցուն խորհուրդն այն. և ամ զօրացն խրախուսեալ, զգործն անշնարհին զարժանի հռոմայեցւոց չշնուածն մեծ՝ որ երից ամանց Թուէր աշխատութիւն, ածել պարիսպ ընդ երեսունևվեցն ասպարէզս շուրջ զքաղաքաւն, յերիս աւուրս սկսեալ և կատարեցին։ Իբրև զքաղաքն պարսպաւն փակեցաւ, և յաշտարակսն՝ որ ի տեղիս տեղիս յամրուէ պարսպին կանգնեալ էին՝ պահապանք կացին, միւսանգամ Ցիտոս հոդաբերս տայր կանգնել առ Ընտոնեաւ ամրոցաւն՝ մեծամեծս քան զառաջինսն. և յաւուրս քսանեւմի կատարեցան հողաբերքն, թէպէտ և յոյժ դժուարաւ մայրիք ի նիւթ շինուածոյն գտանէին։

Իսկ Յովհաննէս Ընտոնեայ ամրոցին պահ ունելով, ի հանդերձեալ վտանգէն՝ որ ի խրամատել պարսպին հասանէր նմա՝ զգուշանայր. և ամապարեալ նախ քան զմատուցանել քաջանացն ի հարուած՝ յարձակեցաւ ջահիւք, տրձիգ առնել զձեռագործս թշնամեաց. այլ վրիպեալ ի յուսոյն ընդ կրունկն դարձաւ. Իւ հռոմայեցիք յառաջ մատուցին զնոյն, և անդադար զամրոցն հարկանելով՝ չկարացեալ խրամատել զայն, խորհուրդ կալան փորել զհիմունսն նորա. և ասպարափակ գործեալ, քանզի Հրեայք վերգս և քարինս հոսէին ի նոսա, անհնարին ձգամբք խախտեցին նգօք և բազկօք վէմս չորս ի հիմանէ աշտարակին։ Ի հասանել գիշերոյ երկուսեակք դադարեցին. բայց կողմն պարսպին, ընդ որով Յովհաննէսն գեռնափոր ական հատեալ՝ զհողաբերսն հռոմայեցւոյն փլոյզ, ի բազում հարուածոց թշնամեաց խախտեալ՝ յանկարծ կործանեցաւ. և վաղվաղակի այլ պատուար ի ներքուստ կանգնեցին անդ Հրեայք։ Իսկ հռոմայեցիք թէպէտ և յուսային դիւրաւ կործանել զնորա շէն պատուարն, բայց ոչ ոք իշխէր նախայարձակ լինել, երկուցեալ յոյժ զօրացն յանվեհեր համարձակութենէ Հրէից, և զի երբեք երբեք համարձակեալ՝ ոչ ինչ զօրեցին առնել. Իայց վերին տեսչութի այլ ձանապարհ եբաց առաջի նոցա. քանզի ոմանք ի զօրացն, որք ի հողաբերսն կային, յերբորգուստ պահու գիշերոյն ելին լռելեայն ընդ աւերակս պարսպին մինչև Յիտոսիա մարզոյն. և գտեալ զյառաջապահսն պահապանսն ի քուն, խողխողեցին զնոսա սրով. Իւ կալեալ զպարիսպն՝ փողհարին, զի էր իսկ ընդ նոսա փող. և ի ձայնէ անտի ահ ահ եկեալ այլոց պահապանաց, որպէս ի բազմութենէ հռոմայեցւոց փախչէին։ Յայն վայր եհաս Ցիտոս ընդ

կէաս ի զօրացն, և ընդ աւերակն անդր ելեալ՝ հետա-
մուտ լինէր փախստէից մինչև ի դրունս տաճարին։
Ուր Հրեայք անհնարին քաջութիւք զդէմ կալան, և պա-
տերազմն սաստկացեալ՝ տեւեաց աւելի քան զժամն տասն,
մինչև կատաղութիւն և յուսահատութիւն Հրէից՝ որոց ի
պարտելն կորուստ ի վերայ կայր՝ յաղթեցին քաջութիւն
և հմտութիւն հռոմայեցւոց. և գ[illegible]նտանիս ևեթ կալան
հռոմայեցիք զամրոցն, թէպէտ և ոչ ամ զօրօք պատե-
բազմեալ։

Յաջում և այլ յարձակմունք եղեն, զորս ոչ պատ-
մեմք։ Յայց ահագնագոյն ի խորոց, զոր Տիտոս ետ
կազմել և կանգնել ի հողաթումբն, զվեց օր անդադար
հարկանելով զորմ տաճարին՝ ոչ ինչ աւելի քան զայլսն
զօրեաց յանսասանելի հաստակառոյց ամրուն հոյակապ
շինուածոյն։ Այլ ոչ ևս յուսացեալ հռոմայեցւոց նգօք և
կազմածովք զքաղաքն առնուլ, խորհուրդ կալան սան-
դղովք վերելակել. և վասն յեղակարծ հնարիցն ոչ ժա-
մանեցին Հրեայք խափանել զվանդնուն սանդղոյն։
Այլ դիմակալութիւն հանգոյն այնմ՝ երբեք ուրեք չէր
լեալ. զի զվերելեակս ընդ սանդուղսն յետս ընկենուին, և
զայն հասեալս ի ծայր սանդղոյն՝ մինչ չև պատսպարեալ
նոցա վահանաւն՝ սրախողխող առնէին, և զկէս ի սան-
դղոց լի սպառազինօք ի վայր կործանէին. ուստի ոչ սա-
կաւ հարուած հռոմայեցւոցն հասանէր։ Իսկ ասպրեալք
վրէպք ի յուսոյ ի փախուստ դառնային. և Հրեայք
տեսեալ ի դուրս յարձակեալ մոլեգին կատաղութիւք բա-
զում նախձիրս գործէին ի հռոմայեցիս։ Այլ յետոյ
ապա կալաւ Տիտոս զտաճարն. և թէպէտ պատուէր
աստուկ հրամանի ի վերայ զօրացն եդ՝ խնայել յայն,
այլ միոյ ի զինուորաց հուր արկեալ անդր՝ այրեցաւ տա-
ճարն, գալով չափ տիրական բանին։

ԳԼՈՒԽ ՉՈՐՐՈՐԴ

Յաղագս նաւամարտութեան նախնեաց։

Ջնաւակռուայ առաջնոյն, զնաւաց նոցա և զնաւա-
մարտիկ զօրացն ինչ ինչ այլուր ասացաք.[1] ուր գտցեն
խնդրողք զթողեալն աստի՝ ի բաց։

Յաղագս սկզբան նաւաստականութեանն ոչ ինչ ունիմք
ասել. բայց հին քան զամ նաւս նոցիան տապանն պատ-
մի, զորոյ ինքն ածէ եցոյց զօրինակին գձև և զչափ, ՚ի քնա-
կութեանն ընտանեաց ՚Նոյի և ամ կենդանեաց երկրայնոց և
օդականաց։

Ոչ ինչ երկբայելի է, զի հանգոյն ամ արուեստից և
նաւաստականին ՚ի սկզբան թերի և անկազմ էր, վարե-
լով ընդ ալիս զոյն տախտակ, կամ լաստափայտ, կամ
նաւակ, և կամ մակոյկ փոքրիկ։ ՚Ի լողալոյ ձկանց ընդ
ջուր և յօդաթռիչ հաւուց երևի ուշ ՚ի կուրծս անկեալ
մարդկան, թէ ձկաւքօք և առագաստիւք նմանել քնաւո-
բական նախամտութեանն կենդանեացն։ Ապա եթէ այս
պէս իցէ, և եթէ այլազգ, տակաւ նաւակառուն ՚ի կա-
տարումն այսր եհաս։

Կրկին ազգք էին նաւաց, բեռնաբարձք ՚ի վաճառակա-
նուն և ՚ի բեռնակրութեն, և պատերազմիկք՝ որ յաճախ
ևս կոչին երկայնք[2]։ ՚Ի բեռնակիրսն փոքրագոյնք էին, և
կոչէին անյարիք, զի ոչ գոյին նոցա յարիք, և ոչ յատաջս
նոցա ցուռիք էին որպէս պատերազմիկոցն՝ առ ՚ի հար-
կանել զնաւս թշնամեաց և խորասուզել։

Յակ երկայնից պատերազմիկ նաւաց էին կրկին ազգք.
կիսոցն մի կարգ թիակաց էր երկուստեք, այլոց բազում
կարգք։ Ո՚րիակարգացն՝ էին ոմանց քան թիակք, այլոց
երեսուն, և կիսոց յիսուն կամ հարիւր իսկ. որք ըստ
Թուոյ թիոցն՝ քսանսաւորք երեսնսաւորք յիսնսաւորք և հա-
րիւրաւորք կոչէին. և զիք ինչ յաճախ առ Հոյն մատե-
նագիրս քան զանուանս նաւացս այսոցիկ։ Ո՚չ թիավարք
կային կեաք աստի և կեաք անտի։

Յակ բազմակարգ նաւաց՝ կիսոցն էին կրկին կարգք
թիակաց, այլոց երբեակ, ոմանց քառեակ, կիսոց հնգեակ,

1 Հմդ. բ. 589. բարձ նաւաք, և հարիւր և երեսուն
2 Բոմիլար հօմն հարիւր բեռան, երկայնիւք չու արար։ Լ.Ս.Ե.Ն.

և այլոց՝ ևս աւելի, որպէս տեսցի ստորև. և ըստ կարգաց Թիակացն կոչէին՝ երկթիք, եռաթիք, քառաթիք, հնգաթիք, և այլն։ Զորոց եռաթիք և հնգաթիք յաճախագոյն էին առ նախնեօք ի ծովամարտս, և ստեպ յիշատակին ի վիպագրաց։

Լ՚զդ նախնի մատենագիրքդ պարզ և յայտնի որոշէն զիրինակ ազգ նաւացս, զկնս երեսնաթիս և յիսնաթիս կոչելով՝ այլովքն հանդերձ, որպէս փոքրագոյնս, և զկնս եռակարգս, հինգկարգեանս, և այլն, որպէս մեծամեծս. և այս խոյր ի նաւորդացն ևս բազմութենէ տեսցի ընդ հուպ։ Այլց յետինքս այս ոչ միայն մեծութեամբն զանազանին, այլ և յօլովագոյն կարգօք Թիակացն՝ զոր վկայէ յայտնապէս Լիւիոս. Հնգաթի հռոմէական, ասէ, բազմակարգ Թիակօք զյորձանս հերձեալ։ Իսկ Պլիւիոս ասէ.

Ո՛ր եռակարգ վարեն արբունք դարդանեան,
Համայն երրեակ կարգ Թևճակացն ամբառնան։

Լ՚սյս քաջայայտ է, զի էին առ հինս նաւք բազմակարգ Թիակօք, երկկարգ, եռակարգ, քառակարգ, և հինգկարգեան, վեցկարգեան, մինչև ցերեսուն և ցքառասուն կարգ։ Լ՚ԱՀսակաւք ի բազում կարգացն Թիավարէին, առաւելագոյնք առ ի զարդ յորինեալ։

Այլց Թէ զինչ բազում կարգք Թիակացն իցեն, և Թէ որպէս կային ի միասին և վարէին, յոյժ դժուարին է գիտել. զորմէ առ գիտունս բազում վէմք յուզին, և որպէս հաւաստի Թուի՝ մինչև ի սպառ վէմն այն կացցէ։ Լ՚զդիկ ձարտարք և քաջահմուտք նաւաստեանուէ անհնարին զիրսն վարկանին. և արդարև անհնարին էր, եթէ ուղիղ ի վերայ միմեանց կային կարգքն. բայց այլազգ է տեսանել ի տրայիանեան սեանն, յորում երկ-Թիոյն և եռաթիոյ կարգք խոտորնակի իբր աստիճանաւս ի վեր ամբառնան։ Այս Թէպէտ հզօր և անյուծանելի գժուարութիւք ընդդէմ բազմակարգ Թիակացն առարկիցին, բնաւ իսկ և փաստք անփոխելիք զինչ զօրեն ընդդէմ հաւաստի գործոյ, և իրաց՝ որում ամ մատենագիրքդ հինք վկայեն։

Ընդ որոյ ի Վարդան. գիր։ Տիւիտ. ք. հ։

Ծփավարք աստիճանաւս որոշէին, որպէս Թուի. խոնարհագոյնքն կոչէին զնաւականք, միջինքն լծականք, վերինքն նաստականք. և յետնոցս առձիկ աւելի էր արդեօք քան զառաջնոցն, զի զերկայնաձիգ և զծանրագոյն զվերնոյ կարգին Թիակս վարէին։ Վարձեալ և զթիավարացն

ինդիր է, թէ արդեօք մէն մի թի վարիչն, թէ բազումք զմի՝ որպէս այժմ։ Ի Տրայիանէայ սեռանն՝ յերկթիեան և յեօթանիս երևին աստի և անտի նստաւարանին մի մի թիավար, բայց ի մեծամեծ նաւս կարծին բազումք լեալ։ Ա.յլ զայս քննութեի արտաքոյ առաջադրութեաս մերոյ ի բաց թողումք, անատեղիւբ կալեալ զկարգ բանիս։

Ա.Թենէոս նկարագրէ յայլի և անհնարին մեծութեի է. 263. 266. նաւս երկուս Պտղոմեայ Հայրասիրի արքային եգիպտացւոց, յորոց միում էին քառասուն կարգ թիոց, չորեքհարիւր և քսան ոտնաչափ երկայնութի, և յիսունևեօթն լայնութի։ Այս հազիւ զմեծամարմին անարդիլ չինուածն վարէին թիավարք չորեքհազար. և ի մեքենայն ի՞նչ ցանկանիցէ զայն ի ծով, սպառեալ ասէ մայրիս հնգաթիոց յիմնից։ Այս զկարգ մարթէր քառասուն կարգացն ևս թիավարել. այլ ի զարդ ևէթ յօրինեալ էին։ Իսկ միւսոյ նաւին՝ որ անուանեալ կոչէր առագաստակիր, զի էին ի նմա անկողինք և սեղեակք, էր երկայնութիւն երեքհարիւր երկոտասան ոտնաչափ և կէս, և քառասունևվեցնոտնաչափ լայնութի լընդարձակագոյն մասին. իսկ բարձրութի նորա, հանդերձ վրանաւ վերնայարկին, իբր վեցասուն ոտնաչափ։ Ի ներքին կողմանս նաւուն, բաց յառաջակողմանէն, էին սրահք կրկին զմիմեամբք կառուցեալ՝ ընդարձակք յոյժ. և էր պալատ իմն գնայուն նաւն այն, զոր Պտղոմէոս կառոյց՝ ձեմել նովաւ ընդ Նեղոս հանդերձ ամ արքունեօքն։ Ա.յլ զթիս կարգի թիակաց սորա ոչ նշանակէ մատենագիրն։

Այս այլ նաւ նկարագրէ զՀերոնի երկրորդի արքայն Իերակուսայ, Ձարտարապետեալ յԵրեսելոյն Ա.ռքիմիդեայ։ Այս էին նորա քսան կարգք թիոց, և չինուած նորա զարմանալի։ Այս զի նաւաշինգիտաք Սիկիլիոյ ոչ տանէին զայն, պարզևեաց զայն Հերոն Պտղոմեայ Հայրասիրի. և ետ տանել զայն Այղեքսանդրիա։ Այս թէպէտ խորագոյն յոյժ էր ջրէղջ նորա, այլ մեքենայիւն զոր Ա.րքիմիդ Ձարտարեաց՝ մի որ դատարկեր զամենայն։ Ա.յլ այսոքիկ ի զարդ ևէթ պիտանի էին, զորոց ոչ է մեզ անկ Ձառել։ Այս այլ նաւ Հանգոյն սոցին, պատմէ Իւիոս՝ կառուցեալ Փիլիպպոսի Հօր Պերսեայ. որումհետ էին վեշտասան կարգք թիոց, այլ հազիւ մարթէր շարժել զայն վասն անձռուն մեծութեին։

---

1 Փիլոպպեայ ասպետ տալ և գոգդես անշարժ, որ վեշտասան զամ գնաւս իւր յարկածածուկս։ կարգաց թիակաց վարէր։ Ճ. Շ.

Պլուտարքոս Ի Ոստանէ Պարսից Ի Վեմէտեայ զպատերազմիկ նաւացն ասէ. Մանաւանդ զի խոստանայ ցհաւաստին և ոչ աւելի ինն պատմել։ Ոչ ի Վեմետը հմուտ արուեստից, որպէս աւելեացոյն յայտ է, և հանձարեղ ի հնարս պատերազմական մեքենայից, ետ կառուցանել նաւս բազումս հնգետասան և վեցտասան կարգօք թիոց, ոչ առ ի զարդ այլ քաջագէպս ի գործ պատերազմի և ի պարսպամարտս։ Որում ոչ հաւատացեալ Ալեսիմաքեայ ի համբաւոյ, թէպէտ և Թշնամի նորա էր, առաքեաց առ նա զի հրամայեսցէ թիավարել զնաւսն առաջի իւր. և իբրև եհետս զնոսա թէթև և սրընթաց սահարկեալ ընդ ալիս, կարգեալ եկաց անձամբ հիացմամբ, և ընդ այն գոգցես թէ բարհաւատեր։ Ոչ ի էին հրաշալիք գեղով և ձոխութիւն, և թէթևուքն և երագուքն գերահրաշք քան հոյակապ մեծութեամբն։

Ասէ մեք զձանօթիցն և զսովորականաց աւելի ասասցուք, զեռաձիոցն ասեմ, զբառաձիոց և զհնգաթիոց, Թուխ.ե.8. և զպետանուէիցն նոցա ի ծովամարտս։ Հոմերոս ոչ ունէր մի յիշատակ նաւս բազմակարգ թիակօք. զի յետ տրոյական մարտին հնարեցաւ այն, այլ ժամանակ հնարիցն չէ յայտ։ Այլ կորնթացւոց նախ փոխեալ զհին ձև պատերազմիկ նաւաց, և եռակարգս կառուցեալ, ապա և հինգկարգեանս։ Ի նոցանէ սիրակուսացիք հատուած բնակեալ, նախանձաւորք եղեն՝ մանաւանդ յաւուրս երիցուց Դիոնիսեայ՝ ի նմանուելն Ձարտարուեստին բնիկ հայրենակցացն, և զանցուցին զնորք զսկսեալսն ի նոցանէ ի կատարումն ածեալ։ Ոչ ի ընդդէմ հինից կարքն դոնացւոցն Ձարկ եղև նոցա ամ ջանիւ մնագիր լինել նաւատականուն. և հզօրագոյնք էին յայնժամ ի ծովս կարքեդոն և Սիրակուսա։

Յունաստան աշխարհ՝ի մասինս յայսմիկ դանդաղեաց. քանզի խորհուրդ և դիտաւորուն Ալեքսանդեայ էր խափսել զիւրսն՝ի նաւաստականութենէ վասն երկուց իրաց, որ բազմահանձար քաղաքավարութենէ օրինաց նորա արժանի էին։ Այն՝ի առ՝ի քաց առնել՝ի նոցանէ զկցորդուն ընդ այլ ազգս, զի զառաս իւրեանց անխառն՝ի նոցունցն անապակ կալցին, և մի խոտութիւն օրինացն՝ զորս եգ՝ Թուլասցի. և երկրորդ անգամ, զի կամէր բառնալ՝ի սպարտացւոց զնմ յոյս և զանկութենէ աշխարհակալուեն և մեծութենէ, զի համարէր զխառնիրութենէն զայն կործանիչ պետութեց. նմին իրի Պարտոյ սակաւք յոյժ էին

'ի սկզբանն նաեւ ։ Հանդերձն հին և աթենացւոցն. զի [illegible]
միտոկղէս նախ , յառաջատես լեալ 'ի հեռուստ վտան-
գին յերեսաց Պարսից, դարձոյց զզօրուն Յ.Թենայ 'ի
ծով. և այլովք պատճառանօք կալմեալ նաւատորմիղ
մեծ՝ իմաստուն նախատեսութիւն կեցոյց զյունաստան, և
պարծանս յաւիտենական հայրենեացն ժառանգեցոյց,
և ետ նմա զօրութիւն լինելոյ վաղ ընդ փոյթ 'ի վեր քան
զամս ազգս չուրջանակի ։

Հռոմայեցւոց ընդ հնգեակ դարս անճանօթք էին Պ.ԷՒ.Ե.20.
նաեւ և նաւատորմիղք , եթէ իցէ Պողիբեայ վկայուին
հաւատարիմ· Օ ի նոքա նուաճել և եթէ ջանալով զազգս
շուրջանակի, չեղեն այնմ կարօտ . և յանցանել նոցա 'ի
Սիկիլիա՝ ոչ գոյր նոցա և ոչ նաւակ մի, այլ 'ի շրջակայ
ազգաց առնն յանօթ վանն անցին զօրացն ։ Ապա վաղ
ծանեան , զի ոչ կարէին զդէմ ունել Կարթեդոնի՝ յոր-
չափ նա ծովակռիւք . նմին իրի խորհեցան կազմել նա-
ւատորմ, և 'ի վեղ գալ ընդ նոսա զծովակռիւն ։ Օ մի
'ի հնգաթիից թշնամեացն յաւարի առեալ, անտի 'ի խորշ
հուրդս յայս եկին . և ըստ այնմ օրինակի , կառուցին
յառաջ քան զերկամեակս աւուրս՝ հարիւր հնգաթի , և
եռաթիս քան. և կրթեցին յարուեստ՝ որ ցայնժամ ան-
ծանօթ էր նոցա՝ նաւազս և թիավարս , և 'ի նախկին
պատերազմի յաղթեցին կարքեդոնացւոց՝ որ քան զամ-
ազգս երկրի հզօրք էին ընդ ծով և հմուտք 'ի նաւաս-
տականութիւն ։

Վ.սերքսեսայ՝ 'ի չոլ առնելն նաւատորմաւ Ա.սիոյ Ա.յնէ Եր.Դ.Ե.89.
լաղաս 'ի պատերազմ՝ էին աւելի քան զհազար երկերիւր
եռաթիս , և 'ի միում միում 'ի նոցանէ աւելի քան զեր-
կերիւրեւերեսունս այր . և այլ նաւք երեքհազար , որոց ե-
րեսուն կամ յիսուն թիակք էին . և այլ նաւք բեռն-
բարձք , յորս 'ի միում միում էին արք ութսուն՝ աւելի
կամ նուազ ։ Իսկ 'ի նաւս , զորս կազմեցին ազգք քնա-
կեալք Ա.սիոյ եւրոպա , էին 'ի միում միում երկերիւր այր ։
Այսչափ էին և 'ի նաւս , որ 'ի պեղոպոնեսեական մար-
տին չոլ արարեալ Յ.Թենայ՝ խաղացին 'ի Սիբակուսա ։
Որովք յայտ է , զի արս իբր երկերիւր տանէին նաւքս
այս ։ Չանկալի եր Թէ ոք 'ի վիպագրաց Ձ.յգրտաբանէր ,
զի յերկերիւրոց այնցն՝ քանիք նաւորդք էին սովորա- Ի Թեփ.
բար , և որչափ Թիավարք , և քանի մարտիկք ։ Պլուտար- 117 ։
քոս նշանակէ , զի աթենացւոց 'ի Սողամինայ Ճակատա-
մարտին 'ի մի մի 'ի հարիւր ուԹսուն պատերազմիկ
նաւաց՝ յորոց կազմեր նաւատորմն նոցա՝ էին մարտիկք

ուրեմն տան, զորք աղերնաւորք, այլք սպառազինք. որ կարի սակաւք են։

Ի։։։Ը։Ի։ Ձակատամարտս այս, որ առ Սաղամինաւ խմբեցաւ, եւ մի ի բազմահրչակ մարտից վաղ ժամանակաց, այլ մանրապատում զվէպս նորա ոչ ունիմք. Ընդ աթենաց ելք պայծառացան անպարտելի արուեստք, և մանաւանդ զօրավար նոցա Ձարտարուէն և խմաստուէն. զի բազում աշխատանօք յորդորեաց նա զՀոյնս՝ կալ մնալ ի նեղչին, ուր պարսկախումբն նաւատորմին բազմուի նաւայն անպիտան լինէր, և յապաղեաց ի մարտ մինչև հողմն հանգաւակ թեղմեաց եղ։

Ա երջին Ձակատամարտն աթենացւոց ի նաւահանգիստն Սիրակուսայ՝ եղև նոցա ի կործանումն. Օի առաջի վտանգին ի ցուիկ նաւաց թշնամեացն, զորոց տուժ մեծաւ զփորձ առեալ էին յառաջին Ձակատմն, պատրաստեաց Ալկիբիաս խիղճս երկաթիս առ ի կարթել զնաւս, և բեկանել զթափ Ձարուածոցն, և խառնել անդէն ի կռիւ որպէս ի ցամաքի։ Ոչայց թշնամիք իրաւղեկ լեալ, ծածկեցին կաշւով զառաջակողմն նաւացն և զվերնայարկս, որպէս զի մի դիւրաբար կուռեսցին ի նոսա Ձանկք, և մի խառնեսցի մարտն։ Ոչ մինչ նոցա Ձարուածքն առջողէին, և թանձրատարափ տեղային քարինք յաթենացոսկս, իսկ աթենացւոցն նետք և գեղարդունք տարապէպ անկանէին յայէծուփ տատամնամեայ նաւացն։ Ընդ կամխակալ փառք նոցա և իշխանութիւն նաւակոծեցան։

Պողբիոս սուղ բանիւ գեղեցիկ նկարագրէ զնաւամարտն բարենչան հռոմայեցւոց, զսիրելն յաղթուեց նոցա՝ որովք ծովակալեցին։ Ոնաւամարտն ասեմ առ Սիկելեաւ ի Սիկիլիա ընդդէմ կարքեդոնացւոց՝ զօրավարութիւն Դուիլեայ բդեչխի, զոր ի վէպս կարքեդոնացւոց պատմեցաք։ Այնմ մարտի զարմանալի ինն նորահնար մեքենայ յառաջս նաւացն հռոմայեցւոց էր ի բարձու, ագռաւն կոչեցեալ ազգ իմն կռնկանն մեքենայի՝ Ձախարակօք ամբարձեալ, և առկախեալ պարանօք, ունելով ի ծայրին զագռաւն՝ սեպ երկաթի ծանր, զոր ի վերայ նաւացս թշնամեաց ասստիկ ընկեցեալ՝ ծակէին և կամ Ձարթէին զնոսա։ Ոյս կազմած զօրավիքն եղև Հռոմայեցւոց ի ստանալ զառաջին յաղթութիւն ընդ ծով։

Ոյոյն ինքն Պողբիոս Ձոհսագոյն նկարագրէ և զնաւամարտն, որ մղեցաւ մերձ յԱկռնամ քաղաք Սիկիլիոյ։ Հռոմայեցւոց զօրավարք էին Ոտտիղիոս Հռեգուլ և Ոմպիլիոս բդեաշիք. և էին նոցա երեքհարիւր նաւք յար-

կածանուկք, և չորեքտասան բիւր մարդիկ, ՚ի մի ՚ի նաւաց Թիավարք երեքարիւր և մարտիկք հարիւրևքսան |ակ կարքեդոնացւոց զօրավարք էին |Չնան և |Միկաք. և էին նոցա երեքարիւր և յիսուն նաւք, և աւելի քան զՆգետասան բիւր մարդիկ։ Հռոմայեցիքն խորհէին խաղալ պատերազմաւ յ|ՁիրիկԷ, և անդ տալ Ճակատամարտ. իսկ կարքեդոնացիքն ամ Ճգամբք խափանել զնոսայն զայն։ |Վհնայն ինչ կազմ էր ՚ի պատերազին. և էր յօրինուած բանակին հռոմայեցւոց նոր ինն. զի ոչ ՚ի մի և ոչ ՚ի բազում կարգս՝ որպէս յարն՝ կարգեցան կացին, այլ յամ կողմանց Ճակատ գործեալ զի մի Թշնամին բազմութ նաւացն պատեսցի զնոքօք։ |Վարձեալ զի զօրուԷին Թշնամւոյն էր ՚ի ԹեԷԼեւնեացդ յերագագշարժ նաւսն, խոտորնակի նաւէին դժուարարհարձ կառաւ։ |Վ|ՄԻն իրի երկոքին վեցԹիք բդեչխիցն Հռեգուղեայ և |Վանլեայ՝ կիցք կացին ՚ի Ճակատու, և զհետ նոցա երկու կարգ նաւաց, որ կոչին առաջին և երկրորդ տորմիղք. և կարգքն երկոքեան տակաւ ընդարձակեալ մեկնէին, առաջք նաւացն բացագարձք ՚ի միմեանց։ |Ր երկոքին տորմիղքն այսպէս կարգեալ ՚ի ձև ցուկի կամ սեպաձև, ապա միւս այլ կարգ նաւաց՝ որ երրորդ նաւատորմն կոչէր՝ փակեր զանջրպետն, Ճակատեալ առ Թշնամիս. որով կազմեր յօրինուած Ճակատուն եւանկիւնի, որպէս միակ գունդ՝ կազմեալ յերից նաւատորմացն, ի այսպէս կոչէին։ |Երրորդս այս կարգ կամ նաւատորմ ՚ի քարշ ածեր զնաւս այրուձիոյն, որ էր գունդն երկրորդ։ |Ր չորրորդ նաւատորմն, կամ երկրորդ գունդքն կոչեցեալ, զհետ գային ՚ի վերջ բանակին, ընդարձակեալ անգր ևս քան զերկոսին Ճարս յառաջնոյնց կարգին. և այն էր գունդն երրորդ։ |Ր այսպէս էր յօրինուած բանակին սեպաձև կամ ՚ի ձև ցուկի, մնամեջ ՚ի Ճայրն, խարխոյն հաստատուն, ամրակազմ բոլորովին, դիպող ՚ի պատերազմ և գժուարաբեկ։

|Նահ և կարքեդոնացիք Ճակատեցուցին զնաւսն գրեԹե ՚ի մի կարգ։ |Վնոն իշխէր աջումն Թեւի, որ կազմէր յերագ և ՚ի ԹեԷԼե նաւաց, և էր ՚ի խորս ծովուս յառաջ անցեալ՝ առ ՚ի պատել զՀակառակամարտիւքն, և առաջք նաւացն ՚ի նոսա հայէին։ |Ակ ձախոյ Թևին, որ էր չորիր մասն նաւատորմին, կոթաձև առ երկրաս կայր։ |Միկար ծովապետ ՚ի գնին և ՚ի ձախումն Թևի հրամայէր։ և հնարեցաւ մարԹանօք բաժանել զնաւատորմ հռոմայեցւոց։ Ո ՚ի նոքա վստահացեալ ՚ի յաղԹութիւն

վան սփիւռ տարածուեցաւ նահաց Թշնամեացն, նախ ի քունն յարձակեցան. որոմ Լիմլիար պատուէր ետ ընկերել, որպէս տեղի տալով Թշնամեաց, և պատրաստեալ ի փախուստ։ Իսկ Հռոմայեցիք չալածեին զնոսա. ուստի առաջին և երկրորդ նահատորին, զորոց ասացաք, Հեռանային յերրորդէն՝ որ զբեռնաբարձ նաւսն զհետ ձգէր, և ի չորրորդէն՝ որոմ էին երրորդականքն օգնականք։ Այլ երբեք Հարուստ մի հեռացան՝ նշան ետ Լիմլիար, և դարձան կարգեդմնացիք, և դիմեցին առհասարակ ի վերայ հետամնից։ Այլ Թէպետ հզօրագոյնք էին Թեթեւընթաց նաւօքն՝ դիւրերագ յարձակմամբ և նահանջմամբ, բայց զօրուէ Հռոմայեցւոց ի խառն մարտի, և ագռաւք նոցա՝ որովք կարէին զնաւս Թշնամեաց, և նախագնաց մարտակցութեի բդեչխին՝ որոց առաջի ցանկային արուեստ կացուցանել, ոչ ինչ նուազ խրտխռուեին զնոսա։ Այդ այսպէս Հռոմայեցիք խիզախք էին։

Այլ Լինտն՝ զօրավար աջոյ Թևին՝ դիմեաց ի վերայ նաւաց երրորդականացն, և խռովեալ աղմկեաց զնոսա. և ոչք կորաձև առ երկրաւն կային, նոքա և Հակատեալ անկան ի վերայ նաւաց՝ ոչք զայլսն զհետ ձգէին։ Իսկ սոքա լուծեալ զպարանս, մատեան առ նոսա ի կռիւ. և յերիս տեղիս մղէր Հակատ ուրոյն ի միմեանց։ Այլ զի երկուստեք գրեթէ Հաւասար էին զօրուէք, միայր մարտն ի սկզբան անպարտելի. այլ ապա գունդն Լիմլիարայ ոչ ևս կարացեալ ժուժկալել՝ ի փախուստ դարձաւ. իսկ զգերեալ նաւսն յաւել Վանլիոս Լիւբան։ Յայնժամ Հռեգուլ եհաս յօգնուէն երրորդականացն և բեռնաբարձ նաւաց երկրորդ նաւատորմիան, որ չև ևս Հարեալ էր. և մինչ նա ընդ Լինտնի մարտնչէր, երրորդականքն՝ ոչք աՀա անձնատուր լինէին՝ խրախուսեալ, դարձան զօրուէք ի պատերազմ։ Այլ Հարեալ կարգեդմնացւոց ի դիմաց և ի թիկանց, և ոչ կարացեալ կալ առաջի նոցա, փախըստեայ զնային։

Վ՚ինչ դեռ այս իրք գործէին՝ եկն անդրէն Վանլիոս, և եգիտ զերրորդ նաւատորմին վարեալ ի Հակոյ Թևէ կարգեդմնացւոց ի ցամաք կոյս. և զի բեռնաբարձ նաւք և երրորդականքն յապահովի կային, Հռեգուլ և Վանլիոս դիմեցին ի միասին ազատել զնա ի վտանգէ. զի գրեթէ պաշարեալ էր, և բեկեհեր իսկ ի սպառ, եթէ ոչ կարգեդմնացիք երկուցեալ ի կարթիգին՝ Թէ գուցէ խաբեսցէ կռիւն, ի ծովակին ևեթ վարեալ զնոսա՝ դադա-

լեին, ոչ իշխելով յարձակել ի վերայ նոցա։ Այլ ի դէպ ժամու հասեալ զդեղխիցն՝ պատեալ պաշարեցին զկաթողիկոսացիս, և առին ի նոցանէ յաւարի նաւս չիսուն հանդերձ ամ կազմածովքն։ Այս եղև վախճան նաւատոմարին, որում յաղթեցին ի սպառ հռոմայեցիք։ Այլ կորեան ի նոցանէ յայնմ մարտի քսանևչորք նաւք, իսկ ի կալընկացուց աւելի քան զերեսուն. բայց և ոչ մի ի պատերազմիկ նաւացն հռոմայեցւոց գերեցաւ, իսկ ինքեանք ի թշնամեաց գերի կալան նաւս վաթսունևչորս։

Ձև եր կազմեալ հռոմայեցւոց նաւատորմ հաւասար այսմ առանձինն վասն իւրեանց. և ոչ յաւուրս մեծաց զօր զօրուել իւրեանց, որպէս վկայէ Պողիբիոս։ Ձայլ ոչ արդարև կարծին։ Պողիբիոս կարևորագոյն ինչ յաւելու, զոր ոչ ոք այլ բացայայտակի ասէ. զի ի մի մի ի պատերազմիկ նաւաց կային երեքարիւր թիավարք, և հարիւրևքսան մարտիկք։ Իսկ քանի ևս ընդարձակ տեղւոյ պէտք էին վասն կազմածոյն և սարուց, և ի շտեմարան պարէնիցն, և յընդունարան ջուրց. զի որպէս ի հռոմ. ւթ. ւ։ հիս նշանակէ, եր զի քառասունևհինգ աւուրց, և մերթ աւելի ևս պաշար քառնային։

Յորժամ յագուրդն յամենայնի ի նաւամարտս առ ի կարճումն նաւաց, զի նախնեաց պատուպարան մեծ եր ի յաղթուելն՝ գալ յերբառս և խառնել ի կռիւ։ Օ՛ի փոխանակ այժմուց ռմբաձիգ հրազինուելոցս՝ կրէին ի նաւս բաղխատ և բաբան նետաձիգ և քարընկէց մեքենայս, որ արդարև աւերածս մեծամեծս գործէին՝ այլ ոչ ի հեռուստ, նմին իրի մօտել ի միմեանս ջանային. և յայսմ իսկ եր, և ոչ յայլ ինչ, արիւնքեն զօրականին։

Այլ երկաբանչիւր տորմղացն իսկ յայնմ մարտի՝ էին եռաւթիք, կամ՝ քեն աւելի՝ հնգաւթիք։ իսկ երկուց քըդեչխիցն վեցթի։ Այլ ի մարտին, որ առ Միլեաւ, զօրապետին նաւն եր եօթնաւթի. և զի զօրապետացն նաւք ոչ առ ի զարդ ինչ էին, այլ առաւել քան զայլ ամ նաւս նշաւակք մարտի, այն չայտ իսկ է։

ՅԱՆԿ

ԳԼԽՈՑ ՄԱՏԵՆԻՍ

ԳԻՐՔ Ի

ԳԼՈՒԽ Ա. Համառօտութիւն պատմութեան Հրէից, յԱբրահամայ մինչեւ ի մահ Յեսուայ որդւոյ Նաւեայ, որ ինքն ևս գլխաւորեալ Հրեաց էր ի ժամանակի իւրում։ 3

ՅՕԴ. Ա. Յաղագս երիսունից ամաց թափառութեան Հրէից անապատին։ 3

ՅՕԴ. Բ. Լուծումն Հարցմանցն Յաննէայ զմահ Յեսուայ և Եղիազարայ։ 5

ՅՕԴ. Գ. Լուծումն Հարցմանցն ինչ Հարցմանցն Յաննէայ. առ որով անդրանիկն նորա Հնդկաստան ժամանակագրէ։ 8

ԳՐԴ. Դ. Լուծումն Հրաշապատումացն երիցուդն գլխոյ ամ. 11

ՅՕԴ. Ե. Լուծումն Հնդկաստանեայ երիցուդն գմահ Յեսուայ։ 16

ՅՕԴ. Զ. Լուծումն Հնդկական պիրկեամ գ. 18

ԳԼԱՒ Բ. Համառօտութիւն պատմութեան Պաբելեայ ի սկզբանէ հնգից ի պատուհասն Աստուծոյ, և պատմութեան Ասորւոց երկարագրամ վիպոյ։ 21

ԳԼԱՒ Գ. Համառօտ պատմեալ թափառելոյն կապտելեայ երկայնով, ի սկզբանէ թափառութեան հնգից ի կաղ նորա մարդ աշխարհին Հռոմոյ։ 50

ԳԻՐՔ ԻԱ.

Աբրահամեանցն սերնդոյ պատմութիւն։ 62

ԳԼԱՒ Ա.

ՅՕԴ. Ա. Հերոսի երկրորդի ապարակիս ամ զբաղն կաղ ի Միջագետս, և չէ ասէ հայ թափառել. և ոմանք խաղաղութիւն դնել ընդ հռոմայեցիս ի սկիզբն առաջնոյ երկրորդեանն պարբերութեան։ 62

ՅՕԴ, Բ. Ասի խաղաղասեր թափառութիւնն Հերոսի, և գնոյն նորա ի բազմաձել պերճութեան,

և չօգուտ արքանել զձաւրագործսն Աբրհիդեայ
ազգականին Խորոյ, և տալ ի ձեռն Եղմա Ներեայա
բազում ամբաստս. և վախճան նորա լի ա-
ւուրբք, և առաք ի տղոյվ իւրեանն։ 67

ԳՐԱԿ Բ.

ՃՕԴ. Ա. Հերոնիմեայ Ռոմին Հերոնի պայազատել զհայսն,
և լարաչար աւրհնսն և անգթութիւնք յանհալ
առնել զչիշատակ նորա, և հրաման տա-
ճառոյք. և վասն գառնադիկ մահու պիտանի.
և Լուսորարեայ և Լուսինիդեայ բռնակալել ի
Աերակուսա, և ըստ օրինակին Հերոնիմեայ հա-
բանել ընդ Կարթագինացիս։ 78
ՃՕԴ. Բ. Ո ան Ամբիղեայ Բրեղնի պաշարել զԱերա-
կուսա, և Էրատոսթենէս ընդառ ընդ նմա-
յսոհարին Խամճանին Աբրհիդեայ՝ ի քաղ կալ,
և առնել զնա ի գնուա գաղտին, և առեալ զգին
Տաճանուանէ գաղտագողոն. և յաղագս Աբրհի-
դեայ սպանուելն յանճանաչելի առնէն ի զրուցն։ 89

ԳՐԱԿ Գ.

ՃՕԴ. Ա. Կնոջ չերմին Աբրհիդեայ ի Կիլիկիան։ 102
ՃՕԴ. Բ. Համառօտութիւնք պատմութեանց Աերակուսայ։ 104
Կնոջն։ 105
Հերոն առաջին։ 105
Թագաւորեալք։ 105
Ամենց ազգաւորելեան։ 106
Աբշամանդ անձնասցոյ ի Աերակուսա։ 106
Կնոջանդ երեցն։ 106
Կնոջանդ էրկրդն։ 106
Ամասանգամ ազգաւորելեանն։ 107
Աքաճնիկ։ 107
Կաբրիել հասանգամ ազգաւորելեանն։ 107
Հերոն երիտրդ։ 107
Հերոնիմ։ 107
ՃՕԴ. Գ. Ի կարգ պետութեան Աերակուսայ և ի բաւ նոցա։ 108

ԳԻՐՔ ԻԱ

ՀԱՐԱՑՄԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԱՏՄՈՒԹԵԱՆ ՑԱՂԱԿՐԴԱՑՆ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻ

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՑՕԴ. Ա. Յօտափտորել Աինկրտաոյ չերխոտաանանվնէ՝ ի Պանաոս, և ոանելչվաոտրովնիա և վիխո- ռանիա՝ հալտծնել անոր պրնփատորս. և հոռ- մայեցոց հաստատել պնոսա անտրնին. և յաղափս ինորնըալ Աինկրտաոյ՝ ի գնոմ ատոոր պահնանն հռոմայեցիս և պնիսալոյիս, որ նէին՝ ի ֆորն Լ՚օիս՝ Լոկոխին պատերազմն հռոմայեցոց ընդ Աինկրտաոյ, վասն փրնէլոյ նը՝ ի ֆորն Լ՚օիս և՝ ի յոռնատան, և պ՚Լ՚ընէնս ևս ոռոաձնէլոյ. և Աիւղայ ոչրազաւոր հալ պատերազմին, և պաշ- րել և առնոալ պ՚Լ՚ընէնս. և երեխէին յաղնռու- ռնին ընդրնէմ ոչրազաւորացն Աինկրտաոյ ձնփաս պատերազմաս, և՝ ի լրբրդրտոն ան պատե- բազմին պ՚էչանել՝ ի խաղաղութիւն. և յաղափս մա- պենատրանին Լ՚ընէնաոյ, և Լ՚ըհատոոել մա- պենին՝ ոչրս եռ Աիւղս փանել՝ ի հնոմ։ 113

ՑՕԴ. Բ. Աինանփամ պատերազմն ընդրնէմ Աինկրտաոյ՝ ոչրազաւորութնամբ Աոռնիոյ, որ փնեաց պահս երքս. և խաղաղ Աինկրտաոյ, և փնբանել նորա ընդ Աերտրնեոյ. և երբրդ անփամ պա- տերազմն ընդրնէմ Աինկրտաոյ. և Լ՚ոխոռ- լնայ բերելնի չդնալ՝ ի վերայ նորա, լուծանել պղպեղոյն Աինկիկեայ, և պարտել պղջոր նորա. և խաղաղութնիւն՝ հալծնել ընա՝ ի Պանաոս. և վասն աչքառոր մանրասն ոեբրն Աինկրտաոյ և ընոլն, և անվանել նորա առ Տիբերան, որոմ պրտապար էոր պոռնալ էր ընոռ- նեան, և Լ՚ոխոռլնայ ոռղղոնէն յ՚Լ՚օիս։ 136

ՑՕԴ. Գ. Լ՚ոխոռլնայ աղղարարոն մարդին ընդրնէմ Տիբ- բանայ, և խաղալ՝ ի վերայ նորա. և վասն սէ- գոսէ և ծաղրալնէ յանդգնութնեան Տիբեր- նայ, և պարտել նորա զնծաս պատերազմս. և Լ՚ոխոռլնայ առնոալ մարդու պՏիբերանէերս մայրաքաղաք հայաստանի, և զնասանփամ յաղ- բատութնէն ընդրնէմ Աինկրտաոյ և Տիբերանայ՝ ի

դաւանին. եւ վասն ապահովելոյ եւ ապաստանելոյ
ղօրացն Յունաց։ 149

ՃՕԳ. Դ. Ի դէպ ձմեռանային խառնուելոյ զօրացն հռոմայե-
ցւոց դառնալ Աւետարատայ ի ձմեռանոցսն
իւրոց. եւ վասն Պօղոսի յաղթութեան Յունաց-
ւոյ, եւ խնդիրն բազում յառնելոյ ընդդէմ
Աւետարատայ. եւ Աւետարատայ ի նահանջ պատ-
պարել առ Տփերան, որ յայնժամ ընդ որոշ-
իւրում պաշտպանսն. թիմոսին Պօղոսի ի Հայս
ի վերայ Տփերանայ, եւ անյաղթութիւն Տփե-
րանայ. Պօղոսի ընդունայն հետապնդել Աւե-
տարատայ, եւ երկեալ անդրէն յԱսորս՝ ձը-
մեռանել պաշարեցեալ, եւ բազմութիւն զնաւատուն
Աղելքեմանայ դառնալ ի Պաղատս. փառա-
սէր ապստամբելոցսանել ի հօրէն պղծուի, եւ
անյաղթապատուին Աւետարատայ, եւ ըն երկուսի
ոչ էր նա. արշաւել Պօղոսի յԱսորիս եւ ի
հրեշտակն, եւ առնուլ պաշարեալսն զՀրա-
պաղէմ. եւ նուաճեալ պանային փառաւոր պա-
պատոյց, դառնալ ի Հռոմ, եւ յաղթանակել։ 164

ԳՐԱԿ Բ.

ՃՕԳ. Ա. Պաղտէսն Ալիքի, որ ընտրութիւն պղնձի Ալեք-
սանդրի յԱրքիպոս, բարեկամ եւ նախկնակիցն էին
նել ընդ հռոմայեցւոցս ի չէառն Կեսարու եւ Պօղ
պէի, փախչէ պալտի բազումս. եւ հարկս ծանուցա
նին իբր արժանի ի վերայ ծաղովրդեանս. եւ
ծաղովրդեանն հալածել զնա, եւ ընտրութեան
ցանել զԱրքիպոս դուստր նորա. եւ նորա եր-
թալ ի Հռոմ, եւ բազում փանդիռ չինեալ արքա
նել պատճառին վասն դառնալոյ յաներս իւր. եւ
վասն հանդարտ հրամանի Աբերդայէն. եւ Կա-
բինեայ արհամարհեալ պղպատին՝ զնուռ զօրաբ
դրեցուցանել զնա յաներսն, եւ ընտրութիւն
բա ինչնա ցնոյ. եւ երթեալսն Աղեքսանդրայ
դառնալ նորա յաջորդել նմա եղբարբն հանդերձ
մանկամբ։ 182

ՃՕԳ. Բ. Պօղոսի եւ Աբդրա իշխանի արդայի հալածիչն ըզ-
Աղեքսանդրա, եւ զօրաժողով նորա վասն ընտ-
առնելոյ անդրէն. պարտութիւն Պօղոսի ի Փար-
սաղա, եւ խռովել յԱրքիպոս, եւ դառնալ նա
մանի նորա. Կեսարու, որ հալածէրն զնա, հա-
սեալ յԱղեքսանդրիա եւ լուսել զմահ նորա՝ առա-

առնուլ, և վասն հալոցեցոյանելոյ ոչխար ընդ
եղբօր՝ յուղեցեալ ղկղեոպարբ, և ապա պար-
ձալ նմա. ասմանէ խոռվեցին յՀրէշտակարբեա,
և պատերազմանէ եկեղեցոյ ընդ Կեսարա,
և գրելոյ յամ ձեռաց ղօրանալ նորա. և վասն
արտայնի եկեղեցոյ նահատարեաց գեղահեղձ
լինելոյ ի ժամսոր. և հնազանդել եկեղեցոյ
Կեսարա, և խափանելոյ նորա ղկղե-
պարբ ընդ երկոսեր եղբարն ի միոյն,
նալ ի Հոռոմ։ 192

ՅՕԴ. Գ. Օյ կղեոպարբ ղերկոսեր եղբայր իւր սպանանել,
միաղեպ. և ի միանալ Կեսարա՝ Նոմանոս
և Լեւոնդս և երկոսեր Կեսար Հիպատիանոս
և նա Եռաղեպ, և Կղեոպարբ փախչէ ընդ
նոսա. երթն նորա առ Նոմանոս ի Տարսոն, և
ի ցանկալն իւր ֆեղ գնա և սպեղ յՀրէշ-
տակարբեա. Նոմանոս երթն ի Հոռոմ, և հար-
ցանէին ընդ Հիպատիոյ, և պարբեն ի Կղեո-
պարբ պատուն. և չեզ արշաւանացն գտա-
նալ գտանել յաղթանակս յՀրէշտակարբեա, և
ետարձել զմանրեա ընծայսըն Կղեոպար-
բայ և որդոց նորա. գրգռել նորա ընդ Կե-
սարա, և արձակել զՀիպատիա. նա նահա-
պարմանն ասպ և անպ, և Կղեոպարբայ ելա-
նել զնեզ Նոմանոյ. և վասն նահատարեաց ա-
յգեաւ, և փախուստն Կղեոպարբայ, և Նո-
մանոյ գնալ զնեզ նորա. Կեսարա ետարձել
պղաղոնեն, և ապա գնալ ի վերայ գաղտին ա-
ղեռատարբացոյ, և նոցա վաղ անհնազանդ լի-
նելն. նահատ մահ Նոմանոսի և Կղեոպարբայ,
և խաղալ Հրգեպոսի ընդ մարդս ազատգին
Հռոմոյ։ 203

Վերջաբան հնախօս պատմութեանս։ 227

ԳԻՐՔ ԻՐ

ՑԱՂԱԳԱՑ ԱՐՈՒԵՍՏԻՑ ԵՒ ԳԻՏՈՒԹԵԱՆՑ

ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Վենոյաղօթաց փիլոսոփ սրուեսոփից և փիլոսոփեանց ճաշակարգիւ։ 230

ԳԼ. Ա. Յաղագս երկրաչափութեան։ 236

ՊՐԱԿ Ա. Յաղագս չի՛ վաղ ծամանակաց էր երկրաչափութիւնն. և կենոյաղօթասուն նորա, և չի յոյժ ճշմարիտքն առ հինան. և ըն ժանի կարեւոր է յարժել պատ, և ընդ ինչ՝ ապահաս առնելն։ 236

ՊՐԱԿ Բ. Յաղագս հիմնուածն երկրի, և ըն այլ յաշխարհաց՝ ի վաղ ծամանակս առաջացուածք ցորենոյ եղիցն ա նոաւանիկ։ 244

ՊՐԱԿ Գ.

ՃՕԳ. Ա. Յաղագս այիեւորդութե, և ասելոյ փիլիսոյն յունաց զանի և Իտալիոյ։ 247

ՃՕԳ. Բ. Պատճառունք այիեւոյ յաւուրս Պղատոնի և Իտալիոյ։ 252

ՊՐԱԿ Դ. Յաղագս անդերգրութեան։ 254

ՊՐԱԿ Ե. Ընդդէմ երկրչաւոր կենոյաղ գեղչկեցին և հիմնոյ։ 257

ԳԼ. Բ. Յաղագս վաճառականութեան։ 263

ՊՐԱԿ Ա. Ովք ժանի պատուականն և ղհամաչափ է վաճառականութեանն։ 263

ՊՐԱԿ Բ. Յաղագս չի՛ սկզբանէ ազնուիւն էր վաճառականութիւն. և ըն ուր և չի ժամանակ առաւել բարեաւաճեաց։ 265

ՊՐԱԿ Գ Յաղագս ապրի ապրի աղնամաղնոյ վաճառոյ։ 273

ՃՕԳ. Ա. Ո՞ր բովանդակ երկնից։ 273

ՃՕԳ. Բ. Ո՞ր բովանդակ ոգնոյ։ 275

ՃՕԳ. Գ. Ո՞ր բովանդակ ոսկեհանոյ։ 277

Ա. Յաղագս ոսկեհան գեղոյ։ 277

Բ. Յաղագս ոսկեհան երկրի։ 278

Գ. Յաղագս ոսկեհան լերանց։ 279

Յաղագս բազմագոյն աչաց։ 284

ՃՕԳ. Դ. Ո՞ր բովանդակ արծաթոյ։ 284

ՃՕԳ. Ե. Յաղագս չի ոսկեհանի և արծաթահանի երկն աղբիւր առաջ ինչ բանիցն նախնեացն։ 286

ՃՕԳ. Զ. Յաղագս երամոյ և երկնաճախ։ 288
ՃՕԳ. Ը. Օմարգարէ։ 291
ՃՕԳ. Ղ. Օձիրանոյ։ 295
ՃՕԳ. Թ. Օհիպոկենտ կերպասոյ։ 298
Յորդոր։ 301

ՆԱԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

Յաղագս ալպաքան արուեստիդ, և տգիտանալ ճարտարացն։ 303
ԳԼ. Գ. Յաղագս ճարտարապետուհեաց։ 305
ՃՕԳ. Ա. Վկիւբէն և զարգացումն և կատարումն ճարտարապետութեան։ 305
ՃՕԳ. Բ. Յաղագս երից կարգաց ճարտարապետուհեաց Յունաց, և երկուցն եաւ՝ որ 'ի նոսա յատկեալն։ 309
Ա. Յաղագս դորացոյ կարգին։ 309
Բ. Յաղագս յունական կարգին։ 210
Գ. Յաղագս կորնթեան կարգին։ 310
Դ. Յաղագս դռնէից իմ երբեմն կարգին։ 311
Ե. Յաղագս կատն կարգին։ 312
Յաղագս գործոյ ճարտարապետութեան։ 312
ՃՕԳ. Գ. Կատարումն ճարտարապետական անուանց մասին երանելիսըս հնիցեոցդ կարգեալ։ 313
ՃՕԳ. Դ. Ճն դ'ի վաղ ժամանակս անուանի ճարտարապետ կոչի, և զինչ երևելի շինուածք։ 315
Ա. Յաղագս եգեսացոյ հիմնին։ 316
Բ. Որ ինչ շինուածք կատարեալ կան, նա անուանի առ Պերիկղես։ 318
Գ. Ման շէնքին Աստուծոյ։ 321
Դ. Ման դահլուին Ակրոպոլեայ և լաւութեին։ 321
Ե. Յաղագս լերին ախանասը հիմնեցան Լաւտաց։ 324
Զ. Որ ինչ 'ի Հռոմ երևելի շինուածք։ 325
ԳԼ. Դ. Յաղագս հանդիպողութեան։ 331
ՃՕԳ. Ա. Յաղագս ազգի ազգի հանդակաց։ 331
ՃՕԳ. Բ. Յաղագս որ ճարտար և անուանի հանդիպափորձն կոչին 'ի վաղ ժամանակս։ 336
Փիդիաս։ 337
Պոլիկլետ։ 342
Պէռռոն։ 342
Լիսիպպոս։ 343
Պրաքսիտելէս։ 345
Սկոպաս։ 348

ԳԼ. Ե. Յաղագս նկարչութեան. 353
ՃՕԳ. Ա. Ով ոսոխ և որպէս նկարչութեանն սկիզբն. 353
ՃՕԳ. Բ. Յաղագս այլեայլ մասանց նկարչութեան, և յաղագս ճշմարտութեան ի նմա. 354
Յաղագս թէ պէտք է ճշմարտութիւն ի նմա. 358
ՃՕԳ. Գ. Յաղագս ապիկ ապիկ նկարչութեանն. 362
ՃՕԳ. Դ. Խրատ նկարչութեանց, որ կայցէ ի յառաջագոյն, համառօտ պատմութիւն. 365
Փիդիաս և Պանենոս. 365
Պոլիկղեով. 365
Բոլոդոր. 366
Օեսոխ. 366
Պարրաս. 369
Պամֆիլ. 371
Տիմանթես. 371
Պուդեղես. 373
Պրիսպրեես. 381
Պրոտոգենես. 382
Պասսիաս. 383
ԴԼ. Զ. Յաղագս երանգաւորութեան. 390
ՊՐԱԿ Ա. Յաղագս բնոյն երանգաւորութեան. 391
ՃՕԳ. Ա. Յաղագս սկզբան և հրաշալի ղօրութենց երանգացն. 391
ՃՕԳ. Բ. Յաղագս թէ ոչ երանգաւորութիւն և նուագարանաց եղանց փոխել, և ոչ պարկացոյնէ. 397
Իմֆեոն. 398
Արքեոս. 398
Յաֆնես. 398
Պղեոմոս. 398
Պոլիմոս և Փեդոս. 399
Տերպանդր. 399
Փրինես. 400
Տիմոքեոս. 401
Պրոկղոս. 402
Պրիսոսոսես. 403
ՃՕԳ. Գ. Յաղագս նախնոյն պարզ վէմս և արուեստ երանգաւորութեանն. և թէ երբ և որպէս պէղծութեն նորա. 404
ՃՕԳ. Դ. Յաղագս ապիկ ապիկ և բազմայեղանակ նախնեացն երանգաւորութեանն, և գրելոյ նոցա պատճառ. 406
ՃՕԳ. Ե. Ով արդի երանգաւոր և նախնին որ ոմն պէր գեղեցիկ էրգ. 410
ՊՐԱԿ Բ. Որ ինչ նախնոյ երանգաւորութեն սեփականք. 413

ՅՕԴ. Ա. Յաղագս նուագարար գերաստանին, որ խաչիւթ կոչէր. 413
ՅՕԴ. Բ. Յաղագս թէ ընդէ՞ր ոչ ի խորհուրդս գալիսիկարար ընթերցանին էր, խաչիւթ կոչէին. 415
ՅՕԴ. Գ. Ի՞նչ պարտ է խորհուրդս այլ ոչ արարատեանք և այլ ոչ ընթերցանական տեղիք. 416
ՅՕԴ. Դ. Յաղագս հոգւոյ համ ինքնակալ. 420

ԳԻՐՔ ԼԻ

ՅԱՂԱԳՍ ԶԻՆՈՒՈՐՈՒԹԵԱՆ

ԳԼ. Ա.
ՅՕԴ. Ա. Յաղագս խորհրդոյ պատերազմի. 426
ՅՕԴ. Բ. Յաղագս աղաւթարարութեան մարդոյ. 429
ՅՕԴ. Գ. Յաղագս ընծայութեանն ընդհանրական և ապրելոյն. 432
ՅՕԴ. Դ. Յաղագս ընդհանրական. 440
ՅՕԴ. Ե. Յաղագս խավսութեանց պատերազմի. 450
Ա. Վասն պաղատոյ. 450
Բ. Յաղագս խոստման ընդհանրին. 456
Գ. Յաղագս ընծայից նախնեացն. 461
ՅՕԴ. Զ. Յաղագս յաւուրհնեան պահպանութեանց ընդհանրական. 469
ՅՕԴ. Է. Ցաւս և երկն ընդհանրական. 471
ՅՕԴ. Ը. Յաղագս բանակ հարկանելոյ, և դիմել փոքրելոյ. 475
ՅՕԴ. Թ. Ի պողէքեաց յաղագս խորհրդարանի հոգեհանման բանակին տեղւոյ. 478
ՅՕԴ. Ժ. Յաղագս ազատուց և հրաժանգաց ընդհանրին և ազատից հոմանեցուոց ի բանակին. 483
ԳԼ. Բ. Յաղագս ձախափառաքոյ. 487
ՅՕԴ. Ա. Ի պատարան ընծայելոյն մարդոյն է ընդհանրական. 487
ՅՕԴ. Բ. Յաղագս հարցանելոյ զդէս, և հրաժարեալսն առ ընդհանրական լինել նախ քան զձախափառաքոյ. 488
ՅՕԴ. Գ. Յաղագս յօրինուածոյ ձախափառին, և ձախափառ մարդոյ. 493
ՅՕԴ. Դ. Յաղագս պարծոյ և հրդեհականաց, անասնոց և յաղթանակի. 499
ՅՕԴ. Ե. Յաղագս արմունկ անելանոցին հաստատման. 512
ԳԼ. Գ. Յաղագս պաշարման հաղթոյ. 515
ԳՐԱԿ Ա. Յաղագս ամբարելոյն նախնեացն. 515
ԳՐԱԿ Բ. Յաղագս խոշտանգ մէջերկայից մարդոյ. 517

ՅՕԳ· Ա· Յաղագս էրէայէն։ 518
ՅՕԳ· Բ· Վասն Բաբանէն և Քաղքեդոն։ 519
ՅՕԳ· Գ· Յաղագս Խոյէն։ 520
ՅՕԳ· Դ· Ծնեալոցդ էրեկաց։ 521
ՊՐԱԿ Գ· Բռուսն և պատ հաղուստդ։ 522
ՅՕԳ· Ա· Յաղագս ղրկապատնէշ և ընդդիմապատնէշ ամ բոխէնաց։ 522
ՅՕԳ· Բ· Յաղագս յաբկոչելոյ յամբաստանս։ 524
ՅՕԳ· Գ· Յաղագս խրամախրխատ առնելոյ ղպարիսպս։ 524
ՅՕԳ· Դ· Հրոսն և պատ հաղուստդ ի հագմանոյ վերնայէդ։ 528
ԳԼ· Դ· Յաղագս հաւատմարտութեան հանինաց։ 533

404

Է.Ջ	ՏՈՂ.	ՓՄԻՊԱԿ	ՈՒՂԻՂ
22	31	Եղբօրորդի	Հօրեղբայր
28	28	Հեծեալքի բրև	Հեծեալք իբրև
0	34	Խրատուն կրտսոսի	Խրատուն կասիոսի
30	Ի ծան.	Հաղաքաց	Հարեբրոց
34	39	Իմն	Էմն
45	26	Կալպուր, Նիոս	Կալպուրնիոս
80	Ի ծան.	Լիւսս	Լիւիոս
81	17	Հերոն	Հերոնիմ
104	23	ՅԱբքեսայ	ՅԱբքեայ
112	9	արբանակել	արբանեկել
132	18	մերժել, Աբքեղայոսի	մերժել Աբքեղայոսի
144	Ներքև	զեթոզ	չեթոզ
150	30	մանաւանդ	մանաւանդ
167	9	կիկերոն	կիկերոն
206	17. 25. 31.	հաղաք բիւր	հարիւր բիւր
217	18	առագաստ ձգուեալ	առագաստ ձգեալ
234	6	աղօրեաց	աղօրեաց
247	8	ծեծէին	ծեծէին
248	17	զեռապատիկ	զքառապատիկ
253	9	այգեստանի	այգեստանի
275	Ի ծան. յամաս.	սպրիցն	սալիցն
365	29	յիսնեւերորդի	յիսնանեւերորդի
395	38	կինդասլիք	կիննեհասլիք
453	29	պարէն աղօրաց	պարէնս զօրաց
454	13	Յուլիանոս	Յուլիանոս
494	7	Երկոտասան հաղար	Երկոտասան բիւր
503	29	Աբիսաուլեի	Աբիսաուլենի
513	7	ընդ արձակուի	ընդարձակուի